DIN SCRIERILE INEDITE

ALE LUI

ȘTEFAN D. GRECIANU

GENEALOGIILE DOCUMENTATE

ALE

FAMILIILOR BOIERESTI

PUBLICAT DE PAUL ȘT. GRECIANU

VOLUMUL II

TIPOGRAFIA „COOPERATIVA“, BUCUREȘTI, STR. BELVEDERE, No. 6

— 1916 —

www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Introducerea la volumul al II-lea, care urmează aci, a fost scrisa în timpul când a început să apară volumul al II-lea în fascicole, adică la 2 Martie 1913. De atunci publicația a înaintat încet, strecurându-se între dificultățile de tot felul cari le-a întâlnit în cale și a ajuns în fine la complectarea acestui volum, care se pune astăzi în vânzare. Volumul al III-lea este în curs de publicare; un sfert a eșit în fascicole și s'a împărțit la abonați.

Ne a trebuit un an pentru a da la lumină primul volum; pentru al doilea a trebuit doi ani. Incă n'am eșit din litera B. Este drept că literele B și C sunt cele mai bogate. Apoi documentele deja publicate și privind mai multe nume nu se vor repeta, ci se vor aminti prin simple trimiteri. Astfel lucrarea se va ușura treptat. Fișele, coprinzând datele ce le publicăm, sunt împărțite în caete; în total sunt peste 200 de caete de circa 125—150 fișe, ceia-ce însumează 25 a 30.000 fișe aproximativ. Din acestea s'a publicat până acum materialul extras din 20 de caete, reprezintând cam 2500 a 3000 de fișe sau a zecea parte din întreaga lucrare. Dupa această socoteală, de oare-ce până acum s'a publicat două volume și un sfert, ar rezulta că opera întreagă ar trebui să consiste în vre-o 22 de volume. Insa, dupa părerea noastră, cele mai multe documente fiind publicate în volumele dela în ceput, lucrarea se va reduce mult. Socotim că un sfert a fost tipărit, până acum și că prin urmare nu va fi în total decât 9 sau cel mult 10 volume, din cari 2¼ au apărut, rămânând 7 sau 8 de publicat. Ne vom da toate silințele pentru ca să le publicăm cât de repede.

Totuși, chiar în acele condițiuni este evident că va întârzia foarte mult darea la iveală a genealogiilor unor familii cari, în ordine alfabetică, sunt la urma. Aceasta explică poate graba ce a pus-o de pildă d. B. Mangâru, să publice sub numele lui Ștefan Grecianu și fără știrea mea, ca anexă la volumul discursurilor Generalului Th. Văcărescu, un arbore genealogic al familiei Văcărescu, care nu corespunde în totul cu datele ce le posed eu, mai ales în ceia-ce privește originele familiei. D. Mangâru intitulează acest arbore: «Arborele al familiei **Văcărescu** cu începere de la al XIII veac *alcătuit după datele și documentele istorice* și după cercetările **D-lui Stefan D. Grecianu**, membru al fostei Comisiuni documentare al Statului, fost senator, etc...» și duce fără nici o întrerupere șirul familiei din tată în fiu dela Ugrin sau Udriște, vir nobilus în Făgaraș în 1290 și până la ultimii vlăstari din acest neam cari mai trăesc astăzi, în total 18 generații. Dacă d. Mangâru mi-ar fi făcut cinstea să mă consulte l'aș fi rugat să nu adaoge nimic la datele ce le avusese familia Văcărescu dela tatal

www.dacoromanica.ro

meu şi pe cari le a complectat d-sa fără a face rezervele cuvenite. I-aş fi arătat articolele publicate de Ştefan Grecianu şi prin cari el combătea aserţiuni puse astăzi sub numele lui. I'aş fi comunicat chiar, din scrierile inedite ale tatălui meu, o notă mai recentă în care zice: «N'am putut dovedi cu acte nici toate cele susţinute de A. I. Odobescu în 1861 în Revista Română, nici coborîrea dela Comitetele Ugrin, nici pe Dan Coconul, nepotul lui Radu Negru Voevod, nici succesorii lor până spre Enache Clucerul, cel ucis deodată cu familia lui Costandin Brâncoveanu Voevod, la Ţarigrad în 1714 de către Sultanul; şi Neagoe cel de demult, de sub Neagoe Basarab Voevod, menţionat de Revista Română şi Radul cel bogat, poreclit Belşug, nu sunt menţionaţi prin documente. Asemenea nu găsim decat erori când se susţine că Enake ar fi fost ginere al lui Brâncoveanu Voevod sau că a fost mare Vistier . . . Prin actele găsite de mine nu am putut justifica nimic din toae acestea. Totuşi acest neam de boieri se dovedeşte că este din cele mai vechi şi că urmaşii lor din al 18-lea şi al 19-lea secol au crescut mult ilustraţia celor mai bătrâni părinţi ai lor cunoscuţi, deşi nu se găsesc ei suindu-se în vechime peste anul 1532.»

Nerăbdarea celor interesaţi nu ne poate opri de a discuta cu scrupulozitate actele şi documentele ce se publică sub autoritatea numelui lui Ştefan Grecianu, caci el a ţinut să nu avanseze nimic nedovedit, chiar atunci când era de aproape legat cu familiile de care era vorba, cum a fost legat şi prin rudenie şi prin prietenie cu familia Văcărescu. De aceia am ţinut să restabilim aci adevărul istoric, care este temelia pe care se sprijină opera pe care o publicăm. Pentru a evita în viitor efectele acestei nerăbdări, ne vom sili, în ce ne priveşte, să grăbim cât de mult desăvîrşirea lucrărei, permiţând astfel cercetătorilor conştiincioşi studii bazate pe date nediscutabile.

6 Februarie 1916. ***Paul Grecianu***

N. B. Primim cu recunoştinţă indicaţiile de documente originale, privitoare la familiile ale căr r geneal gii le publicam. Cerem însa sa putem lua cunoştinţa de documentele însaşi. Cu aceasta c ndiţie le vom menţiona în text şi în arborele acelor familii.

P. G.

www.dacoromanica.ro

INTRODUCERE

la volumul al-doilea.

S'a împlinit un an de când am început publicarea operei răposatului meu părinte Ştefan D. Grecianu, privitoare la *Genealogiile documentate ale familiilor boiereşti.*

Lucrarea, trebue să recunosc că înaintează încet. Acest lucru l'au observat mai cu seamă cei cari sunt nerăbdători de a vedea publicate genealogiile, cari îi interesează mai de aproape.

Totuşi primul volum, care va apare în curând, coprinde în 424 pagini un număr de 53 de nume de familii, între cari notăm ca mai însemnate familiile : *Alexeni, Ariom, Asani, Băbeni, Băden, Băjeşti, Bălăceni, Bălceşti, Băleni, Balotă, Balşi, Baneşti,...*

In volumul al-doilea vom da, între altele, familiile : *Bărbăteşti, Bărcăneşti, Bârseşti, Basarabi, Beldimani, Belu, Bengeşti, Berindei, Bibeşti, Boereşci, Bogdani, Boldeşti, Bozieni, Brădeşti, Brăiloi, Brâncoveni, Brătăşani, Brătiani, Brezoiani, Broşteni, Bucşăneşti, Bucşani, Budişteni, Buiceşti, Bujoreni, Burke, Buzeşti,...*

Din cele ce s'au publicat până acum se poate trage de cătră persoanele cari urmăresc studii istorice, juridice, economice, etc... învăţăminte numeroase. Pentru a-le înlesni cercetările, am anexat la sfârşitul volumului I un indice alfabetic, coprinzând toate numele de persoane sau de familii citate în cursul acestui volum ; am adunat de asemenea în indice speciale cuvintele arhaice, cu explicaţia lor, lista planşelor şi clişeelor, mai ales a iscăliturilor, coprinse în text, etc...

Fără a adăoga vre-o apreciere asupra interesului acestei lucrări, ceia-ce nu ni s'ar cuveni nouă, să ne fie permis a exprima dorinţa ca cercetătorii, cari se vor ocupa cu studii similare, să găsească în această publicaţie un temei util pentru lucrările lor viitoare. Am căutat să le înlesnim, pe cât ne-a fost cu putinţă, cercetările ulterioare, nu numai prin indicele cari le am anexat, dar încă prin reproducerea scrupuloasă a notiţelor şi a trimiterilor la cronici, la autori, la lucrări similare, cari urmează a fi consultate pentru complectarea operei de faţă. Neapărat că, aşa cum ea se presintă, lucrarea publicată de noi este cam rece cam aridă. Numai prin adaosul detaliurilor, ce se găsesc în alte opere la cari se trimite, se poate da acestui studiu toată viaţa, toată lumina şi tot interesul la care el ar putea pretinde. Aceasta va fi opera urmaşilor sau a continuatorilor lui Ştefan Grecianu.

Opera noastră, adică a mea şi a colaboratorului devotat, Valerian Mussu, secretarul şi amicul lui Ştefan Grecianu, cu a cărui osteneală am bucuria să-mi îndeplinesc o sfântă datorie faţă de memoria părintelui meu, opera noastră este modestă şi nu tinde decât a da putinţa altora de a clădi pe temelia aşezată de Ştefan Grecianu, un edificiu util ţărei, pentru mărirea căreia am vrut să lucrăm.

Paul Şt. Grecianu.

www.dacoromanica.ro

BARBĂTEȘTII.

Indoelnic.

1540 Iunie 22. (Acad. Rom. doc. 214/XXXIII.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Radu Voevod către boierul d-sale *Jupan Stanciul Postelnicul și soția sa Moma*, ca dupe moartea unuia din ei să moștenească celalalt moșiile și țiganii ce îi au.

15/7 Septembre 11. (Arh. St. Episc. Argeș pach. 5 doc 1.) Hrisov lui Voilă din Topliți ca se ție moșie la Topliți și la valea lui Teatin, partea lui *Pan feciorul Gulioaei din Barbătești*, pentru care au avut pără cu feciorii Popii Nanului.

Sigur.

1599 Iulie 7. (Condica Bărbăteștilor actul No. 91. în coll. mea.) Cu mila lui D-zeu Io Mihail Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Pătrașcu Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă slugii D-mele *Mogoe Paharnicul* și *Stoicăi și Jupâneselor lor*, *Dobrin(?)și Momăi* cu feciorii lor câți D-zeu le va dărui ca să le fie lor moșie la Bărbătești, însĕ partea *Mojiei* toată din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, cu rumânii și la munte ori cât s'ar alege de peste tot hotarul de pretutindenea, pentru că această mai sus zisă moșie a fost de demult dreaptă de baștină moșie a *Mujei*..

Dupe aceea *Muja* el singur au dat-o și au lăsat partea lui de moșie din Bărbătești cu gura și cu limba lui mai nainte de ciasu morții, slugilor D-mele *Mogoea Paharnicul și Stoica și Dobrin și Momaia*, pentru căci ei au căutat și au purtat de grijă *Mojăi* la boala lui cea cumplită și la moartea lui cea năpraznică și i-au îngropat trupul lui la sf. biserică hramul prea cuvioasei Paraschivei care este în orașul D-mele în Tîrgoviște, iar la sf. Paraschiva au dat *Muja* din vinăriciu lui dela Văleni, pentru pomenirea trupului și a sufletului lui și s'au făcut lui pomenire și toate cele ce trebuesc mortului, pentru căci *Mujăi* feciori din trupul lui nu i-au rămas nimenea.

Pentru acésta *Muja* el au lăsat și au dat toată partea lui de moșie din Bărbătești, lui *Mogoe și Stoicăi și Dobrei și Momăiei* și am văzut D-mea și cartea dela mâna *Mujăi* cu mărturii și cu mare blestem cum nimenea din rudeniile lui, nici frați, nici surori, nici nepoți, nici nimenea amestec se nu aibă cu acéstă mai sus zisă moșie partea lui din Bărbătești căci este într'adevăr.

Și dupe aceia au adus slugile D-mele *Mogoia Paharnicul și Stoica și Dobra și Momăia* oameni buni și preoți mărturii care ei au fost atunci la tocmeala *Mujăi* și la pristăvirea lui : din oraș Popa Coica cel bătrîn eclesiarhul și Popa Sahat cel bătrîn și Popa Rustea și Popa Istrate și Pârvu Diaconu și Vlad Pârcălabu și Gheorghe al Nichii și din Fieni Natu și *din Barbătești Oprea cel batrîn și Kir Stoian.*

Drept aceia D-mea au căutat și au judecat dupe dreptate și dupe legea lui D-zeu împreună cu toți cinstiții boierii D-mele din Divan împreună și cu prea sf. sa Părintele nostru Kir Eftimie Mitropolitul nostru și am dat D-mea cum au fost lăsat și au dat *Muja* la moartea lui, toată partea lui din moșie dela Bărbătești, slugilor D-mele *Mogoe și Stoicăi și Dobrii și Momai*, iar alții din rudeniile lui, nici frații lui, nici din surorile lui, nici din nepoții lui să nu aibă amestec cu bucatele și cu moșia *Mujii* fără singur numai *Moga și Stoica și Dobra și Moma*, pentru că aceștia l'au păzit la boala și la moartea lui și l'au pomenit pe el.

www.dacoromanica.ro

Pentru acésta am dat și D-mea slugilor D-mele *Mogoe Paharnicu și Stoicai și Jupânesei lui Dobri și Momi*, ca să le fie lor acéstă mai sus zisă moșie ohavnică și stătătoare lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată și mărturii am pus D-mea (urmează numele lor, a sĕ vedea «Divanele Domnești» lucrare citată, la anul respectiv.)

Pecetea lui Mihai Vodă, cel viteaz.

Tot în sus zisa condică la No. 90 mai găsesc un hrisov, în copie, care este aproape identic cu cel publicat mai sus și cred că originalul a fost numai unul singur dupe care s'au tălmăcit aceste 2 còpii; dar dacă reproduc și pe acest din urmă în extenso, o fac numai cu scopul ca publicul cercetător să poată complecta erorile strecurate în traducerea lor, mai ales că cel dela No. 91 e mai confuz.

1599 Iulie 7. Cu mila lui D-zeu Io Mihai Voevod și Domn a toată țara românească, fecioru marelui și prea bunului Pătrașcu Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele, slugii D-mele *Mogoe Paharnicul și Stoicai și Jupâneselor lor Dobrai și Momăi* și feciorilor lor câți D-zeu le va dărui ca să le fie lor moșie la Bărbătești, însĕ partea *Mujei* toată din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului cu rumânii și la munte ori cât s'ar alege de preste tot hotarul de pretutindenea, pentrucă acéstă mai sus zisă moșie fost-au de demult bună și dreaptă de baștină moșie a *Mujei.*

Dupe aceia *Muja* el singur au dat-o și au lăsat-o partea lui de moșie ce s'au zis mai sus din Bărbătești cu gura și cu limba lui mai nainte de ceasul morții lui, slugilor D-mele *Mogoe Paharnicul și Stoica și Dobrăi și Momăi* pentru că ei au căutat și au purtat de grijă *Mojăi* la boala lui cea cumplită și la moartea lui cea năpraznică și s'au îngropat trupul lui în sf. biserică hramul prea cuvioasei Paraschivei care este în orașul D-mele în Tîrgoviște.

Iar la sf. Paraschiva au dat *Muja* din vinăriciul lui dela Văleni pentru pomenirea trupului și a sufletului lui și i-au făcut lui pomenire și toate cele ce trebuesc mortului, pentru căci *Mujăi* feciori din trupul lui nu i-au rămas nimenea; pentru acésta *Muja* el au dat și au lăsat toată partea lui de moșie din Bărbătești ce s'au zis mai sus, *Mogoii și Stoicăi și Dobri și Momăei* și au vă ut D-sa și cartea dela mâna *Mujăi* cu mărturii și cu mare blestem cum nimenea din rudeniile, nici frați, nici surori, nici nepoți nici nimenea amestec să nu aibă cu acéstă mai sus zisă moșie, partea lui din Bărbătești cât este un păr din cap.

Și dupĕ aceia au adus slugile D-mele *Mogoe Paharnicul și Stoica și Dobra și Momaia* oameni buni și preoți mărturii care ei au fost atunci la tocmeala *Mojăi* și la pristăvirea lui: din oraș Popa Stoica cel bătrân eclesiarhu și Popa Sahat cel bătrân și Popa Rustea și Popa Istrate și Pârvul Diaconul și Vlad Pârcălabul și Gherghe al Nikii și din (loc alb) și *din Bărbătești Oprea cel bătrân și Kir Stoian.*

Drept aceia D-mea am căutat și am judecat dupe dreptate și dupe legea lui D-zeu împreună cu cinstiții boierii D-mele din Divan și împreună cu prea sf. sa Părintele nostru Kir Eftimie Mitropolitul și au dat D mea cum au fost lăsat și au dat *Muja* la moartea lui toată partea lui de moșie dela Bărbătești, slugilor D-mele *Mogoe și Stoica și Dobra și Momăia* iar alții din rudeniile lui să nu aibă amestec cu bucatele, cu moșia lui *Muja* fără numai singur *Mogoe și Stoica și Dobra și Momaia*, pentru că aceștia l'au păzit la boala și la moartea lui și l'au pomenit pre el.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceia am dat D-mea slugilor D-mele *Mogoe Paharnicul şi Stoicăi şi Jupâneselor lor Dobrăi şi Momai* ca să le fie lor această mai sus zisă moşie ohavnică şi stătătoare, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea (a sĕ vedea lucrarea citată a «Divanelor Domneşti»).

Pecetea lui Mihai Vodă, cel viteaz

1599 Decembre 18. (Ibidem actul No. 4.) O carte sîrbească cu pecete a Părintelui Vlădichii Mitropolitul Kir Eftimie, ce scrie *pentru Bărbăteşti* şi pentru vinăriciu *Popii Tudoran.*

1612 Iulie 2). (Arh. St. M-rea Cernica pach 1 bis. doc. 3) Hrisov către mănăstirea ce se zice dela Grădiştea-Floreştilor unde este hramul sf. Ierarh Nicolae dela Mira Licheiei, ca să ţie satul Floreştii dela Colentina, care sat au fost al lui Nedelco Postelnicul şi al frăţine-său Stroe, feciorii Radului Căptar Postelnicul, de baştină, însĕ jumătate de sat ; iar altă jumătate de sat au fost al lui *Draghici Spătarul şi al frăţine-său Nan şi Hrizan feciorii lui Oprişor Logofătul, de baştină.*

Apoi în zilele Radului Vodă Şerban, iar Jupan Cernica biv vel Vornic, el au cumpărat acea jumătate de sat dela Nedelco şi dela frate-său Stroe drept 32000 de asprii ; iar acuma Cernica Vornicul a cumpărat şi cea l'altă jumătate de sat dela *Drăghici Spătarul şi dela frate-sĕu Nan şi Hrizan* drept 12000 de asprii.

Şi iar sĕ ţie mănăstirea moşie la Obileşti cât au cumpărat Cernica Vornicul dela Nedelco şi dela frate-sĕu Stroe Postelnicul drept 6000 de asprii şi drept o plaşcă de grană mohorâtă, preţul ei 2000 de asprii....

1613 Mai 15. (Condica Bărbăteştilor, actul No. 92.) Cu mila lui D-zeu Io Radu Voevod şi Domn a toată ţara românească feciorul rĕposatului Mihnei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele *Mojai Paharnicul şi Jupânesei lui Dobrii şi mătuşă-si Momii* cu feciorii lor câţi D-zeu le va dărui, ca să le fie lor moşie în Bărbăteşti însă partea *Mujăi* toată şi din câmp, din pădure şi din apă cu vaduri de moară şi din siliştea satului cu rumânii şi la munte şi de pretutindenea du preste tot hotarul, din hotar până în hotar pentru că această moşie ce s'au zis mai sus i-au fost bătrână şi dreaptă moşie de baştină a *Mojăi.*

Iar dupĕ aceea *Mojai* i s'au întâmplat o boală mare, grea, de au căzut de năpraznica boală şi în ceasu morţii şi îndată într'acea boală rea şi cumplită de năpraznă, nimenea nu s'au aflat ca se păzească pe *Muja* fără numai singur prietinii : *Neaga şi Momaia mătuşile lui.*

Apoi când au fost la moartea lui în zilele bătrânului rĕposatului moşului D-mele Alexandru Voevod, iar acel *Muji* el singur au lăsat cu limba lui toată partea lui ce scrie mai sus, din Bărbăteşti să fie pe mâna mătuşelor lui, *Preotesii Neagăi muma Jupânesii Dobrii şi a Momii sora preotesei Neagăi*, iar alt om din rudenii treabă să n'aibă făr de numai singure mătuşele lui *preoteasa Neaga şi Moma.* Şi au făcut şi cartea lui dela mâna lui cu mare jurământ şi cu mulţi preoţi şi oameni buni mărturie pentru că alţi feciori din trupul lui n'au avut ca sĕ'l caute pe el la boala lui. Încă au lăsat *Muja* la moartea lui, până când era viu ca sĕ-i îngroape trupul lui la sf. biserică din Tîrgovişte ce se numeşte hramul prea cuvioasei Paraschivii şi au dat *Muja* sf. biserici pentru sf. proscomidie, unde zace trupul lui, tot vinăriciul dela Văleni; şi dupĕ moartea *Mujăi* se aibă mătuşele lui: *preoteasa Neaga şi Momai* a pomeni şi a face toate cele ce trebuesc mortului.

www.dacoromanica.ro

Iar dupe moartea *Mujăi* când au fost în zilele răposatului părintelui D-mele în domnieа dintâi, s'au sculat Ștefan dela Priazda și cu Jupâneasa lui Maria de au venit la pâră înaintea răposatului părintelui D-mele Mihnii Voevod, cu *preoteasa Neaga și cu soru-sa Moma* și așa pâră ei atunci cum că sunt ei volnici pe acéstă moșie a *Mujai* și n'au lăsat *Muja* acéstă moșie din Bărbătești, mătușelor lui, *preotesei Neagai și Momii.*

Drept aceia D-sa singur au căutat și au judecat dupe dreptate și dupe lege, cu toți cinstiții boierii D-sale și au dat singur D-sa lui Ștefan și Jupânesei lui Marii, lege 12 boieri ca se jure cum-că n'au lăsat *Muja* acéstă moșie ce s'au zis mai sus din Bărbătești la moartea lui, *mătușelor lui, preotesei Neagăi și Momai.* Apoi când au fost la zi și la soroc iar Ștefan cu Jupâneasa lui Maria, ei nici cum n'au putut sĕ jure ci au rĕmas de lege dinaintea părintelui D-mele Mihnii Voevod cum în veci amestec și treabă sĕ n'aibă.

Iar dupe aceea când au fost în zilele lul Ștefan Voevod, iar Ștefan cu Jupâneasa lui Maria ei nu s'au lăsat ci iar au ridicat pâră și au umblat atuncea Ștefan și cu Jupâneasa lui Maria cu multe ficleșuguri și cu minciuni până când au luat ei acéstă moșie din Bărbătești dela mâna *Jupânesei Dobrii și a Momăi.*

Deci întâi când au fost în zilele răposatului Mihail Voevod, când au venit întâi D-nia lui în țara românească, iar *Jupâneasa Dobra fata preotesei Neagăi și cu mătușă-sa Moma*, ele nu s'au suferit pentru acéstă moșie din Bărbătești care o au avut de milă dela *Muja*, ci iară au venit ele la pâră înaintea lui Mihail Voevod împreună cu Ștefan și cu Jupâneasa lui Maria de s'au jăluit înaintea D-sale pentru mare împresurare de către Ștefan și de către Jupâneasa lui Măria, cum că au luat ei acéstă moșie dela mâinile lor fără lege numai cu sila. Incă au adus acele *Jupânese, Dobra și Moma* multe mărturii, preoți și oameni buni carí au fost atuncea la moartea *Mujăi*, înaintea D-sale de au mărturisit, anume: Popa Coica cel bătrân eclesiarhul, Popa Sahat cel bătrân și Popa Rustea și Popa Dumitru și Popa Paraschiva și Popa Istrate, Diaconul Pârvul și Vlad Pârcălab din Bărbătești și Gheorghe al Nicăi, Oprea cel bătrân și Cârstian. Toți acești preoți și boieri oameni buni au mărturisit înaintea lui Mihai Voevod și înaintea cinstitului și prea sfințitului Kir Vlădica Eftimie cum că au lăsat *Muja* partea lui de moșie și cu rumânii, toată, la moartea lui și au scris și cartea lui cu mare blestem la mâna *Jupânesei Dobrii și a Momai,* iar Ștefan și cu Jupâneasa lui Maria au rămas de lege și de judecată dinaintea lui Mihail Voevod de a doua oară, cum în veci treabă și amestec se nu aibă.

Iar dupe aceea când au fost în zilele Radului Voevod Șerban, iar Ștefan și cu Jupâneasa lui Maria ei nu s'au lăsat ci au ridicat iar pâră până a a treia oară și au venit de față înaintea Radului Voevod Șerban cu *Jupâneasa Dobra și cu Moma* și așa pâra ei atuncea cum-că nu i-au judecat Mihnea Vodă ; drept D-sa Radul Vodă Șerban iar au căutat și au judecat dupe dreptate și dupe lege împreună cu toți cinstiții boierii D-sale din Divan și au dat D-sa lui Ștefan și Jupânesii lui Marii lege 12 boieri ca se jure și le-au pus lor zi, în ziua prea cuvioasei Paraschivii. Deci îndată Ștefan cu Jupâneasa lui Maria ei n'au putut sĕ-și cumpere lege ca sa jure nici într'un chip la zi și la soroc, ci iarăși au rĕmas Ștefan și Jupâneasa lui Maria de lege și dinaintea Radului Voevod Șerban de a treia oară, precum au rămas și mai dinainte vreme.

Iar dupe aceia când au fost acum în zilele D-mele, iar Jupâneasa Maria i cu fie s'o

www.dacoromanica.ro

Nichifor Părcălabul ei nu s'au lăsat, ci iar au ridicat pâră și au venit de pâră înaintea D-mele de față cu *Jupâneasa Dobra și cu Moma* până a patru-lea oară și așà pâră ei înaintea D mele cum că n'au putut ei sĕ jure cu 12 boieri înaintea Radului Voevod Șerban *de frica Jupanului Radu Comisul Florescu* și au scos ei o carte mincinoasă a acelor 12 boieri care au fost jurători la Divan, cum-că le-au fost lor frică să jure pentru Jupan Radul Comisul Florescul.

Drept aceia D mea singur am căutat și am judecat dupe dreptate și dupe lege, împreună cu toți cinstiții boierii D-mele din Divan și am citit D-mea și cartea *Mujăi*, dela moartea lui, la mâna *Jupânesei Dobrii și a Momăi* făcută cu mare blestem și cu mulți oameni buni și preoți mărturii și am nevoit D-mea pe *Jupâneasa Dobra și Moma* de au adus și mărturii de față la Divanul D-mele, care au fost atunci la moartea *Mujăi* și am văzut singur D-mea cum-că au fost rămas Ștefan și Jupâneasa lui Maria de atîtea ori de lege dinaintea tuturor Domnilor, până acum și cărțile acelor Domni ce s'au zis mai sus, toate la mâna *Jupânesei Dobrii și a Momai*, de rămas : cartea răposatului părintelui D-mele Mihnii Vodă, și cartea lui Mihail Voevod, și cartea Radului Voevod, toate de rămas.

Așijderea au rămas și acum Jupâneasa Maria și cu fiul sĕu Nichifor de lege și dinaintea D-mele a 4-a oară, cum în veci amestec și treabă să nu mai aibă ei de acum înainte cu moșia din Bărbătești.

Pentru aceia am dat și D mea *Jupânesei Dobrii și Momăi* ca să le fie lor moșia și rumânii ce sunt zișI mai sus, de baștină și ohavnice și feciorilor lor și nepoților lor și de nimenea să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată și mărturii am pus D-mea pe Jupan Vintilă vel Vornic i Jupan Nica vel Logofăt i Dédul Vistier i Cârstea Spătar i Panait Stolnic i Bratul Comis i Lupul Paharnic i Jupan Bărnad vel Postelnic și Ispravnic Jupan Nica vel Logofăt și am scris eu Neagoe Logofătul în scaunul Tîrgoviștii.

Pecetea gospod.

1615. (Arh. St. condica Brâncov. I pg. 633 (cerneală) 88 (creion) Mitrop. Buc.) Hrisov către mănăstirea Floreștilor ca se ție satul Floreștii de pe Colintina, partea lui Nedelco Postelnicul și a fratelui sĕu Stroe, feciorii Radului Căptarul Postelnicul, care sat l'au fost ei cumpărat dela *Drăghici Spătarul și frații sĕi Nan și Hrizan feciorii lui Oprișor Logofătul* în zilele Radului Vodă Șerban. Apoi l'au vîndut acum lui Jupan Cernica biv vel Vornic drept 32000 de asprii.

Apoi sĕ mai ție niște vii în dealul Bucureștilor cumpărate de Jupan Cernica Vornicul și de soția sa Chiajna, dela Popa Neagul clisierul.

1618 Aprilie 20. (Acad. Rom. Mss. 610.) *Nan Postelnicul ot Bărbătești* era la data acésta martor la un zapis. (Vezi și doc. orig. la Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 168 doc. 6.).

1618 Aprilie 28. (Acad. Rom. doc. 71/XLI) Hrisov către Dumitru Logofătul ot Dudești ca să ție moșie în Ciumernic ce o au cumpărat dela *Drăghici Spătarul și dela Jupâneasa lui Ilina* [1]) *si dela feciorii ei Patrașco* și dela *frații lui Drăghici Spătarul : dela Nan Postelnicul și dela Hrizan feciorii lui Oprișor Logofatul ot Mănești* la care vînzare au fost mărturii boierii următori : ot Doicești Radul i Danciul Postelnicul, i ot Rasa Neiçul, i ot Slăvitești Nénciul Postelnicul, i ot Buești Mihai Paharnicul, i ot Săcuiani Pădure Banul i Oprea Logofătul, i ot Păulești Mogoș vtori Vornic, i ot Mătăsăști Aldimir Pitarul.

1) Ar trebui controlat actul să vedem dacă cu adevărat o chema *Ilina* sau *Mihna ?*

www.dacoromanica.ro

1623 August 20. Pavid ot Barbateşti este la data aceasta martor în zapisu lui Preda sin Oprea Logofătu prin care vinde lui Sima Logofătul, casele din Păuşeşti. (Arh. St. Schitu de un lemn pach. 5 doc. 5)

1628. (Arh. St. Episc. Buzău) La data acésta erau *Patraşcu şi Pana feciorii lui Drăghici Spătaru.*

1628 Octombre 21. (Acad. Rom. condica M-rei C. Lung II pg. 16.) Să dă hrisov lui *Nan Postelnicul din Bărbăteşti* pentru moşie în Grădiştea de sus sud Muscel, partea nepoţilor săi *Pătraşcu şi Pană fii lui Drăghici Spătaru* care au luat-o în schimb dela ei cu zapis. Mărturii au fost ...*din Bărbateşti Tănase Postelnicul şi fratele lui Stoica.*

Apoi iar îi mai dărueşte partea *frăţine-s'o Hrizan Postelnicul.*

Hrizan Postelnicul a avut nepoată pe Stanca.

Nan Postelnicul fiul lui Oprea Logofătul, a avut frate pe Tatul Slugeru ot Orbeasca la 1637 şi fiu a avut pe *Tudor Comisu* la 1648.

Tatul Slugeru a avut *fii pe Muşat, Dan şi Bunea* la 1652. *Tatul Logofatul* era mort la 1653. El a avut soţie pe *Jupâneasa Iana.*

1629 Iunie 5. (Arh. St. Episc. Argeş pach. 32 doc. 3) Dintr'acest act extrag:

Pătraşco
↑
Draghici Spătaru = Ilina. *Hrizan.* *Nan* (Nenciul) Postelnicul (din neamul lui Neagoe Tunsul.)

Oprişor Logofătul ot Măneşti.

1638 August 20. (Arh. St. Mitrop. Buc.) *Nan ot Barbateşti* figurează ca boier jurători împreună cu alţi 11 boieri în pricina moşii Vlăcana.

Acésta îi este iscălitura:

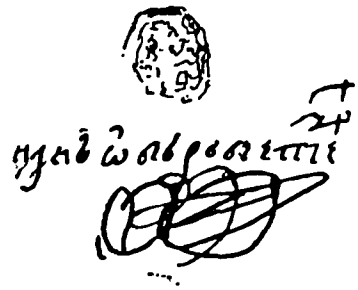

1639 Iunie 2. (Actul No. 33 din condica Bărbăteştilor.) Cu mila lui D-zeu Io Matei Basarab Voevod şi Domn a toată ţara românească, dat-am D-mea acéstă poruncă a D melei cinstitului boierului D-mele, Jupan Radu vel Vistier şi feciorilor lui câţi D zeu îi va dărui ca să-i fie lui moşie în sat în Doiceşti din sus de satul Bărbăteştii în judeţul Dâmboviţi însă partea lui *Hrizan Postelnicul* toată din câmp şi din pădure şi din apă şi cu vie în deal şi cu loc de casă în siliştea satului şi cu toţi rumânii câţi se vor afla în partea lui şi cu ţigani şi cu grădină şi cu mori care sunt făcute pe acea moşie în apa Ialomiţa şi cu

www.dacoromanica.ro

tot venitul de peste tot hotarul ori cât să va alege și cu o parte de moșie în Șotânga, a treia, de către alți frați ai lui.

Insă să se știe țiganii anume Ganea cu feciorii lui și cu toată cemetenia lui și Platoș țiganu cu feciorii lui și cu tot salașul lui și Avram țiganul cu feciorii lui și cu tot salașul lui și alți țigani câți s'ar afla ai lui *Hrizan Postelnicul* pentru că aceste moșii și rumâni și țigani și vii au fost de baștină ale lui *Hrizan Postelnicul fratele lui Nan Postelnicul.*

Deci *Hrizan Postelnicul el au fost ținut pe jupâneasa Marula fata lui Dan Vistieru, mătușa Tatului Logofătu și a lui Marcul Logofătul* și au fost luat cu multe zestri și moșii, rumâni și țigani și cu multe ferecături de aur cu mărgăritar și cât au petrecut împreună au vândut *Hrizan Postelnicul*, și moșii și rumâni și țigani și multe scule de le-au mâncat și le-au risipit și feciori din trupul lui n'au făcut. Apoi după moartea *Jupânesei Marii*, iar Tatul Logofătul nepoții lui Dan Vistieru, ei au apucat pe *Jupâneasa Frusina care o luase Hrizan Postelnicul cu a doua cununie și făcuse o copilă anume Kira*, și pe *Nan Postelnicul fratele lui Hrizan Postelnicul* ca să dea seama de zestrea *mătușă-si Jupânesei Marii* și s'au pârât de față înaintea D-mele la Divan.

Drept aceia D-sa au trimis pe cinstitul și prea sfințitul Părintele nostru Kir Vlădica Teofil împreună cu 2 boieri anume Jupan Buzinca vel Clucer i Jupan Costandin vel Postelnic ca să judece și se aleagă zestrea mătușă-și și s'au dus toți dimpreună înaintea Părintelui Vlădichii și înaintea acelor boieri, de o au judecat și au ales zestrile *mătușă-si Marii* ughi 300 ca să aibă a da *fata lui Hrizan Postelnicul care o făcuse cu Jupâneasa Frusina*, să stăpânească toate moșiile ce scrie mai sus, iar de nu va da banii să aibă a stăpâni Tatul Logofătul și Marcul Logofătul toate moșiile, rumânii și țiganii și ori ce s'ar afla ale lui *Hrizan Postelnicul.*

Drept aceia *Jupâneasa Frusina și cu fata lui Hrizan Postelnicul* ele n'au avut banii să dea ci au făcut dela mâna lor zapis la mâna Tatului Logofătul și a lui Marcu Logofătul până la o zi ca se aibă a da banii; ci iarăși s'au mutat zi peste zi și tot n'au putut să dea banii ci au venit *Jupâneasa Frusina și cu fie-sa Chira a lui Hrizan Postelnicul și cu Nan Postelnicul și cu Pană feciorul lui Drăghici Spătaru* înaintea D-mele la marele Divan de au mărturisit cu gurile lor cum că n'au banii de unde să-i dea ci au făcut zapis ca să aibă a stăpâni Tatul Logofătul și Marcul Logofătul acele moșii și rumâni și țigani a lui *Hrizan Postelnicul* ca să le fie lor de moștenire, ori de vor vrea să ție ori de vor vrea să vânză, pentru zestrile mătușă-sa și cine va vrea să cumpere, să le fie moștenire cu bună pace în veci.

Drept aceia, lor nu le-au trebuit ci le-au făcut vânzătoare dinaintea D-mele din Divan și au făcut tocmeală cu cinstitul boierul D-mele Jupan Radul vel Vistier de i-au vândut toată moșia lui *Hrizan Postelnicul* din sat din Doicești și cu rumânii, și din Șotânga și cu mori și cu țigani, cum scrie mai sus, de i-au vândut lui drept ughi 300 și le-au dat lor toți banii deplin cu care bani au înoit Tatul Logofătul și Marcul Logofătul sf. mănăstire a moșu-sĕu Dan Vistieru care este pe malul Colintinii, ca să fie lor pomenire și așa s'au tocmit: cum, s'ar scula cine-va și vre-odată cu vre-o pără, pentru această moșie, se aibă pâra aceia a o purta și toată gâlceava ce ar fi, Tatul Logofătul și Marcul Logofătul, iar moșiile toate să fie ale Radului Vistieru, moșie ne-întorcătoare, cu bună pace, pentru că așa s'au tocmit de a lor bună voie și am văzut D-mea și zapisul Tatului Logofătul și a frăține-său Marcul Logofătul la mâna lui Jupan Radul vel Vistier de vânzare și cu toți boierii Divanului mărturie, scrișI în zapis.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat d-lui cinstitului boierului D-mele, jupan Radul vel Vistier ca să-i fie lui această moșie și rumâni și țigani, ce scrie mai sus, moșie ohavnică lui și feciorilor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată și mărturii am pus D-mea pe Jupan Teodosie vel Ban ot Craiova, i Jupan Hrizea vel Vornic, i Jupan Preda vel Spătar, i Jupan Buzinca vel Clucer, i Jupan Socol vel Stolnic, i Jupan Radul vel Comis i Jupan Vucina vel Paharnic, i Jupan Costandin vel Postelnic și Ispravnic Grigorie vel Logofăt și am scris eu Pârvul Logofătul în scaun în București [1]),

1641 Martie 10. (Ibidem actul No. 93) Cu mila lui D-zeu-lo Matei Basarab Voevod și Domn a toată țara românească dat-am D-mea această poruncă a D-mele cinstitului boierului D-mele Jupan Radul vel Vistier și cu feciorii lui câți D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui toată partea de moșie câtă au ținut *Hrizan Postelnicul* în sat la Doicești ot Dâmbovița din sus de orașul Târgoviștii și cu toți rumânii câți se vor afla în partea lui și cu viile în deal și cu locul caselor în siliște și cu grădina și cu vadul de moară, câte se vor afla pe această moșie, pe partea lui *Hrizan Postelnicul* în apa Ialomiții și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotaru, însă rumânii să se știe anume: Oprea Moraru și cu 3 feciorî ai lui anume Lazăr și Costandin și Dumitru și cu feciorii lor și Dumitru a Monahului anume, și Oprea fratele lui Dumitru și cu un fecior anume (loc gol) și Ion Găruia cu feciorii lui și Radu Ducăi cu feciorii lui și Stan fratele Ducului cu feciorii lui și Oprea Puiu cu 3 feciori anume Vâlcul și Lațco și Vintilă și alți rumâni câți se vor afla din partea lui *Hrizan Postelnicul* și cu o parte de moșie din sat din Șotânga, însă din moșia care s'au pârât *Nan Postelnicul și cu nepotu-său Pană și cu fecioru lui Drăghici Spătaru* și cu megiașii din Șotânga, dupe moartea lui *Hrizan Postelnicul.*

Și au rămas pe megiași ca se aibă a ținea 3 frații: *Nan Postelnicul și Hrizan Postelnicul și Pană Postelnicul feciorul lui Drăghici Spătarul*; apoi acéstă moșie ce au fost scos-o dela megiași au făcut-o 3 părți să aibă a ținea Jupan Radul vel Vistier de peste tot hotarul ori cât s'ar alege a 3-a parte și cu toți țiganii lui *Hrizan Postelnicul* anume: Ganea cu țiganca lui Crăciuna și cu un fecior al lui anume Avram și cu tot salașul lui și Oprea Partoși cu țiganca lui Cârstina și cu 2 feciori ai lui anume Avram și cu un fecior al lui anume Stan și Stanciul feciorul lui Platoși și cu tot salașul lui și alți țigani câți se vor afla a lui *Hrizan Postelnicul,* pentrucă aceste mai sus zise moșii și vii și rumâni și țigani au fost de baștină ale lui *Hrizan Postelnicul fratele lui Nan Postelnicul.*

Deci *Hrizan Postelnicul au fost ținut pe Jupâneasa Maria fata lui Dan Vistieru,* mătușa Tatului Logofătul și a lui Marcul Logofătul și au fost luat-o cu multă zestre, moșii și rumâni și țigani și cu multe scule scumpe de aur și cu mărgăritar și cât au trăit ei împreună au fost vîndut *Hrizan Postelnicul* și moșii și rumâni și țigani și multe scule scumpe, de le-au mâncat *Hrizan Postelnicul bărbatul ei* și le-au risipit. Și feciori din trupul lui n'au făcut.

Apoi dupe moartea lui *Hrizan Postelnicul* și a Jupânesei lui Maria, iar Tatul Logofătul și Marcul Logofătul, nepoții Jupânesei Marii, iei-și au apucat pe *Jupâneasa Frujina a 2 a Jupâneasă a lui Hrizan Postelnicul cu care au făcut o copilă anume Kera,* și pe *Nan Postelnicul* (au apucat) *fratele lui Hrizan Postelnicul* ca să aibă a-i da seama de

[1]) Scris pe membrană (documentul).

www.dacoromanica.ro

zestrile mătușei lor Jupânesei Marii și au venit Tatul Logofătul și Marcul Logofătul cu Jupâneasa Frujina și cu *Nan Postelnicul* înaintea D-mele la Divan.

Drept aceia D-mea am căutat și am judecat și i-am dat pe seama prea cinstitului și prea sfințitului Părintelui nostru *Mitropolitul* Kir Vlădica Teofil, al *pământului românesc* împreună cu 2 boieri anume Jupan Buzinca vel Clucer i Jupan Costandin vel Postelnic ca să-l judece și să-i aleagă zestrile Jupânesii Marii, mătușa Tatului Logofătul și au venit toți împreună înaintea Părintelui Vlădicăi și înaintea acestor doi boieri ce s'au scris mai sus. Deci i-au judecat și i-au ales zestrile Jupânesei Marii ughi 300 ca se aibă a-i da *copila lui Hrizan Postelnicul* pe care au fost făcut-o cu Jupâneasa Frujina cu a 2-a cununie și să ție ea moșiile *tătâne său Hrizan Postelnicul*; iar de nu va avea bani, să aibă a ținea Tatul Logofătul și cu frate-s'o cu Marcul, nepoții Jupânesei Marii, toate moșiile și rumânii și viile și țiganii și tot ce s'ar afla ale lui *Hrizan Postelnicul* pentru ughii 300.

Deci *Jupâneasa Frujina și cu fie-sa Chera* ele bani n'au avut să dea ci au făcut zapis la mâna Tatului Logofătul și a frăține-său Marcul Logofătul, pînă la zi, ca să dea banii și să aibă a ținea moșiile. Apoi când au fost la zi, banii iar n'au avut să dea, ci iar au mutat zi peste zi și tot n'au putut să dea banii ci au venit Jupâneasa Frujina și cu fie sa *Chera copila lui Hrizan Postelnicul* și cu *Nan Postelnicul* și cu *Pană feciorul lui Drăghici Spătaru* înaintea D-mele la Divan de au mărturisit ei toți cu gura lor cum că nu are să dea banii Tatului Logofătul și lui Marcul Logofătul și au făcut și zapis ca să ție ei moșiile și rumânii și țiganii și toate ce s'ar afla ale lui *Hrizan Postelnicul* să fie ale lor stătătoare sau să le vînză pentru zestrile Jupânesei Marii și cine va vrea să le cumpere să fie ale lui, să fie stătătoare cu bună pace, ne-întorcătoare

Deci Tatul Logofătul și Marcul Logofătul ei n'au vrut să ție aceste moșii ci le-au făcut vânzătoare și s'au tocmit cu cinstitul boierul D-mele Jupan Radul vel Vistier de i-au vîndut această mai sus zisă parte de moșie cu rumânii și cu viile și cu țiganii, a lui *Hrizan Postelnicul* drept ughi 300 și au luat toți banii deplin în mâna Tatului Logofătul și a lui Marcul Logofătul dinaintea D-mele din Divan și cu acești bani au înoit o mănăstire a moșului său Dan Vistierul, care mănăstire este în malul Colintinii, lîngă București și au făcut Tatul Logofătul și Marcul Logofătul și zapis dela mâinile lor, de vînzare, la mâna cinstitului boierului D-mele Jupan Radul vel Vistier, cu toți boierii Divanului mărturie și mulți boieri scrișI în zapis și dupe acel zapis au făcut Jupan Radul vel Vistier și cartea D-mele de moștenire peste aceste mai sus zise moșii și rumâni și țigani și vii, ca să fie ale lui stătătoare.

Și tot le-au ținut cu bună pace de sunt acum la mâna lui aproape 2 ani și nu au avut de către nimeni nici o gâlceavă. Iar dupe aceea, când au fost acum, Jupâneasa Frujina și cu fie-sa *Chera copila lui Hrizan Postelnicul*, ele au ridicat pâră și au umblat de au luat bani dela alții și au venit înaintea D-mele ca să lepede banii lui Marcul Logofătul și să ia moșia și au fost și Marco Logofătul de față. Deci Marcul Logofătul au spus înaintea D-mele cumcă dupe judecata Părintelui Vlădica și a celor mai sus zișI boieri ca se dea ele banii și să-și ție ele moșiile și iar au pus zi peste zi ca să dea banii și tot n'au dat nimic pecum au mărturisit toți cinstiții boierii D-mele care au fost scrișI și în zapis cum-că au fost Tatul Logofătul și Marcul Logofătul și dupe zi și tot n'au dat banii, ci au rămas de zi precum am adeverit și D-mea întru adevăr, pentru că aceste judecăți au fost toate dinaintea D-mele în Divan.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceia și D-mea am socotit și am judecat după dreptate și dupe legea lui D-zeu împreună cu toți cinstiții boierii D-mele și am dat D-mea cinstitului boierului D-mele Jupan Radu biv vel Vistier ca să-i fie lui acéstă mai sus zisă moșie a lui *Hrizan Postelnicul* din Doicești și viile și rumânii și țiganii moșie stătătoare cu bună pace și ohavnică, lui și feciorilor lui și nepoților lui și strănepoților lui în veci. pentru că au rămas *Jupâneasa Frujina și fie-sa Chera* de lege și de judecată dinaintea D-mele din Divan, cum mai multă treabă și amestec să n'aibă și de nimenea. să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată dar și mărturii am pus D-mea pe Jupan Hrizea vel Vornic i Jupan Gligore vel Logofăt i Jupan Dumitru biv vel Vistier Dudescu i Jupan Preda vel Spătar, i Jupan Dragomir vel Clucer i Jupan Socol vel Stolnic i Jupan Radu Mihalcea vel Comis i Jupan Vucina vel Paharnic i Jupan Costandin vel Postelnic și Ispravnic și au scris Dumitru Logofătul în scaunul Tîrgoviștei.

Pecetea gospod.

1642 Aprilie 24. (Ibidem actul No. 7.) Cu mila lui D-zeu Io Matei Basarab Voevod și Domn a toată țara românească, dat-am D-mea acestă poruncă a D-mele, slugilor D-mele *Tănase Paharnicul și frăține-său Stoichiții Postelnicul, feciorii lui Mogoe Paharnicul din Bărbătești și a Jupânesei Dobrii Mogoaei, nepotii preotesei Neagăi, și feciorilor lor* câți D-zeu le va dărui ca să le fie lor satul Bărbătești care este din sus de satul Cochii ; însе jumătate de sat din câmp și din pădure și din apă și din plaiu și din dealu cu viile și cu rumânii și din silișiea satului de pretutindenea de peste tot hotarul pe hotarêle cele vechi și semne vechi, | entru că este a lor bătrînă și dreaptă moșie de baștină de mai dinainte vreme dela *anul Drăghici fratele Preotesei Neagăi* și tot au ținut slugile D-mele *Tănase Paharnicul și Stoichița Postelnicul* cu pună pace.

Iar după aceea când au fost în zilele răposatului Radului Vodă în rîndul dintâi aî Domnii lui au avut aceste mai sus zise slugile D-mele *Tănase Paharnicu și Stoichița Postelnicul* pără cu Ștefan dela Priazna (siç) și au fost rămas Ștefan dela Priazna deatuncea de lege și de judecată cum am vêzut D-mea și cărțile de baștină și de rămas la mâinile lor și de atuncea tot au ținut cu bună pace, n'au avut de nimenea bântuială.

Iar când au fost în zilele D-mele s'au sculat și *Nan Postelnicul din Doicești* cu pără și cu niște cărți mincinoase și au venit înaintea D-mele la Divan de s'au părât de față cu *Tănase Paharnicu* și cu *Stoichița Postelnicul* și cu tot satul Bărbătești, cu mic cu mare și așa pîră *Nan Postelnicul* înaintea D-mele cum că au fost al lui acel sat Bărbătești, dela părinții lui.

Drept aceia D-mea însu-mi am căutat și am judecat dupe dreptate și dupe legea lui D-zeu, împreună cu toți cinstiții boierii D-mele și am adeverit D-mea cu tot Divanul cum-că au umblat *Nan Postelnicul* cu cărți mincinoase ca un om rău și viclean și singur D-mea am mărturisit la Divan cum-că tot pre acești mai sus zișI boieri i-am pomenit lăcuitori tot la Bărbătești, pentru căci este a lor bătrână și dreaptă moșie, dela mòși dela strămoși și dela părinții lor precum s'au scris mai sus, iar, *Nan Postelnicul* el n'au avut nici o treabă ci au umblat cu acele cărți mincinoase ca să apuce și să împresoare acéstă moșie cu vicleșug.

Deci au rămas de lege dinaintea D-mele din Divan și am scos D-mea pe *Nan Postelnicul* cu mare rușine din Divan ca pe un om rău și viclean și au spart D-mea și acele cărți ale lui, mincinoase, în Divan, cum mai mult pără și gâlceavă să nu aibă *Tănase*

www.dacoromanica.ro

Paharnicu și Stoichița Postelnicul și tot satul Bărbățeștii și am dat singur D-mea slugilor D-mele *Tănase Paharnicul și St ichița Postelnicul* ca să aibă a ținea moșia jumătate de sat din Bărbățești, cu bună pace cum au ținut și mai dinainte vreme, ca să fie a lor moșie stătătoare și ohavnică și feciorilor lor și strănepoților lor. Iar de va scoate *Nan Postelnicul* vreodată nișcare-va cărți, să nu se prinză în seamă sau să se crează ci să rămâie mincinoase și în deșert și de nimenea să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată și mărturii am pus D-mea pe Jupan Dragomir Craiovenesc vel Ban i Jupan Dumitru Dudescu vel Vornic i Jupan Radul vel Logofăt i Jupan Stroe vel Vistier i Preda Spătar i Socol Clucer i Dumitrașco Stolnic i Radul Comis i Marcul Paharnicul i Costandin Postelnic. Ispravnic vel Logofăt. Am scris Dumitru Logofătul în scaunul Tîrgoviștei. [1])

1642 Noembre 12. (Ibidem actul No. 9) Adecă eu Totana dimpreună cu feciorii mei Marin i Niculae scriem acest zapis al nostru ca să fie de mare credință la mâna popii lui *Kir Foti* dela biserica Domnească *și fie-s'o Dragului Logofătul*, cum să se știe cum-că am vîndut noi o curătură de fîn în hotarul Bărbățeștilor, prin Văleni, pre lîngă a lor moșie care se chiamă Poiana bătrînii și pe lîngă curătura Stoicăi Ghiozii, cât am avut partea noastră toată și poiana și pădurea, ca să le fie lor moșie stătătoare în veac, pentru că o am vîndut noi de bună voia noastră, drept ughi 4 i costande 5, bani gata și cu știrea tuturor boierilor din sat mărturie: *Tănase Postelnicul i Stoichița Postelnicul* i Ivul Portar i Mihai Postelnicul i Stoica megiașul și pentru credință am pus pecetea.

1643 Octombre 10. (Ibidem actul No. 10.) Adecă eu *Tănase Postelnicul din Bărbățești ot sud Dâmbovița dimpreună cu frate-mi-o Stoichița* și cu feciorii noștri scris-am și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credință la mâna părintelui Popii lui *Kir Fotii* dela biserica Domnească, cum să se știe când au fost acum în zilele Domnului nostru Io Matei Basarab Voevod iar eu *Tănase cu frate-mi-o Stoica* am vîndut Popii lui *Kir Fotii* o pădure să o cure ca să-și facă livade de fân, din partea noastră la sat la Bărbățești ce este iar pre lîngă livadea Părintelui Popii lui *Kir Fotii* despre Văleni.

Și să se știe până în curătura lui Mihai Dorobanțul în lat și în lung cât va merge până în surpătură în jos până în surpătura Vlaicului și în Stan; și în sus până în curătura lui Neagoe Borîceanul și am vîndut-o noi de a noastră bună voie drept 50 de vedre de vin, vadra câte 3 costande, ca să-i fie moșia lui și coconilor lui în veci și la tocmeala noastră mulți boieri și oameni buni mărturie, din sat și de prin prejurul locului cu știrea tuturor megiașilor și a fraților noștri de ocină care și-au pus toți mai jos pecețile. Aceasta mărturisim ca să se știe și să se crează și pentru credință pusu-ne-am și pecețile și am scris eu Lăpădat Logofătul ot Tîrgoviște.

Eu Tănase mărturisesc. *Eu Stoica* mărturisesc.

1644 Noembre 19. (Ibidem actul No. 34.) Cu mila lui D-zeu Io Matei Voevod, *Salomii călugărițîi care au fost Jupâneasa lui Nan Postelnicul d n Bărbățești* ca să hie (sic) volnică cu această carte a D-mele de se aibă a ținerea parte de moșie dela satul Obilești; din județul Ilhovului, însă partea lui *Nan Postelnicul* care au fost bărbat Salomii călugărițîi i pentru că acéstă moșie care scrie mai sus, fost-au de moșie a lui *Nan Postelnicul* dela părinții lui, iar Salomia călugărița care scrie mai sus avut-au multe sate și moșii și scule dela părinții ei, Tudor Slugeru Rudeanu.

1) Documentul de față să termină cu următoarea notă: scoasă copie dupe cartea lui Matei Voda Basarab, ce este sîrbească.

www.dacoromanica.ro

lară când au fost acuma în zilele D-mele, iar *Nan Postelnicul* sculatu-s'au de au vîndut toate moşiile şi sculele câte au avut, pentru a lui nevoie şi datorie ce au fost făcut el şi au fost făcut *Nan Postelnicul* zapis la mâna ei cum să fie volnică să ţiie pentru moşiile ei şi pentru sculele ei, ce au vîndut *Nan Postelnicul*, partea lui din Doiceşti şi din Şotânga şi din Mănesti, cum am văzut D-mea şi zapisul lui *Nan Postelnicul*. El tot s'au sculat de au vîndut şi aceste moşii dintr'aceste sate, care moşii le-au dat Salomii călugăriţii, pentru moşiile şi sculele care au fost vîndut *Nan Postelnicul*, de au dat la nevoile lui şi pe unde au fost dator.

Deci când au fost acum, iar Salomia călugăriţa venit-au înaintea D-mele de s'au jăluit şi au spus cum au vîndut *Nan Postelnicul* moşiile ei şi au vîndut şi aceste moşii care au fost lăsat să le ţie ea pentru a ei moşie şi scule, cum scrie mai sus.

Intr'aceea D-mea am căutat şi am judecat pe dreptate şi pe lege împreună cu toţi cinstiţii dregătorii D-mele şi am dat D-mea Salomii călugăriţii să fie volnică să ţie acéstă parte de moşie dela Obileşti, ca să se hrănească veri unde va lăcui ea şi dupé moartea ei să fie volnică se o lase unde va fi voia ei, pentru că este a ei dreaptă moşie. Aşa este învăţătura D-mele.

Pecetea gospod.

1645 Aprilie 10. (Ibidem actul No. 11.) Un zapis i pac ce'l dă pentru acéstă moşie de pădure, *Tănase Postelnic i Stoica frate-s'o*, Kir popii Fotie eclesiarhul pentru acest loc cu pădure ot Bărbăteşti, precum în dos arată jos zapisul cu veleat 7152 1643 Octombre 10 (publicat mai sus); cu al doilea zapis îl mai întăreşte.

Eu Tănase Postelnic. Eu Stoica Postelnic.

1650 Martie 3. (Ibidem actul No. 35.) Adecă noi sătenii ot Şotânga ot sud Dâmboviţa anume Neagul i Ioana, i Radul i Rada Miclăuşoaia cu fie-mi-o Hrizan, i Stana lu Stan din Şchei, împreună cu toţi fraţii noştri, scriem şi mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la cinstita mâna Mării Sale Domnului nostru Io Matei Basarab Voevod ca să se ştie că am avut ocină Şotângească din colo de apă despre Doiceşti, a noastră de moşie *din descălicătoare*, din câmp, din apă, din pădure, din dealul cu viile, din vaduri de moară, însé cum merge ocina în lung din iazul morii până la moară şi tot au fost pre seama noastră cu bună pace.

Iar când au fost acum, noi *din bogată lipsă*, o am făcut acéstă moşie vânzătoare; deci ne-am sculat noi de a noastră bună voie, făr de nici o silă de către nimenea, de am venit la Domnul nostru şi am făcut tocmeala de o am vîndut-o acéstă ocină Mării Sale cu tot venitul, însă ocină fără de rumâni, stj 236 pol, za ughi 41 bani gata.

Deci dacă o au cumpărat Măria Sa Domnul nostru, au trimis pe cinstitul credinciosul boierul Mării Sale Jupan Radul vel Agă i Jupan Ventorie *(?)* Vornicul acolo la moşie de au tras cu funia şi au şi hotărît-o cu boieri anume *Tănase Postelnicul ot Bărbateşti şi cu frate-sĕu Stoichiţa Postelnicul* i Leca Vornicul ot Băneşti i Cârstea Logofătul ot Săteni, *Pană Postelnicul ot Bărbăteşti* i Popa Kir Fota eclesiarhul i Iordache Căpitanul i Oană Portarul i Milea Portarul ot Brăneşti i Berivoe.

Deci o au ales de către Nan Postelnicul ot Doiceşti şi de către frate-s'o Tudor Comisul şi de către Dumitraşco Postelnicul cu fraţii lui din Văcăreşti şi de către *Baraţi*[1]) fiind şi

1) de sigur e vorba de călugării catolici, care aveau şi ei parte printr'acele locuri.

www.dacoromanica.ro

ei de față și o au împietrit și o au dat ocină domnească, în mijloc pre lîngă funia lui Ureche, din sus; și pre acești boieri pre toți ce scriu mai sus, i-au dat cu toate cumpărătorile lor din sus despre Priboi și au pus pietre cu voia lor și din sus și din jos, ca să poată fi Mării Sale ocină cu bună pace fără de nici o gâlceavă, pentru că ne-au dat toți banii gata din Divan.

Și mărturie toți boierii Divanului mari și mici care î-și vor pune fie-și care iscăliturile mai jos și pentru mai adevărată credință ne-am pus și noi degetele mai jos și am scris eu Dumitru Boldici în orașul Tîrgoviștii.

Radu vel Logofăt. Stroe vel Vistier. Diicul vel Spătar. Bunea vel Sluger. Preda vel Comis Brâncoveanu. Necula vel Pitar. Costandin Postelnic. Radu vel Agă. Dumitrașco Stolnicu Filipescu. Niculae Portar. Drăghici Grămăticu. Udriște Năsturel. Costandin Logofătu. Radu vel Căpitan. Nica Polcovnicul. Cârstea Căpitanu. Ghinea Merișescul. Stanovici Logofătul. Drăghici Mogoș (?). Iordache Sturza (?).

1652 Martie 8. (Ibidem, doc. 36.) O carte de hotărnicie a 4 boieri hotarnici. Adecă noi 4 boieri care suntem luați pre răvașe domnești dinaintea Mării Sale Domnului nostru Io Matei Basarab Voevod, de părintele popa Kir Foti eclesiarhul și de . . . [1]) și de *Grișiță Logofătul ginerile lui Nan Postelnic*, însă boierii anume: Gheorghe Cluceru ot Băleni în locul Barbului Postelnic ot Mănești, Preda Comisul ot Bucșani, Cârstea Logofătul ot Săteni, Neagoe Logofătul ot Săcuieni . . .

1653 Martie 1. (Ibidem actul No. 96.) Cu mila lui D-zeu Io Matei Basarab Voevod și Domn a toată țara românească, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele popii Kir Fotii eclesiarhul dela biserica D-mele din Tîrgoviște și fie-său Dragului Logofătul și feciorilor lor câți D-zeu le va dărui, ca să le fie lor un loc de munte la satul Bărbătești la obîrșiia Vălenilor alăturea cu curătura bătrână, toată partea lui *Tănase Cluceru și a frăține-sĕu Stoicăi, feciorul lui Mogoe Paharnicul și a Jupânesei Dobrii*, pentru că au fost cumpărat dela *Tănase Cluceru și dela frate-s'o Stoica Postelnicu*, cu voia și cu știrea feciorilor lor și a megiașilor din satul Bărbătești și din sus și din jos și dimprejurul locului, drept 24000 aspri gata și cu zapis de vînzare cu mulți boieri și oameni buni martori scrișî în zapis: din Bărbătești Popa Mihai și Popa Danciul și Mihai feciorul Popii Petriman și Radul Dorobanțul și Stoica megiașul și Radul ginerile Oprii și din Târgoviște Popa Tănase biv eclesiarhul și Popa Dumitru feciorul Popii Nenciului și Pană Postelnicul Boldici, de când au fost curgerea anilor 7155—1647.

Și iar să fie popii Kir Fotii eclesiarhul și fie-său Dragului Logofăt un loc de munte la satul Bărbătești, din partea lui *Tănase Cluceru și a frăține-său Stoicăi Postelnicul*, alăturea cu livada popii Kir Fotii pe vale, însă să se știe: în lat până la curmătura lui Mihailă Dorobanțul și în lung atât merge la vale, până în curătura Vlaicului din Săteni și în sus până la curătura lui Neagoe Băraceanul; și au tăiat muntele cu săcurea și au făcut livadă de cosit, pentru că au cumpărat dela *Tănase Cluceru și dela frate-său Stoica Postelnicul din Bărbătești*, drept 50 vedre de vin și au prețuit vadra câte bani 30 și am văzut D-mea și zapisul de vânzare, la mâna popii Kir Fotii eclesiarhul, când era cursul anilor 7152 1644 și cu marturi scrișî în zapis.

1) actul e rezumat și în vol. I la pg. 103—4 așa că cu prilejul acesta am complectat publicarea documentului, în extenso.

www.dacoromanica.ro

Și iar să fie popei Kir Foti eclesiarhului și fie-său Dragul Logofătul jumătate de părăsiște de vie la Bărbățești alăturea cu Chivul care sunt împreună cu Coman din Săvești, pentru că au fost cumpărat Popa Kir Foti eclesiarhu, dela Gherghe Milcop și dela jupâneasa lui Rada și dela feciorul lor Hrizan și Cârstea drept 200 aspri gata, când au fost cursul anilor 7157 1649 și cu zapis de vânzare și cu martori scrișI în zapis, anume din *Bărbățești Tănase Cluceru și frate-său Stoica Postelnicul* și Pană Postelnicul și Miu Pitaru și Juvul și Popa Danciul și Stoica.

Și iar să fie Popi Kir Foti eclesiarhul și fie-său Dragului Logofăt un loc la satul Bărbățeștii, la câmp, însă să se știe din gardurile vii feciorilor lui Pană Postelnicul Boldici către sat unde să lovește la cap cu alt loc al Popi Kir Foti eclesiarhul, și în lat ori cât s'ar alege, pentru că l'au cumpărat dela *Tănase Cluceru* drept 500 aspri gata și cu zapis de vânzare, curgerea anilor 7160 1652 și cu mulți oameni buni mărturie scrișI în zapis, anume Stoica Tărâță, Voicu Drencea și Fătu fratele Drencii.

Și iar să fie Popi Kir Foti eclesiarhul și fie-său Dragului Logofăt o curătură de fân la hotarul Bărbățeștilor la Văleni, alăturea cu moșia lor ce să chiamă Poiana bătrână și alăturea cu curătura Stoicăi Găóze, însă toată partea Stoicăi și a feciorilor săi Marin și Niculae, pentru că o au cumpărat dela Stoiana și dela feciorii ei Marin și Niculae drept 850 aspri gata și cu zapis de vânzare, cu mulți boieri și oameni buni mărturie scrișI în zapis anume *din Bărbățești Tănase Cluceru și Stoica Postelnicul* și Mihai Postelnicul și Stoica megiașu.

Și iar să fie Popi Kir Foti eclesiarhul, niște curături la satul Bărbățeștii, însă să se știe la vârful viilor de către Văleni dela curătura Oprii Costandinoiul și la vale până unde să lovește cu curăturile Kivului Portaru, și să se știe în lat dela curătura Brânzii până la curătura Stoicăi Găóză și pe vâlcea la vale cât merge, pentru că au cumpărat aceste curături ce sau scris mai sus dela *Tănase Cluceru și dela frate-său Stoichiță Postelnicul* drept 2000 aspri gata, tot munte și au tăiat muntele de pădure cu săcurile și multă cheltuială au făcut și am văzut D-mea și zapisul de vânzare la mâna Popi Kir Foti, fiind făcut cu mulți boieri și oameni buni mărturie, scrișI în zapis.

Pentru aceasta i-am dat și D-mea, Popi Kir Foti eclesiarhu și fie-său Dragul Logofăt ca să le fie lor aceste curături și locuri ce sunt zise mai sus, ohavnice și stătătoare și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu se clătească după zisa D-mele.

Iată și mărturii am pus D-mea pe Jupan Spahiul vel Ban Craiovenesc, Jupan Preda vel Vornic, Jupan Radu vel Logofăt, Jupan Ghinea vel Vistier, Jupan Diicul vel Spătar, Jupan Radul vel Comis, Jupan Hrizea vel Paharnic, Jupan Socol vel Sluger, Jupan Nicula vel Pitar și Ispravnic Jupan Radu vel Logofăt și am scris Stan Logofătul în scaunul orașului Târgoviște.

1654 Februarie 2. (Ibidem actul No. 12.) Adecă eu Popa Kir Foti cliserul, dimpreună cu preoteasa mea Maria, scriu și mărturisesc cu acest al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna gineri-mi-o Proca, ca să se știe că le-am dat zestre o jumătate de siliște, în sat în Bărbățești, pre lângă hotarul Doicești, care siliște au fost cumpărat-o tată-meu Popa Tudoran, dela Oprea sin Bârcă.

Și iar să se știe, că i-am dat loc de culegătoare din locul meu cel sterp să aibă a-și face culegătoare; iar după aceia ginere-mi o Proca au mai cumpărat și altă jumătate de siliște dela Radul Golili Dorobanțul și dela femeia lui Badi. Deci eu i-am fost a-i dare un

www.dacoromanica.ro

cal de ginere zestre, ci eu cal n'am avut ci i-am dat pentru cal ughi 7 de și-au cumpărat acea siliște, însă când i-am dat eu și când am cumpărat acéstă siliște, fost-au pământu sterp, fără câmp, fără pomi, fără de nimic. Iar după aceia ginere-mi-o Proca și fie mea Preda, cheltuit-au și au muncit de și-au făcut case și și-au pus pomi mulți pre acel loc.

Iar zicând fie-mi-o Dragul că-i va sparge casa și îi va lua moșia, eu m'am sculat de am mers acolo în Bărbătești; și s'au întâmplat atunci, mergând, Popa dela biserica Domnească, anume Popa Bran, i Popa Ursul i Dumitru Diaconul i Staico Logofătul, i Enache Grămăticul, ca să vază via ce le-au dat Măria Sa Domnul nostru Matei Voevod de pomană, pentru sufletul răposatei Doamnei Mării Sale *Ieleni (sic.)* După ce au văzut via, iar ginere-mi-o Proca i-au chemat pre toți lă casa lui și am mărturisit eu cu sufletul meu înaintea lor, cum să știe ginere-mi-o Proca și fie-mea Preda că acéstă siliște ce scrie mai sus, deplin încă o am și măsurat, în lat stj. 22 și în lung din Toplici până în țărmurile apei.

Iar după aceia fostu i-am dat și viie de zestre în dealu Bărbăteștilor din viia mea, iar unde i-am arătat acea vie fost-au trecătoare, a trece pe la via lor prin vía mea; iar zicând fie mi-o Dragul când merg la via lor îi mânâncă strugurii din via mea ginere-mi-o Proca, sau lepădat de acea vie. Ci i-am dat altă vie, într'alt loc, din via lui Pană Postelnicul Boldiciu în sus pre lângă via lui Stan de câine, însă bucăți, până la măr să aibă a ținea ginere-mi-o Proca și fie-mea Preda cu bună pace acéstă moșie, că le-am dat-o zestre. Și aceștia ce i-ar sau întâmplat de au fost acolo când i-am dat eu și am arătat acéstă moșie: Cârstea Logofătul i dimpreună cu nepotă-său Nica Postelnicul i Drăghici brat ego Postelnicul și era boieri mulți mărturie: Jupan Costandin Kiurciubașa, i Sima Cămărașu i Stanciul Boldici, i *Stoichița Postelnicul ot Bărbătești*, i Mihai Comîsul, i Drăghici Postelnicul sin Tănase Cluceru, i Ivul Portarul, i Petre sin Mihai Postelnicul, i Popa Danciul, i Tănasie sin Curnul i Petriman Logofătul brat ego, i Gheorghe sin Popa Mihăilă, i Oprea Scaun.

Iar cine va sparge acéstă tocmeală ce am făcut-o eu, să fie proclet și anatima de 318 sf. părinți, să lăcuiască cu Iuda și cu Aria la un loc.

Iar după acésta fost-au zis fie-mi-o Dragul că au dat și el la cheltuiala casei ughi 12; iar acești preoți și acești boieri care scriu mai sus întrebatu m'au și am mărturisit eu dimpreună cu preoteasa mea, cu ale noastre suflete, că fie-mi-o Dragul nici un ban n'au dat, nici au muncit la acéstă casă, ci au făcut o ginere-mi-o Proca cu a lui cheltuială și cu a lui muncă, iar fie-mi-o Dragul au grăit ca un om pizmaș și făr de dreptate, să nu să crează, și pentru credință pus-am pecetea și iscălitura, și am scris eu Marco Logofătul.

Eu Pană Postelnicul. Eu Popa Danciul. Eu Popa Kir Foti Cliserul. Eu Popa Bran Constandinos Kiurutibasis martis. Stoica Postelnicul Simas proin Camarasis martiras. Eu Popa Ursul. Eu Ienache grămătic Domnesc. Eu Stoica, și cu alții ce să mai văd iscăliți.

1655 Martie 29. A să vedea documentul publicat mai sus la pag. 104—7 Vol. I și în care să vorbește pe larg despre *Hrizan Postelnicul și despre fie-sa Chira, Jupâneasa lui Pătrașco Balăceanu vel Cupar.*

Dintr'acel document putem rezumă cu privire la Bărbătești, următorul arbore genealogic:

www.dacoromanica.ro

Chira = 1° Ștefan Ciohodaru
= 2° Pătrașco Bălăceanu vel Cupar.

Hrizan Postelnicul din Bărbătești = 1° Maria.
= 2° Frujina, ca = 2° Parasco negu[ă]toru

Hrizea Vornicul.

1657 Noembre 4. (Ibidem condica Bărbăteștilor, actul No 38.) *Stoichița Postelnicul ot Bărbătești i vnuc Drăghici Postelnicul ot tam*, împreună cu alți 10 boieri, aleg partea de moșie dela Priboi de către mânăstirea dela Bărbătești cu hramul sf. Ilie și de către călugărițele ce lăcuiesc acoalea.

In cartea de hotărnicie, *Stoichița* este iscălit: *Stoica*, iar nepotul său este *Cârstea sin Drăghici Postelnicul ot Bărbătești.*

1658 Mai 22. (Ibidem actul No. 6.) Adecă eu *Drăghici Postelnicul sin Tănase Postelnicul ot Bărbătești* scris-am acest al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna d-lui Neacșului Simii Cămărașului, cum să se știe că i-am vîndut un loc în câmpul Bărbăteștilor din josul satului, care loc au fost al Vladului, care loc este dela casele d-lui în jos spre Săteni.

Și iar să se știe că i-am vîndut și o lature de loc pe lângă acel loc al Vladului, care au fost al Cornii, cumpărat de *moașa-mea Boba*; și aceste locuri ce scrie mai sus sunt lîngă casele d-lui, ce le-am vîndut eu de bună voia mea, cu știrea rudelor mele și a megiașilor, drept bani gata 1200, ca să-i fie d-lui moșie stătătoare și la a noastră tocmeală fost-au boieri și oameni buni mărturie anume: *tata Stoichița Postelnicul dimpreună cu fie-s'o Parasco Postelnicul, i Hrizea*, i popa Danciul, i popa Petriman, i Efrim Logofătul, i Petriman Logofătul i Oprea Scaunul și pentru credință pus-am pecețile și iscăliturile și am iscălit. Și am scris eu Proca Logofătul.

(ss.) *Eu Stoica Postelnicul. Eu Drăghici Postelnicul. Eu Parasco sin Stoica Postelnicul Bărbătescul*, i Petriman Logofătul. Eu Popa Danciul ot Bărbătești mărturie.

1658 Iunie 6. (Ibidem actul No. 1.) Zapisul lui Milea Râpă din Bărbătești prin care vinde Simii Cămărașul un loc în câmpul Bărbăteștilor, alăturea cu un loc al feciorilor Ivului Portaru...

Martori în zapis: *Stoichița Postelnicul i Drăghici Postelnicul sin Tănase Cluceru*, i Petriman Logofătul, i Tănase brat ego Antonie.

1661 Februarie 13. (Ibidem actul No. 28.) Zapis al unor moșneni prin care vînd o livadă pe valea Vălenilor . . . care ne-au fost și nouă de cumpărătoare dela *boierii din Bărbătești, dela Tănase Paharnicu și dela Stoica Postelnicul...*

Martori: *Stoica Postelnicul vnuc ego Drăghici.* Ivul Portaru și alți moșneni.

1663 Ianuarie 17. (Ibidem actul No. 14.) Zapisul lui *Drăghici feciorul lui Tunase Clucerul ot Bărbătești* prin care vinde lui Socol Cluceru, casa lui din Bărbătești, cu siliște, cu pometul . . . din ulița cea mare până în grădina Doamnii . . . și cu 6 locuri în câmp și toată partea lui de vie . . . drept bani gata ughi 115.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturie: unchiu-mi-o *Stoichiţa ot Bărbăteşti*, i Efrim Logofătul ot tam, Dima Boldici, Nan Logofătu, Petriman Logofătu, Cârstea Cluceru, Nica Căpitanu, Alexandru Logofătul ot Săteni şi alţii...

1663 Decembre 30. (Ibidem actul No 16.) Zapisul lui *Parascu dimpreună cu frate-s'o Hrizea (Hrizan) şi Ştefan sin Stoichiţii ot Bărbăteşti* prin care vînd lui Socol Logofătul, un loc . . . la Bărbăteşti, cu ughi 2.

Zapisul e scris în Bucureşti de *Parasco Logofătul.*

Ca martor găsesc pe *Drăghici Postelnicul.*

1664 Februarie 11. (Ibidem actul No. 2.) Zapisul lui Petriman Logofătul ot Bărbăteşti prin care vinde lui Soçol Logofătul un loc . . . drept ughi 2 . . .

Martori: Proca Logofătul. *Stoica Logofătul ot Bărbăteşti. Rizea sin Tănase Postelnicul. Radul din Bărbăteşti.*

1664 Februarie 29. (Ibidem actul No. 15.) Zapisul lui *Drăghici Postelnicul feciorul lui Tănase Paharnicul oţ Bărbăteşti* prin care vinde lui Socol Logofătul nişte locuri la Bărbăteşti . . . care sunt pe lângă *verii mei Parasco şi pe lîngă frate-s'o Rizea* . . . în preţ de 10 ughi, însĕ locul *câte 2 galbeni.*

Martori: Alexandru Logofătul, Eu *Rizea sin Stoica Postelnicul.*

1665 Iulie 8. (Ibidem actul No. 3.) Zapisul lui Ivan cu fraţii lui Gheorghe şi Radu din Bărbăteşti prin care vînd lui Socol vtori Postelnic, casa lor din sat din Bărbăteşti, cu pimniţă, cu silişte, cu pomet . . . drept ughi 20.

Martori: Dima Logofătul ot Bărbăteşti, Ene Logofătul şi alţii.

1667 Martie 20. (Ibidem actul No. 63) Zapisul Jupânesei Stanca care a ţinut în căsătorie întâi pe Tudor Cluceru şi apoi pe Ignatie Cluceru (Serdaru) prin care vinde soţului ei din urmă, partea ei de moşie din Doiceşti, pe preţ de 9 lei.

Martori la facerea zapisului: Simas Cluceru, Mincu Logofătu, Costandin Căpitanu, Toma Logofătul, Ştirbei vel Sluger, Dumitru Paharnic, *Radul Bărbătescul* şi alţii.

1681 Septembre 9. Despre *Isar Logofătul ot Bărbăteşti* a sĕ vedea documentu publicat în Vol. I pg. 153.

1687 Noembre 17. Despre *Vintilă Logofătul ot Bărbăteşti* şi alţii a sĕ vedea documentu publicat în Vol. I pg. 153 4. Din el extrag pentru boierii Bărbăteşti următorul arbore genealogic:

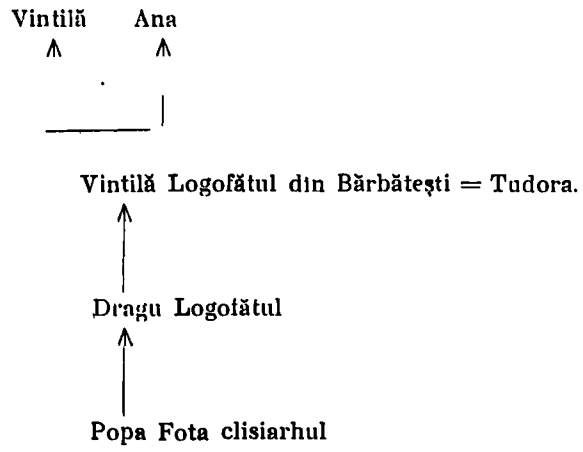

www.dacoromanica.ro

1688 Mai 19. (Condica Bărbăteştilor actul No. 20.) *Partenie monahul din Bărbăteşti* vinde o vie a sa în dealul Bărbăteştilor, lui Anastasie Cupeţul ot Tîrgovişte, în preţ de 100 de ughi . . .

1689 Mai 15. A să vedea actul în Vol. I pg. 154. Din el extrag:

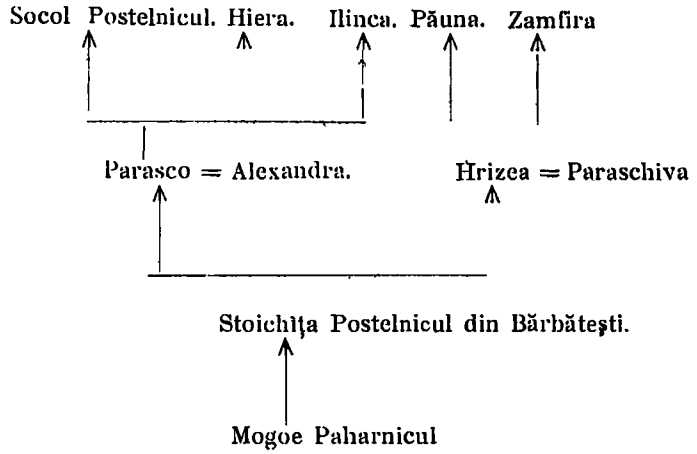

1691 Februarie 2. (Ibidem, actul No. 36.) Zapis prin care *Comisul Costandin (Bărbătescu) şi cu Jupâneasa d-lui Păuna* cumpără moşie în Ludeşti drept 35 talere.

Martori în zapis: Mihai Conţescul. Costandin sin Costandin Logofătul ot Piteşti şi alţii.

1691 Mai 4. (Ibidem actul No 23). Socol Medelniceru vinde casa lui din Bărbăteşti, cu siliştea, grădina, pometul şi 6 locuri în câmp şi cu via . . . . precum va scrie şi zapisul cel care i-mi este de cumpărătoare dela *Drăghici feciorul lui Tănase Cluceru din Bărbăteşti*, drept bani gata ughi 115.

Şi iar am vîndut d-lui o lature de loc în Bărbăteşti, în câmpu de sus, pe lîngă Cuparu Pătraşcu (Bălăceanu), care se loveşte cu un cap în gardul grădinii lui Isar Logofătul, care l'am cumpĕrat şi acesta dela *Parasco cu fraţii lui: Hrizan şi Ştefan*. . . .

Apoi iar . . . . alte 5 locuri . . . . pe care le-am cumpĕrat dela *Drăghici sin Tănase Cluceru*. . . . .

Martori: Cârstea vel Vornic, Alexandru vel Logofăt, Radu Golescu vel Agă, Cernica vel Armaş, Radu Vistieru.

1695 Octombre 12. A să vedea doc. publicat în Vol I. pag. 155. In el să vorbeşte despre Costandin Vornicul Bărbătescu şi despre:

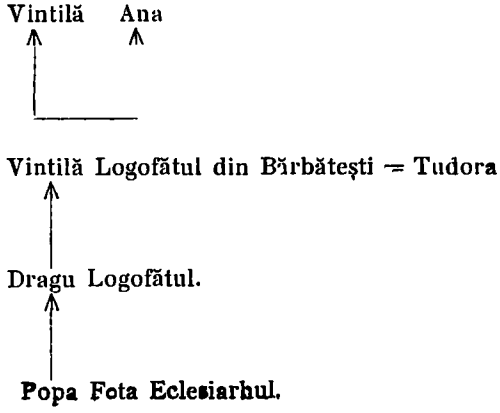

www.dacoromanica.ro

1696 Iunie 10. (Ibidem, actul No. 67). Intâia foae a strămoşului meu Nan Postelnicul, cum arăt.

Aici semnăm viile care le-am dat *frăţine-meu lui Costandin* la vremea de boală şi de moarte, la veleat 7204—1696 din moşia dela Bărbăteşti şi dela Cioceni şi ţiganii cum scrie zapisul cel dintâi, nimic să nu lipsească.

Toader cu ţiganca lui, Dana ţiganca, trei fete a lui Ciocanu anume Maria, Dina şi a Oarbii, Maria. Viile bune, făcătoare 5 pogoane, sadurile despre valea Nucetului 2 pogoane şi un sfert, d'asupra pe lângă Ene Zarafu, dela Gavrilă, iar 2 pogoane şi o ciosvârtă, alăturea cu ale care sunt dela Baicu, cu locul de case unde este groapa de pimniţă, cum merge din hotaru Crângului până în drum.

Cinci pogoane care sunt dela Curcă cu livadă până în matca vălcelei, care sunt rĕscumpărate dela frate-meu Stroe, 2 pogoane la vârf pe lângă viile dela groapă care sunt dela Stan Călăraşu Mămăligă. Trei pogoane şi o ciosvârtă care sĕ trag de zestre dela cumnaţii miei, care le-am luat cu judecata pravilii pentru pomenirea morţii şi mai nainte şi acum să le stăpânească *frate-meu Costandin*, în urma mea să nu fie nici o amestecare şi am iscălit cu mâna mea, fără vedere.

1697 Februarie 5. (Ibidem actul No. 37.) Cu mila lui D-zeu Io Costandin Voevod şi Domn a toată ţara românească, dat-am D-mea această poruncă a D-mele, boierului D-mele *Costandin Comisul Bărbătescul şi Jupânesii lui Păunii, nepoţii Stoicăi Logofătul Ludescul* şi cu feciorii lor ce le va da D-zeu, ca să fie el volnic cu acéstă carte a D-mele de sĕ aibă a ţinea şi a stăpâni din moşia megieşască dela satul Ludeştii ot sud Dâmboviţa, moşie de talere $42^1/_2$, 53, din câmp, din pădure, din apă din siliştea satului, cu tot venitul de peste tot hotarul.

Pentru că satul din Ludeşti, pentru păsul şi a lor nevoie şi pentru birul araciului (sic), ce au fost mers acolo la siliştea lor încă în zilele lui Şerban Voevod, au fost mers de au luat ei dela *Stoica Logofătul Ludescul moşul lui Costandin Comisul Bărbătescul* împrumut aceşti bani talere 42 pol, 53, cu zapis şi cu zi şi pentru aceşti bani au fost pus zălog toată moşia lor dela satul Ludeştii, scriindu-le zapisul într'acesta-şi chip: cum de n'ar putea da banii la zi să fie moşie stătătoare la Stoica Logofătul şi întâmplându-i-se şi Stoicăi Logofătul moarte au trecut zi dupe zi şi ei banii tot nu i-au mai dat până acum în zilele D-mele.

Deci când au fost acum, iar boierul D-mele *Costandin Comisul* apucat-au pe sătenii din Ludeşti cu zapisul lor ca să-i deie banii ce au fost luat ei dela moşu-sĕu Stoica Logofătul, iar ei nici acum ca să dea banii n'au putut, făr de cât ei de bună voia lor au făcut zapisul lor de iznoavă pre aceşti bani ce scrie mai sus talere 42 pol, 53, şi au dat moşia lor ca să ţiie la satul Ludeştii drept aceşti bani, având tocmeală între dînşii, legându-se cu zapisul lor cum dintr'acéstă moşie afară cât ar rămânea nevîndută, să şi-o ţiie sătenii cu pace. Iar când ar vrea sătenii să o vînză, atunci se nu fie volnici ca să o vînză într'altă parte făr de cât iar boierului D-mele ce scrie mai sus, precum am vĕzut D-mea şi zapisul moşnenilor din Ludeşti la mâna boierului D-mele ce scrie mai sus.

Drept aceia şi D-mea încă am dat acéstă carte a D-mele boierului D-mele *Costandin Comisul şi Jupânesii lui Păunii*, ca se aibă a ţinea şi a stăpâni acéstă moşie din Ludeşti precum scrie zapisul moşnenilor cu bună pace, să-i fie lui stătătoare, lui şi feciorilor lui în veci.

(ss). Io Costandin Voevod.

Pecetea gospod. Procitit vel Logofăt.

www.dacoromanica.ro

1700 Noembre 1. (Ibidem actul No. 39.) Zapisul megiaşilor ot Ludeşti . . . la mâna d-lui *Comisului Mihai* precum să se ştie că fiind noi datori d-sale taleri 20, care bani ni-i-au dat strămoşul d-lui Stoică Logofătul Ludescul de ne-am plătit de birul haraciului şi de alte dăjdii ce ne-au venit în silişte, în zilele lui Şerban Vodă.

Deci d-lui *Vornicul Costandin părintele d-lui Comisul Mihai,* ne-au apucat ca să dăm aceşti bani ce i-am fost luat noi dela Stoica Logofătul Ludescul şi noi ne-avînd bani ca să-i dăm, căzut-am la Divanul Mării Sale lui Costandin Vodă, d-lui *Costandin Vornicul* şi cu noi dimpreună şi noi ne-putând tăgădui nimeni de aceşti bani şi ne-având nici un ban ca să-i dăm, i-au dat Măria Sa Vodă o carte iscălită d-lui *Vornicului Costandin* ca să stăpânească moşie în Ludeşti drept aceşti bani ce suntem noi d-sale datori şi i-am făcut şi noi zapisul nostru ca să stăpânească d-lui moşia, iar noi am ales-o d-sale moşia din părţile noastre ca să se ştie pe unde va ţinea d-lui, ce au fost tot amestecată.

Deci când au fost acum mai pre urmă, mai mers-am noi megiaşii din Ludeşti de am luat dela d-lui *Comisul Mihai* talere 13 bani 100 care sau făcut peste tot talere 84,50 ; deci d-lui, acum, *Comisul Mihai* apucându-ne de banii cei vechi şi de cei mai de pe urmă şi noi ne-având banii ca să-i dăm, i-am dat d-lui moşie în Ludeşti, stjenul po bani 20 adică douĕ zeci, care fac peste tot stj. 563. Insĕ acéstă moşie i-am dat-o drept Hulubeştii care calcă toate părţile noastre, din siliştea Ludeştilor.

Drept aceia am dat acest al nostru zapis la mâna d-lui ca se stăpânească cu bună pace ; iar o funie de moşie despre Hulubeşti ce avem pricină cu dânşii, când o vom alegeà, să o stăpânim noi cu bună pace, pentru că dintr'acéstă funie am tras moşia spre Ludeşti de i-am dat d-sale şi . . . am iscălit.

(Urmează numele acelor moşneni.)

Martori : Dumitru zet Părcălabu din Hulubeşti şi alţii.

Tot într'acest zapis, zice pe margine : socotindu-se şi dobânda banilor, s'au spart zapisele cele vechi şi s'au făcut acest zapis.

Şi iarăşi mai zice, d'asupra pe cămaşa zapisului, aceste cuvinte : însĕ acest zapis, când să va hotărî moşia Ludeştilor de iznoavă, să nu se arate dintâiaşi—dată ci dupĕ ce s'o alege partea boierească de o parte şi partea megieşască de altă parte, atuncea să se scoată şi acest zapis de faţă şi să se ia aceşti stj. 563 din partea ce să va alege megieşască.

1701 Martie 10. Despre *Costandin Bărbătescu Vornicul za Tîrgovişte* ca martor într'un zapis, a să vedea Vol. I pg. 141 din prezenta lucrare.

1701 Noembre 8. Despre *Costandin Vornicul sin Grişiţă Postelnicul Bărbătescu* a sĕ vedea Vol. I pg. 141—2.

1702 Martie 20. Despre *Mihai Bărbătescu* cu martor într'un zapis a sĕ vedea Vol. I pg. 142—3 şi 144—5.

1705 Octombre 16. Despre *Mihai sin Costandin Vornicu Bărbătescu, ot Doiceşti* a sĕ vedea ibidem pg. 146—7.

1706 Decembre 8. (Condica Bărbăteştilor actul No. 38.) Adecă eu Preda şi cu alţi megiaşi din sat din Ludeşti, dat-am zapisul nostru la mâna d-lui *Paharnicului Mihai Ludescul*[1]) precum să se ştie că viindu-ne păs mare de bir şi ne-mai putând răbda, ne-am spart şi am fugit care încotro am putut.

1) El e Bărbătesc de familie şi dacă se iscăleşte Ludescu cauza este că, din actele publicate deja, moşia strămoşască *„Bărbăteştii"* o cumpărase în silnicie Costandin Vodă Brâncoveanu, iar el şi mutase reşedinţa la Ludeşti.

www.dacoromanica.ro

Deci d-lui Aga Ienache Văcărescu știind acest județ, au trimes d-lui oameni de ai d-lui ca să ne caute și ne-găsind pe nimeni dintr'acești oameni câți au fost în sat, m'au găsit pe mine anume Preda și m'au adus la d-lui Aga și d-lui m'au băgat în pușcărie.

Și eu șezând multă vreme în pușcărie și ne-mai viind nimenea pre urma mea, am mers la D-lui *Paharnicu* de 2—3 ori, am mers la d-lui și m'am rugat cu mare rugăminte de au dat în mâna d-lui Polcovnicului ot Tîrgoviște, taleri 10 de au plătit satul de banii haraciului.

Drept acei și noi să avem a i darea până la Crăciun, pentru că ne-au dat acești bani care scrie mai sus, iar ne-dând d-sale banii până la Crăciun, să avem ai dare d-sale moșie de acei bani, cât însă noi să nu fim volnici ca se vindem moșia altora și să-i dăm d lui banii pentru că acéstă moșie au fost zălogită de noi sătenii câți avem parte aici într'acel codru al d-lui Stoicăi Logofătul Ludescul strămoșu d-sale, de ne-au dat talere 40 cu dobândă ; deci trecând multă vreme și puind zi dupe zi, au venit vremea de s'au ajuns dobânda cu capetele.

Deci d-lui *Paharnicul* ne-vrând să ne mai îngăduiască și apucându-ne cu strânsoare, am făcut zapis ca să-i dăm d-sale de acești bani talere 80 iar moșie, stj. po bani 20 și pentru credință . . . . . (iscălește.).

1712 Iulie 6. (Ibidem actul No. 2.) Zapisul Radului dimpreună cu frate-s'o Oprea sin Banului din Pietroșița și Pădure feciorul lui Stan Burdi din Comarnic . . . la mâna *Comisului Mihai Bărbătescul* precum să se știe că făcând părinții noștri un furtișag de au furat dela d-lui *Costandin Comisul Bărbătescul tatăl d-lui Comisului Mihai* bani gata talere 700 și scule de talere 700 care s'au făcut peste tot talere 1400; deci trecând multă vreme și perind părinții noștri și perind și d-lui *Comisul Costandin*, iar d-lui *Comisul Mihai* a dovedit cum că adevărat au fost furat părinții noștri acele scule și acei bani.

Deci d-lui ne-au prins și puindu-ne la strânsoare am mărturisit adevărul cum că acel furtișag l'au făcut părinții noștri, care dintr'acele scule ce s'au furat, s'au găsit dintr'însele în casa noastră îngropate.

Deci d-lui *Comisul Mihai* ne-au adus la Divanul Mării Sale Domnului nostru Io Costandin Voevod și Măria Sa ne-au dat să împlinim toată paguba ce am făcut, iar ne-având cu ce împlini, să-i fim rumâni cu toți copii noștri, d-lui *Comisului Mihai*.

Deci noi ne-având cu ce plăti, am căzut cu mare rugăminte de ne-au iertat de rumânie, numai ce i-am dat d-lui niște moșie care moșie este ot sud Dâmbovița pe apa Ialomiții la satul ce sĕ chiamă Pietroșița, la Muscel, la valea cu trestia, funii 2 ; latul moșii stj. 129, lungul 299 și la Rușețul stj. 50 latul și lungul stj. 345, mai jos de apa Ialomiții, în sus prin plaiu și alăturea cu satul, funii 2 și vaduri de moară 2.

Și le-am dat aceste moșii d-lui ca să le stăpânească și coconii d-lui câți D-zeu îi va da și mai pentru adevărată credință ne-am pus degetele . . .

(ss) Eu Radul cu frate-meu Oprea sin Banul.

Martori : Radul Golescul vel Vornic, Ianache Văcărescu vel Clucer, Eu Pădure sin Burdii.

1714 Mai 2. (Ibidem actul No 49.) Hrisovul lui Ștefan Voevod Cantacuzino... dat-am D mea boierului D-mele *Mihai vel Clucer Bărbătescul* și coconilor lui câți D-zeu îi va da, ca se aibă a ținea și a stăpâni toată partea lui de moșie din Bărbătești ot sud Dâmbovița, cu casele, cu viile, cu morile, cu heleșteu, cu bună pace, pentru că acéstă moșie au fost

www.dacoromanica.ro

a lui dela mòșii și dela strămoșii lui, iar Măria Sa Costandin Vodă Brâncoveanul vrând ca să-și facă sat și luând și alte moșii ale unora și ale altora, s'au pus și în spinarea lui de i-au vîndut făr de voie vechea moștenirea lui ce au avut acolo la Bărbătești.

Deci acum miluindu-ne D-zeu pe noi cu Domnia acestei țări și știind D-mea cum că i s'au luat acéstă moșie în silă și fără dreptate, n'am îngăduit D-mea să fie înstrăinat de moștenirea moșilor și a părinților lui, ci i-am dat acéstă carte a D-mele ca să-și ție și se stăpânească toată partea lui de moșie; cu casele, cu viile, cu moara. cu heleșteul, dupe cum scrie mai sus, cu bună pace, să-i fie stătătoare și coconilor lui de moștenire în veci.

Și am întărit cartea acésta cu toți cinstiții și credincioșii boierii D-mele : Pan Costandin Știrbei vel Ban, Pan Bunea Grădișteanu vel Vornic, Pan Radul Dudescul vel Logofăt, Pan Radul Cantacuzino vel Spătar, Pan Șerban Bujoreanul vel Vistier, Pan Șerban Prisăceanu vel Clucer, Pan Pătrașco Brezoianu vel Postelnic, Pan Statie Leurdeanu vel Paharnic, Pan Neagoe Topliceanu vel Stolnic i Mihai Cantacuzino vel Comis, Pan Șerban Năsturel vel Sluger, Pan Șerban Grecianu vel Pitar și Ispravnic Costandin Conțescu vtori Logofăt Și s'au scris acéstă carte în anul dintâi al domnii D-mele în orașul scaunului D-mele în București de Negoiță sin Negoiță Logofătul Târgovișteanul.

(ss) Ștefan Voevod Cantacuzino.

1715 Martie 16. (Ibidem actul No. 43). Io Ștefan Cantaçuzino Voevod cu mila lui D-zeu al Ungro-Vlahii. Daca Patriarhul Iacov stă înaintea dobitoacelor păscându-le, oile făr de graiu . . . (loç alb) și vrând să dea seama la oameni nopțile, petrecerile făr de seamă, pripescul, frigul și toată amestecarea văzduhului, turfia (sic) ca să nu piară dobitoacele acelea. Dar noi o pravoslavnicilor Domni creștinești a acestor țări pravoslavnice care nu suntem înaintea dobitoacelor celor fără de graiu, ci înaintea cuvîntătorilor oameni care sunt pre chipul și pre podoaba lui D-zeu și sunt cinstiți puțin tocmai cu ingerii și sunt cununați cu slava și cu cinstea pentru unii ca aceștia.

Cu cât mai mult ni să cade pravoslavnicilor și iubiților noștri frați a priveghia, pentru care Domnul nostru Isus Hristos nu cu avuție trecătoare și putredă, ci cu al său cinstit sânge i-au răscumpărat, la care oi cuvântătoare alegându-ne și pe noi mult milostivul D-zeu și mântuitorul nostru și capul nostru tuturor iar nu cu a noastră ne-harniçă vrednicie, că toată dreptatea noastră este dupĕ cum zice prorocul, mi se socotește ca o stramice (?) și ca un gunoiu lepădat înaintea lui, întru nimic.

Drept aceia și pe noi, dupĕ ce ne-au învrednicit la acest cinstit și de D-zeu dăruit Scaun, socotiiu D-mea în tot chipul puindu-mi nădejdea pre neadormitul meu ochiu și purtător de grijă D-zeu să mă îndrepteze spre ce pășune mai bine as putea să socotesc și să pasc cuvîntătorii mieluseii care-mi sunt în seamă și pentru aceste daruri ale D-nii noastre care sunt bine închipuit și mai nainte și de cât toate darurile, am dat acest hrisov al D-mele boierului D-mele lui *Mihai vel Clucer* și feciorilor lui câți D-zeu îi va dărui, strănepotul răposatului Stoicăi Logofătul Ludescul, ca să-i fie lui sf. și D-zeiasca biserică care este la satul Ludeștii pre apa Potocului ot sud Dâmbovița, unde este hramul cinstitei uspenie Fecioarei, cu toate odăjdiile, ferecăturile veri-câte se vor afla au multe au puține, pentru că acéstă sf. biserică ce s'a zis mai sus încă din temelia ei au fost ridicată de Stoica Logofătul Ludescul strămoșul boierului D-mele *Mihai vtori Vistier* (?) cu a lui drept câștig și au fost miluit-o toți bătrînii Domni, cu 2 preoți de mir care se vor afla acolo cu paza și cu sf. slujbă nepristan ca să le fie în pace și iertate casele lor de toate birurile vistieriĭ

www.dacoromanica.ro

şi alte angarale, cum au fost şi mai dinainte vreme, val şi supărare sau bântuială să nu aibă, ca să poată păzi slujbele sf. biserici deplin cum să cade preoţilor, cum au fost miluit şi alţi Domni bătrâni la acéstă sf. biserică cu tot vinăriciul Domnesc cât se va afla pe acéstă moşie a Ludeştilor i a Teleştilor, însă partea câtă se va afla Domnească cu părpărul, dupe obiceiu.

Şi iar fost-au miluit acei răposaţi Domni la acéstă sf. biserică ca se ia merticul dela malul ocnii, sare bolovani 50 precum am văzut şi D-mea hrisovul răposatului Antonie Vodă ot leat 7177 1669 şi hrisovul Ducăi Voevod leat 7184—1676 şi hrisovul răposatului Şerban Voevod Cantacuzino leat 7192 1684 şi hrisovul răposatului Costandin Vodă Brâncoveanu Basarab ot leat 7197 1689 şi cartea cinstitului şi prea sf. cinstitului răposatului Kir Dositheu părintelui nostru al sf. Ierusalim şi cartea cinstitului răposatului părintelui nostru Kir Teodosie ce au fost Mitropolit ţării româneşti.

Şi într'aceea şi D-mea văzând aceste hrisoave domneşti şi cărţile Patrierşeşti şi Vlădiceşti, n'am îndrăznit a strica aceste mile făcute cu mare blestem, ci şi D-mea încă am socotit împreună cu toţi cinstiţii dregătorii D-mele şi am dat şi am întărit cu toate milele precum scrie mai sus ca să fie sf. biserici de întărire şi de ajutor căci este la un loc sec şi făr de hrană.

Drept aceia D-mea am dat boierului D-mele lui *Mihai vel Clucer* ca acéstă sf. biserică cu toate cele ce vor fi să şi-le moştenească şi să o ctitorească şi cu feciorii lui, nepoţii, strănepoţii şi tot neamul lui cu bună pace; aşijderea şi în urma D-nii noastre pe care va alege D-zeu a fi Domn şi stăpânitor acestui cinstit scaun al ţării româneşti, au din neamul nostru au dintr'alt nean strein, încă îl pohtim şi'l rugăm cu mila Domnului şi mântuitorului nostru Isus Hristos ce este întru troiţă blagoslovît, să aibă a înoii şi a întări acéstă sf. biserică, mila acésta precum scrie mai sus, ca şi ale D-lui mile şi danii în urmă încă să-i fie cinstite şi în seamă ţinute şi ca milostivul D-zeu să'l cinstească şi să-l întărească întru Domnia lui cu pace şi cu stare şi îndelungată viaţă pre această lume trupeşte şi în cea l'altă sufleteşte.

Şi am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul şi cu credincioşii boierii Divanului D-mele: Pan Costandin Ştirbei vel Ban, Pan (loc alb) vel Vornic, Pan Radul Dudescul vel Logofăt, Pan (loc alb) vel Spătar, Şerban Bujoreanul vel Vistier, Pan Şerban Prisăceanul vel Clucer, Pan State Leurdeanu vel Paharnic, Pan Neagoe Topliceanu vel Stolnic, Pan Mihai Cantacuzino vel Comis, Pan Grigorie vel Sluger, Pan Şerban Grecianu vel Pitar şi Ispravnic Costandin Conţescu vtori Logofăt şi s'au scris hrisovul acesta în anul dintâi al D-mele în scaunul D-mele în Bucureşti de Anghelache sin Mihai Logofătul ot Tîrgovişte.

Io Ştefan Cantacuzino Voevod.

Pecetea gospod. Costandin Conţescul vtori Logofăt procitit.

1716 Martie 10. (Ibidem actul No. 40) Zapisul lui Costandin feciorul Diaconului Ruset la mâna d-lui *Mihai Cluceru Bărbătescu* prin care îi vinde 40 de stj. de moşie în Ludeşti... însă stj. po bani 33...

(ss) Costandin sin Diaconului Ruset Cranga.

Martori: Tudor sin brat egului. Nica Căpitanul Tîrgoviştii. Ianache Permut ot Tîrgovişte, Coman Cluceru ot Bogaţi.

1716 Martie 10. Despre Mihai Cluceru Bărbătescu a să vedea actul publicat în Vol I pg. 150—1.

www.dacoromanica.ro

1717 lunie 4. (Condica Bărbăteștilor, actul No. 42.) Io Nicolae Voevod din mila lui D-zeu Domn a toată țara românească. De vreme ce Patriarhul Iacov stă înaintea dobitoacelor păscându-le cele fără de graiu și vrând să dea seama ale nopții, petrecerile făr de somn pripescul (?), frigul și toată amestecarea văzduhului (indescifrabil) ca să nu piară din dobitoacele acelea, dar nouĕ o pravoslavnicilor creștini aceștii țări pravoslavnice care nu tocmai, care nu stăm înaintea dobitoacelor celor fără de graiu, ci înaintea cuvîntătoarelor oi care sunt pre chip și pre podoaba lui D-zeu, sunt cinstiți întocmai cu îngerii oi sunt cununați cu slava și cu cinstea; pentru unii ca aceștia cu cât mai mult ni se cade o pravoslavniçilor și iubiților noștri frați a priveghia, pentru ca și Domnul nostru Isus Hristos nu cu avuție trecătoare și putredă, ci cu a lui cinstit și curat sânge sau rĕscumpărat, la care oi cuvîntătoare alegându-ne și pre noi mult milostivul D-zeu, mântuitorul și capul nostru tuturor, iar nu pentru a noastră neharnică vrednicie, toată dreptatea noastră este dupe cum zice prorocu și sĕ socotește ca o stralice (?) și ca un gunoiu lepădat înaintea lui D-zeu.

Drept aceia și pe noi, dupĕ ce ne-au învrednicit la acest cinstit și de D-zeu dăruit și am socotit D-mea în tot chipul, puind și nădejdea spre neadormitul meu ochiu și purtător de grijă D-zeu, să mĕ îndrepteze spre ce păsune mai bună aș putea să pornesc și să pasc cuvântătorii mieluseii care î-mi sunt dați în seamă să-i păzesc eu, ce-mi sunt dați, ale D-mele care sunt bune în chipul și cinstit, cât sunt și păscătoare.

Deci dar, am dat acest hrisov al D-mele boierului D-mele lui *Mihai vtori Vistier* și feciorilor lui câți D-zeu îi va dărui, strănepotul rĕposatului Stoicăi Logofătul Ludescul, ca să-i fie lui sf. și D-zeiasca biserică care este la satul Ludeștii pre apa Potocului ot sud Dâmbovița unde este hramul ospășenia sf. Fecioare, cu toate odăjdiile și ferecăturile, veri câte se vor afla, au multe au puține, pentru că acéstă sf. biserică ce scrie mai sus, încă din temelia ei s'au fost ridicat de Stoica Logofătul Ludescul strămoșul boierului D-mele *Mihai vtori Vistier*, cu al d-lui drept câștig și au fost miluit de alți rĕposați bătrâni Domni cu 2 preoți de mir care se vor afla acolo cu paza și cu sf slujbă nepristan, ca să le fie în pace și iertare casele lor de toate birurile și de alte dări ce dau preoții, de nici unele nici un val și nici o bântuială sĕ nu aibă, ca să poată păzi slujbele sf. biserici, deplin cum sĕ çade preoților.

Și iar au mai miluit acei rĕposați Domni bătrîni la acéstă sf. biserică tot vinăriciu cât se va afla pre acea moșie a Ludeștilor i a Teleștilor, încă partea Domnească veri-câtă se va alege, cu părpărul și cu poclonul după obiceiu.

Și iar au mai fost miluit alți răposați Domni la acéstă sf. biserică ca să ia mertic dela malul ocnii, in toți anii, sare bolovani 50, precum am vĕzut și D-mea hrisovul lui Antonie Voevod leat 7177-1669, și hrisovul Ducăi Voevod leat 7184-1676 și hrisovul lui Șerban Voevod Cantacuzino cu leat 7192-1684 și cartea cinstitului și prea sf. rĕposatului părintelui Kir Dosotheu Patriarhul sf. Ierusalim și hrisovul rĕposatului Costandin Voevod Brâncoveanul Basarab cu leat 7197-1689 și hrisovul lui Ștefan Voevod Cantacuzino și cartea cinstitului rĕposatului Părintelui Kir Teodosie ce au fost Mitropolit țării.

Intr'aceia și D-mea văzând aceste hrisoave Domnești, Patriarșești și Vlădicești, n'am îndrăznit a strica aceste mile făcute cu mare blestem ci și D-mea încă am socotit împreună cu toți cinstiții și credincioșii boierii divanului D-mele și am întărit și cu hrisovul D-mele, toate milele cum scrie mai sus ca să fie sf. biserici de întărire și de ajutor, căci este la un loc sec și făr de nici o hrană.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat D-mea acest hrisov boierului D-mele lui *Mihai vtori Vistier* ca să ție acéstă sf. biserică cu toate cele ce vor fi ale bisericei și să o moștenească și să o ctitorească el și cu feciorii lui, nepoții, strănepoții, cu bună pace în veac. Așijderea și în urma D-nii noastre, pe care îl va învrednici Domnul D-zeu a fi Domn și stăpân acestei țări, încă îl rugăm cu numele lui D-zeu cela ce este în troiță, ca se aibă a înoi la sf. biserică mila dupe cum scrie mai sus, ca și ale D-sale mili și dănii în urmă-i încă să-i fie cinstite și în seamă ținute și în veacul cel viitor sufletul lui să fie la bun răpaus, la un loc cu drepții.

Și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boierilor celor mari ai Divanului D-mele: Jupan Pană Negoiescul vel Ban al Craiovei, i Pan Costandin Grecianul vel Vornic, i Pan Iordache Crețulescul vel Logofăt, i Pan Șerban Grecianul vel Spătar, i Pan Gligoraşco vel Vistier, i Pan Șerban Herăscul vel Clucer, i Pan Dumitrache vel Stolnic, i Pan Niculae Ruset vel Paharnic, i Pan Șerban Grecianu vel Stolnic, i Pan Costandin Dâmboviceanu vel Comis, i Pan Hrizea vel Sluger, i Pan Pârvul vel Șetrar și sau scris acest hrisov al D mele în Scaun în București, în anul cel dintâi al D-mele de Lefter sin Marcul Logofătul din București.

Io Niculae Voevod.

Pecetea gospod —. Iordache Crețulescu vel Logofăt procitit.

1717 August 26. (Ibidem actul No. 3.) Zapisul lui Stanciul ot Pietroșița la mâna d-lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier*, precum să se știe că făcându-și Radul Ciocânea casa din Pietroșița și ne-ajungându-i banii ca să o isprăvească, i-am dat eu talere 4 împrumut de și-au isprăvit casa; iar apoi întâmplându-se de au făcut Radul Ciocânea un furtișag și aflându-se niște scule ale d-lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier* în casă la Radul Ciocânea, l'au luat d-lui de l-au dus la Divan și așa au făcut Măria Sa judecata, ca să-i fie Radul Ciocânea rumân, el și feciorii lui și toată partea lui de moșie și cu casa din Pietroșița.

Deci eu mergând la Radul și cerându-i banii acești talere 4 care i-am fost dat eu împrumut și el ne-având de unde să-mi dea, m'am dus la d-lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier* și i-am spus d-lui precum au fost povestea; d-lui încă au chemat pe Radul Ciocânea de l'au întrebat: este el dator mie nu ba? Deci și el așa au mărturisit cum-că îi este dator ci m'am rugat de d-lui de mi-au dat acei taleri 4 care i-am fost dat eu împrumut Radului Ciocânii.

Pentru aceia am făcut și eu acest zapis al meu la mâna d-lui ca se aibă d-lui a stăpâni casa și pimnița și pământul și toate ce ar fi pe lângă casă, de către mine și de către feciorii miei, cu bună pace, pentru că este a d-lui dreaptă moșie și pentru credință am iscălit mai jos și mi-am pus degetul ca să se crează.

(ss). Stanciul ot Pietroșița. Martor Pârvul sin Pârjol.

1717 August 26. (Ibidem actul No. 9.) Dat-am cartea noastră la mâna Radului Ciocânii și a feciorilor lui câți D-zeu îi va da precum să se știe că ascunzând părinții miei niște scule pe vremea nemților celor de demult, de răutățile ce era în țară pe acea vreme, s'au sculat părinții acestui Radul Ciocânii împreună cu Răduc acesta și cu frații lui de s'au dus și le-au furat de unde au fost puse bine.

Deci trecând multă vreme și ne-putând ca să se mai dovedească, pentru aceste scule ce le-au furat când au fost în zilele Mării Sale Costandin Vodă Brâncoveanu, din voia lui D-zeu s'au găsit puțintele scule dintr'acele, în casa lor îngropate; deci prinzându-i pe dânșii

www.dacoromanica.ro

i-am dus la Divanul Mării Sale Costandin Vodă și ducând și foaia de paguba ce mi s au făcut, sau socotit în Divan și sau făcut talere 1400. Intrebându-i Măria Sa de acel furtișag n'au putut nici ei tăgădui nimic ; deci și Măria Sa ne-având ce le mai face, mi-i-au dat ca să-mi fie rumâni ei și copii lor și cu toată moșia lor.

Deci acest Radul Ciocănea căzând cu mare rugăciune ca să-l iert de rumânie și să-mi dea toată partea lor ce o au de moșie cât se va alege dela Pietroșița, din câmp, din pădure, din silișteа satului, eu încă m'am milostivit de l'am iertat pe dânsul și pe toți copii lui ca să fie în pace și iertat de către mine și de către coconii miei câți D-zeu i-mi va dărui; însă să nu fie volnici a se duce într'altă parte nici el nici copii lui ci să-mi slujască și el și copii lui la ce ar fi poruncile noastre și să fie paznici acei moșii. Iar de să va duce într'altă parte și nu va ședea să slujască și nu va asculta poruncilor, să fie iar rumâni și ne-iertați după cum au fost și mai nainte vreme și eu pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos ca să se crează și am scris eu Andrei Logofătul cu zisa și învățătura d-lui.

(ss) Eu Mihai Bărbătescul vtori Vistier [1]).

1717 August 26. (Ibidem actul No. 4.) Zapisul mai multor oameni din Pietroșița la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier* prin care îi vinde o livade... cu știrea tuturor moșnenilor . . . drept talere 20...

1717 August 31. (Ibidem) Zapisul altor moșneni prin care vînd lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier* o poiană în Pietroșița . . . cu talere 10 . . .

1718 Martie 28. (Ibidem actul No. 26.) Carte de blestem.

Mitrofan cu mila lui D-zeu Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahii. Scriem cartea smereniei noastre d-vs. 4 boieri și anume (loc alb), care veți să mergeți să prețuiți toate lucrurile câte au făcut răposatul Costandin Vodă pe moșia Doicești, de obște vă facem în știre că aicea înaintea noastră veni d-lui *Mihai Bărbătescul vtori Vistier* de cerșû acéstă carte cu mare blestem și groaznică afurisanie asupra veri-căruia din voi va sili a face vre-o fățărie la acéstă prețuire ce va să se facă.

Deci de va fi așa și de veți prețui, ori ce lucrare ar fi într'adevărul și pe dreptate ne-făcând nici un fel de fățărie, să fiți iertați și blagosloviți, iar de veți căuta a face niscare voie veghiată fățărind la aceste lucruri veri-pentru ce pricini și nu veți căuta să prețuiți

---

1) In josul acestui zapis găsesc următoarea notiță scrisă la anul *1806 Iunie 21*: acéstă copie este scoasă de mine întocmai după cel adevărat zapis al răposatului *moșu-meu Mihai Bărbătescul vtori Vistier, părintele răposatului tată-meu Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, care acest zapis l'am găsit acuma la mâna d-lui Logofătului Ion sin Radul Vatafu ot Pietroșița, când am venit acum cu porunca gospod și cu hotarnicu d-lui Clucerului Iancul Glava și cu Portărel, ca să-mi aleagă livezile din plaiul Pietroșiții, ale răposatului *vărului-meu Ion Bărbătescul* i ale răposatului *părintelui meu Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, adică partea deosebită a *vărului Ioniță* ce i-au rămas clironom în urma *fii-s'o Mihalache nepotul nostru* ce este lăsat de răposata mumă-sa, cumnata mea *Mariuța*, sub epitropia mea.

Deci cum am văzut acest zapis dat la mâna Ciochineștilor care acum să află la Logofătul Ion, am cunoscut iscălitura moșu-meu după cum o am adevărat iscălitura și în alte scrisori ale casei, și după ce am scos acéstă copie dupe acel adevărat zapis, l'am dat iar în mâna Logofătului Ion, a'l avea subt păstrare, ca când să va cere vre-o dată la vre-o întrebare. să'l aducă și l'am scris azi Joi la casa lui Stanciul Samur în Pietroșița.

Am făcut perierghie diastimii anilor și de când este făcut acest zapis dela leat 7225—1717 și până acum la leat 7314—1806 sunt ani trecuți 89; moșu meu atuncea au fost june, 41.

www.dacoromanica.ro

acele lucruri pre dreptate, cu frica lui D-zeu, ci veţi pune mai mult măcar cât de puţin, să fiţi procleţi, afurisiţi de Domnul D-zeu a tot ţiitoru şi ne-iertaţi şi ne-deslegaţi dupĕ moarte, hierul şi pietrile să se topească iar trupurile vostre nici de cum. să moşteniţi bubele lui Ghieezi şi prăpădenia ludii şi să fiţi suspinând şi tremurând pre pământ ca Cain, să crape pământul şi să vă înghiţă de vii ca pre Datan şi Aviron, toate lucrurile şi ostenelile voastre să fie întru periciune şi mânia lui D-zeu să pogoare pre capetele vostre şi procopseală să nu vedeţi, să aveţi şi blestemul celor 318 purtători de D-zeu părinţi cei din Nikeia şi ale celor alalte sf. săboare şi până nu vă veţi supune dreptăţii, iertăciune nu veţi lua. Aceasta scriem.

(ss) Mitrofan al Ungro-Vlahiei.

1720 Iunie 27. Despre *Mihai Bărbătescu vel Şetrar* a sĕ vedea Vol. I pg. 182-3.

1723 Decembre 24. (Condica Bărbăteştilor, actul No. 53.) Cartea d-lor veliţilor boieri de adeverinţă ce au dat cu mărturisanie dimpreună cu părinţele Vlădica, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu biv vel Şetrar*, cum-că cu adevărat au fost a lui drepte moşii : Doiceştii şi Bărbăteştii.

Troiţă : Impreună cu sf. sa Părintele nostru Kir Daniil Mitropolitul ţării, am dat cartea noastră de adeverinţă la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu biv vel Şetrar* precum să se ştie că cerând d-lui dreptale în zilele rĕposatului Ştefan Vodă pentru partea d-sale de moşie din Bărbăteşti şi din Doiceşti, jeluindu-se cum că dupe ce au luat Măria Sa Costandin Vodă Brâncoveanu dela Banul Cornea Brăiloiu partea de moşie a boierilor Bălăceni, dela Bărbăteşti şi dela Doiceşti, n'au trecut multă vreme la mijloc ci au silit şi pe d-lui *Mihai Şetraru* ca să-şi vînză şi partea d-sale de moşie ce au avut acolo, puind mijlocitor pe unii din boierii ce era pe acele vremi şi cunoscând d-lui pohta Mării Sale cum că cu tot din-adins îi este cu voie Mării Sale să se prinză şi aceia parte de moşie a d-lui (loc alb), n'au putut face într'alt chip ci o au vîndut.

Deci Măria Sa Ştefan Vodă cercând ca să adevereze acest lucru, cu voie i-au fost vînzarea aceia, au nu o au făcut cu voie şi din bune şi drepte mărturii de obraze de cinste au adeverit că nu au fost cu voie ci fără de voie, dintru care obraze şi până acum sunt şi aşa cu dreptate adeverindu-se, i'au dat satul acesta ce scrie mai sus cu hrisovul Mării Sale ca să le stăpânească, fiind date dela Impărăţie toate satele lui Costandin Vodă, Domnului şi ţării, să facă ce vor vrea cu dînsele.

Şi dupe mazîlia lui Ştefan Vodă viind Măria Sa Domnul nostru Io Nicolae Alexandru Vodă, Domn ţării aceştia şi având poruncă dela prea puternica împărăţie cu hatişerif să stăpânească toate satele lui Costandin Vodă, au cercetat ca să le ia pre seama Domnii, pentru că se didese toate satele lui Costandin Vodă să fie subt stăpânirea Domnilor, încă din zilele lui Ştefan Vodă precum s'a zis mai sus, ca ori ce ar vrea să facă cu dînsele, pentru că se adăosese la miriia împărătească cu o sumă de bani pentru venitul acelor sate.

Şi luându-se şi aceste sate pe seama Domnii, d-lui *Mihai Şetraru* au căzut la Divan înaintea Mării Sale lui Vodă jăluindu-se şi spuind toate pricinile pe larg cum au curs vînzarea acestei moşii şi Măria Sa vrînd ca să adevereze acest lucru şi mai bine, de iznoavă au chemat pe toţi boierii cei mari ai Divanului de i-au întrebat cum au fost pricina aceste vînzări şi aşa au mărturisit şi acei boieri cu sufletele lor, ne-fiind nici un fel de meşteşugi la mijloc cum că fără voia lui au fost acea vînzare.

www.dacoromanica.ro

Deci Măria Sa Vodă şi dimpreună cu toţi boierii au judecat pre lege şi pe dreptate ca să-şi ţie *Şetrarul Mihai* casele şi moşia ce i-au fost de baştină acolo la Bărbăteşti; însĕ banii ce au fost luat *Şetrarul Mihai* preţul acestei moşii talere 500, să-i dea în Vistierie ca să se dea in trebile ţării, să nu se păgubească Vistieria şi i-au şi dat in Vistlerie dupe cum ştim toţi şi i-au făcut Măria Sa şi hrisov de întărire.

Iar dupĕ ce au venit Doamna Marica din surghiunie prin mijlocul Mării Sale Domnului nostru Io Niculae Alexandru Voevod, nu s'au uitat la hrisoavele cele domneşti ce le făcuse Domnii cu dreptate la mâna d-lui *Mihai Şetrarul*, ci au luat aceste sate dela mâna d-lui.

Iar dupĕ ce au miluit D-zeu iarăşi cu a 2-a domnie pe Măria Sa Niculae Vodă, iar au ieşit *Mihai Şetraru* la Divan înaintea Mării Sale şi Măria Sa vrând ca se afle tot adevărul, nu s'au grăbit cu hotărîrea judecăţii ca nu cum-va să fie făcut vre-o greşală sau vre-o voie veghiată la acele judecăţi ce se făcuse mai nainte, ci în multe vremi şi de multe ori ne-au chemat Măria Sa şi ne-au întrebat cercând judecata foarte cu amăruntul şi tot d-auna au aflat Măria Sa împreună cu sf. sa părintele Vlădica şi cu toţi boierii cum-că n'au umblat *Şetraru Mihai* cercând Divanul fără de dreptate şi dovedind Măria Sa toate lucrurile cu dreptate că se cade să-şi stăpânească *Mihai Şetraru* satul, au hotărât de iznoavă dându-i şi cartea Mării Sale de stăpânire.

Drept aceia am dat şi noi împreună cu sf. sa părintele Mitropolitul Vlădica acéstă carte de adeverinţă ca sĕ-şi ţie şi sĕ-şi stăpânească *Mihai Şetraru* toată partea de moşie din Doiceşti şi din Bărbăteşti cu casele, cu viile, cu livezile, cu morile şi cu heleştaele, toată partea lui de moştenire pentru că aşa am aflat cu dreptate; iar de către Măria Sa Doamna Marica şi de către nepoţii Mării Sale se aibă pace, de vreme ce ştim cu adevărat că au fost luat fără de voia lui, iar pentru cele ce va fi lucrat Măria Sa Costandin Vodă (Brâncoveanu) pe aceste moşii, aşa am judecat şi am aflat cu dreptate că nu este cu cale să mai întoarcă nimic Mării Sale Doamnei Maricăi, fiind toate învechite, pentru că în 17 ani au luat Măria Sa venitul acelei moşii care cu acest venit s'ar fi putut face acele lucruri, încă şi mai multe şi am întărit cu iscăliturile noastre mai jos ca să se crează.

Aceasta scriem.

Daniil Mitropolitul Ungro-Vlahii. Ştefan Episcopul Buzeului. Ion Vifleem Malachias. Fragdaras Dorotheos. Radu Popescu vel Vornic. Matei Fălcoianu vel Logofăt. Iordache biv vel Logofăt. Dimitrie Rosetos vel Spătar. Daniil vel Vistier. Gligore biv vel Vistier. Niculae vel Clucer. Mănăilă biv vel Clucer. Ianache vel Postelnic Manolache vel Paharnic. Panaghiotis vel Sluger. Costandin Dudescu biv vel Comis. Costandin vel Serdar. Grigore Grecianu biv vel Serdar.

1724 Ianuarie 10. (Ibidem actul No. 94.) Cu mila lui D-zeu Io Niculae Alexandru Voevod, credincios boierului D-mele, d-lui *Mihai Bărbătescu vel Şetrar* ca să fie lui toată partea de moşie din Doiceşti i din Bărbăteşti sud Dâmboviţa, de peste tot hotarul, cu casele de piatră, cu tot venitul, cu casele, cu viile, cu morile, cu heleşteul, cât au stăpânit şi mai nainte vreme, pentru că acest sat fiind al lui de moştenire dela mòşii şi dela părinţii lui l'au ţinut cu bună pace până în zilele lui Costandin Voevod Brâncoveanu.

Şi într'acea vreme fiind săzământul lui Costandin Voevod Brâncoveanu mai mult în Scaunul Tîrgovîştii şi ne-având sat aproape de Tîrgovişte ca să-i fie pentru plimbare, au făcut meşteşug prin Banul Cornea ca se cumpere acel sat ce scrie mai sus dela *Şetrarul Mihai Bărbătescul* făgăduindu-i multe feluri de cuvinte şi spăimântându-l cu astfel de

www.dacoromanica.ro

vorbe: de nu se vor da şi ne-având el într'alt chip cum face, au făcut zapis de vînzarea acestei moşii şi numai decât cum au luat zapisul l'au dat lui Costandin Vodă. Şi l'au ţinut Costandin Vodă în viaţa lui în silă, fără dreptate precum şi altele multe ca aceste sile şi nedreptăţi au făcut.

Deci în urma lui Costandin Vodă puindu-se Ştefan Vodă Domn ţării aceştia, au ieşit d-lui vel *Şetrar Mihai Bărbătescu* la Divan făcând mare jalbă pentru acest sat că îi l'au luat fără voia lui şi cercând Ştefan Vodă ca să adevereze acest lucru: cu voie i-au fost acéstă vînzare au nu i-au fost cu voie şi din bune şi drepte mărturii, boieri de cinste ce au fost pe acea vreme, l'au adevărat şi au mărturisit că nu i-au fost cu voie ca se vînză, ci făr de voia lui au vîndut. Şi aşa cu dreptate adeverindu-sĕ i-au dat satul acesta ce s'au zis mai sus, cu cartea D-sale ca se stăpânească cu bună pace, fiind dat dela puternica împărăţie toate satele lui Costandin Vodă, Domnilor şi ţării să facă ce vor vrea cu dânsele.

Şi dupe mazilia lui Ştefan Vodă, miluindu-ne D-zeu şi cu puternica Impărăţie cu domniea ţării aceştiia, am cercat D-mea pentru toate satele şi moşiile lui Costandin Vodă Brâncoveanu cum era porunca prea puternicei Impărăţii, şi aflând D-mea că şi acest sat au fost al lui Costandin Vodă s'au luat pre seama Domnii şi ieşind d-lui *vel Şetrar Bărbătescul* înaintea D-mele la Divan şi făcând mare jalbă cum că acest sat este al lui de baştină şi i-au făcut silă Costandin Vodă de i l'au vîndut făr de voie iar nu cu voie şi D-mea neştiind pricina acestui sat cum au curs lucrul mai dinainte vreme de l'au luat Costandin Vodă, am întrebat pe toţi cinstiţii şi credincioşii boierii D-mele ce era pe acea vreme şi toţi au mărturisit că făr de voia lui au luat acest sat iar nu cu voie.

Şi văzând D-mea cele multe mărturisanii dela atâta boierime, am socotit D-mea şi am judecat pe lege şi pre dreptate că nu este cu cale şi cu dreptate să fie înstreinat de cele vechi, moştenirea lui, ce au avut acolo într'acest sat, ci împreună cu toţi cinstiţii şi credincioşii boierii D-mele ai Divanului, am dat hrisovul D-mele la mâna credinciosului boierului D-mele *Mihai Bărbătescul vel Şetrar* ca să ţie şi se stăpânească acest sat ce s'au zis mai sus, cu casele, cu viile, cu morile, cu heleşteiele, cum le-au stăpânit şi mai nainte vreme, cu bună pace şi pentru banii ce au fost dat pentru acest sat talere 500, am socotit D-mea de s'au dat în Vistierie de s'au cheltuit la trebile ţării.

Dupĕ aceia, dupĕ ce au venit aciia, au venit Doamna Marica din surghiunie ieşind prin mijlocul D-mele,. făcând multă rugăciune la puternica Poartă de i-am scos de acolo şi *întâmplându-se de au venit catanele şi m'au luat împreună cu toată casa D-mele şi m'au dus în Ardeal*, nu s'au uitat Doamna Maria la hrisoavele cele domneşti ce s'au fost făcut cu cale şi cu dreptate şi cu judecată, ce se dădese la mâna credinciosului boierului D-mele *Mihai Bărbătescul vel Şetrar*, ci au luat acel sat dela mâna lui fără nici o judecată.

După aceia, din bogata mila lui D-zeu şi a prea puternicei Impărăţii, dându-mi domniea şi oblăduirea ţării de a 2-a oară, iar au ieşit d-lui credinciosul boierul D-mele *Mihai Bărbătescul vel Şetrar* înaintea D-mele cerşîndu-şi dreptate zicând că i-au luat Doamna Maria satul făr de judecată şi făr de dreptate şi nu s'au uitat la hrisoavele Domnilor ce i didese la mâna d-lui.

Deci D-mea, iarăşi de iznoavă am cercat şi am căutat pentru acest lucru şi na'm pripit cu hotărîrea judecăţii ca nu cum-va să se fi făcut vre-o greşală sau vre o voie veghiată la acele judecăţi ce să făcuse mai nainte, ci de multe-ori şi în multe rânduri am

www.dacoromanica.ro

cercat acea judecată şi tot într'acela-şi chip am adevărat că făr de voia lui au fost acea vînzare şi cercând şi acéstă judecată şi la pravilele împărăteşti a lui Justinian Impărat la cap 52 tituluş 11 unde zice : cumpărătoarea care se face cu meşteşug, ţinerea de multă vreme nu poate să o întărească, de vreme-ce oare cine cu rea credinţă au început a ţinea acel lucru.

Drept aceia văzând D-mea că şi pravila îndreptează acest lucru ca să nu se lipsească de vechea moştenirea lui ce cu meşteşug s'au luat dela mâna d-lui şi dovedindu-se acest lucru şi din bune mărturii şi de cinste obraze, am dat acest hrisov al D-mele la mâna d-lui credinciosului boierului D-mele *Mihai Bărbătescu vel Şetrar* ca sĕ-şi ţie toată partea lui ce au avut şi au stăpânit şi mai nainte vreme în Doiceşti şi în Bărbăteşti, cu casele, cu viile, cu morile, cu heleşteul precum au stăpânit el şi părinţii lui, de către Doamna Marica şi de către nepoţii şi de către tot neamul, cu bună pace şi am întărit D-mea acest hrisov al D-mele cu toţi cinstiţii şi credincioşii boierii cei mari ai Divanului D-mele : Pan Radu Popescu vel Vornic, Pan Matei Fălcoianu vel Logofăt, Pan Dumitrache Ramadan vel Spătar, Pan Donie Dan vel Vistier, Pan Niculae Ruset vel Clucer, Pan Ianache Stamà vel Postelnic, Pan Manolache vel Paharnic, Pan Ion Dedulescul vel Stolnic, Pan Panaiotache vel Sluger, Pan Anton vel Comis, Pan Costandin Ramadan vel Serdar, Pan Drăghici Bălăceanu vel Pitar şi Ispravnic Matei Fălcoianu vel Logofăt şi s'au scris hrisovul acesta întru al 5-lea an dintru a 2-a domnie a D-mele aici în oraşul Scaunului D-mele în Bucureşti de Vasile Logofeţelu în anul dela zidirea lumii leat 7232 iar dela naşterea Domnului şi mântuitorului nostru Isus Hristos 1724 Ianuarie 10.

Io Niculae Alexandru Voevod.

Pecetea gospod. Matei Fălcoianu vel Logofăt procitit.

1730 Aprilie 24. (Ibidem, actul No. 54.) Cu mila lui D-zeu Io Niculae Alexandru Voevod al ţării Româneşti, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele boierului D-mele *Mihai biv vel Şetrar,* ca să aibă a ţinea şi a stăpâni satul Bărbăteştii ot sud Dâmboviţa, partea lui, cu casele, cu viile şi cu toate nămestile dupe cum le-au ţinut şi stăpânit şi mai nainte, pentru că partea lui ce scriem mai sus fiind pre seama Domnească, D-mea m'am milostivit de i le-am dat ca să şi-le stăpânească şi să le aibă ca şi cum le-au avut mai nainte şi să-şi ia venitul pe deplin fără de zăticneală, dând acéstă carte a D-mele ca dupe porunça D-mele să fie toate cele ce scriu mai sus neclătite şi nestrămutate.

Aşa am scris D mea.

Io Niculae Voevod.

Pecetea gospod. Procitit vel Vistier.

1731 Martie 6. (Ibidem, actul No. 56.) Cu mila lui D-zeu Io Mihai Racoviţă Voevod şi Domn a toată ţara Ungro-Vlahii, dat-am acéstă poruncă a D-mele cinstitului şi credinciosului boierului D-mele *Mihai Bărbătescu vel Serdar* ca să aibă a ţinea şi a stăpâni toată partea lui de moşie din Doiceşti i Bărbăteşti ot sud Dâmboviţa, cu casele, cu viile, cu morile şi cu heleşteul cel din jos şi cu tot venitul de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru-că acéstă moşie fost-au a d-sale dreaptă şi veche moştenire.

Iar când au fost în zilele răposatului d-sale Costandin Vodă Brâncoveanul, aflându-se domniea cu şederea mai mult în Scaunul Tîrgovişteı şi ne-având alt sat mai aproape ca să-i fie de preomblare, prin mijlocirea Banului Cornea au fost cumpărat partea de moşie a d lor boierilor Bălăceni ce au în Doiceşti şi Bărbăteşti şi după aceia trecând puţină vreme

www.dacoromanica.ro

la mijloc, au fost pus D-sa Costandin Vodă pe unii din boierii care era pe aceia vreme, mijlocitori ca să-şi vînză şi boierul D-mele *Mihai Serdarul* partea de moşie ce au avut acolo şi cunoscând d-lui cum-că cu tot dinadinsul îi este voia şi pohta D-sale ca să ia şi se coprinză şi aceia parte de moşie a d-lui, n'au putut face într'alt chip ci au vîndut-o.

Dar dupé mazîlia D-sale lui Costandin Vodă, puindu-se Ştefan Vodă Domn, iar boierul D-mele *Mihai Serdarul* au ieşit la Divan cerşându-şi înapoi acea vînzare de moşie care să făcuse fără de voie. Deci şi D-sa Ştefan Vodă ştiind curgerea lucrurilor cum-că acéstă moşie adevărat i-au fost boierului D-mele fără de voie a o vinde, dupe cum şi hrisovul D-sale dovedeşte, i-au fost dat-o iar înapoi ca să şi-o stăpânească dupe cum şi mai nainte au stăpânit-o.

Şi dupe mazîlia D-sale lui Ştefan Vodă, puindu-se Domn D-sa Niculae Vodă, au fost făcut mare cercare pentru toate satele şi moşiile lui Costandin Vodă, date fiind dela prea puternica împărăţie Domnilor ce vor fi următori şi stăpânitori Scaunului ţării aceştiia, ca să le stăpânească şi să le ia venitu în rînduiala vistierii, adăogându-se la miria împărătească o seamă de bani.

Şi ieşind boierul D-mele *Mihai Bărbătescu vel Serdar* la divanul D-sale Niculae Vodă, cerşându-şi moşia ca să şi-o stăpânească dupe cum au stăpânit-o şi până acum în domniea D-sale lui Ştefan Vodă, n'au fost vrut să i-o dea îndărăt dupe cum i-o didese Ştefan Vodă, ci chemând toată boierimea Divanului au cercat foarte cu amăruntul vrând ca să dovedească cum au fost pricina acestei moşii şi au fost mărturisit toţi boierii în frica lui D-zeu cum-că adevărat acea vînzare de moşie s'au făcut fără de voia boierului D-mele *Mihai Serdarul*, dupe cum şi hrisovul D-sale Niculae Vodă dovedeşte.

Deci boierul D-mele *Mihai Bărbătescu vel Serdar* a dat preţ pe moşia aceia talere 500 de i-au dat în Vistierie, care îi didese Costandin Vodă d-sale pe dînsa şi luând banii, au fost dat d-sale hrisov de stăpânire. Deci dupe acésta boierul D-mele *Mihai Serdarul* iar au mai făcut întrebăciune la Divan cu Măria Sa Doamna Marica a răposatului Costandin Vodă tot în domniea Mării Sale lui Niculae Vodă, când au venit de al 2-lea Domn, făcând mare cercetare cu cinstitul şi prea sf. părintele nostru Kir Daniil Mitropolitul ţării împreună cu alţi Arhierei şi cu boieri mari obraze de cinste şi tot aşa au dovedit precum scriem mai sus şi dupe dovada ce au făcut i-au fost dat d-lui şi carte de adeverinţă, iscălite acele cinstite obraze.

Deci D-sa Niculae Vodă văzând şi cartea acelor cinstite obraze, iscălită de toţi, prin buna şi dreapta adevărata hotărîre ce au făcut şi ei, au fost dat D-sa şi hrisovul D-sale de întărire la mâna boierului D-mele *Mihai Serdarul*.

Deci văzând D-mea şi hrisovul D-sale lui Ştefan Vodă şi amândouă hrisoavele lui Niculae Vodă din domnia dintâi şi al doilea şi cartea sf. sale părintelui Daniil Mitropolitul dimpreună cu alţi Arhierei şi boieri iscăliţi toţi, i-am dat şi D-mea acest hrisov al D-mele boierului D-mele *Mihai Serdarul* ca să-şi stăpânească d-lui şi coconii d-lui câţi D-zeu îi va dărui, toată partea d-lui de moşie din Doiceşti şi din Bărbăteşti, cu casele, cu viile, cu morile şi cu heleşteul cel de jos şi cu tot venitul cu bună pace de către tot neamul d-sale lui Costandin Vodă Brâncoveanu, pentru că aşa s'au adevărat că este cu cale şi cu dreptate.

Deci pentru mai bună şi nestrămutată stare am întărit D-mea hrisovul acesta cu sfatul cinstiţilor şi credincioşilor boierilor cei mari ai Divanului D-mele : Pan Iordache Creţulescu vel Vornic, Pan Matei Fălcoianu vel Logofăt, Pan Costandin Dudescu vel Spătar, Pan Grigore

www.dacoromanica.ro

Grecianu vel Vistier, Pan Barbu Merişescu vel Clucer, Pan Manolache vel Postelnic, Pan Costandin Năsturel vel Paharnic, Pan Matei Fărcăşanu vel Stolnic, Pan Costandin Brâncoveanu vel Comis, Pan *Mihai Bărbătescu vel Serdar*, Pan Enache vel Sluger, Pan Gligore Filipescu Pitar şi Ispravnic vel Logofăt. Şi s'au scris hrisovul acesta în anul dintâi al D-mele aici în oraşul Scaunului D-mele în Bucureşti de Anghelache Logofătul ot Tîrgovişte.

Io Mihai Voevod.

Pecetea gospod. Procitit de Matei Fălcoianu vel Logofăt.

1732 Mai 25. Despre *Mihai Serdarul Bărbătescu* a sĕ vedea Vol. I pg. 160.

1732 Mai 26. Despre *Mihai Bărbătescu biv vel Serdar* a se vedea Vol. I pg. 159.

1734 Februarie 1. Despre *Mihai Bărbătescu biv vel Serdar* a sĕ vedea Vol. I pg. 188 189.

1734 Februarie 1. Despre *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic* a sĕ vedea Vol. I pg. 189.

1735 Martie 29. Despre *Mihai Bărbătescu biv vel Serdar* a se vedea Vol. I pg. 189—190.

1738 Ianuarie 1. (Condica Bărbăteştilor actul No. 62.) Adeverez cu acéstă carte a noastră care am dat-o la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu biv vel Comis* ca sĕ-i fie de încredinţare şi de bună adeverinţă pentru că în zilele D-sale răposatului Costandin Voevod Brâncoveanu fiind Domnul meu Ştefan Vodă Cantacuzino boier pe aceia vreme, în frica lui D-zeu zic şi mărturisesc că de multe-ori am auzit zicând şi căind pe acel boier ce mai sus s'au numit cum-că fără de cale şi fără de dreptate i s'au luat de Costandin Vodă Brâncoveanu părinteasca lui moştenire, satul ce se chiamă Bărbăteştii i Doiceştii.

Deci trecând câţi-va ani la mijloc, din noianul milostivirii lui D-zeu puindu-se Domn ţării Româneşti răposatul Domnul meu Ştefan Vodă Cantacuzino, îndată ce s'au aşezat Domn în Scaunul ţării, trecând puţină vreme la mijloc, încă până a nu da d-lui *Mihai Comisul Bărbătescu* jalbă la răposatul meu Domn pentru acest sat al d-lui, că din bună voia Domnului meu aducându-mi aminte că cu hrisov i s'au dat acel sat ca sĕ-i fie iar al d-lui, ne-îngăduind pe Domnul meu creştineasca Mării Sale rîvnă a fi d-lui *Comisul Mihai Bărbătescul* obidit şi înstreinat fără de dreptate de părinteasca lui moştenire, măcar că toate satele şi moşiile răposatului Costandin Vodă Brâncoveanu, din poruncă împărătească cu hatişerif se didese a fi sub stăpânirea răposatului meu Domn, adăogând a fi ţara datoare ca să dea pe an Domnul ţării româneşti care dupe vremi va fi, o sumă de bani la mîria împărătească.

Iar încă şi Domnul meu ştiind că luarea acestui sat a fost de D-sa Costandin Vodă Brâncoveanu fără de voie şi fără de dreptate la mâna acestui boier, n'au îngăduit a'l înstreina de vechea lui moştenire ci cu hrisov i s'a dat a avea acéstă moştenire dupe cum mai sus sau zis şi aşa dupe începerea dreptăţii ce au avut dela răposatul meu Domn, şi-au stăpânit *Comisul Mihai* satul cu bună pace.

Iar dupĕ mazîlirea şi moartea Domnului meu înoitu-şi-au hrisovul dela toţi Domnii care dupe vremi Domnul Dumnezeu i-au miluit a fi Domni ţării româneşti şi aşa cu bună pace, dupe hrisoavele şi dreptatea Domnilor ce au avut, şi-au stăpânit satul peste ani 24.

Deci acum intrând armiile puternicilor împăraţi într'acest ticălos de pământ, făcând multă pagubă mănăstirilor, boierilor şi la toată politia, cu arderi de foc şi cu robii şi cu mulţimi de jafuri, rămâind biata ţară a fi vrednică de multă jale şi tânguire şi fără a se nădăjdui nimenea de o întâmplare ca acésta, fostu-şi-au pus mulţi boieri agonisita lor ce o

www.dacoromanica.ro

avea în câte o ascunzătoare la Mitropolia Tîrgoviştii şi întâmplându-se de au venit oştile împărăteşti şi pe la acest oraş, dupe arderea oraşului spart-au şi zidurile Mitropolii din Tîrgovişte, la care spargere şi stricăciune ce s'au făcut de ostaşi, aflatu-s'au şi această ascunzătoare unde acest ticălos de boier şi-au pus lăzile cu haine, cu scule şi cu hrisoavele moşiilor şi toată agonisita lui s'au răpit şi s'au împrăştiat prin mâinile ostaşilor.

Deci boierii fiind împrăştiaţi şi viindu-le acéstă jalnică şi amărîtă vestire, dat-au loc dumnezeieştii urgii şi pentru ca se scape numai cu viaţa, risipitu-s'au unii într'o parte şi alţii într'alta iar cei mai mulţi din boieri au venit aici în cetatea Braşovului unde şi noi ne-am aflat şi viind la noi d-lui *Mihai Bărbătescul vel Comis* şi spuindu-ne de toate necazurile şi pagubele câte i s'au întâmplat şi cum-că toate hrisoavele câte au avut s'au prăpădit, rugatu-ne-au ca să-i dăm acéstă carte a noastră de mărturisanie şi de adeverinţă pentru acest sat al d-lui Bărbăteştii i Doiceştii, de vreme ce mă ştiia că ştiu cu adevărat curgerea şi pricina luării acelui sat în ce fel şi cum au fost de au lipsit dela mâna d-lui.

Deci noi ştiind lucru cu adevărat, ne-îngăduindu-mĕ firea a acoperi adevărul, temându-mĕ de dreapta şi înfricoşata judecată a luî D-zeu, mărturisesc şi zic înaintea lui D-zeu şi înaintea oamenilor cum-că ştiu că luarea acestui sat au fost cuprins de D-sa Costandin Brâncoveanu făr de cale şi făr de dreptate, au fost lipsit d-lui *Comisul Mihai Bărbătescul* de părinteasca lui moştenire.

Drept aceia am dat şi noi acéstă carte de mărturisire la mâna d-lui ca la ori ce fel de judecată ar fi trebuinţă să se arate, sĕ-i fie de bună credinţă, puindu-mi iscălitura şi pecetea din jos.

(ss) Păuna Doamna Gospoja Cantacuzina. Pecetea, cu zgripţor, de ceară neagră.

1740 Ianuarie 18. (Ibidem actul No. 5.) Neofit cu mila lui D-zeu Arhie iscop şi Mitropolit a toată Ungro-Vlahia, scris-am cartea smerenii noastre cu mare blestem şi cu groaznică afurisanie ţie Marine Vataşe i ţie Popi Dobre i ţie Marco Vataşe, bogdio Bratului Marin Vatafu dela Pietroşiţa, către acésta vĕ facem în ştire că aicea la smerenia noastră ne-au înştiinţat întru duhul sfânt prea iubit fiu sufletesc al smereniei noastre, d-lui Pan *Mihai biv vel Comis* pentru un vad de moară ot Pietroşiţa, pentru că fiind voi vechi moşneni pre aceste pământuri, să mărturisiţi a cui au fost mai dinainte vreme până a nu se face moara.

Ci pentru ca să lipsească ficleşugul nedreptăţii dela mijloc şi se mărturisiţi adevărul, iată că vi s'au făcut dela smerenia noastră acéstă carte cu mare blestem şi cu groaznică afurisanie asupra voastră, ci pentru ca să nu rămâneţi în păcat, pierzători de suflet, de veţi mărturisi adevărul în frica luî D-zeu făr de meşteşug, sĕ fiţi iertaţi şi blagosloviţi, iar de veţi ştii al cui au fost acel vad de moară din vechime şi prin ficleşugu ne-dreptăţii veţi tăinui şi nu veţi mărturisi adevărul, ca nişte oameni ne-temători de D-zeu, să fiţi procleţi şi afurisiţi de Domnul D-zeu a tot ţiitorul şi de 318 sf. părinţi dela Nikeia şi de sf. săboare ; aşijderea şi de smerenia noastră, hierul şi pietrile să se topească iar trupurile voastre dupe moarte să rămâie ne-topite şi ne-dezlegate. Parte şi lăcaş sĕ aveţi la un loc cu luda şi cu afurisitul Aria şi se fiţi tremurând şi suspinând pre pământ ca Cain, se crape pământul şi să vă înghiţă de vii ca pre Daftan şi Aviron şi de toate agoniselele caselor voastre să nu se aleagă ca praful ce'l spulberă vîntul dupre faţa pământului şi până nu veţi mărturisi adevărul, iertăciune nu veţi lua. Aceasta vĕ scriem.

Neofit Mitropolitul Ungro-Vlahii.

1740 Februarie 7. (Ibidem actul No. 7.) Cinstite *Comise*, cu plecăciune sărutăm cinstita dmâna-tale.

www.dacoromanica.ro

Cinstita scrisoarea d-tale ne-au venit pentru moara ce au făcut-o Ion Falcă; aicea noi cartea de afurisanie nu o putem lua că suntem oameni bătrâni și moșneni de aicea și știm că acel vad de moară este pe moșia Ciocănii, rumânului d-tale.

Ci noi așa știm că este cu dreptate să întorci d-ta banii lui Ion Falcă ce va fi cheltuit pre moară de au făcut-o, să stăpânești d-ta moara cu pace și pe acésta mărturisim înaintea lui D-zeu și înaintea judecății și primim și cartea sf. sale părintelui Vlădichii de blestem, că noi nu ne vom pune sufletele pentru unii și pentru alții.

Ci noi așa știm și așa mărturisim; acésta ne rugăm d-tale ca să ne ierți. Nici n'am putut veni acum fiind acéstă iarnă grea; dar de nu se va supune Ion Falcă mărturisaniei noastre atunci ne va căta de nevoie a veni dinaintea d-tale și știm că va petrece și rușine, că cu vadul acel de moară n'are el nici o treabă. Aceasta și fii d-ta sănătos.

Urmează iscăliturile mai multor moșneni.

1740 Februarie 10. (Ibidem actul No. 6.) Zapisul lui Ion Falcă ot Pietroșița . . . la cinstita mâna d-lui *Mihai Bărbătescu biv vel Comis Ispravnicu Tîrgovișții* precum să se știe că făcând eu 2 roate de moară în apa lalomiții drept satul Pietroșița și înțelegând d-lui *Comisul* pentru aceste mori cum că le-am făcut, m'au chemat d-lui și m'au întrebat pe a cui moșie și vad am făcut eu acea moară și eu ne-știind lucrul adevărat i-am răspuns d-sale că pe moșia și vadul meu le-am făcut, socotind că este moșia mea, fiind acea delniță necăutată și nedescoperită de câtă-va sumă de ani.

Deci d-lui vrând ca să descopere și se alégă acéstă delniță, făcut-au o carte de blestem a sf. sale părintelui Vlădichii . . . asupra mai multor moșneni ca se mărturisească adevărul pentru acéstă delniță și vadul de moară a cui este și trimițând d-lui pe Vintilă sluga d-lui cu cartea aceia de blestem, venit-au în satul Pietroșița și strângându-se acești oameni ce sunt mai sus numiți împreună cu toți sătenii și fiind de față și cetindu-se cartea de blestem fiindu-le teamă tuturor de groaznic blestem, nimeni n'au putut să-și încarce sufletul și să primească cartea de afurisanie ci au mărturisit . . . cum că acea delniță de moșie împreună și cu vadul unde am făcut eu morile au fost moșie ohavnică a Radului Ciocănii, rumânul d-lui și încă au făcut și carte de mărturisanie la d-lui preotul și acești moșneni bătrâni. .

Deci eu văzând cum-că s'au descoperit lucrul și este moșia d-lui ne-mai având ce să răspunz asupra acestei mărturisanii, am mers la d lui . . . și m'am rugat ca să nu mă lase păgubaș de cheltuiala ce am făcut pe acea moară și după rugăciunea noastră, d-lui încă au pohtit ca să nu rămâi obidit și dintr'a noastră bună voie ne-am așezat . . . drept talere 85 și mi-au dat d-lui acești bani...

(ss) Eu Ion Falcă Bănescul ot Pietroșița.

1740 August 4. (Ibidem actul No. 7) Adecă eu Tudor i Stoica ot Pietroșița dat-am zapisul . . . la mâna d-lui *Mihai Bărbătescul biv vel Comis* prin care vînd o delniță de loc în preț de talere $7^1/_2$. vechi...

1741 Ianuarie 25. (Ibidem actul No. 87.) Foae de zestre a răposatei Saftii Bărbătească Paharniceasa, fiica răposatului Pârvului Cantacuzino biv vel Stolnic, la măritișul ei cu răposatul Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic.

«Cu mila lui D-zeu și cu ajutorul maicii sale, foae de zestre precum în jos se arată «anume:

una pereche de cercei cu un picior de balașu și sus cu un diamant; altă pereche de cercei cu câte 3 picere de mărgăritar, sus cu robin.

www.dacoromanica.ro

12 șiruri cu mărgăritar
1 pereche de cercei cu câte 3 picere de mărgăritar, sus cu robin
1 » de brățări de aur cu diamanturi
1 inel cu diamant
1 » » zamfir
1 » » robin
1 » » smaragd
1 dulamă de lastră cu pacea de samur, cu nasturi de mărgăritar.
1 dulamă de serasir, cu pacea de samur, cu nasturii de sîrmă și cu mărgăritar.
1 rochie de canavăț cu beteală și flori de hir, cu gurile de hir și cu spincile de argint poleite și cu smanți.
1 rochie de atlas roșu în șantragea cu fir, cu gurile de hir, cu spăncile de argint poleit și cu pietricele.
1 rochie de hataia cu flori de hir, cu gurile de hir și cu spincile de argint și poleite.
1 brâu de sarasir
1 ghiordie de hataia cu flori de hir și cu naturale, blănită cu cacom, cu nasturi de sîrmă și cu mărgăritar.
2 ii cu sîrmă
1 zăbun de tabinici
4 ii cu fir
2 ii cu mătăsuri
1 pilotă de atlas
1 plapomă de hataia cu flori de hir
2 perne mari de păioară cu rețelele cu hir
4 perișoare mici cusute pe . . . cu fir
1 cearșaf cusut cu mătasă și umplut cu fir
1 » cusut » »
1 » ales
2 fețe de perne mici, de borangic cu rățelele cu tiriplic și cu hir.
4 » » » » iar de borangic » » » » » » »
2 perne de fringhie
1 scoarță mare, aleasă, de pat.
2 covoare ațe dela.

Orânduiala mesei

1 masă aleasă cu peschirul ei umplut cu hir
12 șervete cusute pe scris, cu fir și cu mătasă
1 masă leșască cu 12 șervete.
12 perechi de cuțite de argint cu lingurile lor
12 talere de cositor
12 tipsii » »
1 buhurdar de argint
1 căție de argint
1 oglindă » »

www.dacoromanica.ro

1 năframă de oglindă, cusută cu hir, pe scris.
2 năfrămi de mâini, alese.
lighianul cu ibricul.

Moșia dela Rădulești i moșia Codârleanul sud Ilhov ce este alăturea, stj. 1300.

O viie în dealul Măgureahilor, cu pomovnici și cu case de piatră, cu livade cu pomi împrejur.

40 suflete de țigani de vatră
2 fete de țigan în casă
1 caretă cu 6 telegari, cu hamurile lor
1 cal de ginere cu șea și cu raft
12 iepe cu mânji
12 vaci cu viței
2 boi de plug
100 de oi cu miei
100 de mătci de stupi.

Și mila lui D-zeu să-i sporească.

(ss) Pârvu Cantacuzino.

1741 Aprilie 5. (Ibidem actul No. 27.) Zapisul Preotesei Dobra prin care vinde o livade, d-lui *Mihai Bărbătescul biv vel Comis*...alăturea cu moșia d-lui dela Doicești... în preț de 12 talere.

Martori: Asan Căpitanu și alții.

1741 Iunie 27. (Ibidem actul No. 8.) Zapisul lui Marcul Vataful ot Pietroșița . . . prin care s'a tocmit cu d-lui *biv Comisu Mihai Bărbătescu* pentru venitul morii ce are d-lui în satul Pietroșița, de acum dela sf. Petre iar până la sf. Petre și am tocmit cu d-lui în taleri 22 noi și dintr'acești bani să dau se cumpărăm 2 pietre de moară.

Așijderea am mai luat dela d-lui o livade de fîn, care livade este pe Ialomicioara și am tocmit-o cu d-lui ca să-i deau 10 znopi de in bun. . . . .

1743 Ianuarie 8. (Ibidem actul No. 67) Noi 12 boieri . . . luați pe răvașele . . . Domnului nostru Io Mihai Racoviță Voevod ca să alegem . . . partea preoților din Ludești . . . i d-lui *Mihai Bărbătescu vel Paharnic* i Toma Pitaru, dat-am cartea noastră de adeverință... ca să stăpânească cu bună pace de către d-lui *Mihai Bărbătescu vel Paharnic* . . . și de către Toma Pitarul . . .

Tras-am moșia prin 3 locuri dupe obiceiu, cari la trăsura dintâi despre soare-apune... dintr'un stejar ce sau înfierat lîngă care sau pus și piatră în potriva unei codițe de vălcea ce iese din gligănel . . . până într'un frasin ce ieste înhierat . . . adică până în hotarul d lui *Mihai Bărbătescul vel Paharnic* stj. 525.

La trăsura dela mijloc, însĕ din partea Tomi Pitarului adică din piatra ce sau pus în poiana Frumoaselor, la aria cea veche, în sus până în mlăci în hotarul d-lui *Mihai Bărbătescu vel Paharnic* stj. 540.

Venit-am și la a 3-a trăsură despre soare-răsare . . . din partea Tomi Pitarului, dintr'un stejar ce s'au înhierat în matca văii puturoasă și de acolea iese în mal în zgor, în stejarul ce sau înhierat . . . până lîngă stejarul cel cu 4 frați în glod, ce scrie și în ocolnică, hotar vechiu mai dinainte și de acolea coboară în valea, rea în curmătura culmei lungi, ștj. 520.

Alesŭ-s'au și partea d-lui *vel Paharnic Mihai Bărbătescul* din hotaru preoților în

www.dacoromanica.ro

sus până în obîrșiia spânzuratului în hotaru Drăgăieștilor; alesu-s'au și partea Tomi Pitarul... la toate trăsurile câte stj. 400 moștenire i cumpărătoare...

Deci puind semne dupe obiceiu . . . să stăpânească cu pace; iar pentru o seamă de moșneni care vînzându-și părțile lor și adeverind că le-au rămas numai delnițele unde le-au fost casele cu grădinile în siliștea satului, așa am ales ca să-și stăpânească dupe cum cărțile noastre ce sunt date la mâinile lor scrie, pentru că așa am găsit cu dreptate.

(ss) Onufrie Arhimandritul Dichiu Mitropolii Tîrgoviștei, Antonie egumenu Butoianu, Vasilache Căplescu biv Căpitan, Andrei Stănescul Căpitan ot Tîrgoviște, Anghelache Logofăt za Divan, Șerban Fusea, Ion Gavăr, Costandin Vălcean, Vasilache Frumușică și alte 3 nume.

1743 Iulie 6. (Ibidem actul No. 69.) Noi boiernași . . . dat-am cartea noastră . . . mai multor moșneni (alții de cât cei din hotărnicia precedentă) din Ludești sud Dâmbovița . . . luați din porunca . . . lui Mihai Racoviță Voevod fiind noi orînduiți de am hotărît moșia...de către d-lui *Mihai Bărbătescul vel Paharnic*, dupe ocolnița satului . . . și ne-viind atuncea când sau împietrit moșia . . . fost-au găsit pricină că i-ar fi împresurat . . . și au mers de au făcut mare jalbă la Măria Sa Vodă și Măria Sa dupe jalba lor iarăși trimițându-ne pe Nica vel Portar ce era, la acéstă hotărnicie și cu cartea Mării Sale poruncindu-ne ca de iznoavă sĕ mergem să găsim semnele . . . și întrebând care e acel semn ce se chiamă obîrșia glodului . . . și fiind multă gâlceavă pentru acel semn . . . am dat și carte de blestem... dar totuși nu au rămas odihniți și . . . aducând pe toți la biserică de au ascultat sf. liturghie și dupe ce s'au săvîrșit sf. liturghie iarăși citindu-le cartea de blestem în biserică și primind-o toți, o sărutară și au rămas hotarul să fie tot unde l'am pus întâi . . . și mai multă gâlceavă și supărare de aci înainte să nu mai fie.

(ss) Vasile Căplescul biv Căpitan, Andrei Stănescul Căpitan, Anghelache Logofătul, Șerban Fusea, Iorga Vataf, Radu Căpitan, Tănase biv Căpitan.

1745 Ianuarie 21. (Ibidem actul No. 8) Scrisoarea mea la mâna d-lui neni lui *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic* precum să se știe că fiindu-mi mie dator d-lui Costandin Obedeanul biv vel Stolnic, mi-au fost vîndut o moșie anume Măneștii și i-am vîndut și eu d-lui moșie tot acolo tot la un hotar. Mi-au întors d-lui banii talere 200 și i am dat d-lui zapisele moșii, de acuma înainte să o stăpânească d-lui cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu și pentru mai adevărată credință m'am iscălit mai jos ca să se crează. .

Asan biv vel Serdar adeverez. Grigore Grecianu vel Ban mărturie.

1745 Februarie 9. (Ibidem actul No. 9.) Zapisul meu la mâna d lui fratele *Mihai Bărbatescul biv vel Paharnic* precum să se știe că având trebuință de bani, m'am rugat de d-lui de mi-au dat împrumut talere 100 de acum până în 20 de zile și am vîndut moșie alăturea pe lângă a d-lui ce se chiamă Măneștii, fiindu-mi de vînzare, de mĕ voi putea tocmi cu d-lui, sĕ i-o dau și câți bani vor mai face peste acești talere 100 sĕ-mi mai dea d-lui.

Iar de nu ne vom putea tocmi, să aib a dare d-sale acești bani cu mulțumită la sorocu ce sau zis mai sus, făr de nici un cuvânt și pentru credință am iscălit mai jos ca să se crează. Asan biv vel Serdar.

I-mi mai este d-lui dator talere 10 pentru banii ce i-am dat d-sale mai mult la pogonărit, dela viile dela Crâng.

1746 Aprilie 22. (Ibidem actul No. 9.) Zapis . . . la mâinile a 4 oameni cu feciorii lor. din satul Pietroșița sud Dâmbovița . . . precum să se știe că fiind ei rumâni vechi ai noștri

www.dacoromanica.ro

într'acest sat ce scrie mai sus, din bună voie milostivindu-ne i-am iertat pe toți de rumânie ca de acum înainte să fie oameni slobozi și de nimenea supărați și câți se vor trage de acum înainte dintr'acești rumâni . . . feciori, nepoți de ai lor, nimeni din copii miei nici din tot neamul meu să nu-i supere, nici să-i bântuiască de acum înainte de rumânie pentru că noi dintru a noastră bună voie pohtind iertarea sufletelor răposaților părinților noștri și ale noastre, i-am slobozit dintru acéstă legătură a robiei, ca de acum înainte să fie iertați și slobozi, însĕ ei capetele lor dupe cum mai sus s'au zis.

Iar moșia de livezi și delnițele lor, din câmp. din pădure, din siliștea satului ce vor fi având ei în tot hotarul satului Pietroșiții i al Țâței, au la munte, au la muscele, au măcar unde ar avea parte de moșie, toate părțile lor de moșie să rămâie subt stăpânirea noastră, dupe cum zapisul lor ce l'au dat la mâna noastră adeverează.

Și pentru mai bună încredințare le-am dat și noi acéstă carte la mâna lor ca de acum înainte să aibă bună pace și am întărit cartea acésta cu iscălitura, puind și pecețile mai jos ca să se crează.

Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic. Maria Bărbăteasca Paharniceasa. [1])

1746 Aprilie 22. (Ibidem actul No. 10.) Foiță ce mi-au trimes Marin Vatafu din plaiu ot Pietroșița și alți oameni . . . care zic că au descoperit Ion Falcă ot tam toate locurile și livezile ce, pe unde au avut Radul Ciochinea . . . fiind la acéstă alegere și carte de blestem a sf. sale părintelui Mitropolitului Kir Neofit, afară din livezile și alte delnițe ce le-au stăpânit d lui *Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, dupe cum alegerea ceasta de acum arată anume în jos :

1 funie la muscelul cel mare, la stâlp, fiind împietrită ; sau socotit că va fi ca de vre-o 10 care de fîn ;

1 funie la glodul, iar cu livade de fîn la mușcel ; sau socotit că va fi ca de vre-o 6 care de fîn ;

1 livade în lalomicioara, alăturea cu moșia d-lui *Paharnicului* ; sau socotit că va fi ca de vre-o 7 care de fîn ;

1 funie mare unde este moara popilor din Țâța, din vălceaua Colonului până în vălceaua cu podul de jos și cu pădure, dupe cum merge până în Sălătruc și până în valea Țâții și cu piatra cu șoimul și cu locurile de arătură din Sălătruc ;

1 funie din jos alăturea cu acéstă l'altă funie cu șoimul, care funie din vălceaua cu podul morii până într'altă vălcea unde se chiamă vadul carelor și este drept satu piste vale, tot până în apa Țâții cu Sălătrucul ; acéstă funie este toată cu pădure de jir ;

1 funie iar la muscel la glodul lîngă o funioară ce au dat-o Ion ; acéstă funie este despre Țâțâieni și sau socotit că va fi ca de vre-o 8 care de fân ;

1 livade la Fieni unde se hotăraște Fiienii cu Țâțâienii, latul ei stj. 30 și de lungă din lalomița până în mal, dupe cum și alte moșii.

1) Această copie de zapis este scoasă de mine întocmai dupe cel adevărat zapis al răposatului *moșu meu Paharnicul Mihai Bărbătescul*, care zapis mi l'au adus azi Miercuri, Pascul Ciochinea în casa soră-si Neagăi la Pietroșița, ce este femeia lui Stanciul Samur și cum am văzut iscălitura moșu-meu am cunoscut că este a lui, cum și pecetea moșu-meu asemenea. Care l'am scos acum când am venit cu porunca gospod cu d-lui Cluceru Iancul Glava hotarnicul i cu Portărelu dimpreună, pentru a destupa și a alege livezile din Pietroșița ale neamului Ciochinii ce le-au dat răposatului moșu-meu întru stăpânirea lui, dupe cum zapisul adeverează, care dela facerea zapisului ot leat 7254 și până acum la leat 7314 sunt trecuți ani 60 și pentru ca să se știe am pus și veleat 1806 Iunie 21. Acest zapis să află la mâna lui Pascul Ciochinii.

www.dacoromanica.ro

Aceste moșii s'au descoperit acum când au iertat d-lui *Paharnicu* pe toți feciorii Radului Ciochinii de rumânie și pentru credință am iscălit noi toți aceștia care mai jos să văd.

(Urmează iscăliturile mai multor locuitori.) [1]).

1747 Februarie 23. Despre *Mihai biv vel Paharnic,* a sĕ vedea Vol. I pg. 55.

1751 Martie 5. (Condica Bărbătești actul No. 30.) Zapis prin care Sanda, vinde . . . d-ei *Jupânesei Marii Bărbătească-i și la mâna Coconilor d-ei* o livade de fîn dupe valea Vălenilor . . . cu bani gata talere 4 pol. . . [2])

1751 Martie 6. (Ibidem actul No. 31.) Zapis . . . dat la mâna *Jupânesei Marii Bărbătească-i i la a feciorilor d-ei,* prin care cumpără o vie în dealul Bărbăteștilor.... alăturea cu siliștea domnească . . . drept talere 10 . . .

1762 Noembre 30. (Ibidem actul No. 83.) Foae de împărțeală a *Marii Paharnicesei a doua soție a rĕposatului Mihai Bărbătescu Paharnicu și fiica lui Radu Obedeanu.* Ea, dupe voința rĕposatului ei soț face celor 3 fii ai ei care urmează, împărțeala de față astfel:

1°) Foae de partea *fiului meu Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic,* dupe cum am găsit cu cale și cu dreptate ca se ție și sĕ stăpânească din cele rămase dela rĕposatu, tată-s'o, moșii, vii, țigani și cele l'alte.

Lui Mihai: moșia Doicești, cu casele, cu heleșteul din sus i cu moară din sus i via Bălăceanca ce este în dealul Doiceștilor, cu livezile de pomi, de fîn și cu tot hotaru acestei moșii, dupe cum au ținut-o până acum asemenea să o ție și de acum înainte și s'o stăpânească, afară de moara din mijloc cu vadul ei înfundat ce este tot pe acéstă moșie care s'au venit în partea *fiului meu Șerban,* să o ție.

Moșia Vălcana cu tot hotarul ei dupe cum este hotărîtă și împietrită.

Moșie în Ludești, partea lui pe jumătate, stj. 1550, de peste tot hotarul, afară de partea *fiu-meu Șerban* iarăși pe jumătate.

Moșia Bătlanul cu tot hotarul ei, care 'au dat-o de zestre *nepoată-mi Aniții.*

Moșie în Pitești ce se chiamă Găneștii i Boleasca stj. 1000, din câmp, din pădure, din apă, de peste tot hotarul și semnele acestei moșii să se știe: lungul cum merge din valea Gănesii, despre răsărit alăturea cu moșia Mitropolii, pe din jos până în drumul de lângă movilă care vine până la Săcșori și latul la căpătâi despre răsărit din drumul din potriva plopului însemnat până unde sau pus semn făcându-se groapă. Și la mijloc iar să se știe latul cum merge: din crângurele până în părul rătund și la căpătâi despre soare-apune iar să se știe latul cum merge; din vălceaua Găneștilor în jos pe *apa păcurii* până unde sau înfierat un carpen de marginea drumului.

1) Acéstă alegere este făcută dela leat 7254 Aprilie 22, care dela acel veleat și până acum la 7314 sunt trecuți ani 60, care se potrivește cu zapisul moșii melę cel de pe urmă, care'l dă la mâna neamului Ciochineștilor de iertarea rumânii și să vede că acéstă alegere este făcută tot atunci.

Altă însemnare ce face rĕposatul tată-meu *Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic* tot într'acéstă alegere veche în dos, tocmai jos zice așa: iar zapisul rumânilor de rumânie lor, din Pietroșița, ce au dat ei la mâna tătâne-mi-o ca să fie cu părțile lor de moșie din Pietroșița dupe cum adeverează și acèstă foae de alegerile delnițelor, când au avut gâlceavă Gheorghe Infundățeanul cu părintele eclesiarhul Tîrgoviștii Popa Ion, pentru delnița dela Fieni, i-l'am dat și apoi n'au vrut să mi'l mai dea; l'au oprit la el; pentru acésta am însemnat aicia, sĕ'l caute zapisul la Gheorghe.

Acéstă însemnare ce mai sus se arată mărturisesc eu *Mihai Bărbătescul biv vel Sluger sin Paharnicul Mihai Bărbătescul* că este scrisă cu însu-și mâna rĕposatului tătâne-mi-o și cu slova d lui, iar nu slovă streină. 1806 Noembre 19.

2) Dovadă că soțul ei, Mihai Bărbătescul biv ve Paharnic, încetase din viață.

www.dacoromanica.ro

Un loc de casă în Tîrgovişte ce este de cumpărătoare.

Ţiganii ce i s'au venit să stăpânească *fie-meu Mihai*, dupe moartea mea: (urmează numele lor şi printre care găsim în frunte pe ţiganul bucătar).

Acéstă parte am găsit cu cale şi cu dreptate ca să ţie şi se stăpânească *fiul meu Mihai Stolnicul* şi pentru credinţă am întărit cu pecetea mea, dupe care aşezământ ce am făcut, învoindu-se şi fraţii, s'au iscălit unul în foaia altuia, ca mai mult pricină între dînşii de acum înainte să nu mai fie.

Maria Bărbătească Paharniceasa adeverez. *Şerban Bărbătescul. Costandin Bărbătescul.* Adeverez eu Grigorie Mitropolitul Ungro-Vlahii.

2). *1762 Noembre 30.* (Ibidem, actul No. 84.) Foae de împărţeală . . . (ca aceea de mai sus) *partea lui Şerban* (cel de al 2-lea fiu al Marii Paharniceasa Bărbătească):

Moşia Piteştii stj. 1500 cu casele i cu 2 heleştee, cu moara de acolo (afară din partea *fiului meu Mihai* ce i-am dat parte să ţie într'acest hotar, stj. 1000.)

Casele din Bărbăteşti ce sunt în malul heleşteului, cu locul lor i 2 roate de moară cu vadul lor înfundat ce este pe moşia Doiceştilor; însă moara fiindcă am făcut-o eu, se aib a-i lua venitul eu, iar dupe moartea mea să o stăpânească el.

Viia din dealul Bărbăteştilor ce-i zice Comisoaia i via popii Apostol cu livezile lor de pomi de prin prejur i cu livezile lor de fîn. Lungul spre răsărit cum merge moşia din drumul cel mare de sub coastă, până în părul dela deal unde urcă drumul la lemne, alăturea cu Cerchezul, pe vălcea la vale până coboară în Văleni şi cu livezile de fîn dupe valea Vălenilor, înfundate.

Moşie în Ludeşti, partea lui pe jumătate stj. 1550 din hotar tot şi cu moara de acolo (afară din partea *fiului meu lui Mihai*) iarăşi pe jumătate.

Casele din Bucureşti cu toate nămestiile de prin prejur, să aibă a stăpâni dimpreună cu *fiul meu Costandin*, frăţeşte, unul jumătate altul jumătate.

Ţiganii ce s'au venit se stăpânească *fiul meu Şerban* dupe moartea mea (urmează numele lor).

Acéstă parte am găsit cu cale şi cu dreptate să ţie şi se stăpânească *fiul meu Şerban* şi pentru credinţă am întărit cu pecetea mea, dupe care aşezământ ce l'am făcut învoindu-se şi fraţii, sau iscălit unul în foaia altuia ca mai multă pricină între dînşii de acum înainte să nu mai fie.

Maria Bărbătească adeverez. *Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic.*

Acéstă foae de împărţeală este întărită şi de prea sf. sa părintele Mitropolitul Gligorie al Ungro-Vlahii.

1762 Noembre 30. (Ibidem, actul No. 85.) Foae de împărţeală . . . (ca aceea de mai sus) *partea lui Costandin* (cel de al 3-lea fiu al Marii Paharniceasa Bărbătească.):

Moşiia Bărbăteştii cu casele, cu heleşteul, cu via de acolo i cu moara din jos şi cu tot hotaru acestei moşii (afară din via Comisoaei i via popii Apostol cu livezile de pomi, afară din livezile de fîn ce sunt împrejurul acestei vii şi afară din livezile de fîn dupe valea Vălenilor cu pămîntul lor, care acestea le-am dat *fiului meu Şerban* ca să le stăpânească); iar moara ce este pe acéstă moşie fiindcă am prefăcut-o eu în multe rînduri, se aib a-l lua eu venitul, iar dupe moartea mea să o stăpânească *fiul meu Costandin.*

Moşia Măneştii cu tot hotarul i cu 2 roate de moară în apa Dîmboviţii i cu livezile de pomi i de fîn.

www.dacoromanica.ro

Moșia Bogații cu tot hotaru ei.

O parte de moșie în Cioceni, stj. 120, în sud Prahova care este alăturea cu moșia Alexeanului.

Livezile de fîn cu pometul lor ce sunt la munte la Pietroșița și un loc de casă cu livade de pomi în sat în Pietroșița.

Un loc de casă în Tîrgoviște ce este de moștenire.

Casele din București cu tot locul lor și cu toate namestiile de prin prejur, se aibă a le stăpâni dimpreună cu *fiul meu Șerban*, frățește, unul jumătate și altul jumătate.

Țiganii ce s'au venit în partea lui *fiul meu Costandin* să stăpânească dupe moartea mea (urmează numele lor printre care găsim pe unul având meseria de jimblar) și pentru credință am întărit cu pecetea mea acest așezămînt cu care învoindu-se și frații, sau iscălit unul în foaea altuia ca mai mult pricină între dînșii de acum înainte să nu mai fie.

Maria Bărbăteasca Paharniceasa adeverez. *Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic*, *Șerban Bărbătescu*. Se întărește și de Mitropolitul Grigorie al Ungro-Vlahii.

1779 Ianuarie 19. (Ibidem actul No. 86.) Insemnare de foaia de zestre a răposatului Medelniceru Ianache Hiotu ce înzestrează pe fie-sa Maria pe care au căsătorît-o dupe *răposatul Ioniță Bărbătescu sin Costandin Bărbătescu soțul Voichiții*, la 1779 Ianuarie 19, cum arată foaia de zestre scrisă cu slova lui Scarlat Fălcoianu din timpul acela:

Cu ajutorul lui D-zeu, acestea le dăm zestre prea iubitei ficei noastre Mariuța:

1 pereche cercei cu smaragduri și cu diamanturi,
6 șiruri mărgăritar, de mijloc,
1 inel cu zamfir,
1 pereche paftale de argint poleit cu colanu saia ghermesut,
1 rochie de atlas cu flori de fir, cu guri saia, cu antereul ei,
1 giubea de atlas cu nurçă, cu flori de fir, cu șireturi de fir,
1 rochie ghermesut cu flori de fir, cu gurile de fir, cu antereul ei,
1 giubea de ghermesut cu flori de fir, cu șireturi saia, blănită cu sangeap negru,
1 giubea de ghermesut blănită cu cacum,
1 rochie ghermesut cu flori, cu antereul ei, cu șireturile ei,
1 giubea de chermariu (?) cusută la giur (?) desblănită,
1 antereu de șaliu,
1 pereche ghimenii (?)

Rânduiala așternutului.

4 perne mici, cu fir, 1 pernă mare asemenea.
1 cearșaf cusut cu fir, 4 perne mici asemenea umplute cu fir.
1 pernă mare asemenea umplută cu fir.
1 cearșaf ales, umplut cu fir, 1 plapomă cutnie cu cearșaful ei,
1 saltea cutnie, 4 perne ale saltelei asemenea.
4 cămăși borangic, 2 ii cu fir.
1 masă leșească, 12 șervete umplute cu motelii (?).
2 mărămi de mâini, 1 oglindă de perete,
1 prosop umplut cu peteală; un ibric, un lighian,

www.dacoromanica.ro

2 perechi cuţite de argint, cu lingurile lor.
12 talere cositor, 12 tipsii cositor, 2 sfesnice alamă.
1 şipet, 1 şcatulcă de vutcă,
1 caretă cu 4 telegari, cu hamurile lor.
300 talere bani naht.

Acestea ce se coprind mai sus sunt dela noi, iar dela milostivul D-zeu să le trimiţă milă şi spor şi adaos întru toate. (ss) Diogenis Medelnicer tu Lazu.

1781 Ianuarie 24. (Ibidem, actul No. 68.) Prea înălţate Doamne,

Popa David Costandin de sud Dâmboviţa au jăluit înălţimii Tale pentru *răposatul Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic i Voichiţa cumnată-sa şi nepotu-s'o Ionită Bărbăteştii,* zicând că 40 de ani sunt de când stăpânesc cu pace o viie ce au cumpărat părinţii lor dela un Cârstea biv vel Vistier, iar acum de 2 ani în coaci s'a sculat numiţii boieri Bărbăteşti de le cere otaşniţă şi zic pârâşii că nici pe părinţii lor n'au pomenit în câtă vreme au trăit, se dea otaşniţă la mai sus numiţii pentru acéstă vie nici odată şi ni se porunceşte de către Înălţimea Tă ca să le cercetăm pricina şi cu anafora să înştiinţăm Înălţimii Tale.

Deci din luminata porunca Înălţimii Tale, Vatafu de Divan au adus înaintea noastră atît pe jăluitori cât şi pe *Mihai Bărbătescu Ceauş za Aprozi fecioru răposatului Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic,* pe Ianache Hiotu biv vel Medelnicer vechil din partea *Voichiţii a lui Ioniţă Bărbătescu ginerile Medelnicerului* şi întrebând pe jeluitori cu ce stăpânesc acea vie şi zic că nu au dat nici ei nici părinţii lor otaşniţă.

Ne arătară 3 zapise ce zic că au cumpărat acea vie, unul dela leat 7210=1701 Octombre 22 ce vinde un Cârstea biv vel Vistier cu soţia lui Ilinca, viile lui dela Bărbăteşti unui Nichii Căpitanu, dar pogoane câte, sau cu pământ gol, nu numeşte nici sumă de pogoane, nici viile cu pământul lor, care zapis se văzu scris tot cu o slovă şi zapisu şi iscăliturile.

Ne mai arătară încă un zapis, jeluitorii, dela leat 7227=1719 Martie 1 al unui Costandin sin Dumitru dela Văcăreşti i cu femeia lui Maria, ce vînd o vie a lor, care vie mĕrge pe din susu vii Cotroceanului, unui Simion şi iarăşi nu numeşte sumă de pogoane, nici de este cu pământul lor sau făr de otaşniţă, fiind tot asemenea scris şi zapisul şi iscăliturile tot cu o slovă.

Ne mai arătară încă un zapis dela leat 7237=1728 Decembre 6 al unei Ancuţii soţia lui Vlad Căpitanu, cu fie-s'o Costandin, ce vinde viile lor dupe valea Bradului unui Niculii Vatafu, ce zise popa David jeluitoru că este tot acela Necula Vatafu şi iarăşi acela nu numeşte nici sumă de pogoane, nici viile cu pământul lor sau fără pământ şi tot cu o slovă scris şi zapisu şi iscăliturile; ci fiind câte trele zapisele tot cu o slovă scrisă şi iscălite şi slova nouă de acum iar nu dupe acea vreme, *am căutat şi matca hârtii* şi se cunoscu că este de acum, iar nu din vremile vechi.

Am întrebat pe *Mihai Bărbătescul Ceauşul de Aprozi* ce are să răspunză împotrivă şi zise că ştie pe răposatul tată-s'o în viaţă trăind că în toţi anii lua otaştina dela mai sus numiţii jeluitori, scoţând şi o carte de hotărnicie dela leatul 7310=1701 Noembre 8 din zilele Măriı Sale răposatului Costandin Basarab Voevod ce au fost luat 12 boieri hotarnici, *strămoşul lui Mihai Ceauşul za Aprozi: Costandin Bărbătescu Comisul,* ca să le aleagă şi să le împarţă părţile de moşie având iarăşi pricină cu unii din moşneni şi să vede din

www.dacoromanica.ro

acéstă carte de hotărnicie că alege fieşte-căruia părţile de moşie, unde hotăraşte şi Bărbăteştilor de unde şi până unde sĕ-şi stăpânească părţile de moşie, care aceste vii ce zic jeluitorii că nu au plătit otaştină, însuşi popa David ne spuseră că cade pe moşia boierilor Bărbăteşti.

Deci dupĕ cercetarea ce făcu se dovedi că întâi zapisul dela leat 7210=1701 Octombre 2 ce'l arătă pârâşul popa David că au cumpărat acel Nica Căpitanul dela Cârstea biv vel Vistier acea vie, este mincinos fiindcă acel Cârstea biv vel Vistier au fost boier mare şi se vede iscălit pe la multe cărţi şi nu se potriveşte iscălitura lui cu aceste slove, fiind scris tot cu o slovă şi iscălitură şi zapisul, cum şi cele l'alte 2 zapise ce le arătă mai pe urma acestui zapis, sunt iarăşi mincinoase făcute din mână în mână dupe acel zapis mincinos dintâi.

Dar ne-fiind nimeni clironom dintru acel Cârstea biv vel Vistier, să vede că s'au făcut stăpân pe acea vie tatăl acestui popa David, cum şi el, iar via se dovedi de însu-şi spusa numitului preot că este moşia Bărbăteştilor, numai zise pârâşii că nu au dat mai nainte otaştina ci dela o vreme încoace.

Mihai Bărbătescu Ceauş za Aprozi aduse înaintea judecăţii pe un Pană Logofeţelul om al casei lor, vechiu, vîrsta lui ca de ani 70 şi zise cum-că cât au trăit răposatul *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic, moşul lui,* cum şi iarăşi *Mihai Bărbătescu tatăl Ceauşului de Aprozi,* au luat în toţi anii otaştină dela via acestor jeluitori iar nu dela o vreme încoace, cum zice preotul.

S'au cerut numitului preot se aducă vre-o mărturie cum-că este via cu pământul ei, de vreme că în zapisele cele mincinoase cum nu scrie cu pământul ei, sau cum că nu au dat otaştină nici el nici părinţii lui dupe cum zice şi zise că nu are. I s'au mai zis preotului se primească blestem cum-că ştie că nici tatăl sĕu nici el au dat otaştină din vechime la boierii Bărbăteşti şi zise că nu primeşte, ci însuşi acest popă David zise înaintea noastră că de va primi blestem Pană Logofeţelu omul boierilor Bărbăteşti cum-că au luat otaştină dela acea vie, mai sus numiţii boierii Bărbăteşti, va plăti şi el de acum înainte otaştină şi măcar că dupe zapisele mincinoase, fiindcă nu scrie via cu pământul ei, nu era cu cale să mai dea blestem acestui Pană Logofeţelul, ne-având popa David jeluitoru nici un temeiu, dar ca se nu mai aibă nici un cuvânt de îndreptare jeluitorii, dela judecată se găseşte cu cale ca să se dea blestem acestui Pană Logofeţelul dupe cererea Preotului ; care zise Pană că va şi primi şi primind blestem, rămâne preotul să-şi stăpânească via şi sĕ-şi dea otaştina dupe obiceiu.

Noi, de cercetarea ce făcum înştiinţăm Înălţimii Tale iar hotărîrea cea desăvîrşită, rămâne a se face de către Înălţimea Ta.

(ss) Dumitrache Ghica vel Ban, Barbu Ştirbei vel Vornic, indescifrabil vel Vornic, Ianache Muruz vel Logofăt, Scarlat Grecianu biv vel Logofăt.

Havaiet talere 3.

1781 Iulie 5. (Ibidem actul No. 88.) Foae de împărţeală între *Mihai Paharnicul Bărbătescu* zet Pârvu Stolnicul Cantacuzino şi între *frate-s'o Şerban Postelnicul,* la moartea tatălui lor, întărită de Grigorie Mitropolitul Ungro-Vlahii.

Stânjeni (loc alb) moşie în Doiceşti sud Dâmboviţa, cu casele de piatră, cu tot hotarul moşii, dupe cum sau stăpânit până acum de tatăl nostru.

12 pogoane de vie în Doiceşti cu pămîntul lor şi cu toate namestiile lor. Un loc de casă în Tîrgovişte.

www.dacoromanica.ro

1 suflet de țigan de vatră anume Vintilă bucătaru.
2 » » » » » ce sunt fugite, anume Negoiță i Tudor.
4 » » » de lae, anume Marica i Savu i Pârvu i Răducu.
5 bivolițe, 2 telegari murgi, 5 oi, 20 ocale aramă.

Acestea împărțindu-le între noi frățește prin foi iscălite, să nu mai avem a întoarce vr'unul, nici a ne judeca unde-va, ci să rămâie întărite căci s'au iscălit de noi și de alte obraze de cinste, desăvârșit.

Șerban Bărbătescu adeverez.

Martori: Cosma Episcopu Buzĕului, Niculae biv vel Vataf za Paharnicei, Dumitrache Cerchez, Niculae Dudescu vel Ban, Ștefan Prișcoveanu vel Vornic, Ianache Muruz vel Logofăt.

1781 Septembre 3. (Ibidem actul No. 74.) Prea Inălțate Doamne.

Dupĕ judecata ce au avut călugărițele dela schitul Bărbătești din acest județ al Dêmboviții cu d-lui *Mihai Bărbătescul biv Ceauș za Aprozi* inaintea d-lor veliților boieri pentru moșia Șotângenii din Doicești, prin anafora și de către Inălțimea Ta, dela trecutul lulie 17, mi-se poruncește ca să merg însu-mi la fața locului și prin carte de blestem să cercetez pe vecini, oamenii bătrâni de acolo, sĕ arate adevărul: de cine s'a stăpânit acea moșie Șotângenii din Doicești, de părintele d-lor boierii Brâncoveni i de schitul Bărbătești sau de boierii Bărbătești, precum au arătat d-lui *Mihai Bărbătescul Ceaușul za Aprozi* că au stăpânit-o moșu-s'o, tată-s'o și însuși până acum de sunt 78 de ani, făr de supărare de către d-lor boierii Brâncoveni i de către schit.

Dupe luminata porunca Inălțimii Tale am mers la fața locului, unde fiind și cuviosul Protopop al județului, Popa Gligore Eclesiarhul bisericii Domnești de aicia din Tîrgoviște venit din partea d-lui vel Logofăt Manolache Brâncoveanu i călugărițele dela schitul Bărbătești cum și însuși d-lui *Mihai Ceaușu za Aprozi.* Am strâns și dupe împrejur oameni cu știință din vechime și mai întâi cercetându-i să ne arate care este moșia Șotângenii din Doicești, cu toți au zis că nu o știu; apoi cercetând și pentru stăpânire, sau găsit 7 oameni anume Ion Andreescul, Iancu Andreescu, Radu Epurescu, Sandu Bărbescu i Costandin Popescu Părcălabu și Nan cu frate-s'o dela Șotânga și Preda Ulieru din Doicești, din care numai Costandin Părcălabu și Iancu frate-s'o sunt cu vîrsta până la 40 de ani, iar ceialalți toți bătrâni și până la 90 de ani și au dat mărturii cum că din vechime au pomenit tot pe boierii Bărbătești stăpânind ne-clătit din hotaru Priboiului al schitului Bărbătești unde au fost fântână în dreptul morii cei vechi (la care loc s'au găsit acum și piatră sub deal despre răsărit), la vale cu viile i arăturile din livezi de fîn până în hotaru moșii Sătenilor și în lung din apa Ialomiții în sus, peste deal până în valea Șolomonului în apă, luând dijmă de sămănături și i livezi, fără de a avea vre-o supărare de către d-lor boierii Brâncoveni sau de către călugărițele dela schitul Bărbătești.

In potriva acestora sau găsit și din partea călugărițelor 4 oameni dela satul Lăculețele unde este numitul schit, anume: Nanciu Petreșcescu i Șoare Pipoescul, Dragomir Țârlea și Gheorghe Insurățelul, cu vîrsta ca dela 70—80 de anî și au dat mărturie cum-că din vechime au pomenit pe schitul Bărbătești stăpânind peste hotaru Priboiului ce sĕ arată mai sus, la vale până în zidurile caselor boierilor Bărbătești, ce sunt în Doicești și în lung din apa Ialomiții în sus peste deal până în morătoarea Șolomonului și luând dijmă din sămănături i fîn și otaștină din viile boierilor Bărbătești, pentru că d-lor își avea stăpânire din Doicești

www.dacoromanica.ro

la vale până în hotaru moşii Sătenilor şi cum-că stăpânirea schitului într'acesta-şi chip au fost neclătită până la moartea părintelui d-lor boierilor Brâncoveni, încă şi după aceia, încât au trăit Martha ce au fost stariţă au mai stăpânit în urmă până când au murit şi numai 8 ani sunt de când au lipsit schitul dela acéstă stăpânire.

Alţii, tot despre aceşti 4 oameni da mărturie cum-că stăpânirea schitului au fost numai până la moartea părintelui d-lor boierilor Brâncoveni; după aceia Martha stariţa făcând aşezământu cu *Paharnicu Mihai Bărbătescu moşul Ceauşului de Aprozi*, nu se mai întindea schitul cu stăpânirea din hotaru Priboiului la vale, fără numai lua banii dela *Paharnicul Bărbătescu*, bani i bucate i vin şi altele dupe tocmeala ce vor fi avut.

La a cărora mărturii pierderghisind cu amăruntul sau găsit greşiţi mai întâi la cuvîntul ce zic că au stăpânit schitul până la moartea părintelui d-lor boierilor Brâncoveni i până la moartea stariţii Marthei şi la aşezământul ce zice că ar fi făcut numita stariţă cu *Paharnicul Bărbătescu*; pentru că de când au murit părintele d-lor boierilor Brâncoveni şi până acum sunt 18 ani şi decând au murit Stariţa Martha sunt 8 ani, iar de când au murit *Paharnicul Bărbătescu* sunt 33 de ani şi sĕ vede nepotrivită vremea stăpânirii cu acel aşezământ.

Dupe arătarea lor a 2-a că în diastima locului ce arată că au stăpânit schitul peste hotarul Priboiului şi până în zidul caselor din Doiceşti, dupe vederea şi părerea mea va fi ca la 700 de stj. sau şi mai mult şi pricina moşii ce se numeşte Şotângenii din Doiceşti, sĕ vede că este numai de stj. $236^1/_2$.

Din care pricină, la cercetarea acésta nu li s'au dat carte de blestem la nici o parte ci li sau lăsat soroc de 4 zile a se mai socoti fieşte care ca sĕ arate adevărul.

Dupe acésta am mai mers la faţa loçului unde de iznoavă mai strîngând oamenii am făcut cercetare cu de-amăruntul şi *Ceauşul Bărbătescul* afară din acele 7 mărturii ce se arată mai sus a mai adus încă 5 oameni bătrâni anume: Radu sin Barbu i Burea Grigoreiul i Drăghici ot Doiceşti i Lascu şi Andrei ot Vălcana şi Albul Săpunarul ot Coţăeni şi asemenea mărturie au dat cum-că boierii Bărbăteşti i-au pomenit din vechime stăpânind din hotaru Priboiului al schitului în jos până în hotaru moşii Sătenilor, cum şi lungu din apa lalomiţii peste deal, până în valea Şolomonului în apă, dar dintre mărturiile călugăriţelor numai Nanciul şi Soare au stătut nestrămutaţi din mărturia ce au dat-o întâi cum-că au stăpânit schitul până în zidul caselor din Doiceşti, luând dijmă şi otaştină din vii; încă şi la acésta cu dregere de cuvînt cum-că întâi au greşit de au arătat că stariţa Martha au făcut acel aşezămînt cu moşul *Ceauşului Bărbătescului*, pentru că l'au făcut cu *tatăl Ceauşului*, iar ceilalţi 2 martori Dragomir Ţârlea dosind, n'au mai venit a mai da a doua mărturie, cum şi Gheorghe Insurăţelu schimbându-şi mărturia dintâi zise că de va fi luat stariţa dijmă sau otaştină ori bani dupe coprinderea acestei moşii, nu ştie fără numai odată a vĕzut pe stariţa că a adus la schit 4 saci de porumb bătut dela *Paharnicul Bărbătescu tatăl Ceauşului de Aprozi*, dar pentru dijma moşii au fost sau pentru ce, nu ştie.

Şi văzându-i cu acest fel de îndoire nu li s'au dat cartea de blestem; iar cei mai sus arătaţi, din partea Bărbătescului, toţi au primit cartea de blestem dupe coprinderea mărturii ce au dat precum se arată şi în dosu cărţii de blestem adeverită fiind şi de însu-şi Protopopu Judeţului.

Ci de cercetarea ce am făcut înştiinţez Înălţimii Tale şi hotărîrea cea desăvîrşită rămâne a se face de către Înălţimea Mării Tale.

www.dacoromanica.ro

Ioan Hrisoscoleul.

Trecută în condica județului, Costache Logofătul.

1783 Octombre 17. (Ibidem, actul No. 75.) Sud Dâmbovița.

Din cinstita poruncă a d-lui Dumitrache Fălcoianu biv vel Stolnic, Ispravnic Dîmbovițiĭ, am mers la Doicești la moșia lui *Ioniță Bărbătescu* unde are pricină cu *Șerban brat ego, i Radul, Bărbăteștii*, fiind față d-ei *Mariuța soția lui Ion Bărbătescu* i numiții mai sus fiind și Pană Logofătul sluga veche a caselor d-lor și vechil, întru care ni se poruncește ca dupe foile de împărțeală ce au amîndouĕ părțile la mână și începând întâi din drumu cel vechiu dupe sub coastă la deal pe drumul lemnelor până la părul din deal unde sau făcut lîngă păr groapă și mergând la deal drept pe drum s'au făcut gropi 6 și în cerchezu iar d'asupra dealului sub un stejar cu 3 crăci sau făcut gropi și am luat pe vălceaua ce este alăturea cu cerchezu la vale și în capu vălcelii am mai făcut groapă mergând pe scursura vălcelii lîngă un ulm sau făcut groapă și iarăși mai la vale sau făcut gropi drept doi nuci ce sunt în coastă și pogorînd într'un pisc în valea Vălenilor sau mai făcut groapă.

Și de aci rămâne livezile înfundate în viile Vălenilor a lui *Șerban i Radu Bărbăteștii*, însĕ livezi înfundate, iar la pădure nu le arată foile de împărțeală.

Și iar din valea Vălenilor am mers în față despre Doicești pe sub coastă la via d'Arichii prin ograda Sâmboteanului pe unde au fost drumul dupe sub coastă, cel vechiu și am făcut sub un măr domnesc groapă și mergând pe sub coastă la via Popii Apostol făcând pe sub obrațiile viilor i a pomilor 3 gropi și mergând înainte pe lîngă gardu vii a mănăstirei Bunii iar am făcut 3 gropi, unde fiind și egumenul Popa Bogoslov și fiind pricină pentru drumul cel vechiu ce'l arată Logofătul Pană și egumenul, au mărturisit că adevărat acela au fost drumul și fiindcă îl depărta acel drum cu ograda numiților *Șerban i Radu Bărbăteștii*, loc ca de 4 pogoane, făcând alt drum pe dupĕ ogrăzile numiților și drept via Comisoaii sau făcut 3 gropi, una lîngă crucea Logofătului Pană, alta la un colț de obrațiile vii Comisoaii, altă groapă la drumul ce urcă la lemne.

Dar din via Comisoaii până în via Popii Apostol mai sunt între acele vii pe pământul lui *Ioniță Bărbătescul* 3 viișoare : a Popii Șofronie, a lui Draghete i alta pe muche, ce nu l'a îngăduit a lua otaștina pe *Ioan Bărbătescu*.

Mai are pricină în sat, de 2 ogrăzi ale lui *Șerban i Radu Bărbăteștii* ce sunt pe moșia lui *Ioan Bărbătescu*, fiindcă și via din Comisoaia și via Popii Apostol și casele din Doicești, la foaia de împărțeală le arată înjugate.

Deci noi după arătarea Logofătului Pană și a egumenului ot mănăstirea Bunii, am ocolit toată moșia cu gropi.

Desăvârșita hotărâre rămâne la D-vs.

Costandin Berindei. Gavrilă Bucșanul.

1783 Octombre 20. (Ibidem, actualul No. 76.) Sud Dâmbovița.

Din luminata poruncă a Mării Sale lui Vodă, după jalba ce au făcut *Ion Bărbătescul* pentru *verii lui: Șerban i frate-s'o Radu Bărbăteștii* pentru niște hotare de moșie dela Doicești sud Dâmbovița ce le împresurase *Șerban i Radu*, am orînduit 2 boierinași, pe Costandin Berindei i pe Gavrilă Bucșanul și mergând mai sus numiții boierinași la fața locului și strângând pe *Șerban i pe Radu* și pe *Maria soția lui Ion Bărbătescul* jeluitorului cum și pe un Logofețel anume Pană, om bătrân vechiu al casei Bărbăteștilor, încă dela *moșul lor Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, carele și când sau împărțit casa, el au făcut foile de împărțeală.

www.dacoromanica.ro

Şi aşa socotind fieşte carele foile de împărţeală, au arătat acest Pană toate hotarêle vechi, măcar că *Şerban i Radul* împresurase hotarele lui *Ion Bărbătescu* jeluitoru, după foile de împărţeală şi după arătarea mai sus numitului Pană, aceşti 2 boierinaşi le-au izbrănit între dânşii de a nu se mai întinde unul peste hotarul altuia, ci să-şi stăpânească fieşte carele moşia sa după gropile ce au făcut la hotare orînduiţii boierinaşi, după cum şi înscrisul arată. Aceasta.

Dumitrache Fălcoianu biv vel Stolnic.

1784 Ianuarie 5. (Ibidem, actul No. 50) Grigorie al Ungro-Vlahii adeverez. Adeverez cu acest credincios zapis al meu la mâna d-lui neni *Mihai Bărbătescu biv Ceauş za Aprozi* precum să se ştie că i-am vândut d-lui partea mea de moşie ce se chiamă Ludeştii în sud Dâmboviţa stj. 900, adică nouă sute, stj. po bani 60 adică şase zeci, care fac peste tot talere 450 adică patru sute cinci zeci, care bani i-am şi primit toţi deplin în mâna mea dela d-lui nenea, afară ce cu deosebit (zapis) mai nainte i-am vândut d-lui stj. 600, care zapis este întărit şi de prea sf. sa Părintele Mitropolit, tot într'acest hotar, numai partea mea afară din partea d-lor verilor mei: *Barbul Bărbătescul i Radul Bărbătescul*, ce tot asemenea au şi d-lor stj. 1500 partea d-lor tot într'acest hotar Ludeştii ce le este rămasă şi d-lor dela părinţi cum şi mie şi dupe moartea părinţilor noştri am stăpânit până acum cu verii mei frăţeşte pe din două de ori ce venit s'au făcut pe această mai sus numită moşie adică din câmp, din pădure, din apă şi din siliştea satului.

Iar acum fiindcă am trebuinţă de bani la necazul şi păsurile mele şi ne mai având altă mijlocire pentru hrana vieţii mele, i-am vândut d-lui aceşti stj. 900 ce mai sus arăt dându-i şi zapisele toate ale moşii aceştia, împreună şi cu alte hrisoave domneşti, de partea mea i de a verilor mei, ce în cartea de hotărnicie a 12 boieri hotarnici arată că au hotărît toată moşia Ludeştii în zilele Mării Sale lo Mihai Vodă Racoviţă, care această carte de hotărnicie este la verii miei cu alte zapise dimpreună tot de această moşie.

Drept aceia am dat acest adevărat zapis al meu la mâna d-lui nenii împreună şi cu copia după cartea de hotărnicie ce este adeverită şi cu iscălitura d-lui răposatului *tată-meu Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, ca să aibă a stăpâni această moşie ce am vîndut d-lui cu bună voia mea. însă din câmp, din pădure, din apă şi din siliştea satului, dupe cum am stăpânit şi eu, să stăpânească şi d-lui şi coconii d-lui cu bună pace de către mine şi de către tot neamul meu şi am iscălit ca să se crează.

Şerban Bărbătescul Postelnicel adeverez.

Martori: *Radu Bărbătescul, Barbu Bărbătescul.*

1784 Iunie 14. (Ibidem, actul No. 79.) Prea Inălţate Doamne,

Maria Bărbăteasca au jeluit Inălţimii Tale zicând că având o moşie în sud Dâmboviţa ce se numeşte Bărbăteştii, hotărîtă şi împietrită cu 12 boieri hotarnici încă din domniea Mării Sale răposatului Costandin Vodă Brâncoveanu, iar la anul 1782 în domniea Mării Sale Niculae Vodă Caragea, Maria ce au fost soţie răposatului Tănase (Zădăriceanu) biv vtori Vataf (za Vistierie) având moşie alăturea ce să numeşte Sătenii, au scos boieri hotarnici ca să-şi hotărască moşia sa, la care hotărnicie zice jeluitoarea că ne-fiind faţă cu cărţile ce le-au avut, s'ar fi pus acei boieri hotarnici de au trecut în moşia sa peste pietrile cele vechi. Şi cere. ca cu luminata poruncă a Inălţimii Tale să se facă cercetare de către d-lor Ispravnicii în faţa locului ca să se vază cu ce pricină au trecut acei boieri hotarnici peste pietrile vechi, atâta sumă de ani, dupe a căruia jalbă cu zapciul Ceauş za Aprozi ni se porunci ca să cercetăm noi acéstă pricină.

www.dacoromanica.ro

Fiindcă se află amândouĕ părțile aicia și cum vom găsi cu cale, cu anafora să înștiințăm.

Dupe luminata poruncă a Înălțimii Tale au înfățișat zapciul înaintea noastră atît pe Pană Logofătul, vechil cu adeverință în scris a *Marii Bărbătească-i* jeluitoarei cum și pe Matei Grămăticu Cazoti soție de al 2-lea al numitei Vistierese, pe care întrebându-l ce are a zice împotriva ziselor jeluitoarei, nu tăgădui de hotărnicia ce s'au făcut la anul 1782, numai zise că cu acéstă hotărnicie ce s'au făcut la leat 1782 nu s'au stricat acea hotărnicie veche a 12 boieri ce arată jeluitoarea prin jalba sa, zicând numitul Grămătic Cazoti că și soția sa, adecă numita Maria Vistiereasa se mulțumește spre a se da *Marii Bărbătească-i* moșie întocmai dupe acea carte de hotărnicie, care carte de hotărnicie cerându-o dela vechilul *Bărbătească-i* ca să o arate, o vĕzum și noi scrisă cu leat 7210 1702, de sunt anl 82 și iscălită de 12 boieri hotarnici ce arată că au fost orînduiți din porunca Mării Sale rĕposatului Costandin Vodă Brâncoveanu ca să caute și se aleagă moșia Bărbătești și Doicești din sud Dêmbovița, pe care arată că au și hotărît-o și au împietrit-o cu trăsurile prin 3 locuri cu semne pe anume și cu sumă de stânjeni.

Și întrebând pe vechilul *Bărbătească-i* de cere mai multă moșie decât acésta ce se arată într'această hotărnicie, zise că mai multă moșie nu cere fără numai dupe acéstă hotărnicie să i se împlinească suma stânjenilor și fiindcă pe acéstă hotărnicie ce arată vechilul *Bărbătească-i* rămaseră odihniți amîndouĕ părțile dinaintea judecății, găsim cu cale să fie luminata porunca Înălțimii Tale cu Portărel de aici către d-lui biv vel Clucer Costandin Știrbei Ispravnicul din sud Dâmbovița, ca sĕ meargă însuși acolo în fața locului unde citind mai sus numita carte a 12 boieri ce o arată vechilul jeluitoarei, sĕ facă cercetare prin carte de blestem ca să dovedească pe unde sunt cele adevărate semne ce se arată într'acéstă hotărnicie și făcând tragere moșii Bărbătești i Doicești, să o aleagă și să o împietrească chiar prin semnele ce sunt arătate într'acea hotărnicie, împlinind suma stânjinilor la câte trelę trăsurile.

Iar cea l'altă moșie câtă va mai rămânea, sĕ cunoaște că este din Săteni a Marii Vistieresii, fiindcă într'acestași chip se mulțumiră și se odihniră amândouĕ părțile dinaintea noastră și când dupe cercetarea ce va face d-lor sĕ va dovedi că pîra jeluitoarei *Marii Bărbătească-i* este adevărată și i s'au călcat moșia cu acea hotărnicie dela leatul 1782, atunci este datoare numita Vistiereasă se plătească toată cheltuiala câtă va dovedi *Maria Bărbătească*, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a se face de Înălțimea Ta.

Vel Ban. Niculae Brâncoveanu Vistier, Ianache Muruz vel Vornic. Grigorie Băleanu vel Logofăt. Ștefan vel Vornic. Trecut în condică.

1784 Noembre 29. (Ibidem, actul No. 51) Adeverez cu acest zapis al meu la mâna d-luj neni *Mihai Bărbătescu biv Ceauș za Aprozi*, precum să se știe că din stj. 600 ce mi-au mai rĕmas de moșie, ce am sud Dâmbovița, i-am mai vîndut d-lui stj. 200 adică două sute, stj. po talerę jumătate, tot dupe vînzarea cea dintâi ce cu alt zapis i-am mai vîndut d-lui neni mai nainte stj. 900 și am primit acești bani deplin în mâna mea talere 100.

Deci se aibă d-lui a stăpâni cu acest zapis al meu și coconii d-lui câți D-zeu îi va dărui cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu, fiind că de a mea bună voie, nesilit de nimenea am venit de am rugat pe d-luj și i-am vîndut aceste 200 de stj. având mare trebuință de bani și pentru mai adevărată credință am iscălit însu-mi cu iscălitura mea mai jos ca să se crează, fiind și alte obraze de cinste mărturie.

Șerban Bărbătescul Postelnicel vînzător.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu Pană Logofătul ot Doiceşti cu zisa d-lui coconului *Bănica Bărbătescu* şi martor.

1785 Mai 13. (Ibidem, actul No. 52.) Adeverez cu acest zapis al meu la mâna d-lui neni *Mihai Bărbătescul biv Ceauş za Aprozi* precum să se ştie că mai rămâindu-mi stj. 400 de moşie din Ludeşti nevîndută, şi viind la d-lui ca să-i vînz d-lui ne-având ce se ma mănânc, făcând mare rugăciune se o iă şi d-lui nevrînd să o ia, m'am dus la megiaşii din Ludeşti ce sunt vecini alăturea cu moşia aceasta şi făcând tocmeala cu dânşii stj. po ban 60 dupe cum am vîndut şi d-lui, făcând şi zapis la mâna megiaşilor de aceşti 400 stj. şi viind cu acest zapis la d-lui ca ori se iscălească, au să-mi dea d-lui banii, d-lui văzând că voi să o cumpere ei, au luat acel zapis la d-lui, căzându-i-se d-lui, fiindu-mi frate, i-am vîndut d lui de a mea bună voie şi mi-a dat acum înainte talere 100 adică una sută, ci mai rămâne se aibă a-mi da de acum înainte talere 100, se aibă a mai da de toamnă.

Deci se aibă d-lui de acum înainte a o stăpâni d-lui cât şi coconii d-lui câţi D-zeu îi va dărui, de către mine şi de către tot neamul meu şi pentru mai adevărată credinţă m'am iscălit mai jos ca să se crează, fiind şi alte obraze mărturie.

Şerban Bărbătescul Postelnicel vînzător.

Şi am scris eu Pană Logofătul cu zisa d-lui şi martor.

1767 Iunie 14. (Ibidem, actul No. 80.) Zapisul Marii Vistieresii a lui Cazoti Grămăticul, dat d-lui *Ioniţă Bărbătescu* de împăciuire, ci au avut între d-lor judecată cu moşiile. 1786 Noembre 14.

Incredinţăm cu acest zapis al nostru către d-lui *Ioniţă Bărbătescul* precum să se ştie că fiind între noi multă pricină şi gâlceavă pentru hotarul moşii noastre Sătenii de către moşia d-lor Bărbăteştii ce ne vecinim şi în multe rînduri umblând prin judecăţi şi cu hotarnici în faţa locului, cu mumbaşir oameni domneşti şi într'alt chip n'au fost cu putinţă se ia treaba sfârşit fără numai în cea dupe urmă de însuşi bună voia noastră ne am împăciuit cum să ne fie stăpânirea şi pe unde să se îndrepteze hotarele prin semne.

Şi aşa dupe a noastră învoială, fost-am rugat pe d-lor Ispravnicii acestui judeţ Dîmboviţii, d-lui Grigorie Grecianu biv vel Paharnic i d-lui Ionică Florescul biv vel Postelnic şi dupe a noastră cerere, ne-au orînduit pe sf. sa părintele Protopopu Dumitrache i pe d-lui Iordache biv vel Polcovnic za Tîrgovişte să ne îndrepteze hotaru prin semnele ce noi ne-am învoit unde şi mergând orînduiţii în faţa locului fiind şi noi împreună, am mers din semn în semn îndreptând hotarul pe unde ne-am învoit făcând şi alte semne printre acele, îndreptând tot în rînd cum mai jos se arată.

Adică în marginea lalomiţii în ograda Ungurenilor, în dreptul pietrii celei despre lalomiţă s'au însemnat un plop stufos făcându-se cruce. Şi de aci am mers în lungul moşii spre apa Şolomonului şi dintr'acel plop drept la piatra ce se numeşte la lalomiţă şi dintr'aceia drept la piatra din mijloc şi dintr'aceia drept la ulmul pădureţ ce este lîngă un drum care merge la Doiceşti în mijlocul arăturilor şi dintr'acela la nucul cel cu vîrful uscat şi dela nuc trece valea Bradului şi taie în două livadea ce am luat-o dela mănăstirea Cotroceni, care livade rămâne jumătate la noi şi jumătate la d-lor, unde s'au făcut semn la un nuc lîngă cireş şi de acoalea la un măr pădureţ s'a făcut semn cruce şi pe vale drept în furcituri la movilă unde sau însemnat un stejar ca rĕscruce.

Şi de acolea prin poienile Zădăriceanului sau însemnat iarăşi în stejar cruce şi de acoalea mai nainte la malul alb unde iarăşi sau însemnat un stejar cruce; de acoalea ma

www.dacoromanica.ro

nainte lîngă drum iarăşi sau însemnat ŭn stejar cruce şi de acolea într'un fag dintr'o ogradă cu porumb iarăşi sau însemnat cruce şi de aci înainte până în stejarul cel însemnat în muchea unei vii drept în apa Şolomonului în capul moşii.

Deci de acum înainte lipsind toate pricinele şi gâlcevurile din mijloc, să avem a stăpâni cu pace unii de către alţii chiar prin semnele ce se arată în sus şi întocmai dupe coprinderea acestui zapis, să ne fie stăpânirea între noi fiindcă asemenea zapis ne-am dat unii la mâna altuia. Şi când am făcut acéstă învoială au fost şi alte obraze de cinste faţă, ce se vor iscăli mai jos mărturie şi pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit.

Matei Cazoti Grămăticu adeverez. Maria Vistiereasa Zădăriceanca.

Martori: Dumitrache Cerin prim epitrop, Iordache Polcomniçu.

1787 Iunie 15. (Ibidem, actul No. 81.) Sud Dâmboviţa.

Dupe rugăciunea ce ne-au făcut atît d-lui *Ioniţă Bărbătescu* cât şi d-lui Grămăticul Matei Cazota, le-am orînduit pe mai sus numiţii ca să le îndrepteze hotaru prin semnele ce de bună voie sau împăciuit către orînduitu, mergând la faţa locului şi făcând cuviincioasa îndreptare, în urmă viind înaintea noastră iarăşi amîndouĕ părţile şi însuşi prin graiul d-lor ne-au arătat că sunt mulţumiţi şi odihniţi pe îndreptarea semnelor ce s'au făcut, ce se coprinde printr'acest zapis, pentru care adeverim şi noi cu iscăliturile. Aceasta.

Grigorie Grecianu Paharnic, Ispravnic. Ioan Florescu Paharnic, Ispravnic. Trecut în condica judeţului: Costache Logofătul.

1795 Octombre 15. (Ibidem, actul No. 12) Adecă eŭ cel care mai jos mĕ voi iscăli, dat-am zapisul meu la mâna d-ei cocoanii *Mariuţii Bărbătească-i* precum să se ştie că avînd d-ei nişte livezi de fîn la muşcelul cel mare, care livezi se numesc pe anume: funia de fîn, funia cu firinga, funia cu trestia, padina despre Făureşti i o sforicică despre Stâlpu şi merge funia cea din jos până în vîrf, dar în acéstă funie fiind eu răzoraş cu d-ei, o împresurasem cum şi funia din feringa şi viind d-ei în faţa locului şi cercetând prin oameni bătrâni în faţa locului, înaintea Zapçiului de plaiu.

Era dupĕ arătarea oamenilor ca să mĕ apuce să împlinesc tot venitul acelor livezi ce am fost cuprins eu, pentru care cunoscându-ne vina çe am fost făcut, am căzut cu rugăciune la d-ei Cocoana ca se mĕ ierte şi d ei m'au iertat.

Deci de acum înainte mă leg cu acest zapis al meu ca nici într'un chip să nu mĕ mai ating de funiile livezilor d-ei, că mai întâmplându-se cât de puţin, să aibă d-ei de a-mi lua funia de livede ce este pe lîngă d-ei şi pentru încredinţare mi-am iscălit numele punîndu-mi şi degetul în loc de pecete, ca să se crează şi când am făcut acest zapis au fost mulţi oameni de faţă care se vor iscăli mai jos.

Eu Oprea Bâlboe adeverez.

Eu Popa Grigorie ot Pietroşiţa martor. Eu Marin biv Vataf martor. Radul Niţii martor. Şi am scris eu cu zisa numitului Oprii, Costandin Logofătu şi martor.

Intărirea Vatafului de plaiu la acest mai sus zis zapis.

Sud Dâmboviţa, plaiu Ialomiţii.

Şi când s'au făcut acest zapis, aducându-l şi înaintea mea, pe amîndouĕ părţile am cercetat şi fiindcă au dat acest zapis Oprea Balboe de bună voia lui, numitei Cocoanei, am întărit şi eu cu iscălitura mea. Panait Pol Vataf.

1798 Septembre 26. (Ibidem, actul No. 16) Dositheu cu mila lui D-zeu Arhiepiscop şi Mitropolit al ţării Ungro-Vlahii.

www.dacoromanica.ro

Scriem cartea smereniei noastre vouĕ Popa Ion ot Pietroşiţa j Marin Vatafu i Radul Vatafu cu feciorii tuturor i Radul Bălboe i Joan Bănescu i Ioniţă sin Popa Ion eclesiarhul i Ion Bărliga ot satul Făureştii sud Dâmboviţa, către acésta vă înştiinţăm că *Ioan Bărbătescul* au jeluit Mării Sale lui Vodă cum-că el avînd nişte petice de moşie cu livezile lor într' acel judeţ în plaiu Dâmboviţii rĕmasă clironomie dela părinţii lui, l'ar fi stăpânit cu pace de către voi răzaşii lui; iar dela o vreme încoace ar fi început a intra cu stăpânirea într'acele petece de moşii şi le-aţi fi făcut zapt pe seama voastră şi numitul sĕ află păgubaş.

Pentru care, după cerere s'au făcut domneasca poruncă către d-lor boierii Ispravnici, a se cerceta prin carte de blestem asupră-vĕ.

Deci dar de va fi aşa, orí care din voi numiţilor va mărturisi chiar dreptul adevăr în frica lui D-zeu precum va şti pe unde este cuprinderea acelor petece de moşie, arătând cât este cuprinsul fieşi-căruia de jur împrejur, cât şi venitul ce va fi fost pe dînsele, nimic tăinuind, să fie iertat şi blagoslovit. Iar de care cumva-şi nu va mărturisi fieşi-carele din voi mai sus zişilor, dreptul adevăr precum va şti şi va fi pentru cele arătate, ci va tăgădui vrînd să păgubească pe jeluitor de dreptul sĕu, ori-care va fi acela din voi, netemător de D-zeu şi de al său suflet, care nu va urma dreptăţii, proclet să fie şi afurisit de Domnul nostru Isus Hristos şi de 318 sf. părinţi dela Nikeia şi de toate sfintele soboare; aşijderea şi de smerenia noastră. Fierul, pietrile să se topească şi să se risipească, iar trupul aceluia după moarte întreg să rămâie şi nedeslegat; parte şi lăcaş sĕ aibă la un loc cu Iuda vînzătoru şi cu afurisitul Aria; să se desfacă pământul şi să-l înghiţă de viu ca pre Dathan şi Aviron, să moştenească bubele lui Ghiezii, să-l lovească cutremurul lui Cain şi până nu va mărturisi tot adevărul, iertăciune nu va avea. Aceasta.'

Dosithee al Ungro-Vlahii.

1799 August 16. (Ibidem, actul No. 13.) Adeverinţa mea la mâna d-ei Cocoanii *Mariuţii Bărbătească-i* precum să se ştie că pentru o livede de fân ce este în Muscelul cel mare la Stâlpu, care mai nainte am stăpânit-o eu, m'au tras la judecată la d-lor boierii Ispravnici unde mergând m'au întrebat cu ce stăpânesc; eu am arătat că numai cu stăpânirea din vechime iar zapis curat numai pe acea livade nu am, care cuvînt nu mi s'au ţinut în seamă ci m'au hotărît ca se nu mai am treabă cu acea livade fiindcă se coprinde în foile d-ei cu osibit.

Deci viind d-ei Cocoana de al doilea, întrebându-mĕ la judecată înaintea d-lui Vatafu, după hotărîrea d-lor boierilor Ispravnici şi d-lui Vătaful m'au hotărît ca se nu mai am treabă cu acea livade, mai vîrtos că d-ei Cocoana au adus şi carte de blestem, care carte eu n'am primit să o iau pentru acea livade, ci ca se nu mai avem prigonire între noi, i-am dat acéstă adeverinţă ca se stăpânească d-ei Cocoana cu bună pace acea livade şi pentru mai adevărată credinţă am iscălit mai jos ca să se crează.

Eu Ion Bălboe ot Muscel adeverez. Eu Stan sin ego adeverez.

Intărirea acestui zapis.

De faţă înaintea mea viind amîndouĕ părţile şi cercetându-le pricina mi-au arătat Ion Bănescul cum-că cartea de blestem ce au adus-o d-ei Cocoana nu primeşte sĕ o iea pentru acea livade, ci sĕ aibă a stăpâni d-ei Cocoana cu bună pace de pe cum sĕ arată în adeverinţa ce au dat.

Pentru aceia, spre încredinţare, ca se nu mai aibă prigonire între dînşii, am întărit şi eu cu iscălitura.

Niculae Vatafu. 1799 August 17.

www.dacoromanica.ro

1799 August 17. (Ibidem, actul No. 15.) Adeverința mea la mâna d-ei Cocoanii *Mariuții Bărbătească-i* precum să se știe că toată vîlva și pricina între noi pentru locul de casă al lui Radul Ciochinii pe care loc mi am făcut eu grădină, din drum spre gârlă, acum viind d-lui Vatafu Niculae în satul nostru și ieșind la judecată am mers cu mulți oameni din sat în fața locului și înaintea tuturor m'am învoit cu d-ei Cocoana ca să plătesc pe tot anul câte talere 1 havaetul pămîntului grădinii, din drum spre gârlă, iar cât loc mai trece peste drum mi-l'au dat d-ei acel loc, de pomană și pentru că într'acest chip am făcut simfonie între noi înaintea judecății, am dat acéstă adeverință iscălind mai jos spre încredințare.

Vasile Căpitanu sin Radu Vatafu. Popa Ion Duhovnicu ot Pietroșița martor, Radul proin Vatafu martor, Marin biv Vataf martor.

Întărirea Vatafului, a acestui zapis.

Plaiul Ialomiții.

De față fiind înaintea mea amîndouă părțile, într'acest chip au făcut simfonie ca se plătească pe tot anul acel havaet al pământului, câte talere unul, cât este grădina din drum la gârlă, iar cât mai trece peste drum i-mi arătă însuși d-ei cocoana *Mariuța* că i l-'au dat de pomană pentru sufletele părinților și pentru ca se nu mai aibă pricină între dînșii, spre încredințare am întărit și eu cu iscălitura. 1799 August 18.

1799 August 18. (Ibidem. actul No. 14.) Adecă noi care mai jos ne vom iscăli, dat-am credincios și adevărat zapisul nostru la mâna d-ei *Cocoanii Mariuții Bărbătească-i* precum să se știe că avînd d-ei niște delnițe de moșie cumpărate dela neamul Ciocăneștilor cu zapise, între care delnițe avem și noi aceste delnițe de moșie cumpărate dela Țâțâieni iar cu zapise și vrând ca să ne descoperim fieși-care părțile ce avem, au mers d-ei Cocoana și au arătat la d-lor boierii Ispravnici curgerea pricinei, la care d-lor boierii Ispravnici au făcut poruncă la d-lui Vatafu Neculae al plaiului Ialomiții și făcând d-ei Cocoana cu porunca d-lor boierilor Ispravnici și cu carte de blestem la d-lui Vatafu, am eșit în fața locului și intrând în cercetare, față fiind și mulți megiași, ne-am învoit între noi ca d-ei Cocoana Mariuța să stăpânească jumătate și noi jumătate, însе dupe coprinderea zapiselor ce sînt atîta la noi cum și la d-ei și venitul ori ce se va afla pe moșie asemenea pe din două sĕ'l luăm, cum o parte și alta.

Și hotarele din valea Colonului în jos până în vălcelu cu surpătura, latul și lungul din apa Ialomiții până în vîrful coastei la Sălătruc, iar din sus din valea Colonului până în calea bătrânii este numai a d-ei Cocoanii, bașca și când sau făcut acéstă învoială între noi, au fost mulți megiași care mai jos se vor iscăli.

Eu Popa Ion Duhovnicu ot Pietroșița adeverez. Eu Marin biv Vataf adeverez. Eu Radu biv Vataf mărturie. Eu Ion Cărtuți mărturie. Eu Cârstea Bălboe mărturie. Eu Pascul Ciocănea mărturie.

Întărirea acestui zapis, de Vataf.

Plaiul Ialomiții. Față fiind înaintea mea amîndouă părțile și cercetându-i, i-mi arătară că de a lor voie au făcut acèstă simfonie și ca sĕ fie spre bună încredințare am iscălit și eu.

Nicolae Vatafu.

Aicia însemnez pentru acest zapis ce au făcut d-ei cumnata *Mariuța Barbăteasca* cu Popa Ion Duhovnicul, cu înșălăciune l'au făcut fiindcă pe mine nu m'au înștiințat de acéstă învoială ce au făcut-o, fiindcă aceste 2 delnițe sunt bune ale Bărbăteștilor cu 2 zapise vechi și mai vîrtos și alegerea ce au făcut-o însuși Popa Dobre tatăl duhovnicului Popi Ion

www.dacoromanica.ro

le arată că sînt bune și drepte ale Bărbăteștilor, de sunt acum dela acea alegere ce au făcut-o și până acuma sunt ani 60. Măcar că are un zapis Popa Ion Duhovnicul dela Ciocăenii Duiduşului alăturea cu acéstă delniță, pe din jos, a 7-a parte și el au stricat și au pus a 3 a parte pentru ca să intre într'acele delnițe, care zapis este cu slove noui și stricat la slove și n'are dreptate ca să ție acea delniță, după înșelăciunea ce au înșelat pe răposata *cumnată-mea Mariuța.* 1806 Noembre 21.

1801 Mai 26. (Ibidem, actul No. 11.) Io Alexandru Costandin Moruz Voevod și Domn al Valahii.

Dupe înscris, adeverința de mulțumire ce au dat amîndouă părțile la Logofeția Divanului D-mele, adeverită și de zapciul cel orînduit, poruncim D-mea d-voastră Ispravnicilor ai județului, să faceți urmarea precum se coprinde mai jos, pentru care se orîndueşte și mumbaşir sluga D mele Dinul Paharnicel. Pecetea gospod. 1801 Iunie 16. Treapădu Județului.

Prea Înălțate Doamne,

Maria Bărbăteasca au jeluit Înălțimii Tale pentru d-lui biv vel Vistier Barbul Știrbei i pentru d lui biv vel Stolnic Toma Crețulescul că avînd moșie în sud Dîmbovița ce se numește, Măneștii, cu vad de moară, au gătit toate cele trebuincioase ca se facă moară într'însa cu 2 roate unde au și bătut pari, iar d-lor numiții boieri au fost jeluit Înălțimii Tale cum-că făcând jeluitoarea acéstă moară li se pricinueşte pagubă la morile d lor, cerând se fie oprită din lucru până vor merge d-lor acolo sau vor trimete vechili.

Dupe a cărora jalbă s'au făcut luminata poruncă la d-lor Ispravnicii ca să cerceteze în fața locului și de va vedea că le pricinueşte pagubă să fie oprită, iar de nu, se aibă voie a lucra, de care zice că au și chemat-o boierii Ispravnici și arătându-i porunca s'au su us stând din lucru.

Dar văzând că au trecut mai 4 luni și d-lor nu vin nici vechil trimit, au jăluit Înălțimii Tale și fiind orînduit la d-lui vel Logofăt de țara de jos ca să-i cheme să le zică: ori se meargă în fața locului sau să-și trimiță vechil, i-au și chemat de le-au zis și și-au pus soroc astă toamnă la culesul viilor și nici la acel soroc n'au mers ci o ține zălogită până acum de este aproape de un an, dintr'acărora pricină îi curge pricina purtând cu dobîndă banii ce i-au ridicat pentru facerea morii, putrezind și lemnele cum și venitul morii păgubind și cere dreptate.

Dupe a căreia jalbă, Vatafu de Paharnicei din luminata porunca Mării Tale au adus înaintea noastră, față cu d-lor numiții boieri și intrând în cercetarea pricinii ne arătă jeluitoarea o hartă închipuire a stării locului din care vĕzum că din susu moșii Măneștii a jeluitoarei este moșia mânăstirii Mărginenii, despre miază noapte și pe de o parte și pe de alta apii Dîmboviții și din moșia mânăstirii să vede luat iazu despre apus care iaz zice jăluitoarea că este din vechime făcut, pe acest iaz este moara ce are jeluitoarea veche; apoi din jos tot pe acel iaz, moara d-lui Stolnicului Crețulescul și din jos aceia tot pe acest iaz, moara d-lui Vistierului Știrbei, iar în partea cea l'altă a Dîmboviții despre răsărit din josul morii cei vechi a jeluitoarei ce are în cel l'alt iaz, să vede luat iazul dupe moșia jeluitoarei, fiindcă trece și peste Dîmbovița și într'acela zice jeluitoarea că au bătut pari ca să-și facă moară nouă, din susul căreia mori să vede altă moară veche care zice jeluitoarea că este făcută din vremea *răzmiriții nemților*, pe moșia d-lor boierilor Brâncoveni, de lăcuitorii de acolo.

Pentru care am întrebat pe părâții boieri să ne arate ce pagubă li se pricinueşte dela moara nouă ce va jăluitoarea să facă, în vreme când dupe harta ce arată jeluitoarea să

www.dacoromanica.ro

vede că iazul pe care sunt morile d-lor, este luat din Dîmboviţa din susul iazului care merge la moara cea nouă şi întâi sĕ îndestulează cu apă din Dîmboviţa iazul d-lor ca unul ce este din sus, apoi câtă apă prisoseşte merge şi pe la cel-lalt iaz, care iaz vedem că poate sĕ aibă ajutor şi dela 3 fîntâni ce zice jeluitoarea că sunt din susu acestui iaz, care fîntâni deschizându-sĕ a se scurge în iaz dau mult ajutor şi nici este acel iaz făcut acum de jeluitoarea, ci vechiu, *din vremea nemţilor*, de când acei lăcuitori au făcut) moară pe moşia d-lor boierilor Brâncoveni şi rĕspunsĕră că de va fi aşa dupe harta ce arată jeluitoarea, văd şi d-lor că nu aŭ pagubă dar oamenii ce-i au acolo le scriu într'alt chip că cu luarea iazului aceluia pe care va jĕluitoarea se facă moară, sĕ împuţinează apa iazului a morilor d-lor şi cu acésta sĕ păgubesc.

Deci fiindcă acésta, adecă spre a sĕ vedea daca pricinueşte vre-o pagubă pârâţilor boieri cu moara ce va se facă jĕluitoarea este trebuinţă a sĕ cerceta prin vedere la faţa locului şi fiindcă amîndouĕ părţile cerură boieri din partea locului, pe d-lui biv vel Clucer de Arie Costandin Cioranu şi pe Niculae biv vel Vistier, găsim cu cale să fie luminata porunca Mării Tale către numiţii ceruţi 2 boieri ca sĕ meargă la faţa locului, unde fiind faţă atît jeluitoarea cât şi vechilii d-lor pârâţilor boieri, se facă cercetarea chiar prin vederea d-lor, aducând şi meşteri morari şi de se va vedea că şanţul cel mai vechiu pe care se află moara jeluitoarei şi ale d-lor este mai din sus de moşia Mărgineanului dupe coprinderea hărţii ce arată jeluitoarea, care hartă pentru ca să nu se schimbe sau însemnat în dos cu iscălitura Clucerului Petrache, atuncia fiindcă este cunoscut că întâi sĕ îndestulează iazul d-lor de apă, apoi cât prisoseşte merge şi pe la celalalt iaz, nu au cuvînt pârâţii boieri a zice că li se împuţinează apa şi dupĕ dreptate sĕ cuvine ca să fie volnică jeluitoarea a-şi face moara ce au început-o pe iazul despre răsărit, când mai vîrtos va avea şi ajutorul acelor fîntîni a sĕ scurge într'însul.

Iar de va fi pricina într'alt chip şi sĕ va vedea că cu adevărat pricinueşte pagubă la morile d-lor cu împuţinare de apă, sĕ aibă a înştiinţa Mării Tale orînduiţii boieri dreptul adevăr ca de aci să se dea izbrănire pricinii, la care pentru înlesnirea trebii şi a nu se face zăbavă, să se orînduiască şi mumbaşir dela zapciul cel orînduit ca sĕ strîngă pe cei trebuincioşi la faţa locului, să stea apristan până sĕ va face cercetarea şi sĕ aducă Înălţimii Tale rĕspunsul de săvîrşirea trebii, iar hotărîrea cea desăvîrşită rămâne a se face de către Măria Ta.

Vel Ban. Vel Logofăt. Vel Vornic. Vel Vornic. Vel Vornic.

1801 Iunie 23. (Ibidem, actul No 12.) Prea Înălţate Doamne,

Jăluesc milii şi bunătăţii Mării Tale ca sĕ-ţi faci pomană cu mine dupe cum ţi-ţi faci cu o lume, că şez şi pier, că la diaforaua ce o am avut cu d-lui Vistieru Ştirbei i cu d-lui Stolnicul Tomiţa Creţulescul pentru moara care nu mĕ lasă să o fac pe al meu vad şi pe a mea moşie, ne-am înfăţişat înaintea d-lor veliţilor boieri unde mi-s'au făcut şi anafora cu hotărîre ca sĕ meargă boierii în faţa locului şi fiind dupe hartă care au văzut-o d-lor boierii, să am toată voia de a-mi face moara ; iar fiind într'alt chip sĕ arate înaintea Înălţimii Tale, însĕ sĕ meargă şi vechil din partea d-lui, la care hotărîre au rĕmas şi d-lor mulţumiţi şi au dat şi în scris la d-lui Vatafu de Paharnicei căruia i-au şi zis ca să plec eu înainte ca se dau de ştire boierilor din partea locului care sînt orînduiţi şi cu mumbaşirul dimpreună vor veni şi vechilii d-lor.

Luminate Doamne, acum văzându-mĕ că am plecat de aci şi m'am depărtat de Scaunul

www.dacoromanica.ro

Mării Tale nu vor a orîndui vechili și sĕ descarcă unul pe altul și nici că vor a da voie ca sĕ-mi caut de lucru, nici mumbașiru nu vine cu anaforaua și cu hotărîrea înălțimii Tale și sunt păcătoasă, de pier purtând cheltuiala boierilor celor orînduiți, fiindcă dupe al d-lor cuvînt cum-că vor trimete vechili și să merg eu înainte că vin și vechilii d-lor dupe mine, m'au pus de am luat pe acei boieri cu mine.

Luminate și milostive Doamne, cu lăcrămi mĕ rog înălțimii Tale ca sĕ te milostivești de a porunci zapciului sau d-lui Logofătului celui mare ca se facă ori sĕ rînduiască și să se pornească vechilii amîndoi, ori să se mulțumească dând în scris pe alegerea acelor boieri ce sînt orînduiți, ori să mi se dea voie sĕ-mi lucrez la moară fiindcă va fi păcat să mĕ tot prelungească păgubindu-mĕ prin cheltuială, că-i destulă vreme de 2 ani și jumătate de când mă tot prelungesc cu feluri de soroace și m'am stins din pricina d-lor, căci d-lor nu le pasă, aflându-sĕ boieri mari și chivernisiți, iar eu luminate Doamne sînt o muiere văduvă și fără nici un ajutor și va fi cu păcat ca în zilele Mării Tale să pier din pricina acestor 2 boieri care nu se supun nici la alegerea și hotărîrea d-lor veliților boieri, nici la întărirea Mării Tale și cum duhul sfânt te va lumina,

A Mării Tale prea plecată slugă : *Maria Bărbătească văduva.*

Drept și cu cale fiind cererea jeluitoarei, poruncim d-tale vel Logofăt de țara de sus să îndatorești pe d-lor numiții boieri prin zapciul cel orînduit ca sĕ și trimiță acum vechili la fața locului, sau sĕ dea adeverință de mulțumire. 1801 lunie 23. Biv vel Medelnicer.

1801 Iulie 29. (Ibidem, actul No 13.) Io Alexandru Costandin Muruz Voevod și Domn al Valahiei.

S'au citit înaintea D-mele anaforaua ce ne face d-lui vel Logofăt de țara de sus, în urma căreia măcar că Stolnicul Crețulescul au dat jalbă D-mele ca *Bărbătească* să dea zapis cum-că nu va aduce stricăciune morii sale, sau ne-voind să îndatorească și d-lui biv vel Vistier a-și trimete vechil la cercetare ; dar fiindcă la anaforaua ce ne-au fost făcut d-lor veliții boieri sau mulțumit amîndouă părțile și au dat adeverință în scris de mulțumire la Logofeția divanului asupra căreia sau dat și Domneasca noastră întărire și fiindcă Vistierul Știrbei au dat răspunsul său că n'are nici o davă și din partea sa nu face nici o oprire *Bărbătească*, cu cale este anaforaua d-lui vel Logofăt le care o întărim și poruncim ca mumbașirul cel orînduit sĕ facă zapcelîcu spre urmarea și săvîrșirea pricinii, dupe cum se coprinde mai jos. 1801 August 30. Vel Logofăt. Pecetea lui Io Alexandru Costandin Muruz Voevod.

Prea Înălțate Doamne,

Dupe luminata porunca Mării Tale ce mi se dă la această jalbă urmând, am îndatorat pe d-lor numiții boieri, ori a-și trimite acum vechil la fața locului ca să-și facă urmarea cercetării dupe anaforaua d-lor veliților boieri cea întărită de Măria Ta, ori a da răspunsu că sînt mulțumiți și n'au davă. Și d-lui Vistieru Știrbei au dat răspunsu să este mulțumit făr de a se mai face cercetarea, ne-avînd nici o supărare de moara jăluitoarei ce are să-și facă; iar d-lui Stolnicul Crețulescul au respuns că cere să se facă urmarea cercetării dupe anafora și ca se-și orînduiască și d-lui Vistieru vechil a merge cu vechilul d-sale.

Deci asupra acestei pricini, d-lui Vistieru și cu d-lui Stolnicu s'au arătat davagii și au oprit pe jeluitoarea din lucru la moara ce are se facă, cu cuvînt că se face stricăciune și pagubă morilor d-lor și pentru acésta este a se face cercetarea la fața locului cu boierii orînduiți, dupe cererea amîndurora părților și fiindcă d-lui Vistieru s'au lăsat de davă, dupe

www.dacoromanica.ro

dreptate urmează ca numai d-lui Stolnicu să-și orînduiască acum vechil a să face urmarea aceia și când nici d-lui Stolnicu nu va vrea să-și orînduiască vechil, se dea jeluitoarei voie a-și face moara, nepoprită, iar cea desăvîrșită hotărîre rămâne a se face de către Înălțimea Ta. Vel Logofăt.

1803 Mai 3. (Ibidem, actul No. 1). Copie scoasă după cea adevărată diată a răposatei d-ei cumnatii *Marii Bărbătească-i.* cum în jos anume să arată :

De vreme ce ceasul cel viitor este neștiut și de însuși îngerii necunoscut, eu roaba lui D-zeu, păcătoasa, am socotit până-mi sunt mințile întregi de mi-am așezat toată casa mea cu orânduială bună, printr'acéstă diată a mea cum în jos arăt, anume :

Intâi mĕ rog d-vs. fraților i d-vs. rudelor mele, mari și mici, să mă iertați pe mine roaba lui D-zeu, păcătoasa și d-zeu să vĕ ierte și pe d-vs.

Pe *Mihalache fiul meu* îl las asupra d-lui *cumnatului Mihai* și asupra frăține-meu Ghiță ca să-i poarte grija, să'l procopsească.

Toată casa mea cât mi-au rĕmas dela răposatul soțul meu *Ion Bărbătescul*, să fie asupra d-lui *cumnatu-meu Mihai*, să aibă de a le purta grija moșiilor, până se va face copilul de vârstă și căsătorindu-se copilul, să aibă a le da toate moșiile în mâna copilului să și-le stăpânească pe cum le-am stăpânit și eu în viață ; iar pentru ce venit s'ar strânge după toată casa mea : vii, moșii, cu catastih să aibă a-și da d-lui seama, atât de luat cât și de dat, la prea sf. sa Părintele Mitropolitul, pe tot anul, fiindcă toate cărțile de moșii au fost sub păstrarea d-lui, pe cum asemenea și eu lăsai să le aibă sub păstrarea d-lui.

Talere 360 ce am la d-lui (loc alb), să-i ia și să-mi caute sufletul. d-lui cumnatul.

Talere 1, sărindar duhovnicului, zece sărindare să-mi dea pentru sufletul meu. Aceste sărindare să aibă d-lui *cumnatul Mihai* a le da până la anul, iar dela anul înainte până la 7 ani, să aibă a-mi da pe fiește care an câte 3 sărindare împreună cu pomenirile, să-mi facă când să va întâmpla și cu Părintele Vlădica. Pentru sărindare, să aibă a-mi da pe fiește care an câte 5 sărindare ?

Iar pentru toți țiganii ce mi-au rămas dela răposatul soțul meu, să aibă a fi sub stăpânirea d-lui *cumnatului Mihai Bărbătescu*, să-i îmbrace, să-i încalțe, să-i ție până se va căsători *fiul meu Mihalache*, și atuncia să aibă a-i da în mâna lui.

Din toate dobitoacele de vaci, boi, cai, le las toate asupra d-lui *cumnatului Mihai* a le avea sub păstrarea d-lui, cu bună orânduială și la căsătoria copilului să le dea, însă dintr'acestea să aibă a da o gonitoare, Uții fetei, i altă gonitoare să dea Dinii fetei.

Orice bani să va lua după venitul casei, arătând cheltuiala ce va face d-lui la trebile casei, ce va prisosi, să aibă a-i da în mâna prea sf. sale Părintelui Mitropolit a-i avea subt păstrare până să va face copilul de vârsta căsătorii.

Talere 80 sunt datoare la Lazăr Pârcălabul. La Grigore sunt datoare ce va arăta cu sufletul lui, să-i plătească. Pentru Bucur Negrea să'l socotească d-lui cumnatul și de va rămânea se-mi dea, să-mi dea ; iar de va rămânea să-i dau, să-i plătească. Talere 5 la Tănase, atâta am mai rămas să-i dau.

De unde am să iau. Talere 10 la fecioru lui David Morarul. La Dumitru, ce va arăta cu răvaș, să se plătească. La Dinul băcanul ce va arăta cu răvaș, să se plătească. Talere 30 am să iau dela Marco ovreiul dupe vin. Talere 40 sunt datoare la chir Costandin.

Hainele. O malotea cu samur i cu binișul samur, să se vânză, să se facă pentru suflet.

www.dacoromanica.ro

Binişul cu cacom, l'am dat cumnată-mi.

Giubeaua să se păstreze pentru copil, blănile.

O rochie să se dea copilii Dieconesii.

Un biniş cu sîngeap, cel prost, să se dea llincăi.

Trei rochii, una neagră, una albă, una albă cu floricele; o bute plină cu vin, o bute cu rachiu; 3 trîmbe de pânză groasă şi una de cearşafuri, puţină pînză borangic; 4 pănuri cu cel dela piept; dintr'acestea să se dea 2 de pomană.

2 mese de pînză, 18 şervete de masă

9 talere cositor, 12 tipsii cositor

6 tipsii cositor mai mici, 2 căldări una mare alta mai mică de aramă, un cazan mare de aramă cu ţevile lui de aramă, de rachiu.

3 cazane, de bucate, aramă.

2 topoare mari, 1 pereche fiară de (loc alb).

O butcă veche, un car, o căruţă, 2 perechi hamuri telegăreşti, 4 boi mari, 2 gonitori; aceştia să se dea lui Neculae fecioru.

Un colan cu paftalele de argint suflate cu aur,

O suia de argint, 6 feligene de cele bune,

O pereche cerceluşi smaragduri, cu aripile cu diamanturi,

7 şire mărgăritar, un inel cu diamant,

2 inele, unul roşul, unul cu smaragd şi se mai dea talere 3 de unde l'am cumpărat, lui Neculae fecioru.

Un diamant; să dea talere 6 lui Neculae de unde l'au cumpĕrat.

Acéstă diată o las în mâna d-lui cumnatului cu toate cele mai sus arătate, să poarte grijă de toate şi să fie toată lumea iertată; să mĕ iertaţi şi pe mine şi ne-ştiind să mĕ iscălesc, m'au iscălit preotul Popa Costandin, puindu-mi şi degetul în loc de pecete ca să se crează.

Moşia Bogaţii o dau pentru sufletul meu d-lui *nepotului Iordache fiul d-lui cumnatului meu*, să o stăpânească cu bună pace de către rudele mele toate.

Viişoara ce am cumpărat-o, ce este pe moşia Bărbăteştii, o las jumătate cu obrăţiile ei sf. biserici la Doiceşti unde m-oi îngropa, iar jumătate o las nepotului llie şi nepoatei Saftii, însĕ cu pămîntul ei.

Eu *Maria Bărbătească* adeverez cu sufletul meu.

Eu Popa Costandin ot Doiceşti am fost când s'au făcut acéstă diată, cu zisa d-ei şi martor. Eu Diaconu Radu martor. Gherghe Paladă Medelnicer o adeverează că este adevărată

Trecută în condica Mitropolii. Dumitrache Logofătul.

1803 Mai 28. (Ibidem actul No. 2.) Sud Dâmboviţa.

Copie întocmai dupe catagrafia, din luminata porunca Mării Sale lui Vodă, au făcut d-lor boierii Ispravnici, de periusia casei rĕposatei *Mariuchii Bărbătească*, lucruri mişcătoare şi nemişcătoare, cum arată. 1803 Mai 20.

Moşia Bărbăteştii din sud Dĕmboviţa, cu casele precum sĕ află i cu grădina cu pomi de pruni, care moşie sĕ arată în cartea de hotărnicie ce este cu leat 7210=1702 şi iscălită de 12 boieri, în care copriride că este stj. 1112 pe care are şi vie pogoane 5, lucrătoare cu obrăţiile ei de pruni i cu casă i cu şopron şi cu vasele cele trebuincioase adică 23 buţi mari i cu 2 butoae mari, i cu 5 mai mici şi cu 3 hârdae, afară din altă viişoară ce au

www.dacoromanica.ro

lăsat-o prin diată, răposata, de pomană jumătate nepoată-si Saftii, şi jumătate sf. biserici Doicești unde sau îngropat.

Moşia Măneştii i pac in sud Dâmboviţa cu hotarele ei, cu livezile de pruni, cu livezile de fîn şi cu 2 mori însă una mai veche cu 2 roate şi alta nouă iarăşi cu 2 roate, pornite, ce ce sunt pe apa Dâmboviţii.

O parte de moşie ce-i zice Ciocenii în sud Prahova de stj. 120 care se hotăraşte cu moşia Alexeanului.

Livezile de fîn dela Pietroşiţa i o casă cu livede de pruni ce este în sat în Pietroşiţa în sud Dâmboviţa.

Moşia Baloteştii în sud Ilfov de stj. 360 cu căminu şi cu heleşteu, i pac un hotar de moşie tot în Balotești peste apa Vlăsii, ale cărora aceste 2 hotare de moşie sau stăpânit cu pace atât de *Sanda Bărbătească* cât şi de *vărul său Ioniţă Bărbătescul* cât şi de către răposata *Maria Bărbătească* clironomul său *Mihalache*, a cărora sineturi acestor 2 hotară să află subt păstrarea d-lui Clucerului Dinul Brăiloiul, care sineturi este dator a le da când va avea trebuinţă de vre-o judecată.

Aceste mai sus numite moşii sunt ale răposatei rămase dela bărbatu-său afară din moşia Bogaţii din sud Dâmboviţa ce au lăsat o răposata la sfârşitul vieţii prin diată *nepotului d-ei Iordache Bărbătescu sin d-lui Ceauşu Mihai Bărbătescu* şi sineturile acestor tuturor moşiilor sunt în păstrarea d-lui *Ceauşului Mihai Bărbătescul*, cumnatul răposatei, afară din sineturile moşii Baloteştii care sunt la d-lui Clucerul Dinul Brăiloiul.

Lucrurile cele mişcătoare:

Un leftişor de aur cu 13 diamanturi, 7 şire de mărgăritar de mijloc, pe la capete cu de cel mărunt, ce este pecetluit, care este de zestre ale răposatei.

O pereche cercei de zmaragd, cu aripi, câte 8 picioare cercelul, un inel de aur cu robin.

O pereche cercei ce sunt amanet puşi de răposatul tatăl răposatei, cu zisa d-ei, pentru trebuinţa răposatei, după însemnarea ce s'au găsit, care scoţîndu-să se va arăta de ce sunt.

O suia de argint ce se dovedeşte că este a Despii nepoata răposatei.

Un inel de aur cu piatră antică i cu diamant şi un inel de zmaragd ce se dovedeşte că le-au avut răposata, drept taleri 5.

O pereche paftale de argint poleit cu aur, cu colanul lor de zamfir negru, ce-i sunt de zestre răposatei.

9 talere de cositor, 12 tipsii de cositor, mari; 7 tipsii de cositor, mai mici; 2 căldări de rufe, însă una mare alta mică.

Un cazan mare pentru pivă, un cazan mare, de prune, cu ţevile lui.

O plapomă de cit, bună; 18 şervete cu 2 mese mari de pânză bătută cu bumbac şi vărgate.

2 topoare mari, o pereche hiară de plug.

Un cântar mic, un sfeşnic de alamă, un lighian cu ibricul lui.

3 sape, 2 barde.

3 perne de perete umplute cu lână.

4 roate de care, de lemn, fără de fier.

5 feligene, 4 tăvi de tumbac, o tavă veche de Lipsca.

www.dacoromanica.ro

Un biniş ţulpan verde, cu cacom vechiu; un biniş atlas cu sângeap prost vechiu.

O rochie albă nouă; o blană cu zagaralele de samur beciu, prost văpsit şi cu blană dinlăuntru de (loc alb) pacia, purtată.

O rochie agaba nou, purtată; o fustă de malteh, albastră, veche. O rochie agabă, albă cu floricele, nouă; o rochie atlas, ca plumbul veche.

2 basmale, o malotea i pac cu asemenea samur ca cel de sub blană, purtată şi veche.

O giubea iacă de sîngeap negru vechiu, o rochie tulpan veche, o rochie tulpan închisă, veche; o cămaşă, o pereche ciorapi, o plapumă veche.

O bute cu 85 vedre vin, 40 vedre rachiu prune i tescovină.

4 chile porumb, de ţele mici; 70 ocă fier vechiu ce sau scos dela butcă.

10 suflete de ţigani însĕ (urmează numele lor).

2 boi, 1 vacă; acestea sau dovedit că sunt ai Despii nepoata răposatei.

2 telegari, 1 iapă roibă. 5 vaci cu lapte, însă cu 4 viţei.

2 boi de jug; 9 oi mari, 2 stupi.

talere 360 cei care are să-i ia rĕposata dupe venitul moşii Măneştii, cu 2 roate de moară.

« 38 cei care i sau găsit la moarte

« 11 cei care sau găsit la cârciumă şi sau luat.

« 30 dupe vin care are să-i răspunză Marcul ovreiul, dupe arătarea răposatei.

« 10 cei care să-i ia dela fecioru lui David Moraru, care prin diată îi arată.

« 449 suma ce să arată în drept, jos.

Dupe cercetarea ce am făcut din luminata porunca Mării Sale lui Vodă, aceste lucruri ce se arată mai sus s'au găsit ale răposatei *Mariuţii Bărbăteascăi* şi toate sau dat în păstrarea epitropilor răposatei, d-lui Medelniceru Iordache Palada fratele răposatei i d-lui *biv Ceauş za Aproz Mihai Bărbătescu*, cumnatul răposatei.

Măcar că răposata *Mariuţa Bărbătească* prin diata sa ne-au orînduit epitrop pe periusia sa, pe mâna fratelui d-eĭ şi pe mâna cumnată-său *Ceauşu Mihai Bărbătescu* ce sunt veri buni cu răposatul Bărbătescu: *Ioan Bărbătescu*, ne povăţueşte într'acéstă diată cum avem să urmăm cu cele mişcătoare ale periusii ei, dar găsindu-se câteva lucruri streine puse în diată ca bune ale ei, sau găsit cu cale de amîndoi epitropii ce sunt lăsaţi de răposata asupra casei şi a creşterii copilului său, de a se da înapoi acele lucruri streine, dupe cum le-am şi dat.

Iar hainele de proastă stare, să se dea de pomană precum sau şi dat, care toate aceste s'au făcut nu de vre-un gând rău al nostru, ci numai şi numai pentru mai buna uşurinţă şi deslegarea sufletului răposatei de a nu rămânea în cursă; iar câte lucruri sunt supuse stricării, de a nu se păgubi clironomul său, ne-am sfătuit şi cu alţii, de care s'au găsit cu cale de a se vinde, cum s'au şi vândut.

Iar cele ce au fost nesupuse stricăciunei, au rămas să le găsească copilul când va veni în vârstă, împreună cu toate cele nemişcătoare care se coprinde într'această foae, care toate acestea sau făcut teslim sub oblăduirea d-luĭ *Ceauşuluĭ Mihai Bărbătescu* epitropul său şi d-lui are datoria a urma întocmai dupe coprinderea dieţii şi a se sili spre folosul ne-vârstnicului copil şi aşa a-şi da socoteală pe tot anul la prea sfinţia sa Părintele Mitropolit, după cum şi în diată îl îndatorează, unde să fiu faţă şi eu fratele răposatei şi unchiul copilului, de a nu fi vre-o pănuială de către copil când va veni în vîrstă,

www.dacoromanica.ro

care toate cele mai sus zise le arătăm amândoi mai jos, condeie anume sub iscăliturile noastre, făcându-le toate cunoscute câte le-am urmat de pe cum le arătăm, pohtindu-i şi rugându-i ca să le adevereze şi d-lor cei mai jos iscăliţi de le-am urmat şi de le arătăm în tocmai du-e cum le-am urmat, de a nu avea copilu vre-o bănuială asupra noastră când va veni în vîrstă.

Ale ce s'au dat înapoi, de unde se luase, streine, făr de dreptate şi puse în diată ca bune ale ei.

O suia de argint fiind a nepoată-si Despii, îi sau dat iarăşi înapoi ei.

2 boi i o vacă cu viţel fiind i pac ale ei, pe care îi oprise pentru iernatec, iarăşi i sau dat înapoi.

Un inel cu un diamant i un inel de aur cu piatră antică şi un inel, ce sau dovedit că le-au avut puse o biată creştină amanet la răposata drept talere 5 şi dând banii şi-au luat amaneturile înapoi.

Cele ce s'au dat de pomană ne-fiind trebuincioase a se păstra, fiind de proastă stare.

Un biniş cu cacom de tulpan verde: *Catincăi Bărbăteascăi.*

Un biniş cu sîngeap, fetii Logofătului Dinului.

O rochie de tulpan albă, fetii Diaconului.

O blană cu zagaralele de samur, de beciu [1]) veche, cu blana dinlăuntru de zardiva paceà, purtată.

O rochie închisă
O fustă malteh albastră } Copilii d-lui *Ceauşului Mihai Bărbătescu.*

O rochie agabaniu albă cu flqricele verzui, *Saftii* nepoată-si, *Bărbătească-i.*

O rochie atlas ca plumbu
2 basmale
O pereche (loc alb)
O plapomă veche
Un saric } *Despii Bărbăteascăi,* ce-i este nepoată.

2 petice de citerie sau dat la biserică unde este îngropată, de a se face procoviţa

Maloteaua sau dat (loc alb)

Giubeaua iacà
O rochie tulpan purtată } copilii becerului ot Tîrgovişte.

O rochie de tulpan purtată
O cămasă
4 şervete
O pereche ciurapi (sic) } fetii Logofătului Gligoraşco.

Ale ce s'au vîndut, ne-fiind trebuincioase a se păstra.

talere	bani.	
95	—	dupe 95 vedre vin
80	—	dupe 40 vedre rachiu
11	—	dupe 3 perne

1) cred că aci e vorba de o marfă adusă din Viena.

www.dacoromanica.ro

talere	bani	
4	—	dupe 4 roate de butcă
120		dupe o pereche telegari cu păturile lor.
1	10	dupe 8 feligene proaste
	30	dupe 4 . . (indescifrabil)
—	20	dupe o tavă de lipţca.
16		dupe 4 chile porumb, mici.
26	10	dupe hieru vechiu
5	—	cei care i-au întors femeia şi şi-au luat amaneturile ce în dos sĕ arată.
449		cei care se arată înapoi în catagrafia acésta a d-lor boierilor Ispravnici ce să vede, condeie.
808,	30	adică opt sute opt parale trei zeci care sunt atît strânşi în mâna d-lui *Mihai Bărbătescu* cât şi cei ne-strânşi, este dator d-lui a-i primi.

Iar câte lucruri din cele mişcătoare mai rămân sunt sub păstrarea d-sale *Ceauşului Mihai Bărbătescu* ce este unul dintre noi epitrop casei, cât şi cele nemişcătoare care în dos le arătăm, pentru care acestea toate am făcut foae asemĕnea şi fieşi-care dintre noi am luat câte una iscălită de noi şi adeverită şi de obrazele care mai jos de noi să vĕd iscălite, spre mai bună încredinţare.

Iordache Palada vel Medelniter adeverez. *Mihai Bărbătescu biv Ceauş za Aprozi* adeverez. 1803 Mai 20.

Sud Dîmboviţa.

Toate câte se coprinde într'acéstă foae fiind urmate întocmai precum se arată, avînd toată ştiinţa pentru că ne-am aflat şi noi faţă, am adeverit şi noi. 1803 Mai 28.

Dionisie Episcopu. Serafim. Dumitrache biv vel Paharnic Ispravnic. Pană biv Stolnic Ispravnic. Trecut în condica judeţului: Mihai treti Vistier, condicar.

1803 Mai (Ibidem, actul No. 3.) Copie scoasă întocmai dupe cea adevărată condică, de ce bucate sau găsit dupe moartea rĕposatei cumnată-mi *Marii Bărbătească*, cum şi de ce venit sau strâns al casei şi ce cheltuială sau făcut cu casa i pomenirile ce sau făcut i datoriile ce sau plătit, ale rĕposatei, dela leat 1803 Mai şi până acum la leat 1809 Martie, cum în jos anume sĕ arată; care condică este adeverită de prea sf. sa Părintele Episcopu Kir Dionisie şi de d-lui Stolnicul Gherghe Palada frate vitrig cu rĕposata cumnată-mea *Maria Bărbătească* şi întărită cu iscăliturile prea sf. sale Părintelui Mitropolitului Dositheo, la toate închierile socotelilor de dat şi de luat.

Socoteala grâului i a porumbului ce sau găsit în pimniţă dupe moartea rĕposatei, scrîndu-se din porunca sf. sale Părintelui eclesiarhul, poruncit fiind de prea sf. sa Părintele Episcop Sevastos Kir Dionisie, prin preoţii bătrîni, cum în jos se arată:

Baniţe	1803 Mai.
40	sau găsit cu adeverinţa preoţilor, cu baniţe de 22.
8	Unde sau dat, însă:
	4 baniţe cumnatii *Catincăi Bărbătească*
	1 preotului biserieei
	1 diaconu bisericei
	1 . . (loc alb)
	1 preotului Popa Gherghe duhovnicu
	8.

www.dacoromanica.ro

32 rămân, însĕ:

Baniţe

31 { 5 au scăzut la spălat
2 sau făcut *pomană la moşi.*
4 sau făcut pomană la pogribanie
4 sau făcut de 3 zile
4 de nouĕ zile
4 de 20 de zile
4 de 40 de zile
4 de o jumătate de an

1 au rĕmăs care sau făcut colivă cu colaci la mormântul rĕposatei. Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada.

Porumbul grăunţe ce s'au găsit după moartea rĕposatei, cum în jos se arată. 1803 Mai.

Baniţe	Oca			
77	1463			Dintr'aceste ce sĕ scade cu baniţa de 19, însă:
		oca	285	sau dat havaetul morarului din 10 două, adică baniţe 15.
		«	114	dat zeciuiala lui Grigore Isprăvnicelu din 10 una, baniţe 6.
	399		399	
56	1064	rămân bune.		
16	54	ce sau găsit într'un pătul şi într'un hambar cu chile 4 ce era să se vândă şi s'au dat mertice ţiganilor.		
72	1416			Dintr'acestea ce s'au dat mertice ţiganilor însă:
		oca	135	la 5 suflete Nastasii ţigăncii văduvii pe zile 27 din Mai.
		»	368	i pac Nastasii, suflete 4 pe lunie, lulie, August.
		»	516	i pac Nastasii pe suflete 4, Septembre, Octombre, Noembre, Decembre şi până la Ghenarie 7.
		»	496	la 2 suflete lană văduva, ie pe zi câte oca 2, pe Mai 27, lunie, lulie, August, Septembre, Octombre, Noembre, Decembre şi până la Ghenarie 7.
		»	241	Păunii ţigăncii pe zi câte oca 1, Mai 27, lunie, lulie, August, Septembre, Octombre, Noembre, Decembre şi până la 7 Ghenarie.
	2132	»	95	(loc alb).
		»	76	Sanda lui cârciumaru ce împrumutase pe rĕposata trăind.
		»	57	dat lui Bucur Negrea ot Mănești ce împrumutase pe rĕposata cu oca 114.
		»	19	i pac.
		»	53	sau dat Vierului din sâmbriea lui.
		»	76	s'au dat la 2 păzitori ce păzea via, la leat 1803 Octombre.
			2132	
	716	Aceştia trec mai mult dela mine dat.		
		Sevastos Dionisie. Gherghe Palada.		

www.dacoromanica.ro

Tot porumbul ce s'au adus dela moara Măneștii, cea nouă, grăunțe, cum în jos se arată :

Baniță	Oca	
42	462	cu banița de oca 11, cu Gheorghe Chelaru i cu Ioniță sin David.
10	190	i pac adus dela moara cea nouă cu Ghiță Ungureanul cu banița de 19.
5	110	i pac dela moara cea nouă ot Măneşti.
20	370	i pac adus dela moara cea nouă, cu banița de 18.
2	38	i pac adus cu banița de 19.
12	228	i pac dela moară cu banița de 19.
13	286	cumpărat cu banița de 22.
104	1684	Dintr'acestea ce mertice s'au dat țiganilor însă:
	oca 353	Nastasii cu 3 guri dela Martie 19 și până la 8 Iunie.
	» 176	la 2 guri Iana țiganca cu soru-sa Ioana, asemenea.
	» 192	Nastasii țigăncii cu 4 guri, pe zi câte oca 3, dela Iunie 8 și până la August 10.
	» 128	Enii țigăncei i soră-si, i soră-si Ioanii asemenea.
	» 110	i pac mertice țiganilor.
	» 243	i pac mertice țiganilor, Nastasii cu 3 guri.
1962	» 160	i pac lenii țigăncei cu soru-sa Ioana.
	» 183	i pac Nastasii cu 3 guri dela Noembre și până la Decembrie.
	» 122	i pac lenii cu soru-sa Ioana asemenea.
	» 177	i pac Nastasiei cu 3 guri, dela Ghenarie și până la sfârșitul lui Februarie.
	» 118	i pac lenii cu soru-sa Ioana asemenea.
	1962	
280		trec mai mult dela mine.
		Sevastios Dositheos theorisis. Gherghe Palada.

Insemnare de banii ce s'au găsit dupe moartea cumnatii *Mariuții Bărbătească-i* atît în casa răposatei cum și dela arendașii moșiilor, care le vânduse răposata în arendă și n'au apucat să ia banii deplin, după cum în diata sa răposata arată cum și prin catagrafia ce din porunca gospod sau făcut, de toată periusia casei, de d-lui Pană Costescu biv vel Stolnic Ispravnicu Dâmboviții i de d-lui Medelniceru Ghiță Palada frate vitreg cu răposata, care bani lasă răposata prin diata sa, scoțând de la cei mai sus numiți arendași, să-i caute sufletul, precum mai jos se arată; 1803 Mai 4.

Talere	parale	
38		S'au găsit în naht, în casă, la moartea răposatei.
289	20	Dela Polcovnicul Anastasie, cusurul dupe arenda moșii Măneștii, bez talere 70 și parale 20 ce arată cheltuiți cu foae la dregerea morii.
11		Dela Ion cârciumaru ot Șolomon.
30	—	Dela Marco ovreiul.
95	—	Dupe o bute cu vin ce sau găsit în pimniță, de vedre 95.
80		Dupe vedre 40, rachiu, vadra po talere 2.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
11		dupe 3 feţe perne vechi umplute cu lână şi 4 i pac perne feţe vechi, sadea făr de lână.
4	—	dupe 4 roate vechi, numai lemnul, de butcă.
120	—	dupe o pereche telegari negri.
1	10	dupe 5 feligene proaste.
	30	dupe 4 zarfuri, de bumbac, vechi.
5	—	dela o femeie dupe nişte amaneturi ce le pusese la răposata, trăind.
—	20	o tavă de lipţca, veche, de cafea.
10	—	dela fecioru lui David moraru ot Măneşti.
26	10	pe oca 70 hier vechiu, dela butca cea veche.
13	—	dela un cârciumar ot Pietroşiţa, în urma catagrafii.
735	10	

leromonah Sevastos Dionisios theorisis. Gherghe Palada.

talere	parale	
735	10	suma din potrivă.
300	—	dupe venitul moşii Bărbăteştilor ce am dat-o într'un an în arendă, la leat 1803 lunie 18 şi până la leat 1804 lunie 18.
400	—	dupe venitul moşiei Măneştilor ce o didesem în arendă într'un an lăcuitorilor, dela leat 1804 lunie 13 şi până la leat 1805 lunie 13, afară din talere 20 ce au rămas să mai dea.
32	—	dela Baloteşti.
80	—	dupe venitul moşii Baloteştilor.
100	—	dela Negoiţă arendaşul ot Baloteşti ce-mi mai rămăsese să-mi răspunză dupe venitul cârciumei.
1647	10	adică una miie şase sute patru zeci şi şapte, parale 10.

leromonah Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada.

Cheltuiala pomenirilor ce să face pentru răposata i alte cheltueli ale casei, cum să vede, pe leat 1803 Mai 8.

talere	parale	
97	14	pogribania răposatei însă:

talere	parale	
28	—	oca 7, făclii, oca po talere 4.
—	20	poleială albă şi galbenă.
—	6	smirnă.
1	—	şervet roşu-albastru.
1	5	zahăr alb pentru colivă.
	20	stafide roşii.
	18	tămâie.
1	12	ocă 2 orez.
—	22	untdelemn.
—	5	piper.
—	10	stafide negre.

www.dacoromanica.ro

		talere	parale	
		—	30	200 ținte galbene la îmbrăcatu lemnului.
		2	2	41 coți panglice la îmbrăcatu lemnului.
		9		2 bogasii albe pentru slobozit mortul în groapă.
		9	35	6 coți i 5 rupi ... (loc alb) pentru îmbrăcatu lemnului
		2	-	un inel argint ce sau pus la moartă.
		—	15	la trasul clopotelor la răposarea mortului.
		—	10	la Stelea (biserica) ot Târgoviște, asemenea.
		10		Prea sf. sale Părintelui Sevastos,
		3	—	Părintelui Eclesiarhului.
		2		la 2 diaconi ai Arhiereului.
		—	10	trasul clopotelor la biserica Doicești, când au răposat.
		7	20	pentru (indescifrabil).
		5	10	la 11 preoți ce au venit din orașul Târgoviște.
			20	Preotului ot mânăstirea (indescifrabil).
			20	Vizitiu lui Vlădica.
		1	—	Preotului ot biserica Doicești pentru 2 stâlpi ce au citit răposatei.
		88	10	Ieromonah Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada.
talere	parale			
97	14	suma dinapoi.		
		talere	parale	
		88	10	suma ce să vede împotrivă jos
		1		Diaconului Radului ot Doicești pentru 2 stâlpi, ce au citit răposatei.
			10	Diaconului ce au citit la slujba pogribanii.
			20	Preotului bisericii asemenea.
			20	Duhovnicului Popii Gheorghe citit un stâlp.
			20	la 4 oameni ce au săpat groapa.
		1	20	celor ce au făcut lemnul.
			20	la 4 oameni care au adus mortul la groapă.
		—	4	la ciară pentru privigătoare.
		4	—	2 miei pentru masă.
		—	10	dascălului bisericii.
				Un mânzat sau tăiat la pomană.
		97	14	
58		la 5 sărindare însă:		
		12	—	biserica Curții Domnești.
		12	—	biserica ot Doicești.

www.dacoromanica.ro

		talere	parale	
		12		la sf. Ioan ot Târgoviște.
		10	—	la sf. Vineri.
		12		la biserica (indescifrabil).
		58	—	
16		pomenirea de 3 zile însă:		
		4		120 făclii.
		5	—	Părintelui eclesiarhu.
		1		2 preoți ce au slujit.
		—	20	Preotului popa Costandin ce au slujit la biserici.
			10	duhovnicului Popa Gherghe.
		3	5	oca 25 carne pentru pomană.
		1	—	o făclie eclesiarhului.
		—	15	untdelemn.
		—	30	oca jumătate de (indescifrabil).
		16	—	
171	14	leremonah Sevastos theorisis. Gherghe Palada.		
talere	parale			
171	14	suma din apoi:		
13	23	pomenirea de 9 zile însă:		
		talere	parale	
		2	20	la 10 liturghii la biserici ot Târgoviște, prin Tănase Tureul băcanul.
			15	o litră untdelemn.
		1	30	3 făclii.
		—	10	zahăr.
		—	5	tămâie.
			15	preotului bisericei.
		—	10	duhovnicului.
			10	Popii Matei.
			10	Popii Savului ot Șotânga.
		—	10	diaconului.
		—	5	cântărețului.
		2	20	44 străchini, 44 urcioare.
			5	diacu ot Șotânga.
		4	13	oca 34 carne pentru pomană.
		—	5	la o săracă.
		13	23	
52	—	pomenirea de 20 de zile însă:		
		talere	parale	
		10	--	Prea sf. sale Sevastos

www.dacoromanica.ro

		talere	parale	
		3		Părintelui eclesiarhului
		2	—	la 2 diaconi a prea sf. sale.
		1	20	dascălului Stan ot sf. Vineri, cântăreţul.
			20	Popa Costandin al bisericei
			10	diaconu bisericii.
		1	—	la 2 preoţi ce au slujit
		1	—	slugii părintelui Vlădichii
		19	10	
236	37	leromonah Sevastis Dionisie theorisis. Gherghe Palada.		
talere	parale			
236	37	suma ce să vede în drept.		
		talere	parale	
		19	10	suma ce să vede în drept.
		—	20	vizitiului Părintelui Vlădichii
		—	15	cântăreţului
		16	—	oca 4, făclii
		3	—	80 străchini, 80 urcioare
			20	năhut pentru masă.
		—	10	poleială albă – galbenă
		1	30	zahăr alb pentru colivi
			5	tămâie.
			10	zmirnă
		—	10	stafide roşii
			10	stafide negre
			10	ocă 2 ciapă la bucatele de pomană
		—	27	untdelemn
		1	--	oca una orez
			23	50 dramuri cafea
		—	12	oca 2 oţet pentru bucate la pomană
		5	37	3 miei pentru masă
			20	şervet roşu-albastru
		—	10	migdale
		52	1	
65	10	pomenirea de 40 de zile însă:		
		10	—	Prea sf. sale Părintelui Sevastos
		3	—	Părintelui eclesiarhului
		2	--	2 diaconi
		1	—	2 preoţi ce au slujit
		—	10	diaconu bisericii
			5	care au citit apostolu
		1	—	cântăreţului.
302.7.		17	15	

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
302	7	suma dinapoi.

talere	parale	
17	15	suma dinapoi ce sĕ vede
—	20	slugii părintelui Vlădichii
—	5	diaconului eclesiarhului
—	4	la un sărac
	5	la o călugăriţă săracă
3	6	peşte proaspăt pentru masă
19	15	oca 4, făclii, oca po taleri 4 parale 10
2	10	oca 1 untdelemn
3	20	oca 5 orez
—	20	măsline
—	10	stafide roşii
1	—	ocà pol icre negre
1	5	zahăr alb pentru colivă
—	20	şervet albastru roşu
—	10	poleială albă galbenă
—	10	smirnă.
—	20	năhut i stafide pentru masă
—	5	piper i pac
	10	stafide negre i pac
—	23	50 dramuri cafea
2	20	la 10 biserici la Tîrgovişte, dar prin mâna lui Tănase Turcul.
3	12	oca 12 peşte sărat
2	10	i pac oca 6 peşte sărat pentru preoţi i la pomană.
4	—	la 80 străchini i 80 urcioare
	5	la tămâie
—	20	vizitiului Vlădichii.
65	10	

302	7	suma ce sĕ vede jos împotrivă.
84	19	pomenirea de o jumătate de an, însĕ:

10	—	Prea sf. sale Sevastos
3	—	Părintelui eclesiarhului
2	—	la 2 diaconi ai prea sf. sale
—	30	diaconului eclesiarhului
—	20	preotului bisericei
	10	diaconului bisericei
	5	care au citit apostolu
1		cântăreţului
	3	o călugăriţă săracă
—	2	la o săracă

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
			20	slugii prea sf. sale
		1		la 2 viziții ai prea sf. sale
			15	smirnă
		36	10	oca 7 drahme 100 făclii, ocaua po taleri 5
		1	5	zahăr alb
			30	șervet albastru roșu
		-	10	poleială albă galbenă
			10	stafide roșii
		—	5	piper
			10	tămâie
			24	50 drahme cafea
		2	10	oca una untdelemn
		3	24	oca 6 orez la colaci
			10	fidea pentru masă.
			30	oca 1 miere.
		1	20	vutcă anason pentru masă.
			25	5 lumânări pentru masă.
		1	8	oca 2 năhut.
			8	i pac stafide roșii.
		—	10	stafide negre pentru masă.
		69	34	
386	26	suma dinapoi.		
		69	34	suma ce să vede în urmă.
			8	i pac stafide roșii pentru colivă.
			35	la migdale pentru masă.
		3	5	oca 25 carne pentru masa săracilor.
		2	20	i pac oca 20 carne tot pentru săraci, pomană.
		4	15	100 străchini, 50 oale, 50 urcioare
			6	praz pentru bucate la masă
			8	morcovi pentru calabalîc
		—	27	gulii la pomană.
		—	8	oca 4 ciapă pentru calabalîc.
		1	11	plata bucătarului ce au făcut bucate.
		1		20 verze pentru bucate la săraci
		84	19	
111	29	pomenirea de un an însă:		
		10		prea sf. sale părintelui Sevastos.
		2		la 2 diaconi
		1	35	la 3 preoți ce au slujit
		1	20	la 2 cântăreți
			10	diaconului bisericii

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
			30	sluga Părintelui Vlădica
		—	20	vizitiului Vlădichii
			10	copilului Părintelui
		39		oca 6 făclii, oca po talere 6
		10	—	oca 60 carne
		7	—	2 miei, de masă
		1	20	oca 3 seu la bucate
		1	32	untdelemn
		3	20	oca 5 orez
		1	16	oca 2 năhut
			36	oca 1 miere
		—	20	arpăcaș pentru masă
			20	stafide roșii » »
			30	migdale » »
		—	12	coconari pentru bucate
		—	18	3 lumini pentru masă
		—	5	piper
		—	20	stafide negre pentru masă
		—	10	tămâie
			15	zmirnă
		—	18	stafide roșii
		—	10	poleială albă-galbenă
			30	șervet albastru-roșu
		1	10	zahăr alb
			10	năhut prăjit pentru masă
		—	20	cafea
		15	—	oca 120 făină pentru pomană, oca po talere 5
		1	—	bucătarului
		—	12	jimblarului ce au făcut jimbla
		1		8 pui de găină
		5	—	100 străchini, 100 urcioare
498	15	111	29	

Adică patru sute nouă zeci și opt s'au cheltuit la pomenirile răposatei, dela leat 1803 Mai și până la anul leat 1804 Mai, cum înainte se arată. Ier. Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada Medelnicer.

Însemnare de câtă cheltuială s'au făcut dupe moartea răposatei, însă dela leat 1803 Mai până la leat 1804 Mai, cum în jos să arată:

talere	parale	
5		Sandii preotesii, ce împrumutase pe răposata în vieață fiind.
1	30	o pereche (indescifrabil) lui *Mihalache*.
—	24	4 ciutuce ciară tare pentru pecetluitul cămării i al pimniții i al hambarelor i lăzile, la moartea răposatei.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
	20	hârtie pentru scrisul catagrafii.
1	16	orez i năhut i stafide și alte cheltueli pentru masa d-lui Stolnicului Pană Costescul, când au venit cu d-lui Medelniceru Ghiță Palada din porunca gospod, de a făcut catagrafia de tot venitul casei, periusia casei răposatei *cumnată-mi Marii Barbătească.*
1	29	un miel pentru masă
—	25	oca 5 carne pentru masă
3		preotului Popa Costandin ot Doicești pentru slujba ce făcuse răposatei când era bolnavă : 7 acatiste, 4 paraclise, 3 lăturghii.
15	—	Am trimis pe Șerban la București la d-lui Medelniceru Ghiță Palada.. de au scos pe un țigan din pușcăria gospod.
1	20	lui Șerban cheltuială.
10		dascălului Stan, pentru *Mihalache*, ce-l învățase o jumătate de an, față fiind și d-lui Slugeru Panait Matraca.
4		la facerea foilor celor dintâi. care s'au făcut catagrafia.
1	—	40 strâchini pentru moșie.
1	20	la 20 doniți pentru moșie
	10	oale 20 i pac
1		făclioare i pac.
—	14	lui Dumitrache croitoru din talere 16 ce avea să ia dela răposata: dupe cusutul hainelor i alte cheltueli.
2		lui Stoian țiganu dupe ce au venit dela București aicia.
1	30	o pereche papuci cu meși lui *Mihalache*, prin mâna lui Niculae sluga.
2	20	Preotului ot sf. Ingeni, 10 lăturghii ce au slujit când era răposata bolnavă..
1	3	lui Stoian țiganu cheltuială la un antiriu al Uții fetei ce au slujit răposata, prin graiu să-i facă antiriu.
5	—	al doilea la foile ce s'au făcut la Isprăvnicie, de prefacerea catagrafii de Postelnicu Tănase Sameșul județului.
60	—	Filodorima d-lor boierilor Ispravnici, prin mâna Postelnicului Tănase
20		Culerarului (sic) ce făcuse niște hamuri răposatei și n'au apucat să le plătească
5		dat prin mâna *fie-mi-o Iordache*, de au dat pentru pădurea ot Măneștii de a nu o sfărîma poruncitorii ce tăia, ot București, din porunca gospod;
1		Niță poslujnicului de cheltuială când l'au trimes la București la d-lui Medelniceru pentru *Mihalache.*
1	—	dascălului Stan pentru *Mihalache*, pe luna lui Iunie
1	25	o jumătate misadă (?) oae, Lixăndroaii la giubeaua lui *Mihalache.*
	35	2 bucăți nurcă ce s'au pus la guleru scurteicii lui *Mihalache.*
—	35	plata blănitului.
6	—	lui Dumitrache croitoru, ce avea să ia dela răposata dupe cusutul hainelor.
	30	Stoicăi săteanului pentru un capac de lemn ce făcuse la cazanul de rachiu.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
1	35	pereche ieminei lui *Mihalache.*
1	—	i pac dascălului Stan, pentru *Mihalache*, pe luna lui Iulie.
1	10	Bidicescului ot Mănești ce lucrase la moara cea nòuă și nu-i plătise rĕposata.
—	18	o candelă la mormîntul rĕposatei.
5	3	2 coți și 2 rupi șal pentru ciahciârii lui *Mihalache.*
1	20	5 coți marași la ciahciâri.
5	—	o (loc alb), pentru Uța, fata, ce lăsase rĕposata prin graiu gurii sale să i-o cumpere.
175	33	Ier. Sevastos Dionisie theorisis. Gherghe Palada.
—	24	gaitane la ciahciârul lui *Mihalache.*
	30	plata cusutului ciahciârilor.
—	8	ață i șeret.
6	—	o rochie Păunii țigăncii, ce umblă dupe copil.
4	—	un bogasiu scurteică, Păunii țigăncii.
—	36	găitan pentru scurteică.
	5	pentru nasturi.
—	8	ață ibrișin.
1	—	cusutul roșchii.
—	30	cusutul scurteicii.
7	-	lui Șerban cârciumar ot Doicești din talere 17 parale 36 ce trecuse mai mult, dați bani la rĕposata, din socoteala ce o făcuse cu rĕposata.
5	—	lui Gherghe Chelaru ce avusese sĕ ia simbrie dela rĕposata.
32	—	nepotului Ilie, ce o împrumutase pe reposata cu galbini 4 olandezi, care îi trimisese la d-lui Medelniceru Palada sĕ-i facă 4 (indescifrabil) și nu i-au făcut, care bani i-am rĕspuns eu din casă, din zisa d lui Medelnicerului.
5	20	lui Dumitru țiganul, vizitiul rĕposatei, ce-i mai rămăsese rĕposata să-i dea din sîmbria lui ot leat 1802.
1	—	i pac dascălului Stan pe luna lui August, pentru *Mihalache.*
1	8	6 coți astar la scurteica Păunii țigăncii.
1	22	o pereche cisme lui *Mihalache.*
1	35	o pereche iemenei lui *Mihalache.*
4	-	lui Trică pândarul ce era cădar la vie.
5	-	lui Alecu ce au fost iar cădar la vie.
1	2	2 perechi opinci amândoror cădarilor.
15	—	6 coți șaliu în două, la antereul lui *Mihalache.*
4	—	astar și alte cheltueli.
	30	plata blănitului scurteicii țigăncii.
1	30	o pereche iemenei lui *Mihalache.*

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
	10	Cârstei Olaru ot Mănești din 50 parale ce-i fusese rĕposata datoare niște vase.
10		Eleni văduvei, sorii cumnati-mi Catincăi, din porunca rĕposatei.
7	—	lui Bucur Negrea din datoria ce are să ia dela rĕposata, taleri 15 parale 19.
5		i pac lui Șerban cârciumarul tot din datoria lui, ce avea să ia dela rĕposata.
27	35	plata vinăriciului vedre 331, vinul ce s'au făcut în via casei.
2	27	o pereche iemenei lui *Mihalache.*
3	12	o pereche cizme femeiești Păunii țigăncii.
3	12	o pereche i pac cizme femeiești leni țigăncii ce poartă grijă la mormîntul rĕposatei.
3	5	i pac lui Șerban cârciumaru, tot din datoria ce are să ia dela rĕposata.
	35	o pereche tuzluci lui *Mihalache.*
15		coți 6 șaliu, antereu lui *Mihalache.*
	26	două bucăți găitan.
	7	nasturi.
—	8	2 coți șired.
	12	1 dram ibrișin.
	6	1 cot șired.
	2	. . . . .
2	38	8 coți maram la antereu.
1	10	i pac dascălului Stan ot sf. Vineri, simbriea pe Septembre i Octombre.
19	19	Dimei, ce rămăsese rĕposata datoare dupe marfă.
	20	leni țigăncii care poartă grijă la mormînt.
	15	o basma lui *Mihalache.*
7		un işlic lui *Mihalache.*
3	30	10 coți lui Gheorghe chelaru curții.
	11	cusutul zeghii luj.
1	27	4 coți zeghe albă, cioareci lui unchiașu Stănilă vieru, ce păzește via.
—	25	o pereche opinci vierului Stănilă.
	4	hârtie i cerneală lui *Mihalache,* pentru scris.
5		dascălului Negoiță, când a tocmit pe *Mihalache* la el; Noembre 23.
55	30	cheltuiala copilului *Mihalache,* emeclîcul i rasul, săpunul, spălatul rufelor, ziua po parale 10 dela leat 1803 Mai 28 și până acum la Ghenarie leat 1804.
3	—	oca 2 untdelemn } la mormîntul rĕposatei dela leat 1803 Mai și până
5		ocă 1 făclii } la leat 1804 Mai.
2	20	un fes lui *Mihalache.*
21		lui Niculae feciorul, ce l-au avut rĕposata slugă, ot leat 1802, ce avea să ia din simbria lui.
15	—	i pac lui Niculae feciorul, ce-l tocmisem slugă în urma rĕposatei, a purta grija casei rĕposatei și ne mai vrând a slujl, am dat acești bani pe cât a slujit.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
20		i pac lui Niculae fecioru, dat pentru casa ce o cumpărase dela vărumi-o *Barbul Bărbătescul*, nepotul răposatei, când să scosese din casă trăind răposata şi dupe moartea răposatei l-am adus iar înapoi, fiind prin ştirea d-lui Medelniceru, sfătuindu ne între noi amândoi, dând din sărindarele ce era să le dea pe leat 1803 şi l'am aşezat iar în casă.
150		pentru o pereche cercei balaşuri ce-i avusese răposata puşi amanet încă mai dinainte, de 20 de ani
53	18	lui Bucur Negrea ot Măneşti de au lucrat la moara cea nouă, făcând de al doilea zăgazul ce'l rupsese potoapele şi au scăpat iazul din josul morii, cu rudari, stj. 30, pentru că se înecase roatele cele din afară, curăţind iazul de buşteni până în gura zăgazului
3	34	la 2 jălbi pentru trebuinţa casei răposatei, Logofătului lacovache za Divan, una pentru Ţâtâienii ot plaiu Ialomiţii, alta pentru Glodenii ce în silnicie tăia pădurea Bărbăteştilor.
3	20	o pereche cizme lui *Mihalache.*
2	10	o pereche papuci lui *Mihalache.*
—	10	potcovitul cizmelor.
11		4 coţi postav Braşov, popii Costandin ot biserica Doiceştii, din porunca răposatei.
3	12	Nastasii ţigăncii, când am plecat la Bucureşti, să-şi ia cizme.
15	—	pe zile 60, Ghenarie Februarie. mâncarea lui *Mihalache.*
40		lui Costandin Lipţcanul pentru agabaniul ce'l luase răposata în viaţă fiind, precum în diată să arată.
40		4 sărindare ce s'au dat în Bucureşti de d-lui Stolnicul Ghiţă Palada.
58		lui Hristu Diamandi condicaru, ce-i era răposata datoare.
11	4	4 coţi postav Braşov, diaconului Radu ot biserica Doiceştii, din porunca răposatei.
3	—	mâncarea copilului *Mihalache* pe zile 12, din Mai 8, până a nu'l lua dascălul în casa lui.
2	—	o pereche iemenei lui *Mihalache.*
—	2	săpun pentru rufe.
4	20	lui Gligore tîmplaru ot Măneşti, care i s'au fost dat lui David morarul prin mâna lui Gligore, care la socoteala lui de datoria ce are să ia dela răposata, să am a-i ţinea în seamă.
1	30	lui Lazăr, legatul condicii.
5		Dascălului Negoiţă din talere 10 chiria casei ce am tocmit cu el să ţie copilul în casa lui.
10		i pac dascălului Negoiţă din simbria lui.
4		i pac dascălui pentru iemeclîcul copilului.
5	30	2 coţi şal pentru ciacşîrii lui *Mihalache.*
1	35	5 coţi maraşi.
	25	o bucată găitan.
—	10	ibrişin.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
	2	aţă.
6		o cherbarea, lui *Mihalache.*
13	5	coţi 5 de . . . giubea lui *Mihalache.*
14	—	lui Bucur Negrea pentru căratul pădurii la moară.
	37	coţi 1 bogasiu cuicurlîc la nădragi.
67	20	ce s'au dat prin mâna d-lui Stolnicului Ghiţă Palada de au dat Serdarului Petrache pentru cartea de hotărnicie ce au făcut-o Baloteştilor din sud Ilfov, moşia lui *Mihalache.*
16		ce era datoare cumnata, d-ei cumnati-si Medelniceresii Paladoaei.
3		la 10 oca peşte sărat ce am trimis dela Bucureşti d-lui Stolnicul Palada.
2	20	pè cartea de blestem ce au adus-o d-lui Stolnicul, de s'au citit în Tîrgovişte din porunca gospod, cum şi afară la moşie unde s'au aflat cu şederea răposata când s'au făcut catagrafia casei răposatei.
5	—	pentru o poruncă gospod dela Vistierie, ca să nu se supere casa de bir.
1	20	dat Logofătului ce au scris catagrafia casei răposatei.
3		o poruncă gospod către Ispravnicii aduşi de d-lui Stolnicu de a face catagrafie casei răposatei şi cercetară averea.
45	—	dat d-lui Stolnicului, cheltuiala ce au arătat că au făcut cu hotarnicul la Baloteşti, când s'au hotărît moşia.
6		arată d-lui Stolnicul că au dat bacşiş oamenilor ce au pus pietrile hotarè la Baloteşti.
2	20	dat d-lui Stolnicului pentru cartea de blestem care au scos pentru moşia Baloteştii, să arate oamenii adevăru.
3	—	bacşiş ce au dat d-lui Stolnicul.
1	10	bacşiş o pereche iemenei, dat d-lui Stolnicul Isprăvnicelului moşii.
2		dat lui Stoian ţiganul când era la Bucureşti.
498	8	cheltuiala pomenirilor răposatei dela lent 1803 Mai 4 şi până la leat 1804 Aprilie 14, cum înapoi să arată.
1643,	3	

Perilipsis de adunarea sumelor, însè :

talere	parale	
1647	10	venitul casei pe leat 1803.
1643		toată cheltuiala casei pe leat 1803.
4	10	rămâni asupră-mi

Ier. Sevastos Dionisie theorisis. Gheorghe Palada martor.

Socoteala venitului casei ce s'au luat pe anul acesta, adică dela leat 1804 Mai 8 şi până la leat 1805 Iulie 1, cum se arată :

talere	parale	
44		s'au vândut 2 vaci bătrâne.
20	—	i pac o vacă bătrână.
10		i pac o piele de vacă bătrână, ce au murit.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
275	25	după vin, vedre 315, vadra po parale 33, ot leat 1804.
12	—	dupe livezile dela munte.
2250	—	dupe vînzarea în arendă moşia Măneştii pe 3 ani, ot leat 1805 lulie 13 şi până la leat 1808 lulie 13.
80		dela d-lui Stolnicul Palada dupe arenda moşii Baloteştii, ot leat 1804 Mai 25, pe un an.
600		dela Polcovnicu Anastasie dupe moşia Bărbăteştii ce o are în arendă pe 4 ani, pe an câte talere 300.
3291,25		

Cheltuiala ce să face acum dela leat 1804 Aprilie 14 şi până la leat 1805 lunie 1, cum în jos să arată însă:

talere	parale			
9	15	cincisprăzece sangiape, po talere 25, pentru giubeaua lui *Mihalache*, dela Tănase ot Tîrgovişte.		
14	14	o misade, 3 coţi şi 3 sferturi la giubea.		
1	20	plata blănitului giubelei.		
5	30	o pereche cizme lui *Mihalache*.		
1	30	o pereche iemenei lui *Mihalache*.		
24	29	ce am lucrat, un pogon de viţă al casei răposatei însă:		
		3	—	de cu primăvară, la tăiat, liude 12.
		3	10	hărăcitul, ziua po parale 13, liude 10.
		4	—	la cercuit, liude 15.
		5	24	săpat după cercuit, liude 16.
		8	—	la plevilă, liude 16.
		24	29	
4	—	cheltuiala antereului i a altarului şi a cusutului giubelei lui *Mihalache*, care numai faţa este trecută la socoteala ce înapoi să arată.		
13	15	am plătit lui Tănase băcanul, ce au fost răposata datoare să-i răspunză după hier şi băcănie, precum înainte să arată la socoteala ce am făcut-o pentru toţi datornicii răposatei.		
—	35	lenii ţigăncii, ce şi-au luat pânză de cămăşi.		
58	—	cinci sărindare pe leat 1804 însă:		
		10	—	la sf. Sava ot Bucureşti.
		12	—	» biserica ot Doiceşti.
		12	—	» » » Pietroşiţa.
		12	—	» » » Măneşti.
		12	—	» » » Doiceşti.
		58	—	
1	10	Cârstii Olaru ot Măneşti, ce-i fusese răposata datoare dupe nişte vase.		
7	—	dat lui Buçur Negrea pentru zăgazul morii cei noui, ce'l rupsese apa.		

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
36	—	Poştelnicului Dinul băcanul ce era datoare răposata să-i dea dupe băcănie i altă marfă.
4	—	dat lui Grigore Isprăvnicelu pentru hier, ce au făcut încuietoarea morii cei noui i cuie ce au şindrilit un şoproń la moară.
3		o pereche iemenei lui *Mihalache*.
	4	la hârtie lui *Mihalache*, pentru scris.
1	30	2 perechi ciurapi lui *Mihalache*.
1	35	o pereche iemenei lui *Mihalache*.
—	28	o pereche papuci lenii ţigăncii ce poartă grijă lui *Mihalache*.
—	12	la dresul cizmelor lui *Mihalache*.
13		lui Gligore, când s'au rupt la dinţii morii din pricina apii.
93	35	sau plătit lui Gligore Isprăvnicelu ce-i rămăsese răposata datoare, ce cheltuise la moară dela dânsul, precum şi răposata lasă în diată se-i plătesc.
8	31	lui Bucur Negrea din datoria ce avea să ia dela răposata.
7	39	lui Mihul morarul, ce lucrase la moara cea nouă şi n'au apucat răposata să-i plătească.
80		lui Lazăr Pârcălabul, ce au fost răposata datoare să-i dea cum şi în diată să arată.
1		dat lui Şerban cârciumarul din datoria lui ce avea să ia dela răposata.
7		cădarului ce l-am avut la via casei, ot leat 1804 Septembre.
10	3	lui Dumitrache croitoru din datoria ce avea să ia dela răposata dupe lucrul hainelor, cum socoteala înainte să arată.
	30	o pereche opinci pândarului, ot leat 1804 Septembre.
3		am cheltuit eu când am fost la Măneşti, avînd judecată pentru vinul ce'l puseşe aproape de hotar, de vindea.
8		dresul roatei morii de afară, la moara cea veche, dat prin mâna arendaşului, ot leat 1804.
1	—	o pereche iemenei lui *Mihalache*.
2	20	un fes lui *Mihalache*.
3	20	prefăcutul işlicului lui *Mihalache*.
1	—	i pac cheltuit eu al doilea rând când am mers cu poruncă Isprăvnicească la Măneşti, când am mers de am dat butea afară din cârciumă.
8		cheltuit eu când am fost pentru livezi de am descurcat de cătră răzaşi de a oamenilor, care mi-au arătat vechea stăpânire pe unde au fost.
1	10	două hârdae noui cumpărate la culesul dealului.
	35	am plătit pe răposata la Maria cârciumăreasa pentru nişte vin ce băuse când lucra la moara cea nouă, cât au şezut la Măneşti.
1	35	o fotă lenii ţigăncii, ce umblă dupe copil.
2	10	am mai plătit tot pentru vase ce luase răposata dela Tudor olaru ot Măneşti.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
4		dat lui Gligore, al doilea, de au făcut iar hiarăle la uşa morii, că le furase i la şindrilit la uşa morii.
10	—	i pac dat lui Gligore Isprăvnicelul de au făcut ieslele la marginea iazului în sus, până la zăgazul cel mare.
5	—	i pac am cheltuit când am fost cu 3 feciori şi cu 3 cai la munte, de am şezut 2 săptămâni, că iar le împresurase rumânii.
—	10	lenii ţigăncii de şi-au dres cizmele.
	15	pentru dresul cizmelor lui *Mihalache*.
2	—	lui Ion moraru pentru legatul unei buţi cu cercurile lui, când am băgat buţile în pimniţă.
2		i pac o fotă lenii ţigăncii, ce poartă grija lui *Mihalache*.
5		o pereche cizme lui *Mihalache*.
2	20	pânză pentru saiteaua lui *Mihalache*.
26	25	o bucată la anteriele lui *Mihalache*.
	10	i pac lenii ţigăncii, dresul cizmelor ei.
—	15	dresul cizmelor lui *Mihalache*.
1	8	o pereche iemenei lui *Mihalache*.
3		8 coţi maraş la antereu lui *Mihalache*.
—	20	2 bucăţi găitan.
—	12	drame unu ibrişin.
	8	2 bucăţi şired.
—	7	nasturi.
	3	aţă.
1	20	plata cusutului.
3		8 coţi maraş la antereu.
	20	2 bucăţi găitane.
	12	1 dram ibrişin.
—	8	2 coţi şired.
	7	nasturi.
—	3	aţă.
1	20	plata cusutului.
—	10	Logofătului Gligoraşcu Canela pentru o poruncă Isprăvnicească către zapciu, iarăş pentru Ion Panţurul, al 3-lea poruncă, că iarăşi se pusese în silnicie de vindea vin la hotaru moşii Măneştilor.
5	8	la plevilă, liude 19, ziua po. parale 23.
—	12	pentru dresul çizmelor lui *Mihalache*.
3	10	o pereche călimări lui *Mihalaçhe*.
2	—	lui Manolache, ce'l tocmisem să umble dupe copil.
	15	i pac dresul çizmelor lui *Mihalache*.
8	—	iemeçlîc lui *Mihalache*, dela Martie 1804 până la 14 Mai 1804.
143	10	i pac iemeclîcul lui *Mihalache* dela Maiu 14 leat 1804 şi până la Mai 31 leat 1805, ziua po parale 15.
11		lui Manolache pe 3 luni, ce au slujit copilului, pe lună câte talere 4.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
10		oca 2 ciară, la biserică, faclii, pe leat 1804.
11	15	coți 7 pentru giubeaua lui *Mihalache*.
6	13	coți 2 rupi 6, șal » »
4		cheltuiala hainelor.
12	20	chiria casei dascălului Negoiță, ce au șezut *Mihalache* în casa lui.
29	—	sîmbria dascălului Negoiță pe luni 14 săptămâni 2.
14	30	işlic lui *Mihalache*.
7	8	16 sangiapi la giubeaua lui *Mihalache*.
6	10	o misade și jumătate la giubeaua lui *Mihalache*.
4	—	o jumătate misadeă sandrace.
2	25	o pereche papuci lui *Mihalache*.
6	—	o pereche cizmulițe lui *Mihalache*.
2	20	un fes lui *Mihalache*.
2	16	postav pentru giubea.
—	7	găitan
2	10	6 coți maraș.
1	—	o pereche ciorapi lui *Mihalache*.
3	8	oca 2 untdelemn la mormîntul răposatei, la candele.
19	20	oca 3 făclii la mormînt și în sfeșnice în biserică.
5		Nastasii văduvii, ce poartă grijă la mormântu răposatei.
87	30	oca 1755 mălai sau cumpărat, oca po parale 2, sau dat mertice țiganilor.
20	—	5000 șindrilă când s'au șindrilit biserica pe unde era stricată.
76	14	pomenirea răposatei de 2 ani însă:
	2 20	zece liturghii la Tîrgoviște.
	5 —	părintelui eclesiarhului.
	2 20	proestosului că venise cu el.
	— 30	diaconului eclesiarhului.
	20	preotului bisericei.
	10	i pac la alt diacon al eclesiarhului.
	— 10	diaconului bisericei.
	10	cântărețului.
	33 —	oca 5 făclii și dramuri 200, cu făclioare 100, ce sau pus la colaci, făclia po dramuri 5.
	4 32	oca 6 orez ce sau pus la vase i pentru masă.
	1 10	zahăr alb pentru colivi.
	10	zahăr albastru.
	— 10	zahăr roșu.
	10	zmirnă.
	10	tămâie.
	— 10	poleială.
	10	stafide roșii pentru colivi.
	10	oca 2 ceapă pentru bucate.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
—	32	oca 1 2 untdelemn.
6		oca 3 carne, ce sau pus la colaci i mâncarea săracilor.
8	—	160 pâini ce sau pus în loc de colaci la strâchini i pentru masa săracilor.
6	—	100 strâchini, 100 urcioare.
76	14.	

talere	parale	
98	15	cheltuiala ce am făcut cu nepotul *Mihalache* la leat 1805 Mai 28 când l'am adus la d-lui Stolnicul Ghiţă Palada la Bucureşti, unchiu nepotului nostru, cum arăt:.

talere	parale	
7	35	patru coţi postav pentru giubea, cotul po talere 1 parale 30, însĕ:
—	15	ibrişin.
	3	găitan.
7	35	coţi 3 ghielmesut pentru scurteică. cotu po talere 2 parale 25.
4	15	coţi 5 bogasiu la scurteică, cotu po parale 35.
	35	dramuri 3 ibrişin.
—	2	aţă.
—	18	50 dramuri...
3		plata cusutului.
1	17	cusutul giubelei.
7	20	o gelbea lui *Mihalache.*
7	20	chiria carului când am dus pe *Mihala he* la Bucureşti la unchiul său.
	30	cheltuiala ce au făcut pe drum.
4	20	cheltuiala fie-mi-o *Iordache* când au fost cu scrisorile i cu zapisile la Pietroşiţa, acum când sau hotărnicit moşia d-lui Medelnicerului Ioniţă, de d-lui Medelnicerul Iancul Glava, aflându-mĕ eu la Bucureşti.
1	—	o pereche ciurapi lui *Mihalache.*
3	20	i pac o pereche papuci.
15	10	oca 305 mălai, lunie, lulie; sau dat la 6 guri pe zi câte oca 5.
1	30	o pereche papuci Păunii ţigăncii ce umblă dupe *Mihalache.*
—	10	cheltuială la drum lui Şerban când sau întors cu carul înapoi (dela Bucureşti.)
10	—	o pereche cizme i ciurapi lui *Mihalache*

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
20		ce sau dat arvună pentru slonul dela deal și locul ce este tocmit talere 40.
98	15	

talere	parale	
549	36	cheltuiți pe hainele lui *Mihalache* i cu sîmbria dascălului i a feciorului pe leat 1805 Iulie 1, cum în jos sĕ arată, daţi prin mâna Stolnicului Palada însĕ :

talere	parale	
38	30	un biniș postav.
21		un işlic i pac.
90	37	o giubea, zagralile samur, i pac.
16	—	o pereche cizme i pac.
23	18	un antereu şaliu i pac.
10		3 perechi papuci, o pereche iemenei i pac.
30		un cacom postav, cotul po talere 6 i pac.
20		un brâu taclicir i pac.
12	20	i pac o pereche cizme.
4	20	i pac un fes.
4		i pac 2 basmale de nas.
4		4 perechi ciurapi i pac.
1	20	i pac o pereche tusluci.
2	—	o scufie i pac.
3		o fuladă de cele nouă i pac.
26		o scurteică Păunii ţigăncii.
19	38	o rochie ierbechir Păunii ţigăncii.
4	—	2 bazmale Păunii ţigăncii.
	35	o pereche papuci Păunii
3	20	i pac o pereche cizme Păunii ţigăncii.
100		dascălului sîmbriea pe leat 1805.
80		sîmbriea feciorului ce umblă dupe *Mihalache*, pe leat 1805.
16		două perechi cizme lui *Mihalache.*
4	—	2 perechi iemenei feciorului, ot leat 1805.
3		un brâu Păunii ţigăncii.
5		blana ce sau pus la livadeă.
6	-	i pac o pereche cizme lui *Mihalache.*
549	36	

1822	20	Perilipsis de adunarea sumelor, însĕ :

talere	parale	
3291	25	venitul pe leat 1804.
1822	20	cheltuiți pe leat 1804.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
1600	—	sunt daţi cu dobîndă, cu talere 600 ce sunt asupră-mi.
131		trec cheltuiţi mai mult peste venit.

Socoteala venitului casii cumnati-mi *Mariuţii Bărbătească*, dela leat 1805 lunie 1 şi până acum la leat 1808 Aprilie, cum în jos arăt ;

talere	parale	
15		Bogdanii ţigăncii, dat d-lui Paharnicul Pană Costescul pe leat 1804 Mai 15 şi până la leat 1805 Mai 15 ; i sau dat răvaş de prinderea birului.
11		i pac Bogdanii ţigăncii, dat d-lui Paharnicul pe leat 1805 mai rămâind cusur talere 4 tot din birul ţigăncii, dela leat 1805, într'acesta-şi chip sau dat răvaş de primire.
15		i pac dat d-lui Paharnicul, Bogdanii ţigăncii pe leat 1806 Mai 15, care trăgându-sĕ talere 4 tot din bir Dinii ţigăncii dela leat 1805 cum în sus sĕ arată, au rĕmas bani buni daţi numai talere 11 ; asemenea sau dat răvaş de primire.
25		dupe iarba livezilor dela munte pe leat 1805, ot. Pietroşiţa.
36		i pac dupe iarba livezilor dela Pietroşiţa, dela munte, pe leat 1806.
42		i pac dupe iarba livezilor dela munte, ot Pietroşiţa, pe leat 1807.
145	—	o butie vin, vedre 116, vadra po parale 50, ot leat 1805 Noembre 1 lui Mihel ovreiul.
155		vedre 155, vadra po talere 1, ot leat 1806.
136	20	i pac vedre 130, vadra po talere 1 parale 2, tot pe leat 1806.
102	36	i pac vedre 98, vadra po talere 1 parale 2, tot pe leat 1806.
240	30	i pac vinul ce s'au făcut ot leat 1807, vedre 214, vadra po tatere 1 parale 5, afară de vedre 4 scăzămîntul, i vedre 6 la 3 buţi, iertăciune.
30		venitul Ciocenilor, se sunt asupra mea, pe leatul 1805.
30		i pac venitul moşii, ce sunt asupră-mi, Ciocenii, pe leat 1806.
30		i pac venitul moşii Ciocenii, asupră-mi, pe leat 1807, care sĕ împlinesc sorocul acestei vînzări la acest următor an leat 1808 Mai 28.
600	—	cusurul dela Polcovnicul Anastasie ce mai rămăsese să-i rĕspunză dupe vînzarea moşii Bărbăteştii, în arendă pe 4 ani, pe an câte talere 300, ce la viitoarea lună a lui August 19 i sĕ împlineşte sorocul, leat 1808.
2550	—	dupe arenda moşij Măneştii ce sau dat iarăşi pe 3 ani, pe an câte talere 850, care la viitoarea lună a lui lunie 13 leat 1808 li se împlineşte sorocul trecuţilor ani 3, ce iarăşi o avusese în arendă cumpărată şi intră cu stăpânirea mergând până la leatu 1811 lunie 13.
4164,	6	

Ce cheltuială sau făcut cu casa rĕposatei cumnată-mi *Marii Bărbătească*, din leat 1805 lulie 1 de când mi-am dat socoteala Mitropolitului, la prea sf. sa părintele Sevastis Kir Dionisie, din porunca prea sf. sale părintelui Mitropolitul, faţă fiind şi d-lui Stolnicul Ghiţă Palada fratele rĕposatei, unchiul nepotului nostru Mihalache şi până acum la acest următor an leat 1808 Aprilie, cum în jos sĕ arată :

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
	20	o jalbă pentru moşia Măneştii, ce să împresurase de către vecinii răzaşi.
1	20	la pecetea jălbii.
3		o carte de blestem pentru această madea, de a arăta dreptele hotară.
7	20	o ladă lui *Mihalache* când l'am dat la d-lui Stolnicu Ghiţă.
	20	o filada grecească lui Mihalache.
18	20	Logofătului dela departamentu de opt pentru anaforaua ce mi-au făcut, când m'am judecat cu rumânii ot Măneşti, faţă fiind şi Dumitru arendaşu moşii, cerându-mi protimisis peste soroc.
1	20	Logofătului, de mi-a scos shedionu din condica Divanului pentru protimisis, de am trimes-o înapoi la Ispravnicii Dâmboviţii, ce s au judecat *fie-mi-o Iordache* în locu-mi.
	25	i pac o jalbă al doilea, după ce au venit rumânii dela isprăvnicie şi am eşit la judecata depertamentului.
	25	i pac altă jalbă când au fugit rumânii ne-şăzând să ieşim la d-lor veliţii boieri, care jalbă orînduindu-se la d-lui vel Logofătu de ţara de jos ca să cerceteze de au fugit adevărat.
40		am cheltuit în 20 de zile cât am fost cu rumânii în judecată, eu cu un fecior şi un cal.
6		lui Dumitru pândaru ce era pândar la via răposatei, la leat 1805.
1	20	dat pândarului de şi-au cumpărat mălai.
	30	o pereche opinci i pac lui.
5		dat cumnatii Despii, pomană pentru sufletu răposatei.
14		8 coţi pânză subţire, cămăşi lui *Mihalache*, cotul po parale 70.
	20	două zapise ce sau făcut între noi cu d-lui Stolnicul-Ghiţă Palada, pentru moşia Baloteştii ce am dat-o pentru hrana copilului i a feciorului ce poartă grija copilului i a femeii ce'l spală, pe an câte talere 237 parale 36.
100	—	sîmbriea dascălului pe leat 1806, când să afla copilul la Bucureşti, i a feciorului.
100		i pac sîmbriea dascălului i a feciorului până la 1806.
237	30	dat d-lui Stolnicu Ghiţă pentru venitu moşii Baloteştilor, ce o avea în arendă luată pentru hrana copilului i a slugii i a femeii çe'l spală, pe leat 1807 Iunie. care moşie o au luat-o în silnicie Cluceru Dinul Brăiloiu.
30	—	un parastas de 4 ani sau făcut la Tîrgovişte, răposatei, prin mâna d-lui Stolnicul Ghiţă Palada, cu prea sf. sa părintele Sevastos.
9		o pereche cizme i ciurapi lui *Mihalache*.
155		la sărindare, înse :
		50 — 5 sărindare pe leat 1805.
		50 — 5 » » » 1806.
		55 — 5 » » » 1807.
		155
2	20	lui Coman Isprăvnicelu dela Pietroşiţa, zeciuiala lui dupe livezile dela munte, ce'l am isprăvnicel acolo, din talere 25 ce sau vîndut.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
3	—	Au cheltuit *fie-mi-o Iordache* în 2 săptămâni la Pietroșița, până s'au vîndut livezile.
3	8	o pereche cizme femeiești, femeii ce poartă grija la mormântul răposatei.
6	26	două perechi cizme femeiești, țigancelor răposatei : Enii i Nastasii.
2	—	două putini pentru strugurii ce s'au trimis lui *Mihalache.*
1	—	un oftoih grecesc lui *Mihalache.*
3	35	un fes lui *Mihalache.*
1	—	două perechi, lui *Mihalache*, ciurapi.
21	—	am plătit dobânda la talere 310, dela Septembre 21 și până la Aprilie 19 leat 1805, la sută po talere 1 pe lună, ce sau luat dela Polcovnicul Anastasie, care bani sau cheltuit pentru trebuința hainelor copilului i sîmbriea dascălului i a feciorului și alte cheltueli ale casei.
4		dat d-lui Pitaru Ioniță Rafail pentru scrisul anaforalei la d-lui vel Logofătu de țara de jos, pentru împresurarea livezilor dela munte, întărindu-se cu pecetea gospod, poruncind d-lui Cluceru Iancu Glava ca să sforască și să aleagă după cum s'a și urmat.
6	—	la întărirea anaforalei pentru livezile de munte.
7	20	pânză de cămăși lui *Mihalache.*
1	24	cusutul cămășii cu mătase.
9	3	unsprezece coți pânză bumbac cămăși lui *Mihalache*, cu 2 coți pânză ce sau dat pentru mahramă să se șteargă.
1	24	cusutul cămășii.
9	16	coți 16 pânză cămăși Păunii țigâncii.
3		untdelemn pentru mormânt la candela răposatei ce au ars dela leat 1805 și până la leat 1806.
3	5	o carte de blestem Logofătului Mihalache dela Mitropolie pentru ca să arate vecinii răzași dreptele hotare ale livezilor dela munte.
—	14	o tistea hârtie pentru *Mihalache* de când sau trimis la dascăl.
258		cheltuiala ce sau făcut la hotărnicia livezilor dela munte, cu Portărel, precum în deosebită catagraihe se arată.
57	24	oca mălai 152 sau dat mertice țiganilor, însă dela leatu 1805 lulie și până la leatu 1806 lulie, la 6 suflete, afară din oca 644 ce sau adus dela 3 clăcași ot Mănești.
18	—	la 2 pândari ce sau pus la vii, ot leat 1806 Septembre.
1	—	2 perechi opinci.
3	20	lui Coman Isprăvnicelu dela munte, dupe livezile dela munte, zeciuiala lui, ot leat 1806 Mai 8.
2	20	2 putini de brad ce s'au trimis lui *Mihalache* cu struguri la București.
3		untdelemn la mormântul răposatei, dela leat 1806 și până la leat 1807 lulie
3	—	i pac untdelemn i făclii, dela leat 1807 și până la leat 1808, i făclii la biserică.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
4	20	ce mi-au arătat Gligore Isprăvnicelu că au cheltuit la moara ceª nouă ot Măneşti, la curăţitul iazului de rădăcini i dresul zăgazului până a nu se vinde moşia în arendă, când mĕ aflam eu la Bucureşti.
16	25	lui Ştefan vieru ce'l aşezasem vier la via rĕposatei, pe 7 luni, leat 1806.
5		cheltuiţi la moartea lenii ţigăncii a casei rĕposatei.
3		cheltuiţi când am fost la Măneşti de am şezut asupra arendaşilor, au făcut zăgazul morii de l'au făcut de iznoavă.
50	—	sîmbriea dascălului grecesc din sf. Vineri, când au venit d-lui Stolnicul dela Bucureşti cu nepotul *Mihalache*.
78		la cumaşurile ce am luat pentru *Mihalache* acum la Paşti leat 1807, şaliu de antereu şi altele.
4	—	o pereche papuci lui *Mihalache*, leat 1807 Martie.
4	—	un fes i pac.
5		două basmale de cap.
12		un işlic i pac.
4	37	cheltuelile ce sau găsit.
	32	găitan dela Mihale pentru antereu.
	10	şiret pentru legături.
8	25	i pac şal, tot lui *Mihalache*, leat 1807 Martie.
9		lucrul hainelor lui Dumitrache croitoru, leat 1807 Martie.
85	39	oca 1719 mălai sau dat mertice ţiganilor casii rĕposatei, însĕ dela leat 1806 Iunie 1 şi până la Septembre 28 la 6 suflete, pe zi câte oca 5 ; până la leat 1807 sau dat numai câte oca 4 pe zi, lipsind un suflet, cumpărat oca po parale 2.
64	29	pomenirea rĕposatei de 3 ani, leat 1806 August 19 însĕ :

talere	parale	
1	20	la 6 lăturghii, ot Tîrgoviste,
5		părintelui eclesiarh.
—	30	popa Gheorghe.
—	20	diaconului eclesiarhului.
	21	preotului bisericii.
	10	diaconului bisericii.
26	—	oca 6 făclii, oca po talere 6 şi jumătate.
	10	slugii eclesiarhului.
2	22	oca 3 orez.
—	20	şervet roşu albastru.
—	8	poleială albă galbenă.
—	10	stafide roşii.
—	15	ciapă pentru bucate.
1	26	untdelem.
15	—	oca 100 grâu, oca po parale 6.
1	8	o jumătate miel.
7		100 străchini, 100 urcioare.

www.dacoromanica.ro

talere	parale		
		talere	parale
		—	20 zmirnă, tămâie.
		-	10 stafide negre.
		64	29
21			la 2 cearşafuri batiste lui *Mihalache*, unul pe plapomă, altul pe saltea.
1	30		o pereche ieminei lui *Mihalache*, când l'au trimis d-lui Stolnicul acasă la mine în vremea răzvrătirii.
2	30		o pereche ieminei lui *Mihalache*.
2	—		dascălului Costandin, din cât au şezut *Mihalache* la mine de l'au învăţat, însĕ dela Mai 17 şĭ până la Iulie 11.
	35		o pereche tusluci lui *Mihalache*.
5	25		o faţă saltea lui *Mihalache*.
4	9		pânză cămăşi Păunii ţigăncii.
9	20		coţi pânză zece, cămăşi lui *Mihalache*.
2	20		cămăşi lui Ştefan vieru.
1	5		o pereche papuci Păunii ţigăncii.
—	30		o basma i pac Păunii.
3	20		o pereche ieminei lui *Mihalache*.
2			2 perechi ciurapi, una lui *Mihalache*, una Păunii ţigăncii.
9	20		coţi 9 pânză cămăşi lui *Mihalache*.
4	38		9 coţi zeghe lui Ştefan vieru.
6	—		sîmbria pândarului ot leat 1807, la vie.
—	30		o pereche opinci pândarului.
10	1		o rochie Stanii slujnicii lui *Mihalache*.
2	10		o pereche papuci i ciurapi tot Stanii fetii slujnicii.
4	20		o cingătoare Stanii fetii slujnicii.
1	20		fetii unchiaşului Oprii ot Piatra, colac când au adus pe Stan la fată.
—	20		dat Pârcălabului când au făcut zapisul, luând pe chezăşiea lui.
—	5		plata zapisului.
20	—		dascălului Dumitrache al Mitropolii pentru învăţătura lui *Mihalache*, pe luni 4, dela Iulie 16 şi până la Noembre 16 leat 1807, cu răvaş.
—	10		Stanii fetii slujnicii, şi-au luat mătase pentru cămăşi.
1			plata rochii Stanii fetii la Dumitrache croitoru.
—	36		coţi 2 pânză mahramă Păunii ţigăncii acum la urmă când mi-au trimis-o înapoi.
9	—		2 perechi ieminei lui *Mihalache*, 2 perechi ciurapi.
2			lui Dumitrache croitoru când am dat binişul lui *Mihalache* a'l face, i giubeaua.
67	12		mertice ţiganilor oca 1340 dela leat 1807 Iulie şi până la leat 1808 Aprilie. la 5 suflete, pe zi câte oca 4.
12	—		Păunii ţigăncii mertice dela Septembre 1807 şi până la leat 1808 Aprilie, pe zi câte oca una.
54	10		cheltuială lui *Mihalache* la blană, plata însĕ:

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		14	25	13 guşi vulpe, guşa po talere 1 parale 5, profilurile giubelei.
			25	un sfîrc blană oae la giubea.
		16	10	10 guşi vulpe, guşa po talere 1 parale 25.
		14	20	o misadă nefea vulpe, roţile înlăuntru.
		3	—	o misadă blană oae.
		2	10	o misadă blană oae subţire, blănitul mânecilor.
		3	—	plata cusutului la amândouă hainele.
		54	10	Dela Răducan sin Ianache, cu răvaş.

14	20	dat i pac dascălului Dumitrache pentru învăţătura lui *Mihalache*, pe luni 2, dela Noembre 16 leat 1807 şi până la Ghenarie 16 leat 1808, cu răvaş.
1	30	o pereche papuci i o pereche ciurapi Stani slujnicii.
2	—	Logofătului pentru facerea zapisului de vânzarea moşii Măneştilor, ce s'a dat pe 3 ani cum înapoi să arată.
1	20	o basmă Stanii i pac.
13	20	i pac dascălului Dumitrache pentru învăţătura copilului pe 2 luni, dela Ghenarie 16 leat 1808 şi până la Martie 16 leat 1808, cu răvaş.
3	10	coţi 10 pânză Stanii fetii, cotu po parale 13.
1	30	o fotă Păunii ţigâncii când mi-au trimis-o d-lui Stolnicul înapoi acasă.
215	31	cheltuiala hainelor lui *Mihalache* ce i s'au făcut acum la Paşti, leat 1808 Aprilie, însă:

talere	parale	
2	20	o scufă de noapte.
5		o pereche papuci cu meşi i pac.
3		2 perechi ciurapi.
16	—	un brâu.
5	10	un fes i pac.
5	—	prefăcutul işlicului.
15	—	o jumătate şaliu pentru antereu.
20		un işlic nou.
3		o basma de nas
56	—	coţi 3 postav englezesc biniş lui *Mihalache*.
5	24	şervet la biniş.
2		ibrişim.
4	—	lucrul croitului.
10	20	coţi 3 şaliu
12	10	6 coţi pentru giubea, rupi 5.
12	20	11 coţi citarie proastă, Stanii fetii, rochie.
6	10	5 coţi pentru scurteică Stanii fetii.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		22	27	cheltuiala antereului, a giubelei, a ciahcirilor, i a rochii i a scurteicii, ibrişin, aţă, bogasiu, şiret, nasturi.
		9	10	plata cusutului hainelor la Dumitrache croitoru.
		215	31	
8		blănile scurteicii Stanii, însă :		
		2	20	cinci iepuri
		4	20	faţa scurteicii
		1	—	plata cusutului
		8		
2	10	papuci Stanii fetii, cu ciurapi.		
1		o basma Stanii fetii.		
10	—	dat în mână Stanii fetii.		
1.7	20	dat lui Ion sluga copilului din sîmbriea lui, pe 3 luni.		
49	32	oca mălai 996 ce trec mai mult, daţi dela mine, cum socoteala arată, leat 1803.		
10		dat cumnatii Despii, pomană pentru sufletul răposatei.		
2153	6			
		Perilipsis de adunarea sumelor, însă :		
talere	parale			
4164	–	venitul dela leat 1805 până la leat 1808 Aprilie.		
2153	6	cheltuiala, cu talere 49 parale 32 dupe mălai, oca 996 ce cumpărasem mai mult la leat 1803.		
2010	34	asupră-mi.		
1500		sunt daţi cu dobândă.		
510	34	rămân asupră-mi.		
		Perilipsis peste toate socotelile acestei condici, însă :		
talere	parale			
4	10	rămâne asupră-mi din leat 1803.		
510	34	ce rămâne asupră-mi dela leat 1805.		
515	4	din care :		
131	20	ce trec mai mult cheltuiţi dela mine în leat 1804.		
383	24	ce rămân bun asupră-mi a-i răspunde în venitul anului viitor.		

Al Ungro-Vlahiei Mitropolit Dositeu, încredinţez.

talere	parale	
1000	—	daţi cu dobândă din leat 1804 prea sf. sale Episcopului Sevastis, pe lună câte talere $2^1/_2$, prin zapis.
600	—	i pac daţi cu dobândă, prin zapis, tot din leat 1804, la talere 13 pe lună talere 3, d-lui *Slugerului Mihai Bărbătescu.*
1500		i pac daţi cu dobîndă, prin zapis, d-lui Stolnicului Ghiţă Palada, leat 1808, la talere 13 pe lună talere 5, cu amanet via dela Greaca.
3100	—	adică trei mii una sută rămân buni capital afară din cheltuelile po-

www.dacoromanica.ro

menirilor ce sau făcut i datoriile ce sau plătit dela leat 1803 Mai și până acum la leat 1808 Aprilie, dupe cum înapoi socoteala arată.

Insĕmnare de tot venitul casii rĕposatei pe acest următor an, însĕ dela leat 1808 Aprilie de, când mi-am dat socoteala la prea sf. sa Episcopul Sevastis chir Dionisie, din porunca prea sf. sale Părintelui Mitropolitul, care socoteli sânt și întărite de prea sf. sa Părintele Mitropolitul, de anii trecuți, cum arată înapoi veniturile i cheltuelile. 1809 Aprilie.

talere	parale	
383	24	iotul ce am rĕmas să-i rĕspunz casii din socotelile trecute ale trecuților ani, cum înapoi sĕ arată.
400		dupe vînzarea venitului moșii Ciocenilor, în arendă, o sforicică din sud Saac, stj. 120, d-lui Polcovnicului Andronie în 5 ani, po an talere 80, însĕ de acum dela leat 1808 lulie 1 și până la leat 1813 lulie 1.
30		birul Dinii țigăncii a casei rĕposatei, dat d-lui Paharnicul Pană Costescu pe 2 ani însĕ dela leat 1807 Mai 15 și până acum la leat 1809 Mai 15, pe 2 ani, pe an câte talere 15.
1050		vândut venitul moșii Bărbătești lor în arendă pe 3 ani d-lui Logofătului Badii, cu zapis, pe an câte taleri 350 i 6 chile porumb grăunțe pe an, însĕ de acum dela leat 1808 August 16 și până la leat 1811 August 16.
246	30	O bute vin din leat 1808 Octombre, vedre 94, vadra po talere 2 parale 25, lui chir Radul ot Tîrgoviște, afară din vedre 2 iertăciune.
50	10	dupe livezile dela munte, ot Pietroșița, iarba până la 1808 August 26 însĕ:

talere	parale	
10	10	două livezi lui Niculae ot Pietroșița.
12	—	două livezi Nițului morarului ot Morăești.
18		silișteа boierească ot Moroeni, tot Nițului i lui Vasile i lui Ion Moroianu.
5	—	o livejuie lui Costandin Moroianu.
50	10	Din toți banii aceștia mai rămăsese cusur să ia talere 12 parale 20 dupe silișteа, au trimes neplătit madea pe Șerban și i-a uluit și eu am rĕmas păgubaș, puindu-mi banii toți la încheiala socotelii când mi-am dat.

118	5	un butoi cu vin i pac dela 1808, vedre 45, vadra po parale 105, lui Dumitru, afară din vedre 3 ce au ieșit drojdie la pritoc i scăzămîntu' i o vadră iertăciune.
2278	29	

Insemnare de banii ce sau cheltuit cu casa rĕposatei pe acest următor an, însĕ dela leat 1808 Aprilie de când mi-am dat socoteala la prea sf. sa Părintele Mitropolitul și până acum la leat 1809 Aprilie, cum în jos anume sĕ arată:

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
30		ce avea răposata datorie la un Marcul Ovreiul dupe vin să ia, fiind sărac nu i-am luat şi în trecutele socoteli uitând să-i arăt i-am pus bani luaţi, care în sufletul meu mărturisesc că nu i-am luat; de aceşti bani ştie şi prea sf. sa Sevastis că nu i-am luat i d-lui Stolnicul. Apucasem de-i însemnasem la socoteala ce înapoi să arată şi pentru ca să nu se mai strice socoteala i-am trecut ca luaţi, dar nu i-am luat.
1		Logofătului Gavrilă al sf. sale Episcop Sevastis pentru scrisoarea ce-mi scria Părintele Mitropolitu prea sf. sale Sevastis să-mi ia socoteala, care trecând acea scrisoare în condică la scoarţă, înainte, i-am dat.
6		cheltuiala condicii ce am luat dela d-lui Stolnicul Ghiţă cumpărată, de am trecut socotelile.
23	20	dat lui Şerban Minciună acum din primăvară leat 1808 Aprilie, un pogon de vie al casei răposatei ce era al lui Marin poslușnic şi murind au rămas al lui, cu bani, însă:

talere	parale	
5		de cu primăvară dat eu.
4	-	dat Păunica.
3		i pac dat.
2	-	» » »
4	—	» » »
5	20	» » »
23	20	

Altă cheltuială ce fac de când am intrat în judecată cu Clucerul Dinul Brăiloiul pentru moşia Baloteştii a copilului, ce o hrăpise cu sălnicie, cum arăt: 1808 Aprilie 9.

talere	parale	
4	20	oca 60 grăunţe pentru 4 cai când am plecat la Bucureşti la drum, oca po parale 3.
—	25	oca 1 pastramă pe drum feciorului.
1		pâine pe drum.
—	30	cumpărat fân dela Ştefan muscalu, de au mâncat caii noaptea în Tîrgovişte.
—	20	fân Marţi la prînz la cârciuma: puţu cu salcia.
2	15	Marţi seara la cârciumă la Ciocăneşti.
1		Miercuri când am intrat în Bucureşti la streaja nouă Mogoşoaia, *pentru că am tăiat coadele cailor.*
15	—	oca 120, orz, oca po parale 5, în 5 zile, pe zi oca 6 de cal cu zi cu noapte până i-am pornit acasă.
6	—	oca 80 paie, oca po parale 3, tot într'acele 5 zile la 4 cai.
1	20	luat oamenilor pastramă cât i-am ţinut într'aceste 5 zile.
—	20	oca 1 păcură când am trimis căruţa acasă.
—	16	pâine pe drum.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
2	—	dat lui Ioniță chelaru nepotu lui Matraca când am trimes căruța la țară, să dea muscalilor la streajă *ca să nu taie coada cailor*; *banii i-am dat și coadele cailor tot le-au tăiat la câte 4 telegarii.*
2		cheltuiala pe drum când am trimes căruța cu Șerban acasă la Doicești.
2	10	o jalbă Logofătului Ioniță Grosul za Divan când am pornit întâi jalba pentru Brăiloiul, că eu am venit în București și Brăiloiul se afla afară la țară.
2	30	Ceaușului za Divan când am scos jalba către d-lui vel Logofăt de țara de sus buiurdisită, ca să teorisească acea jalbă și să înștiințeze Divanului; teorisindu-se de d-lui vel Logofăt, au scris Brăiloiului cu Copil za Divan ca negreșit la 5 Mai să se afle aicia în București, care acești bani sau dat zapciului copilului de Divan care au mers cu acea scrisoare la d-lui Brăiloiul.
—	20	altă jalbă tot Logofătului Ioniță cerând volnicie la luminat Divanul, ca să se facă volnicie să'l aducă, fiindcă și la acel soroc ce-i scrisese d-lui vel Logofăt, nu venise.
1		Logofătului Zamfirache za Divan pentru buiurdizma volnicii.
—	30	al treilea jalbă Logofătului lozev pentru a fi scoși la Divan.
1	5	trei jălbi ce le-am scos dela Logofătul Nițul condicar, buiurdusite.
1	—	al 4-lea jalbă Logofătului lacovache za Divan, pentru că nu ne scoate la judecată cu vechilul clironomilor Brăiloiului, care această jalbă până a nu i se da la Divans ă se citească, mi-au luat-o d-lui Stolnicul Palada, cetindu-o nu i-au plăcut ci au făcut d-lui altă jalbă și mi-au dat-o de am dat-o la Divan.
—	20	Stegar za Divan pentru mergerea cu jalbă la casa Brăiloiului să se cerceteze cine e vechil clironomilor Brăiloiului răposat.
4	20	i pac Logofătului Ioniță Grosul pentru 2 còpii ce mi-a scos dupe 2 hotărnicii ce făcuse răposatul Iordache Brăiloiul, pentru partea ce o vînduse, moșia, d-lui Panait Băbeanu vel Căpitan za lefegii, partea ce îi lăsase răposata sora-sa prin diată la moartea ei și o hotărîse d-lui Ștefan Grecianul Șetraru, cum și moșia răposatului Gheorghe Infundățeanul iarăși d-lui vel Căpitan za lefegii, care dupe aceste 2 hotărnicii i zapisul ce vînduse mai nainte partea lui ce-i venise de frate răposatului Cămărașului și dupe hotărniciile cele 2 la judecată, și-au aflat copilul dreptatea.
—	10	i pac stegarului pentru anafora a fi silitor către boierii judecători, să se facă mai curînd.
20		2 obidiți dat la anafora d-lui treti Logofăt Gligorașco ot Departamentul de opt, i d-lui Slugeru Panait Băbeanu, față fiind și d-lui Slugeru.
—	20	i pac o jalbă Logofătului Nicolae za Divan condicar, pentru a fi scoși la Divan cu d-lui Postelnicul Iamandache Copcia vechil despre partea casii Brăiloiului clironomilor.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
—	20	i pac o jalbă Logofătului Pârvul condicaru ot Departamentul de opt, după ce am văzut că se face porunca cinstitului Divan ca să stea anaforaua până la 60 de zile şi când la acel soroc nu va face apelaţie, vechilul având a mai rĕspunde, atuncea sĕ va întări de către slăvitul Divan anaforaua şi am cerut voie dela d-lui vel Logofăt să ies afară la ţară.
—	10	un pitac ce mi-sau făcut, poruncă către d-lui Vatafu za Divan, de d-lui vel Logofăt ca să-mi dea anafora, să nu se prăpădească şi viind de afară dela ţară iarăşi sĕ fiu chemat de d-lui zapciul.
—	30	al 3 lea jalbă Logofătului Niculae pentru Cluceru Dincă Brăiloiul, că au venit în Bucureşti şi nici apelaţie va să facă, nici în scris va se dea, de l'au mulţumit.
2	—	Ceauşului za Divan zapciul, cerându-mi osteneala pentru ca sĕ meargă cu anaforaua la d-lui Clucerul Dincă Brăiloiul sĕ-i arate anaforaua şi să o citească, hotărârea Departamentului şi de sĕ va mulţămi să dea în scris, ĭar de nu se mulţumeşte să dea în scris, să facă apelaţie.
5	—	la anaforaua ce s'au făcut dela d-lui vel Logofăt către slăvitul Divan pentru Clucerul Brăiloiul, care aflându-sĕ într'acea zi, Cluceru Dinul Brăiloiul, la curte când sau citit anaforaua la Divan, l'au şi chemat ca să rĕspunză de are sĕ mai rĕspunză ceva-şi împotriva judecăţii Departamentului şi au rĕspuns înaintea Divanului şi a d-lui vel Logofăt că se mulţumeşte pe judecata Departamentului. Şi iarăşi din josul anaforalei d-lui vel Logofăt arată către luminatul Divan pentru ca să ies afară ; tot într'acea anafora din jos arată că s'a mulţumit pe hotărîrea judecăţii Departamentului, care sau şi întărit de către slăvitul Divan.
16	30	D-lui Pitarului Ioniţă Rafail pentru întărirea anaforalei ce s'au întărit de către adevăratul Divan anaforaua judecăţii boierilor ot opt Departamentul, pentru moşia Baloteştii ce o luase Brăiloiul.
1	20	Logofătului Niculae za Divan căci au trecut în condica Divanului.
1	20	i pac Logofătului Niculae za Divan jalbă, pentru Vatafu za Divan că nu vrea sĕ-mi dea anaforaua, cerându-mi filodormă talere 500.
—	10	Logofătului Niţu condicaru ce au scris acéstă jalbă, care poruncea Divanul Vatafului za Divan numai talere 50 să primească.
	20	al doilea jalbă tot pentru Vatafu za Divan, Logofătului Niculae, jeluind că nu vrea să primească talere 50, ci cere tot talere 500.
1	20	dat Pitarului Rafail tot pentru acéstă jalbă ce mi-au dat buiurdi ită către zapciu, ca negreşit să primească numai talere 50 iar nu mai mult.
50		dat zapciului, filodormă, dupe porunca slăvitului Divan.
9	—	douĕ căruţe lemne cumpărate pentru foc când am venit întâi la apelaţie, de am ars în 5 zile.
5	—	mâncarea mea într'aceste 5 zile până am pornit căruţa afară la ţară.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
160	1	cheltuiţi în 40 de zile, cum să arată, dela Aprilie în 16 şi până la sfîrşitul lui Mai, însă :
		talere / parale
		45 — mâncarea mea pe zi în 45 zile, cu feciorul,
		42 — căruţe 12, lemne, carul po talere 3 parale 20.
		50 / 21 — oca 675 fân, oca po parale 3, pentru cal care umblu pe dînsul, zi cu noapte oca 15.
		22 / 20 — oca 180 orz, oca po parale 4, zi cu noapte oca 4 dat.
		160 / 1
47	30	cheltuiala mâncării mele i a feciorului, dela lunie 1 şi până la lunie 14, însĕ :
		14 — mâncarea mea cu feciorul.
		11 / 10 — cinci carĕ maldăr, carul po talere 2 parale 10.
		16 / 10 — çinci carĕ lemne, carul po talere 3 parale 30.
		6 / 10 — 42 oca orz la cal, oca po parale 5.
		47 / 30
137	5	cheltuiala dela lunie 14 şi până la sfârşitul lui lulie, zile 47, însă :
		talere / parale
		47 — mâncarea mea pe zi po talere 1.
		46 — 12 care lemne, carul po talere 3 parale 30.
		17 / 5 — oca 141 orz, oca po parale 5, pentru cal într' aceste zile.
		137 / 5
12	20	oca 100 orz în 5 zile la 5 cai, ce le-am dat când m'au zăbovit Vataful za Divan de nu vrea să-mi dea anaforaua, cerându-mi talere 500 filodormă, ne-vrând sĕ mi-o dea fără de poruncă, de cal câte oca 2, cu zi cu noapte, oca po parale 5, August 10.
26	10	oca 350 fân la 5 cai, pe zi cu noapte de cal câte oca 7 în 10 zile, August 10
10	—	mâncarea mea în 10 zile.
5	—	în 10 zile mâncare la 5 oameni, până am plecat.
3	—	cheltuiţi pe drum când am plecat acasă.
1	32	la răvaş dela Spătărie, când am ieşit afară la ţară.
—	30	la poliţie pentru acest răvaş.

Altă cheltuială ce au făcut soţia mea când mĕ aflam eu în Bucureşti pentru judecata Brăiloiului.

talere	parale	
5	—	la moartea Păunii ţigăncii, a casii răposatei însĕ :
		1 / 35 — coţi 5 la îngropat.
		20 — ceară.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
			6	mătase.
			20	lemnul.
			9	. . . .
			16	preotului.
			20	i pac ceară.
			6	privigătoarea.
			9	tămâie.
			20	făină,
			10	grâu pentru colivă
		5	5	
13	—	o giubea lui *Mihalache*, de vară.		
1	—	plata cusutului.		
1	—	o pereche ciurapi lui *Mihalache*.		
2	20	o pereche iminei lui *Mihalache*.		
5	—	dat Logofătului. Dumitrache condicaru când mi-au trimis socoteala în condica Mitropolii, din porunca prea Sf. sale.		
	20	o jalbă ce am făcut către prea sf. sa părintele Mitropolitul, pentru că trebue, cele mişcătoare dupe împrejur a sĕ drege, ale casei rĕposatei.		
8	30	un ciaslov nou, de cele bogate, lui *Mihalache*, dela Gherghe Prahoveanu ot Tîrgovişte.		
4	—	un ciaslov vechiu ce'l luasem mai nainte.		
1	20	cheltuială pe drum lui Manolache feciorul, când l'am trimes cu scrisoarea la prea sf. sa părintele Mitropolitul, pentru multele supărări ce-mi făcea Stolnicul Palada, dupe ce am luat copilul din porunca prea sf. sale părintelui Mitropolitul şi l'am dat la dascălul Negoiţă.		
1	—	o pereche ciurapi lui *Mihalache*.		
7	—	sâmbriea pândarului ce au fost tocmit la vie până se va da buţile de vale, 1808 Septembre, feciorului lui Şerban poslușnicului casii.		
3	—	o pereche iemenei lui *Mihalache*.		
1200	—	sîmbriea mea în 6 ani, luat pe an câte talere 200 cu pecetluitul, din porunca sf. sale părintelui Mitropolitului.		
5	20	o pereche cizme lui *Mihalache*, negre.		
8	20	nouă coţi pânză subţire, cămăşi lui *Mihalache*, cotul po parale 38, dela Sanda văduva.		
4	—	o cămaşă lui unchiaşu Ştefan vierul.		
10	20	o pereche cizme lochii, lui *Mihalache*.		
-	25	potcovitul cizmelor.		
2	—	o pereche tusluci lui *Mihalache*.		
		Marfa ce sau luat, dela Dumitru Coţamuş, pentru *Mihalache*.		
31	13	luat, însĕ :		
		10	—	două brâne ne rânzate pentru ciacşiri.
		1	22	şasĕ coţi şi un rup astar sovar.
		1	22	o bucată găitan sacâz.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
			10	ibrişim.
			2	aţă.
		8	30	patru coţi zuf... pentru scurteică.
		2	28	şapte coţi astar sovas (?) la scurteică.
		1	10	un cot bogasiu la scurteică.
			5	bumbac, sfoară la scurteică.
		1	30	un cot bogasiu, meremet la nădragii cei vechi.
		1	—	plata cusutului ciacşirilor.
		1	20	plata cusutului scurteicii.
		31	13	
22	—			o misadă nefea, vulpe, la scurteică i la meremetul tătarcii înlăuntru.
2	20			o jumătate oae misadă, la spatele scurteicii.
1	20			plata blănitului.
3	10			o pereche cizme femeieşti, femeii cei-ce poartă grijă la mormîntul răposatei.
3	30			o oca untdelemn la mormîntul răposatei, la çandele.
3	—			oca 1 făclii ceară, la mormîntul răposatei i pac.
5				dascălului Negoiţă, una psalterie să cumpere lui *Mihalache*.
16				un işlic nou lui *Mihalache*, acum la Paşte.
3	25			un fes nou i pac.
5	20			o pereche papuci i pac.
2	—			o pereche iemenei negrii i pac.
1	18			o pereche ciurapi lui *Mihalache*.
6	30			cheltuială când am adus pe *Mihalache* la Bucureşti.
12				dat ofiţirului de cazaci când am luat dela Spătărie un cazac, de am mers la Tîrgovişte când am adus pe *Mihalache*, însă 6 Vatafului spătăresc, 6 ofiţirului.
3	20			dat cazacului în 6 zile, tocmeala lui.
1				i pac dat lui cheltuială pe drum.
2				pâine, pastramă pentru fecior pe drum.
—	10			străjarilor când am ieşit de am mers să aduc pe *Mihalache*.
	10			i pac străjarilor când am venit cu *Mihalache*.
21	20			oca 4 zahăr ce sau dat la obraze ştiute, pentru pricina acestei judecăţi a moşii Baloteştilor cu Brăiloiul.
16	35			oca 2 cafea i pac sau dat asemenea.
1	10			la răvaşu spătăresc când am ieşit afară de drum.
—	30			dat chirigiului cât au şezut la mine acasă până am plecat la Bucureşti.
10				un sărindar la sf. Sava unde este îngropat socrul răposatei i neamul nostru.
10				sărindar la moşia Măneştii, preotului popa Gheorghe.
10	—			Preotului Popa Costandin, sărindar, ot Doiceşti, unde este răposata îngropată.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
128		dascălului Negoiță din sîmbriea lui, dela leat 1808 Iulie și până la leat 1809 Martie, însă cu iemecîtul copilului.
6	—	dăscăliții lui dascălul Negoiță, care caută copilul și'l spală, din talere 30 sîmbriea ei ce era tocmită într'un an, tot dela Iulie leat 1808.
46	20	sîmbriea lui Manolache feciorul ce au umblat dupe copil, cu o pereche cizme ce i-am luat.
2293	39	

Perilipsis de adunarea sumelor, însă :

talere	parale	
2278	29	venitul dela leat 1808 Aprilie și până la leat 1809 Aprilie.
2293	39	cheltuiala dela leat 1808 până la leat 1809 Aprilie.
15	10	trecuți mai mult cheltuiți.

Perilipsis de dobânda banilor talere 3100 capete ce sunt dați cu dobândă, precum înapoi să arată trecuți.

193	24	dobânda la talere 600, dela leat 1804 August 18 și până acum la leat 1809 August, adică ani 4 luni 6 zile 10, pe lună la talere 600, talere 3 parale 24, care fiind luați asupra mea, acum i-am răspuns acești bani la nunta *nepotului meu Mihalache*, cu dobînda lor, d-lui Serdarului.
230	—	dobînda la talere 1000 ce sunt dați la prea sf. sa Părintele Episcopul Sevastis, cu dobîndă, dela leat 1805 Iulie și până acum la leat 1809 la talere 13, pe lună po talere 2 parale 20, adică ani 3 luni 10, la trecuta lună a lui Martie 1.
180	—	dobînda la talere 1500 ce sau dat d-lui Stolnicului Ghiță Palada, dela leat 1808 Martie 1, care sau împlinit acum la trecuta lună a lui Martie 1809 un an.
603	24	Dositeu al Ungro-Vlahii adeverez.
603	24	suma dimpotrivă.

talere	parale	Să scad, însă :
15	10	ce trec mai mult cheltuiți de mine în trecutul an, precum înapoi să vede.
193	24	dobînda la talere 600 capete, ce au fost asupră-mi cu zapis.
208	34	sau dat împreună cu capetele de s'au cheltuit la nuntă.

394	30	aceștia rămân.
1000	—	capete la părintele Sevastis, cu dobîndă.
1500	—	i pac capete la d-lui Stolnicul Palada, cu dobîndă.
2894	30	aceștia rămân capete, a copilului, adică două mii optsute nouă zeci și patru parale 30.

S'au însemnat perilipsis, aceste socoteli și în condica sf. Mitropolii.
Niculae Logofătul Mitropolii.

www.dacoromanica.ro

Copie întocmai după cea adevărată ce este trecută în condica Mitropolii.

Fiindcă cu ajutorul lui D-zeu am căsătorit pe *nepotul Mihalache sin Ioniță Bărbătescul*, după coplia răposatului Clucer Manolache Topliceanu, cu foae de zestre iscălită de d-lui Serdarul Antonie Fotino unchiul copilei, i de d-lui Slugerul Dumitrache fratele copiii și are moșii, vii, țigani, bani, iscălite în zapise, scule și alte lucruri mișcătoare, pe care îl fac teslim pe numitul nepotul meu în mâna d-lui, care lucruri îi sunt rămase dela părinți.

Moșia Bărbătești din sud Dâmbovița a cărei venit este vîndut pe 2 ani, însă dela viitorul August 16 cu leat 1809 și până la leat 1811 August 16 și banii fiind luați de mine, sunt trecuți în socoteala ce mi-am dat la sf. Mitropolie:

Moșia Măneștii din sud Dâmbovița cu 2 mori i piuă, este vîndută pe 2 ani, însă dela leat 1809 Iunie 13 și până la leat 1811 Iunie 13 și banii fiind luați de mine, asemenea sînt trecuți în socoteală, cum mai sus să arată.

Moșia Ciocenii din sud Saac a cărei venit este vîndut pe ani 4 însă, dela leat 1809 Iunie 1 și până la leat 1813 Iunie 1 și banii fiind luați de mine, asemenea cum mai să vede trecuți în socoteală. Livezile dela munte, de fân, dela Pietroșița sud Dâmbovița i case cu livede de pruni ce este în sat, însă 5 livezi și o siliște boierească ot Moroieni.

Viile, cinci pogoane și jumătate ot Bărbătești sud Dâmbovița, cu obrățiile lor, livezi de pruni și de fin.

Moșia Baloteștii din sud Ilfov cu moșia de peste a tot Vlăsii, a cărei venit are să'l ia copilul dela Aprilie 1, are să'l stăpânească și casele cele mari cu totul, însă să întoarcă talere una miie lui chir Petre Lipțcanul dupe judecățile ce au avut, are să ia și venitul pe un an dela casa răposatului Clucer Costandin Brăiloiul, ce i l'au hrăpit. Are să ia și venitul din anul trecut, din casa unchi-său d-lui Stolnicul Ghiță Palada bez chile 5 grâu, 3 care fîn și 60 baniță porumb știuleți ce sînt acum pe moșie în mâna Isprăvnicelului rămase din anul trecut.

Țiganii. Anastașia văduva, Dinul copilul sin ego, Nedela văduva sin Nastasia văduva, Voica sin Nedelea, Tudor Grancea holteiu. Dina fată sin Nastasia la d-lui Paharnicul Pană Costescul, măritată dupe țiganul d-lui și dată în bir po talere 15 pe an. Stoian croitor la d-lui Stolnicul Palada. Adică șapte.

Vitele. Doi boi, o iapă, un cal bătrân ce să află la Șerban poslușniçu, o vacă cu viței și un cal bătrân la d-lui Stolnicul Palada.

Sculile. O pereche cercei smaragduri, cu aripi, cu câte 8 diamanțele.
1 pereche cercei cu balașuri.
1 inel de aur cu robin.
1 leftișor de aur cu 13 diamanturi.
7 șiruri mărgăritar de mijloc, pe la căpătâie cu de cel mărunt.
1 pereche paftale de argint poleite, cu colanul lor de catifea neagră.
talere 600 ce au fost la mine cu dobîndă din leat 1804 August și până acum la leat 1809 Martie, dobînda la talere 13 pe lună talere 3, pe care i-am și răspuns la nunta copilului, talere 193 dobînda la acești talere 600, pe ani 4 luni 6.

Cei prin zapise. Talere 1000 la sf. sa părintele Sevastis ce sunt dați cu dobîndă, po talere 2 la talere 13 pe lună, din leat 1805 lulie 1 până la leat 1809 lulie 1.
Talere 240 dobînda la acești talere 1000, dela Părintele Sevastis, pe ani 4.
Talere 1500 la d-lui Stolnicul Ghiță Palada ce sînt dați cu dobîndă po talere 5

www.dacoromanica.ro

la talere 13 pe lună, din leat 1808 Martie 1 şi până la leat 1809 Martie 1, cu amanet zapisele vii d-sale ot Greaca.

Talere 180 dobînda ce face la aceşti talere 1500 dela d-lui Stolnicul Palada pe un an.

3713 — adică trei mii şapte sute trei sprezece talere.

Trecut în condica Mitropolii. 1809 Aprilie 22.

Dumitrache condicaru.

Copie întocmai după cea adevărată, din condica Mitropolii.

Insemnez foaia de zestre a soră-mi Smaragdii, 1809 Martie 1.

talere	parale	
200	—	o rochie albă cu fir.
60	—	o rochie sadea.
70	—	o rochie albastră sadea.
60	—	o rochie malteh albastră.
60	—	o rochie malteh.
50	—	» stambă.
50	—	» malteh hidico.
190	—	» de (indescifrabil).
60	—	2 fuste malteh.
50	—	2 » batistă.
80	—	un antiriu de noaptea.
150	—	» » » postav.
116	—	4 cămăşi
20	—	2 perechi ciurapi mătase.
21	—	3 » » ţiriplic.
20	-	2 » mănuşi de mătase.
300	—	3 bodcialâcuri.

Aşternutul dintâi.

180 o pernă mare şi 4 mici şi 2 şi mai mici, cusute cu fir, umplute cu puf şi cu cearşaful lor.

Aşternutul al doilea.

60	—	o pernă mare şi 4 mici, un cearşaf vărgat.
92	—	o saltea atlas cu 3 perne umplute cu puf.
60	—	o plapomă atlas.
40	—	un cearşaf batistă.
100	—	cinci cearşafuri cu mătăsuri cusute.
80	—	două » cu beteală
2169	—	
50	—	o masă cu 12 şervete şi un prosop.
20	—	12 perechi cuţite cu lingurile lor, de Lipţca.
10	—	un toc de talere } farfurii
12	—	un toc de bucate } farfurii
2261	—	

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
75	—	un şal
60		ibric cu lighianul galben.
22	20	două sfeşnice de alamă.
28		4 perechi (loc alb).
150		un inel cu 9 diamanturi
20	—	o ladă de Braşov.
600		o butcă.
3891	20	
375		300 gălbenaşi po talere 1 parale 30.
50		o pereche paftale, legate cu aur, cu colanul lor.
10	—	o umbrelă.
16	—	4 bucăţi pangliçe.
4342	20	Acestea sunt dela noi, iar dela D-zeu milă, dar şi blagoslovenie.

1809 Martie 1.

Antonie Fotino Serdar. Dumitrache Topliceanu Clucer.

Trecut în condica Mitropolii : Dumitrache Condicaru.

Insemnare întocmai dupe foaia ce mi-au trimis-o d-lui Stolnicul Ghiţă Palada, de ce bani au cheltuit la hotărnicia moşii Baloteştilor ot leat 1803, care moşie este a *nepotului nostru Mihalache Bărbătescul* nevîrsnicul, ce se află sub epitropia noastră, cum în jos anume să arată, cum şi alte cheltueli :

talere	parale	
40		4 sărindare la 4 biserici în Bucureşti, dat d-lui Stolnicul.
40		lui Costandin Lipţcanul pentru un agabaniu ce să luase de răposata în viaţă fiind, precum în diată să arată.
58	20	dat Hristii Diamandiul ce era răposata datoare să răspunză dupe maloteaua cu samur, care dupe moartea răposatei, acéstă malotea s'au dat soţii lui Postelnicul Dumitrache Popescul, de pomană.
67	20	dat d-lui Stolniçul hotarnicului, d-lui Petrache biv vel Serdar ce este la veliţii boieri, pentru cartea de hotărnicie ce sau facut pentru moşia Baloteştilor, a copilului *Mihalache*, din sud Ilhov.
16	—	ce era răposata datoare d-ei Medelniceresii Marghioalii, cumnată răposatei.
3	10	au trimis d-lui oca peşte sărat 10, d-lui Medelnicerului, pentru pomana răposatei.
2	20	au scos d-lui Medelniceru o carte de blestem ce sau citit în Tîrgovişte, din porunca gospod, când sau făcut catagrafia casei răposatei.
5		dat d-lui la o poruncă gospod către Ispravnici pentru ca să lase poslusnicii răposatei făr de dajdie.
1	20	Logofătului ce a făcut catagrafia casei răposatei.
45	—	zice d-lui Medelniceru că au cheltuit cu hotarnicul ce au ieşit la moşia Baloteştii i la oamenii ce au fost mărturii, să arate dreptele hotare.
6	—	bacşiş oamenilor ce au pus pietrile moşii Baloteştilor.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
2	20	altă carte de blestem celor ce nu vor arăta dreptul adevăr pe unde au fost venit stăpânirea.
3	—	bacşiş Portărelului.
2	10	Isprăvnicelului moşii Baloteştii de şi-au luat o pereche iminei.
2	—	dat lui Stoian, ţiganul casii răposatei, tot d-lui Medelnicerul.
295	30	Această cheltuială mi-au arătat-o d-lui Medelnicerul Palada, unchiul copilului *Mihalache*, că au cheltuit la hotărnicia moşii, cum mai sus sĕ arată, care aceşti bani talere 295 parale 30, i-am şi dat eu în mâna d-lui, de sunt trecuţi înapoi, care mai pe larg i-am trecut aicea, ce i-am rĕspuns eu în leat 1803.

Tot cheltuială, dupe foaia d-lui Stolnicul, ce au făcut cu *nepotul Mihalache*, ot leat 1805 Iulie, dupe foaia d-lui.

talere	parale	
32	10	un biniş nepotului *Mihalache*, postav, coţi 3 şi rupi 1.
3	—	12 coţi şiret.
—	20	ibrişim.
—	20	un daf la guler.
2	20	lucrul.
15	—	la herşiile işlicului.
6	—	făcutul.
50	—	5 perechi samuri Beciu, pentru giubea lui *Mihalache*.
20	—	una nafea, afară din ceea-ce am pus dela mine.
12	20	coţi 5 ghelmesut pentru giubea.
3	10	10 coţi atlas.
—	15	ibrişim.
2	—	lucrul.
2	20	lucrul cojocarului.
10	10	şal de nădragi.
1	38	6 coţi atlas.
1	20	ciucurlîcul.
—	30	găitan.
—	12	ibrişim.
1	—	lucrul croitorului.
15	—	6 coţi şaliu, anteriu lui *Mihalache*.
4	—	10 coţi maraş la antereu.
1	—	4 bucăţi găitan.
—	20	parmaclîcurile la mânici.
	12	doi coţi şiret.
—	25	ibrişinul.
—	11	nasturi.
1	30	plata croitorului.
10	—	4 perechi papuci i o pereche iemenei.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
30		căputul care l'am făcut, să'l aibă pentru vreme rea.
20		un brâu ce l'am luat, la hainele cele mai bune.
12	20	2 perechi cisme.
4	20	un fes.
4	—	2 basmale de nas.
1	20	o pereche tusluci.
2	-	o scufiţă de noapte.
3		o filadă grecească.
4	—	4 perechi ciurapi buni.
8		4 coţi zuf de vară, scurteică.
1	38	astarne.
	12	ibrişinul.
	4	aţă.
—	4	găitan.
1	20	lucrul.
15		blana.
12	20	ierbechir, rochie Păunii ţigăncii.
3	.	maraşul.
1	20	găitan.
	18	nasturi.
—	20	ibrişin.
2		lucrul.
4	—	două basmale ţigăncii.
	35	o pereçhe papuci i pac.
3	20	i pac o pereche însurături ţigăncii.
3		un brîu i pac ţigăncii.
100	—	dascălului într'un an.
80		sîmbriea feciorului ce este pus dupĕ *Mihalache* să-l ducă la dascăl şi sĕ'l aducă.
16		2 perechi cizme feciorului.
4		2 » iemenei feciorului.
5		blănile ce s'au pus la misadea.
544	14	cheltuiţi de d-lui Stolnicul, afară din talere 5 parale 25 ce trec la d-lui mai mult daţi şi s'au dat la o pereche cisme lui *Mihalache*, care această cheltuială sau făcut de d-lui Stolnicul cum foaia d-lui arată, care foaie este trecută în condica casii la leat 1805, care socoteală este întărită şi de prea sf. sa părintele Mitropolitul dupĕ cum înapoi sĕ arată în socoteală.

Socoteala datornicilor care au avut sĕ ia bani dela rĕposata *Maria Bărbăteasca*, dupe marfa ce au dat rĕposatei în viaţă fiind rĕposata, cum şi banii daţi pentru trebuinţa casei rĕposatei, cum în jos anume sĕ arată, care datoria aceasta am plătit-o eu dupĕ moartea rĕposatei. 1803.

Socoteala lui Gligore Isprăvnicelul la moara cea nouă.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
123	34	arată Gligore cheltuiţi la moara cea nouă, însĕ :

talere	parale	
10		la parii morii când trăia rĕposata.
1	35	500 cuie fer la şindrilitul morii.
	22	i pac cuie de fer.
—	24	chiria şindrilii ce au adus la moară.
35		2 perechi pietre la moară, ot leat 1802 Septembre 10.
15		i pac cu răvaşul răposatei, datoare fiind lui Gligore dintr'o socoteală veche ot leat 1801 Octombre 19.
26		i pac o pereche pietre cu adusul lor la moara cea veche, din porunca rĕposatei când trăiă.
7		cumpărat varză rĕposatei, pentru casă.
4	20	dat rudarilor de au săpat iazul morii cei noui, când trăia rĕposata.
3	20	făcut un hambar la moară pentru oem.
4	—	cumpărat vase pentru rĕposatul soţul d-ei, pomană.
3	24	cumpărat rĕposatei pui de găină, când trăia rĕposata.
1		Stanii femeii pentru văpsitul fustelor ţigancelor.
10	—	sîmbriea lui Gligore pentru osteneala lui, ce au şezut dupĕ oameni când lucra la moară.
123	25	Dintr'aceştia ce arată Gligore că au primit, însă :

talere	parale	
20	10	— dat răposata trăind.
	10	i-am ţinut eu în seamă dupe 2 livezi ce i-am dat eu într'un an.
103	25	au rĕmas bani buni să-i rĕspunz eu, care i am şi plătit dupe cum şi în diata rĕposatei arată că socotindu-l, ce va mai rămânea datoare să-i plătesc, care bani sînt trecuţi înapoi la cheltuiala casei, ce este teorisită cum sĕ vede.

Socoteala lui Bucur Negrea ot Măneşti, ce îl avea rĕposata Isprăvnicel pe moşie :

talere	parale	
96	34	au cheltuit la moara cea nouă, însĕ :
81	—	au primit dela rĕposata.
15	34	au rĕmas ca sĕ-i rĕspunz, cari i-am şi rĕspuns eu dupĕ moartea rĕposatei cum înapoi la socoteală sĕ arată, adică întâi talere 7, dat al doilea talere 8 i parale 34.

Socoteala lui Şerban cârciumar ot Doiceşti dupe vinul ce au vândut, al rĕposatei, cum arăt :

69	20	o bute vin vedre 69 oca 5 afară din vedre 2 iertăciune, vadra po talere 1.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	
59	8	o bute vin vedre 59 oca 2, vadra po talere 1, afară din vedre 4 ce s'au găsit drojdie.
128	28	face toată suma banilor, ce să scade însă :
	3 24	vedre 3 oca 6 dat Cocoanii.
	1 20	dat din porunca »
	28 20	dat răposatei.
	10	i pac dat răposatei.
	5 —	» » »
	7	» » »
	20	» » »
	19 —	» » »
	33 —	» » »
	14 —	» » »
	5	» » »
	146 24	
17	36	trec mai mult dați de Șerban, răposatei, care i-am și plătit eu cum înapoi la socoteală să arată, la cheltuelile socotelii.
5		Tănase Gogoașe, arată răposata în diată, ne-vrînd să ia banii fiind dați pentru uluci, i-am dat eu și i-am făcut ulucile 200.
20	—	La Mihul morar, ce au lucrat la moara cea nouă.
		Dintr'acești bani, ce i-au dat răposata, însă :

talere	parale	
4	—	dat răposata.
1	20	dat Bucur Negrea.
1	33	dat Floarea cârciumăreasa.
2	20	i pac dat Floarea.
2	8	dat răposata.
12	1	

7	1	Acești bani i-am și plătit eu după moartea răposatei, care i-am și plătit eu, cum înapoi socoteala arată.
		Socoteala lui Tănase Băcanul :
37	15	zice că au dat marfă răposatei, însă :
	12	două perechi cisme voinicești.
	2 30	o pereche cisme femeiești.
	6 5	oca 5 miere.
	16 20	oca 30 fer pentru moară.
	37 15	Dintr'aceștia ce au primit :
		10 — dat răposata.
		4 — cu Dumitru țiganu.
		10 — cu Niculae feciorul.
		24 —

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		13	15	Au rĕmas ca să-i rĕspunză, care i-am şi plătit eu, cum înapoi arată socoteala cheltuelilor casii.
				Băcanul.
66	7			Dinul băcanul, pe marfă ; dintr'aceştia arată însĕ :
		45	4	cu 2 răvaşe ale rĕposatei.
		15	7	i pac un răvaş rĕposata.
		—	12	fer, cu răvaş.
		5	—	dupe o socoteală veche, ce îi rămăsese răposata, ot leat 1801.
			24	oca una fier, cu răvaş.
		66	7	Dintr'aceştia însĕ talere 30 au primit dela rĕposata trăind.
		36	7	au rĕmas ca sĕ-i rĕspunză, care i-am plătit eu în urma răposatei, dupĕ cum înapoi la cheltuelile casii să arată.
16	14			Au arătat Dumitrache croitorul că are sĕ ia dela rĕposata, dupe lucrul hainelor ce au lucrat când trăia rĕposata, i alte cheltueli ce au făcut la acele haine, însĕ :
		—	15	dresul unei rochi.
		3	30	trei coţi batistă, cotul po parale 50.
		1	3	trei bucăţi găitan.
		—	24	şiret, aţă la 2 rochi.
		—	6	nasturi.
			28	patru dramuri ibrişin.
		3	30	2 rochi nouă, cusutul.
			14	2 dramuri ibrişin la giubeaua lui *Mihalache.*
		—	30	plata cusutului giubelei lui *Mihalache.*
		—	16	parmaclîcuri la antereul lui *Mihalache.*
		—	8	nasturi la antereu.
		—	10	ibrişin, aţă.
		—	30	cusutul.
		—	10	o bucată găitan.
		3	—	alte cusături vechi ce nu i-au plătit.
		16	14	Dintr'aceştia ce i-am dat, cum socoteala înapoi să arată, însă :
				6 11 dat eu
				10 3 i pac dat eu.
				16 14 plătit.
160	—			Arată Dima că are să ia dela rĕposata dupe marfă, însĕ :
		60		ot leat 1801 dat marfă.
		29	20	dat postav ot leat 1803.
		10	30	3 coţi postav şiret.

www.dacoromanica.ro

talere	parale	talere	parale	
		21		o bucată citarie erbechir.
		11	35	cinci coți șal pentru Mihalache.
		3	20	o alagé.
		1	9	coți 7 atlas șovaz.
		2	—	zece dramuri găitan.
		11	35	coți 5 ghelmesut, lui *Mihalache* giubea.
		151	19	Dintr'acești bani, ce au primit, însĕ:
		56		o bute vin vedre 88, vadra
		141	—	po parale 38.
		85	—	rĕposatei bani în mână.
		141	—	
		19	19	au rămas sĕ-i răspunză casa, care i-am și răspuns, cum socoteala înapoi sĕ arată.
80	—			La Lazăr Părcălabul ot Drăgoeștii – Ungurei, ce îi arată rĕposata în diată că este datoare să-i rĕspunză și orînduește să-i plătesc eu, care i-am și plătit eu în urmă, cum înapoi socotelile arată.

Adunarea sumelor tuturor datornicilor, ce au avut sĕ ia dela rĕposata și i-am rĕspuns eu în urmă, cum arăt :

talere	parale	
103	25	Gligore Isprăvnicelu ot Mănești.
15	34	Bucur Negrea.
17	36	Șerban cârciumarul ot Doicești.
7	39	Mihul morar.
13	15	Tănase băcanul.
36	7	Dinul băcanul.
16	14	Dumitrache croitorul.
19	19	Dima.
80		Lazăr Părcălabul.
310	29	Adică trei sute și zece, parale două zeci și nouă sau făcut toată datoria răposatei, ce rămăsese să o rĕspunz la numiții datornici, care în urmă am plătit-o eu cum înapoi la socotelile casei sĕ arată. [1]).

1804 Mai 17. (Condica Bărbăteștilor. actul No. 53.) Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod și Domn al Valahii.

---

1) Dacă am insistat să dau în extenso actul ce precede, foarte de puțină importanță în multe părți, am făcut acest lucru mai mult îndemnat de motivul că prin el se oglindește viața de toate zilele a boierimii noastre dintr'acele vremi. Adevărații cercetători știu să prețuiască atari detalii și de sigur că le vor utiliza, fie când vor trata despre modul cum să făcea comerțul, lucrurile uzitate în comerț, costul lor având în vedere mijloacele de transport, etc. fie când vor voi sĕ afle obiceiurile timpului, obiceiuri care de sigur că nu sĕ mai potrivesc cu zilele de față.

Nu mai vorbesc de modul cum epitropii vr'unui nevîrsnic, țineau socotelile, instanțele către care erau chemați să-și justifice gestiunea, sistemul de contabilitate și alte detalii, pe cât de simple în fapt, pe atât de practice.

Față cu aceste motive, publicarea actului este cred, pe deplin justificată.

www.dacoromanica.ro

La această anafora, amândouă părțile rămâind odihniți și mulțumiți, au dat și adeverința lor în scris la Logofeția Divanului, adeverită de zapciul cel orînduit. Întărim și D-mea și poruncim D-voastră Ispravnicilor ai Județului să faceți urmarea ce se coprinde mai jos, la care orînduim și mumbașir pe sluga D-mele Stanciul copilul din casă, de vistierie. 1804 Mai 19.

Pecetea gospod. Io Costandin Ipsilant Voevod.

Treapădu Județului.

Prea Înălțate Doamne,

Din luminata porunca Mării Tale, prin zapciu Vataf de Vistierie, s'au înfățișat la judecată : Tudor i Bucur i Ion nepoții răposaților moșneni Fronie Grișițescul din sud Dâmbovița cu jalba ce au dat înălțimii Tale asupra d-lui *vel Sluger Mihai Bărbătescul*, zicând că împresurându-le o moșie dela 4 mòși ai lor, ce să numește Ludeștii din sud Dâmbovița, de sunt acum ani 63 și ca jeluitori să află acelor mòși, nepoții și din pricina necazului și a birului, risipiți fiind părinții lor într'alte părți până când li sau întâmplat și moarte și ei rămâind nevârsnici, încă nici bună știință n'au avut de au moșie sau nu și acum adunându-se care dupe unde au fost risipiți, au adeverit din unii-alții că au moșie rămasă dela mòșii lor, care o stăpânește *Bărbătescul* pârâtul.

Și, mai în trecuta vreme dovedind un văr al lor anume Zamfir, fecior bun al unui mòș dintr'acești 4 mòși care stăpânește partea unui mòș adică partea tată-său, iar partea celor l'alți 3 mòși, dupe vremea când sau înstreinat părinții lor, sau cuprins de pârâtul și o stăpânește și până acum.

Au zis cu meșteșug numitul *Bărbătescu* către vărul lui să nu le descopere lor că au moșie dela mòșii lor, ca să nu se scoale jeluitorii să o ia și îi făgăduește *Bărbătescu* că moșia, partea tată-s'o să și-o stăpânească în pace ne-bântuit, speriindu-l și cu acest cuvînt că dacă le va spune lor să va scula pârâtul și îi va lua moșia lui și fiind fricos ca un om prost au tăcut până acum și n'au vrut să le arate. Iar acum ajungând în vîrsta bătrînețelor și temându-să de moarte, apucându-l și ei cu strânsoare ca să le arate prin blestem de au moșie sau nu și tocmai acum le-au arătat acel văr al lor adevărul, scoțîndu-le un zapis vechiu în care zic că se arată toată moșia a câte 4 mòșii și care o stăpânește pârâtul și care o stăpânește vărul lor, cer dreptate ca prin carte de blestem să fie toate părțile rînduite la d-lor boierii Ispravnici, să le cerceteze pricina la fața locului spre așî afla îndestularea și dreptatea.

S'au întrebat jeluitorii de au niscaiva sineturi sau stăpân're și au răspuns că sineturi n'au nici stăpânire de curînd, iar martori ziseră că au la fața locului cum că îi știu de moșteni.

Față fiind și pârâtul *Slugeru*, au răspuns că această moșie ce o cer jeluitorii s'au stăpânit de Stoica Logofătul Ludescul i de moșu-său i de tată-său cum și de d-lui până acuma neclintit ; ci fiindcă are scrisori i carte de hotărnicie pentru acea moșie pe care sineturi nu le are aicia ci afară la moșie, făr de numai ceru și pârâtul ca iarăși la fața locului să se facă cercetare atât dupe sineturi cât și dupĕ vechea stăpânire.

Deci fiindcă amîndouĕ părțile s'au mulțumit de a se face cercetarea la fața locului, găsim cu cale să fie luminata porunca Mării Tale cu mumbașir către d lor boierii Ispravnici ai județului ca să le orînduiască 2 boierinași cu praxis la fața locului și dupe sineturile și cartea de hotărnicie ce zice pârâtul că are și prin carte de blestem, să le facă acei rînduiți

www.dacoromanica.ro

atît acelor sineturi cât și de vechea stăpânire și ori care parte nu se va odihni cu alegerea d-lor Ispravnicilor, să-i sorocească și la luminat Divanul Mării Tale, iar cea desăvîrșită hotărîre rămâne a sĕ face de către Înălțimea Ta. *1804 Mai 17.* Dumitrache Cluceru Catargiu. Costandin Grecianu. Matei treti Logofăt.

1804 Iulie 10 (Ibidem.) Aicia într'această condică am trecut toate zapisele vechi i hrisoave domnești i hrisoave mai noui i cărți de hotărnicie vechi i cărți de hotărnicie noui, pentru 2 moșii ce am aicia în județul Dâmboviții, anume Doicești din plasa Dealului de sus. cum și moșia Bărbătești a d-lui *nepotului meu Mihalache Bărbătescul fiul rĕposatului d-lui vărul meu Ioan Bărbătescul sin Costandin Bărbătescul Postelnicul ce au fost frate bun cu rĕposatul tată-meu Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic,* care aceste 2 moșii sunt tot într'un hotar, numai în cartea de hotărnicie ce este făcută din zilele rĕposatului întru fericire Mării Sale Costandin Vodă Brâncoveanul care hotărnicie o am la mine și într'acéstă hotărnicie le desparte pe amîndouĕ moșiile cu sumă de stânjeni.

Și la împărțeala fraților de către rĕposații părinții d-lor și mòșii noștri, adică moșia Doicești cu tot hotarul ei i sau venit d-lui rĕposatului *tătâne-meu Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic,* iar moșia Bărbătești i sau dat d-lui *unchiu-meu Postelnicului Costandin Bărbătescu ce au fost frate bun cu tată-meu Paharnicul Mihai Bărbătescu ;* asemenea și altă moșie a mea ce se chiamă Ludești tot în sud Dâmbovița, ce este în partea Cârcinoavelor, care aceste 2 moșii anume Doicești î-mi este rămasă clironomie dela părinți, mi s'au venit la împărțeală când ne-am împărțit cu rĕposatul *frate-meu Șerban Bărbătescul Postelnicelu,* iar moșia Ludești i s'au venit *frăține-meu lui Șerban Postelnicelu* și am cumpărat-o dela d-lui *frate-meu Șerban,* cum și alte moșii, livezi ale *nepotului meu Mihalache Bărbatescul.*

Asemenea și câte trelele foile de împărțeala tătâni-mi-o i a *rĕposatului unchiu-meu Șerban Bărbătescul fratele tătâni-mi-o Mihai Bărbătescul,* i împărțeala *rĕposatului unchiu meu Costandin Postelnicelu fratele tătâni-mi-o,* cum și foaia de zestrea răposatei *mumă-mi Saftii Paharnicesii fica rĕposatului Stolnicului Pârvul Cantacuzino,* cum și de câți țigani am de vatră i de lae zlătari. care acestea toate le-am trecut într'acéstă condică ca să se găsească după vremi, ca întâmplându-sĕ a sĕ pierde vr'o scrisoare din aceste moșii, sau hrisov și întâmplându-sĕ în câtă viață îi va dărui D-zeu a sĕ împresura vreo moșie dintr'acestea de către răzașii vecini și fiind și vre-un zapis pierdut dupe cum mai sus arăt, să se caute într'acéstă condică că se va găsi. Sau întâmplându-se după petrecania mea niscai judecăți de către vecinii răzași și cu copii mei sau cu neamul meu, ce vor avea aceste moșii, fiind pierdute zapisele, să se caute aicia în condică că se va găsi, fiindcă le-am trecut toate și le-am scris cu însuși mâna mea, din cuvînt în cuvînt i cu slova *fie-meu Naie i a fie-meu Iancul* și le-am scris toate cu frica lui D-zeu, ne-mai sporind vre-un cuvînt mai mult, ci întocmai și chiar dupe hrisoave și cărți de hotărnicie i zapise ca să se știe și spre încredințare însu-mi m'am iscălit puindu-mi și pecetea ca să fie de mare credință.

Adeverez cu frica lui D-zeu: *Mihai Bărbătescu biv vel Clucer.*

1804 Noembre 21. (Ibidem, actul No. 55). Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod și Domn.

La această anafora a d-lor veliților boieri, rămâind amândouă părțile mulțumiți și odihniți precum și adeverință în scris au dat la Logofeția Divanului adeverită și de zapciul cel orînduit, întărîm și D-mea și poruncim numiților ceruți boieri mergând în fața locului să faceți

www.dacoromanica.ro

urmarea ce se coprinde mai jos, pentru care orînduim și mumbașir pe sluga D-mele . . . (loc alb) Portarul. 1804 Noembre 30. Vel Logofăt.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod.

Prea Înălțate Doamne,

Pe acéstă alăturată alegere Isprăvnicească ne-rămâind odihnit Bucur Cimpoerul i Tudor ce zic că se trag din moșul Frone Grișițescul și că sunt vechili și unui Tudor dela Ludești sud Dêmbovița ce ar fi tot dintr'un neam cu dînșii, dupe jalba ce au dat Mării Tale, din luminată poruncă Vataful de Vistierie zapciul cel orînduit s'au adus și înaintea noastră față cu d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul*, unde citind mai întâi alegerea Departamentului ce dupe mulțumirea amândurora părților s'au fost întărit și de către Înălțimea Ta, văzum scriind ca să le orînduiască 2 boierinași a li se face alegerea la fața locului dupe sineturile și cartea de hotărnicie ce au zis pârâtul că are i dupe vechea stăpânire, prin cartea de blestem.

Iar d-lor Ispravnicii scrie că n'au găsit de trebuință ale orîndui boierinași văzând că *Bărbătescul* are vrednice sineturi i carte de hotărnicie de ani 63, prin care i sĕ dă se stăpânească în Ludești masă stj. 3216 pol, pecum și moșnenii Ludești ce nu și-au vîndut părțile au iarăși dela acei hotarnici carte pe câtă parte le-au rĕmas ne-vîndută, pentru care întrebarăm pe jăluitori la ce nu sunt odihniți și rĕspunseră că cât pentru de a-și stăpâni *Bărbătescul* suma de stânjeni ce i se coprinde în hotărnicie nu se împotrivește. dar au bă nuială că stăpânește moșie mai multă împresurând-o din partea lor ce nu este vîndută, precum i-ar fi încredințat acel Zamfir Cazacul vărul lor și de aceea cer ca să facă alegerea la fața locului.

Deci această cerere a jeluitorilor este cu cale de a se da *Bărbătescului* numai dreaptă moșia sa, pe cât îi scrie cartea de hotărnicie, iar împresurarea ce va fi fost să o dea a cui este, la care nici *Bărbătescul* nu putu sĕ aibă cuvînt de împotrivire. Iam întrebat dar pe amîndouĕ părțile pe cine din boieri cer hotarnici și jeluitorii cerură din partea lor pe Răducanul Cojocăreanul, iar *Barbătescul* ceru din partea sa pe lancul Glava biv Clucer za Arie, ci să fie luminata porunca Mării Tale cu Portarul orînduit, către mai sus numiții ceruți hotarnici ca în vreme cuviincioasă să meargă la fața locului unde să tragă și să împlinească moșia *Bărbătescului*, chiar și întocmai pe unde și pe cât îi scrie cartea de hotărnicie ce are ot leat 7251 1743, Ghenarie 8, ale căreia semne și pietre să se cerceteze și să se adevereze prin carte de blestem și cu mărturii vrednici de credință și de să va dovedi că *Bărbătescul* stăpânește numai drepți stânjenii lui sau cât lipsesc și atuncea dintr'acea lipsă ce va avea, să aibă a i sĕ împlini dela moșnenii cei ce să trag din neamul vînzătorilor, cum și cheltuiala hotărnicii să o răspunză Zamfir Cazacu, ca unul ce el au pus la cale pe jeluitori a face acéstă pornire.

Iar dovedindu-sĕ că *Bărbătescul* stăpânește mai mult decât îi scrie cartea de hotărnicie, atunci nu numai acea călcare ce va fi făcut să o dea moșnenilor ci încă și toată chel tuiala hotărnicii să o rĕspunză dela sine, la care această hotărnicie să se cheme și vecinii răzași de față cu dovezile și scrisorile lor, ca să nu li se facă vre-o împresurare și urmân du-sĕ hotărnicia cu mijlocul ce zicem mai sus, să se puie și pietre unde va fi trebuință și să dea hotarnicii cărți de hotărnicie, însĕ de va fi a sĕ da moșnenilor vre-un prisos dela *Bărbătescul*, să se lipească lîngă cea l'altă moșie, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a sĕ face de Măria Ta.

www.dacoromanica.ro

Vel Ban, vel Logofăt, Vel Vornic, Nestor Căminar.

Trecut în condică de Gheorghe Logofătul, condicar al Veliților.

1805 Mai 6. (Ibidem, actul No. 57.) Prea Înălțate Doamne,

Dupe jalba ce au dat moșnenii Ludești din sud Dâmbovița, de d-lui *biv vel Sluger Mihai Bărbătescul* că ei având moșie *dela Negru Vodă*, li s'au împresurat mijlocul moșii lor, de d-lui, care aflându-sĕ în pricină și cu alți moșneni și din luminata porunca Înălțimii Tale fiind orînduiți noi prea plecatele Mării Tale slugi, cu Portărel să le facem și lor alegere și hotărnicie.

Din luminata porunca Mării Tale fiind fost orînduiți la d-lui vel Logofăt de țara de jos. prin anafora găsește d-lui cu cale ca pe lângă alegerea ce este de a face între d-lui *Slugerul Bărbătescul* cu alți moșneni de acolo, să facem cercetare și alegere și moșii jăluitorilor dupe scrisorile i dovezile ce vor avea, pe care alegere de vor rămânea amîndouĕ părțile mulțumiți și odihniți, să punem semne i hotare, dându-le jăluitorilor carte de alegere arătătoare de suma stânjenilor și hotară, dupĕ obiceiu. Dar când vreo parte nu vor rămânea odihniți, hotară să nu punem ci numai semne și cu cercetarea și alegerea să-i sorocim la luminatul Divanul Mării Tale, care anafora este întărită și cu luminata pecetea Mării Tale și ni sĕ poruncește ca întocmai să fim următori luminatei Mării Tale porunci.

Unde, mergând la fața locului, am cerut dela numiții moșneni să ne arate scrisorile și a ne aduce dovezile ce vor avea, ca să ne arate pe unde le-au fost stăpânirea mai dinainte, ca să putem cunoaște ce călcare li sĕ face de d-lui *Slugerul* și ne dete o carte de hotărnicie ot leat 7251 1743 Ghenarie 8, de sunt ani 63, a 12 boieri (tot aceia ce au tras și moșia d-lor boierilor Bărbătești), cuprinzătoare pentru moșia partea preoților ot Ludești și cu alți cetași ai lor anume : Popa Lixandru cu frații lui, Popa Vodă i Pană Logofătul i Mihai i Ion i Grișiță diaconul cu feciorii lui Toma i Ghinea și lui Ion diaconul cu frații lui : Mihai diaconul i Anghel frate-sĕu, ca să aibă întru a lor stăpânire (din care acum să trag acești moșneni ce dau jalba), moșia din hotarul Ludeștilor ce au hotărît-o partea lor, atît de moștenire cât și de cumpărătoare, stânjenii ce mai jos sĕ vor numi, cu pace de către d-lui *Mihai Bărbătescul vel Paharnic* și de către tot neamul d-lui, cum și de către Toma Pitarul și de către alții ce au fost moșneni, care acum la această hotărnicie sau adeverit din zapisile de vînzare ce s'au găsit la mâna d-lui *Mihai Bărbătescul vel Paharnic* i a Popi Radului moșul Tomii Pitarului despre jupânească, numai câte trele trăsurile.

La trăsura dintâi despre soare apune, s'au venit partea preoților cu tot neamul lor, din valea Purcăreților dintr'un stejar, dimpotriva unei codițe de vălcea ce iese în gligănel, în sus pe vale până în hotaru d-lui *vel Paharnic Mihai Bărbătescul* stj. 525.

La trăsura dela mijloc, însĕ din piatra Tomii Pitarului în Frumoasele, la aria cea veche, în sus până în Limeni în hotaru d-lui *vel Paharnic Bărbătescul*, în piatra ce s'au pus, stj. 540.

Și la trăsura despre soare răsare, în partea preoților, din piatra Tomii Pitarului în sus până în curmătura culmii lungi, stj. 520.

Pe care întrebându-i de mai au alte scrisori, ziseră că de cât acéstă carte de hotărnicie și altă carte de judecată tot de acei 12 boieri, ce au avut pricină preoții cu rumâni ot Butoi, alte sineturi nu mai au.

Deci văzând că acei 12 boieri au tras moșia întâi despre soare apune, din valea Purcăreților, dintr'un stejar ce arătară că au fost împotriva unei vălcele care iese în gligănel,

www.dacoromanica.ro

dar fiindcă nici pietrii nu să găsiră zicând că s'au nămolit, nici acel stejar fiind tăiat, am pus sfoara de unde ne-au arătat că le este stăpânirea, la cotitura acelei vălcele a Purcăreților, ce dă poteca în gligănel și mergând încă pe vale întocmai dupe coprinderea cărții de hotărnicie ce au preoții până în hotaru d-lui *biv vel Sluger Mihai Bărbătescul*, în stejarul de unde au fost pus sfoara de am tras moșia a codrului d-lui și au ieșit stj. 566 palme 7, la care trăsură să vede că iese mai mult stj. 41 palme 7 și vrând a merge și la trăsura dela mijlocul moșii, la mlăci, dupe coprinderea cărții de hotărnicie, n'au primit preoții și moșnenii nici de cum, zicând ca să le dăm moșia masă în siliște până la oltarul bisericii, unde să sfârșește codrul de loc al d-lui *Slugerului Bărbătescul*, adică să'l facem 3 trăsuri, fiindcă acolo avea ei bănuială, că în siliște sunt călcați de *d-lui Slugeru* iar nu la mlăci la mijlocul moșii, unde acei boieri hotarnici au tras trăsurile mijlocu.

Pentru care am cerut să ne arate vre-o dovadă care să ne arate de li s'au făcut vre-o împresurare, sau de au avut vre-o stăpânire și ziseră că nu au, iar d-lui *Slugerul Bărbătescul* cu totul să apără zicând că nici o împresurare nu le-au făcut nici le face, arătând d-lui *Slugerul* încă că la linia pietrilor să împresoară moșia d-lui de către ei, iar stăpânirea d-lui îi este pe unde sau pus pietrile de acei boieri hotarnici și au stăpânit atât moșu-său i tatăl d-lui cum și d-lui până acum neclintit ani 63, precum nici moșnenii nu putură tăgădui zicând și ei că până în pietrile ce sunt le-au fost stăpânirea. Ci fiindcă moșia lor până acolo la biserică le este o parte de moșie din a 3-a parte și stăpânirea să vede de 63 de ani, unde și ei au fost șezând atât mòșii și părinții lor cât și ei până acum, stăpânind tot împreună cu boierii Bărbătești, până în acele pietre ce s'au pus de hotarnici, carele pietre sunt netăgăduite și de ei.

Rău dar le este cererea ce fac peste atâția sumă de ani, când și pravilile îi îmbodisește, ci fiindcă d-lui *Slugerul* arată lipsă de stj. 76 și pietrii despărțitoare nu s'au găsit, de se va găsi cu cale de Măria Ta să se tragă atât moșia preoților i a Tomii Pitarului, ce acum să stăpânește de Mitropolie, chiar după cărțile de hotărnicie ce au și de le va ieși prisos, acela să se dea *d-lui Slugerului* la lipsa ce are și fiindcă jeluitorii nu se odihniră cerând a se înfățișa și la luminatul Mării Tale divan, să sorociră amândouă părțile, ca la sfârșitul lui Mai să se afle la București, unde cea desăvârșită hotărâre rămâne a li se face de Măria Ta. 1805 Mai 6.

Iancul Glava biv vel Clucer za Arie.

1805 Mai 6. (Ibidem, actul No. 64). Prea Înălțate Doamne,

La diaforaua[1]) ce a avut d-lui *biv vel Sluger Mihai Barbătescul* cu Bucur Cimpoeru i Tudor de zic că să trag din Fronie Grișițescul, fiind vechil și unul Tudor dela Ludești sub Dâmbovița, ce să trag tot dintr'un neam cu dânșii, la luminatul divanul Mării Tale ceruți fiind despre partea d-lui *Slugerului* prin anaforaua d-lor veliților boieri, eu prea plecata sluga Înălțimii Tale, biv vel Clucer za Arie Iancul Glava, iar despre partea lăcuitorilor Răducanul Cojocăreanul, întru care anafora găsesc d-lor veliții boieri ca la vremea cuviincioasă să mergem la fața locului unde să tragem și să împlinim moșia d-lui *Slugerului Bărbătescul*, chiar și întocmai pe unde și pe cât îi scrie cartea de hotărnicie ce are ot leat 7251 1743 Ghenarie 8, ale căreia semne și pietre să se cerceteze și să se adevereze prin carte de blestem și cu mărturii vrednici de credință.

1) neînțelegere și judecată.

www.dacoromanica.ro

Şi de le va dovedi că d-lui *Slugerul Bărbătescul* stăpâneşte numai drepţi stânjenii săi, sau că îi lipsesc şi dintru aceştia, atuncea lipsa ce va avea, să aibă a i se împlini dela moşnenii ce să trag dela neamul vânzătorilor, cum şi cheltuiala hotărnicii să i-o răspunză Zamfir Cazacu ca unul ce el au pus la cale pe jeluitori a face această pornire. Iar dovedindu-se că d-lui *Slugerul Bărbătescul* stăpâneşte mai mult decât îi scrie cartea de hotărnicie, atunci nu numai acea călcare ce va fi făcut să o dea moşnenilor ci încă şi toată cheltuiala hotărnicii să o răspunză dela sine-şi, la care hotărnicie să chemăm şi vecinii răzaşi de faţă cu dovezile şi sineturile ce vor avea ca să nu se facă vre-o împresurare şi sforând moşia d-lui *Slugerului Bărbătescul* să se puie şi pietrii şi când va fi să se dea moşnenilor vre-un prisos de moşie de la d-lui, să li se lipească lângă cea laltă moşie ce au, care anafora de mulţumirea amândurora părţilor, după adeverinţa ce în scris au dat la Logofeţia divanului, este întărită şi cu luminata pecetea Mării Tale prin care ni se porunceşte şi cu numbaşir Ştefan Portărelul să fim următori cu hotărnicia, întocmai după anafora.

Pentru care următori fiind luminatei Mării Tale porunci, adunându-ne amândoi ceruţii şi orânduiţii de Măria Ta hotarnici împreună cu Portărelul, am mers la faţa locului unde mai întâi cerând dela d-lui *Slugerul Bărbătescul* acea carte de hotărnicie, ne-au şi dat-o şi citindu-o am dat de ştire şi tuturor vecinilor răzaşi de au venit fieşi care cu sineturile ce au avut şi unde faţă fiind şi amândouă părţile, dovedind întâi hotarul de unde dintr'un ceput sau fost tras moşia d-lor boierilor Bărbăteşti netăgăduit de toate părţile, am văzut că acei boieri hotarnici la trăsura ce întâi au făcut moşii, fiindcă d-lor boierii Bărbăteşti au avut un codru de loc osibit în silişte unde au şi biserica, care codru de loc este în moşia moşnenilor Ludeşti ce este mai lungă decât cea l'altă moşie a boierilor Bărbăteşti şi văzum că au tras-o numai la capul despre apus fiind acest codru cu o parte mai scurt decât moşia preoţilor şi apoi l-au ocolit de jur împrejur cu semne şi suma stânjenilor i-au ieşit la acel cap al codrului, i-au alăturat la trăsura ce au făcut-o celei l'alte moşii, tot la capul despre apus unde până acolo se sfârşeşte şi lungimea codrului, că de acolo o ia pe dinaintea stăpânirii preoţilor moşneni Ludeşti de merge înjugată cu cea l'altă moşie a boierilor Bărbăteşti spre soare răsare.

Şi pentru ca să urmăm întocmai dupe hotărnicia cea veche pecum de Măria Ta ni se porunceşte, am pus şi noi sfoara de unde ne-au arătat oamenii că şi acei boieri hotarnici au fost pus-o în gligânel lîngă un stejar înfierat, care este despărţitor între Bărbăteşti şi între preoţi, ce să coprinde în cartea de hotărnicie şi am mers în sus pe vale până la vizuini şi de acoalea tot în sus în drept. piste obîrşiia vii ce dă în hotarul Teleştilor până la stejarul ce sau înfierat şi s'au găsit stj. 484 palme 3, până unde şi d-lui *Slugeru* zise că este stăpânirea şi de acolo am mers în lungul acestui codru de loc din semn în semn alăturea cu moşia Teleştilor până în curmătura piscului vii la un stejar lîngă care ziseră că au fost şi piatră, unde să isprăveşte moşia Teleştii şi să începe cea l'altă moşie a boierilor Bărbăteşti, care codru de loc văzându-i toate semnele şi pietrile, fiind întocmai dupĕ cartea de hotărnicie.

Şi dintr'acel stejar am pus iar sfoara mergând pe muche alăturea cu hotarul moşii Teleştilor unde sĕ sfîrşeşte şi merge înainte alături cu moşia Scheilor până unde să împreună hotarul Scheilor cu al Drăgăeştilor, la o rădăcină de fag, unde au arătat atît oamenii din Ludeşti cât şi Isprămnicelu d-lui Vornicului Barbul Ştirbei că au fost pus şi piatră dupĕ nişte foi ce ne-au arătat Isprăvniceii Vornicului şi la acéstă trăsură despre soare apune au ieşit stj. 2927 palme 6

www.dacoromanica.ro

Am mers și la mijlocul moșii și am pus sfoara din obîrșiia spânzuratului unde este hotar despărțitor de moșia Drăgăeștii a d-lui Vornicului Știrbei, dintr'un stejar ce l'am găsit văruit, în jos spre amiază-zi până în capul mlăcilor la o groapă, unde ne-au arătat preoții că până acolo le este stăpânirea și s'au găsit stj. 3270.

Mers-am și la a 3-a trăsură despre soare răsare și am pus sfoara dintr'un stejar ce este în curmătura culmii lungi, despărțitor între moșia preoților și mergând cu trăsura în tocmai dupe hotărnicie, în sus spre amiază noapte, pe Butoiu, până în moșia Drăgăeștii au ieșit stj. 3224 și fiindcă la această trăsură nu s'au găsit nici o piatră și nici hotarnicii nu vorbesc de vre-un semn, față fiind și Ispravnicii d-lui Vornicului Știrbei dimpreună cu oamenii, unde acolo fiind prigonire pentru hotaru capului moșii Ludeștilor, le-am citit cartea de blestem și nici unul de ai Vornicului n'au primit-o de a lua, ca să arate până unde le-au fost stăpânirea.

Iar din partea d-lui *Slugerului Bărbătescul* au luat cartea de blestem un Costandin Isprăvnicelu, om ca de ani 50 cum și un Vasile Cazacu din Ludești, zicând că tată-său au fost multă sumă de ani Isprăvnicel și până acolo i-au arătat și lui că au fost stăpânirea d-lor boierilor Bărbătești și am pus și noi semn unde sĕ împreună o vâlcea cu Butoiul, care făcându-sĕ masă rămân stj. 3140 și palme 4, din care să vede că mai lipsește d lor boierilor Bărbătești stj. 76, dar nu au prisosit, care moșie sau tras cu stânjenul lui Șerban Vodă răposatul.

Dar fiindcă ni se poruncește de Măria Ta că de va lipsi moșie d-lui *Slugerului*, să se împlinească dela moșnenii ce să trag din neamul vînzătorilor, pentru care intrând în cercetare, văzum că Tudor i Neagul și Radul frați fiind câte trei, i Bucur Cimpoeru nepotul lor, care să trag din Fronie Grișiță, i Oprea i vărul-sĕu Lixandrul și cu alții ai lor ce le zic Pârlești, nu au nici o moșie, pentrucă ori câtă moșie vor fi avut sĕ văzu vîndută de mòșii lor Preda Picioruș dimpreună cu alți moșneni tovarăși ai lui, cu zapis, la d-lor boierii Bărbătești, la leat 7219—1711, de sunt ani 94, dupe cum acum la hotărnicie să ivi un Mihaj unchiașul cu alt frate al sĕu, feciori ai acelui Predii Piciorușu, unchiu acestor jeluitori, ce au tras pe d-lui *Slugerul Bărbătescul* la judecată, cerând ca să le alegem și lor o delniță de loc înfundată ce au în moșia preoților, din susul pietrii care este pusă hotar moșii d-lor boierilor Bărbătești, din dosul holtarului bisericii, arătându-ne și o carte dată tot dela acei 12 boieri hotarnici pentru acea delniță și coprinzătoare : ca să o stăpânească Preda Picioruș cu feciorii lui anume : Ion, Mihai și Șerban, adică casa cu curtea și grădina, cât au stăpânit mai nainte și ori cu ce alt ar fi pe acéstă delniță înfundată împrejurul casei lui, cu pace de către toți preoții i diaconii și alți megiași, neam de ai lor și din întâmplarea vremilor pentru multe păsuri ce au avut și-au vândut partea lor de moșie, din câmp, din pădure și din apă, părinții lor, d-lui *Mihai Bărbătescul moșul d-lui Slugerului Bărbatescul* și la această hotărnicie sau găsit cu cale ca acei ce și-au vîndut moșia lor să stăpânească numai delnițele lor înfundate, cum și vitele lor să umble în loc slobod unde și vitele preoților.

Din care să cunoaște că ei nici o moșie nu au, fiind vîndută, că de ar fi avut li s'ar fi făcut și lor parte dela hotărnicie, pentru că acei boieri hotarnici când au tras toată moșia Ludeștilor, de moștenire i cumpărătoare, au împărțit-o pe 3 obraze : una la neamul d-lui *Slugerului Bărbătescul*, alta preoților unde și acum sunt alți stăpânitori din neamul Grișiteștilor cu neamul lor și alta a Tomii Pitarul, dupĕ cum se văzură și cărțile ce li s'au dat la hotărnicie, având-și fiecare stăpânire ani 63 neclintit ; dar aceștia nici carte nu au de

www.dacoromanica.ro

delniţă, nici la vre-o hotărnicie, neamul lor nu sunt puşi că li sau dat moşie, ci să cunoaşte că au fost vîndute.

Iar pentru lipsa ce are d-lui *Slugeru Bărbătescul* ne-având de unde să i se împlinească dela aceştia, ne-având moşie, nu rămâne alt decât, de să va găsi cu cale de Măria Ta să se tragă atît moşia preoţilor cât şi a Tomii Pitarul ce acum să stăpâneşte de Mitropolie, după chiar cărţile ce au de hotărnicie şi de va ieşi vre-un prisos, acela să-l ia d-lui *Slugerul* drept lipsă, că alte cumpărători ce mai are fiind vechi de demult, nu să ştie de să trag aceşti preoţi din ei. Dar fiindcă jeluitorii tot nu sunt odihniţi, cerând a să mai înfăţişa la luminatul Mării Tale divan, să sorociră amîndouĕ părţile ca la sfîrşitul lui Mai să se afle la Bucureşti, iar cea desăvîrşită hotărîre rămâne a li să face de către Măria Ţa.

Iancul Glava biv vel Clucer za Arie, hotarnic.

1805 Iunie 10. (Ibidem, actul No. 56.) Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod şi Domn.

Volnicim pe sluga D-mele loniţă dela zapciul cel orînduit ca prin marafetul Ipravnicilor judeţului, luând dela Dâmboviţa pe Clucerul Iancul şi dela Vlaşca pe Răducanul Cojocăreanul să-i aducă aci, pe care să-i înfăţişeze cu mai jos numiţii ipotesiari [1]), înaintea d-lor veliţilor boieri, ca să cerceteze de faţă cu toţi aceştia şi să ne facă anafora. 1805 Iunie 13.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod.

Vel Logofăt. Treapădu judeţului.

Prea Înălţate Doamne,

Pricina ce curge întrĕ Bucur Cîmpoeru şi Tudor dela Ludeşti sud Dîmboviţa cu d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul*, prin luminata buiurdiseala Mării Tale dată la anaforaua noastră, sau fost orînduit a să cerceta la faţa locului, prin boierii hotarnici ce i-au cerut amîndouĕ părţile. Insĕ din partea numiţilor lăcuitori: Răduţanul Cojocăreanul ce să află în sud Vlaşca şi din partea *Slugerului Bărbătescul*: Clucerul Iancul Glava dela Tîrgovişte sud Dâmboviţa, care au şi mers la faţa locului de au făcut cerçetare, dar nu s'au unit încă amîndoi la o alegere ci au făcut fie-şi care carte deosebită, purtând celui ce l'au luat, încă Răducanul Cojocăreanul să vede că au urmat şi împotriva poruncii, carele când nu să va putea îndrepta cu cuvînt vrednic, să cuvine a-şi lua cuviincioasa certare.

Ci fiindcă după jălbile ce au dat Mării Tale atît mai sus numiţii lăcuitori i *Slugerul Mihai Bărbătescul* cât şi moşnenii Popeşti ce au parte într'acéstă moşie Ludeştii, sau orînduit de către Măria Ta în cercetarea noastră unde i-au înfăţişat zapciul Vataf za vistierie şi nu putu judecata să facă alegere dreptăţii dupe nepotrivite arătările hotarnicilor până nu vor veni amândoi hotarnicii de faţă ca să arate şi să dea pliroforie fie-şi care de urmarea lui.

Deci dar găsim cu cale să fie luminata porunca Mării Tale, cu mumbaşir dela zapciu cel orînduit, ca să meargă şi luând pe amîndoi numiţii hotarnici să-i aducă aici la luminatul divanul Mării Tale şi înfăţişându-i cu amândouĕ părţile înaintea noastră, atunci vom face osibită anafora de toată curgerea pricinii, de alegerea ce ne vom povăţui dela dreptate, iar hotărârea rămâne la Măria Ta. 1805 Iunie 10.

Vel Ban, R. Golescu vel Vornic, Ştefan Văcărescu vel Vornic, Barbul Ştirbei vel Vornic, Istrate Creţulescu vel Vornic, Nestor Căminar. Trecut în condica veliţilor boieri.

1805 Iulie 22. (Ibidem, actul No. 60). Prea Înălţate Doamne.

Jăluesc Mării Tale că la pricina de judecată ce am avut cu moşnenii Pârleşti i moşnenii Popeşti din sud Dîmboviţa, ot Ludeşti, cerând prin judecată că le stăpânesc moşia lor Ludeştii,

1) Împricinaţi.

www.dacoromanica.ro

care după luminata porunca Mării Tale ne-mulţumindu-sĕ mai sus numiţii de hotărnicia ce au făcut-o moşii mele Ludeştii, de d-lui Clucerul Iancul Glava i de d-lui Radul Cojocăreanul, iarăşi am venit aicea.

Prin luminata Mării Tale poruncă, d-lui zapciul vataf za vistierie ne-au înfăţişat pe câte trele părţile înaintea d-lor veliţilor boieri şi judecându-mĕ cu numiţii, mi-am aflat dreptatea, făcând d-lor veliţii boieri şi 2 anaforale cu înştiinţarea Mării Tale de curgerea pricinii

Luminate Doamne. mai sus numiţii sau sculat şi au fugit. ducându-sĕ pe la casele lor, ne-şăzând de faţă până să va izbrăni judecata, după cum am mai jeluit Mării Tale cu deosebită jalbă iarăşi pentru această pricină, mĕ rog milostivirii Mării Tale de a mi sĕ citi anaforalele şi având dreptate să se întărească, că tot aşa m'au purtat numiţii prin judecăţi de sunt acum luni 14, de m'am stins cu cheltuiala, prăpădindu-mi într'această diastimă de vreme toată agoniseală casii mele.

Iar de va hi luminata porunca Mării Tale ca să ieşim şi înaintea luminatului Mări Tale divan, mĕ rog cu milostivire Mării Tale, să te milostiveşti asupra mea prea plecata Mării Tale slugă, să ni sĕ puie un soroc ca după sfîrşitul lui Octombre iarăşi să venim ca sĕ-mi aflu dreptatea dela milostivirea Mării Tale, căci atuncea toată agonisita să strînge după câmp şi nu mai rămâne cuvânt de a mai pricinui, iar care din noi nu ne vom ţinea de acest soroc, cu treapăd să fie adus şi să ne şi pedepseşti şi ce va hi mila Mării Tale.

Prea plecata Mării Tale slugă: *Mihai Bărbătescu Slugeru.*

D-ta vel Logofăt de ţara de sus să cercetezi şi de este precum jăluieşte că pârâţii sau dus pe la casele lor, să i se puie şi jeluitorului un cuviincios soroc. 1805 Iulie 22. Biv vel Medelnicer Chiriac.

1805 Iulie 25. (Ibidem, actul No. 61). Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod şi Domn.

Fiindcă pârâţii moşneni făr de ştirea zapciului sau sculat de sau dus afară, cu cale este anaforaua d-lui vel Logofăt, spre a avea jăluitorul sorocul până la sfîrşitul lui Octombre şi poruncim d-vs. Ispravnicilor ai judeţului să urmaţi precum să coprinde mai jos. 1805 Iulie 29. Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod. Vel Logofăt.

Prea Înălţate Doamne,

După luminata porunca Înălţimii Tale ce mi sĕ dă la acestă jalbă a *Slugerului Mihai Bărbătescul*, urmând, am făcut cercetare şi dela zapciul cel orînduit mĕ pliroforisiiŭ că pârâţii moşneni de cum sau hotărît dela d-lor veliţii boieri ca să urmeze dupe hotărnicia veche ce este cu leat 7251 – 1743 Ghenarie 8 ce o are şi *Bărbătescul* şi Popeştii tot dela o vreme şi din hotărnicia ce sau făcut acum, au ieşit *Bărbătescului* lipsă stj. 76, iar Popeştilor le-au ieşit prisos stj. 41 şi au găsit d-lor boierii cu cale să se tragă parea moşnenilor şi la 2 trăsuri unde n'au îngăduit şi dintr'acel prisos să se împlinească lipsa *Bărbătescului.*

Pârâţii moşneni s'au arătat ne-mulţumiţi zicând că au apelaţie şi nici apelaţie n'au stătut sĕ facă, ci sau sculat de s'au dus.

Găsesc cu cale, să aibă jeluitorul sorocul ce cere, pentru care să fie luminata porunca Înălţimii Tale către d-lor Ispravnicii judeţului, ca la sfîrşitul lui Octombre să i trimiţă pe pârâţii moşneni i pe Zamfir Cazacul ce este îndătorat a plăti cheltuelile dimpreună cu jăluitorul, lă luminat divanul Mării Tale a sĕ izbrăni pricina; iar zicând că sau lăsat de divan şi nu mai cer cu judecăţi, să dea în scris, care acea în scris mulţumire a lor ade-

www.dacoromanica.ro

verindu-o şi Ispravnicii Judeţului, să o aducă aicia, a se da şi luminata Mării Tale întărire, ca să i se facă urmarea după anaforalele d-lor veliţilor boieri. 1805 Iulie 25. Isac Ralet vel Logofăt.

1805 Noembre. (Ibidem, actul No. 62.) Cu frăţească dragoste şi cu plecăciune ne închinăm d-voastră.

După luminata întărirea Mării Sale Iui Vodă ce de la trecutul Iulie 29 să dă la anaforaua pentru pricina de judecată ce are d-lui *biv vel Sluger Mihai Bărbătescu* cu moşnenii Ludeşti dintr'acest judeţ Dâmboviţii, următori fiind, am trimes de au adus pe aceşti moşneni de care d-lui *Slugeru* s'au jăluit Mării Sale. Cărora le-am citit întru auzul atît jalba cât şi anaforaua d-lui, cum şi luminata Mării Sale întărire ce s'au dat asupra pricinii aceştiia şi dupe poruncă zicându-le că de sunt mulţumiţi pe judecata d-lor veliţilor boieri să dea adeverinţă în scris, care adeverindu-sĕ şi de noi să o trimetem la luminatul Divan, ca dupe aceea să dea şi luminata Mării Sale lui Vodă întărire la anaforaua d-lor veliţilor boieri ce are d-lui *Slugerul Bărbătescul* şi ei toţi cu un cuvînt ne deteră răspunsu zicând că, nu sunt odihniţi pe judecata d-lor veliţilor boieri până nu vor ieşi la luminatul Divan şi înaintea Mării Sale lui Vodă, cum vei lua d-ta pliroforie din zapisul lor ce au dat aici la Ispravnicat, care'l trimetem a sĕ vedea, puind şi soroc de 3 zile, a se afla amîndouĕ părţile la Bucureşti spre izbrănirea judecăţii şi de urmarea luminatei porunci ce s'au făcut nu lipsim a înştiinţa d-voastră.

Osebit de acésta, pe lângă pricina judecăţii aceştia iarăşi ştiut să fie că d-lui *Slugerul Bărbătescul* au făcut arătare la Isprăvnicat plângându-sĕ tot pentru aceşti moşneni Ludeşti zicând că ei avînd rîmătorii lor mulţi şi fără de paznici la dînşii, cu puţina moşie ce au şi ei, bagă rîmătorii şi în pădurea moşii d-lui ce este mai mare cu 100 de stj. de cât a lor şi să hrănesc mâncând ghinda şi jirul în toţi anii şi nici ghindărit nu vor să plătească, nici nu-i cumpără hotaru moşii d-lui cu preţul ce dau alţii streini, ci în silnicie îşi hrănesc rîmătorii lor făr de plată, păgubindu-sĕ d-lui. Pe care moşneni întrebându-i sĕ ne arate de este arătarea d-lui adevărată, nici înşuşi ei nu putură tăgădui, decât cu un cuvînt ziseră că nici păzitori nu pot a-şi pune la rîmătorii lor, nici hotaru moşii d-lui nu'l pot cumpăra cu preţul ce dau alţii, având şi ei moşie cu pădure şi nici râmătorii lor nu intră în hotarul moşii d-lui ci să hrănesc pe a lor, zicând că nu sunt datori a plăti ghindărit, ci fiindcă tot sunt în judecată pentru cea l'altă pricină a moşii şi invederat este dreptatea d-lui *Slugerului* ce are şi la această madea a ghinzii, de să va găsi cu cale şi de către d-voastră, să va face cunoscută Mării Sale lui Vodă şi rămâne ca ori cum duhu sfînt va lumina pe Măria Sa să va da hotărîre şi la aceasta rămâind ai d-tale ca nişte fraţi plecaţi: Grigore Hrisosculeu Cluceru, Ştefan Colceag Stolnicul.

Atît şi nouĕ mai mari ca un frate d-voastră vel Logăfăt de ţara de sus, cu cinste şi frăţească plecăciune.

Scrisă de Chivul Postelnicel, condicaru judeţului Dâmboviţii.

1805 Noembre. (Ibidem, actul No. 63). Zapisul Popeştilor pentru pricina de judecată ce am avut cu d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul,* după jalba ce au dat Mării Sale lui Vodă, arătând că după judecăţile ce am avut cu d-lui înaintea d-lor veliţilor boieri ne-rămâind odihniţi, am fost să ieşim şi la luminatul Divan înaintea Mării Sale lui Vodă, nu am fost următori a şedea să ne judecăm ci am dosit la casele noastre şi după luminata porunca Mării Sale lui Vodă ce au adus d-lui către d-lor boierii Ispravnici ai acestui judeţ

www.dacoromanica.ro

Dâmboviţa, la jalba ce au dat, aduşi fiind de iznoavă, ni s'au citit jalba şi anaforaua d-lui vel Logofăt cum şi luminata Mării Sale poruncă.

Intrebându-ne judecata de suntem mulţumiţi pe judecata d-lor veliţilor boieri, să dăm adeverinţă în scris, iar de nu suntem mulţumiţi şi avem a ne mai judeca şi înaintea Mării Sale lui Vodă, să dăm răspunsul.

Noi dădem răspunsul d-lor boierilor Ispravnici că nu suntem odihniţi pe judecata d lor veliţilor boieri, ci cerem să ne mai judecăm cu d-lui *Slugeru* şi înaintea Mării Sale lui Vodă şi atunci cum să va hotărâ, aşa va rămânea; pentru care ne-am şi pus sorocul înaintea d-lor boierilor Ispravnici ca acum Luni ce vine să plecăm a merge la Bucureşti să ne judecăm cu d-lui, iar când la acest soroc n'am fi urmăritori a merge la Bucureşti să ne izbrănim de Măria Sa Vodă, atuncea să ne trimiţă mumbaşir domnesc cu talere 50 treapăd, să ne ducă la Bucureşti făr de voia noastră, ca să ne judecăm şi să ne izbrănim şi pentru credinţă ne-am iscălit.

Popa Ianache adeverez. Popa Ion adeverez. Diaconu Gherghe adeverez. Diaconu Ion sin Ghina. Ion sin Toma Gogonea.

Acest zapis este făcut de d-lui Postelnicelu Chivul condicaru judeţului, cu învăţătura mai sus numiţilor ce chiar cu mâinile lor sau iscălit.

1805 Decembre 11. (Ibidem, actul No. 59). Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod şi Domn.

După anaforaua d-lor veliţilor, orînduim pe sluga D-mele (loc alb) zapciul cel orînduit, cu carele poruncim d-voastră Ispravnicilor ai Judeţului Dâmboviţii, după sărbătorile sf. Naşteri, să aveţi a face urmarea întocmai precum să coprinde mai jos. 1805 Decembre 15.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod. Vel Logofăt. Treapădul judeţului.

Prea Inălţate Doamne,

După luminata porunca Mării Tale ce mi să dă la această jalbă a d-lui *Slugerului Mihai Bărbătescul,* am făcut cercetare, pentru care ţi-mi arătă 2 anaforale ale d-lor veliţilor boieri; cea dintâi dela 14 ale trecutei luni lui Iulie că la d-lor sau judecat un Tudor i Bucur şi Ion ce le zic Grişiţeştii, i un Oprea uncheaşu i Radul uncheaşul i Tudor, i Radul i Neagul şi Preda ce le zic Pârleştii dela Ludeşti sud Dâmboviţa, zicând numiţii cum-că le-au împresurat *Slugeru* din moşia Ludeştii partea a 4 moşi, după arătarea ce le-au făcut un văr al lor anume Zamfir Cazacu, spuindu-le că au moşie pe care o stăpâneşte *Slugeru* şi d-lor boierii au găsit cu cale a sĕ face tragere moşii Popeştilor la faţa locului de către hotarnicul ce au fost orînduit şi la cele-l-alte 2 trăsuri ce au rĕmas ne-trase.

Iar cea de al 2-lea anafora scrisă dela 15 ale trecutului Iulie, cuprinzătoare că sau judecat la d-lor şi moşnenii Popeşti, anume Zamfir i Popa Ianache i Diaconul Gheorghe i Diaconul Ion i Ion şi Mirea dela Ludeştii sud Dâmboviţa, pârâ făcând cum-că având moşie ce se numeşte Ludeştii alăturea cu moşia *Slugerului,* le-au făcut *Slugeru* împresurarea unui codru de loc şi d-lor boierii asemenea au găsit cu cale a sĕ face tragere moşii jăluitorilor Popeşti şi la acele 2 trăsuri ce nu s'au tras şi de va ieşi prisos, cu acel prisos să se împlinească stj. 76 ce are *Slugerul* lipsă, ca o împresurare ce sau găsit făcută din moşia sa, din care aceste 3 cete de moşneni: Grişiţeştii şi Pârleştii viind aicia, au dat jalbă Mării Tale şi sau orînduit ca să iasă la Divanul Mării Tale cu cea din urmă anafora a d-lor veliţilor boieri.

www.dacoromanica.ro

Iar *Slugerul*, printr'acestă jalbă cere a să aduce cu mumbașir acel Zamfir Cazacul cu vărul numiților moșneni, fiindcă el lipsește de n'au venit cu dânșii și d-lor boierii îl ostîndește prin anafora ca să plătească el cheltuiala la hotărnicia ce s'au făcut acum, ca unul ce au dat pricină moșnenilor de au pornit pîră făr de nici un cuvînt drept.

Așijderea cere *Slugerul* a sĕ aduce și moșnenii Popești după zapisul ce au dat la Ispravnici, că de nu vor veni la sorocul ce l'au pus, să fie aduși cu treapăd talere 50, care zapis îl văzui și eu adeverit prin înștiințarea ce face Ispravnicii și apoi zise ca să iasă cu toții la Divan de a sĕ da izbrănire de către Înălțimea Ta, pentru care am zis Grișițeștilor i Pârleștilor că de vreme ce Zamfir Cazacul nu l'au adus cu dînșii și lipsește atît el cât și moșnenii Popești, să dea zapisu atât ei cu soroc până după sărbători, ca să se aducă și să vie atuncea împreună și cu acel Zamfir Cazacu, cât și cu moșnenii Popești, fiindcă n'au venit după sorocul ce și-au pus.

Asemenea să dea zapis și *Slugerul* tot cu acest fel de soroc, până după sărbători și cu legătură ca, acei ce nu sĕ vor afla aici după sărbători să fie aduși cu treapăd și cu mumbașir și *Slugeru* fu primitor, iar pârâții moșneni nu primiră ci cerură să iasă la Divan, a cărora cerere nu este primită fiindcă lipsește dintrĕ dînșii Zamfir Cazacul ce este mai trebuincios, cum și moșnenii Popești și fiindcă a sĕ aduce de acum înainte acel Zamfir Cazacu i moșnenii Popești cu mumbașir, vreme de judecată nu este căci s'au apropiat sărbătorile sf. Nașteri, găsesc cu cale ca pârâții moșneni Grișițești i Pârlești să se ducă acum pe la casele lor și după sf. sărbători să meargă mumbașir și prin marafetul d-lor boierilor Ispravnici să aducă aici pe toți aceștia câți au a face într'această pricină, adică pe 2 din moșnenii Grișițești, pe 2 din moșnenii Pârlești, pe care să nu-i supere mumbașiru de treapăd fiindcă ei au venit aici, i pe acel Zamfir Cazacul cum și pe 2 din moșnenii Popești care vor fi cu știință mai bună a pricinei, pe care să-i înfățișeze cu *Slugeru* la luminatul divan, iar care dintr'aceste 3 cete de moșneni nu vor vrea să vie cu mumbașir, să înștiințeze d-lor Ispravnicii Mării Tale, ca în urmă să nu mai fie ascultați de vor da vre-o jalbă, de care numai arăt Mării Tale, iar hotărîrea rămâne la Înălțimea Ta.

Costache Bălăceanu vel Logofăt. Rafail biv vel Pitar.

1806 Aprilie 8. (Ibidem, actul No. 19.) Jalbă ce am dat în zilele Mării Sale Costandin Vodă Ipsilant, la leat 1806 Aprilie 8, ce am dat pentru pricina livezilor dela munte care le împresurase vecinii răzași, cum în jos arăt.

Prea Înălțate Doamne,

Jăluesc Mării Tale că sunt acum 3 ani trecuți mai bine de când sau întâmplat moarte unei cumnate a mea : *Marii Bărbătească-i* ce au ținut într'o căsătorie pe răposatu văru-meu *Ion Bărbătescul*, care la moartea mai sus numitei rămâind un copil ne-vîrsnic anume *Mihalache*, prin diata sa lasă pe acest copil subt epitropia mea și a d-lui Stolnicului Ghiță Palada, pentru creșterea și purtarea de grijă, cum și pentru învățătura și pricopseala lui. Iar pentru toată casa ce au rămas dela răposatu văru-meu : mișcătoare și nemișcătoare, mĕ lasă numai pe mine epitrop pe toată casa, de a purta grija cu orînduială, până va veni copilul în vîrstă și atunci să i le fac toate teslim în mâna sa iar pentru ori-ce venit s'ar agonisi din casa aceasta, ori mult sau puțin, să am socoteală pe tot anul la prea sf. sa Părintele Mitropolitul, atît de luat cât și de cheltuiala ce voi face cu casa și de va mai prisosi bani, să am a-i da prea sf. sale a-i avea subt păstrare până va veni copilul în vîrstă și atunci și-i va lua.

www.dacoromanica.ro

Care, următor fiind precum în diată mĕ lasă, pe tot anul mi-am şi dat socoteala la prea sf. sa, dar rămâind copilului nişte petice de livezi la munte în plaiul Ialomiţii sud Dâmboviţa, cu zapise de stăpânire încă în viaţă fiind rĕposata, să împresurase de vecinii răzaşi, care dupĕ pristăvirea rĕposatei mergând la numitele livezi şi văzându-le împresurate de numiţii răzaşi, am şi jăluit Înălţimii Tale de această pricină, făcându-mi-se şi luminata porunca Înălţimii Tale către d-lor boierii Ispravnici că de va fi jalba prea plecata slugii Mării Tale adevărat, cu cuvîntu să facă să înţeleagă pe numiţii răzaşi ca să nu-mi mai calce acele livezi şi citindu-le numiţilor luminata porunca Înălţimii Tale, sau şi tras de acea împresurare, iar în trecutul an iar au început a face urmările lor cele de mai nainte, încât la vremea coasei iarăşi le-au călcat şi le-au tăiat şi tot d'auna avem prigonire şi gâlcevuri între noi.

Mă rog Mării Tale, fiindcă d-lui Clucerul lancul Glava este orînduit din luminata porunca Mării Tale hotarnic într'acel plaiu ca să hotărască o moşie a d-lui Medelniceru Ioniţă Boerescu, să fie luminata porunca Mării Tale către d-lui Cluceru, ca dupĕ zapisele ce am de stăpânire, vechi, şi prin mărturii vrednici cum şi prin carte de blestem dovedindu-sĕ şi lămurindu-sĕ bune şi adevărate, să le şi stăpânească, puindu-le şi pietre spre a nu sĕ mai întinde veciniı răzaşi şi socotesc că avându-le cu sumă de stj. vor lipsi pricinile şi gâlcevurile dintrĕ noi şi ce va fi mila Mării Tale.

Prea plecata sluga Mării Tale *Mihai Bărbătescul Slugerul* epitropul casei rĕposatei *Marii Bărbăteascĕ-i.*

D-ta vel Logofăt de ţara de jos să cercetezi jalba aceasta şi la cererea ce face să ne arĕţi în scris. 1806 Aprilie 8, Biv vel Medelnicer.

1806 Aprilie 10. (Ibidem, actul No. 20.) Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod şi Domn al ţării Româneşti.

După anaforaua d-lui vel Logofăt, poruncim credincios boierului al D-mele biv Clucer za Arie lancul Glava, mergând la faţa locului să faci urmarea ce să coprinde mai jos. 1806 Aprilie 12.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod.

Vel Logofăt.

Prea Înălţate Doamne,

Dupe luminata porunca Mării Tale ce mi sĕ dă la această jalbă a *Slugerului Mihai Bărbătescul* epitropul casii *Marii Bărbăteascăi* răposatei cumnată-sa, am făcut cercetare şi fiindcă jăluitorul arată cum-că casa acestei răposate ce i-au rĕmas copil moştenitor şi este neyîrsnic, are nişte petece de livezi la munte în plaiul Ialomiţii sud Dâmboviţa carę sĕ împresoară de vecinii răzaşi, cerând a sĕ alege şi precum arăt este orînduit în partea locului hotarnic d-lui Clucerul lancul Glava ca să aleagă moşia Fiienii ce este de prigonire între Medelniceru Ioniţă Boerescu cu moşnenii de acolo.

Cererea ce face jeluitorul este primită şi găsesc cu cale să fie luminata porunca Înălţimii Tale către d-lui numitul Clucer ca să meargă şi la livezile acestea, unde aducând de faţă şi pe acei vecini răzaşi să facă cercetare atât după scrisorile i dovezile ce vor avea şi o parte şi alta, cât şi prin carte de blestem, fiind trebuinţă. Şi de va dovedi numitele livezi împresurate de către acei vecini răzaşi, să urmeze apoi a le sfori şi a le alege în sumă de stj., la care alegere de vor rămânea cu toţii mulţumiţi şi odihniţi, să le hotărască cu semne i hotară prin carte înscris de alegere, arătătoare de suma stânjenilor, a semnelor şi al hotarălor ce le va pune; iar când vre-o parte nu vor rămânea odihnită, hotară să nu

www.dacoromanica.ro

puie la locurile de pricină ci numai semne să facă și cu înscris la cercetare și alegere, va face să-i sorocească la luminatul Divan. 1806 Aprilie 10.

Dumitrache Racoviță vel Logofăt. biv vel Pitar.

Trecut în condica Divanului: Andrei Logofătul.

1806 Aprilie 10. (Ibidem, actul No. 15.) Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod și Domn al Valahii.

D-voastră Ispravnicilor ai județului veți vedea jalba aceasta pentru care poruncim să cercetați pricina atît prin judecată înaintea d-voastră, cât și la fața locului cu boierinași alegători și prin carte de blestem de va fi trebuință și asupra dreptății urmând, să hotărâți în scris și să îndreptați, iar de nu se vor odihni de acolo vre-o parte, cu carte de judecată să-i trimeteți la divanul D-mele după sfîrșitul lunii lui Octombre. 1805 Iulie 30.

Pecetea gospod. Io Costandin Alexandru Ipsilant Voevod. Vel Logofăt.

Dositheu cu mila lui D-zeu Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahii.

După cererea ce au făcut prin jalbă către Măria Sa Vodă, d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescu* ca să i se aleagă moșia Măneasca din sud Dâmbovița ce este dată sub epitropia sa și să se hotărască după zapisile ce le are, fiindcă s'ar fi călcând și pe din sus și pe din jos de către vecinătatea moșii, să dă luminata porunca Mării Sale lui Vodă către d-lor boierii Ispravnici ca să se facă cercetare prin boierinași alegători, la fața locului, cu carte de blestem.

Deci scriem cartea smerenii noastre cu înfricoșat blestem și groaznică afurisanie asupra celor ce vor ști șemnele hotarălor moșii, ca să arate întru adevăr pe unde din vechime i s'au urmat și pe unde, cât să calcă de către moșiile de prinprejur și așa arătând adevărul, iertați vor fi și blagoslovit, iar care va ști și pentru lăcomie sau zavistie nu va vrea să arate adevărul, unul ca acela, ca un ne-temător de D-zeu și de al său suflet, proclet și afurisit să fie de Domnul nostru Isus Hristos și de toate sfintele soboare. Așijderea și de smerenia noastră, hierul, pietrile să putrezească și să se risipească, iar trupul aceluia, după moarte să rămâie întreg și nedeslegat; parte și lăcaș să aibă la un loc cu luda și cu afurisitul Aria și de toată agoniseala lui să nu se aleagă ca praful în veci și până nu va mărturisi adevărul, iertăciune nu va avea. Aceasta scriem. 1805 Iulie 26.

Dositeu al Ungro-Vlahii.

De copia aceasta de jalbă ce au dat-o Mării Sale lui Vodă, d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescul*, vei lua înțelegere de ceea-ce să jăluește pentru împresurarea moșii Măneasca, pentru care-ți scriem, întâi să mergi cu d-lui acolo la fața locului și să faci pierierghie de să face vre o împresurare de către noi și să ne înștiințezi. Iar fiind pricină numai de prigonire, arătând numai cu cuvîntul că i se împresoară această moșie de către noi, să te înfățișezi și la judecată și orînduindu-se hotarnici, să păzești a nu se călca semnele moșii noastre vechi și ori-ce urmare să va face, să ne înștiințezi de toate pe larg și rămân al d-voastră de bine voitor. 1806 Aprilie 10. Manolache Brâncoveanu vel Ban.

Această scrisoare ce mai sus se numește, a d-lui Manolache Brâncoveanu, după ce au dat jalbă la Măria Sa Vodă că se împresoară moșia Măneasca a nepotu-meu *Mihalache* și după ce am scos jalba cu întărirea Mării Sale lui Vodă, am mers și la d-lui vel Ban Brâncoveanu și arătându-i jalba, mi-au făcut acest răspuns către orînduitul boierul cum mai sus să numește și am însemnat să se știe.

1806 Aprilie 24. (Ibidem, actul No. 17.) Al doilea carte de blestem, tot a prea sf. sale Părintelui Mitropolitului Dositheu, tot pentru pricina livezilor din plaiul Ialomiții, pentru vecinii răzași, ce împresoară aceste livezi, din sătenii Pietroșani.

www.dacoromanica.ro

Dositheu cu mila lui D-zeu Arhiepiscop și Mitropolit a țării Ungro-Vlahii.

Fiindcă d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* epitropul casii răposatei *Marii Bărbătească cumnată-sa*, au jăluit Mării Sale lui Vodă arătând cum-că casa numitei răposatei are niște petece de livezi la munte în plaiu Ialomiții sud Dâmbovița, carele i s'ar fi împresurat de către vecinii răzași de acolo, cerând a se face alegere la fața locului, asupra căreia pricini văzum și luminata porunca dată la întărirea anaforalei d-lui vél Logofăt către orînduitul boier alegător d-lui biv Clucer Iancul Glava, ca la fața locului mergând să facă urmarea cercetării întocmai dupe coprinderea anaforalii.

Deci dupe luminata poruncă și spre a sĕ descoperi adevărul, scrie în cartea smerenii noastre cu înfricoșat și groaznic blestem asupra vecinilor răzași și împrejurași care să numesc mai jos și altora ce vor ști că atît să se nevoiască fiește-și carele din ei, ori ce sineturi și scrisori vor avea cuprinzătoare de acele livezi și delnițe, a le da la arătare numitului boier alegător, cât și sĕ mărturisească fiește-și carele din ei, dreapta știința sa, prin grai în frica lui D-zeu, adică de către cine au pomenit ei din vechime stăpânirea acestor livezi ce să dă pricinii și pe unde le-au urmat coprinderea lor și ce semne au avut ele, cum sau numit din vechime acele semne și până la câtă vreme sau urmat stăpânirea de către casa numitei răposatei și așa la acestea toate mărturisitori adevărului, așa vor fi iertați și blagosloviți.

Iar de care cumva-și, cât pentru vre-o pizmă sau zavistie ori pentru lăcomie sau alte mijlociri de mituiri, vor cugeta întru sine a face voie veghiată, socotind că la urmă sĕ vor alege cu ceva-și și nu vor arăta adevărul chiar întocmai dupĕ cum va fi și precum vor ști, ci vor tăinui, atuncea carele din ei va fi acela ne-temătoriul de D-zeu și de al sĕu suflet, legat să fie cu blestemu Domnului nostru Isus Hristos și a celor 318 sf. părinți dela Nikeia; așijderea și cu arhierescul blestemul smerenii noastre, hierul, pietrile să se topească, iar trupul aceluia să rămâie dupĕ moarte întreg și nedezlegat, odihna și lăcașul aceluia să fie la un loc cu Iuda vînzătorul și cu afurisitul Arie și de toate agoniselile casii aceluia să nu se aleagă ca praful în fața vîntului și până nu va mărturisi chiar adevărul întocmai, iertăciune nu va avea. Aceasta scriem.

Cei-ce au luat zăloage dupe livezi, sunt aceștia însĕ:

Ion sin Radul Vatafu, Dinul brat ego, Rizii brat ego, Ion Călinescul, ot Pietroșița.

Dicul dascălul sin Marin Vatafu, Marin brat ego, Dinu sin Popa Duhovnicu, Voica preoteasa, Vasiloae, Marin sin Găzdoae, Pavel Bulbue, Radu Voicu Găzdoae, Pomen isprăvnicelu, Radul Nichii, Radu holteiul și Pascul însurat feciorii Ciocănii, Dragomir Robodan brat sin Popa Ion cel bătrîn, Cârstea Făurescu, Ion Făurescu, Oprea Făurescu, Ion Bănescu, Stanciul Samur, Aldea Chieali.

1806 Iulie 10 (Ibidem, actul No. 18) Copie întocmai dupĕ cea adevărată, scoasă din cuvînt în cuvînt, de *fie-meu Iancul* scrisă această copie.

Prea Înălțate Doamne,

Dupĕ jalba ce au dat Înălțimii Tale d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* epitropul casii nevîrsnicului *nepotu-său Mihai Bărbătescu, fecioru văru-său Ioan Bărbătescul*, că rămâind copilului niște delnițe de livezi la munte în plaiu Ialomiții sud Dĕmbovița, cu zapise de stăpânire, în viață încă fiind răposații părinții copilului, să împresurase de vecinii răzași, care dupĕ ce au luat subt a d-lui epitropie casa, mergând și la aceste livezi și găsindu-le împresurate, au jăluit Înălțimii Tale, la care i s'au făcut și luminata Mării Tale poruncă către

www.dacoromanica.ro

d-lor boierii Ispravnici ca se aducă pe acei răzași arătându-le ca să nu mai calce acele livezi, care văzând acea luminată poruncă sau și părăsit de acea împresurare câtă-va vreme.

Iar în trecutul an au început iarăși a face urmările lor cele de mai înainte încât la vremea coasei le-au călcat tăindu-le, de care având totdeauna prigoniri și gâlcevuri cu răzașiii pentru aceste livezi, să roagă Înălțimii Tale ca să fie luminată poruncă către mine prea plecata sluga Mării Tale (fiindcă mă aflu orînduit din luminata porunca Înălțimii Tale, hotarnic într'acest plaiu, spre a hotărî moșia d-lui Medelnicerului Ioniță Boerescu), să merg și la aceste livezi, ca dupe zapisile i vechea stăpânire ce are și prin martori vrednici cum și prin carte de blestem, dovedindu-sĕ și lămurindu-sĕ bune și adevărate, să le stânjânesc puind și pietre spre a nu sĕ mai întinde vecinii răzași.

Din luminata porunca Înălțimii Tale fiind fost orînduită la d-lui vel Logofăt de țara de jos, prin anafora către Înălțimea Ta, găsește d-lui cu cale ca să mergi și la aceste livezi unde aducând față și pe vecinii răzași să faci cercetare atît dupĕ scrisorile i dovezile ce vor avea și o parte și alta cât și prin carte de blestem fiind trebuință și de se vor dovedi numitele livezi împresurate de către acei vecini răzași, să urmezi a le sforî și a le alege in sumă de stânjeni, la care alegere de vor rămânea cu toții mulțumiți și odihniți să le hotărăsc cu semne i hotarĕ, prin carte înscris de alegere, arătătoare cu suma stânjenilor i semnele i hotarăle ce voi pune, iar când vre-o parte nu vor rămânea odihniți, hotar să nu pui la locurile de pricină ci numai semne să fac și cu cercetarea și alegerea ce voi face în scris, să-i sorocesc la luminatul Mării Tale divan, care anafora fiind întărită și cu luminata pecetea Înălțimii Tale, mi se poruncește ca mergând în fața locului să fac urmarea ce sĕ coprinde în anaforaua d-lui vel Logofăt.

Dupĕ luminata porunca Mării Tale următor fiind, mergând în fața locului, am dat întâi de știre tuturor vecinilor răzași cerând și la d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* epitropul casii nepotu-său, copilului, ca să ne arate zapisele acelor livezi, ne-au arătat un zapis cu leat 7220 = 1712 Iulie 6, de sunt ani 94, al Radului cu frate-său Oprea sin Banu ot Pietroșița și a lui Pădure fecioru lui Stan Bordii din Comarnic, ce-l dau la mâna d-lui *Comisului Mihai Bărbătescu,* că făcând părinții lor un furtișag de talere 1400 și trecând multă vreme la mijloc, care murind părinții lor cum și *Comisul Costandin,* iar d-lui *Comisul Mihai* dovedind că cu adevărat au furat părinții lor, prinzându-i i-au adus la pușcărie unde mărturisind adevărul cum că părinții lor au făcut acest furtișag, găsindu-sĕ și din scule în casele lor îngropate și scoțîndu-i la divanul Mării Sale răposatului întru fericire Costandin Vodă, i-au hotărât de a plăti toată paguba și când nu vor avea cu ce plăti, să fie rumâni cu toții, d-lui *Comisului.*

Deci ne-având cu ce plăti, au căzut cu mare rugăciune ca să-i ierte din rumânie dându-i numai niște moșii care moșii sunt în Dâmbovița pe apa Ialomiții la satul Pietroșița la Muscel, la valea cu trestia, funii două, latul moșii stj. 129, latul stj. 229 și la Rușățul stj. 50, latul și lungul stj. 345, mai jos la apa Ialomiții, în sus până în plai și alăturea cu satul, funii două și vaduri de moară două.

Și alt zapis cu leat 7222 = 1714 Mai 21, de sunt ani 92, al Radului cu frate-său Oprea ot Pietroșița, ce-i dă la mâna Dobrii i al feciorilor ei că i-au vîndut o moșie în gura plaiului drept talere 90 $^{1}/_{2}$; însă moșia să se știe de lată din fântână până în piatră.

Și alt zapis 7225 = 1717 August 26, de sunt ani 89, a lui Dumitrul Pârjol cu frații lui : Radu Cîmpoia i Irimia feciorii lui Vasiiu, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier,*

www.dacoromanica.ro

că i-au vândut o livade înfundată la poienița din jghiaburi, în sus spre piscul fetii, pe d'asupra rîpilor, pe plaiul muntelui în sus până d'asupra teiului și în jos alăturea cu funiia Biținii până în apa lalomicioarii, în talere 20.

Și alt zapis cu leat 7225 = 1717 August 21, de sunt ani 89, al Stanciului ot Pietroșița, feciorul lui Ion Vlădiloiu, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier*, că au vîndut poiana de subt plai cu față cu tot și cu fața despre jghiaburi până în petecul lui Purice.

Și alt zapis cu leat 7248 = 1740, de ani 66, a lui Tudor i Stoica ot Pietroșița, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vel Comis*, că fiind zălog o delniță de moșie din gura plaiului, dela niște rumâni ai d-lui anume Oprea Bercea, Radu Ciocănea ot Pietroșița, drept talere 90 $^1/_2$ vechi, care această delniță să hotăraște cu Popa Dobre, însă în lat din fântână până în piatră și în sus drept iar în piatră și alăturea până în muche în drum și peste muche în jos până în Făurești iar în fântână, care mai având d-lui moșie dela acești rumâni și între alte părți și dovedind că este zălog la ei, le-au dat acești talere 90 $^1/_2$ vechi și au luat subt stăpânire după cum stăpânește și alte moșii ale acestor rumâni.

Și alt zapis cu leat 7225 = 1717 August în 26, de sunt ani 89, al Stanciului ot Pietroșița, la mâna d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier* că împrumutând acest Stanciul pe Radul Ciochinea ot Pietroșița cu talere 4 de și-a făcut casă și fiindcă acest Radu Ciochinea dovedindu-sĕ cu furtișag, încă și niște scule ale d-lui *Mihai Bărbătescu vtori Vistier* la dînșii și ducându-l la divanul Mării Sale Costandin Vodă, au hotărât ca să-i fie Radul Ciocănea cu toți feciorii lui i cu toate moșiile și casele din Pietroșița, rumâni la d-lui și arătând acest Stanciul de acei talere 4 ce au împrumutat pe Radu, i-au plătit d-lui acești bani și i-au dat și el acest zapis ca să stăpânească casa cu pimnița și cu pometul și cu toate ale Radului, cu bună pace de cătrĕ el, căci banii i-au luat.

Și alt zapis cu leat 7161 = 1652 Octombre, de sunt ani 153, a lui Pantazi la mâna Manii Vlădiloaii că i-au vîndut o sfoară de moșie anume din surpături în sus, dupe piatră până în valea Colonului și până în vîrful coastei Țâții și până în lalomița și le-au vîndut cu apă cu tot, să fie volnic a face și moară pe acea moșie, cât sĕ va alege partea sa, al 6-lea, în bani gata ughi 12.

Și alt zapis cu leat 7160 = 1651 Noembre 20, de sunt ani 154, al Stanciului Vatafu la mâna Manii Vlădiloiu că i-au vîndut o funie de loc din valea Colonului în sus, în apa lalomiții până în valea Țâții și de latâ până în valea cu lutu roșu și în vârf în săpături, și-au vândut-o tot în ughi 9.

De care, după ce am citit aceste zapise am cerut dela d-lui de a ne aduce acei oameni, cei-ce au cosit aceste livezi și ne aduse pe un Ion Berligă, om ca de ani 65 i pe Radul Bulbue ot Pietroșița om ca de ani 50 i pe Coman Pârjolea om ca de ani 45 i pe Ion sin Radul Vatafu om ca de ani 50, față fiind și toți vecinii răzași cum și Ion Portărelu ce era venit cu poruncă a sforî moșia moșnenilor Țâțâieni i Fiieni ; am cetit cartea de blestem și ne-au arătat fieși-carele livade, de unde și până unde au fost stăpânirea boierilor Bărbătești (ci fiindcă unele din livezi era cam amestecate și ca să nu le mai rămâie pricinuire de prigonire, le-am tras și pe acelea) și mai întâi mergând la livadea din fața Rușățului ce este spre meazĕ-zi și până în apa Rușățului, am pus sfoara măsurând cu stânjenul lui Șerban Vodă, în lat pe malul apii Rușățului dintr'o livade a Mitropoliei ce au arătat-o Vătășeștii, luată de Radul Bulbue, mergând în sus spre răsărit până în altă livade iar a Mitro-

www.dacoromanica.ro

polii și-au arătat-o Vătășeștii, în dreptul scursurii unei vălcele ce vine în dosul Rușățului, care vălcea este peste apa Rușățului și au ieșit stj, 60 unde sau făcut groapă să se puie piatră.

Am pus sfoara și în lung de apa Rușățului despre miază-zi mergând mai spre miază-noapte, alăturea cu livedea Mitropolii, ce sau luat de la Radul Bulbue' până în muchia botului Rușățului și au ieșit stj. 267 și sau făcut groapă de a sĕ pune piatră.

Am dat și la capu acesta în lat, din groapa aceasta ce este alăturea cu livadea Mitropolii ce au luat-o dela Radul Bulbue și am mers despre apus spre răsărit până în ceilaltă livade iar a Mitropolii ce au arătat-o Vătășeștii, tot într'acel drept de vălcea și au ieșit stj. 52.

Am mers și la livadea care sĕ numește cu firegă pe care sunt și niște pruni și am pus sfoara în lat despre apus, din muchiulița cu pietricele i cu un alun ce stă în marginea funii ce stăpânea Pavel Bulbue și am mers în sus pe malul apii Rușățului spre răsărit, până într'o scursură a unei vălcele ce este pe lîngă muchea cu alunișu și curge în apa Rusățului și au ieșit stj 64, unde această vălcea este despărțitoare întrĕ livadea Mitropolii și între aceasta unde sau făcut și groapă; am pus sfoara și în lung pe marginea livezii despre a Mitropolii din apa Rușățului despre miază-zi și am mers la mal spre miază noapte pe vălcel până în vîrful muscelului, unde au ieșit stj. 345 și au făcut iar groapă. Și latul la capul acesta de sus, din livedea ce o stăpânește Pavel Bulbue, despre apus până în livadea Mitropolii despre răsărit, la care pentru această livade n'au avut nici o prigonire și nici un vecin.

Mers-am și la 2 funii ce sunt în zapisile Radului ot Pietroșița ce să numește valea cu trestia și am pus sfoara în lat despre răsărit din valea cu trestia, unde să hotăraște cu livadea d-lui Stolnicului Costandin Cioranu și am mers spre apus pe malul apii Rușățului până într'o livade a Logofătului Badii zet Calița Cocoșoae și au ieșit stj. 129, între 2 pietre ce sunt între 2 aluni, puse de D-zeu lîngă un fag ce este într'o țîlfă. Pus-am sfoara și în lungul acestei livezi din apa Rușățului despre miază-zi, mergând la mal spre miază-noapte pe lîngă un stejar ars jumătate, având pietre pe lîngă rădăcină, tot în sus prin pietrile cele 2 dintre aluni, la mal, unde sau împlinit stj. 299 și latul la acest cap de sus puind sfoara din valea cu trestia pe de la vale de niște cătini, mergând până în piscul cu calea, au ieșit stj. 93 unde sau făcut groapă de a sĕ pune piatră, întrĕ livadea d-lui Stolnicului Cioranu și întrĕ aceasta.

Am mers și la livadea dela stâlp din gura plaiului și am pus sfoara în lat despre răsărit, din obîrșia vălcelii ce este spre miază noapte, ce să hotăraște cu fundul lui Tămâie și am mers spre miază-zi la mal drept pe lângă scursura unei vălcele mici până în livezile Coțofăneștilor a lui Ion Bărlica, unde am dat de piatra lor și au ieșit stj. 93; am mers și la capul despre apus și am pus sfoara iar în latul moșii din salcia ce este lîngă știubeiu Leotescului despre miază-noapte și am mers în sus la mal spre miază-zi până într'o piatră ce sau găsit pusă la mijlocul țâlfii și au ieșit stj. 93. Am pus sfoara și în lungul moșii despre miază-noapte spre apus (în jumătatea unei sălcii ce este lîngă știubeiul Leotescului), mergând spre răsărit în sus, până în scursoarea unei vălcele mici unde să hotăraște cu Făureștii și au ieșit stj. 142 *și o șchioapă,* unde s'au făcut groapă în scursura vălcelușii ca să se puie piatră, care sĕ hotăraște cu fundul lui Tămâie. Am dat și în lung despre miază-zi puind sfoara din piatra ce au fost pusă în mijlocul țâlfii, despre apus, mergând spre răsărit

www.dacoromanica.ro

și au ieșit stj. 149 unde s'au făcut iar groapă de a sĕ pune piatră, care caută drept iar în groapa ce este hotar despre miază-noapte, care în trupu acestei livezi are a stăpâni nevîrsnicul nepotul d-lui *Slugerului Bărbătescu* 2 părți și Făurești o parte, după cum și până acum au stăpânit.

Mers-am și la livadea din gura plaiului și am pus sfoara în lat la capul dela vale despre apus unde să hotărăște cu Radul Făurescul, din vălcelul colnicului unde zise că au fost fântână, mergând în sus spre răsărit până într'o piatră mare risipită ce este pusă de D-zeu, într'alte 2 pietre mari unde este și un frasin ce sau înfierat și au ieșit stj. 46 $\frac{1}{8}$; am pus sfoara și în lung din piatra aceia dela frasin drept la mal mergând despre miază noapte spre miază-zi prin altă piatră iar mare, ascuțită, i prin altă piatră mai mică ce este aproape de gura plaiului alături cu livadea Mitropolii și am ieșit în gura plaiului drept în muche în drum în capu livezii d-lui Stolnicului Cioranu i a Făurăștilor și din drum din muche de vale pre apa Rușățului tot spre miază-zi până unde dă în scursura văii trestil alăturea cu livadea Făurăștilor prin surpătură în secătură, până într'o lespede de piatră, mare, unde au ieșit stj. 248. Am dat și latul la capul despre valea Rușățului puind sfoara din lespedea aceia de piatră, despre răsărit mergând spre apus prin cătini în muchea mazîlului, alături în cap cu altă livadă a d-lui, trestia, unde au ieșit stj. 56 fără 2 palme și s'au făcut groapă să se puie piatră și de acolea am mers iarăși în lung despre miază-zi spre miază-noapte pe muchea mazîlului, la mal alăturea cu livadea d-lui Stolnicului Cioranu, ieșind drept d'asupra în vîrful mușcelului unde sau făcut iar groapă în capul livezii d-lui Stolnicului Cioranu și din gămilia aceia am coborît la vale spre siliștea Făurăștilor alături cu livadea Cârstii Făurescul și dă iar în vălcelul colnicului unde zice că au fost fântână, de unde au început a sĕ trage și au ieșit stj. 205, făcând și groapă în marginea vălcelului pentru aceste livezi, din Rușățul ce mai sus sunt arătate că s'au tras.

Viind moșnenii Bezdădeni au făcut strigare zicând că acestea toate sunt în hotarul moșii Bezdeadului după hrisovu Mării Tale, dupe anaforaua ce li s'au dat întărită cu luminata pecetea Mării Tale și de vor scoate d-lor zapise cum-că aceste livezi le-au cumpărat dela neamu lor, așa vor îngădui de a stăpâni, pentru care li s'au zis că la d-lor boierii Bărbătești dupe zapisele ce au, să vede stăpânire unele de câte 90 și 94 de ani, altele de câte 89 de ani dupe cum mai sus să coprinde și ei împotrivă ziseră că nu sunt dela neamul lor cumpărate și alt de a sĕ judeca la luminatul Mării Tale divan, ci ca un lucru ce este prigonire, de aceia, după poruncă, pietrii n'am pus ci numai semne am făcut.

Mers-am și la livadea ce să numește poiana teiului care este cu 2 zapise, unul cu leat 7225=1717 și altul cu leatu tot acesta, cum să coprinde mai sus, care o au arătat atît Ion sin Radul Vatafu ot Pietroșița i Ion Bârlica cu alți Făurești ot satul Muscelul, de unde și până unde au fost stăpânirea boierilor Bărbătești, de care am pus sfoara în lat la capul dela vale spre Ialomicioara dintr'un fag înfierat ce este hotar despărțitor întrĕ funia Mitropolii și întrĕ acesta și am mers despre soare răsare în dosul apii pe mal spre soare apune unde au ieșit stj. 260 în capu Piscului drept în șipotul dela vale de marginea prundului Ialomicioarii, unde să hotărăște despre Ialomicioara cu al Pietroșanilor i cu plaiul domnesc al Mitropolii și în lung merge în apa Ialomicioarei prin șipot în sus la mal prin cobae, pe pisc drept la mal pe plaiu domnesc pe la crucea lughii și pe plai în sus până în marginea poienii teiului unde să ascute puțintel, care merge despre răsărit cu a Mitropolii alăturea din jos din apă până în sus, unde a Mitropolii să ascute mai mult.

www.dacoromanica.ro

Și am mers și la locul unde au fost casa Radului Ciochinea în sat în Pietroșița dupe cum să coprinde zapisul ce este cu leat 7225 = 1717 al Stanciului ot Pietroșița și am pus sfoara (după arătarea Vătășeștilor i altor oameni ce au fost) din bolovanul ce este în dosul grajdului lui Vasile sin Radul Vatafu despre miază-zi mergând spre miază-noapte în lat, drept în apa lalomiții și au ieșit stj. 22 palme 3 și în lung am pus sfoara din acele semne la vale pe marginea apii și au ieșit stj. 30 și iarăși în lung despre apus mergând spre răsărit până în bolovanu din dosul grajdului stj. 19, de unde am pus sfoara întâi, care vine acest loc cam în 3 colțuri, iar pentru 2 vaduri de moară ce sunt puse în zapisele Radului, cu leat 7220 = 1712, au arătat Pietroșanii că vadurile au fost, dar sau stricat de apă și acum este prund.

Mers-am și la funia de moșie ce are peste apa lalomiții în hotarul Țâțâienilor, față fiind atît moșnenii Țâțâieni cât și Vătășeștii și prin arătarea lui Dragomir Lobodan, om ca de ani 70 i a lui Coman Pârjol și de pe 2 zapise ce sunt unul cu leatul 7161 = 1653 și altul cu leat 7160 = 1652 care să coprinde mai sus, care zapise zise d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescu* epitropul casei nevîrsnicului nepotă-său că au fost al românilor d-lor Ciochineștii, care când i-au iertat de rumânie, moșiile lor au rămas pe seama moșilor d-lui, de care mai întâi am tras sfoara de moșie ce este a zapisului cu leat 7160 = 1652, puind sfoara la capul despre răsărit în lat din vălceaua scurtă, cu lutul roșu, măcar că aici au fost multă prigonire între d-lui *Slugerul Bărbătescul* și între Dinul i Marin feciorii Vatafului Marin ot Pietroșița, fiindcă cerea d-lui *Slugerul* până în altă vălcea care zicea că aceia este cu lutul roșu, ce este din susul morii ce au numiții, dar fiindcă nu avea d-lui martori care adevărat să arate valea cu lutul roșu ce scrie în zapis și numiții arată prin zapis acéstă vălcea, de aceia am pus sfoara din acéstă vălcea scurtă și am mers pe malul lalomiții despre miază noapte spre miază zi pe dinaintea casii Aldii Chehaia până în valea Colonului și au ieșit stj. 78.

La al 2-lea trăsură, la mijloc, am pus sfoara iar în lat din săpături dintr'un fag ce sau înfierat cu cruce care este în marginea drumului ce vine dela Sălătruc și iese în drumul Pietroșiții, mergând despre miază-noapte unde mi-au arătat că până acolea au fost stăpânire și au ieșit stj. 95.

A treia trăsură despre soare apune în valea Țâții am pus sfoara dintr'un fag ce sau facut cruce și am mers despre miază-noapte spre miază-zi în lat trecând drumul până unde au arătat Dragomir și Coman că au avut stăpânire boierii Bărbătești și au ieșit stj. 75 unde am făcut groapă de a pune piatră.

Mers-am și la sfoara dela Pantazi ce este cu leat 7161 = 1653 și am pus sfoara în lat din valea Colonului despre miază-noapte spre miază-zi, la capu despre răsărit, mergând pe malul lalomiții pe podul morii până într'o vălcea ce este din josu podului morii și a ieșit stj. 150; mers-am și la mijloc puind sfoara din drumul ce vine dela fântână și am mers despre miază-zi spre miază-noapte până în valea Colonului până în cea l'altă funie iar a d-lui și au ieșit stj. 195; a treia trăsură pe vîrful coastei sau pus sfoara din piatra ce este hotar la cei l'altă sfoară tot a d-lui, viind despre miază-noapte spre miază-zi tot pe muche pe drum până într'o fântână ce este împotriva pietrii Colonului și au ieșit stj. 395, ci fiindcă pentru această funie ziseră moșnenii Țâțâieni i boierești i Chiricioi că părinții lor au avut și moară împotriva acestei funii și d-lui trebue să stăpânească a 6-a parte după cum scrie zapisul cum și cei l'altă funie dela Stanciul Vatafu, care este cu zapis ot leat 7160 = 1652

www.dacoromanica.ro

trebuia să stăpânească d-lui numai a 3-a parte fiindcă toată moșia Țâțâienilor au fost la 3 mòși adică: boierești, Precupești și Chiricioi și acest Stanciu trăgându-să din moșu Precupeștilor, avea să vînză numai a 3-a parte din această funie, iar d-lui *Slugerul* să împotrivi zicând că sunt ani 60 de când au iertat rumânii din rumânie și rămâind moșiile lor pe seama neamului d-lui, au stăpânit de atunci și până acum, dupe mărturia ce au dat Dragomir Lobodan, arătându-ne d-lui și o foae cu leat 7254=1746, de sunt ani 60, fiind iscălită de Radul Ciocănea i Oprea, i Stoica, i Stan i Ion Fălcă și de alți 2 i de Popa Ion, i Marin Vatafu i Pascu brat Marin și alții care să iscălîră marturi, arătând că au descoperit delnițele de moșie ale Ciochineștilor de când i-au iertat de rumânie și au rămas mòșii lor pe seama neamului d-lui, întru care foae este pusă și această delniță ce să vede a fi cumpărată dela Pantazi, arătând că au fost și moara popilor din Țâța, dar nu să coprinde cum scrie zapisu ci mai mult.

Ci fiindcă zapisul este de față, nu putui pune temeiu la acea foae de a măsura mai mult decât dupe coprinderea zapisului că și de să văd iscăliți cu slovă streină într'acea foae, dar titiuluşu d asupra să coprinde ca când ar fi copie și fiindcă moșnenii Țâțâieni ziseră că până nu sĕ vor judeca și la luminatul Mării Tale divan, nu să mulțumesc măcar că pentru acéstă foae s'au arătat și Dinul cu frații lui, feciorii Popii lui Ion i Dinu cu frate-s'o feciorii Vatafului Marin ot Pietroșița, cerând cu un zapis ot leat 7178=1670 al unui Stan sin Manea ot Țâța ce'l dă la mâna cuscră-său Manea vânătoriului că i-au vîndut o moșie drept Pietroșița, din sus în valea Colonului, în jos până în surpătură în vălcea, până unde și-au vîndut și frăține-său lui Pantazi și de latâ merge din vîrful coastei Țâții până în apa Ialomiții și cu apă cu tot, partea ce să va alege a 3-a parte coprinzând și alte delnițe de moșie într'acest zapis, dar fiindcă zapisul acesta sĕ cunoscu dres, adecă unde este a 3-a parte a fost a 6 al și al 2-lea că zapis la mâna părinților nu să văzu dela acel Manea, care zise d-lui *Slugerul* că este tot zapisu d-lui, că cum au dres la 6 de au făcut 3, așa poate să'l fi dres și la nume adică unde a fost în zapisul d-lui *Slugerului*: Manea Vlădiloiul, el au făcut Manea vînătorul și ca un zapis ce se cunoscu dres, nu putui pune temeiu, care și ei ziseră că până nu sĕ vor judeca la luminatul Divan nu sĕ mulțumesc.

De care să sorociră atît moșnenii i moșnenii Țâțâieni și numiții Pietroșani, ca la sfîrșitul lui Octombre să se afle cu toții a sĕ judeca la luminatul Mării Tale divan; drept aceia, dupĕ cercetarea ce am făcut cu amăruntul dupĕ cum să coprinde mai sus, nu lipsim a înștiința Mării Tale și cea desăvîrșită hotărâre rămâne a se face de către Înălțimea Ta.

Iancul Glava biv vel Clucer za Arie.

1808 iunie 4. (Ibidem, actul No. 1.) Copie scoasă întocmai dupĕ condică, cum arăt:

Cartea de judecată, ce m'am judecat cu clironomii rĕposatului Clucer Dinul Brăiloiul, pentru moșia Baloteștii ce o luase în sîlnicie, a *nepotu-meu Mihalache Bărbătescul*, ce ne-am judecat la departamentul de opt.

Prin zapcilîcul vatafului de Divan sau înfățișat la judecată înaintea noastră, d-lui Stolnicul Palada i d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescu* cu jalba ce au dat cinstitului divan, zicând că la pricîna judecății ce au avut cu rĕposatul Clucerul Dinul Brăiloiul pentru moșia Baloteștii a nevîrsnicului copil, nepotul d-lui, care moșie s'au stăpânit de neamul Bărbăteștilor peste 45 de ani, iar în anul trecut ne-fiind nici unul din d lor sau pus de au hrăpît-o numitul Brăiloiul făr de nîci o judecată, luând venitul, bătând pe Isprăvnicel cum și pe arendaș, ce le vînduse venitul cârciumii i heleșteul dela acéstă moșie, l'au izgonit, puindu sĕ de au vîndut

www.dacoromanica.ro

și venitul aceii cârciumi i al heleșteului la un Panait Iuga, ce era moșia alăturea lângă aceasta,

Și fiindcă acum Brăiloiul au murit rămâind nevîrsnici copii, cer ca cu epitrop vechil lăsat să iasă de față toți în cercetarea acestui departament unde s'au mai cercetat pricina între arendași, să se judece spre a sĕ da izbrănire pricinii.

Asemenea cer de a sĕ aduce de față înaintea noastră și acel Panait Iuga ca să se cerceteze cu ce cuvînt de temeiu au cumpărat acest venit dela Brăiloiul în vreme când știa stăpânirea d lor, spre a sĕ face din stăpânire dupe hotărârea noastră care sau dat la judecată față cu arendașu moșii pentru venit, față fiind și nevîrsnicii copii i d-lui biv vel Clucer Costandin Brăiloiul ce sau arătat de rudenie numiților copii ai rĕposatului Costandin Brăiloiul biv vel Clucer za Arie prin vechil Iamandi Copcea și ne arătă o jalbă dată către cinstitul divan dela 21 ale trecutului Februarie, al rĕposatului Clucer Brăiloiul părintele nevîrsnicilor copii, din care zice către moșu-sĕu Dumitrașco Brăiloiul ce pe călugărie sau numit Dositeos, fiul Banului Cornea Brăiloiul, la sfîrșitul vieții sale prin diata tătâne-său Iordache Brăiloiul, o moșie Baloteștii sud Ilhov, ce o avea dela soacră-sa Băneasa Mileasca i cu stj. 800 ce-i avea cumpărați, scriind în diată curat așa că nimeni să nu se amestece, nici părinții lui, nici frații, nici alți nepoți, iar moșu-s'o Toma, tatăl tătâne-s'o călcând porunca și diata tătâne-său, au dat dintr'această moșie pe jumătate fie-si Sandii, surorii tătâne-său, ce au ținut-o în căsătorie *Costandin Bărbătescul* și dupĕ moartea Sandii au rămas la un copil al ei *Ioniță Bărbătescul* ce au ținut întru căsătorie pe o Marie fiica Stolnicului Ienache Hiotul, făcută cu soția cea dintâi, iar după ce au murit și Marii rămâindu-i un copil, i-au pus mâna pe moșia Stolnicului Gheorghe Palada ce sĕ numește că este frate cu Maria fata Stolnicului Ianache și că l-au lăsat epitrop, care i-au și vândut arenda cârciumii și a heleșteului pe 4 ani și ne-putând suferi a-i vinde moșia lui părintească, stăpânindu-sĕ de alții, au luat-o în zaptul său și i-au vîndut venitul altui arendaș, pentrucă moșul său Toma n'au avut nici o treabă cu moșia, ne-fiind a sa, ci bună și dreaptă a tătâne-sĕu, lăsată danie de moșu-sĕu Dumitrache, pe care rău au dat-o zestre fiicei-sale Luxandrii și rău au clironomisit-o *Ioniță Bărbătescul feciorul Luxandrii, cum și copilul lui, feciorul Marii*, adică nepotul jăluitorilor.

Fiindcă tată-sĕu n'au putut să-și caute diata spre moșu-sĕu, ne-având-o în mâna lor și după moartea tătâne-sĕu, de sunt ca vre-o 7—8 ani, unele scrisori au găsit la casa răposatului Scarlat Fălcoianul, altele la Matei Fundățeanu și cerea de a fi înfățișate la judecată spre a-și afla dreptatea, arătându-ne și acea diată a lui Dumitrașco Brăiloiul ce pe călugărie sau numit Dositeu, strămoșul lui Costandin Brăiloiul care acum au murit cu leat 1752 Iunie 28, de sunt acum peste 60 trecuți și într'alte rândueli ce face dăruește și nepotă-sĕu Iordache sin Toma, fiu-său, moșia Baloteștii care este dela soacră-sa și cu stj. 800 ce i-au cumpărat acel Dositeu.

Dupe care am cerut dela epitropii lui *Mihalache Bărbătescul* nevîrsnicul să ne arate cu ce sineturi stăpânește acéstă moșie din Balotești și mai întâi ne arătă o foiță cu leat 1778 Septembre 26 scrisă cu slova rĕposatului biv vel Paharnic Scarlat Fălcoianu cu tituluș i foae scoasă dupĕ diata *Ruxandrii Bărbătească moașa nevîrsnicului* de cele ce lasă lui *Ioniță Bărbătescul adică tatăl nevîrsnicului*, întru care se coprinde că întrĕ cele l'alte îi lasă din zestrea ei 366 stj. de moșie în Balotești cu casa și cu heleșteu și cu căminu, un hotar de moșie tot din Balotești ce este peste apa Vlăsii, împietrită și că lasă epitrop pe

www.dacoromanica.ro

frate-sĕu Iordache tatăl Clucerului Brăiloiul ce au murit, ca să aibă toate întru stăpânirea sa până când sĕ va căsători fie-sĕu *.oniță Bărbătescul* și atuncea să i le dea deplin, iar murind Ioniță fie-sĕu neînsurat, ori însurat, au tînăr, să rămâie stăpân pe acelea frate-său Iordache, zicând d-lui epitropul că diata Luxandrii încă până acum sĕ află la casa Brăiloiului care diată sĕ ceru dela vechilul copiilor Brăiloiului, ne arătă o diată cu leat 1778 Septembre 26 cu iscălitura și pecetea *Luxandrii Bărbătescului* dreasă și îndreptată la partea moșii din Balotești, ce lasă *fiu-său Ioniță Bărbătescul*, cum și partea frăține-său Iordache i altele, care nu le primiră d-lor boierii epitropi de adevărate dar potrivi cu foaia de mai sus arătată și tot cu acea slovă au fost scrisă îndreptarea și dregerea.

Ne mai arătă boierii epitropi și un zapis al lui Iordache Brăiloiul fratele Ruxandrii și tatăl Clucerului Costandin Brăiloiul și cu alte mărturii veliți boieri, în care este iscălită și *Ruxandra moașa nevîrsnicului Mihalache* jăluitorul, ce'l dă la mâna lui Zamfirache Cămărașul, prin care îi vinde o moșie ce să numește Baloteștii i Mărcești din sud Ilhov, ce i-au fost și lui dată dela tată-sĕu pentru lipsa zestrilor maicii sale, însă cu o pivniță i cu beciurile de piatră precum să vĕd, partea lui jumătate, că cei l'altă jumătate dupe cum este hotărâtă și împietrită osebită de partea lui de moșie jumătate, i un zapis cu leat 1782 Iulie 17 iar al lui Iordache Brăiloiul întru care este iscălit și Cluceru Costandin Brăilolul i fie-său *Ioniță Bărbătescul tatăl nevîrsnicului copil* și cu alți boieri mulți mărturii, prin care vinde stj. 700 din moșia Baloteștii, d-lui Slugerului Panait Băbeanul, ce i-au fost și lui dată danie dela soru-sa *Luxandra Bărbăteasca* prin diata sa, i dela un Gherghe cumnată sĕu stj. 370, i 2 cărți de hotărnicie cu leat 1787 Iunie 15 ale lui Ștefan Grecianu biv vel Sluger prin care iarăși dovedește că moșia Baloteștii au fost de zestre a *Ruxandrii Bărbătească*, sora lui Iordache Brăiloiul.

Dupe care sineturi s'au întrebat vechilul cu ce cuvînt a intrat în stăpânirea moșii și cere și acum prin jalbă de a stăpâni, când nici Costandin Brăiloiul nici tatăl sĕu Iordache, tata lui Costandin Brăiloiul mărturisește chiar iscăliturile sale, că moșia Baloteștil au fost a soru-si Ruxandrii dat de zestre de tată-sĕu Toma Brăiloiul fiul lui Dositeu și în urmă primește și danie dintr'această moșie dela soru-sa și alt cuvînt vrednic nu avu a rĕspunde decât că Iordache Brăiloiul n'au știut acea diată a lui Dositeu, nici că-i lasă moșu-s'o prin diata sa moșia Baloteștii și că tată-sĕu Toma Brăiloiul l'au năpăstuit dându-i moșia Baloteștii ce era lui lăsată dela moșu-sĕu, zestre soră-si Luxandrii și ne știind de aceia adeverează prin mai sus numitele sineturi, dar acum fiindcă de 7 8 ani au găsit diata prin care sĕ arată năpăstuirea ce i-au făcut moșu-sĕu Toma Brăiloiul, cere de a-și afla dreptatea și a i sĕ da moșia întru stăpânire, răzimându-sĕ atît la neștiința lui Iordache cât și la a lui Costandin fie-său, de acéstă diată.

I s'au zis că cu toate că nu i să dă crezământ la arătarea neștiinții de acea diată pentru că Dositeu Brăiloiul lasă clironom prin diata sa pe fie său Toma și clironomii lor, au rămas Iordache, și dela Iordache la Costandin Brăiloiul ce acum au murit și diata urma a afla clironomia ; dar și de i s'ar da crezământ că n'au știut acea diată a moșu-sĕu, stăpânirea Ruxandrii pe moșia Baloteștii de 50 și mai bine de ani neclintit cu adâncă tăcere, depărtează pe Costandin Brăiloiul i pe copii de ori-ce dreptate ar fi putut avea cu acea diată și iarăși răspunse că de cât neștiința alt cuvînt la dreptatea sa nu are a mai provalisi.

Deci moșia Baloteștii de să și vede dată danie lui Iordache Brăiloiul de moșu-sĕu Dositeu prin mai sus numita diată, dar jumătate dintr'acéstă moșie fiind dovedit prin mai

www.dacoromanica.ro

sus numitele sineturi când sau dat zestre Ruxandrii sora lui Iordache, de tată-său Toma Brăiloiul și mărturisită de însuși Iordache frate-său cu iscăliturile sale, primind și însuși dintr'acéstă jumătate de moșie stj. 360 danie dela soru-sa Ruxandra prin diata sa și Ruxandra stăpânind partea ei de moșie din Baloteşti cu titlul de zestre adică cu bună credință și cu adîncă tăcere de frate-său Iordache până la moartea sa *i Ioniță fiul Luxandrii*, după moartea ei, partea ce i-au lăsat mumă-sa prin diată *i Mihalache nevîrsnicul fiul lui Ioniță și nepotul Luxandrii*, după moartea tătâne-său, în diastimă de 50 de ani și mai bine cum și dintr'acéstă moșie, cuvînt dar al ne-științii a lui Costandin Brăiloiul, după pravilă cuprinde loc pentru că pravila dă sorocul celui ce nu știe că au înstreinat lucrul său și că au fost al său 30 de ani, de a-și cere lucru prin judecată și acest soroc al pravilii să vede trecut încă de când trăia Iordache Brăiloiul tatăl lui Costandin Brăiloiul ce acum și el au murit, dar și de n'ar fi trecut soroc de 30 de ani și ar fi luat acéstă moșie cu judecata, iarăși Iordache Brăiloiul ca un clironom al tătâne-său Toma Brăiloiul care înzestrase pe fie-sa Luxandra, era dator a da soră-si altă moșie în locul acesteia.

Drept aceia, după povățuirea pravilelor, hotărîm ca *Mihalache nevîrsnicul feciorul lui Ioniță Bărbătescul, nepotul Luxandrii Bărbăteascăi*, să stăpânească partea de moșie din Baloteşti de stj. 360, cu jumătatea de pimniță i beciurile și acest hotar de moșie ce este peste apa Vlăsii, împietrită, cu bună pace de către d-lui Costandin Brăiloiul, după cum au stăpânit *tată-său Ioniță i moașă-sa Luxandra* și clironomii lui Costandin Brăiloiul să întoarcă venitul moșii i al cârciumii i al heleșteului, la d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescu* epitropu casii nevîrsnicului, după cum văzum și diata *Maru Bărbăteascăi muma nevîrsnicului*, cu leat 1803, ce în silnicie i-au luat tatăl lor Costandin Brăiloiul, ce dupe coprinderea osebitei anafora a noastră sau găsit cu cale încă dela Ghenarie trecut și n'au fost următor. Iar hotărîrea cea desăvîrșită rămâne a să face de către slăvitul Divan.

Nestor Căminar, Ioan Stolnic, Gheorghe Sluger, Stroe Serdar, Costandin Sluger Lupea.

Acestă copie fiind scoasă din cuvînt în cuvînt întocmai dupe cea adevărată ce este trecută în condica acestui departament, s'au adeverit și cu iscălitura mea. 1809 Iulie 31.

Radu treti Logofăt. Pârvul Condicaru.

Acéstă carte de judecată care sau întărit și de slăvitul Divan și am uitat să o trec într'acéstă condică, care după ce am căsătorit pe *nepotu-meu Mihalache*, între alte scrisori și zapise ce am dat în mâna d-lui Serdaru Michea epitropul copilului, am dat și această carte de judecată care cerându-i-o n'au vrut să mi-o dea și așa am mers iar la acest departament unde mă aflu și judecat acum la leat 1809 Iulie 31, am dat talere 2 condicarului de mi-au scos întocmai, care am trecut-o într'acéstă condică, după cea adevărată copie ce mi-au scos condicaru, fiind și iscălită acésta.

1814 Mai 25. (Ibidem, actul No. 54.) Prea Înălțate Doamne,

Din luminata porunca Mării Tale ce cu luminată pecete să dă la acéstă alăturată anafora a d-lor boierilor judecători ai departamentului de opt, pentru diaforaua ce au avut din luminata porunca Mării Tale, Tudor i Bucur și Ion nepoții moșnenilor Fronie Grișiță dintr'acest județ Dâmbovița, cu d-lui *biv vel Slugeru Mihai Bărbătescul* tot de aicia, pretenderisind numiții jăluitori că au și ei moșie în hotaru Ludeștilor peste moșia lor după arătarea ce le-au făcut vărul lor Zamfir Cazaçul și pârâtul *Bărbătescul* le-au împresurat moșia partea lor stăpânind-o în silnicie, cerând să aibă dreptate dela Măria Ta cu a li se descoperi moșia să o ia întru stăpânire, la care cercetare față fiind și d-lui pârâtul *Slugeru Bărbătescul*,

www.dacoromanica.ro

au răspuns că acea moșie Ludeștii o are de moștenire și de cumpărătoare cu sineturi și hotărnicie din vechime dela moșii și părinții d-lui și că n'au avut sineturi lîngă d-lui să le arate, cum și jăluitorii au zis că au mărturii aici la fața locului care pot a-i dovedi și pe ei că sunt moșneni.

Ni se poruncește de Măria Ta ca să le orînduim 2 boierinași cu praxis la fața locului, să le facă cercetare atît sineturilor ce are d-lui părâtul *Bărbătescul* cât și vechea stăpânire prin cartea de blestem și ori care parte nu se va odihni de aici cu alegerea noastră, să-i sorocim la luminatul Divan, pentru care următori fiind luminatei Mării Tale porunci și nefăcând trebuință a li se orîndui boierinași la fața locului, nici de carte de blestem, înși-ne noi prea plecatele Mării Tale slugi am făcut amărunt cercetare.

Intâi, mărturia ce au adus-o jeluitorii pe un Zamfir vărul lor și cu alți cetași ai lui ce stăpânesc moșie în Ludești, pe un moș anume Popa Stan care îi arătară cum-că îi știe și pe ei că se trag dintr'acei trei moși și că s'ar cuveni a stăpâni și moșie în hotaru Ludeștii fiind fost tovarăși cu toții, arătându-ne Zamfir Cazacul și o carte de hotărnicie ot leat 7251 = 1743 Ghenarie 8, de ani 63, a 12 boieri hotarnici, coprinzătoare partea preoților ot Ludești și cu alți cetași ai lor anume Popa Alexandru și fraților lui: Popa Radul i Papa Logofătul i Mihai i Ion i Grișiță diaconul cu feciorii lui Toma i Ghinea și un Ion Diaconu cu frații lui Mihai Diaconul și Anghel frate-s'o partea lor pe un moș întreg ce mai sus se arată din care acum se coboară Zamfir Cazacul și cu cetașii lui ce se află trăind, numind trăsurile, părțile de moșie pe anume, care după coprinderea hotărnicii, zise Zamfir, că moșia lor cu toți cetașii o stăpânește și acum ne-bântuită de nimeni, nici nu este împresurată de către d-lui *Slugerul Bărbătescul.*

Pentru care intrând în cercetare cu ce cuvînt au jeluitorii bănuială asupra *Bărbătescului* că le-au împresurat moșia lor, ne arătară că Zamfir Cazacul vărul lor i-au pus la cale să dea jalbă Mării Tale și să zică că moșia lor o stăpânește în silnicie *Bărbătescul* și după a lui ficleană arătare ziseră că au pornit și jalbă, pentru carele mai cerându-le jăluitorilor să ne arate și alte osebite sineturi de vor avea, ziseră că nu mai au decât mai sus numita hotărnicie ce sau găsit la vărul lor Zamfir.

Intrebând și pe d-lui părâtul *Bărbătescul* ce are împotrivă să răspunză zise că d-lui mai multă moșie în hotarul Ludeștilor nu stăpânește decât stj. 3216 pol, masă, cu codrul de loc al siliștii satului în care este pusă și biserica, atît de cumpărătoare cu zapise dela moșnenii Ludești cât și de moștenire, arătându-ne atât zapisele de cumpărătoarea moșii ce are dela moșnenii Ludești, cât și hrisoave domnești pentru punerea bisericii, cuprinzătoare că este bine pusă biserica pe moșia d-lui, cât și o carte de hotărnicie ot leat 7251=1743 Ghenarie 8, de ani 63, a 12 boieri hotarnici, făcută tot d'odată cu mai sus numita hotărnicie a moșii moșnenilor Ludești cuprinzătoare pentru suma acestor stj. 3216 pol, masă, ce are d-lui a stăpâni în Ludești de cumpărătoare dela moșnenii i moștenire dela strămoșii și moșii d-lui.

Pentru care atît după acéstă hotărnicie cât și după alte vrednice sineturi ce ne arătă d-lui *Slugerul Bărbătescul*, trăbuește a stăpâni în Ludești această sumă de stânjeni ce mai sus să coprinde și jăluitorii aceștia au a se împărtăși și a lua partea din moșia preoților și moșnenilor ce acum o stăpânesc parte pe un moș întreg, să le dea și lor moșie când moșii lor cei trei nu-și vor fi vîndut toate părțile lor la boierii Bărbătești și mai mult pe d-lui *Slugerul Bărbătescul* nu au a'l supăra cu a cere să le dea moșie din ocolnica d-lui; iar

www.dacoromanica.ro

de au ei bănuială că d-lui *Slugerul* le-au împresurat moşia şi stăpâneşte mai multă decât îi coprinde cartea de hotărnicie, am găsit cu cale ca jăluitorii cu luminata porunca Mării Tale să la boieri hotarnici, să tragă moşia d-lui *Slugerului* tot prin locurile pe unde sau tras la hotărnicia dintâi a 12 boieri ot leat 7251 = 1743 şi când va prisosi moşie mai multă peste suma stânjenilor de 3216 pol, masă, împresurată de *Slugerul*, acel prisos să se ia dela jeluitori şi să se alăture lângă partea preoţilor i moşnenii ce stăpânesc parte pe un moş şi să o împărţească cu toţii, atît acel prisos cât şi cei l'altă ce au stăpânit-o până acum, de vreme-ce Zamfir mărturisi înaintea judecăţii, arătând că şi jeluitorii sunt buni moşneni împreună cu toţii.

Iar când d-lui *Slugerul* nu va stăpâni mai mult sau îi va lipsi moşie, din suma stânjenilor ce se coprinde în hotărnicie, datori sunt moşnenii să-i împlinească dela dânşii, după care cercetare rămâind neodihniţi jăluitorii, zicând că au a mai face apelaţie la luminatul Divan, să sorociră amîndouĕ părţile ca după 15 zile ale viitorului August să se afle la Bucureşti, unde cea desavîrşită hotărîre rămâne a sĕ face de către Măria Ta.

Iordache Cantacuzino. Scarlat Mihălescul Serdar.

1814 Decembre 27. (Ibidem.) Aflându-mĕ eu robul lui D-zeu foarte bolnav aicia în sud Muşcel, fiind judecător, am însemnat însu-mi cu mâna mea ce mai sunt dator zestre să dau *fie-mi Marghioliţii Slugeresii Boldeascăi*, după foaia de zestre ce am dat d-lui ginere-meu Gheorghe Boldescu biv vel Sluger, cum în jos sĕ arată anume :

Rînduiala al 3-lea aşternut, cum şi în foaia ce i-am dat sĕ arată :

1 covor de cele bune, 1 scoarţă de Ţarigrad, nouă, 12 talere farfurii marmură, 12 tipsii asemenea, 12 zarfuri de argint cu feligenele lor.

Acestea sunt dator să le răspunz ginere-meu, iar de cele l'alte ce scrie în foaia de zestre ce i-am dat-o d-lui, de toate sunt plătit, de haine, de scule, de argintărie, de 12 perechi cuţite de argint cu lingurile lor i de ţigani i de alte măruntăi ce foaia arată, măcar că d-lui ginere-meu din câte să vede arătate în foaia de zestre nimic nu le-au ocolit să se ştie, de care eu le arăt în frica lui D-zeu şi cu sufletul meu că i le-am răspuns toate, cum şi moşia Ludeştii toată după cum am stăpânit-o eu, asemenea i-am dat-o şi d-lui subt stăpânire, dar fiindcă am şi copie scoasă întocmai după foaia de zestre ce i-am dat şi neaflându-sĕ lângă mine fiind rămasă acasă în alte hârtii, am însemnat într'acéstă condică ca să se ştie şi să ştiţi şi d-voastră fiu-meu şi feţii-miei : *Iordache i Iancule* că acéstă datorie sunt să o răspunz ce mai sus sĕ arată. Incă la logodnă mai prisosind un suflet mai mult de ţigan, la Bondoaca, fiind de ţâţă, eu împreună cu *muma voastră răposata sf. sa maica Pelaghia monahia*, i l'am dăruit de a noastră bună voinţă.

Ci pentru ca să ştiţi şi d-voastră de toate cele mai sus arătate, cum curge, le-am însemnat şi cu însu-mi mâna mea m'am iscălit spre a fi de credinţă şi pecetea.

Mihai Bărbătescu judecător ot sud Muşcel.

Fiindcă ne aflăm către sfârşitul publicării documentelor ce cunoaştem despre neamul boierilor Bărbăteşti, am crezut util să dăm şi trei còpii după nişte hotărnicii ce posedăm în condica de care facem menţiune. Prin publicarea lor, voim să arătăm modul cum îşi exprimau pe vremuri, hotarnicii noştri, în plan, măsurătorile lor ; atari acte le putem considera ca începutul operaţiunilor în materie de inginerie hotarnică şi acei ce ar dori să facă vr'un studiu amănunţit în sensul acesta, găsesc în còpiile de faţă primele încercări de a aşterne pe hârtie rezultatul măsurătorilor de pe teren.

www.dacoromanica.ro

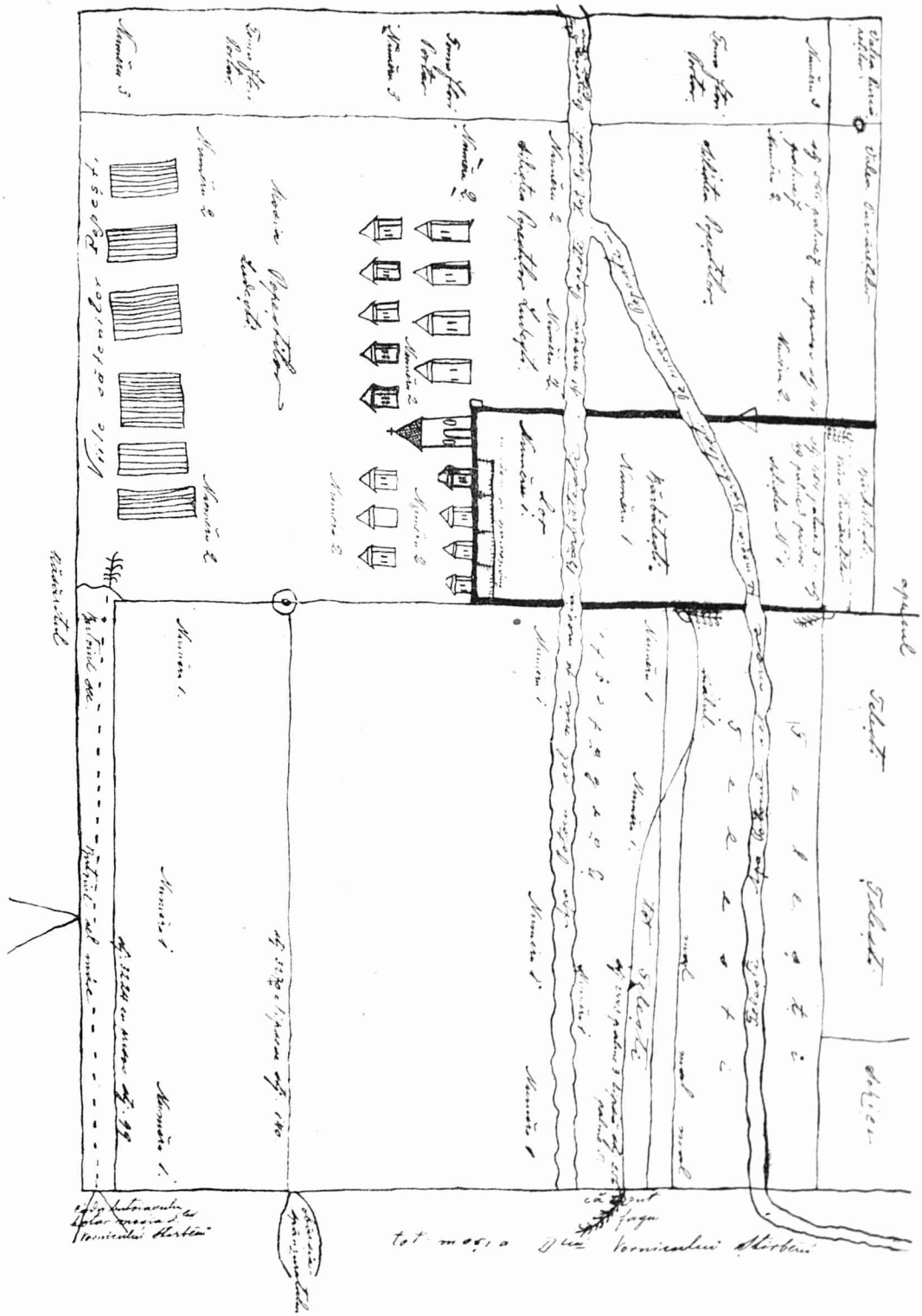

www.dacoromanica.ro

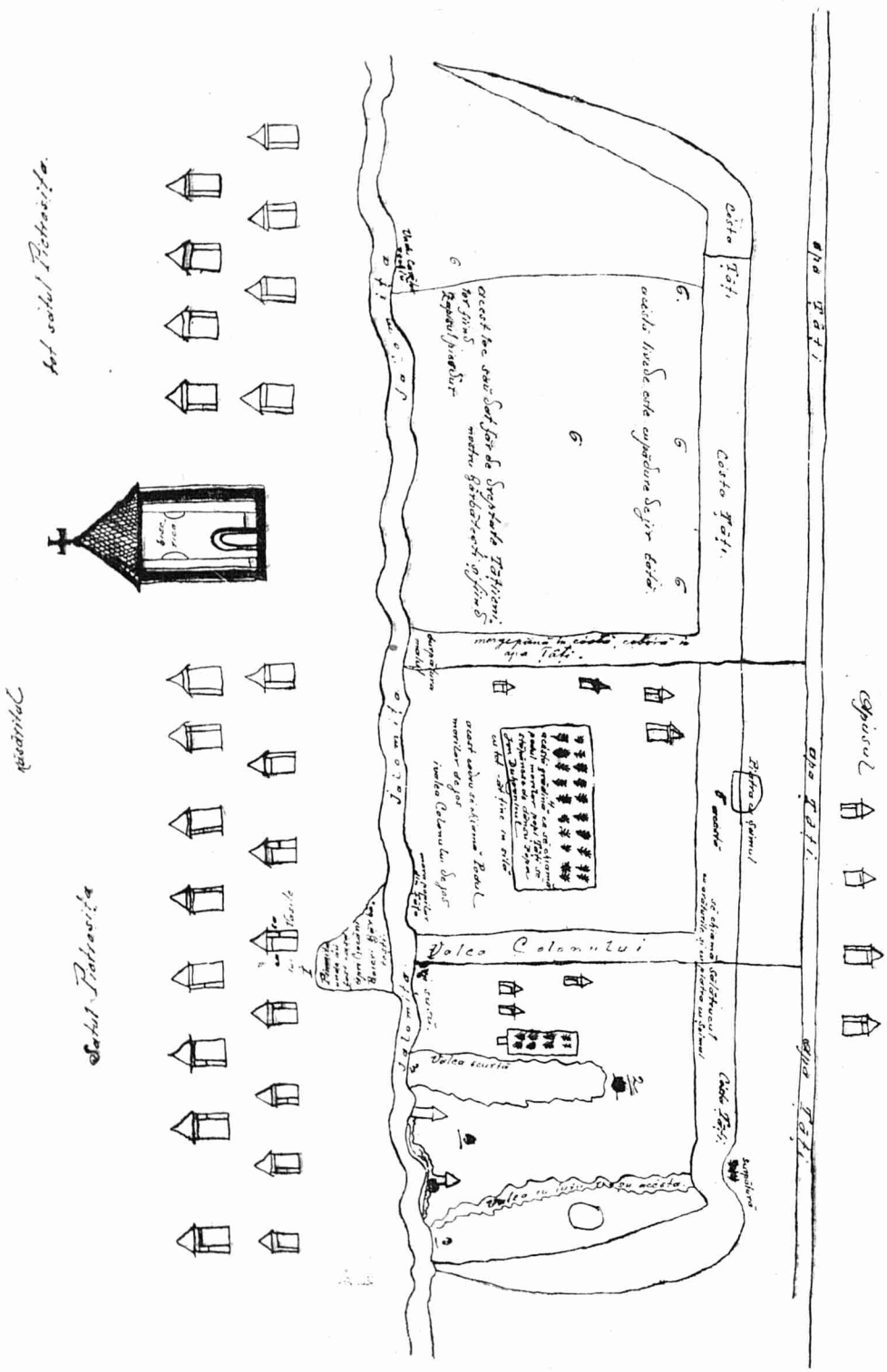

www.dacoromanica.ro

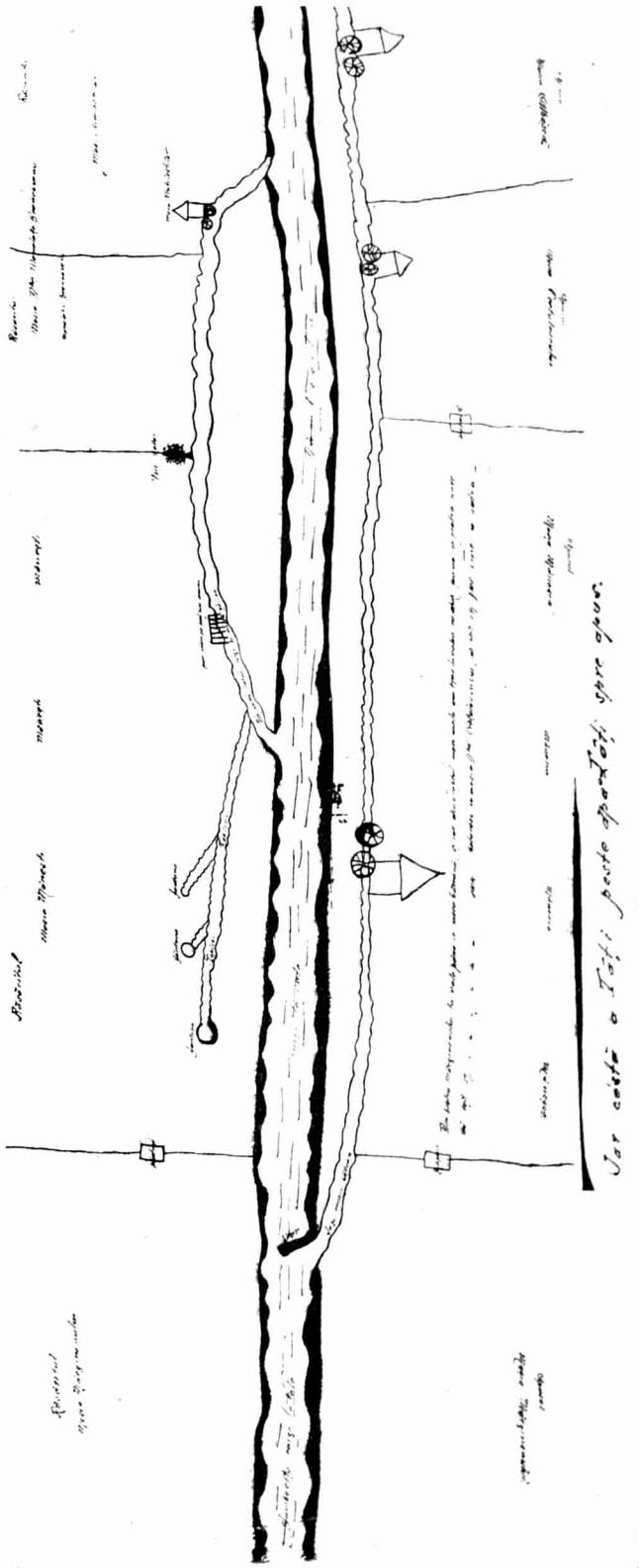

www.dacoromanica.ro

1815 Mai 15. (Ibidem.) Prea Inălţate Doamne,

Cu această alăturată jalbă ce au dat Mării Tale cuvioşia sa Ieromonahul chir Nicandru epitropul sf. mânăstiri Mărginenii din sud Prahova, jăluindu-să pentru d-lui *biv vel Sluger Mihai Bărbătescul* ot Doiceşti dintr'acest judeţ Dâmboviţii, zicând că sunt 12 ani de când stăpâneşte d-lui 11 suflete de ţigani robi ai sf. mânăstiri, cerând mânăstirea a-i lua întru stăpânire fiind dovediţi cu mărturii de buni robi ai mânăstirii şi cu luminata porunca Înălţimii Tale orînduindu-se în cercetarea Ispravnicatului, amîndouă prigonitoarele părţi sau înfăţişat la judecată şi citind jalba şi luminata porunca, am şi intrat în cercetarea pricinii.

De care întrebându-se d-lui *Slugeru* ce are împotrivă a provalisi la cererea ce jăluitoru monah prin jalbă face, răspunse cum că aceşti ţigani ce mănăstirea îi pretenderiseşte a-i lua ca să-i aibă întru stăpânire, sunt buni robi ai d-sale, trăgându-se din neam şi neamul d-lui dar fiind dosiţi în ţara Moldovii de mulţi ani şi întorcându-se iarăşi la locul lor aicia în ţara aceasta a se sălăşlui şi ştiindu-se şi ei că sunt buni robi ai neamului d-lui boierilor Bărbăteşti, singuri au cercetat şi au dovedit că d-lui *Slugeru* le este stăpânu şi aşa singuri ei viind, l'au şi găsit aicia în oraşul Tîrgovişte şi arătându-se spuind că sunt buni robi ai d-lui; i-au şi căutat la catastihul de numele lor ce'l are rămas dela părinţi şi găsindu-i trecuţi pe toţi, aşa după a lor cerere, fiind ţigani zlătari, i-au aşezat în bir care şi-au şi urmat răspunderea birului lor în curgere de ani 14, de atunci şi până acum şi cu nici o împotrivire nu sau mai arătat, pentru care ne arătă d-lui *Slugerul* şi aceste vechi sineturi de stăpânirea acestor ţigani, ce le arătăm în perilipsis însă:

1) Foae de zestre a răposatului Pârvului Cantacuzino ce să văzu cu leat 7249=1741 Ghenarie 25, ce o dă fie-si Saftii, între care zestrii îi dă şi 40 suflete de ţigani de vatră şi 2 fete de ţigani în casă.

2) Foaia răposatului Pârvul Cantacuzino cu leat 7251=1743 Ghenarie 14, de ani 73, coprinzătoare pentru ţiganii ce i-au adus Paraschiva Vatafu, 9 suflete, i au dat zestre fie-si Safti, vorbind întru acea foae că de va fugi vre-unul dintre aceşti ţigani să dea poruncă Paraschivii Vatafului să-i găsească şi să-i aducă, să i dea iarăşi în mâna gineri-său.

3) Carte a Pârvului Cantacuzino cu leat 7251=1743 Martie 11, de ani 73, ce scrie către *gineri-său Mincul Şetrarul* coprinzătoare că au văzut cele ce-i scrie pentru Nicola ţiganul de care au scris carte la d-lui vel Vornic ce să i-o dea, în care carte să roagă ca să facă un răvaş al d-lui către Sandul sluga d-lui dela Cătun ca să-i dea ţiganca, că au şi d-lor ţigance multe, luate după ţiganii d-lui ce-i are dela Toma Spătaru şi poate va fi având şi d-lui ţigance după ţiganii d-lui şi cum că îi va face foae şi-i va trimete d-lui şi de vor trece ţigance mai multe dela d-lui în ţigănia d-lui, se va da schimb, iar de vor trece dela d-lui la d-lui, le va da schimb, iar sălaşele nu pot să se despartă fiind luaţi cu cununie.

4) Foae a Pârvului Cantacuzino Stolnicul cu leat 7254=1746 Ghenarie 15, de ani 70, pentru 16 suflete de ţigani ce au rămas să-i dea de zestre fie-si Safti, orânduind pe Paraschiva Vatafu ca să-i dea aceste sălaşe de ţigani, însă:

7 suflete Dumitrul Macovei
5 » Stanciul Gurguiescul
4 » Niţul Negoiţescul
16 pe care să aibă a-i lua Paraschiva Globănescul, să-i ducă la *gineri-său Mincul* şi văzându i pe ţiganii cei mari, ţigancele şi copii să rămâie la salaşul lor şi să-i dea iarăşi în seama Paraschivii Vatafu şi să rămâie în bir.

www.dacoromanica.ro

5) Catastihu cu leat 1777 Februarie 3, de ani 38, al *maicii d-lui Slugeru, Safta*, ne iscălit, de numele tuturor robilor ce i-au avut daţi de zestre şi sunt fugiţi în Moldova de ani 30 şi mai bine, atât cei de vatră din Rădulești cât şi cei de laie de bir, care atunci sau aflat toţi subt stăpânirea nepotu-său Ianache feciorul cumnată-si Costandin Cantacuzino, precum i-au arătat Radul ţiganul Şoimescul ce au murit dupĕ ce au trecut aicia în ţară cu tot salaşul lui, la acest mai sus arătat leat.

6) Carte de judecată cu leat 1777 Martie 29, de ani 38, a 5 boieri judecători ai departamentului de cremenalion, coprinzătoare că dupĕ jalba ce au dat la Domn *rĕposatul Paharnicul Mihai Bărbătescul* făcând pără asupra nepotu-sĕu Iordache Cantacuzino biv Polcovnic za Tîrgovişte cerându-i pe un Radul ţiganul Şoimescul ce-l are dat de zestre de rĕposatul Stolnicul Pârvul Cantacuzino moşul părătului, cu foae iscălită pe anume a toţi ţiganii ce-i sunt daţi de zestre, prin'care sĕ şi dă hotărîre dela acea judecată ca d lui *Paharnicul Mihai Bărbătescul* să-şi stăpânească pe acest Radul ţiganul Şoimescul cu tot sălaşul lui în bună pace, fiind ţigan al d-lui dat de zestre.

7) Anafora făcută către Domn a 6 boieri judecători cu leat 1778 Februarie 16 de ani 37, coprinzătoare că prin zapcilîcul d-lui vel Armaş sau adus la judecată d-lui *biv vel Paharnic Mihai Bărbătescul* cu Alexie Neculescul biv Logofăt za Vistierie fiind şi vechil în locul frăţine-s'o, iar dacă Niculescul biv vel Medelnicer dela care au cerut d lui Paharnicul să i dea Neculeştii schimb pentru o Safta ţiganca ce au zis că este născută dintr'un ţigan din zestrile jupânesei d-lui, anume Dumitraşco Macovei carele fiind fugit în Moldova sau fost cununat pe lege dupĕ o ţigancă anume Paraschiva ce şi pe aceia au numit-o *Paharnicul* ca a d-sale şi aceia au născut pe acéstă mai sus numită Saftă ce iarăşi în Moldova sau cununat dupĕ un Sandul ţiganul de laie, ce i-au cumpărat Neculeştii dela Ghinăraru Mihai Cantacuzino la care au rĕspuns şi Alexie Logofătul că acea Safta ţiganca măcar că este cununată dupe numitul Sandul ţiganul, dar bani pe dânsa n'au dat fiind ţigancă streină a mănăstirii Prescurii din Iaşi, care acea judecată au găsit-o cu cale ca d lui *Paharnicul* să dea numiţilor Neculeşti ori schimb de potriva acelui Sandul ţiganul sau să l plătească cu bani, ca într'acesta-şi chip să poată stăpâni d-lui *Paharnicu* pe Safta ţiganca cu bărbatul ei, iar de va pogorî vre-o pricină dupe zisul lui Alexie Neculescul dela mai sus numita mânăstire, atunci d-lui *Paharnicul* sĕ răspunză.

8) Copie de diată a *rĕposatului Paharnic Mihai Bărbătescul* tatăl d-lui *Slugerului Mihai Bărbătescul*, făr de leat şi lună, încă şi ne-iscălită, coprinzătoare că îşi orîndueşte toată periusia casii întru împărţire, a şti copii d-sale ce au să stăpânească şi să facă şi pomenirile pentru sufletul d-sale şi sĕ împlinească şi lipsa zestrilor fie-si Păunii, numind pe anume şi pe ţiganii ce i-au avut atît ai d-sale cât şi ai soţii d sale Safta, ce i-au avut luaţi de zestre, cei de vatră şi cei de lae, dela Pârvul Cantacuzino socru s'o.

9) Foae scrisă de *rĕposatul Paharnicul Mihai Bărbătescul* cu a sa slovă, ne i călită, făr de lună şi leat, fiind numai ca o însemnare pentru ştiinţă, numind într'însa că dupĕ seama ce au luat-o Dănăilă ţiganul d-lui, au arătat că Dumitraşco ţiganul d lui au ţinut pe Paraschiva ţiganca a Deleanului celui bătrîn, pe care Paraschiva o dîdese, Deleanul danie la mânăstirea Frumuşica ce este afară din Iaşi, şi fiindcă stăpâneşte cumnată-sĕu Dinul Măgureanul toţi ţiganii d-sale ce sunt fugiţi în Moldova dela dînsul, dĕ atuncea au dat schimb mânăstirii altă ţigancă anume Ilinca fata Stanciului lăutarul ce este fugar tot în Moldova, care Dumitraşco ţiganul d-lui au făcut cu acéstă Paraschiva ţigan a 3 fete anume.

www.dacoromanica.ro

Maria i Ancuța i Safta ce o ține Sandul, țiganul Neculeștilor, i un copil anume Pavel, care Maria i Ancuța și Pavel sĕ află lîngă tatăl sĕu la Moldova, iar Safta au trecut cu țiganul ei Sandul aicia în țară.

Dupĕ ce am văzut coprinderea acestor de mai sus arătate sineturi ce le are d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* pentru stăpânirea țiganilor zlătari ai d-sale ce au fost dosiți în Moldova, încă zise că dintr'înșii mai sunt și acum, bez cei-ce sunt acum veniți în țara aceasta pe care îi și stăpânește în curgere de ani 14.

Am întrebat și pe chir Nicandru Ieromonahul jăluitor că de are și mânăst rea niscare-va sineturi pentru stăpânirea acestor țigani ce mânăstirea îi cere a-i avea întru stăpânire, să le arate și zise că mânăstirea alte sineturi nu are decât ne arătă un zapis al unei Aniții Doicescu pentru un Decul țiganul sin Vlad țiganul, trecut în condica mânăstirii cu leat 1780 Noembre 21, de ani 35, pentru prigonirea acestui țigan ce au avut Doicească aceia și cu mănăstirea, răfuindu-se între sine-și printr'acest arătat zapis, de care ne-au arătat monahul jăluitor și catagrafia rĕposatului Arhimandritul Meletie ce au fost năstavnic mânăstirii aceștiia mulți ani, de se văzu cu leat 1781 Noembre 20, de ani 34, în care văzum trecute numele acestor țigani Hrizea și Pascul brat ego, ce au fost frați cu acel Decul țiganul, ce mânăstirea l'au luat dela Afiița Doicească.

Ne mai arătă jăluitorul și o adeverință a vatașilor de țigani ai d-ei Logofetesii Bărcănească-i împreună și scrisoarea d-ei, coprinzătoare : fiindcă Nițul Negoițescul sau aflat rob al d-ei, carele sau numit între țiganii d-ei : Nițul Dadoiescul și că este tată vitreg lui Martin și Stan, născuti fiind când au luat Nițul pe Dobra țiganca mănăstirii, întru căsătorie.

La aceste două de mai sus arătate sineturi Impotrivă răspunse d-lui *Slugeru Mihai Bărbătescul*, zicând întâi că pe acea Nița Doicească nu o știe cine este și de va fi avut vre-o pricină de judecată cu mânăstirea pentru acest de mai sus numitul Decul țiganul iarăși nu știe și nici n'au avut nici părintele d-sale nici d-lui vre-o treabă cu acest țigan, fiind prin ne-știință la sinetul vatașilor de țigani ai d-ei Logofetesii Bărcănească-i, cum și la scrisoarea d-ei împotrivindu-se iarăși dete răspuns că și de se va fi numit acest țigan între robii d-ei : Nițul Dadoiescul, dar în catagrahia d-lui ce i-au rĕmas dela părinți să numește Nițul Negoițescul și cum-că acești țigani ai d-sale fiind zlătari și umblați prin țară, ori cum voiesc î-și schimbă porecla lor (precum și alți mulți țigani o obișnuesc acésta), făcându-o cu o proastă socoteală, vrând a fi neștiuți și necunoscuți, cu gându să înșale pe stăpâni și să se alimănească ori-unde vor vrea ei să fie întru stăpânire, lăcuitori prin streini țigani și că poate și acești țigani ai d-lui să fi urmat într'acesta-și chip, la care provlimă a d-lui *Slugeru* și jăluitorul epitropul al mânăstirii rămâne fără de cuvînt.

Deci făcându-sĕ rubar-catastih și foile de numele țiganilor ce le are d-lui *Slugerul Bărbătescul* și cu cei însemnați țigani din dosul jălbii, ce mânăstirea îi cere, să găsiră numele părinților lor trecuți în sineturile dlu-i *Slugerului Bărbătescul*, arătând în catastih cu leat 1777 Februarie 3 al maicii d-lui *Saftii*, ce ieste scris cu slova *taică-său Paharnicul Mihai Bărbătescul* : Nițul Negoițescul cu țiganca lui Dobra i cu feciorii lor anume Martin zlătarul ce au ținut pe Creața țiganca a lui Stan Gurguiescul. Stan zlătarul au ținut pe Tofana țiganca fata lui Dumitru Broga care au avut 2 feciori, Marin holteiul neînsurat i după aceștia și toți cei l'alți țigani. trecuți în catagrahia maicii d-lui, având dați zestre dela Pârvul Cantacuzino părintele său și mânăstirea ne-având mai vechi sineturi decât ale d-lui *Slugerului Bărbătescul*, să vede că sau răzimat numai în proastă și ne-temeinică mărturie și arătările

www.dacoromanica.ro

ce fac țiganii numindu-se că sunt ai mânăstirii unde zic că și neamurile lor să află și se trag după acele neamurile lor a fi cu toți la un loc și într'o stăpânire, de aceia și mânăstirea îi cere, judecata au rămas răzimându-să în puterea vrednicelor și vechi sineturi ce are d-lui *Slugerul.*

Am și găsit cu cale ca d-lui *Slugerul Mihai Bărbătescul* să-și stăpânească acești țigani zlătari în bună pace și ne-supărat de către sf. mânăstire precum și până acum i au stăpânit în curgere de ani 14, după venirea lor din Moldova aicia, cum nici țiganii nu putură tăgădui, dar fiindcă epitropu leromonah jăluitorul nu rămase odihnit pe cercetarea și alegerea ce sau făcut aicia, cerând de a se mai judeca și la luminatul Mării Tale divan, au și dat în scris la condica Județului, puindu-și soroc ca la toamnă dupe culesul viilor să vie a sta în judecată, care soroc primit fiind și de d-lui pârâtul *Sluger*, pentru aceia se și sorocirâ amîndouĕ prigonitoarele părți ca la sorocul ce și-au pus să se afle la București, unde cea desăvîrșită hotărîre rămâne a li să face de către prea înalta înțelepciunea Mării Tale.

1815 Mai 15. Ioan Fălcoianu Cluceru. Niculae Văcărescu Căminar.

Trecut în condica județului, Iancu Popescu condicar.

Acéstă copie am scos eu dupe anaforaua de judecată, chiar și întocmai din cuvînt în cuvînt, în frica lui D-zeu în adevăr arăt și spre încredințare m'am iscălit însu mi.

Prea Înălțate Doamne,

Cu prea plecată jalbă jăluesc Mării Tale ca cei de mai jos însemnați robi ai sf. mânăstiri Mărginenii aflându-să fugari în țara Moldovii, mai de mult, sau tras de au venit iarăși aicia în țara rumânească; mulțimea anilor dar i-au făcut a nu-și cunoaște stăpânirea strămoșilor lor și alăturându-să la unul *Mihai Bărbătescul* ce să află boierinaș cu șederea în plaiul Cârcinoavelor sud Dâmbovița, i-au stăpânit acum de sunt 12 ani, care vădindu-să rudeniile lor că li să trage neamul din robii sf. mânăstiri precum au fost strămoșii lor, însuși au venit supuindu-să cu rugăciune ca să nu-și piarză vechea lor stăpânire, pentru care făcând cu de amăruntul cercetare sau vedit drepți robi ai mânăstirii, cu vrednice mărturii și dovezi ale tuturor vatașilor ce să află, că sunt robii mânăstirii Mărginenilor. Ci dar fierbinte mĕ rog milei Mării Tale ca să fie luminată poruncă de a nu se împotrivi, numitul *Bărbătescul*, că îndestul i-au stăpânit 12 ani făr de cuviință și cum va hi mila Mării Tale.

Al Mării Tale către D-zeu rugător plecat: Nicandru epitropu mânăstirii Mărginenilor ot sud Prahova.

Robii sf. mânăstiri Mărginenii: Stan sin Dincă, Dobre sin Stan, Sandul brat Dobre, Gherghe brat Sandul, Pavel brat Gherghe, Ion brat Pavel, Nanica brat Ion, Gligore zet Stan sin Dincă, Costandin nepotu lui Stan, Ghiță brat Costandin, feciorii lui Martin brat Stan.

Ioan Gheorghe Caragea Voevod și Domn al Valahii,

D-voastră Ispravnicilor ai județului veți vedea jalba acésta, pentru care poruncim să cercetați și la dreptatea ce va avea jăluitorul să-și afle îndestularea și să îndreptați, iar ne-odihnindu-se vre-o parte, de acolo cu cercetarea d-voastră, în scris să-i sorociți la Divanul D-mele. 1815 Ghenarie 24. Pecetea gospod. vel Logofăt.

Fără dată. (Ibidem, actul No. 16.) Aicia arăt pricina morii cei noi dela Măneşti pla a Dâmboviții, că întâmplându-să răposata cumnata *Mariuța Bărbăteasca* să mai facă încă și altă moară, chemând meșterii, sau și găsit loc dincoace de gârlă unde este o vâlcea, pe lîngă care acea vâlcea venea și din apa cea mare oare-și ce apă, dar mai multă curgea pe acea vâlcea din fântâni (loc alb) adică Toplici, care Știrbei Vornicul Barbul nu o îngădua

www.dacoromanica.ro

a se face moară, zicând că-i înecă moara d-lui și a pus ca să des-bată parii și sta lucrul baltă.

Apoi, dând răposata jalbă la Măria Sa Alexandru Muruz Vodă pentru moară, că nu o îngăduește mai sus numitul boier și așa fiind vremea vii și vremea lucrului, au ieșit afară la țară și viind aicia sau rugat de mine să o sfătuesc ce să facă, că au cheltuit atîția bani și nu poate folosi nimic, ci să-mi fac pomană să merg la fața locului să vedem și eu pricina și pricepându-mă ceva-și să o învăț și așa m'am sculat cu d-ei împreună și am mers la Mănești și mergând mai întâi la moara cea veche, cu d-ei i cu Gligore și alți vecini, de am văzut, am făcut întâi o perierghie zăgazului cum este de lung și câtă sumă de stj. este de unde să abate apa pe iaz și de acolo până la dinții morii cei vechi câte sute de stj. este lungul și din moara cea veche până la hotar și până la moara d-lui Barbului Știrbei câți stj. sunt și așa făcând din ochi perierghie, pe urmă am și tras suma stj-nilor cu sfoara, întru acestași chip :

stj. 144 dela gura iazului unde să abate apa pe iaz până la dinții morii, lungul cum curge apa.
« 748 din dreptul morii cei vechi la vale și până în hotaru lui Știrbei, afară ce mai are maidan mult din hotaru d-lui până la moara d-lui.

Am mers și din coace peste gârlă unde e pricina cu parii bătuți și nu o lasă d-lui Vornicul Știrbei să facă moară și mergând pe acea vâlcea în sus cum curge apa, am văzut că se scurge oare-și ce din apa cea mare pe acea vâlcea, dar mai mult se cură apa din 3 fîntâni, ce venea dintr'o poplăcea, care făcând trebuința privegherii și o perierghie, m'am apucat și am făcut această hartă întocmai cum să arată (a să vedea mai sus la pag. 135), nimica greșală făcând și așa puind într'acéstă hartă moșiile fiește-căruia boier, cu morile pe cât le ține moșia cu hotarele lor, moșia Mărgineanului i megieșască, apoi făcând acéstă hartă am dat-o d-ei *cumnatii Mariuții* și mergând la București au dat jalbă Mării Sale lui Vodă, arătând în jalbă și harta moșii.

Care din porunca gospod, d-lui Scarlat Câmpineanu vel Logofăt de țara de sus luând jalba, au cerut și această hartă, care au și pus pe Petrache de divan de au iscălit în dos ca nu care cumva-și să se schimbe și așa sau făcut porunca gospod către boierii Ispravnici de Dâmbovița, ca negreșit unu din doi să meargă la fața locului, cerând și harta, să facă dupe hartă cercetarea și de va hi întocmai, să aibă toată voia să-și facă moara, care viind cu acéstă poruncă la boierii Ispravnici au mers unul din d-lor Ispravnicii la fața locului și făcând cercetare atît prin vecinii răzași și oameni bătrîni cum și dupe harta ce să vede, întocmai asemenea sau găsit cu dreptate și după dreptate au găsit cu cale d-lor Ispravnicii, i-au dat și voie să-și facă moara și așa sau apucat răposata de moară de au făcut-o și pentru că nimeni nu știe pricina acestei mori ci numai eu, de aceia am însemnat să se știe.

Fără dată. (Ibidem, actul No. 14.) Prea Înălțate Doamne,

Jăluesc Mării Tale că eu aflându-mă epitrop lăsat prin diată de răposata cumnată-mea *Mariuța Bărbătească* pe toată casa răposatului *văru-meu Ioniță Bărbătescu* ce au ținut-o în căsătorie pe mai sus numita, la pristăvirea d-ei m'au lăsat epitrop dupe cum mai sus arăt Mării Tale, rămâind și un copil nevîrsnic anume *Mihalache* sub epitropia mea și a d-lui Stolnicului Gheorghe Palada pentru creșterea și procopseala copilului, care rămâindu-i o moșioară ce să chiamă Măneasca din sud Dâmbovița, după vreme fusese împresurată de vecinii răzași și încă în viață fiind *Maria Bărbătească*, era să-și caute pentru acéstă împresurare ce i se făcea la moșie, dar întâmplându-i-să moarte, n'au apucat să-și facă.

www.dacoromanica.ro

Luminate Doamne, acéstă moșie se află prin mijlocul a două moșii, care prin susul acestei moșii să hotărăște cu moșia Căpriorul a mânăstirii Mărgineanu și pe din jos se hotărăște cu moșia d-lor boierilor Brâncoveni, la care acéstă împresurare ce să face moșii nu că au vre-o știință d-lor boierii Brâncoveni sau egumenul Mărgineanul ci numai din arendași și din isprăvnicei se făcu acéstă împresurare pentru agonisita lor; mă rog Mării Tale să fie luminata porunca Mării Tale către d-lor boierii Ispravnici ca în vremea cuviincioasă să orînduiască 2 boierinași cu praxis să vie la fața locului, prin cartea de blestem, a arăta bătrânii împrejureni care va ști din vechime hotarăle vechi atît din sus cât și din jos și după ce să vor dovedi semnele, să mi să aleagă cu sumă de stânjeni după vechea stăpânire și dupe hotarăle ce se vor dovedi bune și adevărate, de a mi să împlini stj. 886 după cum zapisele ce le am adeverează și ce va fi mila Mării Tale.

Prea plecata sluga Mării Tale *Mihai Bărbătescul Sluger* epitrop.

Fără dată. (Ibidem, actul No. 58.) Prea Înălțate Doamne.

Jăluesc Mării Tale pentru pricina de judecată ce am avut cu un Tudor sin Bucur și Ion din sud Dâmbovița ot satu Ludeștii, nepoții răposaților moșneni ce le zic că se trag dintr'un Fronie Grișițescul, puindu-l la cale un Zamfir Cazacul vărul lor cum-că eu le stă pânesc moșia numiților și în trecutul an leat 1804 Mai 17 prin jalba ce au jăluit numiții Înălțimii Tale de prea plecata sluga Mării Tale.

Dupe luminata porunca Măril Tale prin Zapciul vataf za Vistierie ne-au înfățișat la judecata departamentului de opt și arătând eu judecății că pentru acéstă moșie ce jăluesc numiții, lîngă mine n'am nici o scrisoare ci toate hrisoavele domnești i zapisele și cartea de hotărnicie ce am pentru acéstă moșie, le am afară la țară unde mă aflu cu ședерea și d-lor boierii judecători dupe arătarea mea, prin anafora arată Mării Tale curgerea pricinii, care anafora sau și întărit cu luminata pecetea Mării Tale cu mumbașir către d-lor boierii Ispravnici ca de va face trebuință, să cerceteze la fața locului de acéstă împresurare de moșie ce au jăluit numiții Mării Tale că le stăpânesc eu în silnicie moșia lor.

Și următori fiind luminatei Mării Taie porunci, d-lui Scarlat Mihălescul biv vel Paharnic ne-au înfățișat pe amîndouă părțile orînduitul zapciu înaintea d-lui și mai întâi întrebat fiind la judecată cu ce sineturi săpânesc acéstă moșie ce acum mai sus numiții o și cer arătând 7 hrisoave domnești i carte de hotărnicie de sunt acum ani 62, cum și zapise de cumpărătoarea acestei moșii și pliroforisindu-se judecata atât din hrisoave domnești, de sunt acum ani 191, cum și cartea de hotărnicie ce o am veche dupe cum mai sus arăt.

D-lor boierii Ispravnici cu anafora arată Înălțimii Tale toată curgerea prlcinii acestei moșii ce acum o pretenderisesc numiții și apoi viind iarăși la luminatul divanul Marii Tale, din luminata porunca Mării Tale, prin zapciul cel orînduit înfățișându-ne înaintea d-lor veliților boieri, au răspuns numiții că ei nu să împotrivesc hotărnicii ce o am de ani 62, nici că cer ei din suma stânjenilor moșii mele ce sunt numiți în cartea de hotărnicie, ci au numai o bănuială după arătarea acelui Zamfir Cazacu vărul lor ce i-au pus la cale că stăpâne c eu mai multă moșie decât scrie în cartea de hotărnicie, adică și partea lor de moșie, cerând numiții înaintea d-lor veliților boieri ca să li se dea și om domnesc Portărel, ca cu luminata porunca Mării Tale să meargă și boierii hotarnici să tragă moșia și de va ieși pri os să și'l ia că este al lor.

La a cărora cerere mulțumit fiind și eu, am cerut din partea mea hotarnic pe d lui Clucerul Iancul Glava, iar numiții moșneni au cerut din partea lor hotarnic pe d lui Radu

www.dacoromanica.ro

Cojocăreanul, care dupe mulțumirea amîndurora părților, cu anafora arată d-lor boierii veliți Mării Tale ca să fie luminata porunca Înălțimii Tale către acești 2 boieri hotarnici ceruți de amîndouĕ părțile și cu Portărel să meargă și să o tragă moșia prin 3 locuri dupe obiceiu, întâi dupe cartea de hotărnicie, care anafora sau și întărit de Înălțimea Ta, poruncind boierilor hotarnici să urmeze întocmai dupe anaforaua d-lor veliților boieri, dupĕ care, următori fiind d-lor boierii hotarnici, au tras-o toată moșia întocmai dupe cartea de hotărnicie ce am și dupĕ ce au tras moșia pe 3 locuri dupe obiceiu, dar numiții nu sau mulțumit zicând ca să o tragă până unde știe ei hotarul.

Și văzând boierii hotarnici că cu lăcomie cer să intre cu sforîrea moșii în hotarul moșii d-lui vel Vornicul Barbul Știrbei, nu le-au dat ascultarea, care prin anafora arătând Mării Tale d-lui Clucerul atât de câtă sumă de stj. au ieșit și câtă sumă de stj. îi lipsesc din moșie, iar Cojocăreanul hotarnicul din partea numiților n'au vrut ca sĕ iscălească acea anafora, țiind în partea lor, ci le-au făcut numiților deosebită anafora dupe mulțumirea lor, iarăși am venit la luminatul divanul Mării Tale, unde zapciul cel orînduit înfățișându-ne iarăși înaintea d-lor veliților boieri, dădu și o parte și alta anaforalele de alegere ce au făcut la fața locului și văzând d-lor veliții boieri 2 hotărnicii, iar nu una unde să fie iscăliți amîndoi hotarnicii, cu anaforaua d-lor, cu cale s'a găsit ca să fie luminata porunca Mării Tale să se aducă amîndoi hotarnicii ca să dea pliroforie judecății pentru această pricină, care anafora s'au întărit de Măria Ta ca să-i aducă cu mumbașir pe amîndoi hotarnicii spre a da rĕspunsul, pentru ce nu s'au iscălit amîndoi într'o anafora.

La trecuta lună a lui Iulie 14, dupe luminata porunca Mării Tale, s'au adus de mumbașir și cercetându sĕ de d-lor veliții boieri, mi-am aflat dreptatea dupĕ vechea stăpânire și arătând Înălțimii Tale prin anafora de toată curgerea dreptății mele iar numiții n'au vrut sĕ șază până ne vom izbrăni și înaintea milostivirii Mării Tale, ci dintr'acea zi au și dosit ducându-sĕ pe la casele lor dupe cum am și jăluit Înălțimii Tale, cerând și soroc ca dupĕ sfîrșitul lui Octombrie iarăși să venim, care jalbă din luminata porunca Înălțimii Tale fiind orînduită la d-lui vel Logofăt de țara de sus spre cercetare, de au fugit numiții sau nu, cu anafora arată Mării Tale că au dosit și găsește cu cale d-lui să fie luminata porunca Mării Tale către d-lor boierii Ispravnici ca la acel soroc să-i aducă la Ispravnicat și să dea în scris de sunt mulțumiți pe judecata d-lor veliților boieri, care adeverință să o iscălească și d-lor boierii Ispravnici și să o trimită aicia la luminat divanul Mării Tale pentru a sĕ întări anaforaua d-lor veliților boieri de Măria Ta, iar de nu se mulțumesc, să înștiințeze d-lor Ispravnicii trimițându-i și pe numiții aicia la luminat divanul Mării Tale.

Următori fiind d-lor Ispravnicii luminatei Mării Tale porunci, au adus pe numiții, găsind dintrînșii, care cu un cuvînt au dat răspunsul d-lor că nu se mulțumesc numiții la anaforaua d-lor veliților boieri, ci vor veni la luminat divanul Mării Tale să se judece, dând și zapis la Ispravnicat cu soroc de 3 zile să se afle aicia, care zapis împreună și cu înștiințarea d-lor boierilor Ispravnici ce-i scrie către d-lui vel Logofăt, i-am și adus la D-sa.

Milostive Doamne, 18 luni sunt de când mă tot judec cu acești mai sus numiți din din pricina acelui Zamfir Cazacul vărul lor, de m'am stins cu cheltuiala, că el au fost organul și pricinuitorul dintru întâiași-dată de sau sculat asupra mea și acum au venit din tr'înșii aici și pe acel Zamfir care face trebuința să se aducă spre a da răspuns înaintea Mării Tale, ce l-au dat pe dupĕ spate, care acel Zamfir are toate cărțile i scrisorile de moșia lor și nu l'au adus. Eu ce știu să dau răspunșu peste 5 neamuri de oameni.

www.dacoromanica.ro

Mă rog Mării Tale, să fie luminata porunca Mării Tale cu mumbaşir, a sĕ aduce şi acest Zamfir, să stea faţă iar să nu dosească, prelungindu-mĕ şi stingându-mă cu cheltu iala; asemenea mĕ rog Mării Tale şi pentru moşnenii Popeşti care au dat zapis la Ispravnicat, ca de nu va veni până în 3 zile să se afle aicia, să fie aduşi cu treapăd talere 50 care zapis sĕ văzu şi de către d-lui vel Logofăt şi ce va hi mila Mării Tale.

Prea plecata sluga Mării Tale: *Mihai Bărbătescul Slugerul.*

D-ta vel Logofăt de ţara de jos să cercetezi jalba acésta, văzând anaforalele d lor veliţilor boieri şi la cererea ce face să ne arăţi în scris. Biv Medelnicer Chiriac.

Fără dată (Ibidem, actul No. 68). Aicia arăt suma stânjinilor moşii mele Ludeştii, cum sau tras moşia de d-lui Clucerul Iancul Glava, din porunca gospod, după cum harta arată ce am făcut-o, a moşii, cum este moşia cum şi trăsurile moşii cu hotarăle lor după cum în hartă arăt, care hartă este făcută de mine, care o arăt cu numere, atît moşia mea cât şi ale vecinilor mei.

Numărul 1, în lat merge din hotaru bisericii despre soare răsare, despre amiază-zi în sus spre amiază noapte până în hotarul Drăgăieştilor în moşia d lui Vornicului Barbul Ştirbei, iar din hotarul bisericii în jos pre amiază-zi este a moşnenilor Ludeşti ce le zic Popeşti. La capul moşii mele despre apus în valea Purcăreţilor, în lat din hotarul meu care este despre moşia Popeştilor încă pe vale spre amiază-noapte, merge în sus până în hotarul Teleştilor unde mĕ hotărăsc eu cu dînşii şi de aceasta din hotar scoboară în vale în piscul văii, merge tot în sus până în hotaru Drăgăieştilor a d-lui Vornicului Ştirbei, la fagu căzut, care la câte trele trăsurile moşii mele tot cu hotaru Drăgăieştilor în sus spre amiază-noapte mĕ hotărăsc.

Numărul 2. Moşia Popeştilor, din hotarul bisericii în jos la vale pre amiază zi, în lat merge până în hotaru Tomii vel Pitar şi la capul despre apus iar la vale în curmeziş, tot până în hotaru Tomii vel Pitar, pe valea Purcăreţilor şi din Frumoasele dela aria cea veche la vale în hotaru pus în piatră şi la capul despre răsărit până în mlăci în hotarul *Paharnicului Mihai Bărbătescul* şi la capul despre răsărit din piatra Tomii Pitarului din hotar, dintr'un stejar, din matca văii puturoasii până în curmătura culmii lungi în hotarul *Bărbătescului.*

Numărul 3. Moşia Pitarului Tomii din hotaru Popeştilor la vale până în hotaru Hulubeştilor, la câte trele trăsurile câte stj. 400 masă.

Aicia arăt trăsurile moşii mele câte trele, după cum se arată în hartă; însă trăsura dintâi despre soare apune din hotarul Popeştilor din gligănel din valea Purcăreţilor în sus pre amiază-noapte până în hotaru Teleştilor stj. 484 palme 3 cu stj. 69 palme 3 prisos mai mult.

A 2-a trăsură dela mijloc din obîrşiia spânzuratului la vale din hotarul Drăgăieştilor Vornicului Ştirbei până în mlăci în hotar, de către moşnenii Popeşti stj. 3270 până la uma ce scrie în hotărnicia veche lipsesc stj. 140.

La a 3 a trăsură despre răsărit, din hotaru meu de către moşnenii Popeşti în su pe valea Butoiului până în hotaru Drăgăieştilor ce se chiamă coada Butoiaşului tj. 3224 cu prisos stj. 99, la care făcându-se masă î-mi lipsesc stj. 76 palme 7 care e te ă mi se împlinească din moşia Popeştilor, ieşind prisos acum că va face Clucerul Iancul să tragă moşia Popeştilor din porunca gospod.

Fără dată. (Ibidem). Aicia am însemnat toate prigonirile ale dreptăţii ce am pentru

www.dacoromanica.ro

aceste 3 petice ce am, cum arăt cu număr fieşte care pricină când am tras moşia cu boieru hotarnic d-lui Iancul Glava, care am însemnat cu număr la harta satului Pietroşiţii, ca să aflu starea caselor şi biserica, cum mai jos anume arăt fieşte care pricină cu numărul lor şi care va vrea să caute pricina, să o caute pe număr că atunci să dovedeşte la toate.

Număru 1. In sat în Pietroşiţa despre Ialomiţa în dreapta lui Vasile sin Radul Vatafu este pimniţa boierească a Radului Ciochinii care merge până în apă, care sau şi tras de d-lui Clucerul Iancul Glava, sau făcut şi semne.

2. Valea scurtă peste gârlă din colo de Colonul de sus în dreptu satului Pietroşiţii ce o zic feciorii lui Marin Vatafu că aceia să chiamă valea cu lutul roşu care îi zic valea scurtă şi aceea au dat-o hotar d-lui Cluceru Iancul Glava după arătarea lor, după cum la numărul al 3-lea arăt pricina pe larg.

3. Aceasta este valea cu lutul roşu, care vale vine în dreptul în Ialomiţa, dar până a coborî în apa Ialomiţii unde stă în şeţ (şes) scurgerea văii este lutul roşu pământul cum şi muchea malului care să vede ascuţită, până în valea cu pământul roşu, încă tot pe acéstă vale având şi o fărâmă de maidanaş cu pomii ei: nuci şi pruni, unde au fost casa Ciochinii rumânul nostru, este şi acum siliştea şi groapa casei care o ţine tot fecioru lui Marin Vatafu şi de aceea au dat hotar valea scurtă ce este cu lutul roşu, fiindcă pe acest loc de unde au arătat ei că valea scurtă este hotar, are moară cu 2 roate în apa Ialomiţii i cu piuă pe cum să arată la hartă şi merge în sus până în valea lutului roşu la număru 3, care eu unul nu m'am mulţumit, ci este a'l trage la Divan că rău stăpâneşte acest loc şi este moara pusă pe moşia *nepotului meu Mihalache*; numai îndreptându-să vremile, căci cu adevărat toţi Pietroşanii şi tot satul zic că moara este pusă pe moşia nepotului nostru: Bărbăteştii şi că rău fac şi zic că este pământul lor.

4. Pe valea Colonului de jos, pe podul ce să zice al morii, cu mare obrăznicie sau întins răposatul Popa Ion duhovnicul de au făcut ogradă, au pus şi pruni cu o tocmeală prea proastă, cu un zapis ficlean şi şters, slovele drese, care în multe rînduri trăind *răposata cumnata Mariuţa* l-mi zicea că n'au făcut bine ce au făcut şi el văzând că au greşit cu feluri de meşteşuguri au făcut până i-au apucat zapisul dela mâna răposatei, care eu după moartea răposatei rămâind în urmă epitrop casii aceştiia, n'am îngăduit ci am arătat hotarnicului şi mi-au zis şi d-lui să-mi caut că am dreptate, dar fiind vremile împotrivă n'am mers până să va îndrepta şi să-mi caut, să nu las locul copilului împresurat.

5. La piatra cu şoimul unde să chiamă Sălătruc, piscul cu arăturile cu nedreptatea, după hotarul din capul Ialomiţii ce s'au pus acolo d'asupra, l'a călcat d-lui Ioniţă Boerescu cu cuvânt că are şi el să ia parte fiind fraţi (de moşie) cu Ţâţâienii şi pe noi ne-au scos afară şovăindu-să sfoara după arături, iar piatra cu şoimu şi Sălătrucu au rămas al Ţâţâienilor şi cu moşoroiu boierescului şi nu m'am mulţumit precum în hotărnicia ce mi-au făcut Iancul Glava biv vel Clucer za Arie că nu mă mulţumesc atât eu cât şi Ţâţâienii, ci voi jelui la vreme.

6. Un codru de loc din surpături şi până în vadul carelor cum merge în jos pe apa Ialomiţii, ce acest codru de loc este cu pădure şi până în vîrful coastei Ţâţii, în lat va hi 400 stj. mai bine; neavând zapisul fiind pierdut, cu totul l'au dat Ţâţâienilor hotarnicul zicând că dacă nu este zapisul nici locu nu este al nostru şi nu l'au uitat hotărnicia ce au făcut-o Vataşii de plaiu dupe acea vreme de sunt ani 60 mai bine, ci zice că de va fi zapisul este şi moşia noastră, care va să zică că au luat în silă şi au dat-o şi nu mă mulţumesc pe aceasta.

www.dacoromanica.ro

1806 Noembre 21. (Ibidem, actul No. 11.) Foiţă de mosiile care sau dovedit acum, ale Radului Ciochinii, care au dovedit Ion cu carte de blestem, cum va arăta.

1 funie la muscel la stîlp, livade bună ca de vre-o 10 care de fîn.

1 » » glodul mare, să o împărţim cu *văru Ion* în două; este toată ca de 11 care de fîn toată.

1 codru de loc în lalomicioara, alăturea cu moşia d-lui boierului, ca de o claie de fîn.

1 funie unde este moara popilor din Ţâţa, afară din locul d'asupra podului, din vălceaua Colonului din sus până în vălceaua de jos cu pod cu tot, până în Sălătruc, cu locurile de arătură din vîrf şi până la valea Ţîţii cu piatra cu şoimul; aceasta este mare.

Altă funie din jos alăturea cu cea l'altă funie cu şoimul, este iar mare, din vălceaua cu podul morii până în altă vălcea unde sĕ chiamă vadul morilor şi este tot pădure de jir, amîndouĕ funiile pe jumătate şi este loc mult.

Acéstă foiţă mi-au adus-o Pascul Ciochinea acum cănd am mers la munte cu hotarnicul, d-lui Clucerul lancul Glava i cu Portărel şi acéstă foae este scrisă cu mâna popi lui Dobre cel bătrîn ot Pietroşiţa, dar veleat nu are, dar să vede că tot atuncea au scris o cănd sau făcut alegerea, care să vede în dos tituluş făcut către moşu-mi-o scrie. Să vede că au fost carte făcută şi atunci dupe vremi s'au rupt cămaşa şi au rĕmas numai însemnarea livezilor.

Tituluşu în dos către *moşu-mi-o* «întru cinstita mâna *d-lui Paharnicul* cu plecăciune să se dea».

1806 Septembre 28. (Ibidem, actul No. 1.) Aicia într'această condică am trecut toate zapisile i scrisorile i jălbile domneşti noui de acum pentru acéstă moşie ce se chiamă Măneştii, a *nepotu-meu Mihalache Bărbătescul sin Ion Bărbătescu, fiul răposatului unchiu meu Postelnicelu Costandin Bărbătescul ce au fost frate bun cu răposatul tată-meu Mihai Bărbătescul Paharnicul,* care moşie este în sud Dâmboviţa plasa Dâmboviţii, care cu frica lui D-zeu şi cu suflet nevătămat că întocmai dupe cele adevărate zapise şi scrisori le-am trecut într'acéstă condică, ca dupĕ vremi pierzîndu-sĕ vreuna din scrisori sau zapise sau din anaforale domneşti, aicia căutându-sĕ să va găsi pentru a nu se împiesura *nepotul meu Mihalache* de către vecinii răzaşi, le-am trecut toate pe rînd şi întocmai cum mai sus se arată.

Această moşie Măneştii în curmeziş să răzoreşte cu d-lor boierii Brâncoveni spre amiază-zi, iar spre amiază-noapte în curmezişul moşii sĕ răzoreşte cu moşia Mărgineanca, iar la cap spre răsărit cu moşia d-lui Stoica Cioranul, iar la capul despre apus să răzoreşte cu moşia mea Ludeştii i cu alte moşii şi pentru mai adevărată credinţă m'am iscălit în u-mi cu a mea iscălitură şi pecetea mea ca să se crează, cum mai înainte arăt.

Scara de toate zapisile i scrisori vechi i cărţi domneşti de moşia Măneştilor a *vărumeu Ioniţă răposatul Bărbătescul,* ce este în sud Dâmboviţa ot plasa Dâmboviţii, cum înainte sĕ arată, s'au trecut acum de mine într'acéstă condică, ce sunt trecute şi alte zapi e i hrisoave domneşti îndărăt, de alte moşii. 1806 Septembre 28.

1. O copie de zapis a lui Drăghici Bălăceanu cu leat 7220 1708 Martie 2 pentru moşia Măneştii i alte ce scrie tot în dosul acestei cópii cu leat 7239 — 1731 August, i altele ce scrie Costandin Obedeanu vel Comisar dela Craiova, cu leat 7239 1731 Augu t 27.

2. Zapisul Barbului Cluceru Bălăceanu pentru moşia Măneştii ce vinde d lui Radului Dudescul vel Paharnic cu leat 7221 = 1713 Februarie 11. Tot într'acest zapis vinde Radul

www.dacoromanica.ro

Dudescul lui Pătraşco Brezoianul vel Serdar, d-sale lui Drăghici Bălăceanu, mai căzându-se d-lui această moşie, le-au vîndut la leat 7221 = 1713 Martie 30.

3. Zapisul lui Drăghici Bălăceanu, cel adevărat, către Pătru Obedeanu vel Armaş, pentru Măneşti cu leat 7221 = 1713 Martie 28.

4. Zapisul lui Drăghici Bălăceanul biv vel Pitar ce vinde partea lui de moşie din sud Dâmboviţa, Măneştii, stj. 500 *răposatului moşu-meu Mihai Bărbătescul vel Şetrar*. Iulie 26 leat 7228 = 1720.

5. Zapisul Catrinii Bălăceancăi ce vinde *moşu-meu Serdarului Mihai Bărbătescul* stj. 387 din Măneşti, dupe pristăvirea soţii sale, leat 7243 = 1735 Martie 29.

6. Zapisul lui Costandin Bălăceanul ce dă moşie în Măneşti lui Tănase, pentru moşia Ciocoveni. Mai 3 leat 7250 = 1742.

7. Zapisul lui Tănase (?) Hasan biv vel Serdar ce vinde răposatului *moşu-meu Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*, moşie la Măneşti. Ghenarie 21 leat 7253 = 1745.

8. Zapisul lui Hasan biv vel Serdar ce vinde *moşu-mi-o* i pac în Măneşti. Februarie 9 leat 7253 = 1745.

9. O scrisoare ce scrie Hasan biv vel Serdar către *moşu-meu Paharnicul Mihai Bărbătescul*, să-i dea banii pentru moşia ce vînduse, Măneştii i pentru o sabie ce-i dedese în trecutele vremi. 7256 = 1748.

10. Anaforaua d-lor veliţilor boieri întărită, pentru pricina morii ce n'o lăsa Vistierul Ştirbei să o facă.

11. Jalbă ce dă răposata *cumnată-mea Mariuţa Bărbătească* pentru d-lui Vistieru Ştirbei, pentru d lui Stolnicul Tomiţa Creţulescu, pentru moară pe moşia d-ei Măneştii. Răspunsuri în dosul jălbii leat 1801 Iulie 23. Hotărîrea Mării Sale cu pecete, leat 1801 August 30. Anaforaua d-lui vel Logofăt de ţara de sus pentru această priçină, leat 1801 Iulie 29.

13. Jalba ce am dat Mării Sale Costandin Vodă Ipsilant, pentru moşia Măneasca, pentru împresurarea moşii. Pecetea cu întărirea Mării Sale lui Vodă către Ispravnici. 1805 Iunie 30. Cartea de blestem a prea sf. sale Părintelui Vlădiçhii kir Dositeu tot pentru împresurare, 1805 Iulie 26.

14. Cartea d-lui vel Ban Manolache Brâncoveanu care scrie d-lui Clucerului za Arie Costandin episiatul moşiilor d-lor boierilor Brâncoveni pentru ca să meargă la faţa locului a fi de faţă când să va trage moşia, făcându-să cercetare, 1806 Aprilie 10.

1806 Noembrie 12. (Ibidem.) Aicia într'această condică am trecut toate zapisele vechi i cărţi domneşti i hotărnicia, ale acestor livezi ale *nepotului Mihalache Bărbătescul* ce le are la munte, ce le are la sud Dâmboviţa în plaiu Ialomiţii, ot Pietroşiţa, care le-am scos din cuvânt în cuvînt întocmai dupĕ acele zapise i hotărnicia, care în trecutul an leat 1806 din porunca gospod cu Portărel sau hotărnicit de d-lui Clucerul Iancul Glava fieşte care livede cu trăsurile ei, de suma de stj, care în frica lui D-zeu mărturisesc că întocmai le-am scos, cu sufletu nevătămat dupĕ cum înainte scara arată, anume livezile, ca dupĕ vremi întâmplându-se a sĕ pierde vre-o scrisoare, aici să se caute în condică că se va găsi, pentru a nu se năpăstui vreodată *nepotul meu Mihalache* de către vecinii răzaşi şi pentru mai adevărată credinţă am iscălit puindu-mi şi pecetea.

Scara de zapisile livezilor ot plaiu Pietroşiţii, Ialomiţii din sud Dâmboviţa i alte scrisori, care livezi sunt ale casii răposatului *văru-meu Ion Bărbătescul*, cum înainte arăt.

1. Zapisul Stanciului Vatafu pentru Manea Vlădiloiul când au vândut o funie de loc

www.dacoromanica.ro

în sus de valea Colonului până în valea Țâții și de lat în valea cu lutu roșu. 7160 1651 Noembre 20.

1. Zapisul lui Pantazi ce au vândut Manii Vlădiloiului o moșie dupĕ piatra din surpături în sus până în valea Colonului. Octombre 30 leat 7191 — 1682.

2. Zapisul hoților ce au furat banii i scule, ale *strămoșu-meu Comisu Costandin Bărbătescu*, din satul Pietroșița. Iulie 6 leat 7220 = 1712.

3. Zapisul Radului i al frăține-sĕu Oprea ot Pietroșița, ce au vândut Dobriții i feciorilor lui o livadie în gura plaiului. leat 7222 = 1714 Mai 31.

3. Zapisul Stanciului ot Pietroșița pentru Radul Ciochinea, adică pentru casa lui din Pietroșița. August 26 leat 7225 = 1717.

4. Zapisul Pârvului i al frăține-său, feciorii lui Pârjol, pentru o livade înfundată în Pietroșița, la Poienița. August 26 leat 7225 = 1717.

4. Zapisul Stanciului pentru livadea ot Pietroșița ce au vândut-o *moșimio*, poiana de sub plaiu. August 31 leat 7225 = 1717.

5. O carte de blestem a răposatului părintelui Vlădichii Mitropolitului kir Neofit, ce scrie pentru moara care sau făcut de Pietroșani, pe al cui pământ este. Ghenarie 18 leat 7248 = 1740.

6. Zapisul lui Ion Falcă pentru 2 roate de moară ce făcuse în sat în Pietroșița în apa Ialomiții pe delnița Ciochinii rumânul nostru. Februarie 10 leat 7248 1740.

7. O scrisoare a Pietroșanilor ce scrie către *moșu-mio Mihai Bărbătescul Comisul*, pentru moara lui Ion Falcă ce sau făcut pe locul Ciochinii rumânului nostru. Februarie 7 leat 7248 = 1740.

7. Zapisul lui Tudor i al Stoicăi ot Pietroșița pentru delnița ce vinde în Pietroșița în gura plaiului, *moșu-meu Mihai Bărbătescul Comisul*. August 4 leat 7248 1740.

8. Zapisul lui Marcu i al Logofătului Ion pentru venitul morii ce au cumpărat din Pietroșița dela *moșu-meu Comisul Mihai Barbatescul*. lunie 27 leat 7249 1741.

8. O foae pentru furtișagul care au furat scule. lui *stramoșu-meu Costandin Comisul Bărbătescul*. Iulie 1 leat 7198 = 1690.

10. Copie de zapisul ce'l dă *moșu-meu* la mâna neamului Ciocăneștilor ce au fost rumâni ai noștri, pentru rumânie că i-au iertat, care zapis acum să află la Logofătul Ion sin Radul Vataful. August 26 leat 7225 = 1717.

11. Copie i pac de alt zapis ce s'au găsit la mâna lui Pascul Ciocănescul ot Pietroșița fratele Neagăi nevasta lui Stanciul Samur, care îl dă la mâna Ciocăneștilor că i-au iertat de rumânie însă numai capetele lor, iar toate moșiile lor câte le-au avut numiții Ciocănești tot în Pietroșița cum și în Țâța cât au avut mai sus numiții și ei au rĕmas în pace de rumânie. Aprilie 22 leat 7254 = 1746.

13. O foae de alegerea ce au făcut-o Vataşii din plaiul Ialomiții ot Pietroșița cu alți megiași ot tam de acolo, când au iertat moșu-meu pe Ciocănești de rumânie și le au făcut zapis la mâna lor și au luat livezile lor și au făcut această alegere de toate livezile lor din Pietroșița și din Țâța. Aprilie 22 leat 7254 = 1746.

14. O foiță de alegerea ce au făcut-o cu însuși mâna popi Dobre celui bătrân ot Pietroșița, făr de veleat.

15. Zapis al lui Oprea Bălboe ot Pietroșița ce au dat la mâna răposatei *Mariuții Bărbătească* pentru livezile ce le împresurase la muscel în plaiu Ialomiții. leat 1795 Octombrie 15.

www.dacoromanica.ro

16. Zapisul i pac a lui Ion Bălboe tot pentru aceste livezi, leat 1799 August 16.

16. Zapisul popi Ion duhovnicul ot Pietroșița, de învoiala ce au făcut cu înșălăciune cu răposata cumnata *Mariuța Bărbătească*. August 18 leat 1799.

17. Zapisul lui Căpitan Vasile sin Radul Vatafu ot Pietroșița pentru învoirea ce au făcut cu rĕposata *cumnata Mariuța* pentru un loc de grădină al Radului Ciocănii, să dea pe an câte talere unul. leat 1799 August 18.

18. O carte de blestem a prea sf. sale părintelui Mitropolit Kirio Kir Dositeu ce o scosese rĕposata trăind, pentru împresurarea livezilor dela munte ot plaiu Ialomiții. 1798 Septembre 26.

19. O carte de blestem i pac a prea sf. sale Mitropolitul Kirio Kir Dositeu cu groaznic blestem tot pentru livezile dela munte ot Pietroșița, asupra vecinilor răzași pentru iorbagii ce au luat zăloagile, să arate adevăr hotarele. 1806 Aprilie 24.

21. O carte de hotărnicie ce au făcut din porunca Mării Sale Costandin Vodă Ipsilant, d-lui biv vel Clucer Iancul Glava către Măria Sa Vodă, pentru livezile dela munte din plaiu Ialomiții, ot Pietroșița sud Dâmbovița. 1806 Iunie 10.

19. O jalbă, ce am jăluit Mării Sale Costandin Vodă Ipsilant pentru livezile ce se împresura de vecinii răzași, *ale nepotului-meu Mihalache Bărbătescul*, în plaiu Ialomiții județul Dâmbovița, care jalbă orînduindu-se la d-lui vel Logofăt de țara de jos, dupe anaforaua d-lui vel Logofăt Dumitrache Racoviță de țara de jos, s'au și întărit cu pecetea gospod, ca d-lui biv vel Clucer Iancul Glava să le hotărască. 1806 Aprilie 12.

Cartea de judecată ce m'am judecat cu clironomii răposatului Costandin Cluceru Brăiloiu la leat 1808, ce o luase, moșia Baloteștii din sud Dâmbovița a *nepotu-meu Mihalache Bărbătescul* și judecându-mĕ la departamentul de opt, mi-am aflat dreptatea care dupe hotărîrea departamentului au și întărit slăvitul Divan că am dreptate, care sau luat iar sub stăpânirea lui *Mihalache nepotul meu* și o stăpânește. leat 1808 Iunie 4.

1804 Iulie 13. (Ibidem.) Scara de câte zapise și cărți domnești i hrisoave domnești, care sunt trecute într'această condică pentru a se găsi mai în grabă la vre-o cercetare, sau însemnat aicia cum înainte se arată.

1. Un zapis al Milii Râpa ce vinde jupânesii lui, un loc în câmpul Bărbăteștilor, cu leat 7166 = 1658.

2. Un zapis al lui *Petriman Logofătul ot Bărbătești* ce vinde un loc în Bărbătești lui Socol Logofătul, cu leat 7172 = 1664 Februarie1 1.

3. Un zapis al lui Ivan cu frații lui: Gheorghe i Radul ot Bărbătești ce vinde o casă lui Socol vel Postelnic cu pimniță și cu livade de pruni în sat în Bărbătești, cu leat 7173= 1665 Iunie 8.

4. O carte sârbească ot leat 7108 = 1599 Decembre 18, ce scrie pentru Bărbătești i vinăriciu, pentru popa Tudoran.

5. Un zapis a lui *Mihai Postelnicul* ce'l dă la mâna lui Pătru Logofătul pentru o vie ce au făcut schimb aci în Bărbătești și i-au dat lui Pătru altă vie la Nucet, cu leat 7150 = 1642 Ghenarie 23.

6. Un zapis a lui Drăghici Postelnicul sin Tănase Postelnicul ce vinde nașă-său Simii un loc în câmpul Bărbăteștilor, din josul satului, leat 7167 = 1659 Mai 22.

7. O copie scoasă după cartea lui Matei Vodă Basarab ce dă jumătate moșia Bărbăteștii lui *Tănase Postelnicul i frăține-său Stoichiță Postelnicul* ot Bărbătești, scoasă dupĕ sîrbie, leat 7150 = 1642 Aprilie 20.

www.dacoromanica.ro

8. O carte a lui Matei Vodă Basarab, sîrbească, pentru partea de moşie din Bărbăteşti i din obârşia Vălenilor, leat 7161 = 1653 Martie 10, care dă Kir Foti eclesiarhu ot Bărbăteşti să stăpânească.

9. Un zapis al Stoienii pentru Bărbăteşti, leat 7151 1643.

10. Un zapis al lui *Tănase Postelnicul i al frăţine-său Stoichiţii* cu feciorii lor din Bărbăteşti, ce'l dă la mâna popi kir Fotie eclesiarhu dela b'serica domnească, ce vinde un codru de loc de pădure în Bărbăteşti. Octombre 10 leat 7152 — 1643.

11. I pac alt zapis tot a lui *Tanase Postelnicul i al Stoichiţii frate-său*, tot pentru acest codru de loc de pădure ot Bărbăteşti, ce arată zapisul cu leat 7152 — 1644 care să vinde tot popi kir Foti, leat 7153 = 1645.

12. Un zapis al popi kir Fotie eclesiarhul dela biserica domnească, ce dă ginere-său Procăi, o livede în Bărbăteşti, zestre fie si. Februarie 2 leat 7162 = 1654.

7. O carte a lui Costandin sin Şerban Vodă, sîrbească, ce dă Stoicăi Logofătul Ludescul moşie în satul Bărbăteştii, dela Tudora i alţi cetaşi ai ei, leat 7163—1655 Martie 10.

8. Zapis a lui Drăghici sin Tănase Cluceru, vinde parte de moşie în Bărbăteşti lui Socol Cluceru, leat 7171 = 1663 Ghenarie 17.

Zapisul lui Drăghici Postelnicul ce vinde locuri în Bărbăteşti lui Socol Logofătul, la leat 7172 = 1664 Februarie 29 după cum arată iscăliturile lor.

Zapisul lui Parasco i Hrizan i Ştefan ce vinde nişte locuri în moşia Bărbăteştii lui Socol Logofătu, Decembrie 30 leat 7172 = 1663.

9. Zapisul lui Dumitru Logofătul cu femeia sa Neacşa vinde locuri în Bărbăteşti lui Miron, Martie 11 leat 7185 = 1677.

9. Leat 7186 = 1678 August 5 un zapis al Niculii Răpii i al frate-s'o Tănase ce vinde Jupânesii Chirii Slugeresii, silişte din sat.

10. Cartea Mării Sale lui Şerban Vodă ce scrie lui Matei Căpitanu Bălăceanu să dea banii lui Isar, cu om domnesc, ce-i rămăsese de pe moşia Bărbăteştilor madea, talere 10 şi nu vrea să-i dea, leat 7190 = 1681 Septembre 9.

10. Zapisul lui Partenie monahul ce vinde în Bărbăteşti lui Jupan Anastasie cupeţu ot Târgovişte, Mai 19 leat 7196 = 1688.

11. Zapisul Tudorii femeia lui Vintilă Logofătul ce vinde lui Matei Bălăceanu Ceauş de Aprozi, moşie în Bărbăteşti, Noembre 17 leat 7196 = 1687.

12. Zapisul Lixandrii ce vinde lui Matei Vatafu Bălăceanu moşie în Bărbăteşti, livezi şi în câmpu Bărbăteştii, Mai 15 leat 7197 = 1689.

13. Mai 4 leat 7199 = 1691, zapisul lui Socol Medelniceru, toată partea de moşie din Bărbăteşti.

14. Zapisul Mihalcii sin Mihalcii vnuc Pană Boldici ot Bărbăteşti ce dă la mâna naşului, Matei Vatafu Bălăceanul, ce i-au vândut moşie în Bărbăteşti şi alte locurii i vii i de arătură, 7203 = 1695.

25. Octombre 12 leat 7204 = 1695, zapisul Tudori fie-mea, lui Vintilă Logofătul din Bărbăteşti cu fie-său Vintilă şi cu fie-sa Ana, feciorii popi Kir Fotie ecle iarhul al bi ericii domneşti din Tîrgovişte, ce vinde moşie în Bărbăteşti lui Matei Bălăceanu.

26. Mai 28 leat 7226=1718 o carte de blestem a părintelui Vlădichii Mitrofan pentru preţuirea lucrurilor, cheltueli ce au făcut Costandin Vodă Brân oveanu la Bărbăteşti, cu groaznic blestem asupra a 4 boieri ce au fost orânduiţi să preţuiască acea cheltuială.

www.dacoromanica.ro

27. Aprilie 5 leat 7249 = 1741 zapisul preotesii Dobrii pentru o livade ce vinde d-lui *Comisului Mihai Bărbătescul*, în Bărbăteşti ce-i zice gornia.

28. Februarie 13 leat 7164 = 1656 un zapis al lui Stan Bloschiu, mai vechiu, care vinde preotesii Dobrii ce sĕ vede fata Costii, o livede ce-i zice gornia în Bărbăteşti şi făcându-sĕ greşeală de sau scris cel nou zapis înainte, al preotesii Dobrii şi acesta sau pus din josul zapisului preotesii, fiind cu leat mai vechiu, am scris aicia ca să se ştie cum era întâi acest zapis, să se puie înainte şi apoi al preotesii din jos.

29. Decembre 16 leat 7117 = 1608 zapisul Oprei femeia lui Bucur Călăraşu, vinde lui Petriman în Bărbăteşti, curături.

30. Martie 30 leat 7259 = 1751 zapisul Sandii fata popi lui Paul din Târgovişte, ce'l dă la mâna *Marii Bărbăteaschii* pentru o livade de fîn dupĕ Văleni.

31. Martie 7 leat 7259 = 1751, zapisul popii lui Soare i a frăţine-său Stan, fecioru lui Pătru Părcălabul ce vinde *Marii Bărbăteaschii* vie în dealul Bărbăteştilor i cu livade în Bărbăteşti.

32. Iulie 29 leat 7225 = 1717, zapisul Ilinchii ce vinde o vie în dealul Bărbăteştilor, popi Bucur.

33. Zapise i scrisori domneşti i hrisoave domneşti pentru Doiceşti i Bărbăteşti, cum se arată înainte.

Hrisovul Mării Sale Matei Vodă Basarab, sîrbesc, care sau scos dupe sîrbie de Pârvul Logofătul în Bucureşti, pentru moşia din Doiceşti i cu mori i cu vii, ce le dă Radului vel Vistier, 7147 = 1639 Iulie 2.

34. O carte a lui Matei Vodă Basarab ce scrie pentru Obileşti i pentru sculile ce i le-au vîndut *Nan Postelnicul*, ale *Salomii* şi i-au fost făcut zapis pentru toate acestea, să ţie partea lui din Doiceşti i din Şotânga i din Măneşti, pentru moşiile ce le vînduse. Noembre 11 leat 7153 = 1644.

35. Martie 3 leat 7158=1650, zapisul Şotângenilor ce vinde ocina lui Matei Voevod Basarab la Priboiu peste gârlă, care acest codru de loc îl stăpâneşte mânăstirea ce au făcut Măria Sa; pentru acest zapis eu am intrat în judecată în zilele Mării Sale Alexandru Vodă Ipsilant în domnia dintâi şi s'au găsit pe seama schituiui, din fântînă în sus din valea cu trestia în sus spre moara schitului.

24. Leat 7160 = 1652 o carte a 4 boieri hotarnici ce sau luat ca să aleagă morile lui Pătraşco Bălăceanu, ot Doiceşti, unde au fost, cum şi 2 livezi înfundate ale popi chir Fotie eclesiarhul, unde le-au adeverit.

24. O carte a lui Costandin Vodă, leat 7163 = 1655 ce scrie pentru moşiile lui *Hrizan Postelnicul* i ale lui Pătraşco Cuparu.

28. O carte a 12 boieri hotarnici, leat 7166 = 1658 din zilele Mării Sale Costandin Vodă fecioru lui Şerban Vodă, ce au ales moşie în Priboi: Cârstei Căpitanu i Ana . . . Clucerului de către mânăstirea schitu Bărbăteştii ot Priboi.

29. Cartea a 6 boieri ce au fost orînduiţi de Şerban Vodă să aleagă ierile (?) Jupânesii Stancăi ce au ţinut-o Ignatie în căsătorie, pentru Comisul Costandin ot Doiceşti.

29. Zapisul lui Drăghici Bălăceanu ce vinde frăţine-său Barbului, partea lui din Doiceşti cu leat 7207 = 1699.

30. Zapisul lui Matei Vatafu Bălăceanu cu frate-său, ce pune moşia Doiceştii i Bărbăteştii zălog la Banul Cornea Brăiloiul.

www.dacoromanica.ro

31. Zapisul al 2-lea a lui Matei Vatafu ce și-au vîndut moșia Bărbătești, Banului Cornea Brăiloiului i vii în Doicești, leat 7210 = 1702.

Zapisul lui Drăghici Bălăceanu ce vinde frăține-său Barbului Bălăceanu moșie în Doicești i cu dealul cu vinăriciu i cu vaduri de moară. Ghenarie 11 leat 7210 = 1702.

33. Zapisul Barbului Bălăceanu Cluceru ce vinde partea lui, Banului Cornii Brăiloiul, din Doicești i din Bărbătești i din Priboiu. Martie 20 leat 7210 = 1702.

35. Zapisul Banului Cornea Brăiloiului ce vinde moșia Doicești i Bărbătești i Priboiul, Mării Sale Costandin Vodă Basarab. Mai 1 leat 7210 = 1702.

36. Zapisul Aghii Ienache Văcărescul ce vinde Mării Sale Costandin Vodă Basarab, moșie în dealul Doicești, cu vii făcătoare și cu 5 locuri la vale. Octombre 7 leat 7211 1702.

37. Zapisul Marii monahia stariță, ce vinde stj. 236 pol Mării Sale Costandin Vodă Basarab, în Doicești, care i-au dat Măria Sa schimb altă moșie în județul Ialomița la Broș teni, stj. 150, a lui Drăghici luzbașa din Holești, în locu acestor stj. 236 pol din Doicești, leat 7211 = 1703 Ghenarie 20

48. Zapisul lui *Mihai sin Costandin Vornicul ot Doicești* ce vinde Mării Sale Costandin Vodă Basarab, moșie în Doicești i în Bărbătești. Octombre 16 leat 7214 — 1705.

49. Hrisovul Mării Sale Ștefan Vodă Cantacuzino ce dă întru stăpânire moșia Bărbătești ce o luase Măria Sa Costandin Vodă Basarab.

50. Hrisovul Mării Sale Niculae Vodă ce prin judecată dând jalbă la Maria Sa, *Mihai Bărbătescu Cluceru* pentru moșia Doicești i Bărbătești ce i-au luat făr de voie răposatul Măria Sa Costandin Vodă Brâncoveanul. Martie 8 leat 7224 = 1716.

51. Hrisovul Mării Sale Neculae Vodă ce dă sub stăpânirea lui Drăghici Bălăceanu vel Căpitan za Dorobanți i lui Mihai Cluceru tot satul Doicești i Bărbătești, heleșteiele amîndouĕ, ca să le stăpânească cu pace, Martie 10 leat 7224 = 1716.

52. O carte a Mării Sale Neculae Vodă ce dă în stăpânire satul Bărbătești i Doicești la leat 7232 = 1723 Decembre 19.

53. Cartea prea sf. sale părintelui Vlădichii chir Daniil Mitropolitul țării împreună cu toți boierii cei mari, ce dă la mâna lui *Mihai Șetrarul* și adeverează că cu sila i-au fost luat Măria Sa răposatul Costandin Vodă, Doicești i Bărbătești. Decembre 24 leat 7232—1723.

54. Cartea Mării Sale Neculae Vodă ce dă întru stăpânire satul Bărbătești lui *Mihai Bărbătescul biv vel Șetrar*. Aprilie 24 leat 7238 = 1730.

55. Cartea Mării Sale Neculae Vodă i pac ce-i dă întru stăpânire lui Drăghici Bălăceanu biv vel Pitar, satul Doicești ot sud Dâmbovița, Aprilie 24 leat 7238 = 1730.

56. Hrisovu Mării Sale Mihai Vodă Racoviță ce dă întru stăpânire d-lui *Mihai Bărbătescul vel Serdar*, Doicești i Bărbătești, cu casele, cu viile, cu heleșteul de jos.

51. Zapisul lui Pătrașco Bălăceanul Logofăt za Vistierie i a lui Hrizan Postelnicul frăține-său, ce vinde părțile lor de moșie din Doicești i din Bărbătești, d-lui *Mihai Bărbătescul biv vel Serdar*, Mai 26 leat 7240 = 1732.

52. Zapisul lui Drăghici Bălăceanul i a lui Hrizan Postelnicul Bălăceanul ce dă lui *Mihai Bărbătescu* pentru părțile lor ce au vândut în Doicești i în Bărbătești, zapis care când sĕ va scula nepotul Mării Sale Costandin Vodă Brâncoveanu, să aib a răspunde eu. Mai 25 leat 7240 = 1732.

52. Zapisul Catrinii Bălăceancăi pentru vânzarea moșii Doicești ce vinde lui Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Pitar. Mai 1 leat 7241 = 1733.

www.dacoromanica.ro

53. Zapisul lui Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Sluger pentru toată partea lui de moșie din Doicești i din Bărbătești, ce-i vinde lui *Mihai Bărbătescul biv vel Serdar*. Februarie 1 leat 7242 = 1734.

55. Zapisul lui Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Sluger ce dă la mâna lui *Mihai Bărbătescul biv vel Serdar* pentru moșia ce i-au vândut în Doicești și în Bărbătești. Februarie 1 leat 7242 = 1734.

56. Cartea Doamnii Păunii ce dă cu mărturisanie d-lui *Mihai Bărbătescul biv vel Comis*, de câte pagube i sau făcut când au venit oștirile împărătești aicia în țară de au spart ostașii la sf. Mitropolie a Târgoviștii ziduri și ascunzătoarea și i-au luat tot, cum și de moșia Bărbăteștii i Doicești că i le-au fost luat Costandin Vodă Brâncoveanu în silă. Ghenarie 1 leat 7246 = 1738.

58. Zapisul Jupânesii Stanchii ce vinde bărbatului său cel de al doilea lui Ignatie Cluceru toată partea de moșie din Doicești cu tot satul. Mai 20 leat 7175 = 1667.

59. O foiță veche de cumpărătoare a moșii lor Bărbătești, de Nan Logofătul i Stroe brat ego.

59. I pac o foae veche de cumpărătoare în satul Bărbătești, de Nan Logofătul i de Stroe Spătaru frate-său.

60. O copie scoasă după cartea de hotărnicie a Bărbăteștilor i a Doicești în chiar și tocmai adevărat după cartea de hotărnicie a 12 boieri hotarnici, ce alege partea lui Drăghici i a Barbului i a lui Matei Vatafu, cea din Bărbătești i în Doicești i lui *Costandin Vornicul* asemenea în Doicești și în Bărbătești. Iulie 30 leat 7210 = 1702.

61. Foiță a lui Nan Logofătul ce au lăsat frăține-său lui Costandin Vornicul moșie în Doicești i în Bărbătești i Cioceni i din țigani i din vii ot Nucetul. 7204—1696.

68. O anafora a d-lor veliților boieri ce m'am judecat cu popa David în zilele Mării Sale Alexandru Vodă Ipsilant cu popa David pentru via ce o are pe valea Priboiului ot moșia Bărbătești cu otaștină, puindu-se în pricină să nu dea otaștină. 1781 Ghenarie 24.

69. Un zapis a lui Drăghici Bălăceanul ce vinde partea lui din Doicești i din Bărbătești, frăține-său Matei Bălăceanu. 7250 = 1742.

70. O carte domnească a lui Ștefan Vodă sin Mihai Racoviță ce scrie tătâne-mi-o *Mihai Bărbătescul Stolnicul* pentru moșia Doicești că o cere să o ia Costandin Șetraru Bălăceanul, că este a părinților lui. 1765.

71. O carte de judecată ce sau judecat din porunca gospod înaintea prea sf. sale părintelui Vlădicăi Grigorie cu Șetrarul Costandin Bălăceanul pentru moșia Doicești i Bărbătești, ce cerea dela *tată-mi-o Mihai Bărbatescul Stolnicul* că este moșia unchiu-său Drăghici Bălăceanu, cu un răvaș de talere 500 care au ieșit mincinos. Mai 1 leat 1765.

72. O anafora dela veliții boieri ce sau judecat răposatul tată-mi-o *Mihai Bărbătescul Paharnicul* cu Costandin Șetrarul Bălăceanul în zilele lui Ștefan Vodă Racoviță pentru moșia Doicești i Bărbătești, care anafora sau și întărit de Măria Sa Ștefan Vodă, dându-i dreptate de stăpânire. 1765.

73. Carte de judecată ce m'am judecat cu Stariții ot schitul Lăculețelor ce-i zic Bărbătești, pentru moșia mea Doicești, în zilele Mării Sale Alexandru Vodă Ipsilant, m'am judecat aicia la d-lui Banul Ianache Hrisosculeul când era Ispravnic județului Dâmboviții. 1781.

74. O carte de alegere ce au făcut 2 boierinași ce au fost orînduiți de d-lui Dumitrache Fălcoianul fiind Ispravnic județului Dâmboviții, pentru împresurarea ce făcea lui *Ioniță Bărbătescul văru-mi-o i vărului Șerban i Radul*, de-i călca hotarele moșii lui Bărbătești, care sau și întărit acea alegere de d-lui Stolnicul Fălcoianul. 1783 Octombre 17.

www.dacoromanica.ro

75. O carte de hotărnicie a d-lui Cluceru Costandin Ştirbei Ispravnicu Dâmboviţii pentru moşia Bărbăteştii, ce zicea Grămăticu Matei Cazoti, soţia Marii Vistieresii, că-i împresoară *răposatul văru-mi-o Ioniţă Bărbătescul*, moşia lui Sătenii. 1784.

83. O carte a Mării Sale Costandin Vodă Şuţul ce sau judecat Grămăticul Matei Cazoţi cu Pană Logofătul vechil al *răposatei cumnati-mi Mariuţii Bărbăteaschii* înaintea d-lor veliţilor boieri, arătând că sau împresurat moşia Sătenii a soţii lui Matei Cazoti, Marii Vistieresii, de către *Maria Bărbăteasca*, care se porunceşte de Măria Sa Vodă cu Portărel către d-lui biv vel Clucer Costandin Ştirbei Ispravnicu Dâmboviţii ca după alegerea d-lor veliţilor boieri să urmeze cu hotărnicia. 1782.

85. Zapisul de învoială al răposatei *Marii Bărbateaschii* cu Matei Gazoti Grămăticul i cu soţia lui de a 2-a Maria Vistiereasa pentru împăciuiala ce au făcut între dînşii, avînd multă prigonire de judecăţi pe la Domni pentru hotarele moşii Sătenilor, ce zicea Matei Gazoti că-i calcă *Maria Bărbăteasca* moşia lui Sătenii, care zapis este întărit şi de d lor boierii Ispravnici ai Dâmboviţii, d-lui Grigorie Grecianu biv vel Paharnic i d-lui Ioniţă Florescul biv vel Paharnic. 1787 Iulie 14.

87. O carte a 12 boieri hotarnici de hotărnicia Bărbăteştii moşii, i Doiceştii a lui Matei Vatafu i a frăţine-său Drăghici Bălăceanu i a *Vornicului Costandin sin Postelnicul Grigiţă Bărbătescul*, din sud Dâmboviţa, ce sau hotărît în zilele lui Costandin Vodă Brâncoveanu Basarab. Leat 7210 = 1701 Noembre 8.

90. O foae de împărţeală a *răposatului tătâne-mi-o Mihai Bărbătescul Paharnicul pe când să afla Stolnic*, de câtă parte i'au dat din casa răposatei moaşă mea, jupâneasa răposatului *moşi-mi-o Mihai Bărbătescul Paharnicul* ce i-au împărţit trăind răposata *mumă-sa Paharniceasa Maria Bărbăteasca*. 1762 Noembre 30.

92. O foae de împărţeală a *unchiu-mi-o Şerban Barbătescul*, care l'au împărţit cu frate *moaşi-mea Maria Bărbăteasca*, în viaţă fiind. 1762 Noembre 30.

94. O foae a *unchi-mi-o Costandin i pac Bărbătescul*, de câtă parte i-au dat la împărţeală din casa părintească de răposata *moaşi-mea Maria Paharniceasa Barbateasca* când i-au împarţit, în viaţă trăind. 1762 Noembre 30.

82. O foae de zestre a răposatului *Medelnicer Ianache Lazu ce înzestrează pe fica d-lui Maria*, dând-o întru căsătorie răposatului *văru-mi-o Ioniţă Bărbătescul sin Costandin Bărbătescul frate cu răposatul tată-mi-o Mihai Bărbătescul Paharnicu*, care foae (1779 Ghenarie 19) se află azi în mâna mea epitropul casei răposatului *varu-mi o Ioniţă* şi d ei rămâind şi un copil nevîrsnic anume *Mihalache*, asupra mea şi asupra frăţine-său Ghiţă Palada Stolnicul numai pe nevîrsnicul copil, iar pe casă mă lasă numai pe mine epitrop pe cum în diată mă lasă răposata când sau pristăvit la leat 1802 Mai

83. O foae de zestre a răposatei *mumi Saftii Bărbăteascăi Paharnicesii* ce i-au dat zestre răposatul moşu-mi-o Stolnicul Pârvul Cantacuzino. 7249 = 1741 Ghenarie 25.

84. Foae de împărţeală ce m'am împărţit cu *frate-mi-o Şerban Bărbătescul* de clironomia ce ne-au rămas după moartea *răposatului părintele nostru d lui Mihai Bărbătescul biv vel Paharnic*. 1781 Iulie 5.

85. Cartea Mării Sale Ştefan Vodă Cantacuzino ce le-au făcut pentru satul Doiceştii, ce'l luase Costandin Vodă Brâncoveanul în silă dela Matei Vatafu i Drăghici vel Căpitan za Dorobanţi, Bălăcenii. Iulie 3 leat 7222 = 1714.

86. Cartea lui Mihai Vodă pentru partea *Mujii din Bărbăteşti* ce o dă moaşa lui *Mogoe*

www.dacoromanica.ro

Paharnicul i Stoicăi și Jupâneselor lor Dobrii și Momii care carte este slovenească și scoasă dupĕ slovenie de Vladul Logofătul în scaunul Tîrgoviștii, scrisă cartea pe memvrană de iepure la 7107 = 1599.

87. Un hrisov pe memvrană, slovenesc, al Radului Voevod sin Mihnea Voevod, pentru Bărbătești, ce au fost al *Mujii* și la moartea lui îl dă ca o danie lui *Mogoe Paharnicul și jupânesii lui*, care sau scris dupe copie românească ce sau scos de un Logofătul Neagul, pe rumânie, în orașul Tîrgoviștii tălmăcit. Mai 15 leat 7121 = 1613.

109. Copie scoasă dupĕ hrisovul lui Matei Vodă Basarab care este slovenesc și scos de Costandin Logofătul în orașul Tîrgoviștii ; hrisovul este pe memvrană, slovenesc, ce scrie pentru partea lui *Hrizan Postelnicul din Bărbătești* i din Șotânga. Martie 10 leat 7149=1641.

112. Leat 7232 = 1724 Ghenarie 10, hrisovul Mării Sale Niculae Vodă Alexandru pentru satul Bărbătești i Doicești ce i le-au dat cu hrisov Măria Sa, *moși-mi-o Mihai Bărbătescul vel Șetrar*, dupĕ moartea lui Costandin Vodă Brâncoveanul, fiind luat în silnicie ; dar fiind cam șters slovele hrisovului fiind vechiu de demult, abia l'am trecut în condica aceasta cum înainte arăt.

116. Leat 7232 = 1724 Ghenarie 20, hrisovul Mării Sale Neculae Alexandru Vodă ce dă Bălăcenilor, lui Drăghici vel Pitar, Doicești i Bărbătești întru stăpânire dupĕ pristăvirea lui Costandin Vodă Brâncoveanul, cu casele, cu viile, cu morile, să le stăpânească cum le au stăpânit și mai nainte vreme. Sau trecut în condică de mine la 1805 Octombre 10.

119. Copie scoasă dupe hrisovul lui Matei Vodă Basarab, scris de Stan Logofătul în orașul Tîrgoviștii, dupe sîrbie, ce dă locuri multe în Bărbătești părintelui eclesiarhului bisericii domnești ot orașul Tîrgoviștii, cumpărate dela Tănase Cluceru. Martie 1 leat 7161 = 1653.

Noui isvoare cu privire la acest neam de boieri :

1628. (Arh. St. M-rea Câmpu-Lung, pach. 4 netrebnic.) Act pentru satul Grădiștea de jos. Din el extrag următorul arbore genealogic :

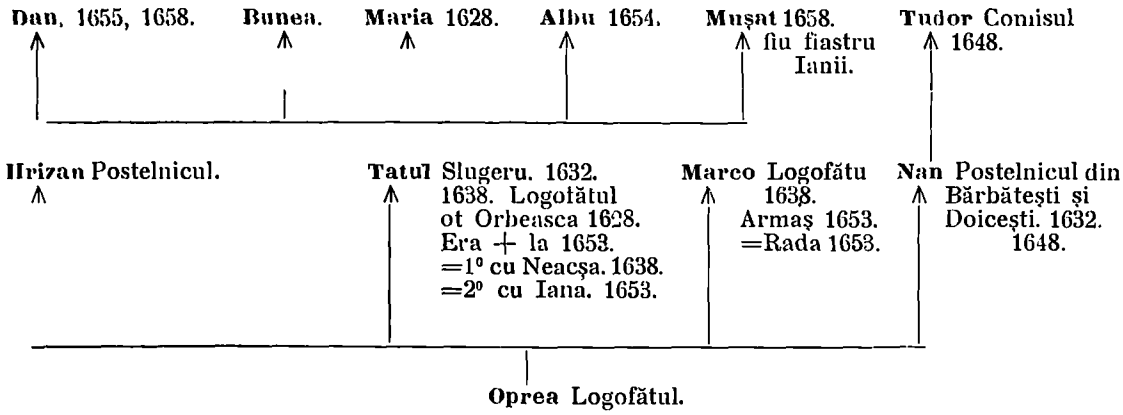

1628 Iulie 6. (Acad. Rom. condica M-rei Câmpu-Lung, II, pg. 12) Alexandru Vodă Iliaș dă *Tatului Logofatul din Orbeasca și ficei sale Jupâneasa Maria*, ca să ție moșie în Grădiștea de jos și de sus, partea lui *Hrizan Postelnicul fiul Oprii Logofătul din Mănești.*

Tatul Logofătul era nepot lui Hrizan Postelnicul. Maria fata Tatului Logofătu a fost lui Hrizan nepoată de frate dintâi și Naș din botez. Hrizan avea frate la data acésta *pe Nan Postelnicul* pe care îl scoate din moștenire fiindcă nu l'a îngrijit la nevoile lui.

www.dacoromanica.ro

In acest hrisov se mai pomeneşte de Mavrodin Paharnicul şi soţia sa jupaniţa Maria din Bucov.

1630 Iunie 14. (Studii şi doc. Vol. II pg. 227. de N. Iorga, 1901.) Hrisov către Mihu dela Şotânga ca să fie în pace de rumânie de către *Hrizan Postelnicul din Barbăteşti* şi de către fraţii lui, căci *Hrizan* l'a slobozit de rumânie încă din zilele Radului Voevod sin Mihnea Voevod, în a doua domnie.

1634 Mai 20. (Arh. St. M-rea Câmpu-Lung pach. 4 netr.) La data aceasta era *Dumitru Logofătul sin Pană Postelnicul ot Bărbăteşti.*

1636 Iulie 31. (Arh. St. Episc. Buzău, pach. 6, doc. 2). Hrisov prin care să întăresc mai multe moşii Jupanului Radu vtori Postelnic... şi iar să ţie moşie în Podbeleşti partea Radului Slugeru Frijureanul şi a soţii lui Marii şi a lui *Nan Postelnicul din Bărbăteşti* cari aceşti boieri o aveau de moştenire dela mòşi dela strămoşi, de mai nainte vreme, dela *moşul lor Dragul Robul*, dela cari boieri a cumpărat-o Radu Postelnicul drept aspri gata 40.000'

1637 Iunie 20. Document din care extrag:

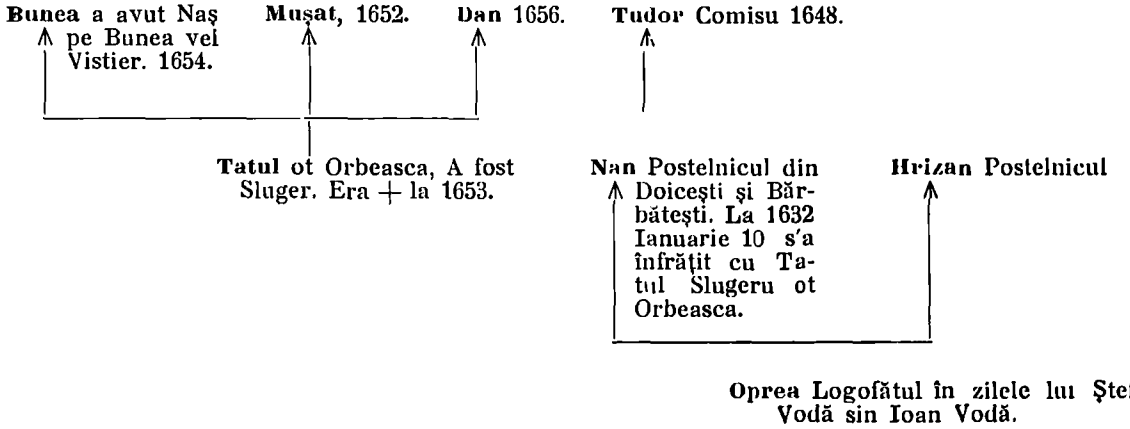

Oprea Logofătul în zilele lui Ştefan Vodă sin Ioan Vodă.

Tatul Logofătul avea Jupânească pe Neacşa. Tătul Logofătul a fost nepotul lui Hrizan Postelnicul, la 1630.

1638 August 28. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 50, doc. 12). *Nan Postelnicul ot Bărbăteşti* împreună cu alţi boieri, 12 la număr, au fost daţi din Divan pentru a judeca prigonirea ce avea Oprea Postelnicul şi frate-s'o Cârstea din Săteni, fii lui Vintilă Logofătul, pentru moşia Vălcana sud Dâmboviţa.

1646 Aprilie 20. (Acad. Rom. cond. M-rii Dealu, I, pg. 109 . *Tănase Postelnicul ot Bărbăteşti* era la data aceasta martor la diata lui Vintilă Postelnicul ot Săteni.

1650 Septembre 28. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 142 doc. 4). Hrisov dat lui Neagu Vataf de Aprozi şi de Postelnici, din satul Vai-de-ei, judeţul Prahova, ca să i fie moşie în satul Băcălescii judeţul Olt, căci l'a cumpărat Dumitru Ochea dela *Nan Postelnicul din Bărbăteşti şi dela Jupâneasa sa Zamfira* fica lui Tudor Rudeanul din Curţişoara. Imbolnăvindu-sĕ Dumitru Ochea s'a împrumutat cu bani dela Neagu Vatafu nepotul lui Dumitru Ochea; pe urmă i-a cedat moşia. A lăsat Dumitru Ochea 100 ughi la sf cetate a Ierusalimului, la mormântul lui Is. Hrs., pentru sufletul lui, în mâinile lui Paisie Patriarhul de Ierusalim.

1656 Iunie 18. (Acad. Rom. condica M-rii Câmpu-Lung. II, pg. 29). Costandin Vodă

www.dacoromanica.ro

dă mănăstirii Câmpu Lung ca să ție satu Grădiștea sud Mușcel, ce au fost de moștenire a lui *Nan Postelnicul din Doicești și a frăține-său Hrizan Postelnicul.*

1658 Mai 26. (Ibidem, pg. 33). Hrisovul lui Mihnea Radul Vodă către mânăstirea Câmpu-Lung pentru moșia Grădiștea din jos, din județul Muscel, 5 părți cât au fost închinat mănăstirii *Tatul Slugeru*, iar a 6-a parte să o ție *Nan Postelnicul din Doicești.*

In hrisov se pomenește de Jupan Stroe biv vel Logofăt Leurdeanul, de Alexandru Postelnicul fiul lui Ghiorma Banul și de Mareș Logofătul Câmpu-Lungeanul, cari au fost mărturie la facerea zapisului de vânzare a lui *Nan Postelnicul*, din 12 Ianuarie 7156 = 1648, care zapis e scris de Mareș Logofătul Gheorghiuvici.

1661. (Arh. St. M-rea Bistrița, pach. 6 netr.). La data aceasta era *Tudor Logofătul ot Bărbătești.*

1666 Ianuarie 16. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 331/150 netr. doc. 2) Să dă hrisov unor rumâni ca să fie în pace de rumânie de către *Tudosie și fratii lui, feciorii lui Tudor Comisul, nepoții lui Nan Postelnicul ot Bărbătești.*

1666 Ianuarie 16. (Ibidem, pach. 57, doc. 19). Isvod dupĕ hrisovul lui Radu Leon Voevod, dat Popii lui Stan și fratelui sĕu Vlaicul (fii lui Dragomir și nepoții lui Popii Stan Bobecă) și lui Miloș și fratelui său Dumitru și lui Lupu i Stoica feciorii lui Stan Vataful, ca să fie liberi de cătrĕ *Tudosie și de frații lui, feciorii lui Tudor Comisul feciorul lui Nan Postelnicul din Bărbătești.*

1667 Octombre 1. (Arh. St. M-rea Cotroceni, pach. 2, doc. 10). Document pentru moșie la Grădești, mânăstirii lui Mihai Vodă, lângă Dințești.

Mihai **Ilie** Paharnicul ot Bărbătești sud Dâmbovița.

Iordache Căpitanul ot Bărbătești.

1674 Noembre 2. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 258/77, doc. 4). Act pentru loc de vie în dealul Bucureștilor.

Costandin *vel Căpitan za Margine*[1]) Acest Costandin era *moșul lui Mihai Bărbătescul vel Șetrar* dela 7229 = 1721 Februarie 8.

Stoica Logofătul Ludescul

1681 Octombre 28. (Ibidem. pach. 34 doc. 12). Carte de hotărnicie a moșiei Aninoasa făcută de 6 boieri: Vasilie Căpitanul (din Răzvad), Udrișteț Postelnicul în locul frăține-meu Stoichiții Paharnicul (din Lazuri) și Preda Căpitanul din Bucșani fiul lui Vintilă Banul in locul lui *Petriman Logofătul din Bărbătești* și din Târgoviște Dumitru Căpitanul și Gherghe Logofătul fiul Popii Irimiei din sf. Petca și din Poeniți Ivan Logofătul. Iscăliți toți și Stoica Logofătul Ludescul puse și pecetea sa. Pușl de Șerban Vodă și de Theodosie Mitropolitul a hotărnici moșia dăruită Mitropolii Târgoviștii, anume Aninoasa.

1690 Iulie 1. (Condica Bărbătestilor, actul No. 8). Copie adevărată dupĕ foaia cea bună cum în jos arăt:

1) Fără îndoială acest Costandin e socru lui Costandin Comisu Bărbătescu și prin fica lui **Păuna, el era moșul lui Mihai vel Șetrar Bărbătescu.**

www.dacoromanica.ro

Aicia semnăm sculele cu prețul lor și bani gata care au dat *Costandin Comisul Bărbătescul împreună cu femeia lui Păuna*, în mâna lui Drăgoi feciorul popi Tatului ot Bezdead și el să le fi pus la o ascunzătoare a lor și de acolo a treia noapte s'au furat.

1	pereche cercei de aur cu picioarele de balașuri și scaun cu robinuri .	talere	18	bani
1	» » frînceşti cu 4 robinuri, cu picioarele de mărgăritar . .	»	10	
1	» » de aur cu zmaragduri		15	» —
1	» » » » cu robinuri și mărgăritar	»	15	»
1	inel de aur cu 8 robinuri	»	8	» —
1	» » » bătut, drahme 6, cu făptura lui	»	15	—
9	perechi cercei de argint cu mărgăritar	»	13	pol.
12	inele de argint, 10 cu portase, 2 bătute.	»	7	pol. 8
1	pereche brățări de argint, sîrbești, drahme 30.	»	2	bani 33
1	cunună de argint poleită cu terchiaze și cu mărgăritar	»	10	»
1	pereche brățări de argint cu terchiază	»	7	»
7	teci ferecate.	»	21	» —
2	ace de aur	»	5	»
4	ace de argint	»	2	»
24	dramuri de argint	»	2	»
5	linguri de argint.	»	6	» —
1	păhar mare de argint, poleit.	»	15	»
1	păhar mic de rachiu, poleit	»	1	»
4	perechi de spinci, de argint	»	4	»
3	perechi de nacfăr, de argint	»	1	pol.
1	raft, drahme 350 și cu făptura lui	»	34	bani
2	bucăți de fir.	»		» —
1	bucată de sîrmă.	»	8	» —
	bani pre cap	»	3	pol.
12	șiruri mărgăritar.	»	18	bani
	bani gata	»	375	»
1	salbă cu bani unguresti, leul cu parale $2^1/_2$ parale 33	»	35	» —
3	galbeni venetici	»	7	pol. —

1699 Mai 7. (Acad. Rom. pach. 20, doc. 73). La data aceasta era *Costandin Comisul Bărbătescu = cu Păuna sin Costandin Căpitanu Ludescu. Ei avură fiu pe Mihai.*

1699 Mai 28. (Pg. 488 Rev. Ist. Arch. Rom. C. Aricescu, cheit. Vistierii) La data acésta erau boieri mazîli: Cârstea Vistieru, *Costandin Bărbătescu* i Balea ot Chiojd.

1721 Martie 5. (Coll. mea de documente). *Mihai Bărbătescu vel Șetrar* este martor la zapisul lui Pătrașco Postelnicul Bălăceanu prin care vinde Barbului Merișanu moșie în Hieria. Aceasta îi este iscălitura:

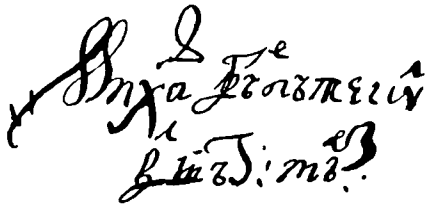

www.dacoromanica.ro

1721 Octombre 21. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 258/77 netr. doc. 6). Hrisovul lui Niculae Alexandru Voevod către credincios boierul D-sale *Mihai Bărbătescu vel Șetrar* ca să ție un loc de vie din dealul Bucureștilor, care loc de vie l'au fost cumpărat *Costandin biv vel Căpitan za Margine feciorul Stoicăi Logofătul Ludescul, moșul d-lui Mihai Bărbătescu vel Șetrar* dela Ivașco Peaveț ul și dela frate-s'o Popa Nica, feciorii lui Popa Gherghe ce au fost cliseriu la biserica domnească din București, la leat 7183 = 1675, drept bani gata talere 114.

Mărturiile Domnului: Radul Popescul vel Vornic, Iordache Crețulescu vel Logofăt, Dumitrache Ramadan vel Spătar, Grigore vel Vistier, Manolache vel Clucer, Ianache Stama vel Postelnic, Nicolae Ruseto vel Paharnic, Matei Crețulescul vel Stolnic, Ioan Dediulescul vel Comis, Grigorie Grecianul vel Serdar, Panaiotache vel Sluger, Barbul Merișanul vel Pitar, Ispravnic Costandin Văcărescul vtori Logofăt. S'au scris hrisovul întru al (loc alb) an dintru a 2-a domnie a D-sale în București de Ion Logofețelul dela d-lui vtori Logofăt.

1730? (Acad. Rom. Mss. 1152 fila 322 4) *Mihai Bărbătescul biv vel Serdar* a plătit taleri 19,30 pentru pogonăritul viilor.

1731 Martie 6. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 258/77 netr. doc. 7). Hrisovul lui Mihai Racoviță Vodă către cinstit și credincios boierul D-sale *Mihai Bărbătescul vel Serdar* ca să ție un loc de vie din dealul Bucureștilor. Mărturiile Domnului: Iordache Crețulescul vel Vornic, Matei Fălcoianul vel Logofăt, Costandin Dudescul vel Spătar, Grigorie Grecianul vel Vistier, Barbul Merișanul vel Clucer, Manolache vel Postelnic, Costandin Năsturel vel Paharnic, Matei Fărcășanul vel Stolnic, Costandin Brâncoveanul vel Comis, *Mihai Bărbătescul vel Serdar*, Iordache vel Sluger, Grigorie Filipescul vel Pitar, Ispravnic (loc alb) vtori Logofăt. S'au scris cartea aceasta în anul dintâi al D-nii sale, în București de Anghelache Logofețelul ot Tîrgoviște.

1736 Ianuarie 12. (Arh. St. M-rea Mărginenii, dosar 9/852 fila 38). Act din care extrag:

Ilinca = Șerban Postelnicul Grecianu
↑
Mihai Bărbătescu vel Comis.

1737 Iunie 10. (Coll mea de acte). *Mihai Bărbătescu biv vel Comis* este mator la zapisul lui Radu Fălcoianu prin care face schimb de moșii cu Andronache vel Pitar. Aceasta îi este iscălitura:

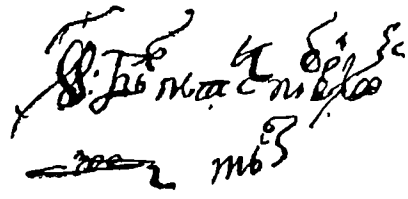

1740 Mai 8. (Arh. St. M-rea Nucetu, dosar 22 (roșu). *Mihai Bărbătescu biv vel Comis* este martor la un zapis.

1741 Ianuarie 15. (Arh. St. Schitu de un lemn, pach. 5, doc. 71) *Mihai Bărbă-*

www.dacoromanica.ro

tescu împreună cu alţi 5 boieri sunt luaţi sub Costandin Niculae Vodă ca să caute câtă moşie au moşnenii din Păuşeşti.

1745 Septembre 15. (Arh. St. condica veliţilor boieri, No. 5, fila 60, caiet 6). *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic* mărturiseşte că Stoica Dâlgeanu (dela Dâlga) Pârcălabu i-au zis şi Lupescu, nu Dâlgeanu.

1746 Martie 13. (Coll, mea de acte). *Mihai Bărbătescu biv vel Paharnic* este martor în cartea Mitropolitului Neofit prin care iartă de rumânie pe toţi rumânii sf. Mitropolii dela Tîrgovişte şi de aci din Bucureşti, dând în schimb pentru a mări veniturile Mitropolii, moşia Pătroaia cumpărată de Mitropolit cu însuşi banii lui. Acésta îi este iscălitura :

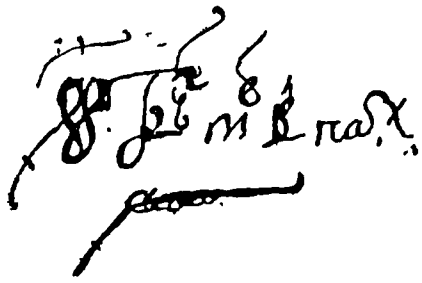

1754 Octombre 20. (Vol. II pg. 233—4 Studii şi Doc. de N. Iorga, 1901). Noi 24 de boieri : Costandin Catargiu biv vel Serdar Ispravnic Dâmboviţii drept 12 boieri şi împreună cu Costandin Polcovnicul Lipoveanul i Andrei Căpitanu Stănescu . . . . ce suntem orînduiţi hotarnici ca să alegem moşia Şotânga, partea d-lui Iordache Postelnicul Văcărescul de către moşneni i pateri baraţi.

Să pomeneşte de Ivan Vatafu Văcărescu şi vărul d-lui *Costandin Bărbutescul.*

1757 Aprilie 10. (Coll. mea suplimentară de acte), *Mihai biv vel Medelnicer Bărbutescul* este martor la un zapis. Aceasta îi este iscălitura :

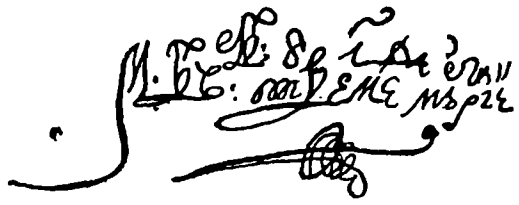

1762 Decembre 1. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 258/77 netr. doc. 9). Dintr'ace t act extrag :

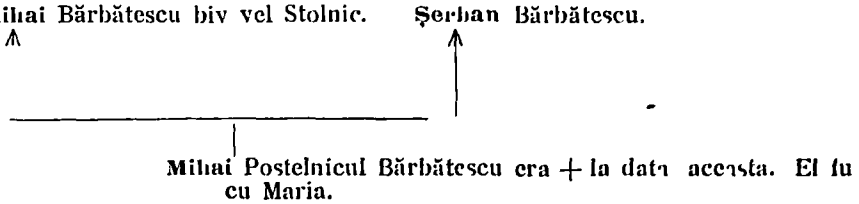

www.dacoromanica.ro

1764 Mai 10. (Arh. St. condica veliţilor boieri No. 5, fila 3, caiet 3). Extrag:

Bălaşa cu foae de zestre din 1788 Februarie 7.
↑ Ea = cu Slugerul Panait Matraca. 1801 Aprilie 20.

Răducan, 1764 — Zoiţa Cantacuzini.

Mihai Bărbătescu Stolnic.

. . . . Paharnicu. El = Maria care dă la 1764 Mai 10 *nebotului ei Răducanu sin Mihai Stolnicul*, 2 vii în dealul Doiceştilor.

1765 Ianuarie 4. (Condica moşii Crătuneştii.) *Mihai Bărbătescu biv vel Stolnic* este la data aceasta luat ca hotarnic la moşia Crătuneştii.

Aceasta îi este iscălitura:

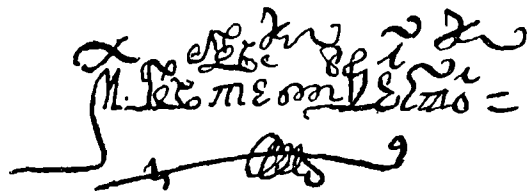

1779 Aprilie 28. (Arh. St. condica domnească No. 8, fila 122, roşu). La triminia viitoare dela Aprilie 1779, orînduitul mijloc dupe condica peçetluită. La departamentul de cremenalion. Taleri 270 *biv vel Paharnic Mihai Bărbătescu, judecător la Spătărie.*

1784 Ianuarie 11. (Acad. Rom. Mss. 638, fila 196, verso). Cartea Mitropolitului, de despărţire între *Şerban Bărbătescu Postelnicelu de către soţia sa Despina fica lui Scarlat Varipati biv vel Sluger,* pentru pricină de neunire şi altele încât dintr'o prepunere ce i-au scornit asupră-i cum că ar fi umblat în fapte netrebnice cu alţii, căci n'au putut-o dovedi prin vrednice mărturii de credinţă, sau despărţit unul de altul încă dela leat 1782 Februarie 17...

Deci numitu *Bărbătescu* cerându-ne de a pururea voie ca sĕ-şi ia altă soţie zicând că nu poate lăcui singur fiind în vîrsta tinereţelor şi văzând şi noi că nici cum întru lăcuinţă nu vor mai veni, l'am despărţit pe numitul *Şerban Bărbătescul* de soţia sa Despina. . . .

1796 Ianuarie 30. (Arh. St. condica domnească No. 30, fila 93 verso (192). Jalba lui *Mihai Bărbătescu biv Ceauş za Aprozi* către Domn în pricina a 3 suflete de ţigani ale răposatei *mumei sale Saftii Paharnicesii,* ce are sĕ-i iea dela casa rĕposatului moşului nostru Pârvul Cantacuzino biv vel Stolnic, care în urma rĕposatului moşului nostru rămâind toată casa d-lor verilor mei : d-lui Costandin Cantacuzino vel Paharnic i d-lui văru-meu Iordache biv vel Serdar şi în multe rînduri prin jălbi domneşti cerându-i dela d-lor n'am putut de a-i scoate dela d-lor, iar în zilele trecutei răzmiriţi aflându-mă eu afară la ţară, am vorbit cu *frate-meu Bănică* ca să se judece d-lui în locul meu cu unul din d-lor şi scoţîndu-le acele suflete de ţigani, să avem a le împărţi frăţeşte, un ţigan mie şi altul d-lui şi altul *nepoatu-mi Bălaşii din frate* . . . . . şi aşa judecându-sĕ i-au dat drept să avem a le lua

www.dacoromanica.ro

și neputându-ne scoate nici atunci, au rămas acea carte de judecată la mine; acum . . . . prin jalba acésta să roagă *Mihai Ceauşul*, de Domn, ca să-i dea țiganii, să-i dea și el zestre ficei-sale, fiind zestre părintească.

1797 Martie 7. (Arh. St. Condica Domnească No. 35, fila 225 (248).

Act pentru țigani; din el rezum:

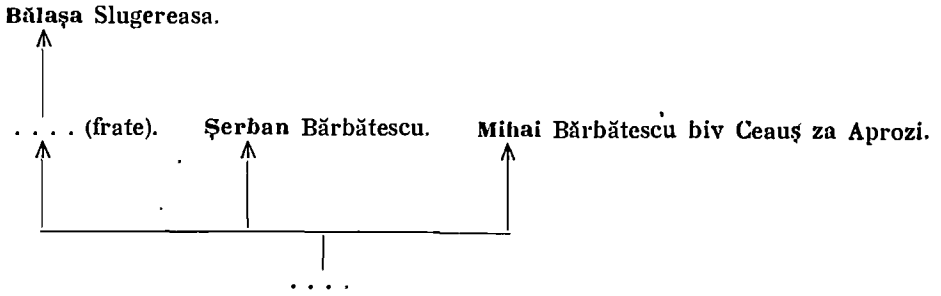

1798. (Ibidem, No. 38 fila 297 verso). Extrag:

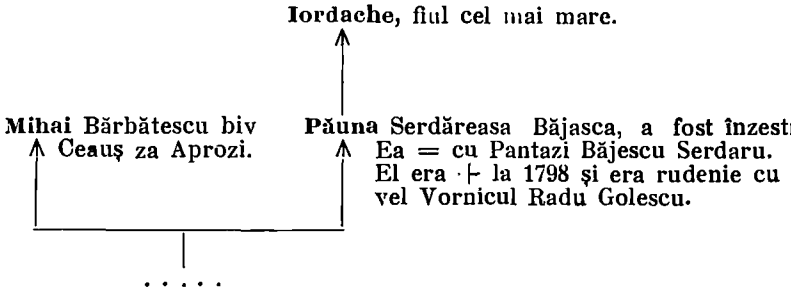

1799 Ianuarie 10. (Acad. Rom. Mss. 611 fila 88.) La data aceasta trăia *Șetrăreasa Păuna Bărbăteasca* care a fost soția răposatului Pantazi Băjescu.

1812—1813. (Arh. St. condica No. 1 a departamentului de șapte, fila 123 verso) Extrag:

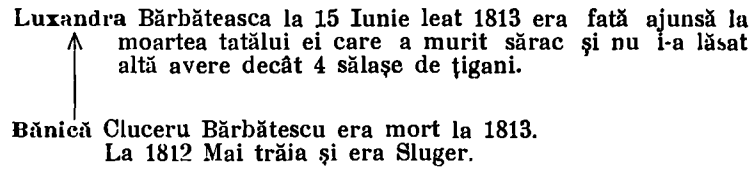

1813 Aprilie 4. (Arh. St. condica domnească No. 76 fila 390.) Prea Înălțate Doamne,

Manda Bărbătească au jeluit că soțul său Mihalache Bărbătescul să află neîntreg la măsurile minții și nevrednic de a-și cumpăni trebuința și pasul său și că din pricină că nu au casă de odihnă, plătesc chirie la case streine până la taleri 400 pe an; de aceia au socotit să vînză stj. 120 moșie ot Cioceni sud Saac, ai soțului său, dela care i-au venit pe an talere 80, ca sĕ-și cumpere casă de odihnă și să scape de plata chirii, de taleri 400 pe an, dar ca să fie și cu știrea unchilor soțului sĕu, cere să-i aducă de față să se întrebe.

Intru a căriia jalbă fiindcă ni se porunceşte de către Măria Ta ca să cercetăm, sau chemat înaintea noastră d-lui Stolnicul Ghiță Palada unchiul lui *Mihalache Bărbătescu*, ce este rudă mai de aproape fiindu-i nepot de soră și întrebându-sĕ zise că este cu cale cererea

www.dacoromanica.ro

jăluitoarii ca să se vînză acel petec de moşie spre a sĕ cumpăra casă de odihnă . . . deci să se strige la mezat acel stj. de moşie.

La 1813 Iunie 16, anaforaua de mai sus este întărită şi de Domn.

1814 Noembre 28. (Arh. St. condica No. 2 fila 165.) Încuviinţarea dată de departament la jalba *Luxandrii Bărbăteascăi* şi a soţului ei Neculii Polcovnicului de a vinde cu mezat 4 sălaşe de ţigani, adică 20 suflete ţigani zlătari ce-i are de zestre, ca din preţul ce va lua asupra lor să cumpere o pereche de case în mahalaua Dimii Tabacu, drept taleri 2800.

1830 Februarie 4. (Doc. orig. la Arh. St.) Jalba lui Costache Vilara biv vel Căminar către cinstitul judecătoresc Divan al Prinţipatului Valahii, în pricina a 2 perechi de case cu împrejmuirile lor ce le are aici în Bucureşti în mahalaua sf. Niculae din Şălari, ce vrea să le vînză la mezat, cerând ca să se dea poruncă către d-lui vel Logofătul de ţara de sus ca pe d'oparte să se cerceteze sineturile acelor case, iară pe de alta cu porunca cinstitului Divan să se şi dea pitac cu orînduiala ce se cuvine către d-lui Starostea za neguţători ca în sorocul cel hotărît să se strige la mezat ca să ia săvîrşire şi haraciledizma.

Pentru aceste case au arătat Căminarul următoarele sineturi :

7242 = 1734. Hrisovul lui Grigorie Vodă Ghica ce'l dă Afendulii biv vel Căpitan za Margine, ca să ţie casele lui Mihai Postăvarul din mahalaua Colţii, care i-au rĕmas dela soţia sa Ilinca şi dela fiul sĕu Andronache.

1776 Martie 2. Zapisul lui Gheorghe Saul Serdaru şi Hristea Saul Şetraru coprinzător că casele ce le-au avut cumpărate dela *Paharniceasa Maria a Paharnicului Niculae (?) Bărbătescul* care şi numiţii le-au fost avut luate cu schimb dela Clucerul Ioan Racoviţă, sau sinfonisit cu d-lui Căminarul Ştefan Vilara văru-sĕu de i-au vîndut locul, căci casele s'au stricat, drept lei 1350.

1780 Aprilie 10. Cartea Vornicilor Badea Ştirbei şi Dumitrache Racoviţă adeveritor de semnele locului Paharnicului Dimitrie Cioranu care loc să învecineşte cu locul Serdarului Saul ce l'au vîndut văru-sĕu Cămăraşu Ştefan Vilara. Dela acest Cămăraşu Ştefan Vilara au rămas numitul loc clironomie la d-lui Căminarul Costache Vilara fiul rĕposatului Cămăraş Ştefan Vilara. Aceste case care sunt peste drum dela d-lui Doftorul Arsache sau haracila-disit cu preţ de taleri 35.500 la 16 Mai 1831.

1809 Decembre 30. Foae de zestre a *Marioarii sin Mihai Bărbătescu*, ce a luat în căsătorie pe Gheorghe Boldescu Cluceru ce era văduv dupĕ întâia căsătorie şi ei nu făcură copii.

Zestrea ei era : 1 pereche paftale, 1 pereche cercei, 1 inel, 9 şire mărgăritar, aşternutul, rufărie, gevrele, boccialîc, scoarţe, covor, şcatulcă, sipet, mese, şervete, prosoape şi altele.

Apoi, 19 suflete de ţigani de vatră şi zlătari ; 1500 stj. moşie la Ludeşti sud Dâmboviţa, cu case şi cu moară şi moşie la satul Sătenii ; 10 pogoane vie lucrătoare în dealul Doiceştilor, şi moşia Strâmba jumătate.

Iscălit : *Mihai Bărbatescu.*

1844 Iulie 13. Insemnare de lucrurile rămase dela rĕposatul *Iordache Bărbătescu* dupĕ moartea lui şi date în primirea lui *Iancu Bărbătescu*, anume haine, scule etc.

1844 Noembre 20. In diata făcută de soţul *Marioarii sin Mihai Bărbătescu*, de Clucerul Gheorghe Boldescu, îi lasă :

Bani gata 32.000 să se dea din suma banilor daţi cu împrumutare cum şi zestrea ce a primit-o el.

www.dacoromanica.ro

Caleașca cu 2 telegari, cu hamuri, apoi așternutul etc.

Livedea de vișini din mahalaua sf. Spiridon cu pământul ei.

Niște case în București cumpărate dela Mardagiu fără drept a le vinde sau a face schimb, iar moștenitorii lui să-și tragă prețul lor din avutul lui.

Tot ceea ce lasă Gheorghe Boldescu în diată, să zice că moștenitorii nu au dreptul a vinde, a zălogi, a dărui, a schimba sau a pune amanet, căci astfel să se bucure copii lor.

1845 Mai 7. In diata bărbatului ei, Gheorghe Clucerul Boldescu îi lasă casele ce le a cumpărat cu zapis, dela Ecaterina Căpleasca și cu care e în judecată, dacă însă le va câștiga; iar după moartea soții lui să stăpânească fică-sa Smărăndița și soțul ei Costache Florescu.

La 25 Mai același an, soțul ei, Gheorghe Clucerul Boldescu făcând jalbă la Măria Sa pentru banii împrumutați la casa Căminarului Ștefan Hagi Moscu, îl orândui la cinstita marea Logofeție și fiind neputincios, însărcină pe fie-sa Smărăndița și ginere-sĕu Costache Florescu să ia dela Moscu suma de 32.000 lei, să-i dea *soții lui Marghioliță* cum și 2000 lei la cinstita eforie; iar de nu să va împlini suma de 34000 lei, să o împlinească dela alte datorii.

La 11 Deremvrie 1845, ea a dat jalbă că la moartea soțului ei sau ridicat toate lucrurile bărbatului ei care se afla în casa lui Matei Cantacuzino unde Boldescu a murit și le-au dus la Ploești și ei i-a dat drumu fără lucrurile din diată; rezultatul Judecătorii de Prahova apără pe Boldeasca de pretențiile Florescului.

La 1846 Februarie 19 Prezidentu Pol. jud. Ilfov trimete copie *Clucerești Maria Boldeasca* dupe jalba cu care s'au arătat Serdarul Costache Florescu, sorocind la 19 Martie. Iată în scurt jalba Serdarului Florescu prin vechilul N. Bălăceanu către departamentul dreptății: că *soacră-sa Boldeasca* să vie înaintea judecătorii să-și dea seama de lucrurile luate la ciasul morții bărbatului ei fără știrea nimănui. Din această jalbă reese că soacra acestui Florescu era vitregă și că Boldescu a murit în casa ginerelui lui Costache Florescu adică Matei Cantacuzino. Această jalbă e făcută la 1845 Octombre 18. La 1845 Noembre 2, șeful departamentului dreptății anume Catargiu, recomandă jalba judecătorii Ilfov pentru a o cerceta.

La 1846 Martie 28, Prezidentu judecătorii Ilfov C. Fălcoianu poftește pe *Clucereasa Marghioala Boldescu* ca la 24 Aprilie să vie de față cu gineri-s'o Costache Florescu și sau înfățișat hotărându-se ca Serdarul C. Florescu să fie osîndit la toate cheltuelile judecății, ca unul ce a pierdut judecata.

La 1846 Iulie 3 se dă jalba Paharnicului Costache Florescu către Domn în pricina ce are cu *soacră-sa Marghioala Boldeasca;* în textul jălbii se arată că *Marghioala era a doua soție a lui Gheorghe Clucerul Bol lescu*, ne-făcând copii.

La 1847 Martie 7, vechilul *Clucerești Boldeasca:* Andonie Baronți cere judecătorii a fixa un termen de înfățișare cu Florescu Serdaru.

La 1847 Iunie 10, *Clucereasa Marioara Boldeasca* cere Tribunalului din nou, a hotărî o zi pentru înfățișare cu ginere-său Costache Florescu.

La 1847 Iunie 16, Prezidentul Curții apelative civile, Grigorie Grădișteanu, prin citație sorocește pe *Clucereasa Maria Boldeasca* ca la 27 luna corentă să se înfățișeze cu Paharnicul Costache Florescu. El la 1846 Iunie 22 făcuse apelație.

La 1847 Noembre 29, Curtea apelativă hotărăște în pricina aceasta în favoarea *Marii Boldeasca.*

www.dacoromanica.ro

La 1849 August 26, *Marghioala Boldeasca* cere d-lui Baronți ca să-i dea foaia de zestre, trebuindu-i la judecătorie în pricina ce are cu vecinii răzași.

La 1852 găsim o notă că pricina este amânată la 22 Februarie, apoi la 11 Martie, apoi la 22 Aprilie viitor, din pricina întâmplatei morți răposatului Paharnicului Costache Florescu. Apoi mai găsim 27 Mai, prin cărțile de împăciuire întărite și de cinstita Inalta Curte s'a precurmat pricina pentru totd'auna în veci.

La 1854 Martie 20 s'a făcut un act de învoială între epitropii răposatului Costache Florescu și *Marghioala Boldescu* care este întărită și de Inalta Curte.

Marghioala Boldeasca trăia pe la 1861. O copie dupe jalbă din partea soții Clucerului Gheorghe Boldescu către Prezidentul politicești judecătorii a Ilfovului, fără dată, prin care cere a fi sorocită dimpreună cu ginerele ei Costache Florescu Serdarul, pentru a-și câștiga lucrurile lăsate prin diata bărbatului ei, pe care ginere-său nu voește a i le da. In jalba aceasta sĕ arată că Gheorghe Boldescu a murit în casa ginerelui lui, d-lui Matei Cantacuzino în ziua de 25 Iunie de unde corpul lui a fost transportat la Ploești.

Din Genealogia fotografiată dată mie de D-l Arhitect Berindei extrag că Costandin Logofătu sin Șerban Paharnicul Cândescu a fost căsătorit cu *Maria Bărbătescu.*

Mihai Ceaușul a avut de tată pe răposatul Paharnic Mihai Bărbătescu, care acesta era ginere răposatului Stolnic Pârvu Cantacuzino. (Arh. St. condica domnească No. 30 fila 94 verso, 194).

Fără dată. (Arh. St. condica veliților boieri No. 9 fila 79 caiet 1). Extragem:

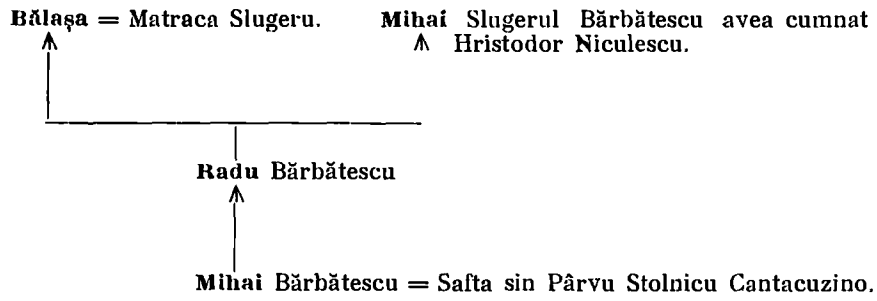

Din arborul familii Cândești-Mihălcești extrag:

Din arborul boierilor Rudeni extrag că:

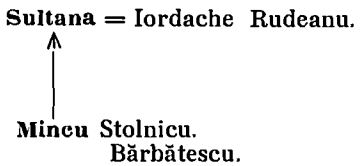

Ea a avut 3 frați pe: Șerban, Mihai și Radu.

1) Din acelaș arbor genealogic avem că Ilinca Bărbătească a avut o fiică al cărei nume nu'l cunosc și care în acest caz face parte din familia Cândescu-Mihălcescu.

www.dacoromanica.ro

— Adaug la arborul genealogic dela pg. 160 că Zoiţa soţia lui Răducan Bărbătescu era fiica Şetrarului Toma Cantacuzino.

1794 Ianuarie 10. (Act original în coll. mea.) Din luminata porunca Mării Sale prea înălţatului nostru Domn Io Alexandru Costandin Moruz Voevod ce să porunceşte către d-lor boierii Ispravnici ai acestui Judeţ Saac ca d-lor să orînduiască boierinaşi oameni cu praxis ca să meargă la moşiile d-ei Paharnicesii Marii Cantacuzina ce are la acest judeţ, însĕ Ciocenii de Cricov, Afumăţeanca, Crângu şi Amaru ca să facă alegere şi sforire acestor numite moşii de câtă sumă stânjeni va ieşi la fieşte care moşie, să arate în scris supt iscăliturĕ.

D-lor dupe poruncă ne-au orînduit pe noi cei mai jos iscăliţi, unde fiind şi d-lui Cluceru Ioniţă Brezoianu epitropu casii d-ei Paharnicesii cum şi Vasile Vatafu dela curte al d-lui biv vel Spătar Neculae Cantacuzino fratele d ei Paharnicesii, mumbaşir fiind orînduit Costandin Paharnicul. Dupĕ poruncă, la sorocul cel orînduit adunându-sĕ în faţa locului unde fiind mulţi oameni din cei lăcuitori prin prejur care au ştiut semnele şi pietrile şi vechea stăpânire a acelor mai sus numite moşii, care mergând mai întâi la capu moşii Ciocenii de Cricov i Afumăţeanca ce sînt tot într'un hotar în malu Cricovului despre satu Ciocenii unde s'a găsit şi o piatră care despărţeşte mai sus numitele moşii de moşia *Paharnicului Costandin Bărbătescu* şi dintr'această piatră puind şi noi sfoara am mers drept prin capu moşii până lîngă apa Cricovului până în hotaru moşii Crângului unde este piatră şi s'au găsit stj. 560.

Tras-am şi la mijloc iarăşi din piatra d-lui *Paharnicului Costandin Bărbătescul* până în marginea moşii Crângului în capu moşii Polcovnicului Costandin Parepa unde am pus şi piatră şi au ieşit stj. 540.

Tras-am şi la capu din jos tot din piatra *Bărbătescului* unde să loveşte în cap cu moşia Vlădicească până în moşia Polcovnicului Parepi, unde am pus şi piatră şi au ieşit stj. 220, care făcându-sĕ masă dupĕ obiceiu sau ales stj. 440, care sumă de stânjeni sau potrivit şi cu o carte de hotărnicie a 12 boieri ce au hotărît aceste numite moşii din porunca Mării Sale lui Vodă, Ştefan Racoviţă Voevod.

Tras-am şi moşia Crângului pe unde puind sfoara dîn piatra din capu moşii dela apa Cricovului care este în marginea moşii Ciocenii şi Afumăţeanca, mergând în sus cu sfoara până în hotaru moşii Tomiţii Paleologu ce sĕ numeşte acum moşia Albească-i unde sau pus şi piatră în dreptu unui soc semn vechiu şi au ieşit stj. 1224 ; tras-am şi la mijloc iarăşi din piatra numitei moşii în curmeziş tot până în marginea moşii Albească-i până la un zăloji semn vechiu unde am pus şi piatră şi au ieşit stj. 1122 ; tras-am şi la capu din jos unde este o vălcea şi stă moşia Crângului în curgerea apei acelei vălcele, lovindu să în cap cu moşia d-lui Diaconului ot Tomşani i cu a Polcovnicului Parepi şi puind sfoara din piatra Polizului ce este în colţul moşii Crângului din sus şi mergând pe curgerea apei acelei vălcele în jos până în piatra ce este în marginea moşii Ciocenii i Afumăţeanca dela mijloc şi au ieşit stj. 720 care făçându-sĕ masă dupe obiceiu, sau ales stj. 1022 şi spre întărirea acestei hotărnicii am întărit cu iscăliturile.

1794 Ghenarie 10. (ss) Iordache Cărpenişanu şi încă un nume indescifrabil.

Sud Saac,

Dupe luminata porunca Mării Sale Domnului nostru Io Alexandru Costandin Moruz Voevod ce ni sau poruncit ca să orînduim 2 boierinaşi cu praxis, să hotărască şi să aleagă

www.dacoromanica.ro

moșiile d-lui Spătarului Niculae Cantacuzino ce le are cumpărate dela mezat ale d-ei cocoanii Marluții sora d-lui ; deci dupĕ poruncă următori fiind, sau orînduit boierinașii cei mai sus arătați și au hotărît și au împietrit dupe cum să vede în cartea lor de hotărnicie și din Ghenarie leat 94 până acum nu sau arătat nimenea din vecini că sunt năpăstuiți cu hotărnicia acestor moșii. Deci să vede că nu au făcut năpăstuire vecinilor acestor moșii și o adevărăm și noi dupĕ poruncă. Aceasta. 1794 Mai 22.

(Urmează 2 iscăliturĭ indescifrabile).

1813 Iunie 25. (Ibidem). Adeverim cu această scrisoare a noastră că având un petec de moșie în hotaru Ciocenilor sud Saac, care moșie nu ne-au dat venit nici odată mai mult de 80 de lei și fiindcă noi nu avem case de lăcuință aici în București ci șădem cu chirie scumpă, am socotit să vindem acèstă moșie și cu acei bani să cumpărăm case.

Pentru aceasta, cu jalbă către Măria Sa Vodă ne-am rugat să ne dea voie să o vindem și orânduindu-ne la prea sf. sa Părintele Mitropolitu și la d-lor cinstiții veliți boieri ca să cerceteze și d-lor cercetând și cunoscând că avem multă pagubă cu plata chirii pentru case de locuință, au găsit cu cale ca să se vînză această moșie cu mezat și a d-lor anafora au și întărit-o Măria Sa Vodă.

Deci noi pentru ca să scăpăm de cheltuelile ce sĕ urmează la vânzare cu mezat, am rugat pe d-lor veliții boieri ça să ne căutăm mușteriu cu Riza-Pazar și dând de știre la vecinii moșii și la alți boieri și neguțători aici în București, sau găsit d-lui Ioan Grecianu Slugeru și ne-au dat pe stj. către talere 40, preț care nu ne-au mai dat alții și am vîndut-o d-lui mai sus numitului boier însĕ stj. (dupĕ hotărnicia ce sau făcut acum față cu noi) și primindu-ne banii toți deplin, am dat d-lui împreună cu acest zapis al nostru ce este iscălit de d-lor cinstiții veliți boieri și de rude și cartea de hotărnicie și anaforaua întărită de Măria Sa Vodă, căcĭ alte scrisori mai vechi nu sunt, fără numai o foae de împărțeală care coprinde și alte acareturi ce le stăpânim și am oprit-o și să aibă d lui a stăpâni această moșie în veci.

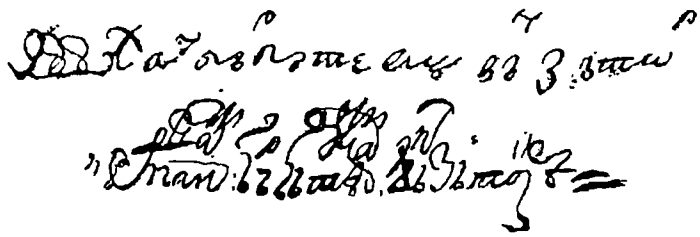

Găsim ca martori iscăliți într'acest zapis pe un Arhimandrit și un nume indescifrabil cum și pe Dumitrache Topliceanu biv vel Sluger.

Cu acest zapis de vânzare viind înaintea noastră d-lui Slugeru Dumitrache Topliceanu fratele și vechilul vânzătoarii și al soțului său și arătându-ne că vânzătorii de a lor bună voie nesiliți, prin învoită tocmeală au vândut acești stj. 120 ot Cioceni, la Slugeru Ioan Grecianu, ca sĕ-și cumpere casă de lăcuință ne-având unde ședea, după voia ce li sau dat prin anaforaua noastră întărită de Măria Sa Vodă; așijderea viind și Slugeru Grecianu și arătându-ne că au cumpărat stj. po talere 40, dupĕ rugăciunea ce ne făcură amândouă părțile, le-am adeverit și noi cu iscăliturile noastre spre a fi statornic și nestrămutat. 1813 lunie 26.

Gligorie Ghica vel Ban, Barbu Văcărescu vel Vornic, Dumitrache vel Vornic.

www.dacoromanica.ro

1813 Iunie 30. (Ibidem). Fiindcă cu găsirea cu cale a d-lor veliților boieri și cu întărirea stăpânirii, am vândut d-lui Slugerului Ioan Grecianu stj. 120 ot Cioceni sud Saac, ca sĕ-mi cumpăr casă aici în București, de lăcuință, dar fiindcă nu-i vindem 120 dupĕ știința noastră și cumpărătoru sau sfiit că nu vor ieși acești stânjeni deplin și pentru aceia au numărat acum talere 4.400 pe stânjeni 110, poprind d-lui 400 pe stânjeni 10 până ce va face hotărnicie acestor stânjeni și la acea alegere, de vor ieși stj. mai mulți să fie d-lui dator a-mi plăti stânjenu po talere 40 dupĕ tocmeala ce am avut, iar ieșind mai puțin să-i intorc eu asemenea și pentru credință am iscălit.

Aceasta este iscălitura ei :

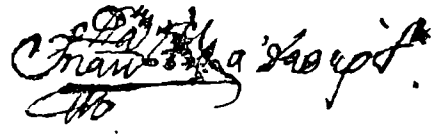

Dumitrache Topliceanu vechil și martor, Niculae Logofătu Mitropolii martor.

1813 Iunie 30. (Ibidem). Cu jalbă cerând *Cocoana Manda Bărbătească* să și vînză un petec de moșie Ciocenii. cu anafora dela d-lor veliții boieri întărită de Măria Sa Vodă, i sau dat voie, pe care am cumpărat-o eu, numai fiindcă vânzătorii zic că sunt stj. 120 și eu fiind în bănuială că nu vor fi, ne-am învoit și acum am dat talere 4400 pe stânjeni 110, iar talere 400 pe 10 stânjeni i am oprit până vor face hotărnicia și atunci pe câți stânjeni vor ieși sunt dator să număr banii, pe stânjen câte talere 40 adică patru zeci, iar ieșind stânjeni mai puțini de 110 pe câți am numărat acum banii, d lor să fie datori a-mi întoarce banii înapoi.

(ss) Ioan Grecianu Slugeru.

Niculae Logofătu Mitropolii martor.

1843 Noembre 21. Cu frățească dragoste cumnată Catinco.

Cu dragoste primind a d-tale dorită scrisoare, m'am bucurat foarte mult că te afli sănătoasă și noi slavă Domnului petrecem cu sănătate. Am înțeles și cele scrise pentru casele nepoatei Elencăi și bine ai făcut d-ta de ai îngrijit pentru dînsele și dacă nu se va găsi alt chiriaș ca să sporească la preț, să le dai d-ta tot la chiriașul care le ține și ceia-ce au cheltuit întru adevăr la meremențul acelor case, vor fi ținute în seamă din chirie ; iar pentru stâlpii porții de vreme ce au căzut, alți stâlpi noui să nu se puie ci tot stâlpii aceia să-i bage în pământ cât se va cuveni dupe potriva înălțimii lor și să rămâie aceia ca să fie stâlpi până când vor putea ținea.

Iar pentru lei una miie două sute cinci zeci dela rĕposatul frate-meu, să vor da în mâna acestui Dragomir ca să-i aducă și sunt al d-tale dorită cumnată.

Maria Boldeasca.

Eu subt iscălitu trimis cu această scrisoare ca să primesc mai sus arătați bani, i-am și primit toți deplin în mâna mea însă lei 1000 pe seama cocoanii *Elencăi nepoata r posatului d-lui Iancu Bărbătescu* și lei 250 pe seama d-ei cocoanei *Marghioalii Baol leasc sora rĕposatului* pe care îl lasă d-lui în diată, i-am primit ducându-i soțului cocoanii d lui *rĕposatului Bărbătescu* ca să-i dau după adresul ; spre dovadă am rugat și cinstita poliție a orașului Târgoviște de au adeverit, iar eu mi-am pus degetul. 1843 Noembre 23.

Eu Dragomir sin Niculae Vlăscianu.

www.dacoromanica.ro

Poliția Târgoviștii,

Pomenitul din dos viind la poliție însuși în persoană, au făcut rugăciune a se adeveri aceasta, arătând prin viul său graiu că și-au primit însemnații bani. Drept aceia sau adeverit și de poliție spre adeverință. 1843 Noembre 23.

No. 640. Pecetea. (ss) Polițai N. Popescu.

1708 Octombre 25. (Original în coll. mea) Adecă eu Ghiorghiță vel Căpitan za Cazaci ot Tîrgoviște, dat-am zapisul meu ca să fie de bună credință la mâna d-lui *Mihai Paharnicu sin Costandin Vornicul Bărbătescul* cum să se știe că având eu un loc de casă aicia în Tîrgoviște care loc îl mi este și mie de cumpărătoare dela (loc alb) și este acest loc lîngă locul popi lui Neagoe în mahalaua lui sf. Niculae, din ulicioara care merge spre șant în jos până în locul popi lui Neagoe și tot l'am ținut pre seama mea până acum.

Iar, când au fost acuma am făcut schimb cu d-lui de i-am dat acest loc al meu d-sale și d-lui mi-au dat alt loc al d-salę în tîrgul de jos, care loc este pe lângă locul lui Lazăr Cocoș și al lui Ion Răspopul, cât să va alege locul peste tot.

Deci să aibă a-și stăpâni d-lui acest loc de acum înainte pe seama d-sale cu bună pace, să-i fie de moștenire în veaci, și când am făcut acéstă tocmeală și schimb, fost-au boieri mărturie care se vor iscăli în zapis și eu pentru mai adevărată credință am iscălit cu mâna mea mai jos ca să se crează și am scris eu Negoiță Logofătu Tîrgovișteanul cu învățătura d-lui.

(ss) Gheorghiță vel Căpitan za Cazaci ot Tîrgoviște, Neagul Vatah za Copii mărturie.

— Manda, soția lui Mihalache Bărbătescu, dupĕ ce a văduvit, s'a căsătorit a 2-a oară cu Prijbeanu. Manda cu primul ei soț a avut o fică pe Anica care fu căsătorită cu Doctoru Ioan Rasti.

La 1765 Februarie 26, Mihai Bărbătescu era Stolnic în Divanele domnești. (Vezi Divanele»).

— Din Divanele domnești extrag că Mihai Bărbătescu era la 1701 Comis.

1763 Octombre 24. (Ibidem în coll. mea.) Io Costandin Mihai Gehan Voevod și Domn al Valahii.

D-ta Ispravnice al județului, dupe cum să coprinde mai jos că au găsit d-lor veliții boieri cu cale printr'această anafora, așa să urmezi. 1763 Octombre 25. Pecetea gospod.

Prea Înălțate Doamne,

D-lui Iordache Crețulescul biv vel Clucer za Arie prin răvaș au jeluit Mării Tale pentru Dobra Diaconeasa și pentru nepotă-sĕu Matei, zice d-lui Cluceru Crețulescul că numita Diaconeasa și cu Matei nepotă-sĕu împresoară partea d-lui de moșie ce are în Cioceni ot Cricov luându-i și venitul, pe care scoțându-i d-lui Vatafu de Aprozi înaintea noastră le-am luat seama foarte cu amăruntul și din 2 cărți de hotărnicie a 12 boieri, amîndouă ot leat 7204 = 1696 Iulie 6 ce le-au scos Dobra Diconeasa și cu nepoță-său Matei înaintea noastră s'a dovedit că numai 80 de stj. este să stăpânească numita Diconeasa, însă partea ce au fost a lui Ene grecul, măcar că dintr'acele 2 cărți una o văzum dreasă la suma stânjenilor, dar fiindcă mai jos la acea carte au fost cinuit acei boieri hotarnici suma stânjenilor și de acolo mai bine am dovedit că numai stj. 80 are a stăpâni Dobra Diconeasa cu Matei nepotă-său.

I-am mai luat așijderea, am luat și a d-lui *Postelnicul Costandin Bărbătescu* pentru 120 de stj. ce zice că-i are în Cioceni și nu'l îngăduește acéstă Dobră Diconeasă cu nepotă-său Matei să-și ia dijma dupe acești stânjeni de moșie și întrebându-sĕ *Postelnicul*

www.dacoromanica.ro

Bărbătescul cu ce dovadă poate să ne arate că are și d-lui parte în Cioceni, d-lui au scos o carte a Mării Sale răposatu Costandin Vodă Brâncoveanul ot leat 7199 1681 care carte scrie că are 150 stj. în Cioceni, dar zice în carte că are la sud Prahova, care pentru aceste 2 pricini găsim cu cale să fie luminata poruncă a Mării Tale la d-lui Ispravnicul județului ca să le orînduiască 6 boierinași pe care vor pohti amândouă părțile să tragă toată moșia Ciocenii și întâi să dea de oparte 80 stj. Dobrii Diconesii i nepotă său Matei fiindcă atît să dovedește că au și să dea și *Postelnicului Barbătescului* stj. 120 dupe cum îi scrie în cartea răposatului Costandin Vodă Brâncoveanul și să-i deosibească unul de către altul și câte atâția stj. să stăpânească atît *Postelnicul Barbatescul* cât și Dobra Diaconeasa cu nepotă-său Matei, iar afar dintr'acești stj. ce va mai rămânea să stăpânească d-lui Clucerul Iordache Crețulescul singur, dar de vor mai fi și alți moșneni să va da și acelora dupe scrisorile ce vor avea. Noi așa am găsit cu cale și cu dreptate, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.

Costandin biv vel Ban, Costandin Cândescu vel Logofăt, Radu vel Vornic.

1764 Iulie 20. (Original în coll. mea.) Din luminata porunca prea înălțatului nostru Domn, Io Ștefan Mihai Racoviță Voevod, am fost orînduiți noi 12 boieri hotarnici ca să alegem și să hotărîm moșia Ciocenii de Cricov, sud Saac, ce este a d-lui Iordache Crețulescu biv vel Clucer za Arie i a d-lui *răposatului Postelnicu' Costandin Bărbătescul* de către Dobra Diconeasa cu cetașii ei ot tam. Când au fost la zi și la soroc strânsu-ne-am cu toți în fața locului după poruncă dimpreună și cu Stan vtori Portar, unde fiind față atât d lui Cluceru Iordache Crețulescu cât și vechilul d-ei *Sandii jupâneasa răposatului Postelnic Costandin Bărbătescul* și Dobra Diconeasa cu cetașii ei.

Am tras moșia prin 3 locuri dupe obiceiu și făcându-o masă, au rămas sumă bună stj. 560 din care ales-am d-ei *Jupânesii Sandii Bărbăteasca* stj. 120 după cartea ce are a Mării Sale răposatului Costandin Vodă Brâncoveanul, care stânjeni sînt printre moșia Alexeanului și printre moșia Dobri Diconesii și i-am împietrit ; ales-am și Dobri Diconesii stj. 130 după cum să coprinde în cartea ei ce i-am dat noi de hotărnicie și au rămas și d-lui Clucerului Iordache Crețulescul cu stj. 310, după cum i se coprinde în cartea de hotărnicie ce i-am dat-o la mâna d-lui.

Deci să aibă a stăpâni d-ei *Jupâneasa Sanda Bărbăteasca* acești stj. 120 ce să coprinde mai sus, cu bună pace.

Alexandru Cluceru Ispravnic cum și numele celor l'alți boieri hotarnici — indescifrabil.

1838 Iunie 17. (Ibidem) Incredințez cu acest zapis al meu pe d-lui *frate-meu Iordache Bărbătescu* spre a fi știut că din toate socotelile ce am avut cu d-lui pentru banii ce m'au fost împrumutat în rînduri, i-am mai rămas bun dator lei 524, care bani ne-avîndu-i acum ca să-i dau, mi-am pus soroc de un an adică dela leat 1838 Iunie 17 și până la leat 1839 iarăși Iunie 17 când atunci să am a-i răspunde d-lui negrești făr de nici un cuvînt de pricinuire împreună și cu a lor socoteală și spre încredințare m'am iscălit mai jos însu-mi, iar alte zapise sau scrisori ale mele de să va mai găsi la d-lui în pricina acestor bani, să nu se ție în seamă ci să rămâie ca niște hârtii albe.

Iordache Bărbătescu platnic.

Aceasta îi este iscălitura : 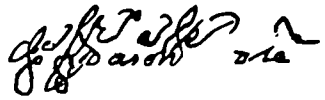

Acestea fiind actele ce cunosc despre neamul boierilor Bărbătești, voi rezuma arborul lor genealogic.

www.dacoromanica.ro

BĂRBULEȘTII.

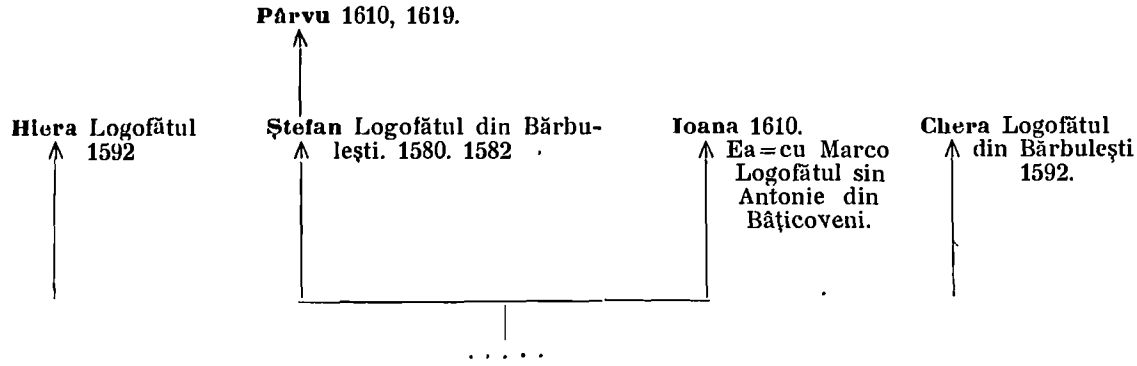

1580 Iulie 10. (Arh St. M-rea sf. Ioan din București, dosar 28 bis, 845, fila 29.) Hrisov dat lui *Ștefan Logofătul* ca să fie lui moșie la Dadilov, partea Oprii ot Rătivoești sin Drăghici Paharnicul ot Șuici, cu vad de moară din apa Neajlovului până în drumul lui Berivoe.

1582 Martie 7. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 35, doc. 1.) Să dă hrisov lui Jupan Stelea Spătaru ca să ție moșie la Răceni partea Danciului și partea Oprii. ce s'au cumpărat dela *Ștefan Logofătul din Bărbulești* drept 7000 de aspri ; și altă parte cumpărată dela Lețea și dela fata lui Șerban drept 8000 de aspri de argint ; și altă parte cumpărată dela Mihnea ginerile Jupaniții Zlatii din Pietroșani drept 3000 de aspri de argint.

1589 Iunie 13. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 13, doc. 2) Hrisov pentru moșiile Bora și Untenii, care sate au fost de baștină ale Jupânesii Elinei, Jupâneasa lui Ivașco Vornicul, care Elină Vorniceasă și cu feciorul ei Tudoran vel Sluger să împrumutase dela Domn (Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă) cu 200.000 aspri și neputând să-i plătească, i-a vîndut aceste sate D-sale (Domnului). iar D-sa au trimes boieri bătrîni între cari și pe *Ștefan Logofătul ot Bărbulești* ca să vază și sĕ puie preț acestor 2 sate și au pus prețul de 150.000 aspri și astfel cu acest preț au vîndut Elina Vorniceasa și cu fiul ei Tudoran vel Sluger....

1592. La data acésta trăia *Chera Logofătul din Bărbulești.* La Arh. St. condica Brâncovenească No. 4 pg. 439 găsim că la : *1592 Noembre 27, Hiera Logofătul din Bărbulești* este martor la zapisu prin care boierii Buzești închină satul Vianul la mânăstirea din Cepturoaia. Credem că Chera sau Hiera e tot un nume sau în caz contrar, e greșit descifrat numele de Hiera, adevăratul nume de boier întâlnit pe acele timpuri.

1610 August 2. Zapisul lui *Pârvu feciorul lui Stefan Logofătul, cu mătușă-sa Ioana,* dimpreună cu *Marcu Logofătul* feciorul lui Antonie din Bâțicoveni, *bărbatul Ioanei* prin care vînd lui Radu Vodă satul Dadilovu.

1610 August 2. Hrisovul Radului Vodă nepotul lui Basarab Vodă dat mânăstirii Comana ca să-i fie satul Dadilovul, partea lui *Ștefan Logofătul* toată, cu baltă cu tot și cu un metoh care le este la Valea adîncă, care acéstă parte a lui *Ștefan Logofătul* toată ori câtă să va alege a vîndut-o D-sale după moartea lui *Ștefan Logofătul, feciorul lui anume Pârvul* și cu *mătușa lui anume Ioana* și cu *Marcu Logofătul* feciorul lui Antonie dela Bâțicoveni, *bărbatul Ioanii,* și după aceea D-sa au dăruit acest sat mânăstirii Comana.

1619 Ianuarie 12. Hrisovul lui Gavril Movilă Vodă cătră mânăstirea dela Valea —

www.dacoromanica.ro

adâncă ca să ție moșia Dadilovul care au fost de baștină a lui *Ștefan Logofătul dela Bărbulești* și după moarte-i, *feciorul lui anume Pârvul și cu Ioana mătușa sa, sora lui Ștefan Logofătul,* au dat-o acestei mânăstiri.

BĂRCĂNEȘTII.

Din dorința, ce tânărul Dan, fiul lui Mitică Bărcanescu, a avut de a cunoaște trecutul familiei sale, d-sa a adunat numeroase documente, pe cari mi-a fost dat și mie, în anul 1907, să le studiez. Am cercetat acele documente, după care am oprit chiar și cópii și m'am convins că cele mai multe cu adevărat să ating de moșia Bărcănești, din județul Prahova. Am găsit chiar că acea moșie, Bărcănești, a fost în stăpânirea Basarabilor — Pârvulești și altor persoane demne de citat, ca vestitul Coresie Logofătul, acela care a tipărit Biblia pe la sfârșitul veacului al XVI-lea și alții, dar printr'aceasta nu pot deduce că acei proprietari ai moșii Bărcănești sunt și strămoșii boierilor cunoscuți sub numele de Bărcănești. Aceasta va rezulta din chiar citirea acelor documente pe care le voi înșira mai la vale într'un scurt extras cronologic.

Eu însă, — după alte izvoare , găsesc că Bărcănești, ca boieri, au legătură cu un alt neam vestit, neaoș pământean, anume acela al *Mogoșeștilor* și numele de *Bărcănescu* îi-mi este cunoscut d'abia prin veacul al XVIII-lea.

Alți Bărcănești mai vechi nu cunosc decât pe un Pârvu Spătaru care a pierit în 1658, ucis de Mihnea Vodă sin Radu Vodă și pe care singur *Blaremberg in Instit de Roum. pg. 368* îl face a fi Bărcănesc deși eu mă îndoiesc căci printr'alte Cronici mai detaliate nu-i găsesc numele familii și apoi, din documente, știu positiv că acel Pârvu ocupa rangul de mare Vistier sub Costandin Șerban Vodă, iar nu pe acela de Spătar. Deosebit de aceasta urmași de ai lui eu n'am întâmpinat și de aceea în studiul de față voi cerca să arăt cu «Divanele» în mână, cine poate să fie acel Pârvu.

Bărcănești mai vechi cum zic, nu cunosc și cauza o atribui faptului că ei ar fi o ramură din vestita familie a Mogoșeștilor; prin urmare — daca membrii acestei familii doresc să-și cunoască strămoșii —, trebue după mine să-și îndrepteze cercetările spre neamul Mogoșeștilor.

Țiu dela început să fac atent publicul doritor să cunoască adevăratele începuturi ale Bărcăneștilor că moșia pe care au stăpânit-o ei, nu este numai *Bărcănești din Prahova ci și una cu același nume din Ialomița.*

Voi cerceta deci întâi istoricul moșii Bărcănești din Prahova și voi rezuma fie care document în câte un arbor genealogic.

In urmă voi reveni la moșia cea din Ialomița, pentru a proba temeinicia celor afirmate de mine.

1471 Ianuarie 25. (Col. D-lui Dan Bărcănescu.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Vlad marele Voevod... către Onea și fiilor săi, lui Stan și Vlăcsan și Stanciului și nepoților lui, lui Nan și Tatului și Șerbului ca să le fie din Ghegheu partea Stanului și partea lui Maxim și din Ungheni partea lui Stan și partea lui Maxim, pentru că au cumpărat dela Lepădatu

www.dacoromanica.ro

fiul lui Maxim și dela Vladul și dela Vlaicul fii Stanului, drept 1000 aspre și d-mele au dat cal bun... urmează martorii Divanului. Scris hrisovul în Gherghița.

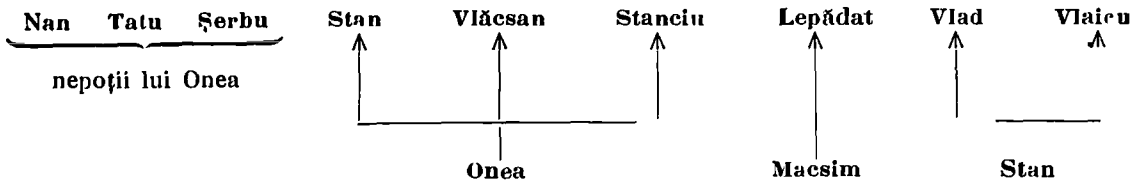

1476 Iulie 4. (Ibidem) Hrisovul lui Basarab Voevod sin Dan marele Voevod... către Onea și fiilor săi: Stan și Stancu ca să le fie în Bărcănești ori cât a ținut Corălat și Nan, pentru că au cumpărat dela Corălat și dela Nan drept 500 de aspri și d-mele au dat un cal... urmează martorii Divanului. Scris hrisovul în Gherghița.

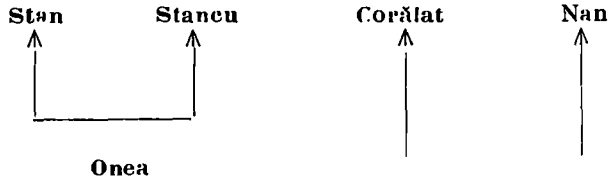

1511 Iulie 10. (Ibidem.) Hrisovul lui Vlad Voevod sin Vlad Voevod către Jupan Nechifor . . . ca să-i fie moșie în Rogozești cumpărată dela Jupanița Mânzei și dela fii ei: Neagu, Mânza și dela Bărbătescu și Stan și dela ginerile ei Coman, drept 2200 aspri și d-mele au dat un cal . . .

Și iarăși a slobozit D-mea mai sus zisul sat Jupanului Nichifor ca să fie Rogozeștii slobozi și în pace de toate slujbele și dăjdiile câte să află în țara și stăpânirea D-mele și nimeni să nu îndrăznească a-i bântui; și iarăși veri câți vecini vor veni să se așeze în Rogozești, să fie ei slobozi de toate slujbele și dăjdiile și mari și mici pe 7 ani, numai să dea birul și să facă oastea, altceva nimic . . . urmează martorii Divanului. Scris hrisovul în Dridi.

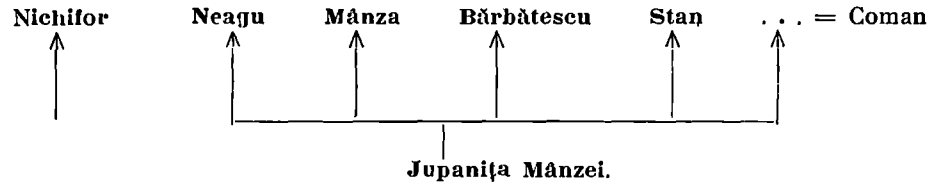

1513 Septembre 20. (Ibidem). Hrisovul lui Basarab Voevod sin Basarab Voevod . . . către Șerban Spătaru . . . ca să-i fie Bâcleșul tot și poienile dela furca Bâcleșului verde [1]) și Smedovița toată dela gură până la Furcă, pentru că a câștigat-o cu dreaptă și credincioasă slujbă dela D-mea și *cu vărsare de sînge cu suliță* . . . . urmează martorii Divanului. Scris hrisovul în Tîrgoviște [2]).

1) Urmează mai multe nume de moșii și hotară, tăiate la leatul 7165 = 1657 : *și Cădila Pietrii toată și Drăgoicea toată și Fârca până la gură și Bălegarsca toată dela gura Bâcleșului verde până la hotarul Piriei.*

2) Data hrisovului o găsim 7012 = 1503. Controlând însă Divanul Domnesc și numele Voevodului, găsim că la acest an n'a domnit Basarab Voevod ci Radu Voevod. Atît Voevodul cât și bo-

www.dacoromanica.ro

Șerban Spătarul

1525 Decembre 17. (Ibidem) Hrisovul lui Radu Voevod fiul lui Radu Voevod către Jupan Fătul și cu fii săi anume : Gherghe, Ianache, Chiriacos și Neagoe ca să le fie lor în Crăcimari . . . veri câtă a fost partea lui Radu Covlătiriu . . . Și iar să le fie la Băbenii de Teleajen veri câtă a fost partea lui Radul Covlătiriu . . . pentru că a cumpărat Jupan Fătul dela Radul Covlătiriu drept 2600 aspri încă din zilele lui Basarab Voevod și am văzut însu-mi D-mea și cartea răposatului Basarab Voevod, de cumpărătură. Și iarăși să le fie în Albeștii, din Rătunda și la Negovani, din partea lui Dan fiul Manii, jumătate veri câtă să va alege din moșiile lui Dan, din toate să aibă Jupan Fătul jumătate, pentru că a pus Dan fiul Manii pe Jupan Fătul peste toată moșia . . . de a lui bună voie încă în zilele lui Basarab Voevod și am văzut D-mea și cartea lui . Basarab Voevod de așezământ, cum l'a așezat . . . și daca să va întâmpla vre-unuia mai nainte moarte, vînzare să nu fie, ci să fie celor rămași . . . urmează martorii Divanului.

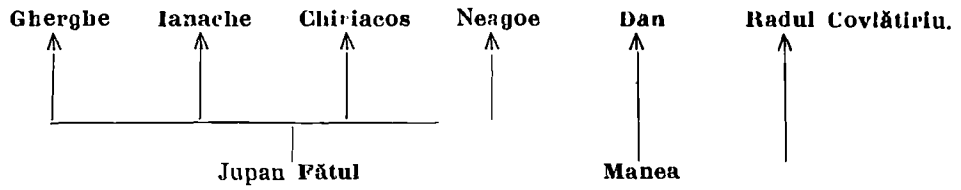

1545 Martie 25. (Ibidem.) Hrisovul lui Mircea Voevod sin Radul Voevod către Oancea, Nan și frații săi Stoica, Dobrotă și Cârstea ca să le fie moșie în Popești . . . pentru că este a lor bătrînă și dreaptă moșie și moștenire.

Dar apoi au avut cotropire de către Dragul Stolnicul și le-au luat moșia ce scrie mai sus fără nici o vină și fără lege ; și așa au căutat D-mea cu cinstiții dregătorii D-mele și am aflat . . . că n'au avut (acei oameni) nici o vină către Dragul Stolnicul și Dragul Stolnicul n'au avut nici un amestec cu moșia acestor oameni . . . urmează martorii Divanului.

Dragul Stolnicul

1555 Octombre 24. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătrașco Voevod și Domn a toată țara românească, feciorul marelui și prea bunului Radului Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D-mele slugii D-mele Dragului Spătaru ca să-i fie lui moșie la Bărcănești partea frate-său Radului toată du-pretutindenea și du-preste tot hotarul, pentru că este a lor bătrînă și dreaptă moșie și de baștină pentru că i-au dat-o frate-său Radul de a lui bună voie. Iar după aceia avut-au pîră înaintea D-mele cu Craea și cu frate-său și așa pîra Craea și cu frate-său ca să ție moșia Radului fiindcă le-au fost văr bun.

Intru aceea D-mea am luat seama și am judecat după dreptate și după lege cu toți

---

ierii lui sînt exact cei din anul 1513, prin urmare aci avem de a face cu un document care are data greșit descifrată de traducător, puind 7012 în loc de 7022 sau în caz contrariu, chiar leatul din documentul original este greșit cu o zecime.

www.dacoromanica.ro

cinstiții boierii D-mele și am dat D-mea Dragului lege 12 boieri, din sus și din jos dinprejurul locului și așa au mărturisit cu sufletele lor cum ca să ție Dragul moșia frate-său Radului fiindcă i-au dat-o frate-său Radu de a lui bună voie, pentru că au rămas Craea și cu frații lui de lege dinaintea D-mele cum-că nu are nici un amestec cu moșia Radului, nici de-cum.

Drept aceia am dat și D-mea Dragului cu feciorii lui ca să le fie moșie ohavnică, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea : Jupan Socol vel Dvornic i Jupan Tudor vel Logofăt i Dragomir Vistier i Stanciul Spătar i Vlad Comis i Radu Paharnic i Radu Stolnic i Ianiu vel Postelnic, Ispravnic Tudor vel Logofăt. Am scris eu Crăstian Grămăticu la Gherghița.

Acest izvod sau tălmăcit în limba românească întocmai dupe uricu cel slovenesc, la școala domnească ot sf. Gheorghe vechiu din București, 1818 Mai 22. Az Kiriță dascălul slovenesc ispisah. [1]).

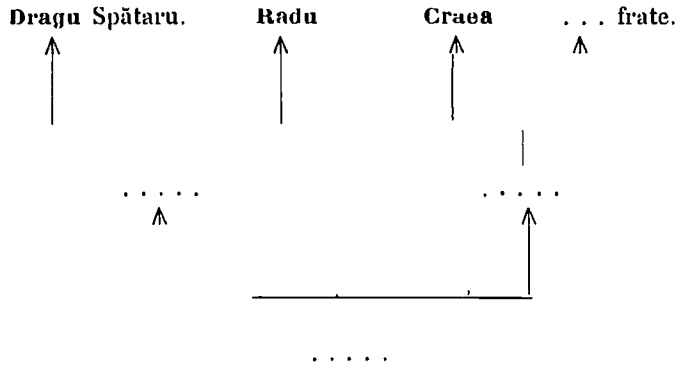

1557, fără lună, ziua 13. (Ibidem.) Hrisovul lui Pătrașco Voevod sin Radu Voevod către sora mea (zice Voevodul) Jupanița Maria fosta soție a lui Balea Paharnicul din Pietroșani și ficei sale Dobra ca să le fie toate bucatele răposatei Jupaniții Neacșa fata lui Jupan Balea Paharnicul, pentru că când s'a întâmplat moarte Jupaniții Neacșii ea a adunat oameni buni, pe Popa Dumitru din Tîrgșor și Jupanița Stana Mândeasca și noru-sa Jupanița Ana și Stan Părcălabul din (loc alb) și Popa (loç alb) din Stăncești și Badea Comisul din Buciumeni și Oprișan și Drăgușin și a vorbit Jupanița Neacșa . . . că după moartea ei a dat toate bucatele ei maicii sale Jupanița Maria și surorii sale Dobrii și satele și țiganii și veri ce să va alege bucate ale tatălui ei Balei și altul nimeni din frații sau neamurile Balii Paharnicul, amestec să n'aibă cu aceste bucate ale Jupaniții Neacșei fata lui Balea Paharnicul, ci să le ție și să le stăpânească maica Neacșei, Jupanița Maria și sora Neacșei, Dobra . . . căci ea însă-și Neacșa a blestemat . . . ca să fie de 3 ori blestemat de 318 părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu cei l'alți Iudei care au strigat asupra Domnului nostru Isus Hristos . . . urmează boierii Divanului.

---

1) Acest document cum și altele în număr total de 26 bucăți, din colecția D-lui Dan Bărcănescu, fiind scrise cu litere vechi, am crezut că fac un serviciu publicându-le în extenso și motivul care m'a îndemnat să fac acest lucru este că, documentele originale ca și cópiile cu cirilice cari fac parte din colecții particulare, nu se pot cunoaște cu înlesnire de publicul cititor.

www.dacoromanica.ro

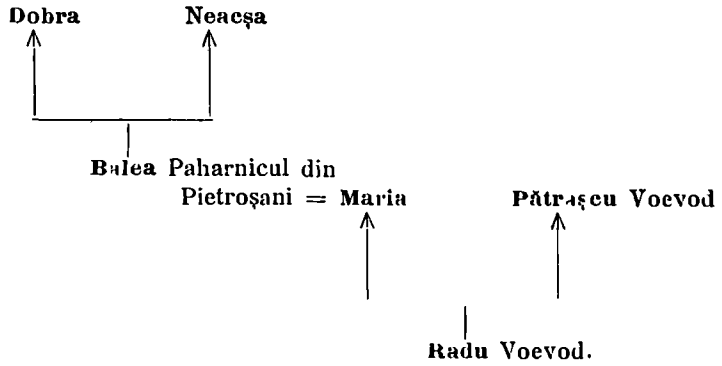

1557 August 23. (Ibidem.) Hrisovul lui Pătraşcu Voevod sin Radu Voevod către Popa Dumitru şi frate-său Neagul . . . ca să le fie moşie în Rogozeşti din partea lui Şandru toată funia . . . pentru că ei au cumpărat dela Şandru drept 750 aspri gata şi drept o dulamă de 200 aspri. Şi iarăşi să le fie din acea moară din partea lui Călin jumătate, pentru că au cumpărat dela Călin cu 150 aspri gata , . . urmează martorii Divanului.

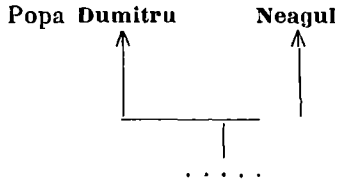

Fără an (de sigur între 1560—1568), luna Iulie 9. (Ibidem.) Cartea lui Pătru Voevod către *Dragul din Bărcăneşti* ca să fie în pace şi slobod pentru o pără ce a avut-o cu Corlat socrul-său şi cu nepotul-său iarăşi Corlat înaintea D-mele pentru un omor ce a plătit el Corlat, pentru un om osândit ce a fugit din mâna lui Corlat încă din zilele lui Radu Voevod. Şi aşa părau ei înaintea D-mele pe Dragul ca să plătească şi Dragul ginerile lui Corlat din acel omor împreună cu ei, iar Dragul aşa se jeluia... când s'a luat acel omor (deşugubina) din zilele răposatului Radului Voevod, pe fata lui Corlat anume Neacşa nu o luase Dragul atunci de loc?

La aceasta am căutat şi am judecat... şi am dat lui Dragul lege... 6 oameni boieri ca să jure când s'a luat deşugubina atunci, mai sus zisa fată a lui Corlat anume Neacşa n'a fost a lui Dragul? Şi-a jurat cu acei 6 boieri de 2 ori: întâi au jurat cu nepotul lui Corlat, apoi însuşi Corlat cu bătrâni săi şi au rămas dinaintea d-mele Corlat cu nepotul său iarăşi Corlat.

Drept aceia am dat... lui Dragul ginerile lui Corlat ca să fie în pace şi slobod pentru acea pără... şi nimeni să nu se ispitească a-l bântui sau a'l dosădi... căci pe acela om, mare ocară va primi dela d-mea...

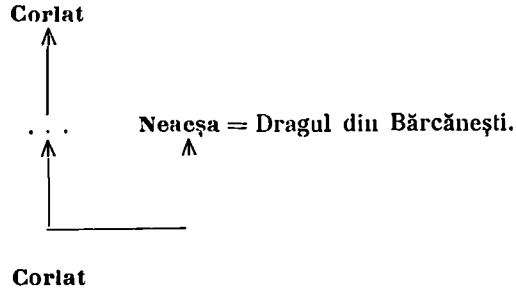

www.dacoromanica.ro

1561 Iunie 22. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara românească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod, dat-am d-mea această poruncă a D-mele slugii D-mele Ştefan Tătaru ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti ori cât se va alege *cumpărătoare dela Pârvuleşti* şi un loc de case care i l'au fost dăruit *Fârvuleştii*, pentru că au fost cumpărat această mai sus zisă moşie a *Pârvuleştilor* încă du-prin zilele Radului Voevod cel Bun, drept 370 de aspri.

Iar după aceia, au avut Ştefan pâră înaintea D-mele cu Vlăcsan şi cu ceata lui i Mihăilescul cu ceata lui i cu Craea cu ceata lui şi aşa pâra el înaintea D-mele ca să întoarcă mai sus zişii bani, lui Ştefan, ce-au dat *Pârvuleştilor* pe acea mai sus zisă cumpărătoare, iar Ştefan au adus 12 boieri înaintea D-mele de au jurat şi au mărturisit cum că au fost acea moşie cumpărată de Pârvuleşti, însă dela Stănişor din Bărcăneşti şi au vândut-o de a lui bună voe. Drept aceia am dat şi D-mea lui Ştefan şi cu feciorii lui ca să le fie moşie ohavnică şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească după zisa D-mele.

Iată mărturii am pus D-mea: Jupan Neagoe vel Ban al Craiovei i Jupan Nedelco vel Vornic, i Jupan Bogdan vel Logofăt i Jane Vistier i Stan Grosul Spătar i Bărcan Comis i Ureche Stolnic i Balomir Paharnic i Ivancea Postelnic, Ispravnic Nedelco vel Vornic şi eu Badea care am scris în oraşu Bucureşti.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba românească întocmai după hrisovul cel slovenesc, la şcoala domnească ot. sf. Gheorghe vechiu din Bucureşti. 1818 Mai 22. Az Kiriţă dascălul slovenesc ispisah. [1])

Stănişor din Bărcăneşti, din neamul Pârvuleştilor. ← **Ştefan Tătaru.** ← **Boierii Pârvuleşti din zilele Radului Voevod cel Bun.** ← **Vlăcsan.** ← **Mihăilescul.** ← **Craea.**

1563 Aprilie 18. (Ibidem) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara românească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D-mele, slugii D-mele Vintilă Logofătul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea popi Radului toată şi din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi du-pretutindenea, pentru că această mai sus zisă moşie fost-au birnică şi Popa Radu au murit; apoi feciorii popi Radului ei au fost mici şi au rămas în sărăcie de n'au putut să plătească această mai sus zisă moşie de bir şi de dăjdii, ci s'au întrebat ei toţi fraţii şi ceata lor de vor ca se ia această mai sus zisă moşie cu birul şi cu toate dăjdiile, ca să o plătească de bir şi de dăjdii şi să le fie lor moşie de baştină, iar ei s'au lepădat toţi de această mai sus zisă moşie şi n'au vrut să o plătească de bir şi de dăjdii şi să le fie moşie. Iar mai sus zisul sluga D-mele, el aşijderea i-au întrebat pe ceata Popi Radului, apoi de vreme ce au văzut că se lepădă de această mai sus zisă moşie şi de dăjdii, el o au cumpărat dela feciorii popi Radului drept 100 de aspri turceşti şi drept 150 de aspri bani şi au fost această mai sus zisă moşie birnică, apoi până când o au scos el din bir, s'au făcut preţul ei 390 aspri turceşti şi feciorii popi Radului au vândut de a lor bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Şi iar să fie lui Vintilă Logofătul moşie la Bărcăneşti, din partea Dragului, pământuri

1). Publicat întreg după copia veche.

www.dacoromanica.ro

două, unul la podul Gheagheu şi altul la câmp care este de către Tătaru, pentru că le-au cumpărat dela Dragu drept un tâmbariu de mătase, blănit şi drept o şea moldovenească cu curelile nouă, preţul tâmbariului şi al şălii aspri 260.

Şi iar au cumpărat Vintilă Logofătul dela feciorii lui Neagoe feciorul Creştinului moşie la Bărcăneşti într'amîndouĕ câmpurile 2 pământuri drept 250 aspri turceşti. Şi iar au cumpărat dela Stan Săinul pământuri 2 drept 250 aspri turceşti. Şi iar au cumpărat Vintilă Logofătul dela feciorii lui Stan Creştinului un pământ în câmp şi un răzor lîngă sat drept 250 de aspri turceşti şi el au dat şi au vîndut de a lor bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Drept aceea am dat şi D-mea slugii D-mele Vîntilă Logofătul ca să-i fie lui mai sus zisele moşii de moştenire şi ohavnice lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată dar şi mărturii am pus D-mea : Jupan Neagoe biv vel Ban i Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Bogdan vel Logofăt i Stan Spătar i Bărcan Comis i Iane Vistier i Pană Stolnic i Manea Paharnic i Jupan Ivan vel Postelnic, Ispravnic Nedelco vel Vornic şi eu Micul care am scris şi am învăţat în scaunul oraşului Bucureşti, Aprilie 18, dela Adam până într'acest an, cursul anilor leat 7071. Pecetea gospod.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba românească întocmai dupe hrisovul cel slovenesc, la şcoala domnească ot sfîntu Gheorghe vechiu din Bucureşti. Az Kiriţă dascălul slovenesc ispisah. 1818 Mai 24.

Vintilă Logofătul
∧

Neagoe
↑
|
Stan Creştinul.

1563 Noembre 17. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara românească, feciorul marelui Mircea Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugii D-mele Vintilă Logofătul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da, ca să le fie lor moşie la Bărcăneşti din partea lui Vălsan răzoare 4, pentru-că le-au cumpărat socră-său Bunea, dela Vălsan şi dela femeia lui drept 250 aspri turceşti încă du-pre când *foametea cea rea* şi au vîndut Vălsan şi femeia lui de a lor bună voe.

Iar după aceea, Vintilă Logofătul el au avut pîră înaintea D-mele cu feciorul lui Vălsan anume Stan şi cu nepotă-său Radul Mihăilescul şi cu ceata lor şi aşa pâra ei cum-că nu au fost vîndut aceste mai sus zise răzoare de Vălsan, ci au fost puse zălog.

Intru aceia, D-mea am luat seama şi am judecat după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii boierii D-mele şi am dat lui Stan şi Radului lege 12 boieri să jure aşa cum-că nu au fost vîndută ci au fost pusă zălog, iar ei nici de cum n'au putut să jure ci au rĕmas de lege dinaintea D-mele, cum în veac amestec să nu aibă cu aceste mai sus zise răzoare.

Drept aceea am dat şi D-mea lui Vintilă Logofătu ca să-i fie lui moşie ohavnică şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Bogdan vel Logofăt i Stan Spătar i Bărcan Comis i Iane Vistier i Pană Stolnic i Manea Paharnic i Ivan vel Postelnic, Ispravnic Nedelco vel Vornic. Am scris eu Codreş.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod sau tălmăcit în limba românească întocmai dupe hrisovúl cel slovenesc, la școala domnească ot sfântu Gheorghe vechiu din București. Az Kiriță dascălul slovenesc ispisah. 1818 Mai 22.

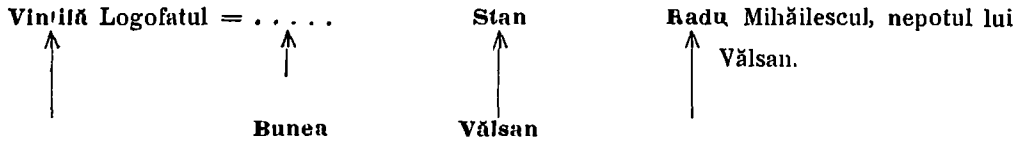

1566 Septembre 7. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod și Domn a toată țara românească feciorul marelui și prea bunului Mircei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele lui Ștefan ca să-i fie lui moșie la Bărcănești partea *Doamnii Luxandrii*, toată ori cât sĕ va alege du-pretutindenea, pentru că l'au miluit la nuntă *Doamna Luxandra* pe sluga ei Ștefan pentru slujba ce i-au slujit, mai vîrtos ca să-i fie ei pomană întru vecinică pomenire și au dat și au miluit de a ei bună voe.

Iar dupĕ aceea Ștefan au născut copii cu fămeea lui Dobra, apoi toți copii au murit și n'au rămas nici un copil dintru dînșii, ci au dat singur Ștefan moșia dela Bărcănești fămeii sale Dobrii, cum-că dupĕ moartea lui nimeni amestec să nu aibă cu acea mai sus zisă moșie, fără numai să o țiie și să o stăpânească femeia lui Dobra, iar ea să aibă a-i face pomenile și sărăcustele cum să cade omului bun, iar cine va strica acéstă tocmeală dupĕ moartea lui, iar acela să fie blestemat de 318 ce au fost la cetatea Nikeii.

Drept aceea am dat însu-mi și D-mea, Dobrii că să-i fie ei moșie ohavnică ei și feciorilor ei și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic, i Jupan Ivan vel Logofăt, i Stan Spătar i Ianiu Vistier, i Bărcan Comis i Pană Stolnic, i Manea Paharnic i Jupan Ghiorman vel Postelnic, Ispravnic Ivan vel Logofăt. Am scris eu Stan Logofătu în scaunul orașului București. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit în limba românească întocmai dupe hrisovul cel slovenesc, la școala domnească ot sf. Gheorghe vechiu din București. 1818 Mai 21. Az Kiriță dascălul slovenesc ispisah.

1567 Iulie 2. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod și Domn a toată țara românească, feciorul marelui și prea bunului Mircei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugii D-mele Coresi Logofătul și cu feciorii lui câți D-zeu îi va da ca să-i fie lui moșie la Bărcănești, din partea Manii un loc de case și un pământ lîngă sat, pentru că au cumpărat Coresi Logofătu dela feciorii Manii, anume Voica i Tatul drept 700 aspri, pentru că au fost moșia Manii birnică, apoi cu birul ce au plătit Coresi Logofătul și cu ce au scos din bir, o au prețuit banii ce se arată mai sus 700.

Și iar să fie lui Coresi Logofăt moșie la Vlădulești răzoare 5, ce au fost vîndut de Avrut din Ploești lui Bârcă drept 300 aspri, pentru că de vreme ce au înfrățit și au vîndut

www.dacoromanica.ro

Bârcă toată partea lui de moşie lui Coresi Logofăt, întru aceia au cumpărat Coresi Logofăt şi acele 5 răzoare dela Avrut drept 300 de aspri gata şi au vîndut Avrut de a lui bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Drept aceia am dat şi D-mea lui Coresi Logofăt ca să-i fie lui moşie ohavnică i feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt i Iano Vistier i Stan Spătar i Bărcan Comis i Pană Stolnic i Manea Paharnic i Jupan Ghiorma vel Postelnic. Ispravnic Ivan vel Logofăt.

Acest izvod etc. etc. întocmai ca şi la cele precedente. 1818 Mai 22.

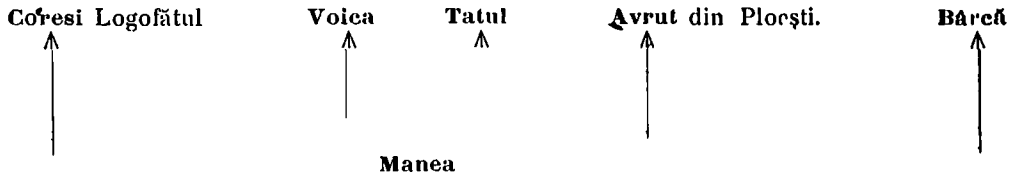

1567 Octombre 12. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui Mircea Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugii D-mele Coresi Logofăt cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da, ca să le fie moşie la Bărcăneşti parţea cumnatelor lui : Stana i Neacşa i Dobra i Maria, toată ori cât să va alege şi din câmp şi din apă şi din pădure şi din siliştea satului şi de pretutindenea, pentru că o au cumpărat Coresi Logofăt dela cumnatele lui : Neacşa şi Stana şi Dobra şi Maria drept 1400 aspri gata şi au vîndut ele de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, ca de acum Stana i Neacşa i Dobra şi Maria amestec nici de cum să nu aibă la Bărcăneşti în veci.

Drept aceia am dat şi D-mea lui Coresi Logofăt pentru ca să le fie de moşie şi ohavnică lui şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt, i Iano Vistier i Stan Spătar i Bărcan Comis i Pană Stolnic i Ionaşco Paharnic i Ghiorman vel Postelnic. Ispravnic Nedelco vel Vornic. Am scris eu Codreş :

Acest izvod etc. etc. întocmai ca şi la documentele anterioare.

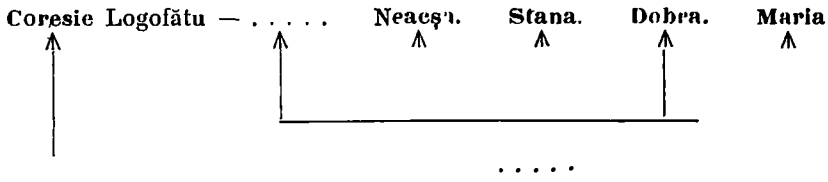

1568 Ianuarie 23. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Pătru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele Albului şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti din partea feciorilor lui celor vitregi anume Tudoran şi Radu, a 3-a parte din câmp şi din pădure şi din siliştea satului şi de pretutindenea, pentrù că au venit însuşi vitregii Albului înaintea D-mele : Tudoran i Radu de au dat şi au înfrăţit pe Albul peste mai sus zisa moşie peste a 3-a parte, însă de a lor bună voe, cu ştirea tuturor megiaşilor.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat și D-mea mai sus numiților oameni ca să le fie lor moșie ohavnică și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea : Jupan Nedelco vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt i Iano vel Vistier i Stan vel Spătar i Bărcan vel Comis i Pană vel Stolnic i Ionașco vel Paharnic i Jupan Ghiorman vel Postelnic. Ispravnic Ivan vel Logofăt. Am scris eu Gago în vestitul oraș București.

Acest izvod etc. etc. ca mai sus . . . tălmăcit la 1818 Mai 23.

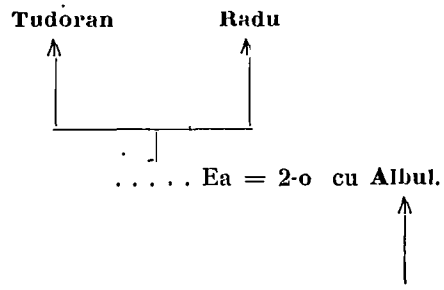

1568 Iulie 2. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea V evod nepotul lui Mihnea Voevod . . . către Jupaniţa Maria jupaniţa lui Balea Paharnicul, sora lui Pătrașco Voevod și fetei sale Dobrei . . . ca să-i fie satul Pietroșanii . . . și din Loloești . . . partea lui Balea Paharnicul. Și din Negoești . . . din bucatele Balei Paharnicul și țigani anume . . . pentru că aceste . . . moșii, sate și țigani au fost batrîne și drepte și bucate de moștenire ale lui Balea Paharnicul bărbatul Jupaniței Marii.

Dar după moartea lui Balea Paharnicul a rămas din trupul lui numai o fată, după numele ei Neacșa făcută cu Jupaniţa Maria, iar aceste mai sus numite bucate toate au rămas în mâna ei. Iar când a fost după moartea Neacșei fata lui Balea Paharnicul, ea a dat toate . . . acele bucate, sate și țigani, mamei sale Jupaniței Marii și sorei ei Dobrii, ca să fie ale mamei sale Maria și sorei ei Dobrii și să fie ele volnice a stăpâni și a ține toate în timpul vieții și altul să nu aibă amestec la aceste . . . bucate.

Așa am aflat D-mea . . . și a întocmit însăși Neacșa cu limba ei la moartea ei și a dat toate bucatele ei mamei sale Maria și sorei sale Dobra . . . și am văzut și cartea Neacșei fata lui Balea că a dat toate bucatele ei . . . mamei sale Maria și sorei sale Dobra și încă am aflat D-mea de zestrea Jupaniței Maria câte vite și moșii i-a dat ei răposatul Radul Voevod, 30.000 aspri gata și alte multe vite galbene [1]) și altele multe și cu acești aspri a răscumpărat Balea Paharnicul aceste . . . bucate și a plătit toate datoriile ei și satele cu voia lui Balea Paharnicul ca să-i fie ei în locul zestrii și în odihnă în viața ei și a fetei ei Dobra.

Drept aceia am dat și D-mea Jupaniței Marii și fetei ei Dobra aceste sate, moșii și țigani . . . . . .

---

1) Și astăzi în Gorj să aduc vite galbine din Transilvania (nota traducătorului acestui document.)

www.dacoromanica.ro

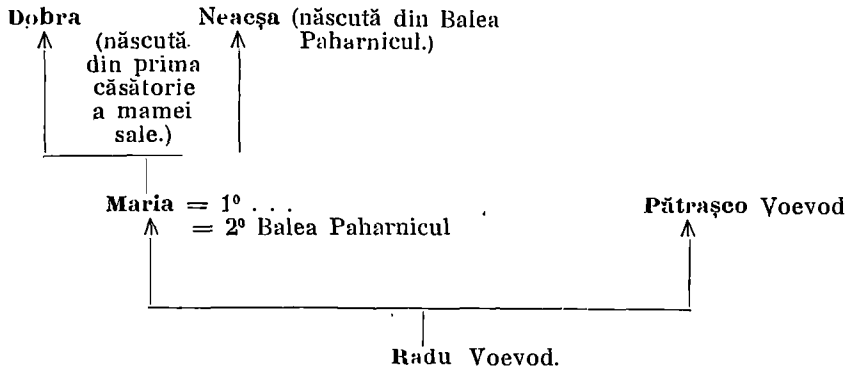

1570 Iunie 17. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircei Voevod sin Mihnei Voevod, dat-am D-mea acèstă poruncă a D-mele slugii D-mele Coresi Logofăt şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti, partea cumnatu-său Stan Creştinu, toată şi din câmp şi din pădure şi din siliştea satului şi du-pretutindenea, pentru că o au cumpărat dela Ursul din Pucheni nepotu lui Stan drept 630 aspri bani şi turceşti aspri 200 şi au vîndut Ursul de a lui bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor. Insă să se ştie, să ţie feciorii lui Vălsan : Stan şi Vlad răzoare 3 dintr'această moşie, 2 răzoare în câmpul de jos şi 1 răzor în câmpul de sus, pentru că au dat şi ei 150 de aspri de o au cumpărat dela Ursul iar de acum nimeni altul amestec să nu aibă cu acea mai sus zisă moşie ci singur Coresi Logofătu să aibă a o stăpâni toată moşia lui Stan Creştinu.

Şi iară să fie lui Coresi Logofătu un răzor care dă cu capu în grădina lui Coresi Logofăt, ce este din partea Stoicănească i Mihăleasca, pentru că au schimbat Coresi Logofăt cu Dragul şi Stancul şi Bica şi Bostea şi ceata lor de au dat lui Coresi Logofătu acel răzor, iar Coresi Logofătu au dat lor alt răzor la livedea de pomi a Stancului. Şi iar au schimbat Coresi Logofăt un răzor de preste rîu ce este la puntea fetelor, cu naşi-său Barbul, de au dat Coresi Logofăt acel răzor, iar Barbul au dat alt răzor care dă cu capul la aria lui Coresi Logofăt, răzor pentru răzor şi au schimbat de a lor bună voe cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea slugii D-mele ce sau zis mai sus ca să-i fie de moşie şi ohavnice, lui şi feciorilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească după zisa D-mele. Iată şi mărturii am pus D mea : Jupan Neagoe vel Vornic i Jupan Ioan vel Logofăt i Bratu Vistier i Stan Spătar i Mitrea Comis i Badea Stolnic i Gonţea Paharnic i Jupan Stoica vel Postelnic. Ispravnic Ioan vel Logofăt şi am scris eu Fiera Grămăticu în scaunul oraşului Bucureşti.

Acest izvod etc. etc. scris . . . ca în textele cele l'alte, la 1818 Mai 24.

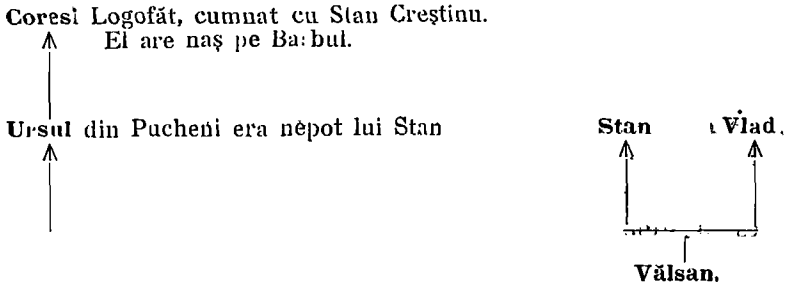

www.dacoromanica.ro

1570 Iunie 26. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod vnuc Mihnea Voevod . . . către Vasile bătrînul din Tîrgşor . . . ca să-i fie moşie în Rogozeşti a 4-a parte . . . cumpărată dela Maria din Glăvăneşti cu 1400 aspri gata. Să-i fie şi un ţigan... cumpărat dela Cârstian din Stăncesti cu 1000 aspri gata... urmează martorii Divanului.

Vasile bătrânul din Tîrgşor. **Maria** din Glăvăneşti. **Cârstian** din Stăncesti.

1571 Iunie 15. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara românească, feciorul marelui şi bunului Mircei Voevod sin Mihnei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele Dobrii femeia lui Ştefan din Bărcăneşti şi cu feciorii ei câţi D-zeu îi va dărui ca să-i fie ei moşie la Bărcăneşti a ei parte şi a bărbatu-său Ştefan, care le-au dat şi i-au miluit *Doamna Luxandra* la cununia lor, toată partea ori cât sĕ va alege din pădure şi din câmp şi din siliştea satului du-pretutindenea şi de peste tot hotarul, pentru că este a ei bătrână şi dreaptă moşie şi moştenire dată şi miluită de *Doamna Luxandra.*

Iar după moartea bărbatului ei Ştefan, iar Dobra ea au avut pîră înaintea D-mele de către Coresi Logofătul pentru acéstă moşie şi aşa pîră Coresi Logofătul pe Dobra femeia lui Ştefan Logofătul pentru ca să-i întoarcă pe acea moşie 600 aspri, pentru căci n'au avut Dobra nici feciori nici fete cu bărbatul ei Ştefan. Intru aceia, D-mea am luat seama şi am judecat dupĕ dreptate si dupĕ lege cu toţi cinstiţii boierii D-mele şi am văzut D-mea şi am citit şi cartea rĕposatei *Doamnii Roxandrii* cum au fost dat şi au miluit pe Ştefan şi pe femeia lui Dobra cu acea mai sus zisă moşie ; apoi D-mea nu am vrut ca să stric pomana şi toĕmeala Domnii sale *Doamnii Roxandrii,* ci aşijderea am dat şi D-mea şi am miluit ca să ţie şi să stăpânească Dobra femeia lui Ştefan acéstă mai sus zisă moşie.

Drept aceia am dat şi D-mea Dobrii ca să-i fie de moşie şi ohavnică ei şi feciorilor ei şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupĕ zisa D-mele. Iată dar şi mărturii am pus D-mea : Jupan Dragomir vel Vornic i Jupan Ivaşco vel Logofăt i Dumitru Vistier i Stan Spătar i Badea Stolnic i Gonţea Paharnic i Mitrea Comis i Stoica vel Postelnic. Ispravnic Dragomir vel Vornic. Am scris eu Mihnea în vestita cetate Bucureşti. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . etc. la 1818 Mai 24.

Ştefan din Bărcăneşti = Dobra **Coresi** Logofătul. Doamna **Luxandra** (Roxandra.)

1571 August 29. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod către Gherghina fata lui Gherghe ca să-i fie moşie în Băbeni şi Crăcimari . . . şi din Tîrgşor...

Gherghina fata lui Gherghe a avut pîră cu unchiul ei Chiriac . . . şi am cercetat şi am văzut D-mea şi cartea judeţului şi a 12 pîrgari din oraşul D-mele din Tîrgşor . . . şi a rĕmas Chiriac de lege . . .

www.dacoromanica.ro

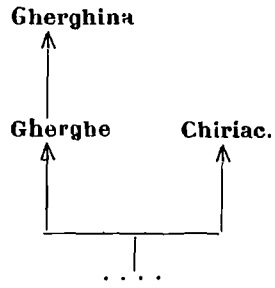

1572 Aprilie 5. (Ibidem,) Cartea lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod fiul Mihnei Voevod către Istrate călugăru ca să-i fie un loc în pădurea Bărcăneștilor, pentru că l'a cumpărat călugărul Istrate dela Tudoran și dela fratele său Radul, 54 stj. în lung iar în lat 28, drept 65 aspri gata . . . iar după moartea călugărului Istratie . . . să rămâie călugărilor cari vor fi sărmani . . [1])

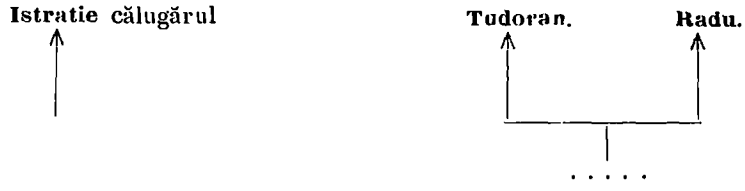

1572 Aprilie 18. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod fiul Mihnei Voevod către Jupaniţa Maria ca să-i fie satul Pietroșanii, Negoeștii, Bățeștii . . .

Jupaniţa Maria a avut pîră cu Tatul Logofătul ginerile Barbului Vornicul și așa pîră Tatul Logofătul . . . că sînt ale socrului său Barbului Vornic de moștenire . . . și i-am dat lege 12 boieri ca să jure cu ei . . . dar nu a putut lua acésta după lege, ci a rămas Tatul de lege dinaintea D-mele.

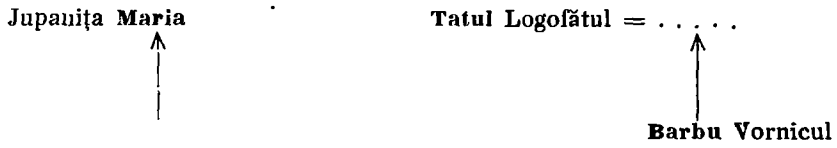

1572 Iunie 30. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod către boierul D-sale Jupan Coresi Logofătul ca să-i fie moșie în Vlăduleşti din partea bătrînului Corlat, jumătate . . . cumpărată dela bătrînul Corlat drept 1760 aspri. Și iarăși a cumpărat Jupan Coresi Logofătul la Vlăduleşti, 9 locuri de muncă și răzor unu și 2 locuri de casă dela tânărul Corlat și dela Vlaicul cu 1700 aspri . . .

Apoi tot în Vlăduleşti partea lui Brăcă . . . cumpărată dela Brăcă și dela fiul său, Stanciul drept 3035 aspri . . . și încă l'au înfrăţit de a lor bună voie și pentru frăţie, Jupan Coresi Logofătu a îmbrăcat pe Stanciul cu dulamă și haine și l'a miluit mult cu cinste. Și a cumpărat în Vlăduleşti 2 locuri de muncă dela Dragul cu 175 aspri și să-i fie lui în

1) Avem așa dar asigurare de primele începuturi ale schitului de lîngă Bărcăneștii din Prahova cunoscut azi sub numele de Ghighiu.

www.dacoromanica.ro

Vlăduleşti un vad de moară, pentru că jumătate din acest vad l'a cumpărat dela Brăcă . . iar altă jumătate i-a fost dăruită şi l'a înfrăţit Stanciul pe Jupan Coresi Logofătul pentru cheltuială când s'a hotărnicit cu 24 de boieri de către Stana fata lui Coadă, pentrucă a dat şi a cheltuit Coresi Logofătul pe partea Stancăi 700 aspri şi în timp de foamete şi a cumpărat partea lui Stanciu cât a ţinut Cândea pe din jos de moară, dela Cândea drept 130 de aspri.

Şi iară să fie lui Coresi Logofătu la Miroslăveşti 9 răzoare . . . cumpărate dela Staia fiul Stoicăi Mustaţă cu 450 aspri ; şi să-i fie lui Coresi Logofătul partea lui Staia, din apa Prahovei şi din apa Neajlovu, care curge prin mijlocul satului Miroslăveştilor . . . pentru că l'a înfrăţit Staia . . . iar Coresi Logofătul pentru frăţie a dăruit pe Staia cu un cavat (haină femeiască pe d'asupra) şi cu mulţi bani şi milă. Şi iar să-i fie în Miroslăveşti din partea unchiului său Stoicăi fiul lui Jelezu 1/2 din sat . . . pentru că a înfrăţit Stoica pe soră-sa Diica mama lui Coresi Logofătul încă în zilele Radului Voevod Călugărul . . .

Şi iar să-i fie în Miroslăveşti din partea lui Jelezu fiul lui Stanciul . . . şi la Ruşi din partea lui Jelezu . . . cumpărată de Coresi Logofătu tatăl lui Coresi Logofătul, dela Jelezu drept 1650 aspri . . . în zilele răposatului Radul Voevod Călugărul. Să-i fie în Miroslăveşti un vad de moară la Rupta, pentru că 1/2 i-a fost de moştenire, iar cea l'altă jumătate a cumpărat-o tatăl lui Coresi Logofătul în zilele răposatului Radu Voevod Călugărul dela Stoica al lui Stae şi dela frate-său Mircea şi dela Badea şi dela Ghinciul şi dela Jelez şi dela cumnatu-său Stoica drept 150 de aspri . . . însă să aibă Drăgan fratele lui Coresi Logofătul din acest vad a 4-a parte, însă din moştenire din partea mamei lor, iar din cumpărătură să nu aibă nici un amestec, pentru că a avut Jupan Coresi, pără cu fratele său Drăgan în zilele răposatului Pătru Voevod şi a luat Drăgan lege 12 boieri . . . dar a rămas de lege...

Şi a cumpărat Coresi Logofătul un loc de muncă dela Stoica al Staiului drept 10 aspri . . . şi la Ruşi 7 locuri de muncă drept un cal murg preţul lui 250 şi gata 120 aspri ; şi a cumpărat la Ruşi 2 locuri de muncă dela Ghinciul drept 120 aspri şi a cumpărat la Ruşi un loc de casă dela Stoica al Staiului şi dela frate-său Mircea drept 200 aspri.

Apoi să-i fie lui Coresi Logofătu moşie la Brăcăneşti, partea socrului său Bunea . . . pentru că a aşezat Bunea pe Jupan Coresi Logofătu în casă la fata lui, Jupaniţa Slăviţa ca să-i fie în loc de fiu, iar cele lalte fete ale Bunii anume Stana şi Dobra şi Neacşa şi Maria nici un amestec să nu aibă, pentru că le-a dat zestre din bucate ; iar după aceia Coresi Logofătul le-a dat lor . . . pe părţile lor de moşie din Brăcăneşti 1400 aspri. Şi iar să fie lui Jupan Coresi Logofătu în Brăcăneşti partea cumnatului său Stan Creştinu... pentru că a cumpărat-o dela Ursul nepotul lui Stan drept 980 aspri, însă să aibă din acéstă parte dela Stan şi Stan fiul lui Vlăsan 3 răzoare pentru că a dat la preţ 150 aspri. Şi iar să-i fie lui Coresi Logofătu în Brăcăneşti partea lui Ştefan . . . pentru că a cumpărat-o dela femeia lui Ştefan anume Dobra fata lui Cuibă şi dela bărbatul ei Stan drept 2450 aspri, pentru că acéstă moşie a fost a Doamnei Roxandra a lui Basarab Voevod şi a miluit pe Ştefan pentru slujba cu care i-a slujit ; apoi Ştefan copii n'a avut . . . şi a dat acéstă moşie la moartea lui, femeii lui Dobra . . . apoi Dobra a vîndut-o lui Coresi Logofătu . . .

Şi iar să fie lui Coresi Logofăt în Brăcăneşti, din partea lui Vlăsan 4 locuri de muncă, pentru că le-a cumpărat socrul său Bunea cu 250 de aspri şi a cumpărat dela Dragomir 2 locuri de muncă cu 140 de aspri şi a cumpărat dela Manţura 1 loc de muncă drept 50 de aspri . . şi dela Moşul un loc de muncă drept 60 de aspri. Şi iar să fie lui Coresi Lo-

www.dacoromanica.ro

gofătu în Brăcănești din partea popi Stan a 4-a parte din sat . . . cumpărată de'a fii popi Radul, nepoții popi Stan anume Neagoe și Zlat, drept 400 aspri gata, însă și cu birurile pentru că a fost birnică. Și iarăși a cumpărat dela fii lui Manea anume Tatul și Voinea în Brăcănești un loc de casă și un loc de muncă cu 400 aspri.

Și iarăși a cumpărat în Vlădulești 5 răzoare dela Avrut drept 300 de aspri, ce au fost din partea lui Brăcă . . . apoi să-i fie în Popești partea lui Oancea . . . cumpărată dela fii Oancei și dela femeia lui Bolca cu 600 aspri. Și a cumpărat în Brăcănești din partea Dragului 2 locuri de arătură cu 260 aspri . . . și să-i fie tot în Brăcănești partea lui Dragul... din partea unchiului său Radul . . . pentru că a cumpărat-o dela Rada fata lui Dragul și dela Radul cu 2000 aspri însă cu birul ce este scos pe Rada și pe bărbatul ei Manea și a cumpărat dela fii lui Neagoe 2 locuri de muncă cu 250 aspri.

Și iar a cumpărat dela Stan Săinul 2 locuri de muncă cu 250 aspri. Și iar să fie lui Coresi Logofătu la Brăniștori lângă hotarul Vlăduleștilor, partea Stanei fata lui Coadă Vornicul . . . din apa Dâmbului în lung până în hotarul Șopleștilor și în lat din hotarul Vlăduleștilor până în hotarul Băneștilor până unde a luat Stana fata lui Coadă cu 24 de boieri în zilele răposatului Pătru Voevod. dela bătrînul Corlat și dela nepotul său Corlățel...pentru că a cumpărat Coresi Logofătul dela Stana fata lui Coadă drept 3000 aspri gata . . . însă acéstă moșie a luat-o Corlat cu ceata lui dela Jupanița Stana cu 12 boieri în zilele răposatului Mircea Voevod când a fost Stana pribeagă peste munți. lar după aceia, în zilele răposatului Pătru Voevod, Jupanița Stana a jurat cu 24 de boieri și a luat moșia dela Corlat... și a luat și boii acelor 12 boieri ai lui Corlat.

Și iar să fie lui Coresi Logofătul în Urlați din moșia Broștenească . . . din partea Strezei a 8-a parte . . . pentru că a înfrățit Streze . . . pe Coresi Logofătul . . . iar el pentru frăție a dăruit pe Streze cu 300 aspri . . . Și a cumpărat dela Tudor în Broștenească un loc de casă . . . și un loc de muncă cu 300 aspri . . . și dela Neacșa Bildea 3 răzoare drept 130 aspri și dela Neagul Grănot în dealul Broștenilor 2 pogoane de vie . . . cu 1400 aspri gata și drept 400 de aspri turcești . . . și să-i fie lui Coresi Logofătul în dealul Broștenilor din partea lui Fătul și a fiilor lui anume: Radul și Dobre și Durduc loc de 4 pogoane cu vie, pentru că a înfrățit Fătul pe tatăl lui Coresi Logofătul încă în zilele răposatului Radul Voevod Călugărul . . . și iar să-i fie în dealul Broștenilor dela Deatco Logofătul din Vlădeni 3 pogoane de vie și un loc drept 290 aspri. iar locul i s'a dat de Fătul și de fii lui.

Și iar să fie lui Coresi Logofătul în Vlădulești, din partea lui Stan Sperlea, un vecin . . . cumpărat cu 490 aspri. Și iar a cumpărat Coresi Logofăt în Brăcănești partea lui Albul.. cu 450 de aspri . . . și iar în Brăcănești peste apă, lîngă Braniștea, dela Tudoran . . . și a mai cumpărat un vad de moară mai sus de moșia Râhovului . . . dela Stroe și dela frate-său Dragul drept 1030 aspri gata . . .

Și iar să-i fie moșie în satul Leoteștii din partea lui Tatul Logofătul și a Jupânesii lui Caplea fata Barbului Vornic, jumătate din sat . . . Și iar să-i fie moșie în Leotești, partea lui Tatul Logofătul și a Jupaniții lui Caplea iarăși jumătate câtă să va alege moșie Tomească câștigată dela Toma-Banul moșul Jupaniții Caplea, pentru că a cumpărat-o Jupan Coresi Logofătul . . . dela Tatul Logofătul și dela Jupanița lui Caplea drept 7000 aspri gata însă... 2 părți le-a cumpărat cu prețul de mai sus, iar pe'a 3-a parte a venit însuși Tatul Logofătul și Jupanița lui Caplea . . . și au înfrățit pe Coresi Logofătul iar el . . . pentru frăție i-a dăruit cu 2600 aspri gata și o haină de șocralată, prețul ei 600 de aspri . . . apoi a avut Coresi Logofătul pîră pentru aceste moșii . . . și au cheltuit 4000 aspri gata.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să-i fie un ţigan . . . cumpărat dela Calotă din Răhov cu 1000 aspri gata ; şi a cumpărat dela Ursul din Mănoteşti un ţigan . . . faur drept 1300 aspri gata . . . . . şi dela Augustin şi dela femeia lui Frânghita un ţigan , . . drept 1200 aspri gata . . . şi dela Balea din Românești o ţigancă drept 800 de aspri , . .

Şi iar să fie lui Coresi Logofătul o ţigancă . . , pentru că i-a dat o Jupaniţa Maria din Pietroşani când l'a cununat . . .

Şi iar să-i fie 2 ţigance . . . pentru că a dat Sahat din Greci . . . tatălui lui Coresi Logofătul, pentru că i-a făcut şi i-a scris nişte cărţi de moşie şi ohabă . . . Şi iar să-i fie o ţigancă cu fii ei . . . pentru că aceşti ţigani au fost de moştenire lui Radul Logofătul din Drăgoeşti şi fiului lui Radu : Tudor Postelnicul şi a dat însăşi Jupaniţa Neacşa Logofetoviţa lui Radul Logofăt din Drăgoeşti, pe aceşti ţigani . . . lui Jupan Coresi Logofătul, pentru sufletul lui Jupan Radul Logofătul şi pentru sufletul ei şi pentru sufletul fiului ei Tudor Postelnicul . . . iar Coresi Logofătul a dăruit pe Jupaniţa Neacşa a lui Radul Logofătul şi pe nepoţii ei : Radul fiul lui Tudor Postelnicul şi Radul fiul lui Radul cu o haină de purpură bună şi aleasă şi pe slugile lor cu încălţăminte şi cu frânuri şi cu alte daruri la un loc fac aspri 3600. Şi au dat Jupaniţa Neacşa şi nepoţii ei aceşti ţigani de bună voie . . .

Şi iar să-i fie o ţigancă . . . pentru că a dăruit-o Radul şi Moşul şi Dobrotă şi Vladul... fii şi nepoţii lui Vladul Orbul . . . pentru că le-a făcut nişte cărţi de moşie şi ohabă . . .

Dintr'acest document extrag următoarele note genealogice :

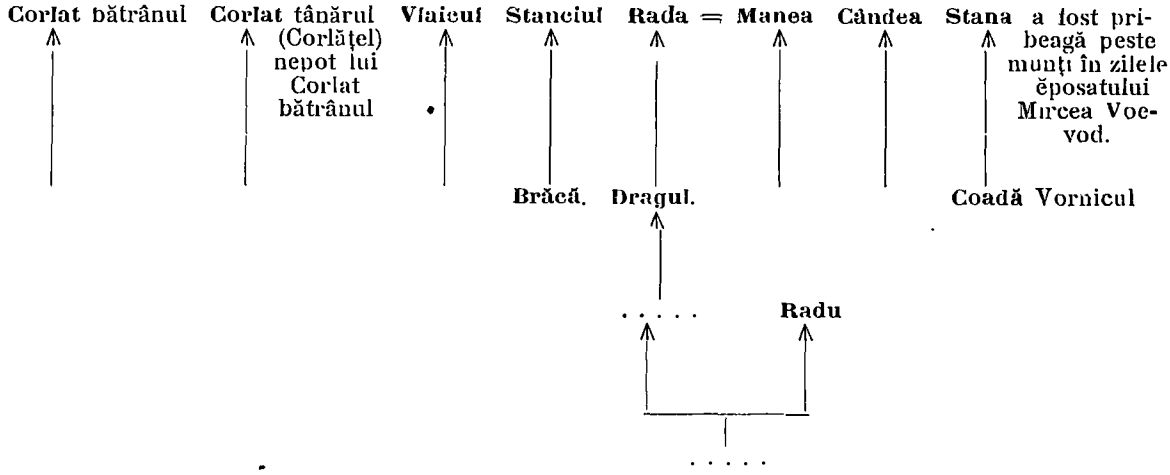

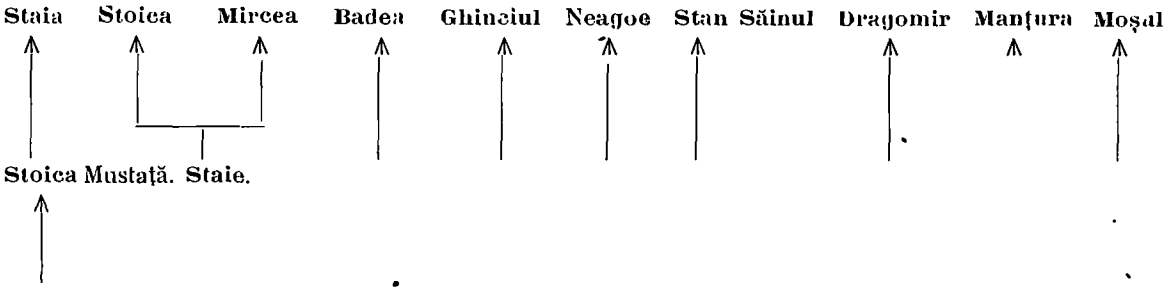

www.dacoromanica.ro

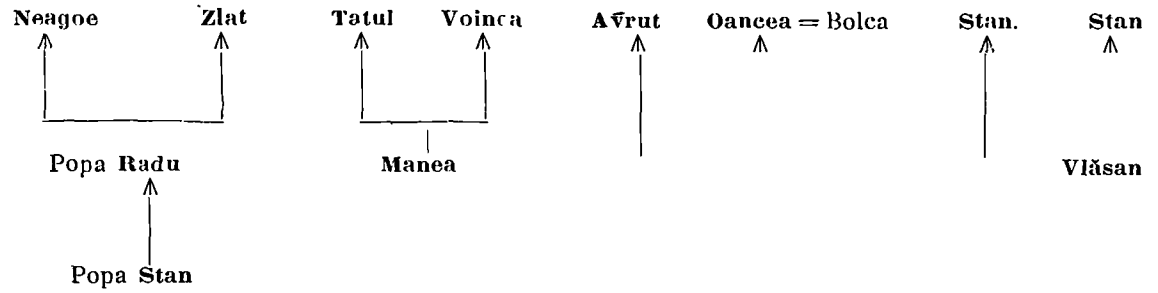

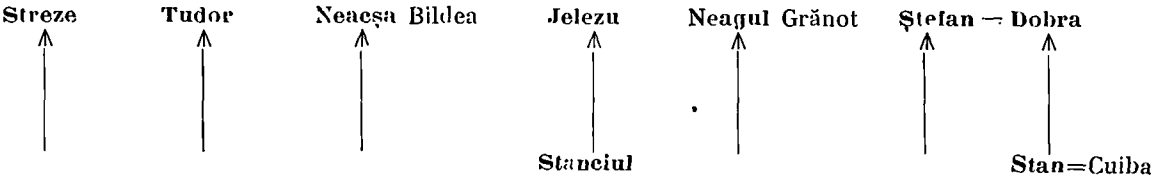

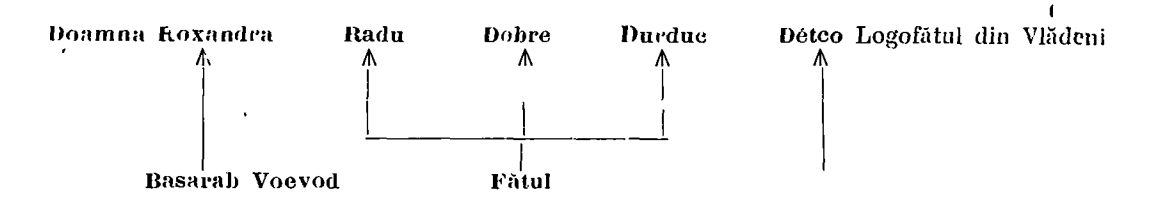

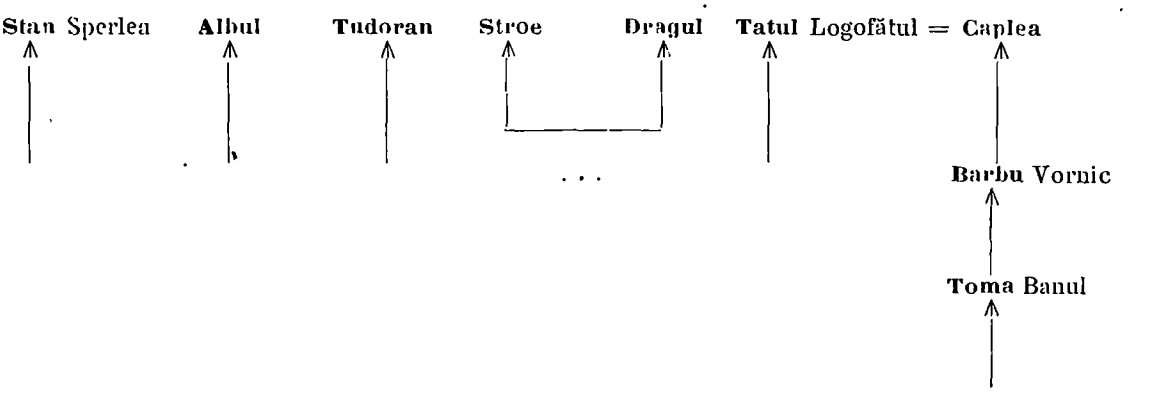

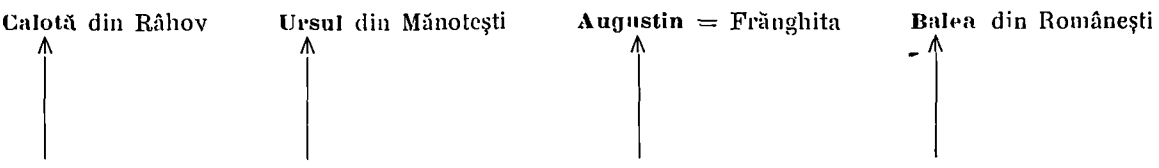

www.dacoromanica.ro

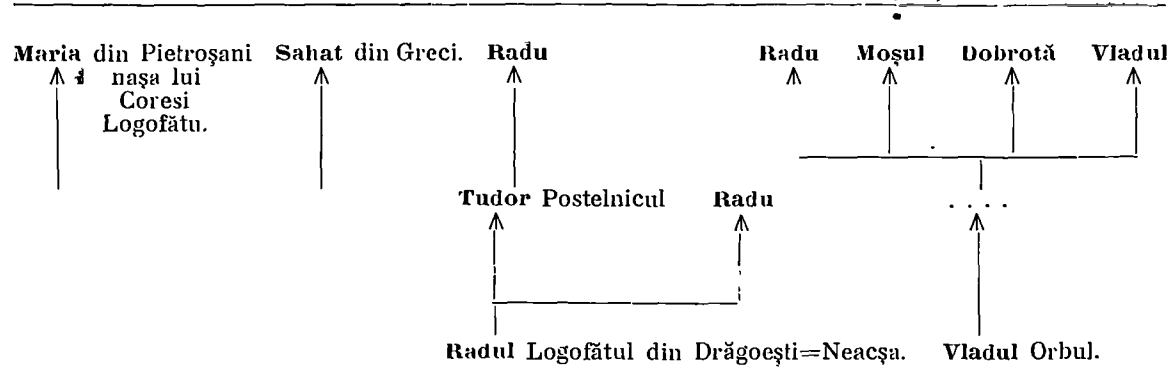

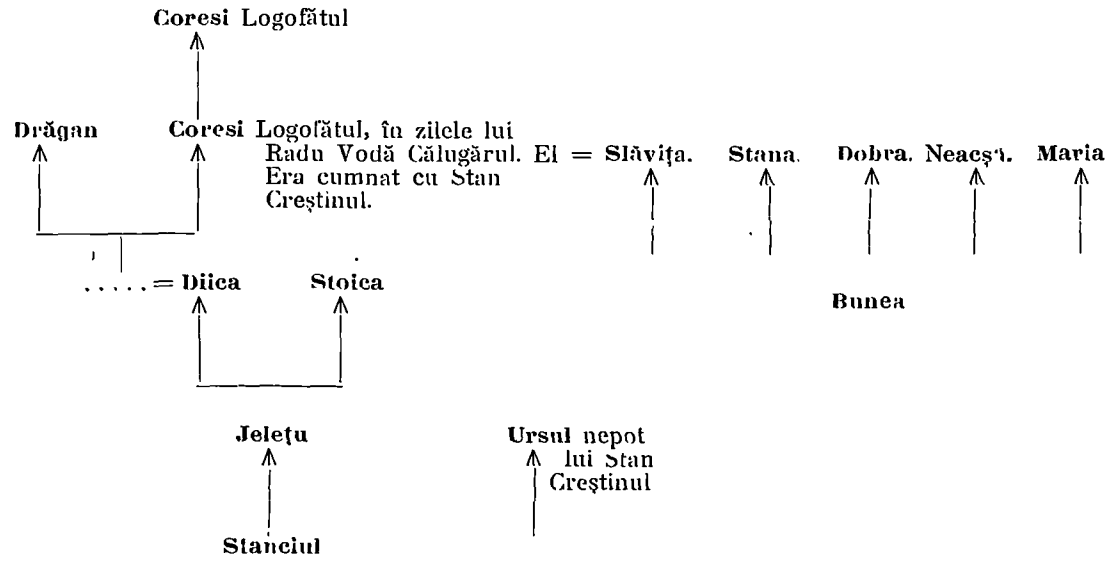

1572 Iulie 23. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod sin Mihnea Voevod, dat-am D-mea acestă poruncă a D mele Jupanului Coresi vtori Logofăt şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea lui Ştefan toată ori cât să va alege din sat şi din câmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindenea, pentru că au cumpărat boierul D-mele Coresi Logofăt dela femeia lui Ştefan anume Dobra fata Cuibei şi dela bărbatul ei anume Stan drept 2050 aspri gata, pentru că acéstă mai sus zisă moşie fost au cumpărătoare a *Doamnei Băsărăboaii.*

Intru aceia *Doamna Băsărăboae* au miluit pe a ei slugă anume Ştefan ce sau scris mai sus cu acea moşie ce sau zis mai sus pentru slujba lui ce au fost slujit de mic copil până la bătrâneţe; iar la moartea lui Ştefan au lăsat acéstă moşie la mâna fămeii lui Dobrii ca să-i facă pomană şi sărăcuste 10 şi să-i facă câte i să cade lui. Apoi Ştefan fiind slugă domnească, Spătar cu slujba şi căzând pe acea vreme biruri şi dăjdii grele de da câte po 300 aspri şi câte po 400 aspri pe toată ţara, apoi Dobra au plătit până când au avut şi ajungând vremea de a sărăcit de tot şi ne-avînd de unde mai plăti, ea au vîndut boierului D-mele Coresi Logofăt pentru mai sus zişi bani, de a ei bună voie dinaintea D mele şi

www.dacoromanica.ro

dinaintea tuturor boierilor D-mele și cu știrea tuturor megiașilor, ca altul amestec să nu aibă cu acea moșie, ci singur Coresi Logofătul să o stăpânească mai sus zisa moșie în vecii-vecilor.

Drept aceea și D-mea am dat boierului D-mele Coresi Logofătul ca să-i fie acéstă mai sus zisă moșie de baștină și ohavnică lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea: Jupan Dragomir vel Vornic. i Jupan Ivașco vel Logofăt i Dumitru Vistier i Stan Spătar i Mitrea Comis i Badea Stolnic i Gonțea Paharnic i Stoica vel Postelnic și Ispravnic Dragomir vel Vornic. Și am scris eu Miroslav în Tîrgoviște. Pecetea gospod.

Acest izvod etc . . . sau tălmăcit la 1818 Mai 23.

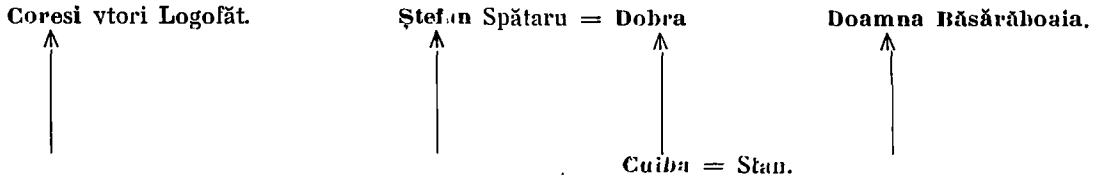

1573 Septembre 1. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod vnuc Mihnea Voevod către popa Dumitru ca să-i fie moșie în Rogozești . . . cumpărată dela Șandru cu 750 aspri și cu o dulamă de 250 aspri. Apoi Popa Dumitru a avut pâră cu Nenfor fiul lui Șandru . . . dar a rămas de lege . . .

1574 Ianuarie 24. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircii Voevod sin Mihnii Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele Neagului și cu feciorii lui ca să-i fie lui moșie la Bărcănești, pentru că au înfrățit Stanciul pe Neagul tatăl său cel vitreg peste moșiile lui să fie doi frați, iar Neagul el au înfrățit pe Stanciul fiu-său cel vitreg peste ale lui bucate peste toate, peste scule și preste vii, pentru ca să fie doi frați nedespărțiți preste moșie și preste toate.

Iar după aceia, Negoslovi și Stan, ei au cumpărat dela Badea și dela frate-său Baicu partea lor de moșie toată ori cât să va alege du-pretutindenea, din câmp și din apă și din pădure și din sat drept 700 aspri gata și au vîndut Badea și frate-său Baicu de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat și D-mea Neagului și Stanciului ca să le fie lor de moșie și ohavnică și lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea: Jupan Dragomir vel Vornic i Jupan Ivașco vel Logofăt i Stan vel Spătar i Dumitru vel Vistier i Mitrea vel Comis i Badea vel Stolnic i Gonțea vel Paharnic i Jupan Stoica vel Postelnic Ispravnic Dragomir vel Vornic. Am scris eu Stoian care am învățat în orașul București.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod sau tălmăcit .. . . (ca mai sus) la 1818 Mai 22.

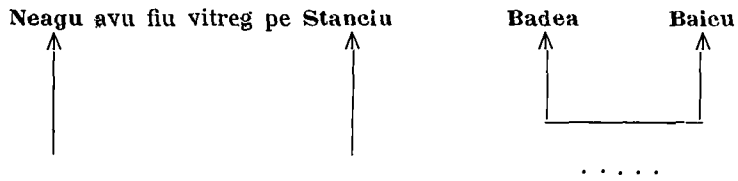

1575 Mai 28. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircea Voevod sin Mihnea Voevod, dat am D-mea acéstă poruncă a D-mele popi Cernat și feciorilor lui câți D-zeu îi va da ca să-i fie lui moșie la Bărcănești partea călugăriții Vitalii, toată ori cât să va alege din sat și din câmp și din apă și din pădure și din mori și du-pretutindenea pentru că o au dat călugărița Vitalia partea ei de moșie popi Cernat de a ei bună voie și au venit singură călugărița Vitalia înaintea D-mele de au dat partea ei de moșie popi, dinaintea D-mele și cu știrea tuturor megiașilor ca să-i fie ei pomană în veci și popa să aibă a o pomeni la sf. și D-zeiasca liturghie și încă au fost acéstă mai sus zisă parte de moșie a monahii Vitalii birnică cu alți birnici și au fost monahia datoare 240 de aspri ; apoi feciorii ei și alți din neamul ei, ei sau lepădat de acéstă moșie ce sau zis mai sus partea Vitalii și de datoria Vitalii, ca să nu plătească birul și toate dăjdiile și datoriile monahii Vitalii. Iar popa Cernat el au plătit birul și toate dăjdiile moșii, monahii Vitalii și toate belelele monahii și au lăsat călugărița Vitalia cu blestem și după moartea ei nimeni din feciorii ei și din neamul ei amestec să nu aibă la partea ei de moșie, iar care va vrea să strice acéstă tocmeală să fie blestemat de 318 părinți care au fost la Nikeia.

Și iar au cumpărat popa Cernat moșie la Bărcănești, un loc de casă cu casă dela Stan Bostea din sat, drept 370 aspri, pentru că au fost furat feciorii lui Stan niște bani dela Coresi vtori Logofăt, iar popa Cernat el i-au plătit capul pentru acel furtișag de către Coresi Logofătu și au vîndut de a lui bună voie popi Cernat ca să-i fie lui moșie ohavnică cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea D-mele. Și aldămășari încă să se știe cine au fost atuncea când sau cumpărat : din sat Neagul i Stan i Albul i Nicodim călugărul i Stoica.

Drept aceia am dat și D-mea popi Cernat ca să-i fie lui moșie ohavnică și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea : Jupan Dragomir biv vel Vornic i Jupan Ivașco vel Vornic i Jupan Neagoe vel Logofăt i Stan Spătar i Mitrea Vistier i Bratu Comis i Badea Stolnic i Gonțea Paharnic i Jupan Stoica vel Postelnic. Ispravnic Ivașco vel Vornic. Am scris eu Cârstian în scaunul orașului București. Pecetea gospod.

Acest izvod s'au tălmăcit . . . etc. (ca mai sus) la 1818 Mai 24.

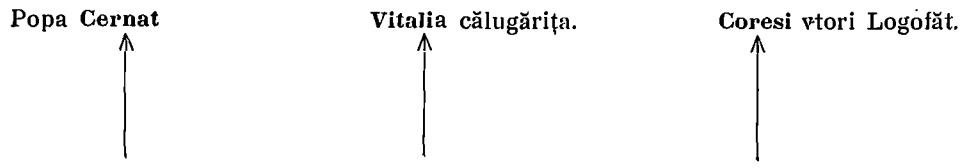

www.dacoromanica.ro

1575 August 11. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Mircea Voevod vnuc Mihnea Voevod către popa Dumitru şi fratelui său Neagul . . . ca să le fie moşie în Rogozeşti, partea Jupaniţii Marii şi partea unchiului ei Gherghe Vistierul . . . cumpărate cu 4000 aspri . . . .

Iar după aceia Jupaniţa Maria a avut pîră cu Răducul şi cu Gago nepoţii lui Cazan şi aşa pîrau ei . . . că a miluit Gherghe Vistierul pe moşul lor Cazan cu a 3-a parte din acéstă moşie, pentru că i-a fost slugă şi l'a slujit prin ţări streine. Insă D-mea aşa au întrebat pe Răducul şi pe Gago : au ei carte de miluire că au miluit Gherghe Vistierul pe moşul lor Cazan sau nu, şi ei aşa au înşelat pe D-mea şi au minţit că au avut carte de miluire făcută de Gherghe Vistierul, moşului lor Cazan pe a 3-a parte din moşia lui Rogozeştii . . . şi am dat lege Jupaniţii Marii, 12 boieri ca să jure . . . şi am adevărat că...n'a miluit Gherghe Vistierul pe Cazan cu a 3-a parte din moşia lui ci numai l'a miluit Gherghe Vistierul pe Cazan cu un loc de casă în Rogozeşti pentru slujba cu care i-a slujit.

Apoi Cazan a omorît un om din sat, din vecinii lui Gherghe Vistierul şi Gherghe Vistierul i-a dat lui Cazan 2200 aspri şi l'a gonit din sat ca să-şi cumpere altă moşie în alt loc ; ci au minţit nepoţii lui Cazan : Răducul şi Gago şi au înşelat pe D-mea pentru că n'a fost lege ca să ia Jupaniţa Maria 12 boieri, ci sau sculat din Divanul D-mele cu mare ruşine şi am rupt . . . şi răvaşele acestor 12 boieri şi au rămas Răducul şi Gago de lege,..

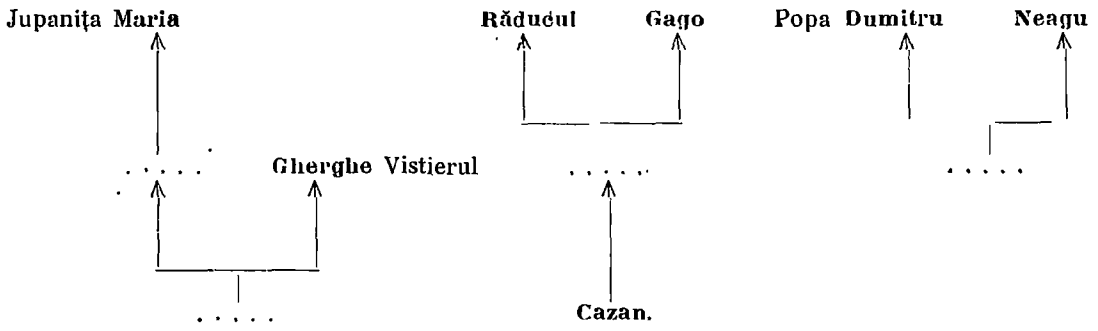

1576 Martie 27. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod şi Domn a toată ţara rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Mircea Voevod feciorul marelui Mihnea Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele popi Cernat şi cu feciorii câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Bărcăneşti partea Albului şi a vitrigilor lui anume Tudoran cu fraţii lui, toată ori cât să va alege, din câmp şi din apă şi din pădure şi du-pretutindenea din hotar până în hotar pentru că au cumpărat popa Cernat dela Albul şi dela feciorii lui cei vitregi drept 370 aspri şi au vîndut Albul şi feciorii lui cei vitregi anume Tudoran cu fraţii lui, de a lor bună voie cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea popi Cernat pentru ca să-i fie lui moşie şi ohavnică şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată dar şi mărturii am pus D-mea: Jupan Ivaşco vel Vornic i Jupan Neagoe vel Logofăt, i Stan Spătar i Mitrea Vistier i Bratu Comis i Harvat Stolnic i Gonţea Paharnic i Stoica vel Postelnic şi Ispravnic Neagoe vel Logofăt. Am scris eu Stan în Bucureşti, Pecetea gospod.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod sau tălmăcit ... . la 1818 Mai 22.

1576 Noembre 9. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către Neagoe Postelnicul ginerile Jupaniței Marii din Pietroșani . . . ca să-i fie moșie în Pietroșani, Bățești și Negoești, partea Jupaniței Neacșei fata lui Balea Paharnicul . . . pe care le-a lăsat Jupaniţa Neacșa cu a ei limbă și cu al ei suflet mamei sale Jupaniței Marii și sorei sale Dobra, la moartea ei, cu blestem.

Iar apoi Neagoe Postelnicul bărbatul Jupaniței Dobra și ginerile Jupaniței Maria . . . a avut pîră cu Păcală din Cepturile și așa pîra Păcală . . . că n'a dat Jupaniţa Neacșa fata lui Balea Paharnicul satele ei . . . mamei sale Marii și sorei sale Dobra . . . și am dat D-mea lui Păcală 12 boieri ca să jure cu ei că n'a dat Jupaniţa Neacșa . . . satele ei . . . sorei sale Dobra și mamei sale Jupaniţa Maria . . . iar el n'a putut să aducă pe acești 12 boieri la zi și la soroc . . . și a rămas Păcală de lege . . .

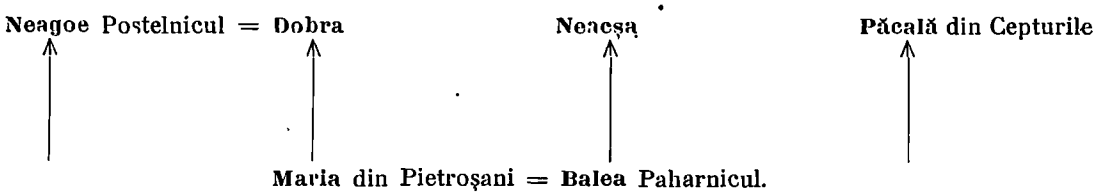

Fără an, luna lunie 10. (Probabil 1577—1583.) Cartea lui Mihnea Voevod către 12 boieri, dați lui Coresi Logofătul . . . care are 2 funii de moșie, iar Coțămbacii anume : Ivan și Cârstian și Popa, ei au o funie.

Dar . . . Coresi Logofătul încă are cumpărătură din partea lor a 5-a parte . . . și nu voiesc Coțămbacii . . . să facă aceste 3 funii, blană, să hotărască . . . toată moșia, iar ei *să-și aleagă ori din sus ori din jos cum este lege veche*, iar ei nu voiesc să hotărască decât 2 funii și o funie a boierului D-mele, care este la Ghigheu. Ei voiesc să rămâie nehotărîtă, ca *să facă moșia . . . dăsagi.*

Deci D-mea . . . am căutat . . . și am aflat că *nu este lege a face . . . moșie dăsagi* ci să aleagă una . . . dintr'alta . . .

Deci (voi boieri) . . . să luați această moșie din hotarul Râhovului până la Rudul, să hotărniciți toată moșia și s'o faceți o blană (masă), iar acești oameni . . . să-și aleagă dintr'o parte, sau din sus sau din jos, iar moșia boierului D-mele, *dăsagi să nu o faceți...*

www.dacoromanica.ro

1577 Februarie 6. (Ibidem) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircei Voevod sin Mihnii Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele, Radii și cu feciorii ei câți D-zeu îi va da ca să-i fie ei moșie la Bărcănești partea tată-său Dragului toată și din partea unchi-său Radului toată ori-cât să va alege du-pretutindenea, din câmp și din apă și din pădure și din siliștea satului și din grădini. Iar după aceea, Rada fata Dragului nepoata Radului, ea au avut pîră înaintea D-mele, dela femeia Dragului anume Maria și dela feciorii cei vitregi ai Dragului anume Stoica și Radu și așa pîrâ ei înaintea D-mele cum-că le-au dat lor Dragul la moartea lui, toată partea lui de moșie și bucatele.

Intru aceia, D-mea am luat seama și am judecat după dreptate și după lege cu toți boierii D-mele și am întrebat însu-mi D-mea pe femeia Dragului anume Maria și pe vitregii Dragului anume Stoica și Radu : făcutu-le-au Dragul carte pe moșie, iar ei n'au avut carte făcută dela vitregul lor Dragul nici de-cum ca să scoată înaintea D-mele, apoi aflat-am D mea foarte bine și am adevărat cum-că n'au avut Maria și feciorii ei, vitregii Dragului, nici un amestec cu acéstă mai sus zisă moșie pentru că nu le-au dat vitregul lor Dragul nici o palmă de pământ și bucate și nici un cap de ață, ci am dat D-mea Marii și feciorilor ei Stoicăi și Radului, vitregii Dragului, 4 megiași ca să le ia seama de rîndul lor mai bine și așa acei 4 megiași au luat seama cu sufletele lor și iar au dat și ei Radii fata Dragului, toată moșia și bucatele tătâni-său Dragului și așa au mărturisit acei 4 megiași înaintea D-mele cum că Maria femeia Dragului și feciorii ei nici de cum amestec să nu aibă nici odată și așa au rămas Maria de lege dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat și D-mea Radii ca să-i fie ei moșie ohavnică, ei și feciorilor ei și nepoților ei și strănepoților ei și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea ; Jupan Ivașco vel Vornic i Jupan Miroslav vel Logofăt i Stan vel Spătar i Mitrea Vistier i Bratu Comis i Harvat Stolnic i Gonțea Paharnic i Stoica vel Postelnic și Ispravnic Neagoe biv vel Logofăt. Și eu Vîlcul sin Popi Neagului și cu învățătura lui Coresi Logofătu am scris în scaunul cetății București. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 22.

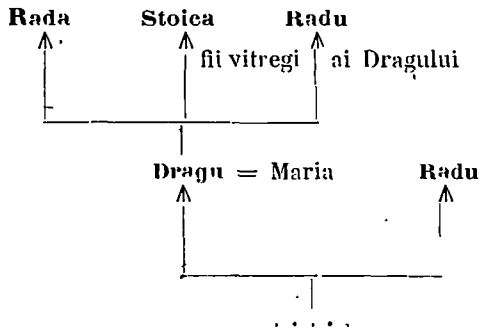

1577 Martie 24. (Ibidem) Cartea dată de egumenul mânăstirii Mislea lui Coresi Logofătul ca să-i fie moșie partea Jupaniți Marii fata fierarului Clircea din Miroslăvești . . . cum părată dela mânăstirea Mislea . . . drept un vas de argint aurit de 51 aspri, o țigancă și un țigan . . . din moștenirea și averea lui . . .

www.dacoromanica.ro

Drept aceia, nimeni să nu aibă amestec cu acéstă moșie din Miroslăvești afară de Coresi Logofătul și fiul său . . . . .

Acestea le-am tocmit eu Manole Logofătul și Coresi Logofătul și cu egumenul . . . ca nimeni . . . , să nu o strice.

1577 Martie 27. (Ibidem.) Cu mila lui D zeu lo Alexandru Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircea Voevod sin Mihnei Voevod, dat am D-mea acéstă poruncă a D-mele, boierului D-mele Jupan Coresi vtori Logofăt și cu feciorii lui câți D-zeu îi va dărui ca să-i fie lui moșie la Bărcănești, partea lui Stan al Prohirii toată ori cât sĕ va alege din amîndouĕ părțile și de preste rîu și casele și din câmp și din apă și din pădure și de pretutindenea, pentru că au cumpărat boierul D-mele Coresi Logofăt acéstă mai sus zisă moșie dela femeia lui Stan și dela feciorii lui drept 2000 aspri gata.

Și iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi Logofăt moșie la Bărcănești partea Craii toată ori cât să va alege din amîndouă părțile și de preste rîu și din câmp și din apă și din pădure și de pretutindenea și niște pămînturi ce au fost cumpărate dela Băjana i casele și cu pometurile, pentru că au cumpărat boierul D-mele Jupan Coresi vtori Logofăt acéstă mai sus numită moșie dela fetele Craii anume Maria și Stana drept 1500 aspri gata.

Și iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi vtori Logofăt moșie la Bărcănești partea Tătuleștilor, partea lui Stan Săinul și partea Manți și partea Stanciului toată ori cât să va alege du-pretutindenea pentru-că au cumpărat boierul D-mele Coresi Logofăt acéstă moșie dela femeia Stanciului : Sava călugărița și dela feciorii lor : Voica i Stan i Tatul drept 70 aspri gata.

Și iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi Logofăt moșie la Bărcănești partea Albului și a vitregilor feciori ai lui anume Tudoran i fraților lui, toată ori cât să va alege din câmp și din apă și din pădure și de pretutindenea, pentru că acéstă mai sus zisă moșie fost-au cumpărată dela popa Cernat drept 350 aspri, însĕ acei aspri au fost iar milă dela mâna Jupanului Coresi Logofăt, popi lui Cernat, iar dupĕ aceia Coresi Logofăt, dupĕ moartea popi Cernat, el încă au cumpărat acéstă mai sus zisă moșie dela preoteasa popi Cernat și dela fetele lui drept 380 aspri.

Și iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi Logofătul moșie la Bărcănești din partea Arbocească partea Vitalii toată ori cât să va alege, pentru că iar au fost cumpărat popa Cernat mai dinainte vreme dela Coresi Logofăt, iar pe urmă Coresi Logofăt dupĕ moartea popi Cernat iar o au cumpărat dela preoteasa și dela fetele popi Cernat drept 250 aspri.

Și iar să fie boierului D-mele Jupan Coresi Logofăt un loc de case, din rîu în curmeziș până în gardul casei lui Stan al Prohirei și în lung din drum până în moara Manțurăștilor, pentru că au schimbat cu Albul și cu femeia lui anume Sora și cu feciorii lor, de au dat Coresi Logofăt din apa Manțurăștilor pe lîngă sat, loc pentru loc și i-au dat Albului și drum pe lîngă gardurile câmpului satului.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat și D-mea boierului D-mele Jupan Coresi Logofătul ca să-i fie lui mai sus zisa moșie de baștină și ohavnică, lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată dar și mărturii am pus D-mea : Jupan Ivașco vel Vornic i Jupan Miroslav vel Logofăt i Stan Spătar i Mitrea Vistier i Bratul Comis i Badea Stolnic i Gonțea Paharnic i Stoica vel Postelnic. Ispravnic Miroslav vel Logofăt și eu Gherghe care am scris în scaunul orașului București. Pecetea gospod.

Acest hrisov s'au tălmăcit . . . la 1818 Mai 24.

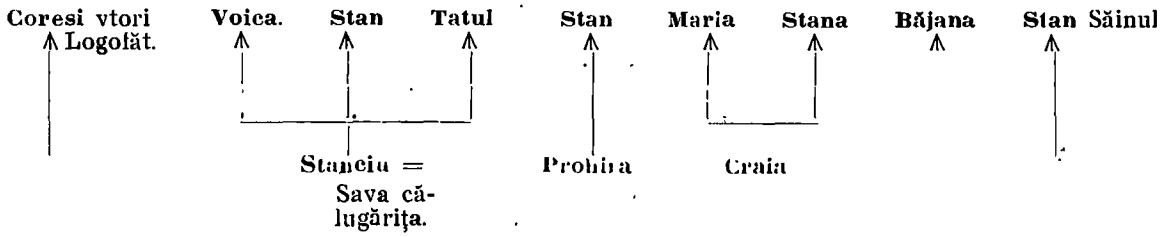

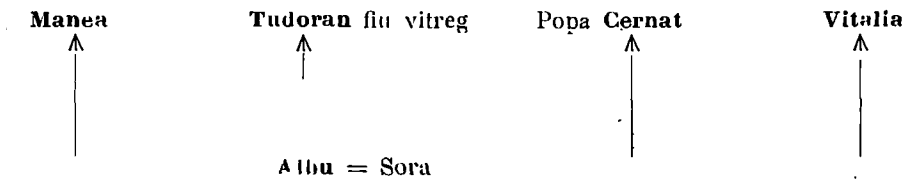

1577 Iulie 26. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Mircea Voevod sin Mihnea Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele boierului D-mele Jupan Coresi vtori Logofăt și cu feciorii lui câți D-zeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Bărcănești partea Badii și a femeii lui Frâncăi toată de moștenire și de cumpărătoare, toată partea Radului Creștinul din sat, ce o au cumpărat Badea. Și pământuri în câmp toate ori câte să va alege, cumpărate de Badea și de femeia lui, cumpărătoare și de moștenire și toată partea Badii de pretutindenea, din sat și din apă și din câmp, pentru că au cumpărat Coresi vtori Logofăt dela feciorii Badii și dela femeia lui drept 600 aspri gata și au vîndut ei de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea D-mele.

Iată dar am dat și D-mea boierului D-mele Coresi Logofăt al doilea, ca să-i fie lui de moșie și ohavnică lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților lui și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Și mărturii am pus D-mea : Jupan Ivașco vel Vornic i Jupan Miroslav vel Logofăt i Stan Spătar i Mitrea Vistier i Bratul Comis i Harvat Stolnic i Gonțea Paharnic i Jupan Stoica vel Postelnic și Ispravnic Miroslav vel Logofăt și am scris eu Stan Logofătul în orașul București. Pecetea gospod.

Acest izvod etc . . . tălmăcit la 1818 Mai 23.

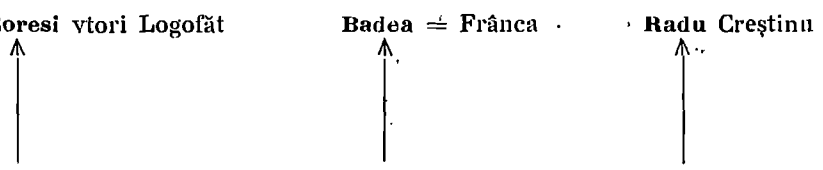

www.dacoromanica.ro

1578 Noembre 25. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod nepot Mircei Voevod către Lupșan că să-i fie moșie în Băbeni partea socrului său Gherghe . . . Acéstă moșie a fost pusă zălog la Coman din Buzău drept 3000 de aspri . . . dar a răscumpărat o dela Gherghe fiul lui Coman din Buzău . . .

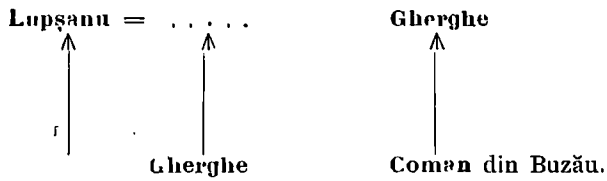

1581 fără lună și zi. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Mihnea Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele boierului D-mele Jupan Coresi Logofăt și cu feciorii lui câți D-zeu îi va da ca să-i fie lui moșie la Bărcănești partea lui Tudoran ori cât să va alege din câmp și din apă și din pădure și din siliștea satului și du-pretutindenea, pentru că jumătate dintr'acéstă mai sus zisă moșie o au schimbat boierul D-mele Coresi Logofăt cu Slăvița fata Barbului, de au dat Slăvița partea tată-său Barbului din Bărcănești ori cât să va alege du preste tot hotarul, boierului D-mele Coresi Logofăt, iar boierul D-mele Coresi Logofăt el au dat moșia lui din Popești care o au cumpărat dela femeia Oancei anume Bolca, toată ori cât să va alege din câmp și din apă și din siliștea satului și din pădure și du-pretutindenea Slăviții fetii Barbului și încă i-au dat boierul D-mele Coresi Logofăt și bani gata 600 aspri. lar cei-laltă jumătate o au cumpărat boierul D-mele Coresi Logofăt dela Radu sin Tudoran drept 2400 aspri gata și au vîndut și au schimbat Radu sin Tudoran i Slăvița fata Barbului de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat și D-mea boierului D-mele Coresi Logofăt ca să-i fie lui toată partea lui Tudoran moșie ohavnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea : Jupan Mitrea vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt i Costandin Vistier i Radu Comis i Harvat Stolnic i Gonțea Paharnic i Danciul Postelnic. Ispravnic Jupan Ivan vel Logofăt și eu Dan am scris în orașul București. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 23.

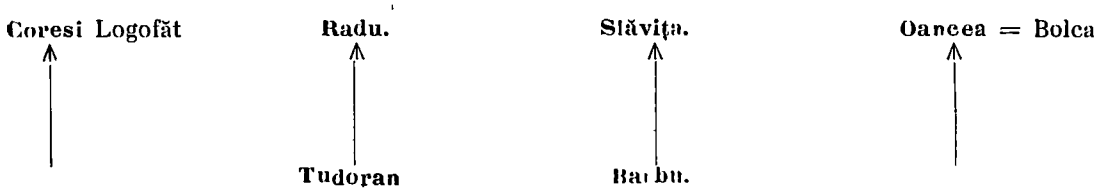

1581 Iunie 22. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către Jupan Coresi Logofăt ca să ție moșie la Bărcănești . . .

Apoi când am luat D-mea în toată țara D-mele moșiile a fi domnești și am orînduit D-mea de sau plătit, atuncea au plătit și boierul D-mele aceste toate mai sus zise părți de moșie, una cu câte po 300 aspri de argint, de către D-mea.

www.dacoromanica.ro

Martorii Divanului : Jupan Mitrea vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt i Dumitru Spătar, Costandin Vistier, Radu Comis, Harvat Stolnic, Gonţea Paharnic, Jupan Stanciul vel Postelnic, Ispravnic Mitrea vel Vornic. Scris de Tăuraş cel mic în Bucureşti.

Coresi Logofătu

1582 Iunie 9. (Ibidem). Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către Coresi Logofătul ca să-i fie moşie în Bărcăneşti . . . pentru care au avut pîră cu Coţâmbacii anume : Ivan, Cârstian, Albul i Stan şi cu ceata lor şi a luat Coresi Logofătu 12 boieri . . . şi hotarnic sluga D-mele Bărcan Postelnicul . . . şi au ales moşia.

Insă . . . Coţâmbacii . . . le-a plăcut şi au luat din jos de unde le-a fost voia şi aceştl 12 boieri au ales , . . lui Coresi Logofătul din sus de ei . . . şi astfel i-au împărţit şi au rămas Coţâmbacii de lege . . .

Coresi Logofătul

Bărcan Postelnicul
boier hotarnic.

1582 August 1. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Mihnea Voevod şi Domn a toată ţara românească, feciorul marelui şi prea bunului Alexandru Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele boierului D-mele Jupan Coresi Logofătul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va da, ca să-i fie lui un vad de moară care este în satu Bărcăneştii pentru că jumătate dintr'-acest vad îi este lui de baştină şi cumpărătoare, iar cea laltă jumătate de moară o au schimbat cu Albul şi Mircea şi Stan de le-au dat altă jumătate din alt vad ce este mai din sus de sat şi aspri gata 80. Şi au schimbat ei de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi dinaintea D-mele, cum să ţie Coresi Logofătu singur moara din sat, iar alt nimeni amestec să nu aibă.

Drept aceia şi D-mea am dat lui Coresi Logofătu şi feciorilor lui ca să-i fie acel vad de moară ce sau zis mai sus, de moşie şi ohavnic şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Ivaşco vel Vornic i Jupan Ivan vel Logofăt şi Dumitru Spătar şi Costandin Vistier şi Radu Comis i Danciul Stolnic i Gonţea Paharnic i Mânea vel Postelnic. Ispravnic Ivaşco vel Vornic. Am scris eu Varnava cel mic în oraşu Tîrgovişti. Pecetea gospod.

Acest izvod s'au tălmăcit . . . la 1818 Mai 22.

Coresi Logofătul

www.dacoromanica.ro

1584 Decembre 22. (Ibidem.) Hrisovul lui Pătru Voevod fiul lui Pătrașco Voevod și nepot slăvitului Radul Voevod către Coresi Logofătul . . . ca să-i fie moșie în Bărcănești câtă s'a hotărnicit cu 12 boieri . . . (să arată hotarăle moșii și să vorbește de satul Tătarilor, fântâna călugărului, marginea muntelui, rîul Ghiagheu, etc.) Urmează o judecată cu o ceată de oameni . . . le dă 24 de boieri . . . dar nu pot jură și rămân de lege.

Coresi Logofătul

1585 August 21. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către *Mihai din orașul Tîrgșor* [1]) ca să-i fie moșie în Fâstâcii Radului, partea lui Neagul fiul lui Răducu Logofătul . . . cumpărată cu 2410 aspri gata de argint.

Și iar a cumpărat moșie dela Cristian fratele lui Neagoe . . . cu 860 aspri gata de argint. Apoi a mai cumpărat *Mihai* moșie din partea lui Cristian fiul lui Stanciul . . . drept 440 de aspri . . . și din partea lui Drăghici ginerile lui Răducu Logofătul . . . a cumpărat cu 420 aspri . . . și vii . . . dela Stanciul nepotul lui Stanciul drept 600 aspri.

Mihai din Tîrgșor. **Neagu (Neagoe)** **Cristian** **. . . = Drăghici.** **Stanciu** **Cristian.**
nepotul lui Stanciu
Răducu Logofătul **. . . . .** **Stanciu**

Fără dată (probabil 1586—1591.) (Ibidem.) Cartea lui Mihnea Voevod fiul lui Alecsandru Voevod către Fătul din Târgșor ca să i fie lui moșie în Scăuianii-Calivitului, din partea Badii, stânjeni doi . . . pentru că a înfrățit Badea pe Fătul pe 1 stj. iar alt stj. l'a cumpărat Fătul dela Badea cu 80 aspri.

Și a mai cumpărat Fătul un pogon de vie . . . dela Surdul cu 600 aspri . . .

Fătul din Tîrgșor **Badea** **Surdul.**

Fără an (probabil 1586—1591.) Iulie 27. (Ibidem.) Cartea lui Mihnea Voevod către Mihai din Târgșor ca să fie în pace și slobod de către Poian (?) Comisul, că a năpăstuit Poian Comisul pe Mihai pentru un inel de aur și Mihai a jurat cu 4 oameni buni, că nu este vinovat nimic Mihai . . .

Mihai din Târgșor **Poian Comisul**

1) Strămoșul boierilor — Basarabi, cunoscuți sub numele de *Negoești* și *Popești.*

www.dacoromanica.ro

Fără an (probabil între 1590—600.) Mai 28. (Ibidem.) Cartea județului și a 12 pîrgari și toți preoții și oamenii buni din oraș din Târgșor către Jupan Mihai ca să fie volnic a ține casele Grecei și cu locul, că a cumpărat Jupan Mihai casele și cu locul dela Grecea drept 3200 aspri . . . și să-i fie de ocină și ohabă . . .

Fără an (probabil 1590—16[illegible]0) Septembre 15. (Ibidem) Cartea județului Rădil și 12 pîrgari și toți preoții și toți oamenii buni din Târgșor către Jupan Mihai ginerile Dumitrii di Iacoța (?) ca să-i fie lui, casele Dumitranei nora Miclei . . . cumpărate dela Mitrana drept 2250 aspri . . .

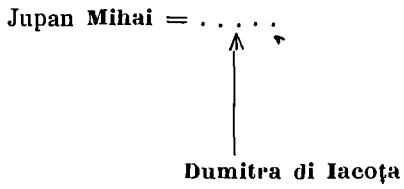

Fără an (sigur 1593 1601) Ianuarie 14. (Ibidem.) Cartea lui Mihail Voevod către Mihai Grecul și Dumitru și Buza, fii Petricăi Roșul din Târgșor ca să fie în pace pentru niște sipete și săbii ferecate, pentru că a venit Borcea Logofătul și a luat aceste 2 sipete dela Mihai Grecul și o sabie ferecată dela Dumitru și Buza și a dat Borcea Logofătul aceste sipete și săbii în mâna D mele . . .

Și să se știe ce a fost în sipete: un covor alb, un cort roșu, o scoarță, 4 dulame de coftirie, un zăbun de coftirie, 2 dulame roșii cu sîngéf și un frîu cu ținte de argint și cu presica galbină și șalvarii . . . (lucruri care erau ale lui Mihail Voevod).

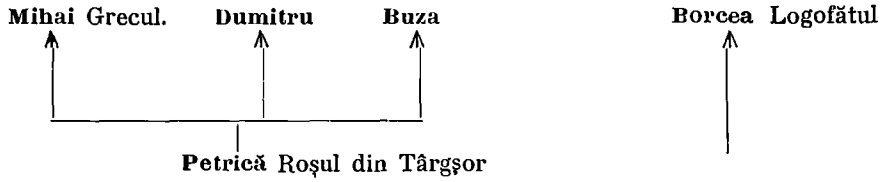

Fără an. (sigur 1593 1601.) Aprile 22. (Ibidem.) Porunca lui Mihail Voevod . . . acestui grec anume Mihai din oraș din Târgșor ca să fie în pace și slobod de oaste, pentru că trebue la slujba D-mele . . .

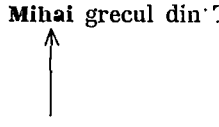

1) Să nu se confunde acest Mihai grecul cu Jupan Mihai tot din Târgșor, strămoșul boierilor Negoești — Popești, fiind 2 persoane cu totul deosebite una de alta.

www.dacoromanica.ro

Fără an (*sigur 1593—1601*) *Iunie 14.* (Ibidem.) Porunca lui Mihail Voevod . . . acestui om anume Mihai din oraș din Târgșor, ca să fie în pace și slobod de oștire, ca să nu'l ia la oștirea D-mele, pentru că însu-mi D-mea l'a iertat, pentru voia dregătorului D-mele, Jupan Hrist Pitar.

Mihai din Târgșor ↑ **Hrist** Pitaru ↑

1595 August 11. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Mihail Voevod și Domn a toată țara românească, feciorul marelui și prea bunului Pătrașco Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugii D-mele Bunii Logofătul și cu feciorii lui câți D-zeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Bărcănești partea Șerbului și a Radului toată ori cât să va alege, din câmp și din apă și din pădure și de pretutindenea și partea Bostii iar toată, însă din câmp și din siliște și din vadul de moară, pentru că Șerbu fost-au bolnav foarte și stricat și n'au avut feciori, nici pre alt nimeni ca să'l caute, ci au dat Șerbu singur partea lui de moșie toată nepotă-s'o Bicului, de a lui bună voe pentru ca să'l aibă la cinste și să'l caute în viața lui, iar după moarte să-i facă pomene și sărăcuste, iar partea Bostii, însă din câmp și din apă și din siliștea satului o au cumpărat Bica dela Bostea drept 200 aspri și l'au plătit de bir pe Radul în multă vreme, cu 500 aspri. Apoi au cumpărat Bunea Logofătul mai sus zisa moșie dela Bica drept 1500 aspri gata.

Și iar să fie Bunii Logofătul la Bărcănești, partea Bostii, însă din pădure toată du-preste tot hotarul ori-cât să va alege, pentru că au căzut Vlaicu feciorul Bostii și toți frații lui în rea greșeală de au spart jîtnița Bunii Logofătul și i-au furat lui pâine grâu și meiu, pre foametea cea mare, preț de 500 de aspri și au apucat furii de fața Bunii Logofătul, apoi cu alt n'au avut cu ce să se plătească ci au dat Vlaicul și cu frații lui, feciorii Bostii, partea lor de pădure toată, Bunii Logofătului pentru această mai sus zisă pagubă.

Și iar să fie Bunii Logofătului la Bărcănești, partea Stancăi și partea Bunii, maică-i, toată ori cât să va alege din câmp și din apă și din pădure și du-pretutindenea, pentru că partea Bunii o au fost cumpărat Stanca cu bărbatul ei Vlahu, dela soru-sa Buna și dela bărbatul său Dragomir drept (loc gol) aspri, iar partea Ancăi ea o au dat singură Anca soru-si Stancăi la moartea ei pentru ca să cheltuiască și să-i facă toate pomenile și sărăcustele, apoi o au cumpărat Bunea Logofătul acéstă mai sus zisă moșie dela Stanca drept 700 aspri gata.

Și iar să fie Bunii Logofătul partea Dobrii fata Mihăilescului toată ori cât să va alege, pentru că au cumpărat Bunea Logofătul dela Slavna fata Dobrii drept 100 aspri gata.

Și iar să fie Bunii Logofătul la Bărcănești partea lui Stoican toată și partea Țigulii toată și partea lui Vlad toată, pentru că partea Țigulii o au cumpărat Stoican dela frate-său Țigulea drept (loc gol) aspri, iar partea Vladului au lăsat-o singur Vlad la moartea lui cu limbă, lui Stoican frati-său ca să-l pomenească și să-i facă sărăcustele și să-i plătească birurile, apoi o au cumpărat Bunea Logofătul dela Stoican drept 750 aspri.

Și iar să fie Bunii Logofătului partea lui Stan lapate feciorul lui Vălsan toată ori cât să va alege și de moștenire și de cumpărătoare du-pretutindenea și du-preste tot hotaru

www.dacoromanica.ro

pentrucă au cumpărat-o Bunea Logofătul dela Voinea sin Stan drept 250 aspri gata şi au vîndut aceşti mai sus zişi oameni de a lor bună voe şi cu ştirea tuturor megiaşilor dimprejurul locului şi dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea Bunii Logofătului aceste mai sus zise moşii, ohavnice lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată şi mărturii am pus D-mea : Jupan Ivan vel Vornic i Jupan Miroslav vel Logofăt i (loc alb) Spătar i Tudose Vistier i Calotă Stolnic i Şărban Paharnic i (loc alb) Postelnic. Ispravnic Miroslav vel Logofăt. Au scris Stan Logofătul. Pecetea gospod.

Acest izvod etc. (ca la cele de mai sus) tălmăcit la 1818 Mai 22.

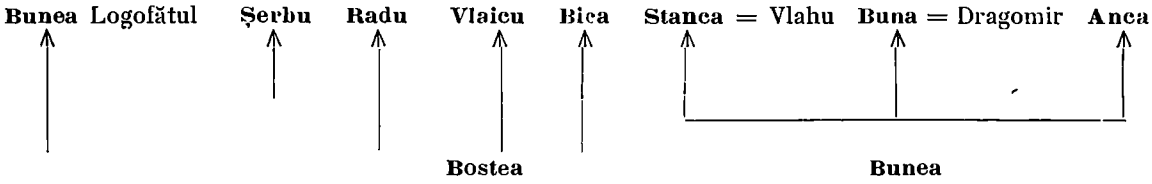

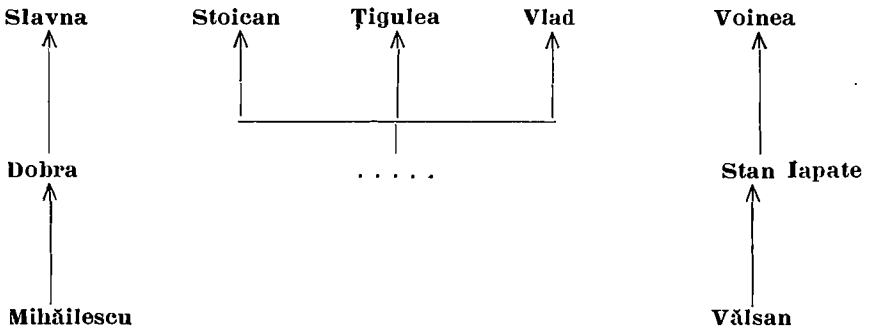

1598 Mai 10. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihail Voevod sin Pătraşco Voevod către Mihai din Târgşor . . . ca să-i fie lui moşie în Fâstâcii (lui Radul ?) (rupt) . . . fiul lui Răducul . . . însă 13 stj. . . . pentru că a cumpărat Mihaiu . . . dela Neagoe fiul lui Răducul drept 2000 aspri de argint.

Şi iarăşi a cumpărat moşie dela Cârstian fratele lui Neagoe . . . cu 860 aspri . . . Şi iarăşi a cumpărat . . . din partea lui Cârstian fiul lui Stanciul un pogon de vie drept 440 aspri de argint . . . Şi iar a cumpărat moşie din partea lui Drăghici ginerile lui Rădoae, 3 stj. . . . drept 420 aspri de argint şi . . . 2 pogoane vie drept 420 aspri de argint . . . şi alt pogon şi jumătate dela Stanciul nepotul lui Stanciul, drept 600 aspri.

Apoi . . . a cumpărat moşie în Fâstâci 17 stj. şi 1 pogon de vie dela Stanciul fiul lui Răduc Logofătul drept 1900 aspri . . .

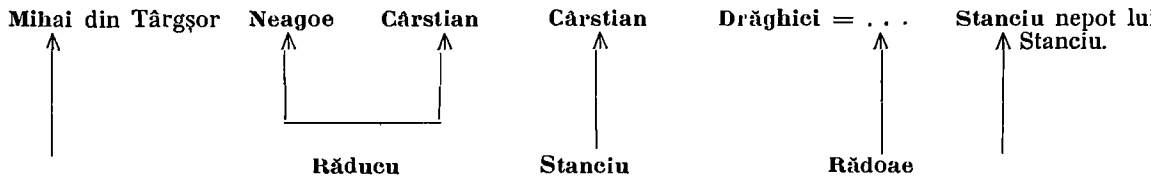

www.dacoromanica.ro

1598 Iulie 4. (Ibidem). Hrisovul lui Mihail Voovod sin Pătraşco Voevod către Mihai din Târgşor ca să-i fie moşie în Rogozeşti partea Oprinii şi cu 2 pogoane de vie, pentru că a cumpărat Mihai şi Ion Logofătul . . . dela Ion fiul Oprinei şi dela mama ei Călina cu 3600 aspri . . .

Apoi au mai cumpărat Mihai şi Ion Logofătul moşie în Rogozeşti părţile lui Petriman, dela Stanca fata lui Petriman şi dela mama ei Costanda drept 15 taleri gata . . . şi partea lui Dobromir . . . dela Irina femeia lui Dobromir şi dela Bunaica fata lui Drobromir drept 1600 aspri.

Şi iar să-i fie lui Ion Logofătul moşie în Rogozeşti partea fratelui său Apostol . . . pentru că a plătit Ion Logofătul birul fratelui său Apostol în 3 ani, partea lui, taleri 15.

Şi iar a cumpărat Ion Logofătul moşia Scăianii partea lui Năvrapoe . . . dela Ion fiul Dobrotesei cu 600 aspri . . . Apoi partea lui Dan . . . drept 2 galbini, pe vremea de foamete . . . Apoi ograda Bulicăi . . . cumpărată dela Stoian fiul lui Dobrotă drept 1000 aspri.

Şi iar a cumpărat Ion Logofătul ograda Milei fiul lui Radul, lîngă Bulica, dela Radul fiul Milei . . . drept 2 galbeni, la vreme de nevoe, la Bădil din Ţigăneşti . . . Apoi a cumpărat partea lui Badiul care este dela tatăl lui Stoica Bârzăunele, din funia numită Sut . . . drept 1200 aspri, încă pe vremea de foamete . . . Apoi a mai cumpărat vie . . . dela Şteful... drept 2000 aspri . . . şi altă vie . . . dela Stana fata lui Măniţă şi dela fratele său Ion, cu 13 taleri gata . . .

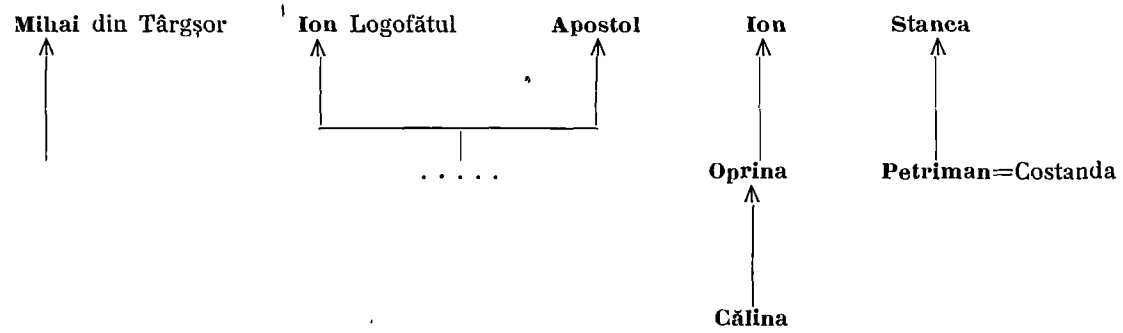

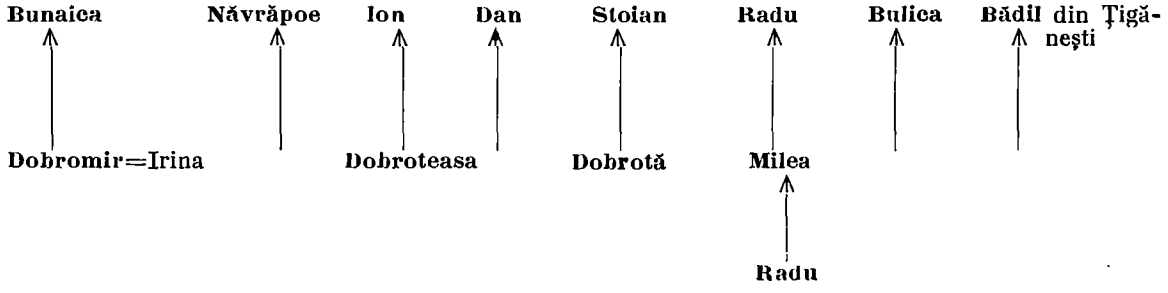

www.dacoromanica.ro

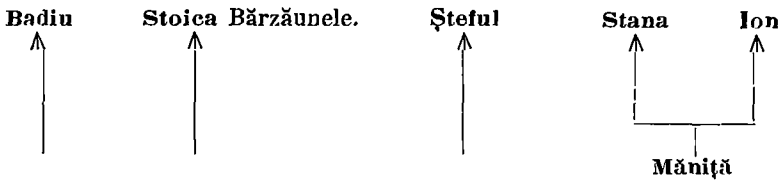

Fără dată (probabil către 1600). (Idem.) Cartea județului și a 12 pârgari către Coadă, ca să-i fie o vie a Grecei, . . . pentru că a fost Coadă și Grecea *tovarăși la miere* și au păgubit dela miere aspri 1900, și a plătit Coadă . . . la turcul 1900 aspri, partea lui 950 aspri și partea Grecei 950 aspri . . . deci să-i fie lui acea vie.

Fără an, Martie 15. (Ibidem.) Cartea județului și a 12 pârgari din oraș din Târgșor către Jupan Mihai ca să ție niște vie și moșie în dealul Fâstâcilor . . cumpărate dela Pătru ginerile lui Pădure cu 1700 aspri . . .

Fără an, Iunie 13 (Ibidem.) Zapis prin care Jupan Mihai Cupețul a cumpărat 2 fete de țigan dela mânăstirea *boierilor Stănceşti* [1]) din jos de Mănești . . . dela Radu Postelnicul și Negre fii lui Cârstian Postelnicul, dela Tâncea și mama lui jupaniță Neacșa . . . cu 730 aspri și ei au plătit de bir mânăstirea cu aceşti bani . . .

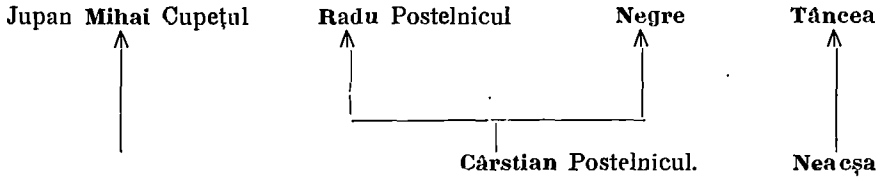

1600 Mai 15. (Ibidem) Hrisovul lui Nicolae Voevod sin Mihail Voevod către Stanciu și Buză ca să le fie moșie în Fâstâci . . . cumpărată dela Oprea Tălpădan cu 2000 aspri ... și vie cumpărată dela Sinu fiul lui Dadu cu 1400 aspri . . .

1) Cu multă probabilitate, ei sunt strămoșii boierilor cunoscuți mai târziu sub numele de *Filipești.*

www.dacoromanica.ro

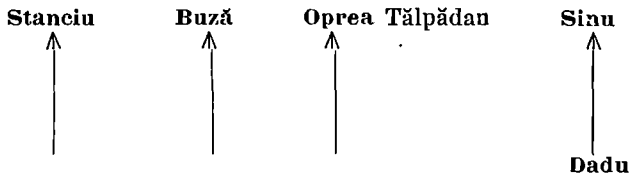

Fără an (probabil prin 1600) Februarie 1. (Ibidem.) Inscrisul lui Bunea Logofătul către Jupan Mihai și gineri-s'o Jupan Stanciul ca să-i fie din Bărcănești 3 părți . . . iar a 4-a parte să o stăpânesc eu Bunea Logofătul . . .

Insă pentru rîndul sf. mânăstiri eu m'am temut, pentru că a lăsat tatăl meu Coresi Logofătul cu mare blestem ca să nu aibă nimeni din neamul nostru voe să vînză, ci așa am întocmit cu Jupan Mihai și cu Jupan Stanciul ca să țiu eu și să stăpânesc însu-mi mânăstirea, cu grădini și cu livezi și cu ogrăzi, iar ei să aibă alte funii pentru acest loc, mai în jos de mânăstire sau mai în sus, unde le va plăcea lor.

Insă să se știe lămurit că 2 părți . . . din acéstă moșie, eu însu-mi le-am vîndut lui Jupan Stanciul ginerile lui Jupan Mihai și lui Jupan Mihai drept 8100 aspri, iar pe a 3-a parte eu i-am înfrățit pe ei, iar Jupan Mihai și Jupan Stanciul ei m'au dăruit cu 2 boi și cu 2000 aspri . . .

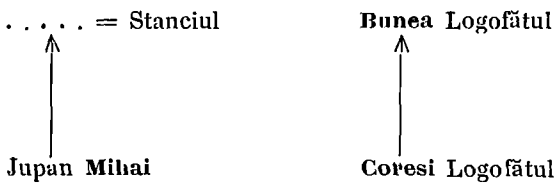

Fără an (probabil prin 1600) Aprilie 9. (Ibidem.) Scriu eu Bunea Logofătul această carte a mea, pentru ca să fie Jupanului Mihai și gineri-său Jupan Stanciului, din partea mea de moșie din Bărcănești 11 părți, din câmp și din apă și din toate vadurile de moară și din mori i du-pretutindenea du-preste tot hotaru, iar a 12-a parte de moșie du-pretutindenea și du-preste tot hotarul eu singur să o țiu și să o stăpânesc Bunea Logofătul, pentru că am lăsat-o a-mi fi mie pentru viețuire și odihnă.

Iar pentru rîndul sf. și D-zeiești mânăstiri, iată fac legătură : pentru că ne-au lăsat tată-meu Coresi Logofătu cu mare blestem ca să nu fie volnic din neamul nostru să o vînză, ci așa m'am tocmit cu Jupan Mihai și Jupan Stanciul pentru ca să o țiu și să o stăpânesc eu singur mânăstirea, cu grădinile și cu livezile și cu pometurile iar ei să-și ia altă funie pentru acel loc, din sus sau din jos de mânăstire, unde le va plăcea.

Insă fac cunoscut ca să se știe, pentru că 2 părți din mai sus zisa moșie, eu singur am vîndut lui Jupan Mihai și Jupan Stanciului drept 12500 aspri, iar a 3-a parte eu singur i-am înfrățit ; iar Jupan Mihai și Jupan Stanciul pentru frăție, el m'au dăruit pă mine cu 2 boi și i-am înfrățit și am vîndut de a mea bună voe și mărturii au fost anume Boica Șetraru i Voicilă ot Bătești și din Târgșor Fătul i Petrică. Așa precum este scris ne-am întocmit, într'alt chip să nu fie. Pecetea.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 22.

www.dacoromanica.ro

Bunea Logofătul . . . . . = Jupan **Stanciul**

Coresi Logofătul. **Jupan Mihai**

Fără an (de sigur 1601—1602) Noembre 22. (Ibidem) Cartea lui Simion Moghilă Voevod către Mihai din Târgșor . . . că am înțeles că sînt la tine cai domnești 8 . . . să-i dai în mâna lui Dumitru Postelnicul ca să-i aducă la Domnia mea . . .

Mihai din Târgșor.

Fără an (probabil 1601 – 1602) Noembre 30 (Ibidem.) Zapisul lui Bunea Logofătul... că am vîndut lui Jupan Mihai și gineri-său Jupan Stanciul . . . moșie în Bărcănești, jumătate . . . să împărțim frățește până la un picior de pământ.

Iar pentru rîndul sf. mânăstiri eu m'am temut, pentru că a lăsat tatăl meu Coresi Logofătul cu blestem mare, ca să nu aibă voe nimeni din neamul nostru să vînză ; însă așa am întocmit cu Jupan Mihai și cu Jupan Stanciul ca să stăpânesc și să țin însu-mi mânăstirea . . . iar Jupan Mihai și Stanciul să țină alte funii pentru locul sf. mânăstiri . . .

Două părți din jumătate . . . am vîndut-o însu-mi . . . drept 6000 aspri, iar peste a 3-a parte . . . i-am înfrățit drept 2 boi și 600 aspri . . .

. . . = Jupan **Stanciul** **Bunea Logofătul**

Jupan **Mihai** **Coresi Logofătul**

Fără an (sigur între 1602 –1611) Mai 22. (Ibidem.) Cartea lui Radu Voevod către Mihai din Tîrgșor ca să fie în pace de bir, de găleată, de fîn, de boi . . . etc. . . . pentru că l'am iertat D-mea . . . și l'a pus D-mea ca să fie la cerveni ales . . ; poruncește și județului și celor 12 pîrgari din oraș, ca să nu să atingă de bucatele . . . lui Mihai.

Mihai din Tîrgșor.

Fără an (sigur între 1602—1611) August 20. (Ibidem.) Cartea lui Radu Voevod către Stoica și alți sărmani din Bărcănești ca să fie în pace de către Bolești, Sulești și Șirin, pentru că nu sunt scrișî în catastih la Vistierul D-mele . . . ci am lăsat ca să aștepte pe Bunea, la multa și greaua datorie a lui.

www.dacoromanica.ro

1604 Februarie 10. (Ibidem.) Zapisul lui Bunea Logofătul către Jupan Mihai ca să-i fie din Miroslăveşti partea mea de moşie . . . pe care a cumpărat-o Jupan Mihai drept 15000 aspri . . .

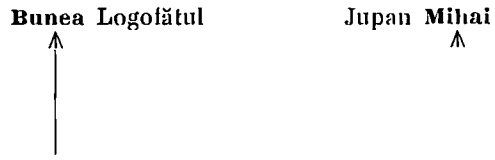

1608 Iunie 6. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod nepot răposatului Basarab Voevod către Neagul fiul lui Mihai, să-i fie moşie în Fâstâci, partea lui Chicul . . . cumpărată delà Stoica şi Bucur şi Neacşa vară primară a Chicului, cu 3600 aspri . . .

Şi iar a cumpărat Neagul dela Stoiana, moşie . . . drept 675 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagul partea Stoianei, de moară dela Teleajen, cu 900 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagul dela Stanciul Frăngulea . . . partea lui de moară . . . drept 900 aspri . . . şi partea lui Stanciul Ţărcar . . . drept 900 aspri . . . Să-i fie un pogon de vie în dealul Fâstâcilor . . . cumpărat dela Anca cu 610 aspri . . . şi altă parte tot a ei, cumpărată cu 900 aspri.

Şi iar a cumpărat Neagul partea lui Radul Părcălăboiul, din moară, cu 900 aspri şi un pogon de vie cu 300 aspri . . . şi din moşie cu 2000 aspri.

Şi iarăşi a cumpărat dela Gherghe Petrecescul 6 stj. cu 200 aspri . . . şi dela Pârvul 4 pogoane de vie şi 12 stj. de moşie cu 4100 aspri . . . şi dela Stana fata Petriceştilor $2^1/_2$ pogoane şi 5 stj. de moşie cu 3000 aspri . . . şi dela Bobea 2 pogoane şi 2 stj. de moşie cu 700 aspri . . . şi dela Radul fiul lui Cârstea Banul 2 pogoane de vie şi 2 stj. de moşie cu 5000 aspri . . . şi via popii Balotă $2^1/_2$ pogoane cu 3600 aspri . . . pentru că a cumpărat Neagul aceste vii dela Stan Grama nepotul popii şi dela Brumar fratele lui Păpădie . . .

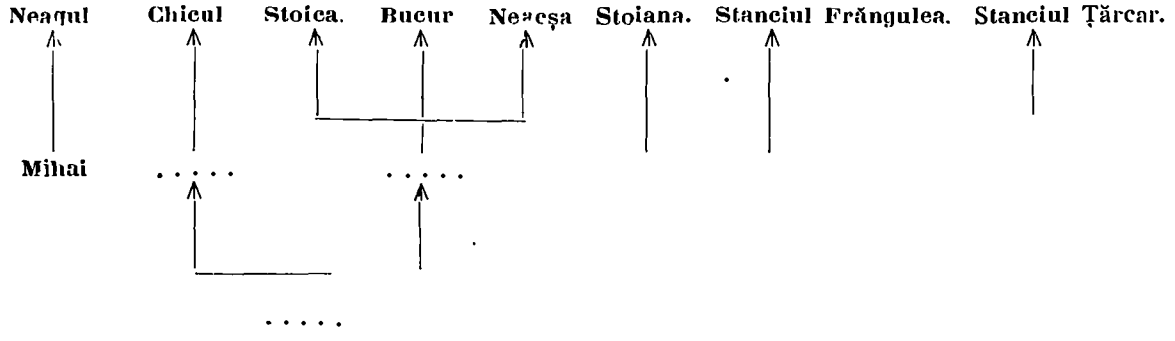

www.dacoromanica.ro

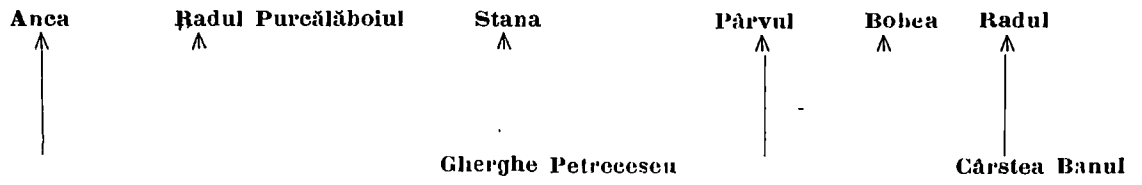

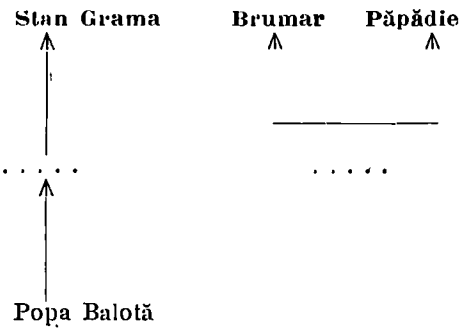

1610 Noembre 26. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod nepot lui Basarab Voevod către Neagul . . . ca să-i fie un țigan . . . ce a fost al Jupaniței Elina, Jupanița Palaloghii Logofătul din Câmpina . . . și pe care l'au vîndut ei . . . la care vînzare au fost aldămășari: Costandin și Nastea din Târgșor și Stoica Vataful din Bădeni și Petrican din Câmpina și Dumitru brat Coman.

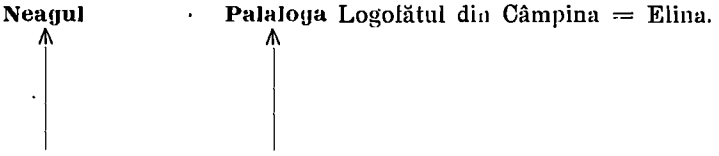

1612 Octombre 20. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod către Ghinea Postelnicul al doilea . . . ca să-i fie satul Șoprîliga din județul Saac . . . pentru că acest sat . . . au fost cnezi mai dinainte vreme . . . iar in zilele răposatului Mihail Voevod, ei sau vîndut cu tot satul ca să fie vecini . . . am întărit și D-mea lui Ghinea al doilea Postelnic . . . ca să-i fie lui de moștenire, pentru multa, buna și credincioasa slujbă cu care a slujit D-mele în multă vreme . . .

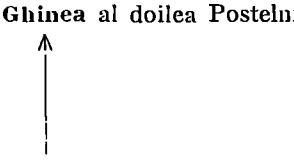

1614 Ianuarie 27. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod nepot lui Alexandru Voevod . . . către Jupan Mihai, Nastea, Neagul, Cornea, Lazăr, Drăghici, Stăniț

www.dacoromanica.ro

şi Stoica . . . ca toţi cei ce vor veni [1]) în sat la Negoeştii de lîngă Stănceşti, să fie în pace şi slobozi de bir [2]) . . . numai să dea pe an câte 100 galbeni . . . însă 50 galbini la sf. Dimitrie şi 50 galbini la sf. Gheorghe . . . [3])

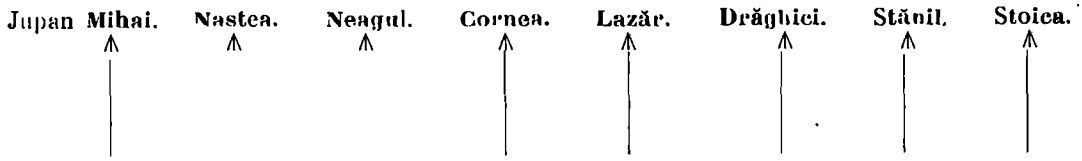

1614 Decembre 11. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod fiul Mihnii Voevod, nepot răposatului Alexandru Voevod bătrînul, către nişte săteni — Dobrin, Drăghici, Măican, Iarul, Popa Drăghici cu ceata lor —, ca să le fie moşie în satul Zăvoiu . . . pentru că aceşti oameni au fost mai nainte vreme knezi, însă ei sau închinat şi sau vîndut răposatului Mihai Voevod ca să-i fie vecini. Insă după scurtă vreme, răposatul Mihail Voevod s'a ridicat cu oastea sa asupra Ungarii şi i-a biruit şi aşa a dobîndit toată ţara Ardealului şi a stat D-nia-lui Craiu în Scaunul Albei-Iulia şi a toată ţara Ardealului.

---

1) . . încă şi altor oameni cari vor fi streini din altă ţară, ori din ţara Moldovei, sau de peste Dunăre, sau din ţara Ungurească, fie ori de unde vor fi, numai să fie ei fără dăjdii şi vor veni în sat . . . .

2) şi de găleată şi de fân şi de oi, şi de oae-seacă şi de dijmă şi de albine şi de goştina de porci şi pentru miere şi pentru cai de olac şi pentru clacă domnească şi pentru vinăriciu şi pentru bani din judeţ să nu impună în satul lor şi pentru toate slujbele şi dăjdiile câte sînt peste an în ţara D-mele, pentru că însu-mi D-mea am făcut întocmire şi am preţuit cu aceşti boieri ce sau zis mai sus, dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai D-mele din divan şi din curtea D-mele şi mari şi mici, ca să aibă ei bună pace şi linişte de către toţi boierii şi de către toate slugile D-mele cari vor fi în slujbă în acel judeţ, să fie în linişte şi încă în bună pace cu toţi oamenii lor câţi vor putea aduna în acel sat din altă parte, oameni streini fie ori de unde vor fi, numai să fie fără dăjdii şi aceştia toţi să fie în pace de toate câte sau zis mai sus.

Şi pentru oaste iarăşi să fie liniştiţi în zilele vieţii D-mele şi încă şi în zilele altor bătrîni şi bine-cinstitori Domni care vor fi după moartea noastră, numai să aibă ei a plăti şi a da D-mele dăjdii, pe an câte 100 galbini, aceşti boieri ce sau zis mai sus, cu satele lor şi cu toţi oamenii lor câţi vor răscumpăra din altă parte, oameni streini, fără dăjdii . . . .

3) Şi să aducă ei aici la D-mea acei galbeni cari sau zis mai sus, deplin la Vistieria D-mele, iar ei însă-şi dela sine să aducă aceşti galbini.

Iar pentru judecată şi dacă nu să poate face cu bătrînii din sat, ori cum ar fi judecata lor, cu dreptate, alţi boieri sau împliniri să nu să impună satului lor în nici o parte, ci să vină ei aici la scaunul D-mele unde să judecă toată ţara românească. Insă alţii să nu fie volnici a se aşeza în acel sat mai sus zis; aşa a întocmit D-mea cu aceşti boieri mai sus zişi dinaintea întregului Divan al D-mele.

Incă şi blestem a pus D-mea: după moartea D-mele pe cine va bine-voi Domnul Dumnezeu să fie Domn al ţării româneşti, sau din rodul inimii noastre sau din neamul nostru, sau după păcatele noastre pe un altul din Domnii pravoslavnici, dacă va cinsti şi va înoi şi va întări acest hrisov al D-mele, pe acela Domnul Dumnezeu să'l cinstească şi să'l întărească în domnia lui şi în veacul viitor sufletul lui. Daca însă nu va cinsti şi nu va întări acest hrisov al D-mele, ci'l va călca şi'l va lua în rîs şi-l va sparge, aceluia Domnul D-zeu să-i bată trupul lui aici, iar în veacul viitor sufletul lui şi ori-ce om s'ar ispiti să spargă acest hrisov al D-mele, acela să fie blestemat şi afurisit de Vlădica Domnul nostru Isus Hristos şi de 318 sf. părinţi dela Nikeia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Aria şi cu ceil'alţi necredincioşi Iudei şi au strigat sînge asupra Domnului Dumnezeului Hristosul său şi au zis: ia'l, ia'l şi'l răstigneşte şi sîngele lui asupra lor şi a copiilor lor, care este şi va fi în veci . . .

www.dacoromanica.ro

Apoi în urmă, în principatul sĕu a trimes pe prea iubitul și din inimă fiu al D-lui, Nicolae Voevod ca să fie Domn al țării românești și cinstitul Impărat încă i-a trimis lui schiptru dela cinstita Poartă și cu mare smerenie și a trecut multă vreme până când s'a milostivit însuși Nicolae Voevod și i-a dat și l'a miluit pe sluga D-mele Radul Logofătul din Boari cu : . . . satul Zăvoiul . . . pentru buna și credincioasa slujbă cu care a slujit ziua și noaptea în viața D-lui, mai cu seamă la grajdurile ce le făcuse el de piatră și i-a făcut lui și carte de moștenire . . .

Iar după moartea D-lui, domnul D-zeu a dăruit pe răposatul Simion Voevod și a venit Domn în țara rumânească și iarăși cu schiptru dela cinstitul Impărat turc și cu bună pace din toate părțile ; asemenea și d-lui răposatul Simion Voevod s'a milostivit . . . și l'a miluit cu acest sat . . . . pentru buna și credincioasa slujbă cu care a slujit d-lui în țări streine și cu vărsare de sînge și i-a făcut lui carte . . .

Asemenea și D-mea . . . am dat și am miluit . . . pe Radul Logofătul . . . cu satul Zăvoiul . . . iarăși pentru buna și credincioasa slujbă cu care a slujit și prin țări streine...

Iar acum , . . acești oameni din Zăvoiu câți au rĕmas din robia păgânilor turci și tătari, sărmani și goi . . . ei au căzut cu rugăciune . . . la Radul Logofătul ca să-i ierte de vecinie, pentru D-zeu și să se răscumpere de el cu ce vor putea . . . iar Radul Logofătul... a judecat din inima lui . . . și sau rĕscumpărat de vecinie . . . cu 19000 de bani, ca niște sărmani care n'au avut putere și i-au iertat Radul Logofătul . . . de vecinie, să fie cnezi... și să ție 2 funii și cât a dat fiecare, atât să țină pe aceste 2 funii, iar Radul Logofătul el să ție singur o funie întreagă de peste toată moșia din Zăvoiu , . .

Radul Logofătul din Boari.

1615 August 25. (Ibidem.) Zapis . . . că s'a înfrățit Nenul cu soru-sa Tudora și a dat Nenul fiul lui Neagoe un bou, prețul a fost 1000 aspri, sorii-sale Tudorii, iar Tudora a dat pentru frăție, fratelui său Nenul un pogon de vie în dealul Cândeștilor, cu loc cu tot, să-i fie lui nedajnic . . . și s'au înfrățit pe sf. evanghelie în sf. biserică a popi Nistor în Buzău. Martori au fost : chir Episcopu Kiril și din Cândești Neagul și Mușat și din Mărăcineni Ilie . . .

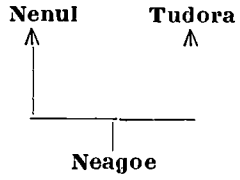

1615 Noembre 5. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Radu Voevod și Domn a toată țara românească, feciorul marelui și prea bunului răposatului Mihnii Voevod, nepotul bătrînului și pururea pomenitului răposatului Alexandru Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a

www.dacoromanica.ro

D-mele slugilor D-mele Neagului Postelnic și cu frații lui: Gherghe și Antonie [1]) feciorii lui Jupan Mihai ot Târgșor și cu feciorii lor câți D-zeu le va dărui, ca să le fie lor satul Bărcăneștii cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din vadurile de moară du-pretutindenea ori cât să va alege du-preste tot hotaru, pentru că l'au cumpărat acest sat ce sau scris mai sus Jupan Mihai tatu (sic) Neagului și al lui Gherghe și al lui Anton, însă numai partea Bunii Logofătului sin Coresie, câtă au avut-o în sat, dela Bunea Logofătul drept 20.000 aspri gata în zilele lui Simeon Voevod.

Însă să se știe că au fost lăsat Bunea Logofătul ne-vîndut din partea lui numai locul de mânăstire și cu grădina dimprejur; iar dupĕ aceia când au fost în zilele Radului Voevod Șerban, după moartea Bunii Logofătul iar Jupâneasa lui Caplea și cu feciorii lor anume Coresie și . . . (loc gol). ei au vîndut lui Jupan Mihai și acel loc de mânăstire cu grădina drept 2500 aspri gata.

Și iar au cumpărat sluga D-mele Neagu i Gherghe și Antonie moșie iar la Bărcănești partea Badii cu feciorii lui, câtă au avut și ei cu Bunea Logofătul acolea într'acel sat, dela Badea din Șkei, drept 1500 aspri în zilele D-mele, de au fost satu cumpărat deplin.

Și iar au cumpărat Neagul i Gherghe și Antonie sin Mihai, moșie la Miroslăvești partea Bunii Logofătul toată, sin Coresie Logofătul, din câmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și cu siliște în sat, ori câtă sĕ va alege.

Și iar au cumpărat Neagul i Gherghe și Antonie moșie la Ruși iar partea Bunii Logofătu, toată, sin Coresie, care au fost aleasă de către alți săteni, du-preste tot hotaru și cu rumânii, pentru că le-au cumpărat aceste mai sus zise moșii dela Bunea Logofătu drept 17000 aspri gata în zilele lui Simeon Voevod.

Și iar să fie slugilor D-mele Neagului Postelnic i Gherghe și Antonie moșie la Blejoii de jos ce să chiamă Alunișu, însă partea Pribeagului toată și a Radului toată, din câmp și din pădure și din apă și cu siliște în sat și cu pomet ori cât să va alege din apa Teleajinului până în Dâmbul, pentru că au cumpărat Jupan Mihai această mai sus zisă moșie dela Pribeagul și dela Radul drept 2000 aspri gata, pe vremea de foamete. Și iar au cumpărat Jupan Mihai moșie la Blejoii de jos însă partea Stancăi fata Irinii i a lui Drăghici i a tot neamului lor, partea lor toată ori cât să va alege de preste tot hotaru drept 2000 aspri, din apa Teleajinului până în Dâmbul. Și iar au cumpărat Jupan Mihai moșie la Blejoii de jos partea Pribeagului și a Radului toată câtă au fost rămas nevândută, drept 1500 aspri.

Și iar au cumpărat Mihai moșii la Blejoii de jos, partea Neagului Lolii toată ori cât se va alege, care au fost dela Voinea unchiul Radului, drept 250 aspri gata. Și iar au cumpărat Jupan Mihai moșie la Blejoii de jos, partea Câmpeanului toată ori cât să va alege de pretutindenea, dela Oana, drept 700 aspri gata.

Și iar au cumpărat Mihai partea Pribeagului i a nepoată-si Dumitrii, toată câtă au avut deosebi între Gonțați și între Inănulești și merge moșia din apa Dâmbului până în hotaru Târgșoru, dela Pribeagul și dela nepoată-sa Dumitra, drept 820 aspri.

Și iar au cumpărat Mihai moșie la Blejoi care este între hotar, dela Radu sin Drăgănel și cu 3 pogoane de vii și cu obrație și cu braniște și cu vad de moară în Teleajăn, partea lui toată drept 1400 aspri gata și să fie și Radul rumân.

Și iar au cumpărat Jupan Mihai moșie la Gonțați însă partea Oprii Denghii toată,

---

1) Acest Antonie este viitorul Voevod care a domnit între 1669—1672.

www.dacoromanica.ro

dela Oprea drept 700 aspri, de peste tot hotaru și s'au vîndut și el să fie rumân, pe vreme de foamete.

Și iar au cumpărat Jupan Mihai moșie la Pietroșani, însă partea Gherghinii și a lui Udriște a *4*-a parte din sat, din câmp și din pădure și din apă și cu rumâni și cu siliște în sat, du-peste tot hotaru, părțile lor, drept 6200 aspri gata în zilele răposatului Simeon Voevod și au vîndut acești mai sus ziși și numiți oameni ale lor moșii de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din împrejurul locului.

Drept aceia am dat și D-mea slugilor D-mele Neagului Postelnic i Gherghe și Antonie ca să le fie lor moșie ohavnică, feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele . Iată dar și mărturii am pus D-mea : Jupan Ianache vel Ban al Craiovei i Jupan Gherghe vel Vornic i Jupan Vintilă vel Logofăt i Jupan Dedul vel Vistier i Jupan Leca vel Spătar i Mihalache vel Stolnic i Bratul vel Comis i Lupul vel Paharnic i Jupan Bernad vel Postelnic și Ispravnic Vintilă vel Logofăt. Și am scris eu Lepădat Logofătul în Scaunul cetății Târgoiștii (sic). Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 23.

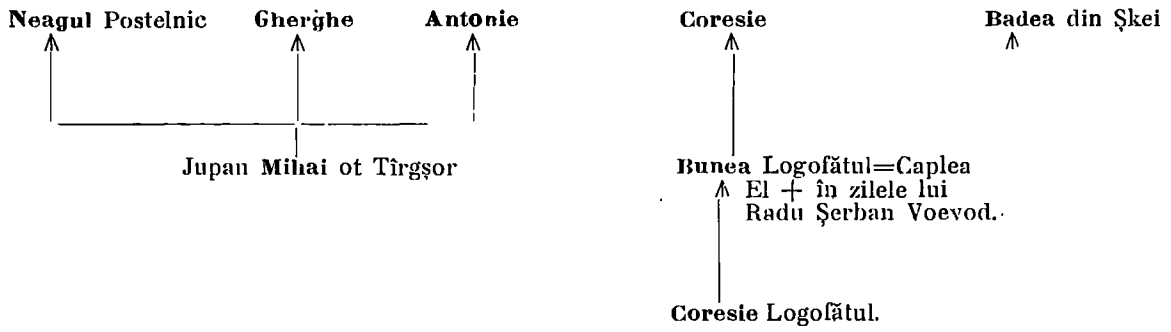

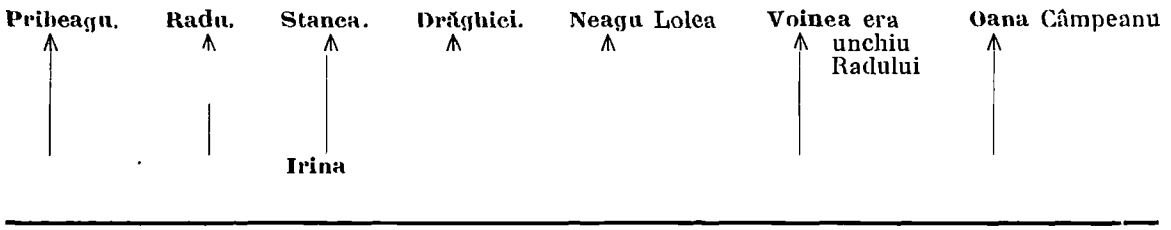

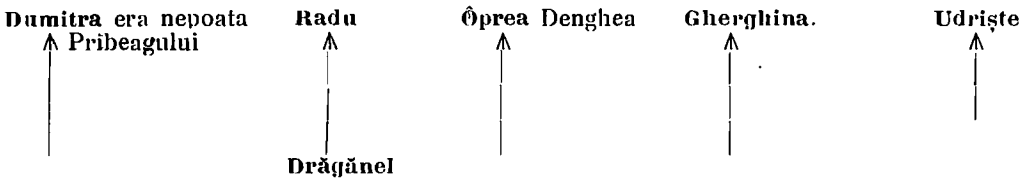

1619 Iunie 28. (Ibidem.) Hrisovul lui Gavril Moghilă Voevod fiul lui Io Moghilă Voevod către . . . . mai mulți megiași . . . . ca să le fie moșie în Bereșci, ce să chiamă toată partea călugărească . . . . însă ce a cumpărat Ivașcu Vornicul dela un frate al lor de moșie încă în zilele lui Mihnea Voevod și Ivașcu Vornicul . . . . a miluit cu această parte de mo-

www.dacoromanica.ro

şie pe sf. mănăstire din Bucureşti cu hramul sf. Ecaterina care este metohul sf. mănăstiri dela Sinaia .... şi au ţinut călugării moşia până în zilele lui Radu Voevod fiul lui Mihnea Voevod şi n'au avut nici un folos dela ea, fiind moşie pustie ....

Şi călugării .... dela Sinaia au trimes aci la metohul lor din Bucureşti .... la egumen şi la Vasile Vistierul ginerile lui Pană Vistierul care era ctitor în locul lui Pană Vistierul socrul său .... la această mănăstire din Bucuresci, ... să vînză .... moşia dela Bereşti .... şi să facă morile dela Svrăceşti .... ca să fie folos mănăstirii.

.... şi aceşti oameni .... au cumpărat moşia pustie dela Beresci .... şi a fost ispravnic Vasile ginerile lui Pană Vistierul .... cu 10000 aspri, pentru că să cuvenea ca să cumpere ei decât alţi oameni streini din altă parte, pentru că le-a fost moşia de moştenire lor ....

Să detaliază câte câţi bani a dat fie-care în parte .... şi au ţinut aceşti oameni moşia până acum în zilele D-mele, iar acum .... egumenul dela mănăstirea sf. Ecaterina, el n'a ştiut .... de vânzarea moşii din Bereşti .... că a vîndut-o egumenul (cel de mai nainte) şi cu Vasile Vistierul ginerile lui Pană Vistierul .... şi a ridicat pîră .... şi a venit aici în oraşul Tîrgovişte şi a dat de ştire tuturor dregătorilor D-mele şi între aceştia sau găsit din acei pristăviţi vechi ctitori, din bătrînul Ivaşcu Vornicul, noui ctitori şi Jupan Ivaşcu marele Vornic Băleanul nepotul lui Ivaşcu bătrînul Vornic Golescul şi Nicola marele Pitar nepotul lui Pană Vistierul .... şi au venit la pîră .... şi aşa am judecat .... ca egumenul şi cu ctitorii Ivaşcu marele Vornic şi Nicola marele Pitar, să dea înapoi toţi banii sus numiţilor oameni pe această moşie.

Insă .... am mai judecat .... că ar fi mare blestem şi păcat .... pentru truda şi munca acestor oameni, a să risipi şi a se sparge casele şi curţile lor şi ogradele lor cu poame câte au sădit şi viile lor ce au făcut pe acest loc pustiu şi au săpat toată pădurea cu sapa şi mulţi mărăcini cu mare muncă şi nevoe grea, cu multă şi mare trudă, toate pentru hrana lor, de când ei de atîta vreme sau trudit şi acum într'un ceas repede să se calce şi să peardă munca lor ca şi cum n'ar fi fost nici odată.

Insă .... D-mea am făcut tocmeala lor ca să se liniştească ei şi copii lor, ca să dea aceşti oameni .... încă 10000 de aspri şi încă să dea şi la sf. mănăstire câţi-va aspri sau scule de argint sau ţigani .... iar ei să ţie această moşie .... şi a rămas în acéstă tocmeală şi Ivaşcu marele Vornic şi Nicola Pitarul .... şi au făcut zapis cu mare legătură ca de acum înainte .... să fie a lor moşia. Şi au fost de faţă, următorii boieri : Tudosie Spătarul fiul lui Vintilă Vornicul, Radul Logofătul văr primar al Papei marele Logofăt, Nedelcu Comisul nepotul Cernicăi Vornicul, Stancul Logofătul, Radul Logofătul din Zloteşti, Manea Logofătul din Dărăşti, Badea Paharnicul din Detcoi, Nedelco Postelnicul din Mrăşi, Ilie fratele lui Lazăr. Paharnicul, Ştefan Logofătul din Ţigăneşti, Neculcea fiul lui Neagoe din Curte, Calotă Vataful din Popeşti, Ivan din Novaci, Ionaşco din Novaci, Nedelco Căpitanul din Dărăşti, Şerban fiul lui Semanoe din Bucureşti, Dumitru Caliţii, popa Anghel, popa Fiera, popa Constandin, Dumitru Turcul şi din Creţeşti Bârcă, Ionaşco Comisul fiul lui Negrea Spătarul .... urmează martorii Divanului.

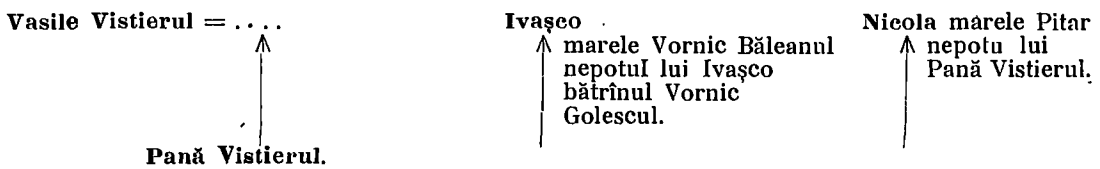

www.dacoromanica.ro

1623 Aprilie 23. (Ibidem.) Cu mila lui D-zeu Io Radu Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului răposatului Mihnei Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele lui Vasilie Vistieru și Jupanesei lui Dumitrii și cu feciorii câți D-zeu îi va dărui, pentru ca să-i fie lui moșie la Românești din Mociorăți, însă partea Radului Broșteanului toată din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul ori cât să va alege și cu rumânii anume Dobre (loc alb), pentru că au cumpărat dela Radul Broșteanul drept 3000 aspri gata încă du-prin zilele lui Mihai Voevod.

Și iar au cumpărat Vasilie Vistierul și Jupâneasa lui Dumitra moșie la Românești din Mociorăți 2 părți dela Moș și dela Voicilă și cu un rumân anume Stan Boțoc drept 2000 aspri gata și să fie și el rumân, încă din zilele lui Șerban Voevod.

Și iar a cumpărat Vasilie Vistieru și Jupâneasa lui Dumitra, moșie la Românești, dela Radu din partea popi Dragotă a 3-a parte, drept 1000 aspri gata. Și iar au cumpărat Vasilie Vistieru moșie la Românești dela Boga din partea Tatului 2 părți du-preste tot hotarul și cu rumânii anume Dragne și Ion și Călin drept 6000 aspri. Și iar au cumpărat Vasilie Vistieru și Jupâneasa lui Dumitra moșie la Românești, dela Jupâneasa Voica din partea Tatului a 3-a parte, drept 3000 aspri gata.

Și iar să fie lui Vasilie Vistieru un rumân anume Toader, pentru că i l'au dăruit *Doamna Neaga* încă de când era în viață. Și iar să fie lui Vasilie Vistieru un rumân anume Grozea, pentru că i l'au dat și i l'au dăruit *Doamna Elina*. Și iar să fie lui Vasilie Vistieru un rumân anume Stoica, pentru că i l'au dat și i l'au dăruit Dumitru Comisul.

Și au vîndut acești numiți oameni ce sînt mai sus zișii, aceste moșii care s'au zis mai sus, de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului și din sus și din jos și cu mărturii anume (loc alb) și Cârstea Logofătul și din Târgșor Stoica și din Poiana Bogdan, cari au mărturisit cum-că au cumpărat Vasilie Vistieru aceste mai sus zise moșii. Drept aceia am dat și D-mea lui Vasilie Vistieru și Jupânesii lui Dumitrii, pentru ca să le fie lor de moșie și ohavnică lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea : Jupan Vintilă vel Vornic i Jupan Papa vel Logofăt i Jupan Hrizea vel Vistier i Jupan Necula vel Spătar i Bertolomei vel Stolnic i Furtuna vel Comis i (loc alb) vel Paharnic i Jupan Trufanda vel Postelnic și Ispravnic Papa vel Logofăt. Și am scris eu Staicul (sau Stancul ?) Logofătul în scaunul cetății Tîrgoviștii. Pecetea gospod.

Acest izvod sau tălmăcit . . . la 1818 Mai 23.

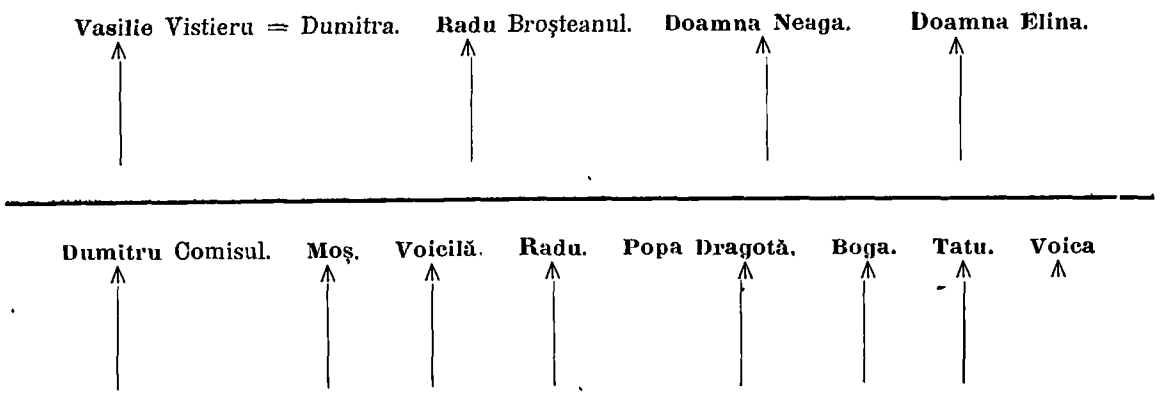

www.dacoromanica.ro

1623 Iunie 15. (Ibidem.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod către Neagu și frații lui Gherghe și Antonie . . . ca să le fie $6^1/_2$ pogoane de vie în dealul Trăstianul... cumpărată dela Vâlcul și Oană cu 12300 aspri.

Și iar a cumpărat Gherghe și fratele lui: Neagul și Antonie, din moșia Popeștilor . . . o funie . . . cu 1200 aspri. Apoi să le fie lor o țigancă . . . cumpărată cu știrea lui Radul Logofătul din Frijureni, dela Ștefu1 din Stănceşti cu 3000 aspri . . . Apoi să le fie un copil de țigan . . . schimbat cu Băstian ? Clucerul, cu știrea lui Radu Paharnicul din Frijureni...

Și iar să le fie o țigancă . . . schimbată cu *mânăstirea Mislea* . . . cu știrea *ctitorilor: boierii din Cocorăști* . . . dând în schimb 2 boi.

Și aldămășari au fost: din Trăstiani Voinea, Negre, Elez, Brătian, Drăgan și din Cioceni Stan, din Negovani Dragul, Daneș, Radul, Cârstian și din Pucheni Radul și din Brăgești Voicu și bătrînul Milea și din Popești popa Jitian și Răuțu . . . urmează martorii Divanului.

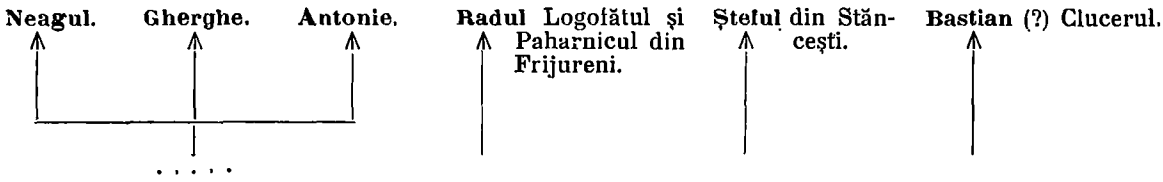

1623 Noembre 10. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Radu Voevod către Radul Logofătul ca să-i fie moșie în Ojogenii din județul Ialomița, $^1/_2$ de sat, partea lui Dragul Postelnicul din Slătioare . . . cumpărată cu 14000 aspri. Apoi să-i fie moșie în Dădulești . . . cumpărată dela Barbul Postelnicul și dela fratele-său Ivan din Mănești, cu 12.000 aspri.

Apoi, moșie în Stroești, din partea ce a fost domnească, cumpărată de Mihail Voevod, pentru că a cumpărat Radul Logofătul dela megiași . . . pe vremea când s'au răscumpărat ei de vecinie dela Gavril Vodă, cu 20.000 aspri. Apoi să-i fie tot în Stroești, partea Stoicăi Țoței . . . cumpărată dela Stan și dela femeia sa Calea, cu 1000 aspri. Apoi, tot în Stroești partea lui Matei fiul lui Barbul din Lipărești . . . cumpărată cu 600 aspri.

Apoi să-i fie și o familie de țigani . . . cumpărată dela Mihart Postelnicul din Văgiulești și dela Stroe Postelnicul din Oteteliș cu 11.000 aspri. Să-i mai fie . . . alți țigani . . . cumpărați de Danciul Vataful Doicescu, dela Banciul și dela femeia sa Stana fata lui Staicu din Suslănești cu 33 de galbeni, iar Danciul Vataful . . . i-a vîndut lui Radul Logofătul . . . tot cu 33 de galbeni.

Și iar să-i fie o țigancă cu 2 fete . . . cumpărate dela Jupanița Voica și dela fii ei: Udrea, Bogdan și Pană . . . cu 4000 aspri. Apoi, alt țigan . . . cumpărat dela Iane Spătarul și dela Jupanița lui Elina din Mărgineni, cu 30 de ughi. Apoi, altă țigancă . . . pe care a dat-o Nedelco Comisul din Bucov, pentru niște bani ce i-a împrumutat Radul Logofătul, cu care a plătit alți țigani dela Necula Slugerul ce i-a vîndut soacră-sa Jupanița Maria; apoi când a voit să-i plătească Nedelco Comisul banii, Radul Logofătul l'a iertat de acești bani, 7 galbini . . . pentru acea țigancă. Și au fost boieri mărturii: Jupan Cernica fost mare

www.dacoromanica.ro

Vornic, Ionaşco Comisul din Borus, când i-a iertat Radul Logofătul aceşti 7 galbeni lui Nedelco Comisul, şi alţi boieri . . . urmează mărturiile Divanului.

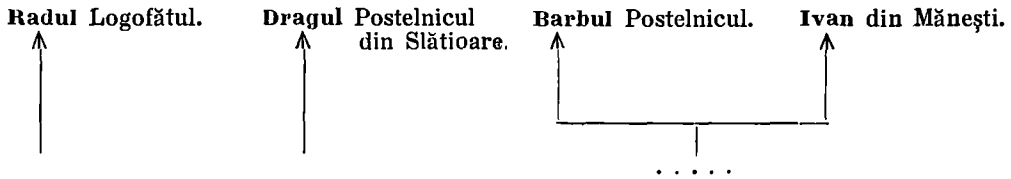

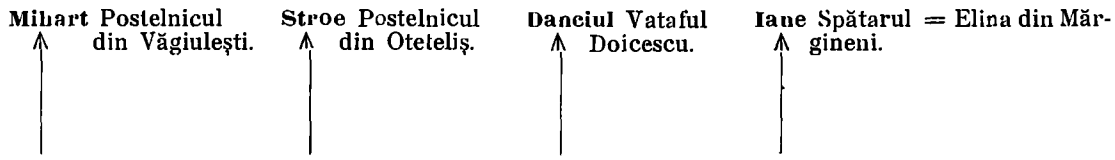

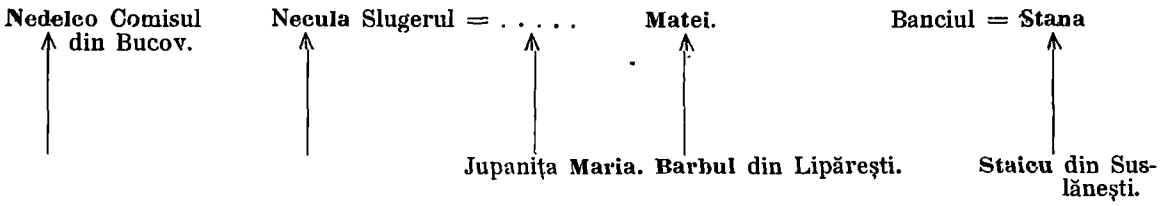

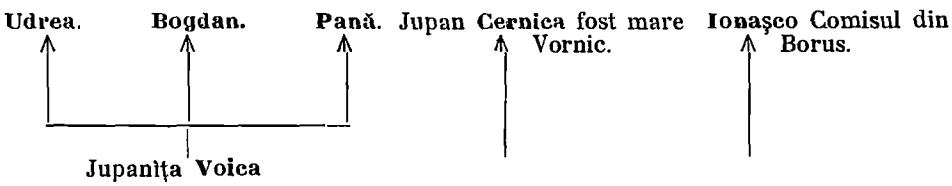

1624 Martie 2. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Radu Voevod către Neagul Postelnicul cu fraţii săi Gherghe şi Antonie . . . ca să le fie moşie în Fundul Dodei care este pe lângă hotarul Popeştilor . . . cumpărată de ei dela Jupaniţa Elena fata Jupaniţii Frusinii din Brătileşti şi dela fii ei Dumitru şi Neacşa cu 4000 aspri gata şi cu 50 vedre de vin, pentru că a fost datoare Jupaniţa Frusina mama Jupaniţii Elina, Neagului Postelnicul şi lui Gherghe şi lui Antonie, un covor şi un răclit, preţul lor 2000 novţi bani şi aşa s'au tocmit Jupaniţa Elina şi cu feciorii ei . . . şi au dat această moşie pentru datoria mamei sale . . . şi le-au mai dat lor 4000 de bani şi fac împreună 6000 de bani şi 50 vedre de vin . . . şi s'au tocmit ei . . . încă în zilele părintelui D-mele Io Radul Voevod când s'a dus în ţara Moldovii . . .

Şi au fost mărturii: din Negoeşti Fătul şi Albul şi din Brătileşti Stoica, Pascul, Tudor, Coman, Dima şi Stan fiul lui Danco . . . urmează martorii Divanului.

www.dacoromanica.ro

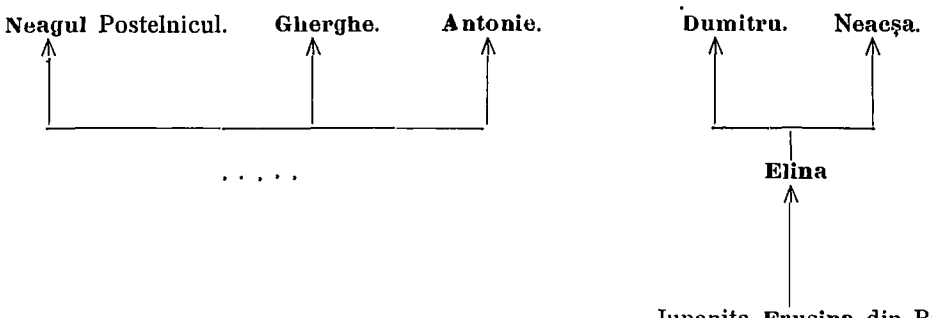

1625 Ianuarie 25, (Ibidem, còpie veche.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Voevod și Domn a toată țara rumânească, feciorul marelui și prea bunului și milostivului Io Radul Voevod, dat-am D-mea acéstă poruncă a D-mele slugilor D-mele Neagului și frate-sĕu Gherghe, feciorii lui Mihai din Tîrgșor și cu feciorii lor câți D-zeu le va da ca să le fie lor moșie la Bărcănești, însă moșia ce au fost cumpărat-o cumnată-său Stanciul împreună cu Neacșa sora Neagului și a lui Gherghe, fămeia Stanciului.

Apoi când au măritat Neagul și Gherghe pe soru-sa Neacșa dupe Stanciul, i-au dat zestre 80 de galbeni și un păhar de argint și 6 brățări de argint și 3 conteșe de postav și 2 mintii de postav și 3 cai și 4 boi și 4 vaci; apoi când au fost pe urmă, Neacșa sora Neagului și a lui Gherghe, ea au murit cu copii cu tot. Intru aceia, după moartea ei, iar Neagul și Gherghe ei și-au cerut zestrile soră-si Neacșii dela cumnată-sĕu Stanciul, iar el n'au vrut să dea zestrile ce s'au zis mai sus ci au fugit Stanciul la Brașov, iar dela Brașov au fugit la Moldova, apoi de acolo el s'au dus la Brăila de s'au însurat. Apoi dupĕ ce s'au însurat, iar Stanciul el au venit să ție moșia din Bărcănești ce o au cumpărat, iar Neagul și Gherghe ei și-au cerut zestrile dela cumnată-său Stanciul.

Apoi au venit la pîră de s'au pârât de față înaintea lui Alexandru Voevod sin Iliaș Voevod, iar dupĕ aceia, Alexandru Voevod, D-sa au judecat și au dat 4 megiași între dînșii ca să-i tocmească, iar megiașii i-au tocmit cu sufletele lor cum să ție Stanciul din moșie a 4-a parte și să întoarcă zestrile înapoi.

Iar dupĕ aceia, cumnată-său Stanciul el au murit, iar când au fost în zilele lui Gavriil Voevod, dupĕ moartea Stanciului, iar fămeia lui, ea au venit la pâră cu Neagul și cu Gherghe pentru moșia din Bărcănești. Apoi întru aceia, Gavriil Voevod d-sa au judecat ca să întoarcă femeia Stanciului zestrea Neacșii sora Neagului și a lui Gherghe și să ție moșia. Apoi femeia Stanciului, ea sau lăsat și de zestre și de moșie și am văzut D-mea și cartea lui Gavriil Voevod, cum este mai sus scris.

Drept aceia, am dat D-mea Neagului și lui Gherghe ca să fie în pace de către femeia Stanciului și să le fie lor moșia din Bărcănești, de baștină și ohavnică feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu se clătească dupe zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea: Jupan Papa vel Vornic și Jupan Fiera vel Logofăt i Jupan Vlad vel Vistier i Miho vel Spătar i Vartolomi vel Stolnic i Jupan Bratul vel Comis i Gherghe vel Paharniç i Jupan Dumitrache vel Postelnic și Ispravnic Fiera vel Logofăt. Și am scris Lepădat în cetatea Tîrgoviștii.

www.dacoromanica.ro

Acest izvod s'au tălmăcit . . . la 1818 Mai 23.

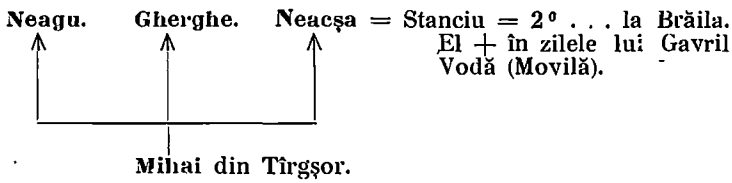

1628 Iulie 18. (Ibidem.) Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Iliaș Voevod către Neagul și cu frații săi Gherghe și Antonie din Negoești lîngă Târgșor . . . ca să le fie niște țigani . . . pentru că i-a cumpărat ei, fii lui Mihai, . . . dela Mihai Postelnicul din Sărata cu 14.000 aspri.

Și iar au cumpărat ei dela Nenciul Vornic și dela Jupanița sa Neacșa din Mănești o țigancă cu 3400 aspri . . . și au fost atuncea la tocmeală boieri mărturii: din Vai de iei Costandin și din Negoești Nastea și din Gortoești Dima.

Și iar au cumpărat ei . . . vie cu 3400 aspri . . . și altă vie tot cu 3400 aspri . . . și altă vie cu 2000 de aspri.

Și iar au cumpărat dela ei Necula fiul lui Mihai din Popești și dela femeia sa Slăvița, partea lor de moșie cu 1000 aspri . . . și dela alți megiași tot în Popești, cu 800 de aspri . . . urmează martorii Divanului.

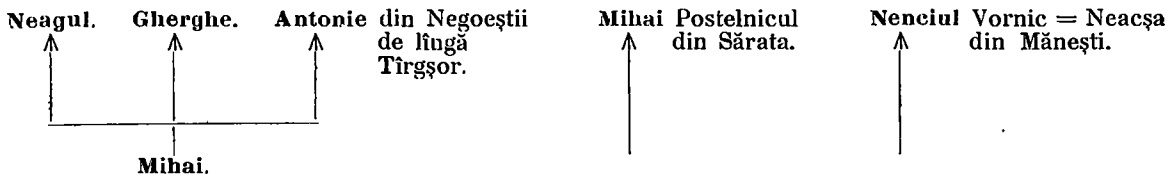

1631 Iulie 6. (Ibidem.) Hrisovul lui Leon Voevod sin Ștefan Voevod către Mihalcea Vornicul din Pătărlage . . . ca să-i fie moșie în Cândești din județul Buzău . . . mai multe părți de moșie . . . cumpărate dela mai mulți moșneni . . . cu 1000, 2000, 2000, 1800 de aspri . . . Și au fost mărturii la acele vînzări: Cernat Logofătul din Puțintei, Armega din Potoceni, din Vernești Jipa . . . și alți . . . urmează martorii Divanului.

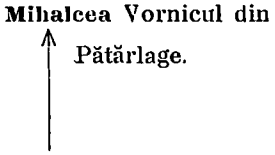

1631 August 17. (Ibidem.) Hrisovul lui Leon Voevod sin Ștefan Voevod către popa Șerbu din Odobeni . . . ca să-i fie niște vii . . . în Cândești . . .

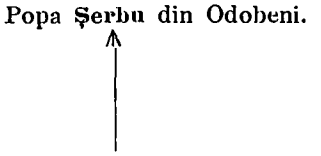

www.dacoromanica.ro

Fără dată (sigur 1633 1654.) (Ibidem.) Hrisovul (rupt în multe părţi) lui Matei Vodă către Radu mare Logofăt . . . ca să-i fie moşie în Mărăcineni din judeţul Ialomiţa, între Ojogeni şi Lipăreşti . . . care moşie a fost pustie, fără bir, încă de mai nainte vreme din zilele altor Domni, ne-scrisă în catastih la vistieria domnească . . . pentru dreapta şi credincioasa slujbă, ce a slujit D-mele şi ţării . . .

Radu mare Logofăt.

↑

1634 August 3. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Voevod . . . către Jupan Ivaşco marele Vornic . . . ca să-i fie moşie la Ojogeni, la Slătioarele de jos şi Mărăţi însă partea verii sale Jupaniţii Stancăi fata Borcii Postelnicul din Slătioare . . .

Însă, acum în zilele D-mele, Jupaniţa Stanca fiind singură Jupaniţă fără copii şi i-au rĕmas toate ei şi alte rudenii de sînge ale Jupaniţii Stancăi mai de aproape nu sunt afară de vărul ei Jupan Ivaşco marele Vornic şi nepotul ei Pătraşco Postelnicul fiul sorei sale Jupaniţa Neacşa.

Intru aceasta . . . Jupaniţa Stanca însă-şi . . . a dat Jupanului Ivaşco marele Vornic... jumătate din Ojogeni şi din Slătioarele de jos şi din Mărăţi . . . iar altă jumătate din partea Jupaniţii Stancăi a rĕmas ca să fie la mâna nepotului ei Pătraşco Postelnicul. Insĕ Jupan Ivaşco marele Vornic, până când va fi Jupaniţa Stanca vie şi cu suflet, să aibă a o căuta şi la bine şi la rău . . . iar dupĕ moartea ei . . . să o pomenească . . .

Altă întocmire a făcut iarăşi Jupaniţa Stanca . . . cu Jupan Ivaşco marele Vornic împreună cu nepotul ei Pătraşco Postelnicul pentru moşiile ce avea cotropite de către alţi... ca să scoată vărul ei Jupan Ivaşco . . . acele moşii cotropite . . . şi să le ţină pe toate Jupan Ivaşco marele Vornic singur jumătate, iar Jupaniţa Stanca cu nepotul ei Pătraşco Postelnicul să ţie ei amîndoi cea l'altă jumătate . . . şi au făcut şi zapis cu boieri mărturii anume : Jupan Hrizea marele Ban, Radul Năsturel fost mare Logofăt, Gligorie mare Logofăt, Dumitru Dudescul mare Vistier, Mihai mare Spătar, Vasilie mare Stolnic, Buzinca mare Comis, Vucina mare Paharnic, Costandin mare Postelnic, Radul al doilea Vistier, Nenciul Vornic, Mavrodin Vornic, Dumitru Vornic, din Togozeni Paraschiva Vornic, Bunea Logofătu, Şerban Logofătu, Iane al doilea Sluger, Andrei Rudeanul Sluger, Drăgoi Logofătul . . . urmează martorii Divanului.

Pătraşco Postelnic.

↑

Neacşa. **Stanca.** **Ivaşco vel Vornic.**

↑ ↑ ↑

veri.

Borcea Postelnicul din Slătioare.

www.dacoromanica.ro

1634 August 12. (Ibidem) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod către Popa Neniță din Fundeni ca să-i fie moșie la Găujeni din județul Slam—Rîmnic și Brăila . . .

Apoi . . . în zilele lui Leon Vodă, în anul 7139 — 1631 sau omorît patru oameni pe moșia satului Bălțații și a trimes Leon Vodă acolo pe Mirceă al doilea Armaș ca să ia deșugubină dela toate hotarăle din împrejurul locului și au ajuns și hotarăle satului Găujanii la acèstă deșugubină, ughi 20 și toți locuitorii satului Găujanii au fugit în altă parte. Insă au luat Roșii din Slam-Rîmnic, dela Bărcan fiul popii Danciului din Gârbovi un cal bun și au pus prețul lui ughi 20 pentru deșugubina Găujenilor și el nu era de acolo și n'a avut nici o treabă cu ei.

După aceia, Bărcan a găsit un om locuitor în Găujeni . . . și a luat dela el 2 boi și ughi 10 pentru calul său. După aceia, Coman, să duce la locuitorii satului Găujenii, părtașii lui de moșie, în orașul Brăila . . . și i-a întrebat pe ei și le-a zis: ca să plătească moșia lor, toți împreună, de acéstă deșugubină; ei toți au zis cu gurile lor că de acum înainte nu le trebue moșie, nici nu voiesc a da nici un ban și cui trebue moșie să dea banii și să o țină . . . iar Coman a pus mulți oameni mărturie . . .

Deci Coman a făcut moșia din Găujani vînzătoare ca să plătească deșugubina și . . . a cumpărat-o popa Neniță . . . cu o iapă cu mânzul ei ughi 10, bani gata ughi 10 și camăta lor ughi 10, fac 30 ughi . . . urmează martorii Divanului.

Popa Neniță din Fundeni.

1640 Martie 10. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod către Jupan Bunea al doilea Vistier ca să-i fie 202 pogoane vie în satul Bozianii în județul Saac . . . cumpărate dela Vintilă Iuzbașa de Cerveni din Tătulești și dela fii săi: Calotă, Dragomir și Mihalașco drept 26.000 aspri și o haină de purpură 5 coți, foarte bună . . . și alte vii . . . cumpărate dela Ivan al doilea Postelnic fiul lui Nedelco Boteanul Clucerul drept 21.000 aspri . . . . . urmează martorii Divanului.

Bunea al doilea Vistier. **Calotă.** **Dragomir.** **Mihalașco.** **Ivan al doilea Postelnic.**

Vintilă Iuzbașa de Cerveni ot Tătulești. **Nedelco Boteanul Cluceru.**

1642 Ianuarie 15. (Ibidem.) Zapis pentru vânzarea unui stj. de moșie și vie în Cândești, între moșneni, cu 1400 aspri . . .

1644 Noembre 18. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod . . . către mai mulți oameni, ca să le fie moșie în satul Burciuleștii din județul Slam-Rîmnic . . . și în Stăești

www.dacoromanica.ro

. . . Căpoteşti . . . care sate şi moşii au fost mai dinainte vreme ale Burciului Vistieru . . . [1]).

Dintr'acest document extragem:

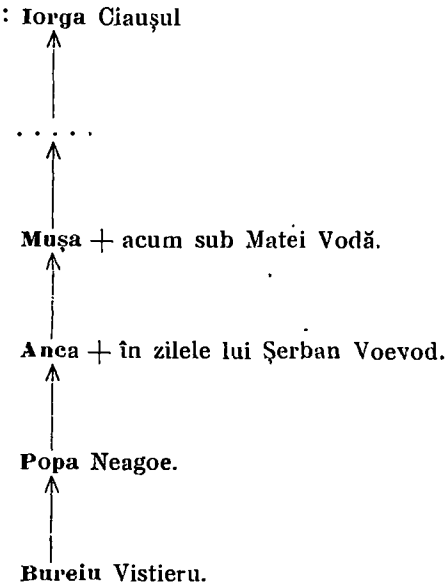

1647 fără lună şi zi. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Vodă Basarab către Jupan Gherghe Vistierul şi Jupan Bunea Vistierul . . . ca să le fie moşie în Dârzea din judeţul Vlaşca . . care moşie au fost de moştenire megieşască birnică la catastihul vistierii D-mele . . .

---

1) . . . şi sau plîns (Anca şi Muşa, în zilele lui Şerban Voevod) şi s'au jeluit pentru nevoia şi sărăcia lor, că sînt cutropite moşiile lor şi moştenirile lor pe limba altor oameni înşălători, de către răposatul Mihail Voevod; iar Şerban Vodă pe acea vreme era d-lui la Mihai Vodă, mare Paharnic şi ştia foarte bine d-lui că s'a cotropit din aceste moşteniri, de către răposatul Mihail Voevod, pe gura altor oameni înşelători şi fără nici o plată, pentru că mai nainte vreme, în zilele lui Mihail Voevod, multă greutate şi nevoe au avut de către Mihalcea Banul, ca să-şi vînză moşiile, iar ele n'au vrut să le vînză nici răposatului Mihail Voevod, nici nimănui.

Pentru că a văzut D-lui Şerban Vodă şi cartea răposatului *Negru Voevod*, vecinica pomenire şi cartea răposatului Vlad Voevod şi cartea răposatului Alexandru Voevod tatăl Mihnii Voevod şi cartea lui Mihail Voevod, că n'au fost vînduţi Stăeştii, nici Burciuleştii, nici Căpoteştii . . .

La acésta, răposatul Şerban Voevod cum a văzut aceste bătrâne cărţi . . . vechi, rupte, înegrite şi îngăurite . . . D-lui au făcut cartea D-lui la mâna Ancăi şi cu fata ei Muşa şi a înoit . . . ca să ţie ele . . . aceste moşii . . .

Iar când am fost acum în zilele D-mele, Muşei fata Ancăi, i s'a întâmplat moarte . . . şi a lăsat ea aceste sate, nepotului ei Iorga Ceauşul şi lui Stanciul Ceaprazarul . . . Să vorbeşte de cartea lui Alexandru Voevod dela leat 7081=1573 şi a lui Şerban Voevod dela leat 7111=1603.

Apoi acum, nişte oameni (urmează numele lor) . . . ei au ridicat pîră a doua oară că n'au putut să jure 12 boieri . . . şi că au avut şi ei parte în aceaste moşii . . . şi au scos o carte a lui Alexandru Voevod Iliaş cu leatul 7137=1629, al doilea rînd, rea şi mincinoasă, pe numele Neagului biv vel Agă şi Andrei Iuzbaşa fratele lui şi alţi oameni . . . şi o carte a lui Leon Vodă, pe numele lui, rea şi mincinoasă, iar altul . . . zicea că a cumpărat şi n'are zapis şi a scos o carte a lui Radu. Voevod Mihnea, rea şi mincinoasă, cu leat 7100 = 1592.

Insă D-mea am citit toate cărţile . . . şi am osibit pe cele rele şi mincinoase ce le-au făcut cei fără minte şi înşelători şi . . . le-am rupt în marele divan . . . şi n'au avut gură să deschidă, nici cu limba lor vre-un cuvînt să zică pentru sate şi moşii . . .

www.dacoromanica.ro

Iar acum . . . megiașii din Dârzea, ei ca niște oameni răi și vicleni, s'au ridicat și au fugit din sat în altă parte și a rĕmas birul domnesc și haraciul cinstitului Impărat jos și nici un obraz n'a voit să se întoarcă la moșia lor și la bir. Deci . . . văzând D-mea așa vicleniе a lor . . . am dat toată moșia Dârzii . . . paharnicilor și mazililor și cervenilor din Cucuruzii din Vlașca, să le fie de moșie . . . și să aibă a plăti ei birul și toate dările lor la vistieria domnească și la nevoia țării.

Drept aceia, paharnicii și cei l'alți slujitori de acolo, ei au plătit birul și . . . darile Dârzenilor într'un an și jumătate, iar sătenii din Dârza n'au voit să plătească birul la moșia lor. La acésta, paharnicii . . . au vîndut toată moșia Dârzii . . . lui Jupan Gherghe Vistierul și Bunea Vistierul cu 14600 aspri . . .

Apoi . . . ei au avut pîră . . . zicând oamenii că au vîndut acéstă moșie cu bir cu tot . . . iar mai sus numiții boieri au mărturisit că ei, au vîndut moșia statornică, iar pentru bir nu este cu știrea lor . . .

Li sĕ dă paharnicilor . . . lege 12 boieri ca să jure . . . dar au rĕmas de lege . . . urmează martorii Divanului.

Gherghe Vistieru. **Bunea** Vistieru.

1650 Mai 5. (Ibidem, copie veche.) Adecă noi 12 boieri anume: ot Vernești Jipa i Stanciul Grecul i ot Zorești Manea i Vasilache Juzbașa, i ot Mărăcineni Sava Binghiul i Bratul Coetescul i ot Râmnec Neagoe Căpitanul i ot Bărbulești Pătru Iuzbașa i ot Obidiți Murgea i ot Rîmnic Neniță dascăl i Răzmiriță Juzbașa ot Mărtinești, noi toți împreună acești boieri cari ne-au luat Negoiță Paharnicu ca să-i hotărîm niște moșii dela județu Slam-Rîmnic i Brăila, strânsu-ne-am și am mers acolo la Balta Albă și i-am hotărît moșiile ce au avut de cumpărătoare și de milă, pre cărți și pre zapise.

Alesu-i-am satul Găojanii tot și cu tot hotarul, pre semnele și pre hotarăle cele bătrîne și satul Căpoteștii tot și cu tot hotarul și satul Bărbulești tot și cu tot hotarul și satul Blehăneii tot și cu tot hotarul și să fie 557 de stânjeni din satul Epureștii iar alăturea cu moșia lui de lîngă Găujani, pentru că acéstă moșie cumpăratu-o-au dela Stana fata lui Roman și dela Manea nepotu Mierăului Vataf și dela Stănislava și dela Tudoran ot Epurești și am alăturat acéstă moșie alăturea cu Găojanii, pe din sus.

Pus-am piatră în muchea Călmățuiului și am pus un bolovan în drumul Brăilii și în drumul Odăii în piatră și în drumul Găojanilor în capul moșii iar în piatră. De acoalea înainte să mai lungesc moșiile Găojanilor și a Căputeștilor și a Burciuleștilor și a Blehanilor de merg până în crucea lui Talpeț, iar hotarul aeestor sate pre din jos să se știe în Galicia în drumul Gradiștii, în piatră și lîngă Suligatul iar în piatră, pre hotarul cel bătrîn sau pus 6 pietrii până în Balta-Albă.

Și iar să fie lui Negoiță Paharnicul o moșie ce se chiamă Steasca, care să înceapă din capul ocinii Burciuleasca, din crucea lui Talpeș până în apa Siretului, care moșie îi este de cumpărătoare dela moșnenii satului și au lepădat și banii Dii ot Brăila și o am ales toată la un loc și am pus pietrii despre Crângeni și despre Moscureni, de o parte câte 3 pietrii

www.dacoromanica.ro

şi când sau hotărît această moşie fost-au ispravnic Stanciul vtori Portar. Aceasta am scris, să se ştie. (Urmează numele lor.)

Această copie sau scos . . . de Kiriţă dascălul slovenesc, la şcoala domnească ot sf. Gheorghe vechiu din Bucureşti.

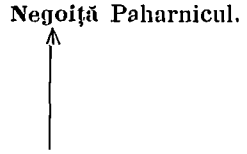

1650 Decembre 5. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod . . . către Bălaci şi Stanciul din Bâcleşul-sec din judeţul Mehedinţi, strănepoţii lui Bucur şi Stoian, ca să le fie moşie în Bâcleşul-sec . . . şi în Padina . . . şi Poiana dela furca Bâcleşului şi Băglasca, din Câmpul mare din Zăgojeni, şi Smedoviţa . . . care le-au fost moşii de moştenire stăpânite dela răposatul strămoş al D-mele lo Basarab Voevod fiul lui Basarab Voevod, cu dreaptă şi credincioasă slujbă ce a slujit D-lui şi cu vărsare de sînge prin ţări streine . . . urmează martorii Divanului.

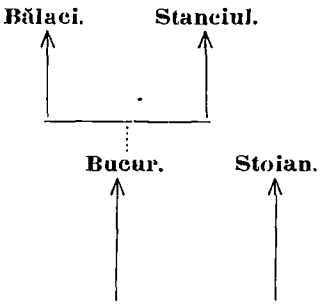

1651 Iulie 12. (Ibidem.) Hrisovul lui Matei Basarab Voevod . . . către Moise Spătarul din Cândeşti din judeţul Buzău, fiul Mihalcii Vornicul din Pătârlage . . . ca să-i fie moşie în Odobeni în judeţul Buzău . . . cumpărată dela Lefter din Odobeni şi dela fii lui : Antonie şi Lefter şi Matei drept 600 lei bătuţi gata . . . cu zapis ot leat 7158 = 1650, cu Părintele Serafim episcopul de Buzău mărturie . . .

Apoi . . . a luat 12 boieri hotarnici pe răvaşe domneşti anume : din Buzău Vasilie luzbaşa, din Mărăcineni Mircan Ceauşul şi Alexie Ceauşul şi Sava Căpitanul şi Radul fiul cel mare al lui Sava şi din Puţintei Necula fiul Lupşei luzbaşa şi din Zoreşti Badea şi Zota şi din Verneşti Lefter Ceauşul şi din Pleşcoi Radul şi Sira şi din Cârlomăneşti Mihul şi omul domnesc hotarnic Stoian al doilea Portar, ca să o hotărnicească . . .

Apoi Lefter, după vînzarea moşii şi după hotărnicie . . . sau plâns în divan că Moise Spătarul a hotărnicit cu aceşti 12 boieri, rău şi a călcat moşia lui . . . şi a luat el 24 de boieri ca să calce pe aceşti 12 boieri hotarnici ai lui Moise Spătarul . . . dar a rămas de lege.

Insă Lefter nici aşa nu s'a lăsat . . . ci a venit din nou de faţă cu Moise Spătaru în divan . . . şi i-am dat D-mea şi pe aceşti 12 boieri şi pe acei 24 ai lui Lefter . . . dar Lefter cum a văzut aşa . . . n'a voit să meargă . . . ci a rămas de lege . . . urmează martorii Divanului :

www.dacoromanica.ro

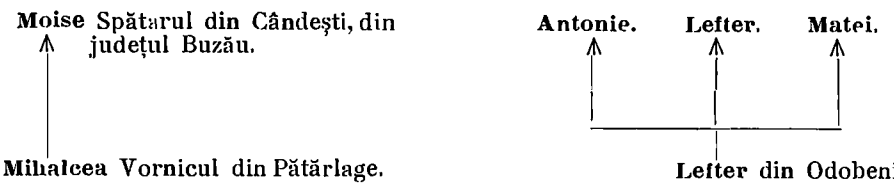

1654 Septembre 8. (Ibidem.) Hrisovul lui Costandin Şerban Voevod către Negoiţă Clucerul fiul Mihalcii Vornicul din Pătărlage . . . ca să-i fie moşia satului Găojanii din judeţul Slam-Rîmnic şi Brăila . . .

In zilele lui Leon Voevod în anul 7139 — 1631, sau omorît 4 oameni pe moşia satului Bălţaţii şi a trimes Leon Vodă pe Mircea al 2-lea Armaş ca să ia deşugubina dela toate hotarele dela locurile dimprejur şi a ajuns şi hotarului satului Găojanii la acéstă deşugubină ughi 20 şi toţi locuitorii satului Găojanii au fugit în altă parte.

Insă au luat Roşii din Slam-Rîmnic dela Bărcan sin popa Danciu din Gârbovi, un cal bun . . . (urmează întocmai la fel cu textul publicat mai sus în documentul cu data din 1634 August 12.)

Neniţă răspopul . . . a vîndut acéstă moşie lui Negoiţă Clucerul . . . cu ughi 40 . . . urmează martorii Divanului.

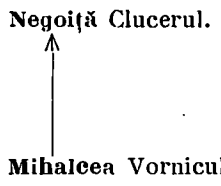

1659 Aprilie 13. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihail Radul Voevod către Iancul Căpitanul şi fraţii lui : Mihai Căpitanu şi Negoiţă Slugerul fii lui Oancea Logofătul din Cuştereni (sic !) din judeţul Ilfov şi nepoţilor lor Oancea Spătarul cu fraţii lui . . . ca să le fie moşie în Epureşcii din judeţul Slam-Rîmnic şi Brăila . . . mai multe părţi . . . pe care le-a cumpărat răposatul Mihail Voevod cu bani gata dela locuitorii satului Epureşcii şi a miluit pe Oancea Logofătul . . . pentru dreapta şi credincioasa slujbă ce a slujit şi toate le-a ţinut Oancea Logofătul . . . şi s'a întâmplat pribegie cu Şerban Vodă în ţara . . . (loc alb); apoi când a venit din pribegia lui . . . oamenii au cotropit . . . moşia . . . de atunci şi până acum.

Apoi acum, Iancul Căpitanu cu fraţii lui Mihai Căpitanu şi Negoiţă Slugerul şi nepotul lor Oancea Spătarul cu fraţii lui . . . s'au pârît în divan cu locuitorii satului Epureştii . . . şi le-am dat la mijlocul lor 12 boieri, anume : Mihul Spătarul din Voiateni, Gligore Vataful din Cârlige, Dumitraşco Vornicul din Jilişte, Dumitraşco Dimian Logofătul din Scăuiani, Pătrăşcan din Gâlbovi, Anghel Roşu din Dragoslăveni, Sîrbul Roşu din Mihneşti, Bădică Roşu din Cândeşti, Oancea Paharnicul din Rătezaţi, Stan Roşu din Obediţi, Niţă dascălul din Rîmnec, Gârbu din Brăileşti ca să adevereze că au fost vîndut moşiile lui Mihail Voevod şi că şi-au răscumpărat moşiile lor dela Oancea Logofătul . . . şi s'au împăcat între ei . . . care cât să ţină . . . urmează martorii divanului.

www.dacoromanica.ro

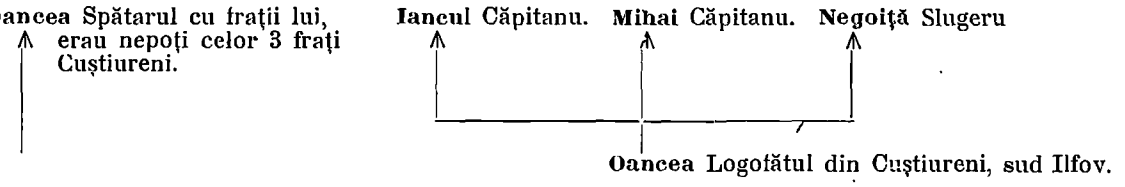

1659 Septembre 11. (Ibidem.) Hrisovul lui Mihail Radul Voevod către Bălaci Postelnicul cu fiul său Drăghici din Bâcleşul-sec din judeţul Mehedinţi . . . ca să le fie lor satul Smedoviţa . . . care a fost bătrînă şi dreaptă moşie de moştenire, câştigată de moşul lor Ştoroban Spătarul . . . dela răposatul Basarab Voevod cu dreaptă slujbă şi cu vărsare de sânge prin ţări streine . . . şi am văzut D-mea şi cartea de miluire . . . dela anul 7112 = 1604 [1]).

Iar . . . în zilele lui Costandin Vodă, ei au avut pîră cu Albuleştii . . . dar au rămas ei de lege.

Iar acum în zilele D-mele, Albuleştii s'au sculat din nou cu pîră . . . pentru acest sat . . . şi le-am dat la mijlocul lor 12 boieri, anume: din Cernaia Costandin Paharnicul şi Balica Paharnicul, din Sămărineşti Pârvul Stegarul, din Iablaniţa Crăciun Pârcălabul, din Padina Ionaşco Paharnicul, din Gogoşi Dumitru, din Flămânda Radul, din Bâcleş Barbul Pârcălabul, din Gârleni Necula Cerven, din Pieriea Barbul, din Cocîcodia Drăghici, din Lac Pârvul Ruja şi Ispravnic Preda Logofătul Bucşeanul din scaunul D-mele din Craiova . . . şi iarăşi au rămas Albuleştii de lege . . . urmează martorii Divanului.

1711 Decembre 3. (Ibidem.) Cartea Mitropolitului Antim al Ungro-Vlahii împreună cu boierii Şerban Bujoreanul vel Vistier i Radul Dudescul vel Paharnic, de judecată şi de împărţeală la mâna d-sale Ducăi Cupariul şi a frăţine-său Pană Negoescu vel Stolnic, pentru că întâmplându-se de au murit fraţii d-lor după împărţeala ce s'au fost împărţit mai nainte şi vrând d-lor ca să se împartă acum a doua oară de iznoavă şi neputindu-sĕ învoi între d-lor . . . Deci Măria Sa . . . i-au dat pre seama noastră . . . ca sĕ-i împărţim de toate ce ar fi rămas dela părintele d-lor Neagul Postelnicul.

Deci viind d-lor . . . aici în Tîrgovişte . . . i-am tocmit . . . potrivind moşiile bună cu bună şi rea cu rea şi am socotit ca să ţină d-lui Pană Negoescul vel Stolnic, moşia ce au fost dela părintele d-lor Neagul Postelnicul însă: în Negoeşti stj. 400 şi toată partea ce au avut în sat în Popeşti stj. 569 şi la Orboeşti toată partea ce au avut stj. 330 şi iar partea d-lor ce au avut în Oroşanca i la Scârnav stj. 259, care fac peste tot stj. 1558.

1) E vorba dar aci, de Radu Şerban Vodă.

www.dacoromanica.ro

Ales-am şi d-lui Ducăi Cuparului ca să ţie din moşiile ce au avut dela părintele d-lor Neagul Postelnicul : la Bărcăneşti stj. 947 şi la Miroslăveşti i Ruşi i Pucheni stj. 759 care se fac stj. 1706, care trecând la d-lui Duca Cuparu moşie mai multă stj. 148, i-au lăsat d-lui vel Stolnic cu voia d-lui ; iar moşia Plaşcovului care este stj. 1866, fiind moşie de câmp, am socotit ca să o ţie d-lor împreună pân două.

Aşijderea pentru un vad de moară ce este pe moşia Miroslăveştii ot sud Dâmboviţa, care l'au fost cumpărat Drosul dela Nencul Căpitan drept taleri 120, acel vad fie pe moşia Miroslăveştii care s'au venit Ducăi Cuparu, să aibă d-lor a'l cumpăra dimpreună, Pană vel Stolnic i Duca Cuparu şi să-l ţie Duca Cuparu vadul.

Aşijderea şi pentru viile ce au rămas dela părintele d-lor Neagul Postelnicul, la Scăeni pogoane 16, la Bucureşti pogoane 9, la Cernăteşti pogoane 5 care sau cumpărat aceste 5 pogoane dela Cernăteşti cu banii ce sau luat dupe viile dela Orlea ; dintr'aceste vii sau ales să ţie d-lui Pană Negoescul vel Stolnic viile dela Bucureşti pogoane 9 şi din viile dela Scăeni pogoane 6. Ales-am şi d-lui Ducăi Cuparu la Scăeni pogoane 10 şi la Cernăteşti pogoane 5.

Aşijderea şi pentru cheltuelile ce au făcut Duca Cuparu la pomenile fratelui d-lor: Costandin Postelnicul şi nişte datorii ce au plătit iar Duca Cuparu, sau făcut peste tot taleri 312 ; dintr'aceştia sau scos banii ce sau luat pe bucatele lui Costandin Postelnicul, talere 150, dupe cum ne-au arătat Duca Cuparu o foae de preţul acelor bucate şi au rămas talere 162 daţi dela Duca Cuparu. Deci dintr'aceşti bani am socotit ca să întoarcă Pană vel Stolnic, Ducăi Cuparu, pe jumătate, talere 81, care să fac aceşti talere 81 şi cu cei talere 60 ce face ca să dea Pană vel Stolnic la răscumpărarea vadului de moară dela Miroslăveşti . . . fac talere 141. Pentru aceşti bani s'au învoit Duca Cuparu cu d-lui Pană vel Stolnic ca să lase Pană Stolnicul cele 6 pogoane de vie dela Scăeni să le ţie Duca Cuparu şi s'au preţuit pogonul pe talere $32^1/_2$ care fac talere 195 şi după preţuire au mai dat Duca Cuparu d-lui Pană vel Stolnic talere 54 şi au rămas să le ţie Duca Cuparu şi acele 6 pogoane de vie dela Scăeni.

Aşijderea şi pentru 3 vaduri de moară ce sînt la Scăieni, vadul cel dela mijloc ce să chiamă Flămânda, s'au căzut să'l ţie Pană vel Stolnic, iar vadul cel din jos ce este la Boldeşti să'l ţie Duca Cuparu ; iar vadul cel din sus fiind vad înfundat şi ca să'l ţie d-lor împreună, sau rugat Duca Cuparu la d-lui Pană vel Stolnic de au lăsat să-l ţie tot Duca Cuparu.

Iar pentru ţiganii care vor fi rămas dela părintele d-lor Neagul Postelnicul, să aibă a-i scrie pe toţi câţi să vor afla la Duca Cuparu şi la cine ar trece mai mult, să aibă a-i întoarce unul altuia . . .

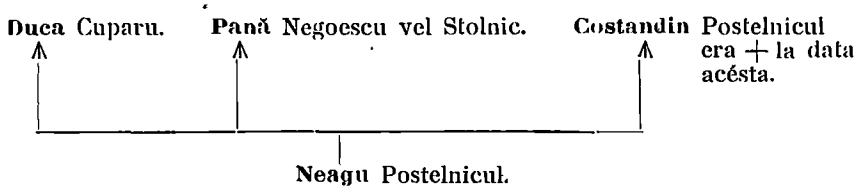

1738 Iunie. (Ibidem.) Zapisul lui Costandin Mănescu feciorul Barbului Comisul . . . la mâna Barbului Văcărescul vel Stolnic . . . prin care îi vinde moşia lui Adâncata ot sud

www.dacoromanica.ro

Prahova, stj. 500, stj. po bani 120, care fac taleri 500 (?). . pentru că acéstă moşie au fost veche a neamului nostru, iar apoi încăpând la mână streină, d-lui răposatul unchiu-meu Ianache Văcărescul vel Clucer părintele d-lui Barbului Văcărescul vel Stolnic, nu au îngăduit, ci cu judecată în Divan la răposatul Costandin Vodă Basarab au dat d-lui banii acelor cumpărători şi o au luat sub stăpânirea d-lui . . .

Insă mai pe urmă, tatăl meu Barbul Comisul au mers cu rugăciune la d-lui unchiul meu Ianache Văcărescul vel Clucer şi sau rugat ca să-i dea d-sale acéstă moşie şi să-i întoarcă banii, pentru-că d-lui mai avea şi alte moşii bune şi dupĕ rugăciunea tătâni-meu au primit d-lui de i-au dat banii şi i-au dat moşia şi de atuncea încoace şi tată-meu şi eu o am stăpânit.

Iar acum având păs, am mers la d-lui de i-am vîndut din moşie pre jumătate, stj. 500 . . . mai căzându-i-se d-lui . . .

(ss) Costandin Mănescu vînzător. Martori iscăliţi în zapis: Costandin Năsturel vel Vistier, Ion Roset, Şerban Cantacuzino vel Comis, Costandin Cioranu, Matei Cantacuzino biv vel Serdar, Pârvul Cantacuzino biv vel Serdar, Grigorie Topliceanu biv vel Medelnicer, Ştefan Văcărescul al 2 lea Vistier, Badea Văcărescul, Radul Văcărescul al 3-lea Postelnic.

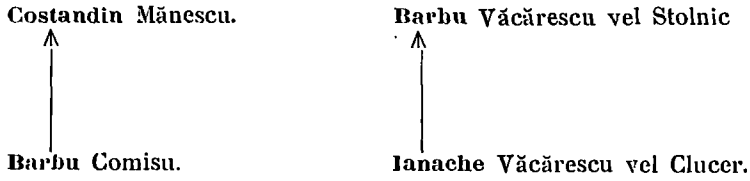

1739 August 29. (Ibidem.) Zapisul lui Costandin Mănescu feciorul Barbului Comisul . . . către Barbu Văcărescu vel Stolnic . . . că avînd moştenire dela tată-meu Barbul Comisul moşia dela Adâncata ot sud Prahova . . . în trecutul an . . . am mers la d-lui Barbul Văcărescul vel Stolnic, de am vîndut . . . 500 stj., stj. po taleri 1, fac talere 500.

Iar acum . . . i-am vîndut şi cea l'altă parte de moşie dela Adâncata . . . 500 stj. po 120 bani stj. fac talere 500 ? . . . . dupĕ cum adeverează şi hrisovul lui Costandin Vodă Basarab, care ne-fiind la pârlej . . . fiind pus la loc ascuns, fiind vremile împerechiate.. pentru că i sĕ mai cuvine d-lui a cumpăra acéstă moşie, întâi pentru rudenie de vreme-ce părintele d-lui vel Stolnic, Ianache Văcărescu vel Clucer au fost văr primare cu tatăl meu Barbul Comisul şi tot dela neamul nostru s'au tras moşia acésta ; apoi eşind dela mâna neamului nostru iar d-lui unchiu meu Ianache Văcărescu vel Clucer nu au fost îngăduit să încapă la mână streină . . . şi s'au judecat . . . şi d lui au fost dat tată-meu, pentru care cu toată dreptatea altul mai volnic decât d-lui, nu au fost să cumpere acéstă moşie . . .

Costandin Mănescu vînzător. Martorii iscăliţi în zapis sunt : Costandin Dudescu vel Logofăt, Grigorie Grecianu vel Vistier, Costandin Năsturel biv vel Vistier, Pârvul Cantacuzino biv vel Serdar, Ioan Roset biv vel Stolnic, Andronachi Pană vel Vornic za Tîrgovişte, Ştefan Văcărescu al 2-lea Logofăt.

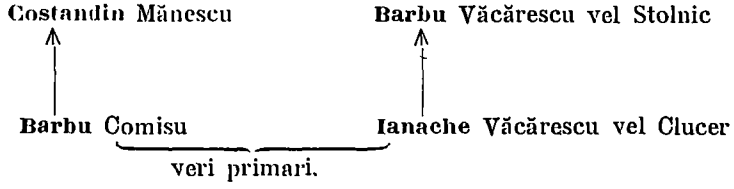

www.dacoromanica.ro

1748. Mai 20. (Ibidem.) Zapisul lui Stoian sin Ghioca Logofeţelu Firimiţescul . . . către Barbu Văcărescu vel Vistier . . . prin care îi vinde moşie la Boldeşti în hotarul ce să numeşte partea Vladului Tătaru . . . stj. 180, stj. câte talere 1 . . .

(ss) Stoian Logofeţelu za Divan sin Ghioca Fărămiţescul, vînzător. Martori : Preda sin Ghioca Fărămiţescul, Dumitraşco vel Vameş, Alexandru biv Logofăt za Vistierie, Costandin Tzigaras Logofăt za Vistierie.

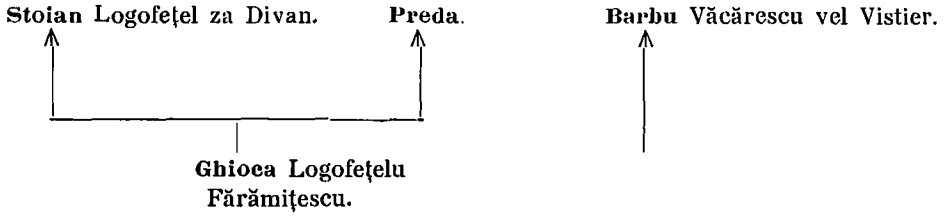

1786 Martie 8. (Ibidem.) Diata Roxandrii Văcăreasca, adeverită de Grigorie al Ungro-Vlahii.

. . . dintr'a mea zestre şi din cele rămase dela soţul meu, răposatul Barbul Văcărescul biv vel Ban, mulţumind . . . pe nepoţii şi nepoatele . . . născuţi din fiica mea Maria Ghiculeasa Băneasa ce o ţine în căsătorie Dumitrache Ghica biv vel Ban . . .

Rămâindu mi o moşie . . . Adâncata cu 2 sate pe dînsa : Adâncata zis şi Răşanii, şi Sălciile, din care am dat zestre nepoată-mi Elenco Vornicesii ce o ţine în căsătorie Ianache Moruz vel Vornic . . . îi dă toată moşia să o ţie ea . . . fiindcă este botezată de noi . . . care moşie este cumpărată . . . cu banii miei, că având eu o pereche de cercei de zmarand din zestrea mea preţuiţi drept taleri 800, când au cumpărat acéstă moşie, am vîndut aceşti cercei ai miei de zestre şi sau cumpărat moşia aceasta dela Mănescul, cu banii cerceilor . . .

Dar cu banii care mai rămăsese au mai cumpărat alăturea . . . şi alte părţi . . . dela mai mulţi inşi . . . şi dela răposatul cumnatul Radul Văcărescul biv vel Vornic . . .

Martori în diată : Costandin Niculescu biv vel Pitar.

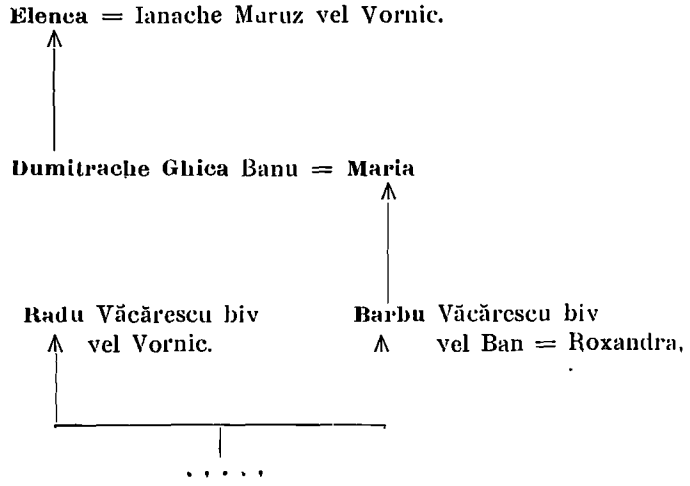

www.dacoromanica.ro

1794 Decembre 2. (Ibidem.) Anaforaua a 2 boieri: Costachis Caliarhis și Ștefan Alexeanu Medelniceru, întărită de Alexandru Costandin Muruz Voevod, la 7 Decembre 1794, dată în pricina de judecată dintre Gligorie Medelniceru Grecianu și Vistiereasa Moruzoaia, pentru o cârciumă pe moșia Sălciile vecină cu Slătioarele, a d-lui Medelnicerului Grecianu.

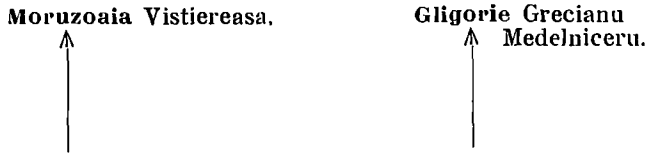

1795 Februarie 17. (Ibidem.) Zapisul lui Matei Lupoianul împreună cu frații lui: Toma i Niculae, feciorii lui Milco Postelnicul Lupoianul . . . către Barbu Văcărescu vel Ban . . . că având noi moșia Lunca Slătioarii în sud Prahova . . . alăturea cu moșia Adâncata a d-lui vel Ban, lăsată danie dela cumnata noastră Bălașa, fratelui nostru răposatului Costandin Lupoianu soțul d-ei, ca să o stăpânească . . . și la moarte să o lase cui va vrea.

Care moșie, mai nainte au fost a d-ei Ancuții Rudeancăi muma d-ei cumnata noastră Bălașa și avîndu-o pusă zălog la ginerile d-ei, soțul cumnată-mea Bălașii cel dîntâi, Șerban Grecianul, drept talere 300 și ne-dându-i mâna de a o mai scoate de sub zălogire, au rămas sub stăpânirea d-lui Șerban Grecianul drept banii ce era zălogită și au stăpânit-o Șerban Grecianul cât au fost cu viață, iar la moartea d-lui au lăsat-o cumnatii noastre Bălașii și măritându-sĕ cumnata noastră de al doilea rînd de au luat pe fratele nostru Costandin Lupoianu, au stăpânit-o amîndoi cât au fost cu viață. Apoi întâmplându-se și cumnatii noastre Bălașii moarte, au lăsat-o danie frăține-nostru Costandin dupĕ cum arată în diata d-ei și au stăpânit-o și d-lui cât au fost cu viață și încă trăind ne-au zis că întâmplându-i-se . . . moarte, ne-isprăvindu-și diata ce o începuse — dupĕ cum sau și întâmplat de n'au isprăvit-o, să știm că acéstă moșie . . . să avem a vinde dintr'însa stj. 600, să-i facem pomenirile . . . iar ce va prisosi, să-i dăm mânăstirii Colții unde au lăsat d-lui să se îngroape.

Deci, această moșie fiind alăturea cu moșia d-lui vel Ban, Adânçata . . . și mai căzându-sĕ a cumpăra . . . am vîndut-o cu 90 bani po stj. . . . care fac talere 450 ? . . . .

(ss) Matei Lupoianu Postelnic vînzător, Toma Lupoianu Postelnic vînzător, Nicolae Lupoianu Postelnic vînzător.

Martori în zapis: Costandin Dudescu vel Vornic, Costandin Brâncoveanu vel Logofăt, Andrei biv vel Stolnic.

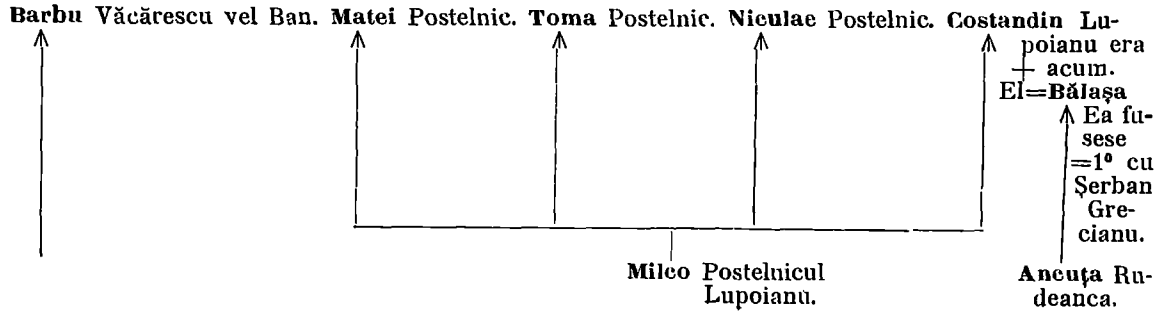

www.dacoromanica.ro

Fără dată (de sigur după 1800) Luminate Beizadea Costache Caragea, fierbinte mĕ jăluesc milostivirii Mării Tale, că eu la orașu Ploeștii am o prăvălioară cumpărată în care mĕ neguțătoresc cu marfă de brașovenie și fiind-că acum d-lui caftangiu epistatu ce'l ai Măria Ta, va să-mi închiză locu dinaintea prăvălii (fiind locu Mării Tale) ca să facă o prăvălie lui Ion Cercel potcovar țigan ;

Pentru aceia, cu lăcrămi caz la milostivirea Mării Tale și mĕ rog să fie luminată poruncă către d-lui caftangiu a-mi lăsa dinaintea prăvălii locul numit de un stj., ca sĕ-mi fac și eu obișnuita neguțătorie și fiind locu Mării Tale, să am a plăti havaet, din an în an, ori ce sĕ va găsi cu cale și cum duhu sfînt va lumina pe Măria Ta.

Robu Mării Tale : Hagi Mihai Brașoveanu ot Ploești sud Prahova.

Beizadea **Costache** Caragea.

↑

1808 Iulie 13. (Ibidem.) Jalba fraților Ghiculești : Costandin vel Ban, Grigorie Ghica și Mihalache Vornicu, către Divan . . . că la jalba d-ei nepoatii Ralu Moruzi, de a sta venitul moșii Adâncata, depoziton, până să va hotărâ . . . cine rămâne a o stăpâni și atunci acela va lua și venitul . . . să nu fie primită.

Dintr'acest act extrag : **Ralu Moruzi.**

↑

Mihalache Vornicul. . . . . **Băneasa Moruzi.** **Costandin** vel Ban. **Grigorie.**

↑ ↑ ↑ ↑

Dimitrie Ghica Banu = ...
era + la data acésta.

↑

Roxandra Văcărească.

1809 Ianuarie 26. (Ibidem.) Anaforaua veliților boieri dată în pricina de judecată dintre boierii Ghiculești, pentru moșia Adâncata.

Boierii care fac anaforaua sunt : Costandin Dudescu vel Logofăt, Nestor Căminar, Andonie Fotino și Ștefan Văcărescu.

www.dacoromanica.ro

Dintr'acéstă anafora extrag următorul arbore genealogic:

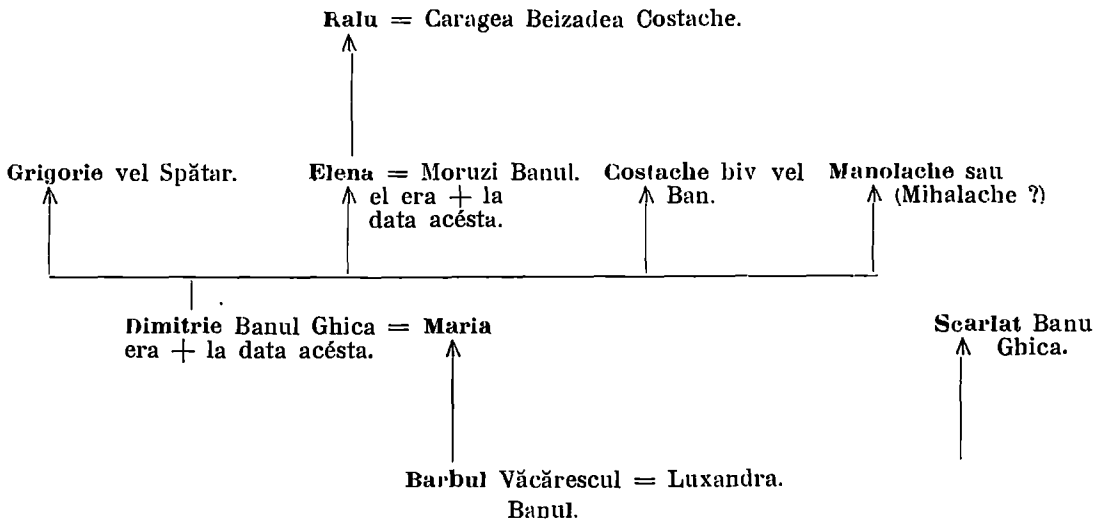

Anaforaua acésta este întărită apoi și de: D. al Ungro-Vlahii, Iosif (episcopul) Argeșiu, Dionisie (episcopu) Buzĕului, Scarlat B. Banu, Costandin Filipescu Vistieru, Radu Golescu Vornicu, Ștefan Văcărescu Vornicu, Isaac Ralet Logofătu și Barbu Văcărescu Vornic.

1823 Iunie 1. (Ibidem.) Zapisul unor oameni, dat la mâna dascălului Chiriță . . . prin. care îi vinde un petec de loc, cu 120 talere . . . în județul Prahova. In josul zapisului găsim că la 1824 Februarie 4 s'a întărit de Iordache Florescu și alții, pentru bună stăpânire.

Apoi la 1824 Aprilie 12 mai găsesc scris: ne-îngăduindu-mĕ d-lui Costache Corlătescu biv vel Sluger a stăpâni locul acesta, fiind alăturea cu locul d-lui ce'l are cumpărat dela Serdaru Tomița, mi-am primit banii dela d-lui . . . și am iscălit: Eu Chiriță dascălul adeverez. Eu Enache Logofătu soçru numitului adeverez.

* * *

Acestea sunt actele ce mi-au fost puse la dispoșiție,—spre studiere . de către tânărul Dan, fiul lui Mitică Bărcănescu, în anul 1907.

Dupe cum am zis și mai sus la pag. 171, în întreg șirul acesta de documente, eu nu găsesc o indicație sigură — despre nici un membru al acestei familii; ba ceva mai mult, parte din aceste acte nu sunt nici măcar referitoare la moșia Bărcăneștii, și cu atît mai puțin la membrii familii Bărcănescu, așa că colecționarea lor nu interesează de loc neamul acesta de boieri din punctul de vedere al genealogiei.

Insă, în ce privește moșia Bărcăneștii constat detalii foarte interesante asupra istoricului ei, din cele mai depărtate timpuri; așa, să dovedește că, pe la jumătatea veacului al XVI-lea, ea era în parte cel puțin stăpânită de un oare-care Stănișor care era din neamul Basarabilor — Pârvulești și că tot în sus zisa moșie mai avea parte și Doamna Luxandra (Roxandra), care foarte probabil este fata lui Neagoe Vodă Basarab și soția lui Radu Vodă dela Afumați.

Cam de pe la anul 1560 însă și până pe la începutul secolului al XVII-lea găsesc ca

www.dacoromanica.ro

stăpân al moșii pe Coresie Logofătul și pe urmașii lui. Ceia-ce e demn de remarcat este că atît tatăl cât și fiul și nepotul de fiu, adică 3 generații neîntrerupt daca nu ne înșală documentele —, stăpânii Bărcăneștilor și-au păstrat numele de Coresie. Punând în legătură numele acesta cu al lui Coresie diaconul, acela care a tipărit o biblie la Brașov, tot cam pe aceste vremi, mi-se pare întemeiat a crede că nu poate fi vorba decât de una și aceiași persoană, mai ales că primul Coresie înființează chiar o mânăstioară la Bărcănești ; apoi satul și moșia aceasta erau în drumul Brașovului unde relațiile de comerț ca și calea pribegii în vremi de restriște, știm că duceau prea des boierimea noastră printr'acel oraș, în care de sigur că exista tipografie, așa că identificarea lui Coresie diaconul cu Coresie boierul, întemeietor de mânăstire, pare destul de apropiată.

Către convingerea acésta mĕ duce chiar și faptul că alt nume de Coresie eu n'am întâlnit prin documente și mai ales pe acea vreme decât pe acești stăpâni ai Bărcăneștilor și cred că tot unul din ei trebue să fie și *Coresie diacu* scriitor de hrisoave prin anul 1560 și următorii și că toată deosebirea între *diacu* din hrisoave și *diaconu din biblie* este pricina că nu să știa dacă avem de a face cu una și aceiași persoană. Afirmarea mea însă, nu poate lua un caracter definitiv, dar în ori ce caz probabilitatea nu este exclusă.

Moșia Bărcăneștii o găsim apoi pe la începutul anilor 1600 și următorii, că trece în stăpânirea Jupanului Mihai ot Târgșor, tatăl lui Antonie Vodă din 1669 1672. Dela tată trece apoi la fiul sĕu Neagu și cu frații lui, așa că pe la 1711 Decembre 3 moșia acésta era în stăpânirea lui Duca Cuparu din Negoești, fiul lui Neagoe Postelnicul dupĕ cum să dovedește din actul de împărțeală rezumat mai sus la pag. 224 5.

Restul de acte dela data acésta spre zilele noastre, nu să mai ating nici măcar de moșia și cu atât mai puțin de fii neamului «*Lărcăneștii.*»

Ca conclusiune, încheiem prin a fixa în mod hotărîtor că până aci, moșia Bărcăneștii n'a fost în stăpânirea acestui neam de boieri și că ultimul stăpân al ei – cu dovezi de acte —, este Duca Cuparul din Negoești.

* * *

Voi da loc în partea finală, la actele ce cunosc despre adevărații boieri cunoscuți de mine sub numele de «*Bărcănești*» și voi dovedi tot odată că, moșia cu acest nume este adusă în casa boierilor Mogoșești, *ca zestre*, prin Maria fiica lui Duca Cuparul din Negoești, nepoată prin urmare — de frate — lui Antonie Vodă din Popești.

In acest scop, voi înșira actele ce cunosc despre ei, tot în ordin cronologic, iar la urmă voi figura sub formă de tablou, arborul lor genealogic.

1738 Iunie 29. (Arh. St. M-rea Radu Vodă, pach. 78, doc. 1) Zapisul *Jupânesei Maria Bărcăneasca fiica d-lui Duțu Cuparu, ce au fost soție Postelnicului Vasilie Mogoșescul și al fiilor ei: Costandin, Mihai și Radul*, prin care vinde lui Gligorie Topliceanu biv vel Medelnicer, un loc în București, în mahalaua Oltenilor, alăturea cu locul d-lui Costandin Năsturel vel Vistier și cu locul Savii Portarul și care loc e dinaintea porții d-lui *unchiului lor Matei Mogoșescul biv vel Serdar*, care loc au fost cumpărat de părinții soțului ei, dela Jupâneasa Moisica, care loc l'au tocmit drept bani gata taleri 155 noui.

Iscăliți sunt : *Maria Bărcăneasca, Costandin Mogoșăscul Postelnicul, Mihai Mogoșăscul, Radul Mogoșăscul, Matei biv vel Serdar Mogoșăscul*, C. Năsturel vel Paharnic, Șt. Dudescul vel Medelnicer, D. Grecianu treti Vistier.

www.dacoromanica.ro

Dintr'acest act extrag :

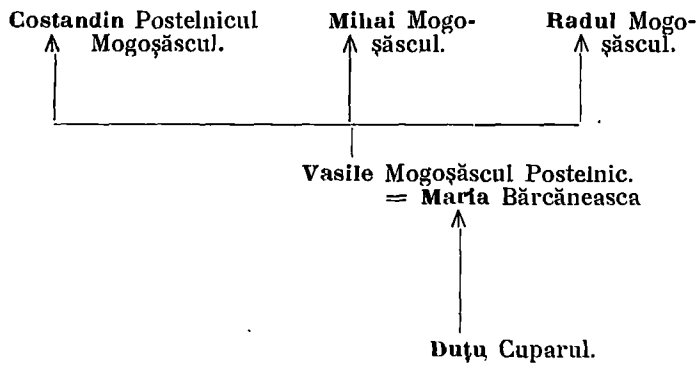

1743 Mai 20. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 263|82, doc. 4.) Copia zapisului *Jupânesei Maria Bărcăneasca fiica răposatului Duca Cuparu, și al fiilor ei : Costandin, Mihai, Radu și Maria*, către biserica din mahalaua . . . (loc alb) cu hramul sf. Niculae, care biserică este făcută de *moașa lor : Safta Logofeteasa a d-lui răposatului unchiului lor Pană Negoescu biv vel Logofăt, fratele părintelui ei Duca Cuparul*, precum să se știe că *având ea o moșioară în județul Ialomița ce să numește Bărcăneasca*, care moșie îi este dată de zestre dela părintele ei, care și d-lui i-au fost de baștină dela mòși dela strămoși, în care moșie având și d-ei, *mătușa lor Safta*, a treia parte, care moșie este pe lângă moșia Bătlanu a d-lui Mihai Bărbătescu și între moșia Acsentia ce o ține Alexenii, — care moșie o dăruesc acum acei biserici, de vreme ce și *răposatul soțul ei Vasilie Mogoșăscul* este îngropat într'acèstă sf. biserică.

Dintr'acest act extrag :

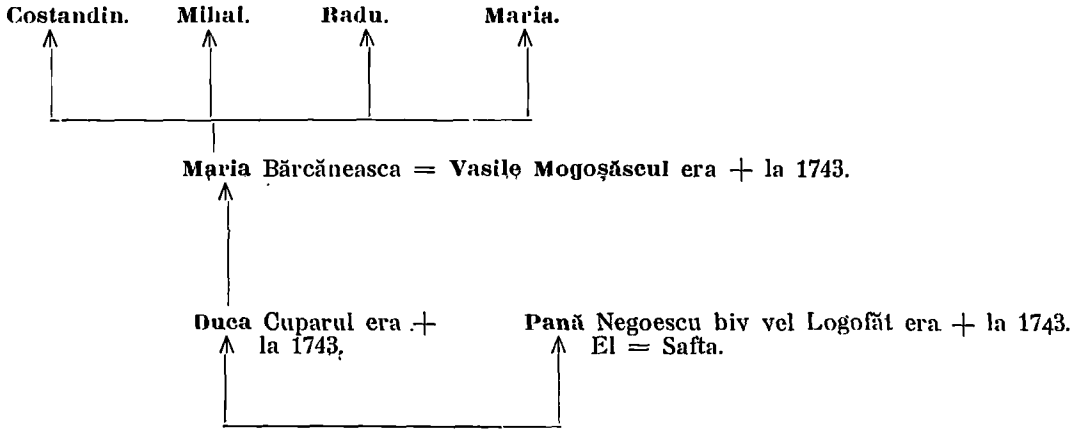

. . . . .

1749 Aprilie 15. (Arh St. M-rea Radu Vodă pach. 78, doc. 3.) Zapisul lui Grigorie Topliceanu vel Stolnic către d-lui Andronache Polcovnicul, cum să se știe că având el de cumpărătoare 2 locuri de casă în mahalaua Popescului, dinaintea curții *cumnatului său Matei Mogoșescul biv vel Serdar*, însă lungul din ulița cea mare până în gardul curții d-ei

www.dacoromanica.ro

cumnatii sale Chiajna, iar latul din gardul d-lui Costandin Filipescu până în ulicioara apei, care loc fiindu-i şi lui cumpărător, unul dela coconu d-lui vĕrului sĕu *Vasilie Bărcănescu* [1]) iar alt loc dela Domache sin Savei Portarul, le-a vîndut amîndouĕ aceste locuri, d-lui Andronache Polcovnicului, drept taleri noui 240 (urmează iscăliturile multor boieri.)

1764 Octombre 25. (Acad. Rom. Mss. 634, fila 65 verso.) Diata lui *Costandin Bărcănescu Postelnicul* prin care rîndueşte . . . ca moşia dela Popeşti, care o am tocmit cu d-lui Costandin Brâncoveanu biv vel Logofăt . . . şi au rĕmas ca să isçălească zapisu *frate-meu Răducanu* . . .

Moşiile Miroslăveştii, Bughenii, Mogoşeştii şi Căldăreştii să se împartă între *fraţii sĕi*: *Mincul şi Răducanul.*

Partea sa de moşie dela Lăceni şi Măneşti să se vînză; partea din Ioneşti şi Călugăreni şi casele lui din Bucureşti, le lasă mânăstirii Comana, iar partea sa din Nucşoara o lasă vărului sĕu Paharnicul Pantazi; partea din Zăvoi o lasă Stolnicului Petre fiind-că d-lui m'au căutat şi la sănătatea mea de când am venit în Vlaşca de sunt 17 ani . . . şi acum la boală . . ., iar fraţii mei nici cum nu au vrut să ştie de mine, nici m'au cercetat, ci când au auzit că-mi este rău mai mult, sau bucurat ca să mor cu un ceas mai nainte ca sĕ-mi ia toate, cum au luat şi *sori-mi* . . .

Iar moşiile care au fost ale *tati Papii* . . . le-am scos fiind zălogite . . . plătind şi datoriile *tati Papii* . . .

El a ocupat rangul de Postelnic, iar *fratele lui Radu*, era la data acésta *biv vel Medelnicer.*

Avem aşa dar:

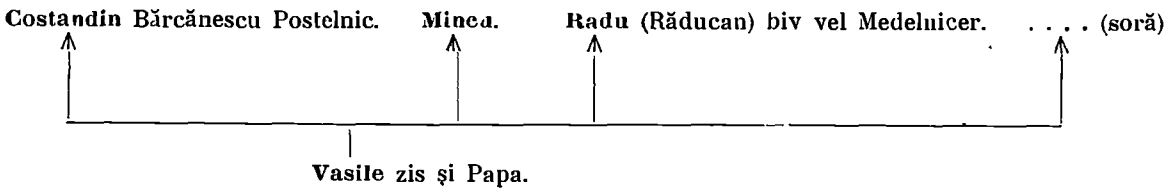

1) Avem aşa dar probă pipăită că Vasilie Mogoşăscu s'a numit — în viaţă fiind —, şi *Vasilie Bărcănescu.*

Plecând dela constatarea acésta, vom releva că *Vasile Bărcănescu* despre care să vorbeşte în Cronica lui Radu Popescu (Mag. Ist. T. IV, pg. 150) este una şi aceiaşi persoană cu Vasile Mogoşescu.

. . . „iar cei l'alţi soţi ai lor ce rămăsese în Ardeal, văzând că pare multă zăbavă şi nu să „alege nimica de nebunia lor, găsesc dintre dînşii pe un *Vasilie Bărcănescu* şi'l trimet la Ţarigrad „la casa unui Fotache. I'l află dela Poartă şi numai decât cu ferman împărătesc, trimete . . . de'l „prinde şi'l bagă în lanţ, în iarĕ şi'l trimite cu un Ceauş împărătesc tocmai în mâinile Mării Sale „lui Niculae Vodă (Mavrocordat).

„Şi cum îl aduce în mâna Domnului, coprins de cutremur şi de multă groază pentru vinovăţia „lui, o! minune, de atîta milostivire a Domnului, în loc să'l mustre, în loc să'l pedepsească, aude „întâiaşi dată un cuvînt din gura Domnului: iată că te-am iertat, mergi la casa ta de te hodineşte, „poruncindu-i să nu-i facă nimeni supărare . . .

„Deci cei doi ce erau ascunşi la Ţarigrad dacă înţeleg de patima *Bărcănescului* că l'au prins „şi cum îi căuta dela Poartă şi pe dânşii, ies pe ascun Ţarigrad . . . să îmbracă în haine mă„celăreşti şi pleacă de acolo să vie iarăşi la cuibul lor .".

www.dacoromanica.ro

1765 Noembre 12. (Açad. Rom. Mss. 634, fila 67.) Impărţeala *fraţilor răposatului Costandin Bărcănescu*, adică *: Radul Medelnicerul şi nepoţii d-sale din frate-său Mihai anume: Şerban (iscălit Şerban Filişanu), Matei (iscălit Matei Filişanu) şi Grigoraşco (iscălit Grigoraşco Filişanu).*

Actul e iscălit şi de Aniţa Filişanca şi de Ioniţă Polcovnicu. Avem dintr'acest act următorul arbore genealogic :

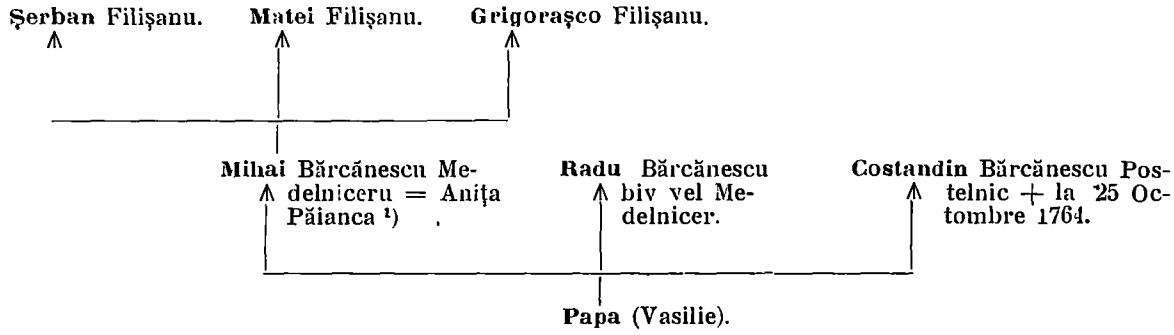

1781 Octombre 24. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 375/194 netr. doc. 37.) Diata lui Ion Cândescu biv vel Paharnic, în care arată cât a cheltuit din zestrile soţii sale Maria ; apoi mai e dator soţii sale şi talere 300 ce-i luase Ion, *dela nenea Răducanul Bărcănescu,* dupe moşia Grădiştea şi i-au cheltuit la trebuinţele ce au avut.

De aceia, pentru acéstă lipsă, îi lasă : viia dela Sărata sud Buzău pogoane $22^1/_2$; moşia Moisica i Salcia din sud Buzău, casele din Bucureşti şi alte lucruri de casă.

Apoi, în zilele ruşilor, la un oierit ce a cumpărat, a fost făcut tovarăşi şi pe răposatul vărul-său Pantazi Câmpineanu.

Apoi, moşiile Scârnavii, Policiorii şi Brăeştii din sud Buzău, dupĕ moartea sa, să se vînză şi să i se caute sufletul. Apoi nepoatei sale de frate, Ilincuţii Lehloaică-i îi lasă moşia Muşăteştii din sud Slam-Rîmnic. Lasă şi celei l'alte nepoate iar de frate, ce o ţine Stolnicul Scarlat Câmpineanu, moşia Schiaul din sud Slam-Rîmnic. Patru spre-zece pogoane de vie ce le are la Mocioara în sud Buzău, de lasă danie la sf. mânăstire Sinaia, la care mânăstire (de-i va mai da D-zeu viaţă) iaste să-şi puie metania, că vrea să se călugărească şi acolo vrea să se şi îngroape ; iar grăbindu-i-se moartea, să se călugărească la moarte şi aşa călugăr voeşte să se îngroape la Colţea unde şi danie au dat mai nainte, moşia Borduşanii.

Roagă pe d-lui Banul Dimitrache Ghica ce-i este rudă, de ţine pe d-ei vară-sa Mariuţa, ca să fie purtător de grijă, spre a sĕ împlini toate orînduelile sale din acéstă diată.

1782 Decembre 29. (Acad. Rom. condiça moşii Iablaniţa.) La o judecată ce are d-lui Cluceru Păianu, fiind întrebat pentru moartea *frăţine-meu răposatul Milco Filieşanul (Mihai Bărcănescu)* şi ne-ştiind pe ce vreme au murit, aflându-sĕ nevîrsnic, i-am dat acéstă adeve-

1) Aniţa Păianca cu bărbatul ei Ioniţă Polcovnicul trăiau la 1765. Mihai Bărcănescu a ţinut părţile de peste Olt, din averea tătâne-său. Probabil el şi copii lui, sau aşezat la Filiaşi, de unde şi numele urmaşilor lui.

La Arh. St. Episc. Rîmnic, 104 găsesc : La 1786, Aniţa Filişanca soţia răposatului Filişanul Medelnicerul (de sigur e vorba de Mihai Bărcănescu), lasă jumătate din moşia Tatomireştii din Mehedinţi, celui de al doilea bărbat al ei, anume Ion biv vel Vistier, pe care l'a luat june. -

www.dacoromanica.ro

rință că, frate-meu *Milco* ce au fost epitrop casii răposatului Medelnicer Barbu Păianul, au murit la leat 1761, care adeverință am luat-o dupe diata *frăține-meu celui mare: Costandin Mogoșescul*, fiindcă, tot într'un an au murit amîndoi frații.

(ss) *Radu Bărcănescu Cluceru.*

1784 Septembre 5. (Original în coll. mea de acte.) Încredințez cu acest zapis al meu la mâna d-lui frate-meu Ianache Muruz vel Vornic, precum să se știe că avînd eu cumpărat dela d-lui cumnatul Manolache Brâncoveanu biv vel Logofăt, două hotară de moșie ce să numește Popeștii de jos i Stănești ot sud Ilfov, care moșie avîndu-o și d-lui cumnatul de cumpărătoare dela un Costache Popescu și s'au rugat d-lui frate-meu ca să o vînz d-lui.

Și eu, dupe a d-sale rugăciune am bine voit de am vîndut-o d-lui, cu tocmeală stj. po talere 4 bani 105, însĕ stj. 1026 pol, adică stj. una mie două zeci și șasĕ și jumătate, pe care sumă a stj-lor primind dela d-lui banii toți deplin care fac talere 5004 și bani 21, adică talere cinci mii patru și bani două zeci și unul, i-am dat și toate scrisorile de coprinsul acestei moșii la mâna d-lui.

Deci să aibă d-lui a o stăpâni cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu, d-lui și coconii d-lui câți D-zeu îi va dărui și tot neamul d-lui în veci și nestrămutat și pentru încredințare am iscălit mai jos, rugând și pe d-lor boierii care sau întâmplat față, de sau iscălit marturi.

Dau în fac-simil iscăliturile dintr'acest zapis (din care 2 indescifrabile).

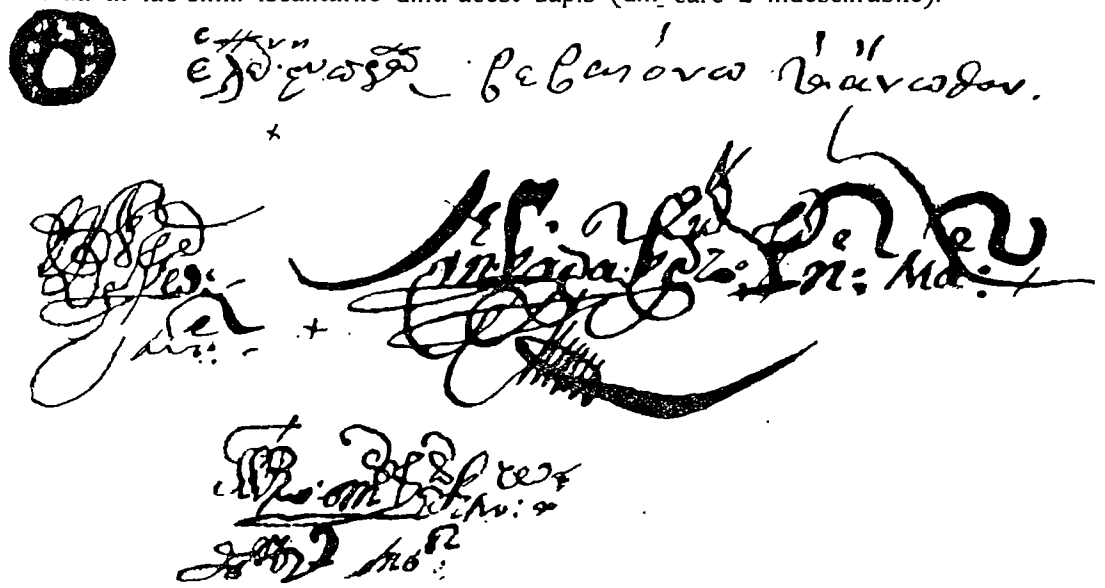

Grefa I a Judecătorii de Comerț din București.

Moșia Popeștii de care este vorba aci, s'a vîndut de d-ei *Agesa Elena Bărcănească* [1]), către d-lui Paharnicul și Cavaler Ioan Alexandru Filipescu, prin zapis adeverit astăzi de acèstă judecătorie sub No. 310, astăzi la 9 Noembre leat 1845.

Șeful Grefii (ss) N. Cămărășescu.

1794 Mai 23. (Copie în coll. mea.) Cu mila lui D-zeu Io Alexandru Ioan Ipsilant Voevod și Domn al țării românești.

1) Acèstă Elenă Agesă Bărcănescu, bănuim a fi soția lui Scarlat vel Comis Bărcănescu, care probabil a ocupat și rangul de Agă.

www.dacoromanica.ro

lubiţi şi credincioşi boieri ai D-mele : biv vel Paharnic Dimitrache Fălcoene i biv vel Paharnic Grigorie Hrisoscoleule, sănătate. Vĕ facem în ştire că la D-mea au dat jalbă d-ei Vorniceasa Ecaterina Grecianca, cum că în judeţul Prahovii are moşie cĕ să numeşte Tătăranii, care moşie să vecineşte cu d-lui biv vel Vornicul Manolache Brâncoveanul, cu d-ei Băneasa Muruzoae, cu *Căminarul Bărcănescul*, cu Sărdarul Ioniţă Fălcoianu şi cu Ianache Rîfoveanul biv vtori Vistier şi de multă vreme ne-făcându-se hotărnicie aceştii moşii, i să face împresurare de către vecini, cerându-vĕ pe d-vs. hotarnici, ca să o alegeţi şi să o hotărîţi. Care jalbă rînduindu-o D-mea la d-lui vel Logofăt de ţara de jos, ne arată că întrebând şi pe vecinii ce sau aflat aci, n'au avut nici un cuvînt de împotrivire la cererea d ei Vornicesii.

Deci iată vĕ rînduim D-mea hotarnici şi vĕ poruncim, primind porunca acésta cu sluga D-mele Mircea Portarul, să mergeţi în faţa locului, unde faţă fiind toţi vecinii împrejuraşi sau vechili din parte-le, cu scrisorile şi dovezile ce le vor avea, să faceţi hotărnicia numitei moşii dupe obiceiŭ şi alegând suma stj-lor dupe dovezi de martori şi dupe stăpânirea veche, să puneţi pietre şi să daţi în scris prin carte de hotărnicie ; iar fiind pricină despre vre-o parte, pietre să nu puneţi ci numai semne şi să înştiinţaţi D-mele.

Io Alexandru Ioan Ipsilant. Pecetea domnească.

1797 Februarie 24. (Arh. St. condica domnească No. 33, fila 263, verso.)

Prea Inălţate Doamne,

Jăluesc Mării Tale că am o moşie în sud Vlaşca ce să numeşte Maniţa, ce este tot într'un hotar cu a d-lui *Căminarului Bărcănescu* şi fiindcă am mare trebuinţă de bani, mĕ rog Mării Tale să fie luminata porunca Mării Tale către d-lui Starostea de neguţători ca să o vînz cu mezat, că cu banii ce-i voi prinde pe dînsa, să mĕ pociu ajutora la păsurile ce am, mai vîrtos aflându-mĕ şi sub jugu datorii şi cum va fi mila Mării Tale.

Al Mării Tale prea plecat slugă : Ianache Fălcoianu biv vel Clucer za Arie. [1])

1797 Aprilie 25. La data aceasta găsim pe *Ianache Bărcănescu ca Ispravnic în Vlaşca*, dimpreună cu Dimitrie Slugeru.

1798 Martie 9. (Acad. Rom. Mss. 611, fila 62.) Diata Marii Obedeanca fosta soţie a răposatului Nicolae Obedeanu biv vel Serdar, cu care au făcut feciori şi fete şi dupĕ sfîrşitul răposatului soţului ei, i-au rĕmas numai 3 copii, însă 2 fete anume Sanda şi Marica şi un fecior anume Iancu, care fete pe amîndouĕ le-au măritat cu zestre din casă . . .

Iar ce mi-au mai rămas periusie, poprisem pentru copilul ce l'am avut clironomul meu cel dupe urmă, cărele peste 8 ani în urmă, dupĕ măritatul fetelor, au murit . . . rămâind aşa dar clironoame ficele mele, din care., fiindcă-că fie-mea Sanda ce au ţinut-o d-lui Medelnicerul Manolache Hrisoscoleu, au murit, a rĕmas dintr'însa nepoată-mea Mariuţa care împreună cu fie-mea Mariuţa sînt clironomii mei.

---

1) D-voastră boierilor Judecători dela departamentul de şapte, să cercetaţi dupĕ orînduiala pravilniceştii condici şi să ne faceţi anafora în scris.

In anaforaua departamentului de şapte, iscălită de Dumitrache Varlaam, Bănică Grecianu Serdaru, Andoni Fotino Serdar şi Costandin Filipescu, din 26 Februarie 1797, către Domnul Alexandru Ioan Ipsilant Voevod, să zice că la cercetarea cĕ au făcut d-lor pentru acéstă moşie, s'a dovedit bună d-lui Fălcoianului, rămasă dela părinţi, luată în schimb dela Clucerul Cornea Brăiloiu drept o moşie Ciocăneştii din sud Romanaţi, precum zapisul de schimb adeverează, care este scris dela leat 1782 Iunie 11.

www.dacoromanica.ro

Maria Obedeanca avea frate pe Stolnicu Iordache Colfescu şi nepot pe Paharnicul Alecu Cocorăscu. Bărbatul ei şi fii ei sînt îngropaţi la mânăstirea sf. Gheorghe.

Moşia Vizureştii, stj. 1833, a lăsat să o stăpânească pe din două: fie-sa Maricuţa şi nepoată-sa Mariuţa . . . Fică-sa Maricuţa avea fică pe Ilinca.

Maria Obedeanca avea nepoată pe Joiţa fica Stolnicului Palada, şi nepoată pe Catinca a *Joiţii Bărcăneascâ-i.*

Pela 1800. (Istoria Bucureştilor pg. 697 de Ionescu Gion.) La începutul secolului nostru (1800), să povesteşte despre iubirea . . . unui Bălăceanu pentru o *Bărcăneascâ* . . .

1806 August 6. (Copie în coll. mea de acte) *Ioan Bărcănescu vel Logofăt* face împreună cu alţi boieri, o anafora.

1807 Noembre 14. (Acad. Rom. M-ss. 612, fila 167.) Diata Medelnicerului Ioan Colfescu. Din ea extrag că el avea *nepot pe Ienăchiţă Bărcănescu biv vel Vornic*, la data de mai sus.

1808 Octombre 7. (Arh. St. condica domnească No. 59 fila 48, verso.) La data acésta era *Ecaterina Logofeteasa Bărcăneasca, soţia răposatului biv vel Logofăt Enache Bărcănescu*, avînd moşia Bărcăneştii care să învecineşte cu moşia Păşcanii a Murgăşeanului.

1815 Februarie 9. (Arh. St. condica veliţilor boieri, No, 4, fila 82). Act pentru moşie în hotarul Strâmbenii şi în Aluniş. Din el extrag:

Ioan Bărcănescu Logofăt, a avut strămoş pe Duca Cuparul,
care trăia la 1712 Februarie 18.
El = Ecaterina.

Radu biv vel Clucer Bărcănescu trăia la 1786 Martie 28.

Vasile Postelnicul 1719, 1722 = ...

Duca Cuparul 1712.

Din condica veliţilor boieri, No. 5, fila 14, la Arh. St. extrag:

Ianache Logofătu Bărcănescu = Ecaterina Logofeteasa.
El să trage din Negoiţă Cluceru Mihălcescu
şi din soţia lui Despa, care trăiau înainte de
1672, la 1655. [1]

Radu Bărcănescu biv vel Clucer.

1818 Iunie 9. (Acad. Rom. Mss. 648, fila 145 verso.) Cartea Mitropolitului ţării, de despărţirea Stolnicului Niculae Iuliano de către soţia sa *Luxandra Bărcăneasca.*

1) Fără îndoială că acéstă filiaţie, e socotită prin femei, nu în linie bărbătească.

www.dacoromanica.ro

1819 Iunie 6. (Arh. St. condica domnească No. 92, fila 222) La data acésta era *Ecaterina Bărcăneasca soția răposatului biv vel Logofăt Ioan Bărcănescu*, cu parte de moșie în Mamița (?) sud Vlașca.

Ecaterina era văduvă de ani de zile ; ea avea 3 fete din cari pe una a măritat-o, iar 2 erau încă nemăritate la 1819, cum și 2 copii parte bărbătească, pentru cari au cheltuit cu plată la dascăli pentru învățătura lor.

1830 1840. (Acad. Rom. Mss. 1065 fila 275—6 și 289, act deja pomenit și la pg. 333 din Vol. I etc.)

Din el extrag:

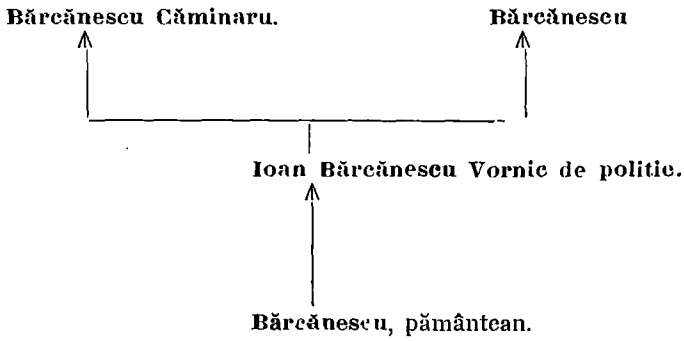

1832 Aprilie 27. (Acad. Rom. Mss. 1078 fila 186).

Prea sfinte Stăpâne,

Cu prea plecata noastră înștiințare fac cunoscut prea osfinții tale, fiindcă în trecuta Duminică la 24 ale lunii Aprilie, d-lui *biv vel Comis Scarlat Bărcănescu* venind aici la moșia d-lui ce să numește satu Bărcăneștii și fără știrea noastră au chemat pe preotu bisericii de acolea, popa Ion și cu măgliseli apucându-l și numitul preot sfiindu-sĕ de dînșii, ĭ-au și cununat, față fiind și alte epochimene mari acolea ; pentru care spre mai bună pliroforie trimisei și condica bisericii a sĕ vedea de către prea osfinția ta iscăliturile chiar ale d-lor, cum și preotu iscălit și de urmare nu lipsiu a înștiința prea osfinții tale. Al prea osfinții tale prea plecată slugă, Protopopu Dimitrie, sud Prahova. [1])

De asemenea, la fila 188 (A sĕ vedea și Arh. St. dosaru No. 128/1832,) găsim și rĕspunsul sf. Mitropolii :

Către Logofeția mare a Dreptății,

Spre rĕspuns la otnoșenia ce ni s'au trimis, cu No. 10910, atingătoare de *cununia d-ei Elenchi Caragea cu d-lui Comisul Scarlat Bărcănescu*, s'alătură copie dupe raportul cucernicului Protopop Dimitrie, sud Prahova, dela 27 Aprilie trecut, sub No. 13, din care sĕ va lua îndestulată pliroforie de chipul cu care sau săvîrșit cununia, iar condica în care sunt trecute acele obraze ce se coprind în înștiințarea Protopopului, dupĕ ce s'au văzut de noi, i s'au întors înapoi 1832 Septembre 29. No. 1170 Ocârmuitorul Mitropolii : Neofit al Rîmnicului.

La fila 187 mai găsim : adresa Logofeții mari a dreptății, anul 1832 Septembre 16, No. 10910, către prea osfinția sa părintele Episcopu Rîmnicului otcârmuitorul sf. Mitropolii. Primită la Septembre 16, anul 1832 No. 337.

Prea osfinții sale Episcopului Rîmnicului otcârmuitorul sf. Mitropolii.

1) Acest raport a fost primit la 29 Apriiie 1832, sub No. 103.

www.dacoromanica.ro

După întrebarea cinstitei cancelarii a înaltului Excelenții sale. să bine voești prea sf. ta a înștiința Logofeția dacă d-ei *Eleni Caragea* s'au cununat cu d-lui *Comisul Scarlat Bărcănescu*, prin slobozirea prea osfinții voastre. (ss) Marele Logofăt al Dreptății: Alexandru Filipescu. Procitit C. Persiceanu.

In afară de aceste acte care să ating de boierii Bărcănești, eu care am trăit cu ei, pot adăoga că:

Scarlat [1]) *vel Comis Bărcănescu cu Elena Caragea* a avut 3 fete 2 băieți.

a) *Efrosina* care a răposat la Odesa într'un pensionat nou franțuzesc și de bun renume pentru educațiune, având vîrsta de vre-o 16 ani (acésta să petrece cam prin 1846.)

b) *Anica*, care s'a măritat cu un văr bun al ei, anume Oscar Elliat (Eliatte) și au avut copii; acest măritiș a fost contra voinții părinților lor.

c) *Alexandrina* căsătorită întâi cu Iorgu sin Costin Catargi și apoi a 2-a oară cu Niculae sin Petre Rosetti vel Logofăt. Niculae a fost și Ministru sub Cuza Vodă; el e din Moldova, din ramura Roseteștilor-Bălănești. Nicu Bălănescu, fost primul soț al Olgăi sin Costin Catargiu, apoi măritată cu Petre Mavrogheni și devenită Damă de Onoare a Reginei Elisabeta în un lung curs de ani, el, Nicu, să reînsură și el de a 2-a oară, cu cumnată-sa adică cu acèstă (*Didină*) *Alexandrina Bărcăneasca* care avea bărbat (și 2 fete mici) pe Iorgu sin Costin Catargiu, fratele Olgăi sus menționate.

Didina, din a 2-a căsătorie a avut 2 fii și anume: Petre Rosetti-Bălănescu și Nicu [2]) sin Nicu Rosetti-Bălănescu.

d) *Scarlat Colonelu* care a fost însurat cu Cecilia d'Uxcules. Acești soți au avut un singur fiu *Ioan* [3]). Scarlat a încetat din viață în urma unui accident de cal.

e) *Dumitru* (*Mitică*) *Căpitanu*, fost Prefect, care este mai tînăr decât frate-său Scarlat. El s'a căsătorit cu Eliza (Lica) sin Emanoil Băleanu și din a lor căsătorie sau născut 2 copii: *Radu* încetat din viață la 1905 *și Dan* născut în 1883 și căsătorit cu M. Grădișteanu, cum și o fată, pe *Elena* căsătorită cu George Cretzianu.

In afară de acești Bărcănești mai cunosc:

Din arborul familii *Fălcoieni*—pe o fată de Bărcănesc, care a fost căsătorită cu Donie. Ei avură fiică pe Anastasia care fu = 1° cu Ștefan Paharnicu și 2° cu Costandin Văcărescu.

Din arborul familii *Comăneni* extrag că Vornicul Comăneanu sin Ion Paharnicu și vel Cluceru Comăneanu, a ținut în căsătorie pe *Sultana Bărcănescu*.

— Despre *Bărcănești*, a se consulta și Ist. lit. rom. de N. Iorga, Vol. II pg. 521.

— In sfârșit, avem după cum am zis și la pag. 171 — după Blaremberg, Instit. de Roum. pg. 368 , pe *Pârvu Spătaru Bărcănescu*, mort ucis la 1658 de Mihnea Vodă sin Radu Vodă; în privința acestei persoane, eu mă îndoesc că ar face parte din familia Bărcănescu și iată pentru ce:

---

1) In arborul familii *Caragea* găsesc că acest Bărcănescu, care a ținut în căsătorie pe Elena sin Gheorghe Caragea, s'a numit: *Ioan Spătaru Bărcănescu;* documentele însă ne probează o greșală, el fiind numit Scarlat, nu Ioan.

2) Aceștia amîndoi s'au însurat devenind cumnați, căci s'au cununat cu 2 fiice ale lui Costică Cornescu, surori drepte: Zoe și Eliza.

3) Acesta, de tânăr s'a arătat, la Paris și apoi la București, puțin dispus la studiu. A făcut voluntariatu și, pare-mi-se și ceva mai mult timp a stat în miliție, dar fără nici o aptitudine; moarțea lui a fost dintr'un accident, prin anul 1892.

www.dacoromanica.ro

1°) Din documentele deja publicate, eu nu cunosc alţi Bărcăneşti decât cei născuţi din Mogoşeşti şi acest fapt s'a petrecut după 1700, adică după ce Maria fata lui Duca Cuparu din Negoeşti a luat în căsătorie pe Vasile Mogoşescu, aducând ca zestre — între altele — şi moşia Bărcăneştii, dela care, parte din urmaşii lor şi-au luat numele de Bărcăneşti ;

2°) Din «Divanele Domneşti», lucrare care este deja pusă sub tipar, constat următoarele :

In anul 1654, într'un hrisov al lui Costandin Şerban Voevod, găsesc pe Jupan Pârvul, figurând în Divan, ca *vel Vistier* ;

In 1655 îl găsesc tot ca *vel Vistier* ;

In 1656 idem.

In 1657 idem.

In 1658 idem sub acelaş Voevod.

Tot în 1658, sub domnia lui Mihail Voevod sin Radu Voevod, găsesc la începutul domnii lui, pe Jupan Pârvu ocupând rangul de mare Vistier, dar chiar în cursul acestui an, pe la Mai, găsesc că slujba de mare Vistier este ocupată de Jupan Barbu, apoi de Stroe Fiera adică Stroe Leurdeanu, dovadă că Jupanul Pârvu a fost ucis la începutul anului 1658, dacă e adevărat ce ne spune cronica. In ori ce caz însă, el n'a ocupat rangul de Spătar ci de Vistier.

3°) Pentru ca să dovedim din ce familie face parte acest Pârvu — şi care în nici un caz nu poate fi Bărcănesc —, căutând cronicile timpului, găsim de pildă în «Costandin Căpitanul» ediţia N. Iorga 1902, pg. 143 că acel Pârvu ucis de Mihnea Vodă, era Vistier— după cum şi noi am dovedit cu Divanele, şi că el face parte din familia *Vlădescu*, nu Bărcănescu.

Prin urmare, dovedit fiind că Pârvu nu face parte din familia Bărcănescu, noi nici nu'l vom figura în arborul genealogic ce vom da aci, mai la vale, căci alte acte despre ei, decât cele rezumate mai sus, eu nu cunosc.

De altfel, Bărcăneştii — din câte dovedim sunt urmaşii unui mare neam, neaoş pământean, anume acela al Mogoşeştilor, înrudiţi după cât constatăm cu Basarabii (din neamul lui Antonie Vodă), cu Bălenii, Caragea şi alte neamuri mari şi de frunte şi că dacă membrii actuali ai familiei Bărcăneştilor doresc să-şi cunoască pe strămoşii lor *Mogoşeşti*, trebue să-şi îndrepte cercetările spre acéstă familie.

Dau loc acum arborului genealogic, având ca rădăcină pe *Mogoşeşti*.

www.dacoromanica.ro

BĂRCĂNEȘTII.

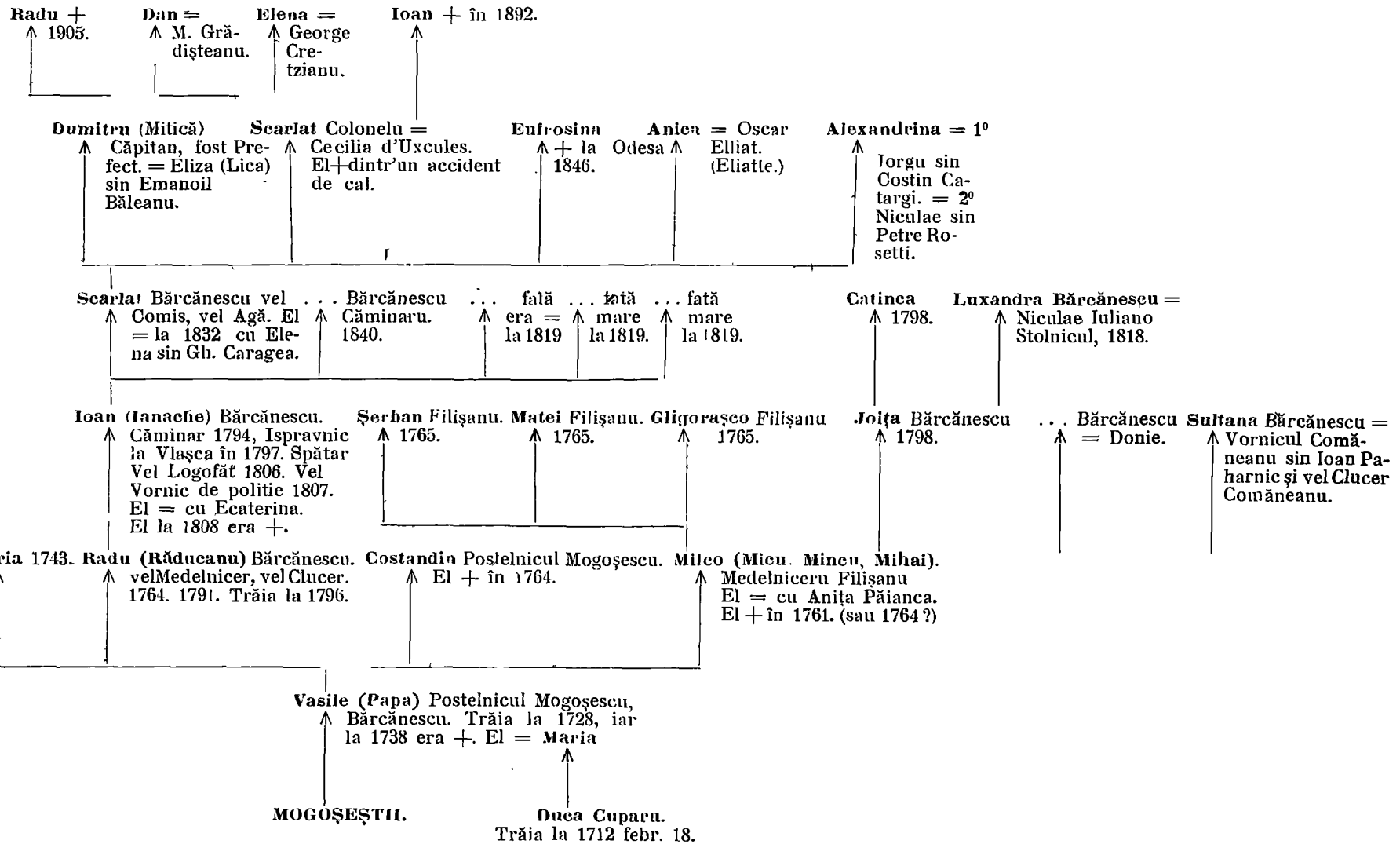

www.dacoromanica.ro

BAROŢII — BARONŢII

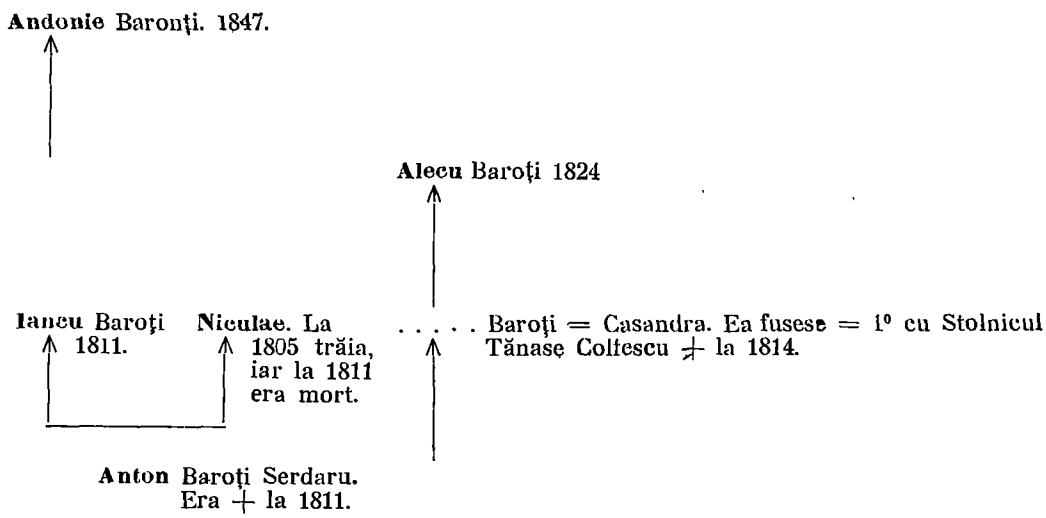

1811 Iulie. (Arh. St. condica No. 3 a departamentului de opt. fila 80). Găsim pe *Iancul Baroţi sin răposatul Anton Baroţi Serdaru. Iancu a mai avut frate pe Niculae* care era mort acum la 1811 şi trăia la 1805.

1815 Martie 10. (Arh. St. condica domnească No. 108 fila 318). Moşiile Agiasca, Mârşa şi Mogoşul din Vlaşca, la 1824 Ianuarie 28.

Alecu Baroţi la 1815 Martie 10 avea mamă pe Casandra, care în prima ei căsătorie a ţinut pe Stolnicul Tănase Colfescu mort la 1814, iar în a 2-a căsătorie a ei a ţinut pe un Baroţi. Ea a avut copii şi cu primul ei bărbat.

1845 Decembre 11. (Copie în coll. mea.) *Andonie Baronţi* era vechilul Marii Boldeasca în pricina ce avea pentru locurile rămase dela soţul ei Gheorghe Cluceru Boldescu care a murit în casa lui Matei Cantacuzino, cu gineri-său Costache Florescu Serdarul, dând ea jalbă la data acésta.

1847 Martie 7. (Ibidem) Vechilul Cluceresii Boldeasca, anume *Andonie Baronţi* cere judecătorii a fixa un termen de înfăţişare cu Florescu gineri-său.

Aceasta îi este iscălitura :

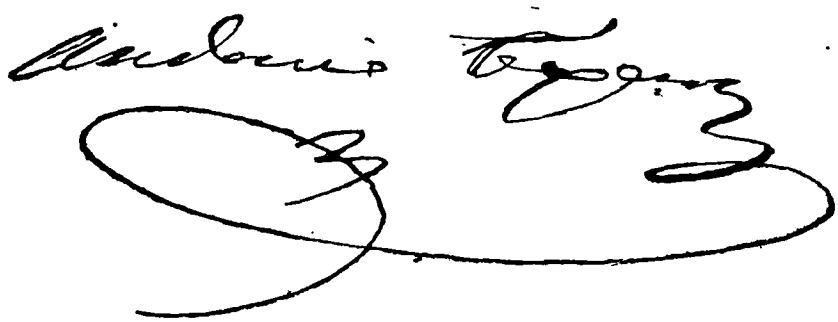

1849 August 26. (Ibidem). O cerere a Marghioalii Boldeasca către domnul *Baronţi*, ca să-i dea foaia de zestre, trebuindu-i la judecătorie în pricină ce are cu vecinii răzaşi.

www.dacoromanica.ro

BÂRSEŞTII.

Ca posesori ai moşii Bârseştii găsesc, din vremi destul de depărtate, mai multe nume de boieri ; ca continuitate de familie însă nu mi-aş putea lua un angajament precis asupra acestora şi rămâne ca noui izvoare să confirme indicaţiile mele. De pe la anul 1600 însă încoace spre zilele noastre, materialul e ceva mai bogat şi găsesc câte 2 şi chiar 3 generaţii neîntrerupt, dovadă că boierii cu acest nume au existat.

Ei erau înrudiţi cu diferite case de boieri ca de pildă : Vlădeanu, Buzoianu, Bilcirescu etc., ba găsim chiar că unii din ei deşi în totalitate luată familia n'a prea jucat un rol mare în trecutul istoric al ţării — au fost sacrificaţi pe altarul patrii.

Pentru o mai exactă oglindă asupra celor susţinute de mine, dau mai la vale rezumatul documentelor ce mi-au căzut în mână cu privire la acest neam de boieri, aranjat tot în ordin cronologic şi la urmă voi da sub formă de tablou genealogic pe fii neamului acestuia.

1523. La data acésta găsesc pe *Barbu Postelnicul din Bârseşti.*

1538 Iulie 2. (Arh. St. M-rea Govora pach. 4, doc. 5.) Hrisov către mânăstirea Govora ca să ţie Curtişoara dupe Olt care au fost cumpărat-o părintele său Radul Voevod (zice Radu Voevod) delă Corlat Cluceru, drept 5000 de aspri. Apoi Radu Voevod au făcut schimb cu *Neagoe Spătaru*, de au dat satu Curtişoara, iar *Neagoe Spătarul*, el au dat mânăstirii, *satul Bârseştii.*

1569 Noembre 20. (Acad. Rom. doc. 5|LXXII.) Hrisov către *Badea Piseţul* ca să ţie moşie în *Bârseşti*, partea Dragului feciorul lui Stan ot Mănești.

Acest Dragul, în zilele lui Mircea Voevod a pribegit în ţara Moldovii şi atunci Stana mama Dragului a vîndut acest sat lui Stan Debel Părcălabul, drept 14000 de aspri, care bani Stana i-a dat în mâna lui Hasan Turcul de şi-au scos pe fie-său Dragul din temniţă. Apoi Stan Părcălabul l'au vîndut acum lui Badea Logofătul drept 14000 de aspri.

1578 Aprilie 14. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 37 doc. 2.) Hrisov dat Mitropolii din Târgovişte . . . ca să ţie satul Lucianii . . . care a fost bătrînă şi dreaptă moşie şi de moştenire a boierilor din Mărgineni. Ci au venit înşi-şi Jupanii Drăghici şi Udrişte Postelnicii înaintea . . . lui Alexandru Voevod de au închinat . . . satu Lucianii de pe Dâmboviţa, Jupanului Dragomir mare Vornic . . . iar Dragomir Vornicúl . . . l'a adăogat la sf. Mitropolie . . . iar Jupanului Dragomir şi boierilor din Mărgineni : Drăghici şi Udrişte, să fie vecinică pomenire . . .

Şi iar să fie sf. Mitropolii . . . satul Mogoşeştii de pe Dâmboviţa, toţi cu tot hotarul şi cu morile şi cu viile, căci acest sat Mogoşeştii au fost de moştenire al *Vladului din Bârseşti, ci l'au vîndut* Jupânesii Cherii din Rumciani *pe vremea fugirii în ţara ungurească*, drept 7000 aspri. Iar după aceia, Chera a . . . miluit acest sat Mogoşeştii, sf. Mitropolii . . .

1593 Decembre 2. (Arh. St. condica zisă Brâncov. No. 4, fila 453 (roşu) 867 (negru). M-rea Căluiu.) Hrisov către Jupan Radul ce au fost mare Spătar ca să-i fie moşie în Cioroi, partea lui Miroslav Vistieru din Râhov, pentru că a cumpărat-o dela Jupan Miroslav Vistierul şi dela Jupâneasa lui Calea drept 7000 aspri, iar Miroslav Vistierul, el a cumpărat cu aceşti bani *o parte de moşie de Bârseşti, dela Chirco.*

www.dacoromanica.ro

Insă, acéstă moşie din Cioroi, au fost schimbat în zilele răposatului Pătru Voevod, Miroslav Vistierul cu Radul Spătarul, de i-au dat Miroslav Vistierul partea lui din Cioroi, Jupanului Radului Spătaru, iar Jupan Radu Spătaru, el au dat Jupanului Miroslav Vistierul, partea lui din Boldeşti şi din Pestrea, toată. Apoi, în zilele Mihnei Voevod, ei au fost schimbat de au luat Radu Spătarul partea lui din Boldeşti ca să fie la mâna lui, iar Miroslav Vistierul să ţie partea lui din Cioroi.

Dar apoi Miroslav Vistierul el au vîndut partea lui din Cioroi, Radului Spătaru drept 700 aspri, în zilele Mihnii Voevod ; iar după aceia, Radul Spătaru el au dat partea lui din Boldeşti : Hieră-i Logofătul şi Jupânesei lui Stanei. Aşa sau tocmit Jupan Radul Spătarul şi cu Jupan Miroslav Vistierul şi cu Hiera Logofătu de a lor bună voie şi cu ştirea tuturor boierilor şi dinaintea D-mele.

Drept aceia am dat şi D-mea, Jupan Radului Spătaru ca să-i fie lui acéstă moşie din Cioroi partea lui Miroslav Vistierul . . . să-i fie ohavnică.

1599 Februarie 13. (Arh. St. M-rea Tismana, pach. 82 doc. 4.) *Jupan Radul Postelnicul din Bârseşti*, împreună cu alţi 9 boieri, este martor la zapisul prin care Jupan Dragomir Spătarul (fratele lui Radu Vistierul, tatăl lui Preda vel Sluger Floricoiu, ot Greci) închină mânăstirii Tismana, partea lui toată din satul Mişina.

Fără an (probabil înainte de 1600) Septembre 14. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 3, netrebnic, doc. 206). Zapis [1]) slovenesc în care *Preda Logofătul ot Bârseşti*, este martor.

1600 Iulie 6. (Arh. St. condica Brâncov. II pg. 779|831.) La data aceasta întâlnim fraţii : *Iane şi Preda Logofătul din Bârseşti*, cu moşie în satul Mănăileştii.

1608. La data aceasta întâlnim pe *Preda Logofătul ot Bârseşti.*

1610 Ianuarie 20. (Arh. St. Episc. Argeş pach. 3, doc. 2.) Cartea lui Radu Voevod nepot lui Basarab Voevod către Jupâneasa Maria fata Calei, nepoata lui Dragomir din Berceşti şi feciorilor ei : Voicu şi Neaga ca să le fie satul Leurdenii jumătate . . . şi satul Muşeteştii dupe rîul Vianului iar jumătate, însă fără 6 delniţe, pentru că sunt ale lor bătrîne şi drepte moşii de moştenire, dupe mumă-sa Calea, sora lui Lăudat şi a Tatului şi a Voicului şi a lui Ivaşco.

Apoi, în zilele bătrînului Alexandru Voevod, iar Jupâneasa Maria cu frate-său Gherghina, au avut pîră cu al 2-lea văr, cu Radul Postelnicul şi cu Dragomir Postelnicul feciorii Paşadii, cum-că fraţii Calei cei mai sus zişi, ei au fost închinat ale lor părţi de aceste sate, la tatăl lor Radul Paharnicul şi încă au mai zis cum-că au jurat în zilele lui Pătraşco Voevod cu 24 de boieri. Intru aceia, Alexandru Voevod nu i-au volnicit ca să aducă dintr'acei 24 de boieri ca să mărturisească cum-că au jurat pe aceste moşii, ci au aflat în Curtea domnească dintr'acei boieri : Furduiul Părcălabul din Orăşti şi frate-său Badea din Floceşti şi Stan Băzoe din Dănciuleşti şi Micul Comisul din Bucşani şi Drăgan Armaşul din Neagra şi au mărturisit cum-că ei au jurat numai pe partea lui Lăudat din satul Berceştii, iar pe alte părţi din Leurdeni şi din Muşeteşti, însă fără 6 delniţe, n'au jurat nici mult, nici puţin.

Deci Jupâneasa Maria şi cu frate-său Gherghina ei sau împăcat cu al 2-lea veri ai lor cu Radul Postelnicul şi cu Dragomir Postelnicul ca să ţie Radul Postelnicul şi Dragomir Postelnicul satul Berceştii ce au fost partea lui Lăudat şi au jurat pe el, iar cu părţile Tatului şi a Voicului şi a lui Ivaşco, din Leurdeni pe jumătate şi din Muşeteşti iar jumătate, fără 6 delniţe, Radul Postelnicul şi Dragomir Postelnicul nici o treabă să n'aibă, pentru că n'au jurat nici mult nici puţin.

1) După hârtie şi după caracterul literilor, acest zapis dovedeşte a fi scris înainte de anul 1600.

www.dacoromanica.ro

Iar acum în zilele D-mele iarăși au ridicat pîră Drosul și Radul Postelnicul, feciorii Radului Postelnicul și ai lui Dragomir Postelnicul, cu niște cărți de pîră care au avut, ca să ia dela Jupâneasa Maria și dela feciorii ei Voico și Neaga, acele părți de sate din Leurdeni și din Mușetești pe jumătate.

Intr'aceia, D-mea le-am dat lor . . . 6 boieri bătrâni anume : Zaharia Vornic din Stănești și frate-său, Șerban Vornicu din Roșii și Radul Crăciunul Vornic și *Udriște Logofătul ot Bârsești* și Badea Paharnicul din Grădiște și Preda Paharnicul din Tîrgoviște, ca să caute pentru rândul acestor cărți de pîră, cum vor găsi ei să mărturisească înaintea D-mele.

Deci acei 6 boieri așa au adevărat dupe cum i-au fost așezat și acei bătrîni boieri din zilele lui Alexandru Voevod, așa i-au așezat și ei, ca să-ție Radul și Drosul Postelnicii, satul Berceștii tot, iar cu alte părți din Leurdeni și din Mușetești pe jumătate, dintr'amîndouă satele, nici o treabă să n'aibă cum n'au avut nici până acum, ci să ție Jupâneasa Maria cu feciorii ei Voico și Neaga. Și s'au spart toate cărțile ce au avut ei de pîră și ale Drosului Postelnicul și ale Radului Postelnicul și ale Jupânesii Marii și ei s'au împăcat de bună voie precum pără între dînșii să nu se mai ridice nici odată . . . și cărțile ce le vor fi avînd să nu se crează . . .

Urmează apoi blestem . . . Pentru aceia am dat D-mea Jupânesii Marii și feciorilor ei Voico și Neagăi ca să fie ale lor aceste părți de sate, de moștenire și ohavnice.

1612. La data acésta găsesc pe *Udriște Logofătul dela Bârsești.*

1613 Ianuarie 9. (Arh. St. M-rea Cozia pach. 22, doc. 4.) Hrisov către mânăstirea Cozia . . . ca să ție balta Mamina . . . și alte părți . . . pentru care au fost avut pîră mânăstirea cu Mihailă Postelnicul ot Văleni, când, Voevodul le-a dat la mijloc 6 boieri ca să-i judece, printre cari era și *Udriște Logofătul ot Bârsești.*

1615 Iulie 14. (Arh. St. condica Brâncov. No. 1, fila 583 (cerneală) 24 (creion), Mitrop. Buc.) Hrisov către Mitropolia din Tîrgoviște ca să ție satul Aninoasa dat de răposatul Basarab Voevod ; apoi satul Mogoșeștii dat de *Jupâneasa Chera și de Vlad Comisul din Bârsești,* apoi satul Lucienii dat de boierii din Mărgineni ; satul Băneștii din Ruia dat de răposatul Basarab Voevod ; satul Sârbii cumpărat jumătate de răposatul Pătru Voevod cu 33000 aspri de argint și l'au dat Mitropolii, iar cea l-altă jumătate au cumpărat-o Vlădica Anania ce au fost Mitropolit, dela Jupâneasa Marga fata Chircăi Vistieru cu 10.000 de aspri.

Apoi satul Vărăștii lui Moș cu Balta Albă și Periații și Călugărenii ot sud Brăila date de Jupâneasa Preda Clucereasa și sau îngropat la sf. Mitropolie, ce au fost al ei de zestre ; apoi satul Mehedinții anume : Oreviția și Bolboșanii foste ale Jupânesii Marii de Florești și ale fiu-său Jupan Radul Clucerul, care le-au dat, de s'au îngropat în sf. Mitropolie. Moșia din Drăgănești partea Jupânesii Stanii a lui Tudor Logofătul și a fiu-său lui Staico Postelnicul și partea Jupânesii Caplei fata lui Tudosie Banul ; apoi satele Fotoaia și Cursusul date de Jupan Preda Banul cel bătrîn de sau îngropat în sf. Mitropolie ; satul Timșanii dela Răstoacă dat de Miroslav Logofătul de sau îngropat în sf. Mitropolie împreună cu fie-său Avram Postelnicul ; moșie în Șerbănești partea lui Cernica Vornicul, pentru că au fost cumpărat Radul Șerban Vodă un sat anume Râca drept 24.000 de aspri de l'au dat sf. Mitropolii pentru că au îngropat pe mama D-lui, Doamna Maria și pe un Cocon al D-lui lo Basarab Voevod, la sf. Mitropolie, care sat jumătate din Râca, l'au vîndût acum Vlădica Luca drept 12000 de aspri, cu care bani au cumpărat moșia din Șerbănești, dela Jupan Cernica fost vel Vornic.

www.dacoromanica.ro

1618 Ianuarie 12. (Pg. 39 din doc. rom. publicate de Acad. Rom. T. I. fașc. din 1907.) *Preda de în Bârseşti* împreună cu alți 3 boieri erau la data acésta ca boieri adeveritori în pricina unui român.

1619 Aprilie 14. (Arh. St. M-rea Bistrița pach. 23, doc. 1.) Act din care extrag că *Tudor Comisu din Bârseşti* este martor când au vîndut feciorii lui Dumitru Logofătul moşie în Băbeni, lui Pârvu Postelnicul şi fratelui său Radu, în zilele lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod.

1619 Aprilie 14. (Ibidem.) Tot într'acest act găsesc că *Ianiu Logofătul ot Bârseşti* fusese martor la vînzarea moşii Stoicenii.

Pot rezuma dar următorul arbore genealogic:

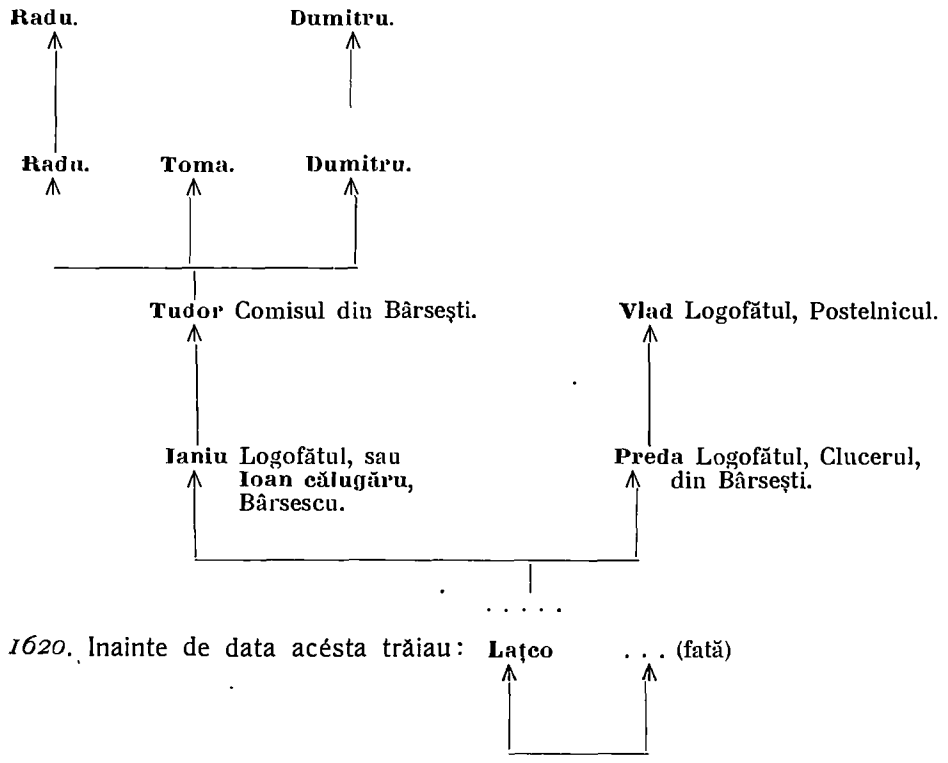

1620 Ianuarie 21. (Arh. St. Episc. Rîmnic, pach. 100, doc. 19.) *Mihart din Bârseşti* era martor când a schimbat Pătru Armaşu din Fărcăşeşti, satu Stejaru, cu Stoica vel Vistier.

1620 Mai 22. (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 104, doc. 2.) Hrisov către Dumitru Postelnicul din Filiaşi ca să ție 2 părți din Piria cumpărate dela Matei Paharnicul din Brâncoveni cu 32.000 aspri. A treia parte din Piria a cumpărat-o Vârjoghe din Argintoaia.

Să-i mai fie moşie în Ciorani din care o parte a cumpărat-o dela *Jupaniţa Voica fata Datcului Cluceru din Bârseşti*, iar altă parte dela *Iacov ginerile Pârvului din Bârseşti şi dela feciorul lui Laţco.*

Apoi un țigan cumpărat dela Radu Paharnicul din Cernaia, socru lui Dumitru Pos-

www.dacoromanica.ro

telnicul, dela Iscru din Roşia fratele lui Udrişte. Apoi un ţigan ce au fost al lui Preda feciorul lui David Postelniçul din Brâncoveni, cu care au fost făcut schimb Dumitru Postelnicul.

Apoi o ţigancă cumpărată dela Mihart ginerile Lupului Paharnicul.

1623 Iunie 18. (Indice, Aricescu, br. I pg. 97) Hrisov întărind fraţilor Vladul şi Staico Paharnicul, stăpânire pe satele : Slătioarele, Foleştii, Popeştii şi Firmoteştii.

1623 August 20. (Arh. St. schitu de un lemn, pach. 5, doc 5.) *Preda Logofătul ot Bârseşti* şi cu *Iani Logofătu* sunt martori în zapisul lui Preda sin Oprea Logofătul, prin care vinde lui Sima Logofătul casele din Păuşeşti.

1635 Noembre 10. (Arh. St. Episc. Argeş pach. 3, doc. 14.) *Tudor Stolnicul din Bârseşti* împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

Fără dată. In documentele Buzeştilor la d-l Ionel Grădişteanu, am găsit că sub domnia lui Matei Vodă Basarab, trăia *Preda Cluceru Bârsescu şi a avut fiu pe Vlad Logofătul Bârsescu.*

1642 August 23. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 152, doc. 10.) Hrisov în care să zice că *Vlad Postelnicul din Bârseşti* era iscălit ca martor în zapisul pentru vînzarea moşii Priseaca din judeţul Olt.

1642 Septembre 4. (Acad. Rom. condica M-rii Arnota, 3, pg. 17.) *Vlad Postelnicul ot Bârseşti* împreună cu alţi mulţi boieri, dau cartea lor pentru alegerea părţilor de moşii a oamenilor din satu Bărbăteştii şi Dobricenii.

1644 Martie 20. (Gorjul istoric de Al. Ştefulescu pg. 7 şi 8.) La data acésta trăia *Vlad Bârsescu.* Apoi tot de acolo reconstituim următorul arbore genealogic :

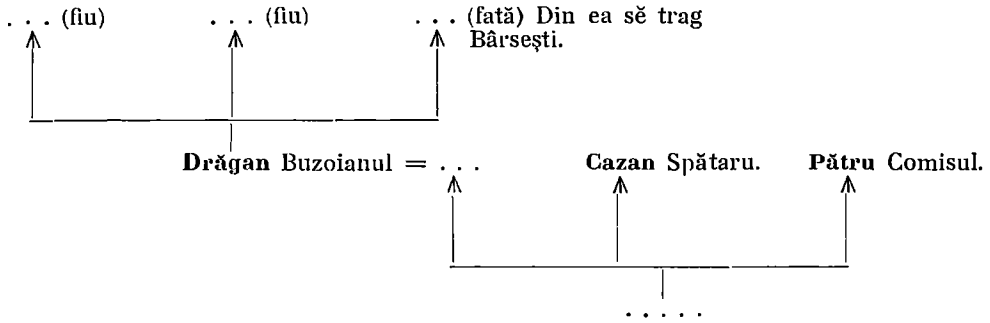

1644 Mai 13. (Indice, Aricescu br. I. pg. 97.) Hrisov dat Doamnei Mării Sale (a lui Matei Vodă) Elinii, arătând că a dăruit Doamna, moşie împrejur, mânăstirii Slătioara, cumpărată de Doamna Elina din moşia *Vladului Postelnicul fiul lui Preda Clucerul din Bârseşti, din judeţul Vâlcea,* toată funia, din mânăstire în sus până în drumul Mehedinţilor...

1645 Iunie 4. (Arh. St. schitu de un lemn, pach. 12, doc. 1.) *Ioan călugăru Bârsescu şi cu fiul său Tudor Logofătu şi cu nepoţii săi : Radul şi Dumitru,* dau zapisul lor către Jupâneasa Elina a Radului Banu Buzescu pentru satu Doba de sus.

1645. (Arh. St. schitu de un lemn, pach. 12, doc. 14) In cartea Ispravnicului jud. Vâlcea — cu data de 1763 Octombre 23 , în pricina moşiei Colibaşii, să zice că, la 1645, *Ion călugăru Bârsescu şi cu fiul său Tudor Logofătu şi cu nepoţii lui: Toma, Radu şi Dumitru,* vând satu Doba de sus.

1646 Mai 28. (Gorjul istoric, citat pag. 11). La data acésta era *Preda Cluceru din Bârseşti.*

www.dacoromanica.ro

1651 Iunie 12. (Arh. St. M-rea Bistrița, pach. 2 netrebnic, doc. 188). Hrisov dat unor rumâni ca să fie în pace de către *Vlad Iuzbașa Bârsescu.*

1658. (Cronica anonimă în Mag. Ist.) *Preda Bârsescu vel Agă* a fost ucis de Mihnea Vodă, în 1658, împreună cu alții, pe un simplu prepus, însă nefiind vinovați nimic.

După pg. 154 din Gorjul istoric citat, a fost ucis *Stroe Cluceru Bârsescu.* Se naște întrebarea: au fost uciși 2 Bârsești sau e o eroare? De altfel e de notat că și Geneal. Cantac. publicată de N. Iorga, 1902, pg. LXVIII pretinde că cel ucis împreună cu alții este *Stroe Cluceru Bârsescu.*

1668 Aprilie 29. (Arh. St. condica Brâncov. No. 3 pg. 189 (52) Hrisov către *Jupâneasa Dobra care a fost jupâneasa Agăi Vladului Bârsescu și către feciorii ei: Vladul, Dumitrașco, Radul și Pârvul* ca să ție $^1/_2$ din satul Genunenii.

1673 Aprilie 23. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 4 netr. doc. 30). Carte domnească către mânăstirea Tismana ca să ție niște țigani dați mânăstirii de Dumitru feciorul lui Bran din Corbeni din județul Jiului de sus, pentru care țigani, acum s'a sculat cu pâră *feciorii lui Stan Corbeanul din Bârsești, anume: Lupu și Iane nepoții lui Dumitru.*

1674 (Arh. St. Mitrop. Buc. pach 346/165 netr. doc. 71). Act din care extrag:

Lazăr
∧

Tudosie Căpitanul ot Bârseşti = Neaga.

1678. (Arh. St. M-rea Bistrița, pach. 23.) Act din care extrag că la data acésta erau: *Drăghici Postelnicul ot Bârsești, Dumitru Iuzbașa ot Bârsești. Preda Logofătul i brat ego Vintilă ot tam.*

1680. La data acésta erau: Tudor feciorul Jupânesii Marii fata Paharnicului Tudor Vlădeanu. El avea văr pe Costandin sin Dimei Căpitanu Bujoreanu; apoi a mai avut văr pe Matei Stoiceanu. A avut și o soră, pe *Ancuța pe care a dat-o după Pârvul Bârsescu.*

1685 August 22. (Arh. St. Episc. Rîmnic, pach. 59, doc. 26.) Act din care extrag:

Costandin 1686 Iulie 10. **Matei** = Neacșa.
1685 August 22 și
1691 August 17.

Tudosie Căpitanu ot Ruda și ot Bârsești (doc. 29).

1687 Martie 15. (Arh. St. M-rea Bistrița pach. 29.) *Vlad Căpitanul Bârsescu* este la data acésta martor într'un zapis.

1694 Martie 5. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 137|318 netr.) Zapisul lui Hriza și a fratelui său Postolachi sin Dumitrașco Cluceru ot Murgești și a lui *Costandin sin Tudosie Căpitanu Bârsescul,* care sunt ctitori la mânăstirea Flămânda, către vărul lor Costandin Bojoreanul . . . cum să se știe că avînd d-lui o moșie în hotarul Pleșoilor, care este din zidul mânăstirii Flămânda în sus, care îi este și d-lui cumpărată dela Tudor Vlădeanul; deci noi, fiind acea moșie lîngă mânăstire, am poftit pe d-lui de am făcut schimb de ne-au dat d-lui acéstă moșie din Pleșoi și noi i-am dat d-lui altă moșie din hotarul Bârseștilor.

www.dacoromanica.ro

despre albia Oltului, din Ruda în sus, care moşie au fost a Predei Paharnicul Rudeanu şi apoi a fost dată noru-sa Voichiţa, zestre gineri-său lui Ion sin Stoicăi Armaşul ot Cocul.

Deci noi i-am dat ginere-său lui Ion altă moşie din ale mânăstirii, din hotarul Călineştilor, pentru acéstă moşie a lui din Bârseşti, însă stj. 300.

1695. (Vezi Cronica de A. T. Laurian şi N. Bălcescu, 1847, pag. 86, cap. 37.) *Barbu Pitaru Bârsescu* împreună cu boierii: Bunea vel Armaş şi Pârvu Logofătul Fărcăşanu fură însărcinaţi de Costandin Vodă Brâncoveanu, cu facerea podului stătător de pe apa Oltului, pe care pod a trecut oastea împărătească (turcească) la Turnu.

1699 Martie 8. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 138 doc. 5.) Cartea a 12 boieri... luaţi de Drăguşin Vistierul ot Merişani şi de Şerban Slugerul dela Dedeşti... ca să le adevereze hotarul Tecucianilor unde să împreună cu hotarul Merişanilor.

Deci noi... împreună cu Racoviţă vtori Portar.... am citit cărţile lui Şerban Slugeru ce au avut de la socru-său Ivaşcu Clucerul Băleanul de zestre.... şi s'au făcut şi cărţi de afurisanie.... a părintelui Dionisie Patriarhul, Iacob Patriarhul. părintele Vlădica Teodosie Mitropolitul ţării noastre....

Aceşti 2 boieri sau mai fost judecat mai înainte pentru pricina hotarului în mai multe rânduri.... şi le-au dat (atunci) şi doi boieri mari, pe Pârvul Logofătul Fărcăşanul şi *Barbul Pitarul Bârsescu* ca să fie într'aceştia, să-i aşeze.... *să nu veaghe voe* nici unuia nici altuia.... (urmează deslusirile hotarĕlor acestor moşii şi se vorbeşte de Vediţa, Vedea cea mare, apa Tecuciului, drumul Ruşilor, colnicul pribeagilor, gârniţă cu 2 gemănări, apa Călmăţuiului, hotarul Novacilor, etc) Pătru Logofătul a fost moşul lui Drăguşin Vistierul.

Iscăliţi găsim pe: Pârvul Logofătul Fărcăşanu, Papa Căpitanul Drăgănescul şi Danciul de Ungurei.

1699 Mai 28. (Pag. 488 Rev. Ist. Arh. Rom. C. Aricescu, chelt. Vistierii.) La data acésta, erau boieri mazîli: Costandin Cluceru Ciorogârleanu şi *Barbu Bârsescu*.

1703 Octombre 28. (Arh St. M-rea Clocociov, pach. 2 doc. 6) *Barbu Pitaru Bârsescu* împreună cu alţi 11 boieri judecă pricina dintre boierii Baloteşti şi Istrate Florescu pentru moşia Ulmuleţu.

1719. In «Hurmuzache» (vezi rapoartele) găsim că la data acésta trăia în Craiova: *Chirca şi Nan Bârsescul*.

1743 Iunie 8. (Arh. St. M-rea Bistriţa, pach. 5 netr. doc. 485) Hrisov către M-rea Bistriţa.... ca să ţie 20 suflete de ţigani daţi de răposatul ctitorul Banul Barbul Craiovescul; apoi acuma s'au sculat cu pără Mirică ginerile Hrizii Murgescul din sud Argeş şi cu unchiul său Luca Cărpenisanul vtori Pitar, pretinzând un ţigan.

In hrisov se pomeneşte de următorul act: *1665*. Zapisul lui *Tudosie Căpitanul Bârsescul* prin care vinde *nepotului său lui Matei* (acest Matei e tatăl lui Hrizea Murgescul) un ţigan.

1777. La data acésta găsesc pe *Niţul Bârsescul biv Logofăt za Vistierie şi Pârvul Bârsescul biv Logofăt za Vistierie*.

1777 Mai 6. (Arh. St. condica No. 2 a M-rei Bistriţa pg. 724). Caimacam Craiovii era Teodorache Negri biv vel Clucer şi el da poruncă către d-lui *Pârvul Bârsescul biv Logofăt za Vistierie* şi d-lui Ilie Olănescu, de urmare într'o pricină a unor săteni ot satul Costeştii din sud Vâlcea, ce aveau ei cu egumenul mânăstirii Bistriţa.

1777 Iulie 7. Inainte de data acésta erau: *fraţii Stolnicul Niculae şi Iordache Bârsescu*. La data aceasta ei încetase din viaţă.

www.dacoromanica.ro

1779 August 5. (Acad. Rom. Hotărniciile). *Costandin Postelnicelu Bârsescu* împreună cu alţi boieri, face hotărnicia moşiei Obârşia sud Mehedinţi.

1809 Aprilie 26. (Arh. St. condica domnească No. 59 fila 24.) Anafora [1]) iscălită de Ştefan Costescu Vornicul obştirilor şi de Athanasie starostea, către Divan, în pricina cumpărării de la mezat a moşii Bilcireştii din sud Ialomiţa, de slăvitul Dragoman Manuc.

In restul fragmentar al anaforalei din condică, să văd enumerate actele vechi de stăpânire ale acestei moşii şi anume.... în Cuneşti sud Ialomiţa ce acum se chiamă Bilcireştii, stânjinu po talere 1 parale 20, ce zice că i-au rămas şi lui *Costandin de la soru-sa Maria ce au ţinut-o Stolnicul Radu Bilcirescu. Maria avea frate pe Costandin Bârsescu* [2]).

Acestea sunt actele ce cunosc despre Bârseşti, şi din ele pot stabili următorul arbore genealogic:

1) Inceputul ei lipseşte, adică întreaga filă 23 a sus zisei condici.

2) Găsim apoi enumerate următoarele acte:

1776 Ianuarie 9. Zapisul preotesei Ancăi soţia popi Radului, zicând că având şi ea de la soţul ei stj. 219 moşie în Cuneştii de jos, îi vinde Niţului şi lui Ene Mănciuleştii, stj. po taleri 1.

1778 Noembre 13. Anaforaua departamentului când sau judecat răposatul Clucer State Bucşenescu cu soţul jeluitoarei (de acum 1809), cerând atunci Bucşenescu acéstă moşie cu cuvânt că se trage (moşia) din neamul său.

1786 Septembre 13. Anaforaua veliţilor boieri, de judecata ce au avut Bucşenescu cu Mănciuleştii. Această moşie ce se numeşte Bilcireştii de sus, sud Ialomiţa, a Mănciuleştilor (acum la 1809) cu locuri de arătură şi fâneţe, de stj. 956, strigându-se la mezat în soroc de 2 luni şi artârdisind din muşterii, după obicei la preţul cel din urmă, au rămas asupra d-lui slăvitului Dragoman Manuc, stj. po taleri 12, peste care preţ ne-mai ieşind alt muşteriu ca să mai înalţe, nici din cei-ce li se cuvin protimisis nici din alţi streini şi fiindcă sau mulţumit şi numita vânzătoare dimpreună cu fii ei şi cu noru-sa, a da moşia cu aces' preţ, sau şi haraciladisit mezatul pe seama slăvitului Dragoman drept taleri 12 stânjenul.

www.dacoromanica.ro

Anexă la pg. 250.

BÂRSEȘTII

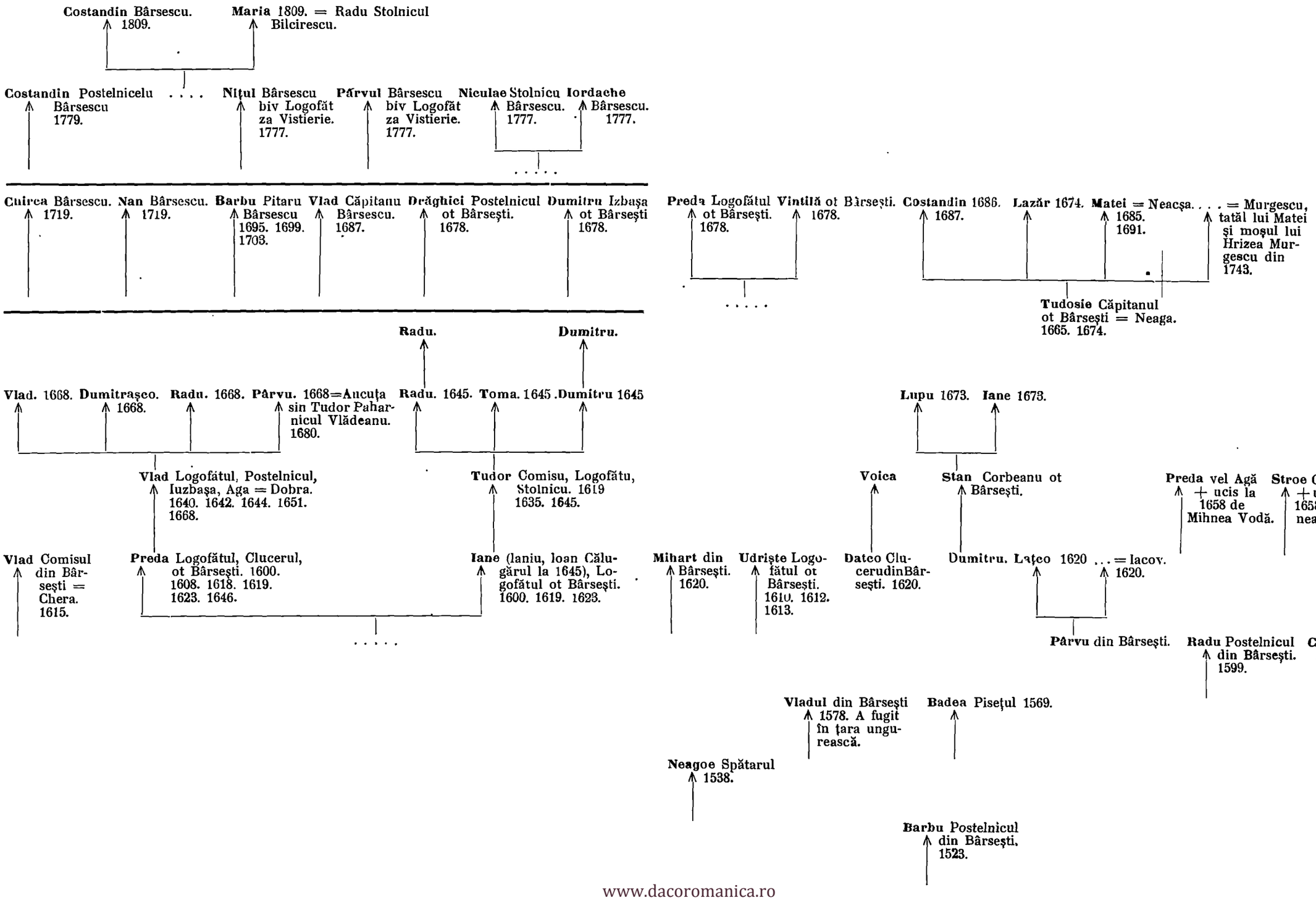

www.dacoromanica.ro

BÂRZA (ot), BÂRZANU, BÂRZEŞTI (ot)

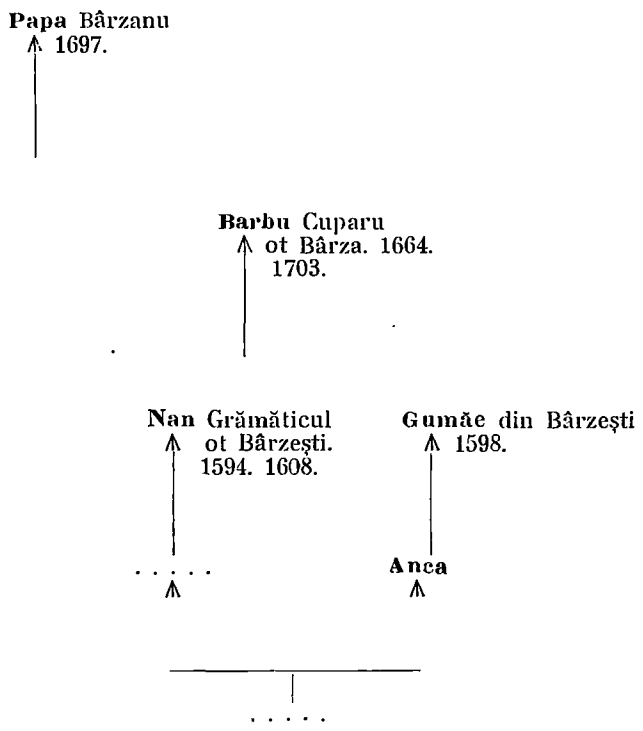

1594 Iulie 12. (Acad. Rom. doc. 76/XL). Hrisov către *Nan Grămăticu ot Bârzeşti nepot de soră Ancăi*, ca să ţie moşie în satul Bârzeştii--Homocei.

1598 Aprilie 24. (Ibidem, doc. 82) Hrisov pentru moşia Văcăreştii de jos.... pentru care a avut pîră cu mânăstirea sf. Troiţa.... dându-le la mijlocul lor 4 megiaşi, între care era şi *Gumăe din Bârzeşti.*

1608 Octombre 29. (Acad. Rom. doc. 12/XLI). Carte către *Nan din Bârzeşti* ca să stăpânească o vie.

1664 Ianuarie 14. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pg. 879 (479). *Barbu Cuparu ot Bârza* este martor la un zapis.

1697 August 3. Papa Bârzanu împreună cu alţi boieri, face hotărnicia moşii Câmpenii sud Romanaţi.

1799 Decembrie 1. (Arh. St. condica domnească No. 42 fila 124). Anaforaua veliţilor boieri în pricina unor ţigani. La judecată s'au arătat mai multe zapise printre care găsim:

1703 Martie 10. Porunca lui Costandin Vodă Brâncoveanu către Gheorghiţă Postelnicul ca să-i dea nişte ţigani.... căci el a arătat zapisul moşului său Iacov Căpitanul de Cernaia tatăl lui Mihart luzbaşa, de vânzarea unui ţigan la *Barbul Cuparul ot Bârza* şi alt zapis al feciorilor *Barbului Cuparul* iar pe acest ţigan vândut la Tatomirescul cumnatul lui Gheorghiţă ....

www.dacoromanica.ro

BASARABII

Ca să putem vorbi despre familia Basarabilor, ar fi nevoe să împărţim materialul în mai multe părţi, bine distincte una de alta.

Am avea aşa dar să vorbim în prima linie despre membrii familiei care au domnit în Muntenia. Aceştia sunt Voevozii noştri. Ar trebui să descriem pe fiecare în parte. Ar urma să ne referim la cronicile timpului, să intrăm în amănunte despre viaţa şi faptele fie-căruia, lucru care negreşit că interesează *istoria ţării* ; dar noi nu ne-am propus să facem un asemenea studiu. Sarcina aceasta cade asupra istoriografilor, sau a dascălilor cari de pe catedră predă elevilor cursul de istorie.

Rămâne totuşi un singur lucru de care trebue să se ocupe *genealogia* şi anume de a cunoaşte din tată în fiu pe toţi Voevozii care au domnit ; însă şi aci, materialul documentar este neîndestulător şi toţi câţi sau încercat să facă acest studiu n'au putut reuşi pe deplin ; toate lucrările făcute în sensul acesta sunt incomplecte. Să luăm un exemplu : Pătraşco Vodă cel bun este fiul lui Radu Vodă şi nepot de fiu unui altui Radu Vodă. Ei bine, să naşte întrebarea : care Radu Vodă este tatăl său ? Radu Paisie, Radu dela Afumaţi sau Radu cel mare ? Precis nu să poate răspunde şi încă mai puţin precis te poţi pronunţa cine este acel Radu Vodă, moşul său.

Alt exemplu : unii susţin că Alexandru Vodă este fiul lui Mircea Vodă Ciobanu, prin urmare frate cu Pătru Vodă cel şchiop ; au venit alţi cercetători care au dovedit că el e fiul lui Mircea Vodă şi nepot lui Mihnea Vodă şi că acel Mircea Vodă, tatăl, nu e *Ciobanu* ci altul. Să naşte acum întrebarea : cine e Mircea Vodă tatăl său şi când a domnit, căci în *istorie* nu cunoaştem în acea epocă pe un alt Mircea ca Voevod decât pe acela care a fost poreclit *Ciobanu*. Şi exemple de acestea să pot da multe.

După cum vedem dar, chiar din punct de vedere pur genealogic, e cât să poate de greu să stabilim date *sigure*, fără nici o greşală şi chiar *genealogia Basarabilor care au domnit în Scaunul ţării*, este grea de făcut în mod exact.

Nu vom intra prin urmare în cercetarea unor controverse, cari sunt de domeniul istoriei şi se află în consecinţă studiate în operele speciale, cu toate amănuntele trebuitoare.

Urmează apoi categoria membrilor din familia Basarabilor, care din diferite împrejurări n'au putut sui treptele tronului sau cel mult sau încercat să domnească un ceas – o zi — o lună şi de multe ori numai în o anumită parte a ţării ; pe unii ca aceştia îi cunoaştem sub denumirea de «*Domnişori*». Să naşte dar întrebarea : cine sunt fii şi urmaşii Basarabilor, care deşi Basarabi de sânge, totuşi nu aparţin istoriei ţărei ci istoriei familiilor boiereşti ?

Nu e mai puţin important şi studiul Doamnelor, căci multora din Voevozi nici nu le cunoaştem măcar numele Doamnelor, ne-cum să ştim familia din care au descins ele.

Vine apoi rîndul fetelor — a Domniţelor , cu cine au fost căsătorite ? Ce înrudiri au avut cu familiile nobile din ţară şi de peste hotare ? Aceste înrudiri au o mare importanţă din toate punctele de vedere, căci de multe ori chiar rostul şi soarta ţării noastre a atîrnat de aceste alianţe.

Nimic mai util, decât de a şti toate aceste detalii, căci numai atunci când vom fi ajuns să le cunoaştem în mare parte — daca nu pe toate — numai atunci vom fi în stare să prezintăm marele arbor genealogic al familii domnitoare «*Basarabii*». In acéstă privinţă, mĕ grăbesc a insista asupra unui fapt cu deosebire interesant, anume că familia

www.dacoromanica.ro

Hohenzollern, care domneşte astăzi şi conduce destinele statului în România, a fost pe vremuri înrudită cu Basarabii, astfel că în vinele actualului Cap al Statului nostru curg şi picături de sânge din vechea familie domnitoare a Basarabilor noştri.

Şi încă cine ştie ce surprize plăcute ne poate rezerva viitorul, în cazul când am cunoaşte toate aceste legături de familie!

In privinţa Basarabilor Voevozi, ca chestie de genealogie, eu m'am ocupat puţin, în 1900, într'un studiu despre *Eraldică*. Am scris despre rostul acestei ştiinţe în ce ne priveşte pe noi locuitorii din Muntenia. De atunci şi până azi am mai citit hrisoave, am dat peste noui izvoare şi prin urmare studiul genealogic al tuturor Basarabilor, evident că îl posed mai complect decât atunci. Totuşi lucrarea nu pot zice că este perfectă şi întreagă ; chiar astăzi nu numai că nu am pretenţia aceasta, dar pot adăoga că de sigur lucrarea mea are erori cari rezultă din lipsă de izvoare.

Eu nu consider întreaga mea lucrare decât ca o contribuţie la studiul ce am început, şi nu aş avea alt vis mai fericit, decât acela, ca alţii în urma mea să continue lucrarea tot în sensul acesta, adică nimic să nu adaoge ne-controlat, ne-confirmat pe baze de acte autentice şi pentru acest sfârşit voi rezuma ce am culeş, cu privire la Basarabi, cu dorinţa ca notele şi cercetările mele să servească altora de o bună călăuză, spre a duce mai departe lucrarea de faţă.

* * *

Avem în istoria Munteniі o dată mai mult sau mai puţin precisă, data de 1290, ca an al aşa zisei «descălicători».

Mai nainte de data acésta, studiul genealogii cu privire la Basarabi este cu desăvîrşire nesigur. Avem izvoare autentice dar insuficiente, prin care ni se spune de pildă că prin 1241 domnea un *Basarab Ban*.

Ceva mai târziu, dăm peste fraţii *Lytuon Voevod şi Bărbat Voevod*, stăpânind, primul, partea din dreapta Oltului, dela 1247 la 1272 ; el începe unirea Voevodatului, care a continuat sub urmaşii lui până pe la 1330—după d-l Onciul—.Ca urmaş al lui, găsim pe *Bărbat Voevod, fratele lui Lytuon*, domnind dela 1272 la 1288, cu adnotare că el domneşte în ambele laturi ale Oltului.

Paralel cu aceşti Basarabi, găsim prin anul 1247 stăpânind în stânga Oltului, pe un *Seneslav*, *Voevod român*, sub suzeranitatea Regilor Ungarii.

Chestia de fapt este prin urmare că Basarabi au existat şi mai înainte de 1290, că ei erau casta care domnea, dar genealogiceşte vorbind, noi nu-i putem urmări din tată în fiu, din lipsă de documente.

Tocmai către 1290 găsim — dupe cronici, ba chiar şi după menţiuni din documente — pe *Radu Negru* [1]) cunoscut şi sub numele de *Thocomer (Tugomir)*. Dela acest Voevod înainte, genealogia începe să-şi aibă fiinţă, relativ apropiată de adevăr.

1) „Documentul din 1644 Noembre 18 (copie în coll. mea de acte) zice „. . şi au văzut Şerban „Vodă (Radu) şi *cartea răposatului Negru Vodă*, vecinică pomenire . . . şi ale altor Domni . . . „dăte pentru mai multe moşii."

Adevărat că printr'acest act nu ni se dă şi anul, dar după cum vom vedea ulterior, din alte acte, denumirea de *Negru Vodă* s'a dat şi unui Voevod Basarab care a domnit cu mult mai nainte de Radu Vodă, tatăl lui Mircea cel mare, pe care unii istorici vor să-l identifice cu cel de prin 1290.

www.dacoromanica.ro

Despre el, pretind unele izvoare că el ar fi fost căsătorit cu *Doamna Marghita* [1]), catolică de religie şi că el ar fi fost îngropat în biserica lui din Argeş.

Aceşti soţi, spun cronicile, că ar fi avut 2 fii şi anume pe *Ivancu şi Alexandru*.

Ivancu zis şi Ioan, a domnit înaintea fratelui său Alexandru, probă până la un punct oare care, că el era frate mai mare. Nu-i cunoaştem soţia, dar avem relaţie că *el a avut o fică* [2]) *căsătorită cu Tzarul Alexandru fiul Tzarului Mihail al Bulgarilor*. Dintr'această fică de Basarab s'a născut Straşimir care e cunoscut sub denumirea de Tzar de Vidin şi despre care ne vom ocupa mai la vale.

Alexandru Basarab, cel lalt fiu al lui Radu Negru Vodă, îl găsim domnind în urma lui Ioan (Ivancu). El a fost căsătorit 1° cu o catolică bulgară [3]) şi 2° cu Clara, ortodoxă, (apoi convertită la catolicism) fata lui Ianoş de Doboka; această Clara era nepoata lui Ştefan Micud, Ban unguresc al Severinului, din familia Kukenus.

Prin 1370, *Doamna Clara era văduvă* şi Papa Urban V o felicită pentru convertirea la catolicism *a ficei sale—Impărăteasa Bulgarilor* [4])—şi o roagă să întoarcă la aceiaşi credinţă şi pe *cea laltă fiică a ei, pe Anca regina Serbiei*. Anca, dupe unii. a fost căsătorită cu Simeon Tzarul (Despotul) Serbiei, frate cu Tzarul Ştefan Duşan; iar dupĕ alţii, cu Uroş iar nu cu Vucaşin [5]). Cert este dar, că aceste 2 fiice sunt născute din Doamna Clara.

Mai nainte de a trece la cei 3 fii ai lui Alexandru Vodă, avem de adăogat că documentul [6]) din 1327, ne spune că Papa să adresează lui *Basarab Voevod Muntean*, recomandând pe predicatorii catolici. La 1345 [7]) din aceleaşi izvoare, domnea *Alexandru Vodă, fiul lui Basarab*. Profit dar de ocazia de faţă pentru a semnala şi conţinutul unui document intern şi anume, hrisovul din 1618 Noembre 13 al lui Gavril Movilă Voevod [8]) dat pentru moşia

---

1) In „Convorbiri Literare" anul XXXVI, No. 12 Buc. 1 Dec. 1902 pag. 1114, vorbind de nişte documente ale Băraţilor din Câmpulung, găsim pentru pricina unui loc că: pe la 1656 sĕ judecă Băraţii pentru acel loc, proprietate a catolicilor, arătând că acel loc îl *are biserica de milă dela rĕposata Doamna Marghita, care au fost catolică, a rĕposatului Negrului Vodă.*

Bătrânii oraşului Câmpulung, cercetéză pricina acésta — conform poruncii Domneşti de mai sus, şi la 1656 Mai 20 zic, *cum această biserică, ce sĕ chiamă cloşter, fostu-o-au făcut Doamna Marghita, Doamna Negrului Voevod, şi acea Doamnă fost-au catolică, care sĕ chiamă papişte, şi atr'acea (sic) beserică când au fost, multe ciude s'au făcut şi minuni, şi mulţi bolnavi se-au tămăduit, şi de în toate laturile au venit oameni bolnavi şi se-au vendecat.*

D-l Alex. Lăpĕdatu autoru articolului care tratéază acest subiect, crede că este numai o legendă existenţa acestei Marghita Doamna.

2) După „Arhiva Genealogică" Anul I, No. 2 şi 3 din Februarie şi Martie 1912, ea s'ar fi numind: *Theodora (Theofana călugăriţa) şi ar fi soră cu el şi prin urmare şi cu fratele său Alexandru Vodă, iar nu fiică.*

3) Dupĕ Al. Ştefulescu pg. 251 o. c. ea s'ar fi numit Marghita. Dupĕ alţi, ea ar fi fost *greco-ortodoxă.*

4) Despre ea şi urmaşii ei, ne vom ocupa în detaliu în relaţiile ce vom da mai la vale adică mai nainte de a păşi la studiul genealogic al celor 2 mari branşe de Basarabi: *Dăneştii şi Drăculeştii*, căci printr'acéstă Impărătească s'a făcut şi legătura de sînge cu Hohenzollernii, Principii de Wied, din care face parte Augusta noastră Regină, familia S. C. Gotha, Ţarul Rusii, Impăratul Germanii, Impăratul Austrii etc. etc.

5) Pg. LXII Vol. III. Studii şi Doc. de N. Iorga, 1901.

6) Pg. XXIII Vol. I. din Studii şi doc. de N. Iorga, 1901.

7) Ibidem. pg. XXIV.

8) Acad. Rom. condica M-rei Câmpu-Lung pg. 203.

www.dacoromanica.ro

Bădeștii, în care să zice că a văzut pentru acelaș sat și hrisovul din 6860—1352 al lui *Niculae Alexandru Voevod feciorul bătrînului rĕposatului Basarab Voevod, nepot răposatului Negrului Radului Voevod.* Acelaș fapt să mai recitează și în hrisovul lui Ștefan Voevod Cantacuzino dela 1714 Aprilie 20, dat în București, prin care să întărește aceiași moșie Bădeștii. [1])

Ce credem că reiese de aci ? Puse în concordanță aceste 2 hrisoave din urmă, cu acele de mai sus din 1327 și 1345, am avea —fără îndoială — un nou Voevod, anume pe *Basarab, fiul lui Radu Negru Vodă, tatăl lui Alexandru Vodă.* Mie cel puțin mi se pare acest lucru cert și prin urmare, în arborul genealogic al Basarabilor — până la probă contrarie , voi figura pe acest Basarab ca fiu al lui Radu Negru Vodă, iar pe cei 2 frați : Ivancu [2]) și Alexandru Voevozii, îi voi prevede ca fii ai acestuia.

In favoarea afirmării mele, mai vine apoi și alt document și anume, cartea egumenului M-rii Câmpu-Lung cu data din 1745 Iunie 20, unde să zice că rumânii acelei mânăstiri au fost închinați de *Necula Alixandru Voevod, feciorul bătrânului Basarab Voevod* și nepot *Radului Voevod* [3]), încă de când au fost sf. mânăstire, biserică de mir, *căruia îi odihnesc oasele și acum în sf. mânăstire.*

Actul despre care să vorbește, este fără îndoială mai nainte de anul 1365 Noembre 16, știut fiind că acest Voevod încetează din viață la data aceasta, iar nu Alexandru Vodă Basarab—după cum greșit afirmă «Arhiva Genealogică» în numărul din Februarie — Martie 1912, că sub acea lespede de piatră zac oasele lui Alexandru Vodă. Este fiul său, Nicula Voevod îngropat, nu tatăl.

Cei 3 fii ai lui Alexandru Vodă sunt : *Niculae, Vladislav* (*Vlad, Laicu*) *și Radu.*

Admițând ordinea vîrstei lor în raport cu timpul domnii fie-căruia și știind că Vladislav era fiu vitreg al Doamnei Clara, am avea dar și pe frate-so Niculae, tot ca fiu vitreg, adică amîndoi născuți din prima soție a tatălui lor. Cât despre Radu nu am putea să ne pronunțăm nici într'un fel al cui fiu dintr'aceste 2 soții era.

Despre Niculae Vodă n'am nici o relație alta decât că el a domnit și în 1359 ; a înființat primul scaun de Mitropolit, numind pe Iachint Critopol ; a clădit biserica sf. Nicoară din Curtea de Argeș și a încetat din viață la 1365 Noembre 16, fiind îngropat în mânăstirea dela Câmpu-Lung. Nu știm cine i-a fost Doamnă, nici dacă a avut urmași.

Despre al 2-lea fiu al lui Alexandru Vodă, anume Vlad Vodă (*Vladislav Vodă și Laicu Vodă*) știm—după cronici—că a avut o fiică anume pe Slava măritată după Șt. Uroș Despot al Serbiei. El a avut socru pe Ștefan al Bosniei [4]). După «*Arhiva Genealogică*» citată mai sus, această *Slava* ar fi fiica lui *Alexandru Vodă Basarab* născută din prima lui soție, nu a lui *Vlad Vodă.* Pentru a lămuri chestiunea aceasta. ar trebui un studiu mai aprofundat.

El înființează al 2-lea Scaun Mitropolitan cu Daniil Critopol, în Severin ; a zidit mă-

1) Acad. Rom. condica M-rei Câmpu-Lung pg. 235.

2) Afirmarea unora, că Alexandru e fiu lui Ioan (Ivancu) Basarab, iar nu frate, nu mi să pare întemeiată. Frați poate să nu fie unul cu altul, dar în nici un caz însă—față cu actele ce le-am văzut mai sus —, tată nu-i poate fi, de vreme ce găsim ca tată pe *Basarab Voevod*, sau după cronici pe Radu Negru Vodă, afară numai dacă nu l'a chemat pe acest Basarab Vodă, și Ioan.

3) Notez că leatul nu'l arată. Arh. St. M-rea Câmpu Lung, pach. 1 netr.

4) Fotino și cronica lui Luccari.

www.dacoromanica.ro

năstirea Vodiţa [1]); a avut mai multe războae cu Ungaria, şi a încetat din viaţă la 1372. Din documentul 148 «Hurmuzaki» el are rudă pe magistrul Ladislau, căruia îi dărueşte tîrgul Şercaia din ţara Făgăraşului, dimpreună cu satele Vineţia, Cuciulata, etc.

Cel de al 3-lea fiu al lui Alexandru Vodă, este Radu Voevod. Acesta a fost căsătorit cu *Doamna Calinichia.*

Din Mss. lui Radu Grecianu, constat menţiune despre un document din 1439, din care extrag :

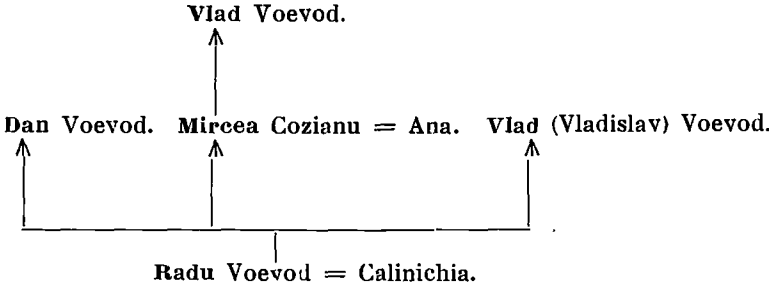

adică: Vlad Voevod Basarab sin Mircea Voevod feciorul Radului Voevod, dat-am M-rei Tismenii acest hrisov, să se ştie că este zidită de *tatăl tatălui D-nii mele, Radul Voevod*, întărind dania *Calinichii, Doamna Radului Voevod, moaşa D-nii mele*, de satu Posticiu şi Şăgoina şi dania ce au închinat *unchiul D-mele Vladislav Voevod:* Jedovstiţa.

Aşa dar atît dintr'acest document cât şi din altele multe, avem asigurare că el a zidit mănăstirea Tismana. El era mort la 1387.

Dintre toţi aceşti 3 fraţi, numai despre Radu ştim că a avut copii şi anume pe : Dan Vlad şi Mircea Voevozii.

Despre *Dan Vodă* ştim că a domnit şi cronicile ne spun că a fost ucis de Şişman Voevod, Domnul Sîrbilor în lupta ce a avut-o cu acesta la anul 1386. In anul 1387 îl găsim decedat; a fost cel mai mare între cei 3 fraţi [2]). A fost căsătorit cu Miliţa sin Lazăr Gârblianovici.

Din el a izvorît branşa cunoscută în istoria Muntenii sub-denumirea de «*Dăneştii*», iar din urmaşii lui Mircea cel Mare, «*Drăculeştii*». Pentru ca să fim mai bine înţeleşi, vom urmări dar a parte pe fie-care din aceste 2 ramuri, reunind toate branşele bine înţeles, în arborul ce vom da la sfîrşit.

Despre *Vlad*, al 2-lea fiu al lui Radu Vodă (Tismăneanu) ştim din hrisovul cu data din 1388 Mai 20 al fratelui său Mircea, că [3]) întărind mănăstirii Cozia stăpânire peste mai multe danii făcute acestei mănăstiri de diferite persoane şi în care menţionează de *Dan Voevod*, de un *frate al D-sale cu numele Vladul şi de părintele D-sale Radul Voevod.*

Tot despre acest *Vlad* cred că este vorba şi în documentul din 1396, act prin care se declară vasal al Regatului Polonilor, amintind totodată că Vladislav Iagello regele Polonii şi Hedviga soţia sa, i-au dăruit ţara Basarabilor şi domeniile care să aflau în regatul Ungarii [4]).

1) Unii susţin că biserica *Sărindărul*, din Bucureşti a fost clădită de el în 1362 şi să numea *biserica Coconilor* ; alţii susţin că s'a zidit la 1854 de 2 frati mai mari ai lui Mircea Basarab . . . (Vezi Dicţionaru Geografic pg. 723—4.)

2) După Mss. inedit aflat în casa mea, Dan a mai avut încă un frate, pe Radu, dar despre e le alte urme, n'am dovedit.

3) Aricescu, Indice br. 2 pag. 108, No. 2251, din cele considerate de Comisia documentală ca netrebuincioase pentru stat, pach. lit. A, doc. 173.

4) „Hurmuzaki", Vol. I, partea II, No. 316. pag. 374.

www.dacoromanica.ro

Tot despre acest *Vlad fratele lui Mircea cel mare* cred că este vorba şi în actele din 1395—1396, când reuşise cu ajutorul Turcilor şi al Polonilor, să domnească în locul lui Mircea şi că, tot lui i se atribue şi bătălia dela Posada (Pazata) contra lui Sigismund Regele Ungarii când acesta să întorcea din bătălia dela Nicopole mic (Turnu-Măgurele) ca aliat al lui Mircea cel mare. Se pare că a fost prins şi dus ca prizonier—dar când şi cum nu prea rezultă în mod cert , unde va fi şi pierit, căci alte urme despre existenţa lui sau a urmaşilor lui, noi n'am găsit nici una.

Despre *Radu*, un alt frate al lor, pomenit şi mai sus în Mss. inedit aflat în casa mea, eu n'am dat de asemenea de nici o altă urmă, nici măcar despre existenţa lui, nici prin cronici nici prin documente, şi în consecinţă cred că la mijloc este o *eroare*.

In sfârşit avem pe *Mircea cel mare* (cel bătrân, Cozianu). El a zidit mănăstirile Cozia, Cotmeana [1]) şi Călimăneştii [2]) cum şi biserica din Râmnic cu hramul Buna Vestire [3]).

Mircea cel mare a fost căsătorit cu Doamna Ana ; fii lor sunt : Mihail Voevod şi Vlad Voevod (zis şi Dracul).

Mircea a încheiat diferite tratate de alianţă : la 1389, 1390 cu Vladislav regele Polonii în contra lui Sigismund Regele Ungarii ; în 1391 reconfirmarea aceluiaşi tratat ; în 1395 Martie 7 cu Sigismund Regele Ungarii, alianţă ofensivă şi defensivă în contra Turcilor ; în 1411 idem de defensivă cu Vladislav Regele Poloniei în contra Regelui Ungarii, etc.

A purtat mai multe războae : în 1389 bătălia dela Câmpul-mierlii ; la 1394 Octombre 10 lupta dela Argeş ; în 1395 Mai 17 lupta dela Rovine ; în 1396 acea dela Nicopole ; la 1404 iarăşi cu Turcii când pierde Nicopolul mic ; în 1416 Iunie 1 lupta cu Turcii la Giurgiu [4]).

A murit [5]) în anul 1418 Ianuarie 31 şi a fost îngropat în mănăstirea Cozia.

* * *

Ne oprim puţin aci ca să vedem ce putem folosi — în ce priveşte genealogia Basarabilor—, dintr'un întreg secol, care este cel mai sărac de documente autentice.

Din excursul de mai sus, se vede că noi n'am pus în primul rând anii domniilor, pentru că pe d'o parte nici nu ne-am propus acest lucru şi apoi, pe de altă parte, e aşa de greu de stabilit, încât a anticipa ceva precis este peste putinţă. Daca nu putem stabili copii şi fraţii, ai cui sunt, dar când e vorba de a preciza timpul cât a domnit fiecare, e încă şi mai greu. In majoritatea cazurilor — pentru acest secol , anii domniţi sunt mai mult conjecturi sau date reproduse după cronici şi variind după cum s'a utilizat un izvor sau altul. Ceva documentat e peste putinţă de dobândit.

Chiar războaele ce le-au avut cu turcii, Regii Ungarii etc. în acest interval de timp de un secol, noi nu le-am prea notat tot din pricina nesiguranţei.

N'am făcut dar altceva decât să legăm din tată în fiu pe membrii familii de care ne ocupăm, pe cât izvoarele ne-au permis şi în consecinţă, voi cerca să leg pe Basarabii de care am vorbit până aci şi să-i figurez în arborul genealogic dela pagina următoare (258).

1) Cronicile ţării.

2) *Anul 1388 Mai 20.* (Arh. St. condica domnească No. 2 fila 114). Hrisovul lui *Io Mircea Voevod*, Domn a toată Ungro-Vlahia . . . *am ridicat din temelie mănăstirea Călimăneştii la Olt* . . . şi îi întăreşte mai mult moşii. Şi alt loc iar acolo, care l'au dat Dude,-din porunca lui *Dan Voevod* . . . Şi la Râmnic: moara care au dat-o *Dan Voevod* . . . şi iar vii acolo au închinat, dela Jupan Budă, dupe voia *părintelui D-mele Radu Voevod* . . .

3) In pisania bisericii din Râmnic, cu hramu Buna-Vestire şi sf. Niculae, rezidită în 1747 Iunie 27, să zice că ea a fost zidită mai dinainte de *Mircea Voevod* . . .

E drept că nu se spune care Mircea : *cel mare sau Ciobanu* ? In orice caz, noi nu trecem cu vederea de a semnala acest fapt, rămâind, ca noui izvoare să-l lumineze.

4) Vezi pisania bisericii „Bucur" din Bucureşti.

5) N. Iorga, p. VII, vol. III, Studii şi Doc.

www.dacoromanica.ro

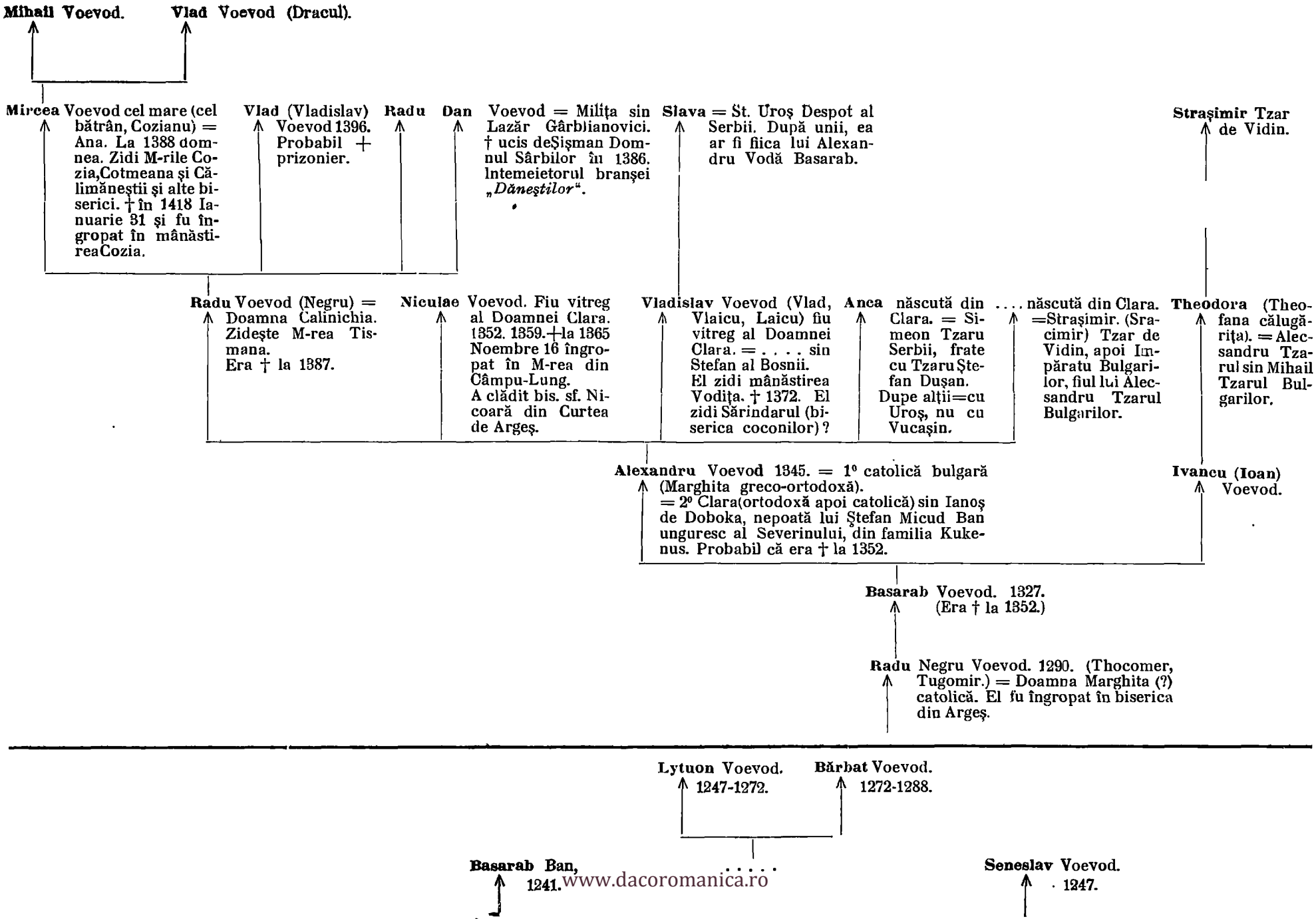

www.dacoromanica.ro

Pentru a termina acest secol, voi adăoga că el este cel mai important din punct de vedere al înrudirilor la care a dat naştere, cu diferite case mari domnitoare şi anume că din *fiica lui Alexandru Vodă* al căreia nume nu ne este cunoscut — şi *care a fost căsătorită cu Ioan Straşimir* (Sracimir) au urmat o mulţime de alianţe, şi că urmaşii lor—prin femei şi apoi în linie bărbătească—, s'au continuat până în zilele noastre.

Printr'această fică de Basarab vom ajunge a stabili că de pildă Hohenzollernii de azi, sunt coborîtori prin femei —, din Basarabii noştri Voevozi.

Studiul acesta îl bazez în deosebi pe lucrarea mea, dejà publicată încă în anul 1866, — când am vorbit despre familia Hohenzollern şi m'am urcat cu genealogia ei până la Tasillon care trăià în veacul al IX-lea, — cum şi pe cercetările D-lui Dr. Otto Freiherr von Dungern, publicată în «Die Bischöfliche Klosterkirche zu Curtea de Argeş in Rumänien» de Franz Iaffé! Am mers pe aceleaşi urme semnalate ca să mă conving de adevăr şi ce e drept lucrul se adevereşte clar şi pe deplin.

Sunt dator să fac numai o mică adnotare şi anume aceia că în ce priveşte anul naşterii şi al morţii lui Alexandru Vodă Basarab, arătat în «Arhiva Genealogică» unde s'a comentat cu pricepere, nu-mi par aceste date adevărate, căci în prima linie, moartea lui Alexandru Vodă Basarab nu a avut loc în 1365, ci desigur mai nainte; ori, în cazul acesta toate presupunerile cu privire la anul naşterii şi la data căsătorii lui, trebuesc suprimate căci nu concordă cu adevărul. Ca consecinţă, bine înţeles că şi conjecturile în ce priveşte data căsătorii fiicei sale cu Sracimir Tzarul Vidinului, trebuesc puse în legătură cu o altă dată decât anul 1365.

Am avea aşa dară — în baza sus ziselor lucrări —, arborii genealogici ce urmează la pag. 260 şi 261.

DĂNEŞTII.

După cum am amintit şi mai sus, *din Dan Voevod, fiul lui Radu Voevod* zis şi Negru şi Tismăneanu, cronicile şi mai ales istoricii de prin zilele noastre, au denumit pe urmaşii acestuia, sub porecla de «*Dăneşti*» spre a-i deosebi de branşa izvorâtă din *Vlad zis şi Dracu, fiul lui Mircea cel mare*, şi pe care au poreclit-o *Drăculeştii*. Antagonismul dintr'aceste 2 mari branşe, pentru a-şi disputà drepturile la tron, i-a făcut pe cei ce le-au descris faptele ca să-i poreclească astfel.

Ca sânge vorbind, nu era nici o deosebire între ei, căci Basarabi erau şi unii şi alţii; ar fi putut să-şi dispute dreptul la tron în virtutea dreptului de primul născut, dar a invoca — în familia noastră domnitoare de atunci —, acest drept de primogenitură, ar fi hazardat, căci, dupe cât cunoaştem, el n'a existat şi mai de grabă aş înclina a crede că *destoinicia*, adică calităţile intelectuale se aveau în primul rând în vedere, pentru ca să fie ales cutare fiu de Basarab ca Voevod.

Ori cum va fi fost, lucrul acesta e de mai puţină importanţă pentru a fi discutat aci şi vom trece peste el cu adăogirea numai că—din documentele noastre interne—, pe aceşti fii de Basarabi, noi îi mai cunoaştem şi sub denumirea de *Pârvuleşti*, ceia ce ne întăreşte în convingerea că trebue să fi existat ulterior acestui secol, în branşa aceasta *un Pârvu* de la care, urmaşii lui, au fost cunoscuţi prin chiar actele oficiale, adică prin titlurile de proprietate, ca *Pârvuleşti*, adică coborâtori din acel Pârvu.

www.dacoromanica.ro

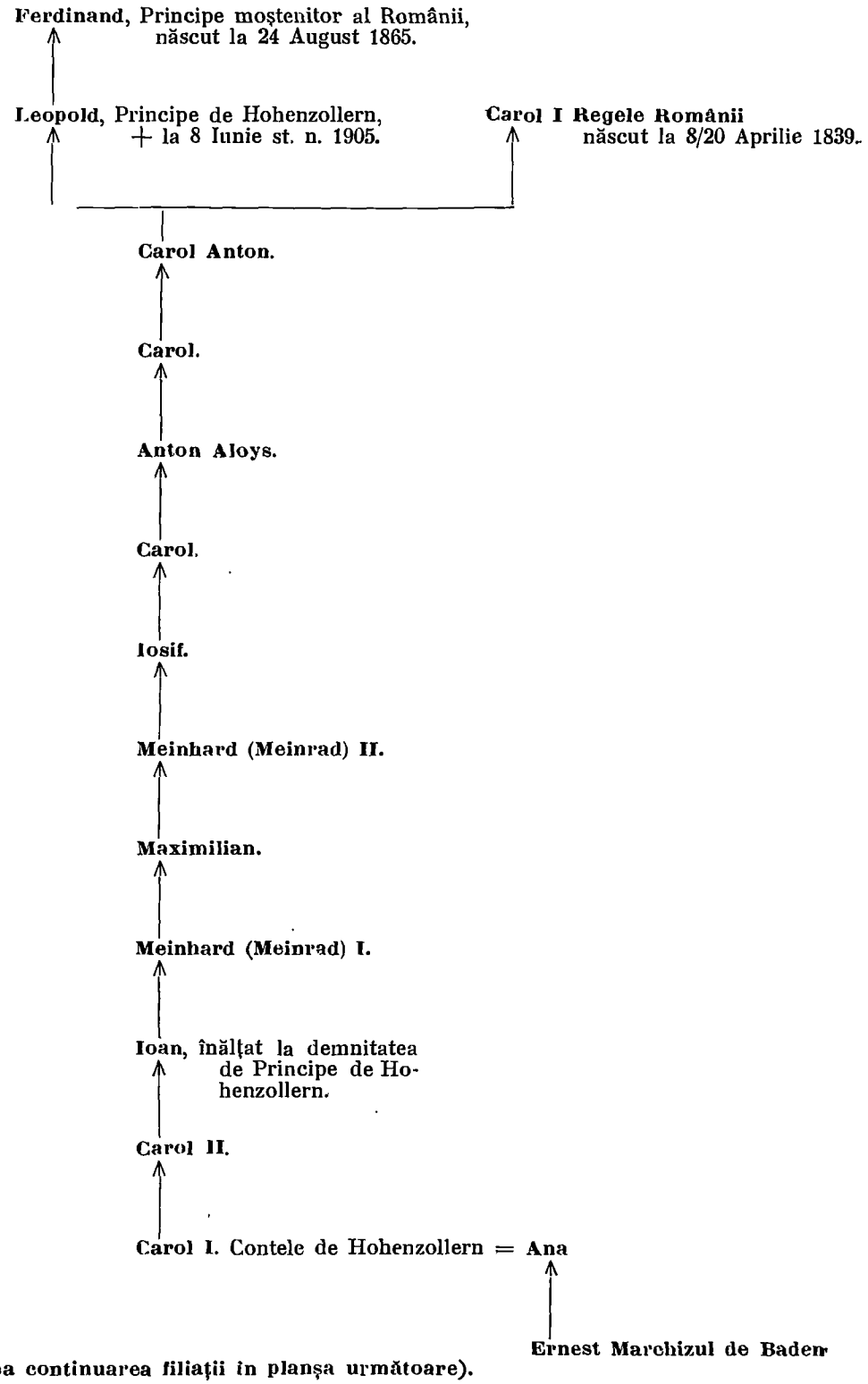

(A se vedea continuarea filiaţii în planşa următoare).

www.dacoromanica.ro

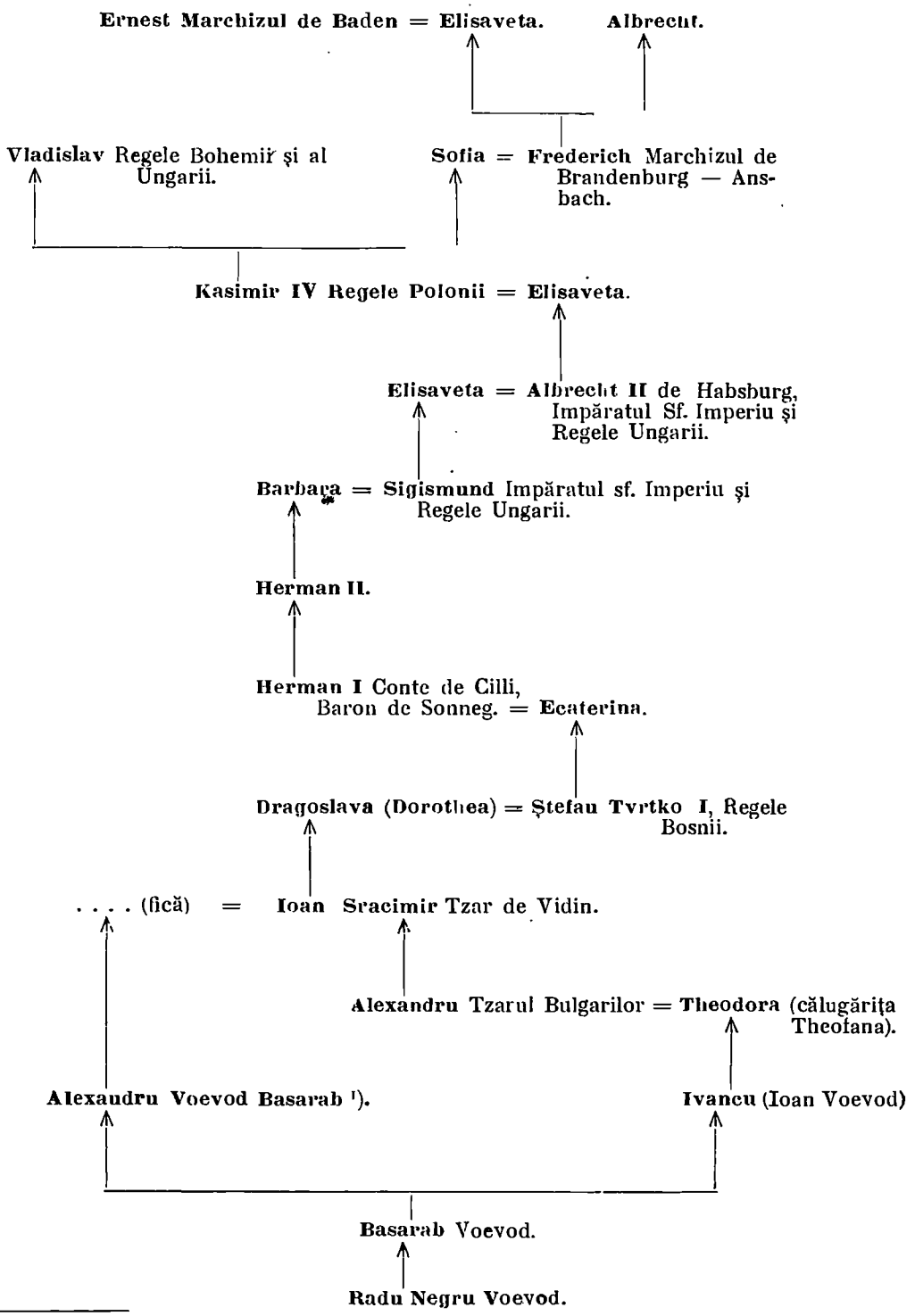

1) Adaug că, legătura directă cu fiicele de Basarabi e în afară de orice îndoială; singurul lucru ce mai are nevoe de studiu este acela de a sĕ şti dacă Alexandru Vodă Basarab era frate cu Ivancu (Ioan) sau îi era fiu şi prins odată firul acesta exact, restul co-ordonează.

www.dacoromanica.ro

Cronicile ca şi documentele, mai cunosc încă o denumire pe care o dau acestei branşe de Basarabi, pentru a-i deosebi de cea laltă ramură, şi anume pe aceea de *Craioveşti.* Explicaţia cea mai bună care s'ar putea da acestui denominativ ar fi aceia că, ramura Dăneştilor cu prea multă siguranţă şi-a fixat reşedinţa şi prin urmare puterea de acţiune în amestecul domniilor noastre pământene la care aveau drept, în partea Craiovii, adică în dreapta Oltului. Aci aveau întinse moşii, clădind cele mai de seamă aşezăminte bisericeşti rămase până în ziua de azi ca o mărturie vie a puterii lor şi de aci ridicau pretenţiunile lor la tronul Munteniі.

Cu aceste linii generale asupra Dăneştilor, voi intra în cercetarea actelor pe cât i'mi sunt cunoscute , care să ating de urmaşii acestor Basarabi.

Din câte cunoaştem, Dan Voevod întemeietorul branşei de care ne ocupăm, a avut 2 fii şi anume pe *Ioan şi Dan.*

Despre *Ioan* ştim numai atât că era orb şi că era bastard [1]).

Despre *Dan* [2]) (*Danciu*) ştim atît după cronici, ca şi după documente, că a domnit în 2 rînduri şi că era susţinut de Regii Ungarii. Aşa, să aminteşte că în 1426, ca Voevod, el ar fi încheiat o alianţă defensivă cu Sigismund Regele Ungarii [3]); în 1427 el a fost alungat de pe tron şi înlocuit de turci cu Radu Praznaglava (Kelu), însă cu ajutorul lui Sigismund regele Ungarii, el reocupă Scaunul [4]).

Documentele noastre interne ne spun că Calinichia Doamna îi era mătuşă şi lele [5]), deş ea îi era moaşă, Vladislav Vodă îi era unchiu, iar *moş avea pe Radu Vodă* [6]).

După cum vom vedea din alte acte, el a fost căsătorit cu *Doamna Maria*; au avu fii pe Danciu, Basarab [7]), Vladislav Vodă şi pe Vlad Vodă zis şi Laiotă. Probabil că el a murit prin anul 1431.

---

1) Pg. VIII, Vol. III, Studii şi Doc. de N. Iorga.

2) A sĕ vedea despre el şi documentul publicat la pg. 29 din Vol. I al lucrării de faţă.

3) „Hurmuzaki" No. 445 pg. 534 V. I partea II.

4) Ibidem, No. 456 pg. 544 ; No. 457 pg. 546 ; No. 458 pg. 547 şi No. 460 pg. 550.

5) Cuvîntul de *mătuşă* sau de *lele* trebue să'l luăm în alt sens, căci ştim că *Calinichia Doamna îi era moaşă.* De sigur că traducerea ne-exactă a cuvîntului din slavoneşte, a făcut confuzia aceasta.

In adevăr, documentul din 1424 August 3 (I. Brezoianu, Apendice etc. citat, pg. 233) ne spune că : *Dan Voevod sin Dan Voevod*, dă hrisov întărind daniile făcute către mânăstirea Tismana, de către *moşul sĕu Radu Voevod*, de către *tatăl sĕu Dan Voevod*, precum şi dania satului Pesticevul, ce l'a închinat *Doamna Calinichia*, *lelea D-sale*, şi :

Documentul din 1424 August 5 (Al. Ştefulescu, M-rea Tismana, pg. 44) al lui *Dan Voevod sin Dan Voevod vnuc Radu Voevod*, zice iarăşi că el a avut *mătuşă pe Doamna Calinichia* şi *unchiu pe Vladislav Voevod*, dar cum am zis, noi nu trebue să luăm decât tot în sensul că traducerea cuvintelor *mătuşă* şi *lele*, este greşită, în loc să se fi tradus *moaşă.*

6) In hrisovul lui Duca Vodă, dela 1677 Ianuarie 2 (Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 151.) dat pentru satul Comana pe care îl întăreşte mânăstirei Tismana, să zice că a vĕzut şi *cartea lui Dan Vodă dela leatul 6932 (1424) şi că acest Dan Vodă a avut moş pe Radu Voevod.*

Acest hrisov este reîntărit şi de Şerban Vodă Cantacuzino la 1681 Mai 8 (Ibidem pg. 147) şi să face aceiaşi menţiune, că Şerban Vodă Cantacuzino a văzut cartea lui *Dan Voevod* dela leatul 6932 (1424).

7) Hrisovul din 1421 Septembre 10 (Pg. 233 din Apendice etc. de I. Brezoianu l. c. şi Arh. St. M-rea Tismana pach. 1 doc. 3.) ne spune : *Dan Voevod sin Dan Voevod*, dă hrisov ... mai multora ... ca să le fie moşie ohavnică (un loc oare care, indescifrabil, actul fiind rupt), în viaţa D-sale şi în viaţa fiilor D-sale : *Danciul şi Basarab.* Actul e scris în Argeş.

www.dacoromanica.ro

Trec acum la copii lui.

Despre *Basarab* nici o cronică nu'l arată să fi domnit; noi însă avem motiv să bănuim contrariul căci după pg. 235—6 Apendice etc. de I. Brezoianu avem documentul din 1442 Martie 23 prin care, *Basarab Voevod sin Basarab Voevod*, dă hrisov scris în Gherghiţa, relativ la moşiile Frânchişanii, Izvoranii şi altele (Condica M-rii Sneagovul). Acest hrisov, după Mss. inedit aflat în casa mea, sună astfel: «*Basaraba Voevod sin Basaraba* «*Voevod*, Sneagovului pentru morile dela Drid, să le ţie cum le-a ţinut şi sub Vlad Voevod. «Scris în oraşul Gherghiţa. (Acest Domn a început a deosebi judeţele.)»

Hrisovul pare a fi acelaşi, văzut şi prin 1690 adică cam pe timpul când probabil s'a scris sus zisul Mss. şi l'a găsit şi Brezoianu de vreme ce îl citează şi spune în ce condică l'a găsit şi l'a rezumat în citata sa lucrare.

Chestia este numai de a şti daca cu adevărat avem de a face cu acest Basarab care e fiul lui Dan Vodă sau e un alt Basarab fiu unui alt Basarab Voevod care să nu fie tot una cu Dan Voevod. Ar mai fi tot odată interesant şi de a şti, de ce el numeşte pe tatăl său Basarab Voevod, pe câtă vreme—prin documente sau cronici—noi nu'l găsim nici de cum să se fi intitulat astfel. Toate acestea însă, nu să pot preciza numai din izvoarele ce ne sunt cunoscute până azi.

Să poate bănui că doc. 143 dela pg. 288 din Doc. şi regeste etc. de d-l I. Bogdan, care în adevăr vorbeşte de un *Basarab Voevod*, să referă chiar la acest Basarab.

Despre *Danciu*, un alt fiu al lui Dan Vodă, cunoscut şi sub numele de Dan Voevod Furteş [1]) nu ştim să fi domnit. E pretendent prin 1460 contra lui Ţepeş Vodă dar e prins şi ucis de acesta.

Documentul dela pg. 67 din Doc. etc. de I. Bogdan o. c. fără îndoială că se atinge de persoana lui, act în care zice: *Ioan Dan Voevod fiul lui Dan marele Voevod şi dela Doamna lui Dan Voevod* [2])...

S'ar putea, până la un punct oare care, pune temeiu pe afirmarea lui Şincai (T II pg. 16 şi Apendice etc. de I. Brezoianu o. c. pg. 236) că, la bătălia dela Cosoba (Câmpul-mierlei) dată între creştini şi Turci, în anul 1448 Octombre, a luat parte şi *Dan Basarab Domnul Ţării Româneşti*, în care caz, domnia lui ar fi afară de orice îndoială şi el n'ar fi fost numai un simplu «Domnişor»

Un alt fiu al lui Dan Voevod, am zis că este şi *Vladislav Voevod* [3]). După cronici găsim că el domneşte şi în 1448 şi 1452 la 1456, dar şi el are aceiaşi soartă ca şi fratele lui, Dan, ucis fiind de Vlad Vodă Ţepeş.

Ţin să adaug că primul an în care acest Dan Vodă vine ca Domn, este anul 1421. Pentru detaliu, notez că avem acte cu data de 7 Mai, (I. Bogdan, lucrare citată pg. 7—8) 1 Iunie (Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 367) şi 21 Noembre 1421 (I. Bogdan. o. c. pg. 9—10) date de Radu Vodă (Praznaglava) fiul lui Mircea Voevod. Punând acum în legătură aceste acte cu acela deja pomenit mai sus al lui Dan Voevod tot din 1421, luna Septembre 10, şi având în vedere că actul lui Dan Vodă e scris în Argeş, avem probă pipăită că Dan Vodă cu ajutor unguresc să cobora prin Argeş, pentru a ocupa tronul. Găsim că chiar în anul următor 1422 Septembre 16, acest Voevod da hrisov tot în Argeş, (Vezi I. Brezoianu, Apendice etc. pg. 233) dovadă că aci îşi fixase reşedinţa fiind mai departe şi mai ferit de Turci şi tot odată mai aproape de Suzeranul cu a cărui ajutor a venit la domnie.

1) Io Dan Voevod, Furteş... act în care pomeneşte de tatăl său, *Dan Voevod* (Vezi I. Bogdan o. c. pg. 68—70).

2) Nu să arată numele Doamnei şi tot odată nu să ştie dacă e vorba de Doamna lui, sau de mama lui al cărei soţ tot un Dan Voevod fusese.

3) Pg. 68—70. I. Bogdan o. c.

www.dacoromanica.ro

Din actele noastre interne, găsim că el domneşte şi în anul 1451, căci găsim de exemplu hrisovul dela 14 Iulie [1]); apoi dela 28 Martie, 1 August, 3 August, 5 August, Septembre 30 (nu 31), diferite acte date pentru moşii şi în care găsim iscăliţi şi boierii Divanului, dovadă că domnia lui începe, fără îndoială, dintr'acest an 1451 şi urmează fără întrerupere până în anul 1456.

Cum-că în adevăr el este fiu lui Dan Vodă, avem probe şi în actele din :

1453 Aprilie 29 în care el se intitulează *Vladislav Voevod sin Dan Voevod* [2]); apoi documentul din 1456 Aprilie 15 prin care întăreşte boierului Mogoş, satele : Corbii de jos pe Argeş, Corbii de piatră, Miceştii şi Mălurenii [3]).

Avem în fine, pe cel de al 4-lea fiu al lui Dan Vodă cunoscut sub numele de *Vlad Vodă* (*Laiotă*), numit dupĕ unii şi *Basarab Voevod cel bătrân* [4]). Domnia lui este cuprinsă între anii 1473—1477.

Despre el să pretinde că ar fi omorît pe Vlad Ţepeş Vodă şi că tot el pare că ar fi întreprins călătoria la Impăratul turcesc în Asia mică, prin Februarie—Mai 1474, când foarte probabil că a închinat ţara Turcilor, cum ne spun şi cronicile.

Pretind unii că el este cunoscut şi sub numele de Vlad Vodă cel tînăr, dar eu n'am dat peste astfel de urme, demne de crezare [5]).

Dupĕ pag. 238, Apendice etc. de I. Brezoianu avem un hrisov al lui *Basarab Voevod*

---

1) Mss. 1332 pg. 18 la Acad. Rom. „Şi tot la acest văleat 6959 (1451) Iulie 14, iar Vădislav Voevod, „mânăstirei Dealul, să le fie satul Jugurenii i proci".

„Şi iar la acest văleat 6959, iar Vădislav Voevod, cu hrisov au iertat mânăstirea Cozia de vamă".

Menţiune cam la fel o găsesc şi în Mss. inedit aflat în casa mea şi anume:

„1451 Iulie 14. Vladislav Voevod, mânăstirei Dealului pentru satul Jugurenii şi

„1451. Vladislav Voevod, hrisov mânăstirei Cozia, pentru iertare de vamă."

In Mss. mieu însă mai găsesc :

„1451 Mai 1. Vladislav Voevod. Lui Jupan Mihai şi lui Jupan Stan fiul lui, pentru moşia lor „Ruşii. Scris în Tîrgovişte. (Dintr'acest neam să trag boierii Băleni.)"

2) Pg. 236 Apendice etc. de I. Brezoianu, dupĕ actul din condica M-rii Mihai Vodă pg. 210.

3) Pg. 142, No. 18|1864 Decembre 18 Arh. Ist. de Hasdeu ; vezi şi originalul hrisov la Arh. St. doc. 1 pach. 16 Episc. Argeş.

4) Documentu din 1476, pg. 243 Vol. II partea II, No. 217 „Hurmuzaki" îl numeşte *Basarab* şi că a fost alungat din ţara românească.

Cum-că el *este fiul lui Dan Voevod* şi să intitula *Io Basarab Voevod*, avem probă şi în documentul din 1475 Iulie 11, publicat de d-l I. Bogdan la pg. 82—3, lucrare citată.

5) In adevăr, Mss. inedit din colecţia mea zice :

„1475 Iulie 8. *Basaraba Voevod cel tînăr sin Dan Voevod fiul Mircei Voevod*, Jupanului Calciul „şi fii şi Jupanului cu fii lui, pentru satul Făgeţelul. (Dintr'aceştia să trag boierii Leurdeni). Acestui „Domn s'a zis şi Laiotă. El a închinat ţara la Turci".

Mai găsesc în hrisovul lui Niculae Alexandru Voevod, dela 1716 Aprilie 8 (vezi Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 559, mânăstirea Cozia) dat mânăstirii Cozii pentru venit din vamă şi bălţi, hrisov în care să zice că el (Niculae Alexandru Mavrocordat Vodă) a văzut *cartea lui Basarab Voevod dela leatul 6983—1475*.

Despre acelaş Domn şi leat să vorbeşte şi în hrisovul lui Costandin Vodă (Brâncoveanu) dela 1691 Mai 16 (vezi aceiaşi sorginte, la pg. 557.)

Dar totuşi eu nu cred, că aceste acte să referă la el căci în acest caz, nu este el ci altul, care desigur e nepot lui Mircea Cozianu şi astfel, am avea într'acest an o nouă turburare de domnie necunoscută încă.

www.dacoromanica.ro

sin Dan Voevod (extras din condica M-rii Mihai Vodă) din 1474 Septembre 4. Documentul din 1475 Iunie 1 ne dă exact acelaşi titlu de : *Basarab Voevod sin Dan Voevod* [1]).

După D-l N. Iorga [2]), Laiotă Vodă moare prin anul 1480 ; era pribeag în Ardeal fiind alungat din domnie chiar de către Basarab Vodă cel tînăr, fiul său. El a avut socru pe Sinadin Capitanov.

Urmaşi dintr' aceşti 4 fraţi nu cunoaştem decât din Vlad Vodă (Laiotă) şi din Basarab Voevod.

Din Vlad Vodă (Laiotă), singurul urmaş de linie bărbătească [3]) este *Vlad Basarab Vodă* cunoscut şi sub numele de *Ţepeluş, şi Basarab Vodă cel tânăr*, iar în linie femeiască nu cunoaştem decât o fată anume pe *Anca căsătorită cu Jupan Stanciu.* [4]) Asupra acestor 2 fraţi însă, eu mă îndoiesc că ăr fi copii lui Vlad Vodă Laiotă şi voi arăta mai la vale temeiurile care mă îndreptăţesc a crede contrariu.

Despre *Ţepeluş Vodă* ştim că a fost căsătorit cu *Doamna Maria*; domneşte [5]) din anul 1479—1481 ; în iarna anului 1482 e prins de Mehedinţeni şi ucis, în satul Glogova. A fost rivalul lui Ştefan Vodă cel mare al Moldovei ; a fost ajutat de Turci cu sprijinul cărora a venit la domnie.

Scrisorile publicate de d-l I. Bogdan în «Doc. şi regeste privitoare la relaţiile Ţării Rom. cu Braşovul şi Ungaria în secolul XV şi XVI, Buc. 1902» sunt pline de interes cu privire la acest Voevod ; aflăm din documentul publicat la pg. 101 – 2 că pe bunica lui, adică soţia lui Dan Voevod moşul său, o chema *Doamna Maria* şi că atât ea cât şi Doamna lui care tot *Maria* se numea, erau pribege în Ardeal la curtea lui Ştefan Batori. Mai constatăm din aceleaşi izvoare că Laiotă Vodă a avut o fată care şi ea fusese prinsă şi reţinută ca ostatică de către Ţepeluş Vodă.

Ceia-ce este surprinzător şi demn de relevat este aceia că daca cu adevărat el este fiul legitim al lui Laiotă, nu ne putem explica marele antagonism pentru domnie dintre tată şi fiu, în aşa fel încât să fie duşmani de moarte, pribegind tatăl din pricina fiului, ba luându-i ostatic chiar soţia şi pe propria lui mamă ; ori câtă explicaţie s'ar da, eu totuşi înclin a crede că nu Laiotă îi este tată, ci mai de grabă a-şi crede că tatăl său e Basarab Vodă, adică acela despre care am vorbit mai sus la pg. 263. De altfel, acest lucru îl întemeiem şi pe chiar documentele lui, în care, fără excepţie, găsim că el se intitula în tot d'auna, *sin Basarab Voevod*, chiar în timpul când duşmanul lui, Laiotă, era pribeag în Ardeal. Putem dar bănui că daca ar fi fost părintele său, măcar din spirit de răutate, e nu s'ar fi intitulat prin documente ca fiu al unui tată care îi era ostil, gata a pune în ori ce

1) Acad. Rom. condica M-rei Glavaciog pg. 168 ; vezi şi originalul document la Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 16 doc. 1 ; vezi şi pg. 238, Apendice etc. de I. Brezoianu, rezumat acelaş act, dat pentru moşia Făgeţelu.

2) Pg. XXXVII—XXXVIII Vol. III, Studii şi Doc.

3) I. Bogdan, o. c. şi alţii.

4) După pg. 33 din Gorjul istoric de Al. Ştefulescu, el ar fi din ueamul boierilor Bengeşti.

Documentul din 1479 Noembrie 17 la Acad. Rom. 252/XI ne spune :

„Cu mila lui D-zeu *Io Basarab cel tânăr Voevod* (mlad Basarab) . . . către mânăstirea Tis-„mana . . . , ca să-i fie 3 sălaşe de ţigani . . . . pentru că le-a dat *cumnată-meu Jupan Stanciul şi „sora mea Anca* . . , .

5) Asupra anilor domniţi de el, ca şi de alţi, părerile sunt cu totul diferite Aşa, d-l Iorga îl pune dela 1479—1482; d-l Tocilescu dela 1478—1483; d-l Onciul dela 1478—1482 etc.

www.dacoromanica.ro

clipă mâna pe el ; nu am găsi expresii ca cele ştiute prin publicaţia d-lui I. Bogdan [1]) că . . . *fata lui Laiot e fată de Domn* . . . voi slobozi şi eu *pe fata lui Laiot*, iar mai departe [2]) adaogă . . . şi daca i-aş şti D-mea când vor să vie, şi până la Cluj i-aş lovi şi i-aş risipi . . .

Nu cred posibil un astfel de limbagiu să'l poată ţinea un fiu faţă de tatăl său, ori câtă rivalitate va fi fost între ei.

Dar în afară de acésta, cercetând documentele noastre interne găsim că Basarab Vodă cel tînăr, domneşte încă din anul 1478. Titulatura lui este : *Vlad Basarab cel tînăr sin Basarab Voevod cel bun* ; găsim şi *Basarab Voevod cel tânăr sin Basarab Voevod cel bătrîn*, apoi *Basarab Vlad Voevod.*

In 1479 găsim *Basarab Voevod cel tânăr sin Basarab Voevod* şi tot astfel şi în 1480 şi 1481 ; în 1482 nu mai găsim hrisoave date de el, dovadă că în iarna anului 1482 a fost prins şi ucis la satul Glogova. [3]).

Singura confuzie dar, care cred că a dat naştere la afirmarea că el ar fi fiul lui Laiotă Vodă, este aceia că el se intitulase *ca fiu al lui Basarab Voevod cel bătrân* şi până azi nu s'a cunoscut în istorie că ar fi existat un alt Voevod cu titulatura aceasta, decât Laiotă. Dar paternitatea aceasta, cum zic, eu nu o cred întemeiată şi de aceia, în arborul meu asupra Basarabilor, îl voi figura pe Laiotă ca având o fică cu nume necunoscut, iar pe Basarab Vodă cel tînăr (Ţepeluş) ca fiu al lui Basarab Vodă, adică al aceluia pe care îl bănuesc că a domnit prin anul 1442, după cum am arătat şi mai sus.

Un alt frate cu Ţepeluş Vodă ar fi şi *Pârvu*, adică acela dela care, fără îndoială, s'a dat porecla urmaşilor lui, *Pârvuleştii*. El a fost mare Ban al Craiovii.

Cronicile ne spun că el ar fi fiul unui Dan Vodă, că a avut 5 fii, pe *Barbu Banu Craiovii, călugărit la Bistriţa, Pârvu Vornic şi Ban, Danciu, Radu Stratornic şi Negoiţă.*

Documentat nu ştim ceva precis şi până la probă contrarie, credem că el trebue să fie fiu de un Voevod oare-care şi mai de grabă credem că e frate cu Basarab Vodă cel tînăr, referindu-ne la evenimentele istorice petrecute după anul 1482 până la sfîrşitul domniei lui Vlad Vodă Călugărul, sub a căruia domnie ei clădesc faimoasa lor mănăstire dela Bistriţa.

Documentele posterioare acestei epoce ca de pildă acela din 1531 Ianuarie 9 (Arh. St. M-rea Bistriţa, pach. 42 doc. 2) ne spune că «întărindu-sĕ mănăstirii Bistriţa satul «Gârcovul, zice. . . . . pentru că a miluit *Jupan Pârvul Banul* pe sf. mănăstire . . . . . «iar după moartea *Jupanului Pârvul Banul*, încă l-au adăogat şi Jupanul Şerban marele «Vornic şi Jupan Vlăsan marele Logofăt, cu ale lor Jupaniţe anume, Jupaniţa Marga şi Jupaniţa Vlădaia. . . .»

Documentul din 1541 Februarie 10 (Arh. St. M-rea Brâncovenii pach. 28 doc. 1) zice că se întăreşte Jupanului Deatcu marele Armaş, moşia Piscul Voevod, cumpărată dela Dragomir şi dela Danciul, care au fost de moştenire mai dinainte a răposatului Harvat Logofătul, ce l'a dat *Pârvului Banu*, iar *Pârvul Banul* a miluit pe slugile lui, Dragomir şi Danciul, pentru slujbele ce i-au slujit.

1) Pg. 97—9 l. c.

2) „ 94—5 l. c.

3) Documentul din 1483 Mai 12 (Acad. Rom. doc. Episc. Ghenadie) ne spune că Vlad Vodă sin Vlad Vodă, întăreşte boierului d-sale Jupan Dragomir Stolnicul şi fratelui său, ca să ţie un sălaş de ţigani, pe care l'a cumpărat dela *mladoga Basaraba*, drept 2 cai ; deci actul ne-ar indica că el nu mai trăia.

www.dacoromanica.ro

Am avea aşa dară din aceste 2 documente, pe *primul Pârvu* şi pe *fiul său tot Pârvu*, care evident că trăia cam pe aceste vremuri (1541). Documentele nu specifică aievea că avem de a face cu Pârvu tatăl şi Pârvu fiul, dar bănuială poate exista având în vedere anii care să referă atât la unul cât şi la cel-lalt.

Documentul din 1633 Aprilie 30 (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 1 doc. 20) al lui Matei Vodă Basarab, dat pentru satul Costeştii din judeţul Vâlcea, zice :

«pentru că a îngropat *răposatul Jupan Pârvu Banul*, pe tatăl moşilor D-mele, *Io «Basarab Voevod*, aici în sf. mănăstire Bistriţa, care au fost făcută de către d-lui (adică «de Pârvu Banu).

Este în afară de ori ce îndoială că Matei Vodă [1]) să trăgea din acel Basarab Vodă şi că el nu poate fi altul decât *cel tînăr* căci numai lui ar fi avut interesul Pârvu Banu să-i îngroape oasele în mănăstirea clădită de ei, iar nu despre Laiotă sau altul, dovediţi ca inamicii lui Ţepeluş Vodă, care în bună parte au contribuit şi la scurtarea zilelor lui, în 1482.

Pârvu Banul, primul, a avut soţie pe jupaniţa Neaga.

Despre urmaşii lui, m'am ocupat în treacăt şi în «Eraldica Română, pg. XXX—XXXI» când am dat şi un fac-simile după un tablou a cărui copie ziceam că reprezintă plecarea lui Barbu Craiovescu la mănăstirea lor Bistriţa ca să se călugărească ; deşi tratam atunci chestiunea reprezintării acelui tablou dintr'un alt punct de vedere, totuşi nu mă pot opri de a nu releva aceia ce am afirmat că, Barbu, unul din fii lui Pârvu Banul, cu barba albă, îmbrăcat în costumul timpului, ţine capul aplecat pe mâna dreaptă, la ureche, în semn de adio pentru toate cele lumeşti, ne-mai voind nimic să asculte, ci cu sufletul întristat de lumea acésta vicleană să duce să se îngroape de viu în ctitoria lui, părăsind lumea plină de deşertăciuni. Trebue necontestabil, să se fi petrecut acte mari, într'acele vremi, căci dacă observăm bine istoria, pretenţiile Dăneştilor la scaunul Munteniі nu sunt abandonate cu totul, însă pare că, luptele înverşunate au început a mai scădea şi nu-şi puneau candidatura pentru a recâştiga tronul decât în cazuri când ţara era în mare pericol. Cam în felul acesta trebue să privim chiar venirea la domnie a lui Neagoe Vodă Basarab, a lui Radu Vodă Şerban etc , deşi ori-ce altă venire la tron din partida Drăculeştilor, nu era temeinică dacă nu avea şi aprobarea şi sprijinul aşa zişilor Pârvuleşti.

Vom urmări acum pe descendenţii acestor 2 persoane, pe care cum am zis îi vom reprezinta în arborul genealogic ca fraţi, cum de fapt e probabil că au şi fost, pe temeiul actelor ce am rezumat deja mai sus.

Din *Basarab Vodă cel tînăr*, avem ca fiu legitim pe *Danciu*, care probabil că este cel care ucide, în 1510, pe Mihnea Vodă cel rău. Alte detalii despre ei nu mai cunosc şi nici despre alţi urmaşi de ai lor, eu nu am mai dat.

Despre *Pârvu Banul*, ştim după cum am afirmat şi mai sus că a avut 5 fii ; din documente însă eu constat 6 fii şi o fică. Ei sunt următorii : *Barbu, Danciu, Radu, Pârvu, Preda şi Negoiţă, iar pe sora lor o chema Maria.* [2])

a) *Despre Barbu* ştim că a fost mare Ban al Craiovei [3]) şi călugărit în anul 1494

1) Dacă e în linie bărbătească sau femeiască, asupra acestui lucru ne vom pronunţa când vom vorbi despre *Brâncoveni.*

2) In pomelnicul lor mai găsim şi pe: Muşa, Neagoe, Tudor, Neagoe, Bratul, Danciul, Radul, etc. dar noi credem că sunt numai rude, nu fraţi.

3) 1492 Aprilie 1 era mare Ban, doc. orig. în coll. mea.

www.dacoromanica.ro

la mânastirea Bistriţa, sub numele de Pahomie monahul; soţia lui, care şi ea s'a călugărit se numea Monahia Salomia.

Pentru ca să putem ajunge şi mai bine la stabilirea filiaţiei acestei branşe de Basarabi, voi rezuma în ordin cronologic actele ce cunosc.

1506. August 16, (Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 499 ; vezi şi originalu la Arh. St. M-rea. Bistriţa doc. 1 pach. 32). El şi cu fraţi lui cumpără, o vie, pe care tot printr'acel zapiz o dăruesc mânăstirei Bistriţa (nu Cozia?) ; dăm în rezumat şi coprinsul acestui zapiz.

«Noi *Jupan Barbu Banul şi Jupan Pârvu Vornicul şi Jupan Danciul Comisul şi «Jupan Radu Postelnicul fraţi fiind*, ne-am sfătuit şi am cumpărat dela . . . . o viie cu «o livade şi cu tot locul ei şi am dăruit-o M-rii Cozia, şi martori orăşeni dela Râmnic «Protopopul Dragomir şi Popa Ştepan şi orăşeanul Bănilă şi Ştefina, şi Toros, Sarkez, «Carabet, Stoica Ştefoveiul, Stoica Galianoiul, Oprea Ghergoiul, Tatul lanuloiul, Buda şi «Radul Ivancoiul, Scris înM-rea Bistriţa Aug. 16, $\frac{7014}{1506}$ de mine Ştepan mult păcătosul.

1512 Iulie 30. (Aricescu, Indice, br. II pg. 87) Hrisov întărind mânăstirei Bistriţa, satul Mălurenii toţi, pe care a schimbat-o *Jupan Barbul Banu*, contra moşii Grădiştea, cu morile ei, a lui Oancea Părcălabul.

1512 Octombre 11. (Ibidem pg. 77.) Carte prin care să întăreşte lui *Jupan Barbu Banu, întâiul sfetnic*, stăpânire pe toată moşia Târsa, luată în schimb pentru moşia sa Slătioara.

1520 Aprilie 10. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 1 doc. 4.) Hrisov către mânăstirea Bistriţa, care este zidită din temelie de ctitorii : *Jupan Barbul Banul Craiovei* şi cu fraţii lui : *Jupan Pârvul marele Vornic, şi Jupan Danciul marele Armaş şi Jupan Radul*, cari au dat mânăstirii, satele Plăvicenii la Şăoaş, Gândenii, Vădastra, Potelul cu Balta Albă, jumătate din Celeiu, Tupşa, Muşcelul tot, Răzlovul, Răchita, Mălenii, Gura Comăneştilor, Mălurenii, Bogdăneştii dela Codmeana, Milostea, iar din Sârbeşti partea lui Dan, jumătate din Băbeni, jumătate din Tismana şi Târsa.

In hrisov să zice că *Jupâneasa Negoslava a Banului Jupânească* au dat mânăstirei 2 ţigani.

Apoi, Staico Logofătul încă au dat o vie la Căzăneşti, în zilele lui *Vlad Voevod cel bătrân* . . .

1526 Mai 20. (Aricescu, Indice br. II pg. 90 ; vezi şi Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 680.) Carte prin care întăreşte stăpânire *Jupaniţei lui Barbu Banu*, pe toată moşia Stroeştii, fiind a ei dreaptă şi moştenească, pe care apoi numita Jupaniţă a lăsat-o după moartea ei, să fie a mânăstirei Bistriţa, împreună şi cu 3 sălaşe de ţigani. La *1533 Aprilie 16*, (Ibidem.) să dă carte cu aceiaşi cuprindere ca mai sus.

— Despre *Barbu Banu dela Craiova*, cronicile ne spun că pieri în războiu ce a avut Moise Voevod cu Vlad Voevod, la Viişoara, prin 1530 - 1532.

1531 Ianuarie 9. (Aricescu, Indice br. II pg. 81.) Carte prin care să întăreşte stăpânire mânăstirii Bistriţa pe jumătate din satul Băbenii pe care l'a pierdut Stae prin vicleşug încă din zilele vechiului Vlad Voevod Călugărul ; şi apoi a mai adăogat şi *Barbu Banul*, mânăstirii Bistriţii.

1533 (?) Aprilie 16. (Actul nu are leat. Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 56 doc. 2) Hrisov dat . . . *cinstitei Jupaniţe a Barbului Banul* ca să-i fie Stroeştii toţi . . .

www.dacoromanica.ro

Iar după aceia, au avut *Jupaniţa Băneasa* pâră cu Tabaci şi cu ceata lui, de pârau ei . . . cum-că sunt cotropiţi încă de *Jupan Barbul Banul* . . . şi am dat lui Tabaci cu ceata lui, lege 12 boieri . . . ca să jure . . . după lege . . . cum-că este cotropit . . . de *Jupan Barbul Banul* . . . dar n'au putut jură şi au rămas de lege. Pentru aceia, D-mea am dat *Jupaniţii Bănesei* ca să-i fie moşie ohavnică.

După aceia, au adăogat Stroeştii toţi şi 3 sălaşe de ţigani sf. mănăstiri ce se chiamă Bistriţa . . . însă până când va fi vie *Jupaniţa* mai sus zisă, singură să-şi stăpânească satul şi ţiganii . . . iar după moartea ei să fie sf. mânăstiri . . .

1533. Documentul dela Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 56 doc. 7 vorbeşte de *Jupâneasa Negoslava care eră soţia lui Barbu Banul Craiovescul.*

1547 Mai 8. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 55, doc. 1.) Se dă hrisov către mânăstirea Bistriţa pentru satul Vădastra cea mare, dăruit mânăstirei, în zilele lui Vlad Vodă Călugărul, de boierii *Pârvuleşti-Craioveşti.*

1558 Noembre 23. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 14, doc. 4.) Se dă hrisov către mânăstirea Bistriţa ca să ţie Balta Albă, dată de *Banul Barbu Craiovenesc* şi de fii săi şi de fraţii săi: *Jupan Pârvu, Danciu, Negoiţă şi Radu* cu fii lor, cari şi ei au fost cumpărat-o dela fii lui Durduc, dela Stăncilă, în zilele lui Basarab Voevod.

1633 Aprilie 30. (Aricescu, Indice br. II pg. 79.) Hrisov prin care Matei Vodă Basarab recunoaşte şi întăreşte şi D-sa, toate hrisoavele privitoare la mânăstirea Bistriţa, unde zice că *a fost îngropat tatăl moşilor Mării-Sale, adică Basarab Voevod, de către Jupan Barbu Banu fondatorul mânăstirii.*

1634 Mai 13. (Ibidem pg. 84.) Cartea lui Matei Vodă întărind mânăstirei Bistriţa stăpânirea satului Gândenii, care a fost adăogat la zisa mânăstire de *moşul D-mele, Barbul Banul Craiovenesc cu fraţii lui: Pârvu Vornicu i Danciu Armaşu şi Radu Postelnicul*, ctitorii acestei mânăstiri.

1641 Iunie 12. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 56, doc. 7) Hrisov dat către mânăstirea Bistriţa pentru satul Stroeştii ot sud Argeş, care sat au fost dăruit mânăstirei de cinstita *Jupâneasa Neagoslava Băneasa a Barbului Banul*, pentru pomană, căci au fost a ei bătrână şi dreaptă moşie. Dupe aceia, au avut şi pâră *Jupâneasa Neagoslava* cu Tabaci şi cu ceata lui, în zilele răposatului bătrânului Vlad Voevod feciorul lui Vlad Voevod, pentru satul Stroeştii [1]).

1681 Aprilie 14. (Aricescu, Indice br. II pg. 91) Hrisovul lui Şerban Vodă (Cantacuzino) prin care dă drept mânăstirei Bistriţa a luă tot vinăriciu domnesc din dealul Pisteştilor şi al Scoarţei din judeţul Gorj, făcând menţiune de mânăstirea Bistriţa că este zidită şi înălţată de strămoşul Mării Sale [2]) *Barbul* [3]) *Banul Craiovescu, din neamul cel bun şi mare Basarabesc.*

Să rezumăm puţin actele ce preced.

Dovedim mai întâi că au existat 2 persoane cu numele de Barbu, unul mai vechiu

1) Vezi şi Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 686.

2) Strămoş, prin femei, după cum vom vedeà mai la vale.

3) Despre Barbu Banul, fondatorul M-rii Bistriţa, a să vedea şi „Istoria critică de Hasdeu, V. I., pg. 80 din 1875.

www.dacoromanica.ro

care a clădit de sigur mânăstirea Bistriţa şi în care s'a călugărit la anul 1494 sub numele de Pahomie monahul, iar altul mai nou cu o generaţie, care a pierit în anul 1530 August 18 în rĕzboiul dela Viişoara dintre Moise Vodă şi Vlad Vodă. (Pg. L, Vol. III, Studii şi Doc. de N. Iorga.)

Mai dovedim că Barbu Banu primul, a avut de soţie pe Salomia monahia, pe când cel d'al 2-lea a avut soţie pe Jupâneasa Neagoslava, care era soră cu Moise Vodă. (Ibidem).

Fraţii lui — după documente —, erau: Jupan Pârvu mare Vornic, Danciu mare Armaş şi Comis, Preda Banul, Negoiţă şi Radu Postelnic şi Stratornic.

b) Despre *Pârvu mare Vornic*, în afară de detaliile deja văzute mai sus, ştim numai atît că a murit la anul 1529 Aprilie 14, când dete mânăstirii Tismana, carte de danie pentru moşia Turcienii din judeţu Gorju. (Vezi hrisovu la M-rea Jitianu.) In privinţa acésta, ne confirmă acelaşi lucru şi documentul din 1672 Iulie 5 (Arh. St. M-rea Tismana pach. 40, doc. 16), act în care găsim că acest Pârvu de care ne ocupăm a fost şi Ban al Craiovii şi a dăruit satul Turcenii, *când a fost la moartea lui*, la leat 7037 = 1529.

După D-l N. Iorga, Pârvu Banul moare în 1529 Aprilie 28 (vezi Tocilescu, Raporturi etc. pg. 193.)

c) Despre *Danciu mare Armaş şi Comis*, un alt frate al lor, nu avem altceva de adăogat decât că, sĕ pare că el ar fi luat parte în moşia Brâncovenii şi a făcut-o reşedinţă a sa.

După documentu din 1492 Aprilie 1, citat mai sus, el ar fi ocupat şi rangul de mare Vornic.

d) Despre *Radu Postelnicul şi Stratornic* [1]) de asemenea nu mai avem alte acte, decât cele rezumate până aci.

e) Despre *Preda Banul* ştim că a murit în anul 1521 şi după Mss. zis «dela Sf. Sava» el era epitropul lui Teodosie fiul lui Neagoe Vodă Basarab.

f) In fine avem pe *Negoiţă* cel de al 6-lea frate al lor şi despre care noi bănuim, că el este tot una cu *Neagoe Vodă Basarab*.

E cert că după titulatura lui, el s'a numit în tot d'auna ca fiu al unui Basarab Voevod ; daca ar fi să luăm această titulatură, în sensul strict al cuvîntului, nu am putea admite decât că şi tatăl său domnise, în care caz Pârvu Banul fiindu-i tată —, ar rezulta că oare-când şi Pârvu Banul domnise. S'ar naşte însă întrebarea: unde şi când ? A rĕspunde la acest lucru, ne este cu totul peste putinţă.

Mai de grabă credem, că tatăl său n'a domnit nici odată şi că prin acea titulatură ori face aluzie la Basarab cel tânăr, care era unchiul lui, sau că face aluzie la însuşi neamul lui luat ca totalitate şi care era Basarab necontestat, cu drept de a domni.

Ar mai fi o singură bănuială şi anume aceia că el n'ar fi frate cu Barbu şi cei l'alţi fraţi, dar atunci care este acel Neagoe (Negoiţă) pe care ni'l arată documentele ?

După cum vedem dar, e greu de a preciza ceva sigur şi prin urmare mergem cam pe dibuite vrând să-i fixăm filiaţia; ne vom bazà în acest caz pe afirmările cronicilor, care ni'l dau ca fiu al lui Pârvu Banul, prin urmare frate cu cei l'alţi 5 inşi.

In privinţa aceasta, singurul izvor documentat îl avem în Mss. dela Acad. Rom. No. 1322 pg. 35 care zice: . . . «hrisov de moşia Viişoara, întru care scrie pentru Drăghici «sin Danciu Gogoaşă, că înşelând Impărăţiea că ar fi fecior de Domn, i-au dat domniea şi «dovedindu-l boierii de mincinos, l'au spânzurat în Ţarigrad.

1) Probabil că e unul şi acelaş rang de boierie.

www.dacoromanica.ro

«Tot într'acest hrisov scrie că Pârvu Banul tatăl lui Neagoe Vodă Basarab, Băsărăbesc «au fost şi cum-că Băsărăbeştii se numea şi Pârvuleşti».

Singura obiecţie ce este de făcut, este aceia că descifrarea leatului adică a datei acestui hrisov este greşită şi ar trebui îndreptată.

Mai înainte de a fi fost Domn, ştim numai atât că el ocupa rangul de Vataf za Vînători.

A fost căsătorit cu Miliţa (Despina) sin Ioan Brancovici al Serbii [1]).

In timpul domniei lui, s'a tipărit, la anul 7020=1512, crugul soarelui 20, al lunei 9, indiction 14, lunie 25, evangheliaru slavonesc [2]).

Cronicile ne spun că în primul an al domniei lui, a trimes pe Danciul-Logofătul, credinciosul Domnului, la sf. Gora ca să aducă din mânăstirea Dionisatu moaştele Patriarhului Nifon al Constantinopolului, fost Mitropolit în Muntenia.

In timpul domnii lui, a acoperit cu plumb mânăstirea Tismana; a înoit la Nucet multe lucruri.

El a mutat scaunul Mitropolitan dela Curtea de Argeş în Tîrgovişte, sfârşind de zidit Mitropolia dintr'acest oraş începută de Radu cel Mare. Darurile lui pe la diferite mânăstiri din ţară şi din străinătate, sunt nenumărate.

A zidit mânăstirea curtea de Argeş şi la 1517 August 16 s'a târnosit de către Patriarhul Ţarigradului Kir Theolipt [3]).

La 1519 Iunie 15, Doamna Despina a cusut un felon [4]) cu următoarea inscripţie: «*Acest felon l'au făcut Doamna Despina în zilele Domnului său Ion Neagoe Voevod «şi a copiilor lor Teodosie, Petru, Stana şi Roxanda*».

In 1519 a trimes Sol la Papa Romei, în numele său şi a ginerelui său Ştefăniţă Vodă al Moldovei, cum şi a fiilor lui: Teodosie şi Petru, ca să le dea bine cuvîntare şi să-i prenumere şi pe ei în alianţă contra Turcilor.

La 1520 s'a încheiat convenţia între el şi Ion I regele Ardealului pentru regularea frontierelor dintre ţara Românească şi Ardeal, începând din apa Oltului şi până în apa Dunării, la Ruşava (Orşova). [5])

Vechea cronică (Mss. lui Radu Grecianu) ne spune că Bădica Comisu e văr primar cu Neagoe Vodă Basarab şi că acest Bădica [6]) a tăiat capul lui Radu Vodă Călugărul.

---

1) Vezi ziarul Epoca dela 9 Iulie 1898 şi ziua următoare, articol documentat cu probe temeinice de d-l Svilokossitch.

2) Pg. 20 din Bibliog. rom. veche, ed. Acad. Rom. 1898.

3) In cartonul meu de pisanii găsesc că la 1705 să aşezat acî Scaun de episcopie, fiind primul Episcop: Iosif Sevastis care a şi reparat mânăstirea.

4) Acest felon să află în mânăstirea Cruşedol din Serbia.

5) Vezi „Hurmuzaki" No. 246 pg. 534 Vol. II partea III.

6) Documentul din 1519 Ianuarie 15 (Vezi Arh. St. Episc. Argeş pach. 13, doc. 1) ne spune: *Io Basarab Voevod şi Domn . . . feciorul marelui Basarab Voevod*, dat-am D-mea această poruncă . . . sf. mânăstiri Argeşu . . . şi egumenului Kir Iosif . . . ca să-i fie satul ce să chiamă Topana . . . pentru că l'au cumpărat sf. mânăstire dela *Jupan Badea Postelnicul*, drept 14000 aspri . . .

Notăm că, dupe documentul 72/XI la Acad. Rom, egumenul Iosif este nepotul monahiei Magdalena.

Cât despre *Badea Postelnicul*, el a încercat să se pună Domn ţării Româneşti, dupe moartea lui Neagoe Vodă; a să vedea în astă privinţă, tot despre el, şi documentele din 1560 Mai 14. (Episc. Argeş pach. XIII doc. 2) şi din 1518 Aprilie 28 (Episc. Rîmnic, L II. doc. 8.)

www.dacoromanica.ro

Despre o altă rudă a lui Neagoe Vodă Basarab, ne vorbeşte şi documentul din 1517, dat pentru o moară cu vad, împotriva Voinigeştilor şi în care act să zice că *Jupan Stanciul Logofătul era din casa domnească a lui Neagoe Vodă Basarab*, iar după Ist. Buc. de Ionescu Gion pg. 722 etc.» mai avem tot rude cu acest Voevod şi pe *Tatul Părcălabul*, (Arh. St. condica M-rii Buzău II pg. 336) *Baldovin Părcălabul* (Idem, M-rea Vieroş pg. 58), *Borcea Părcălabul* (Ibidem pg. 59) etc.

Pentru a încheia notiţele ce avem despre el vom adăoga că el a murit la 1521 Septembre 15, fiind Domn şi a fost îngropat în mânăstirea lui dela Argeş.

g) In fine despre *Maria* sora acestor 6 fraţi, cunoscută şi sub numirea de *ot Coiani*, vom adăoga numai atît că ea a fost căsătorită cu *Şerban Banul* şi după probele ce vom aduce mai la vale, el nu e fiul lui Neagoe Vodă Basarab, după cum crede d-l Xenopol în a sa lucrare »*Istoria Românilor*».

Nu cunoaştem urmaşi dintr'aceşti 6 fraţi decât din Pârvu, Preda, şi Neagoe Vodă. Din Barbu Banul deşi chiar documentul din 1558 Noembre 23 de mai sus, ne spune că să întăreşte stăpânirea satului Balta Albă de către *Barbu Banul cu fii lui* şi cu fraţii lui, dar pe fii nu-i arată ci numai pe fraţi. Ar fi locul să credem că el a avut şi copii, dar despre astfel de documente, noi n'am dat.

Din *Danciu*, de asemenea nu cunoaştem urmaşi şi bănuim numai că el ar fi rădăcina Brâncovenilor de mai târziu. Asemenea nici din Radu nu ştim nici o descendenţă.

Din *Pârvul Vornicul şi Banul* cunoaştem după cronici pe *Preda şi Neagoe*; după acte însă noi aflăm alţi 2 fii, pe *Matei şi Vlăsan*.

Iată în astă privinţă pe ce anume acte ne întemeiem:

1585 August 17 (Acad. Rom. doc. 9 LXXVI.) Hrisov către *Ivan Postelnicul şi Jupâneasa lui Marga*, ca să ţie satul Hălmăjelul tot, pentru că este a lor bătrână şi dreaptă moşie şi *de baştină al Jupânesei Marga*.

1587 Aprilie 30. (Ibidem, 10 LXXVI) *Diata Jupânesei Marga fata lui Matei* prin care lasă ca după moartea ei să fie la mânăstirea Glavaciogu, satele Drâncea şi Caracalul jumătate partea ei şi bucatele, şi câte au ţinut fraţii ei, pentru căci singură au dat *mamei sale Jupânesei Stancăi*, satul Comoştenii ca să se chivernisească cât va fi ea vie, pentru că este bătrână şi slabă şi pentru ca să o pomenească. Iar după moartea ei, să fie la sf. mânăstire, Comoştenii şi ţiganii şi toate.

Asemenea au dat *Marga şi surorii sale Jupânesei Caplei*, 3 sălaşe de ţigani, şi au dat *Jupâneasa Marga şi iubitului ei bărbat, Ivan Postelnicul*, un ţigan.

Şi au dat *Marga* şi *nepoatei sale Jupânesei Radii*, un ţigan, *iar o soră a Margăi ce e în ţara turcească* şi va veni în ţara românească să caute ale lor sate şi ţigani şi tot ori-ce ar fi, ca să le împarţă în două, cu a ei parte să facă ce va vrea, iar partea *Margăi* să fie la mânăstirea Glavaciog.

Am avea aşa dară din aceste 2 acte următorul arbore genealogic:

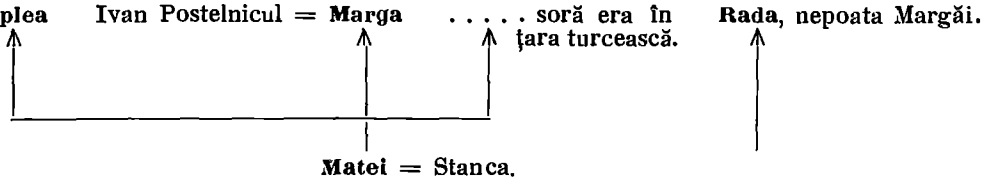

www.dacoromanica.ro

1573. La data aceasta era *Jupâneasa Maria din Caracal* şi *cu feciorii ei: Jupan Danciul Postelnicul şi Datco şi Radul Postelnicul*, cari dăruesc Jupanului Stepan ce a fost mare Clucer, moşie în Perişoru, ce i-o dau de bună voia lor pentru slujbele care le-au slujit lor şi părinţilor lor, mai dinainte vreme şi prin ţări streine.

Acéstă *Maria a fost soţia lui Vlăsan.*

1577. La data aceasta trăia Jupaniţele Calea şi Neacşa.

Inainte de 1578, Alexandru Vodă tatăl lui Mihnea Vodă a trimes pe Jupan Stepan ce a fost Clucer, boierul d-lui, în ţara Ungurească, în slujba d-lui, de a aflat acolo în cetate în Sebeş, 7 sălaşe de ţigani. Pârvul Clucerul feciorul lui Stepan vel Clucer a avut *cumnat pe Radul Postelnicul feciorul lui Matei.*

Pârvul Clucerul era feciorul lui Stepan Banul dela Cioroiaşi. Jupan Pârvul a cumpărat jumătate de sat din Perişor în zilele lui Mihnea Voevod, dela *Jupaniţa Marga fata lui Matei fratele lui Vlăsan din Caracal.*

1578 Decembre 17. Mihnea Voevod întăreşte lui Jupan Pârvu al 2-lea Clucer feciorul lui Ştepan biv vel Clucer, satul Perişoru, care sat jumătate l'a cumpărat Stepan, dela *Jupâneasa lui Matei din Caracal anume Stanca,* iar cea l'altă jumătate au miluit-o, *Jupâneasa lui Vlăsan anume Maria cu feciorii ei: Danciu, Datco şi Radu Postelnicul,* pe Stepan Cluceru, pentru că le-a slujit lor prin ţări streine.

Şi iar să-i fie Pârvului vtori Clucer un sălaş de ţigani care au fost de moştenire lui Stan vel Spătar şi Jupânesei lui Caplei şi ei l'au dat şi înfrăţit pe Stepan Cluceru. (Pentru toate aceste acte, a să vedea «Divanele Domneşti» lucrare citată.)

1578 Decembre 17. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pg. 749 roşu, 453 negru). La data acésta era Jupan Pârvu al 2-lea Clucer feciorul lui Stepan ce au fost mare Clucer, care avea satul Perişorul, jumătate de sat miluit de *Jupâneasa lui Vlăsan anume Maria şi cu feciorii ei anume: Danciu, Datco şi Radu Postelnicul,* pe Jupan Stepan Cluceru.

Pârvu al 2-lea Clucer avea *cumnat pe Radu Postelnicul feciorul lui Matei din Caracal şi al Jupânesei sale Stanca.*

1579 Aprilie 30. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netr. doc. 6.) Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă dă poruncă *Jupanului Matei Banul şi fratelui său Vlăsan fii Margăi* şi cu fii lor câţi D-zeu le va da, ca să le fie satele lor anume Măciaşul, Măceşelul, Marmurile ; însă să se ştie Măceşul tot cu tot hotarul şi din apă şi din uscat şi semnele în baltă din drumul Ţebrului până în Dunăre şi Măceşelul iară tot cu tot hotarul şi din apă şi din uscat şi semnele în baltă, de pretutindenea până în Dunăre şi iar Marmurile satul tot cu tot hotarul şi din apă şi din uscat şi semnele iară să se ştie în baltă din (loc alb)... pentru că sunt aceste sate mai sus zise ale lor bătrîne şi drepte sate şi de moştenire.

Iar după aceia, *Jupan Matei Banul şi frate-său Vlăsan* ei au avut pîră înaintea răposatului Pătraşco Vodă cu Benga Spătarul şi aşa pîra Benga Spătarul pe *Matei şi pe Vlăsan* înaintea răposatului Pătraşco Vodă, cum că aceste 3 sate ce mai sus sau zis, sunt ale lui de moştenire ; dar într'aceia răposatul Pătraşco Vodă a căutat şi judecat după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii dregătorii D-sale şi a dat răposatul Pătraşco Vodă lui *Matei şi fratelui său Vlăsan,* lege 12 boieri, ca să jure acei 12 boieri cum că sunt Măceşul şi Măceşelul şi Marmurile ale lui *Matei şi ale fratelui său Vlăsan* de moştenire, şi au jurat acei 12 boieri înaintea lui Pătraşco Vodă, cum că sunt aceste 3 sate ale lor de moştenire şi a rămas Benga de lege înaintea răposatului Pătraşco Vodă.

www.dacoromanica.ro

Iar după aceia, *după moartea lui Matei şi după moartea fratelui său Vlăsan*, când a fost în zilele răposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod, dar *fiica lui Matei anume Marga* şi *fii lui Vlăsan anume Danciul şi Radul* ei au avut prigonire înaintea răposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod cu *Jupaniţa Anca din Coiani*, iarăşi pentru aceste trei sate mai sus zise, şi aşa a pârît *Jupaniţa Anca pe fii lui Matei şi ai lui Vlăsan*, înaintea răposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod cum că nu sunt aceste 3 sate mai sus zise, *ale fiilor lui Matei şi ai lui Vlăsan*, ci sunt ale ei de moştenire.

Intr'aceiă însă răposatul părintele D-nii mele Alexandru Vodă a căutat şi a judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregătorii D-sale şi a dat *fiilor lui Matei şi ai lui Vlăsan* iarăşi lege 12 boieri să jure cum că sunt ale lor aceste 3 sate Măceşul şi Măceşelul şi Marmurile de moştenire, şi au jurat cu acei 12 boieri înaintea răposatului părintelui D-mele Alexandru Vodă aşa cum că sunt ale lor de moştenire şi a rămas *Jupaniţa Anca* de lege dinaintea răposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod.

Insă cărţile ce le au avut de rămas dinaintea răposatului Pătraşco Voevod şi dinaintea răposatului părintelui D-nii mele Alexandru Voevod, ei le-au răpus când *au pribegit fii lui Vlăsan în ţara Ungurească acum în zilele D-nii mele*.

Dar într'aceasta, D-mea am făcut cartea D-mele precum au fost şi acele cărţi de rămas, ca să le fie satele cele mai sus zise, *fiilor lui Matei şi Vlăsan*, moşteneşti şi ohabnice lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor, şi strănepoţilor lor şi de ori şi cine nezăticnite după porunca D-nii mele.

La 1579 Decembre 4, Mihnea Vodă dă lui Jupan Pârvu vel Clucer satu Perişoru, pe care sat, jumătate l'a fost cumpărat răposatu tată-s'o Jupan Stepan biv vel Clucer, de la *Jupâneasa Maria fata lui Matei*, drept 8000 de aspri şi un leagăn de Braşov, preţul lui 4000 aspri şi 6 cai albi, preţul lor 3000 aspri, şi o dulamă de zarpă şi cu za steghii, preţul ei 4500 aspri.

Iar altă jumătate de sat a cumpărat-o dela *Vălsan fratele lui Matei din Caracal şi de la feciorii lui Vălsan anume Danciu şi Radu şi Datco Postelnicii*, drept un caftan de zarpă, preţul lui 100 de florinţi şi drept o mintie de coftirie cu jder preţu ei 3000 de aspri şi drept o abăioară de sârmă drept 2500 de aspri şi drept un cal bun turcesc, drept 50 de florinţi.

Apoi mai dărueşte Jupan Pârvului vel Clucer un sălaş de ţigani ce i l'a dat boierul D-sale Jupan Vintilă Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi şi dela Jupâneasa lui Caplea când sau înfrăţit în sf. biserică, iar Jupan Pârvu a dat lui Vintilă pentru această frăţie o mintie de coftirie şi un pahar mare de argint, unguresc — (vezi «Divanele Domneşti» citate).

1581 Aprilie 30. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netr. doc. 8.) Să dă hrisov lui *Ivan Postelnicul şi Jupaniţii lui Marga fica lui Matei din Caracal* pentru nişte ţigani.

1583 Mai 9. (Arh. St. M-rea Glavaciog, pach. 34 netr. doc. 9.) Să dă hrisov lui *Ivan Postelnicul şi Jupaniţii lui Marga* ca să ţie jumătate din satul Cocicodia, pentru care au avut pîră cu Pârvea din Fărcaşi, care zicea că i-a dat această jumătate de sat *Radul Postelnicul fratele Jupaniţei Margăi*, pentru bună şi dreaptă slujbă ce i-au slujit, dar a rămas de lege Pârvea din Fărcaşi.

1586 Iulie 18 (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 pag. 815 sau 526 ori 399) Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă dă hrisov lui Pârvu vel Clucer dăruindu-i satu Bucovăţu peste apa Jiului, care sat a fost al Jupanului Marcei Postelnic şi al Jupâneseĭ lui Mărăi nepoata

www.dacoromanica.ro

Jupânesei Velica ot Şitoaia, din partea *Radului Postelnicul* şi fratele său Jupan *Radu Postelnicul fecioru lui Matei al Margăi, nepotul Pârvului Banul ot Craiova, ginerile cinstitului deregător al părintelui D-nii mele Jupan Stepan biv vel Clucer, cumnatul cinstitului deregător al D-nii mele Jupan Pârvu vel Clucer.*

Marcea Postelnicul e frate cu Radu Postelnicul. Stepan l'a cumpărat satu Bucovăţu cu 30,000 aspri de la un turc. Acest sat erà a lui Marcea Postelnicul şi al fratelui său Radu Postelnicul cari l'au vîndut lui Stepan biv vel Clucer, dupĕ moartea căruia l'a moştenit fiul sĕu Jupan Pârvu vel Clucer. Dupĕ aceia au venit înaintea D-nii mele, dregătorii D-nii mele Nica vel Armaş şi *Jupâneasa lui Maria împreună cu soru-sa Jupâneasa Marga*, şi aşa pîra *Jupan Nica vel Armaş şi Jupâneasa lui Maria* cum că nu ţin numai partea *Jupanului Pârvu Ban al Craiovei, Jupâneasa Marga*, ci ţine şi partea Radului Postelnic de la Tinoasa, iar *Marga* ea iar pârà pe *Marià* cum că ţine ea şi mai mult.

Apoĭ D-nia mea am adunat satele *Pârvului Banu* şi a *Radului Postelnic şi ale lui Neagoe Basarab Vodă*, de faţă toate, iar acest sat Bucovăţul încă *au fost scris la Craioveşti.* Apoi le-a dat 12 boieri ca să aleagă partea fie-căruia de moşie, anume, şi au ales partea lui *Neagoe Vodă Basarab* toată să fie domnească, iar *partea Pârvului Banu* să fie a *Jupânesei Margăi*, iar *partea Radului Postelnic*, să fie a lui Jupan Nica vel Armaş.

Apoi am întrebat D-nia mea pe acei 12 boieri, cum ştiţi voi boieri cu sufletele voastre de rêndul acestui sat? ei au răspuns că Stepan biv vel Clucer l'au răscumpărat de acea năpaste de 30,000 aspri în zilele lui Alexandru Voevod.

1587 Februarie 14. Mihnea Voevod întăreşte M-rii Sf. Troiţe dându-i jumătate din Izlaz, căci acest sat Izlazul au fost de moştenire *Jupaniţei Marga*, iar apoi a cumpărat Radul Voevod şi a dat de zestre Jupaniţei Cârstinei această jumătate din Izlaz. (Vezi Vol. V pag. 433—5 Studii şi Doc. Iorga).

La 1587 Aprilie 8. (Arh. St. cond. Brâncov, No. 4 pag. 597 sau 365 sau 279) Mihnea Vodă dă hrisov M-rii Coşuna dăruindu-i satu Bucovăţu ce trece apa Jiului, care sat au fost al Marcei Postelnic feciorul jupânesei Mara nepotul Jupânesei Velicăi din Şutoaia de la moşul său Radul Postelnic care au fost perit în gura Tinoasei şi al 2-lea *fratele lui Radu Postelnic fecioru lui Matei şi al Margăi, nepotu Pârvului Banu din Craiova, ginerile lui Jupan Stepan biv vel Clucer.*

In acest sat au avut parte *Pârvu Banu*, *Radu Postelnicu* şi *Neagoe Basarab.*

Marcea Postelnicu care a pribegit în ţara Ungurească a avut satu Cornăţelu. Jupan Stepan Cluceru a avut fiu pe Jupan Pârvu vel Logofăt de la Craiova.

Jupâneasa Maria a avut fii pe Danciu şi Radu Postelnicii în zilele lui Pĕtru Vodă sin Pătraşco Voevod care a urmat în Domnie, în urma lui Mihnea Voevod, care a fost scos din Domnia ţării şi plecase din ţară împreună cu Jupan Pârvu vel Logofăt.

Stanca fata Slavnei a avut fiu pe Barbu, în zilele lui Pĕtru Voevod.

Pătru vel Spătar şi Jupâneasa lui Păuna au avut satu Vălcăneştii înainte de 1587; ei au înfrăţit pe acest sat pe Pârvu Logofătu, iar Pârvu Logofătu pentru frăţie au dat lui Pătru un cal foarte bun, preţu drept 10.000 aspri, iar Păunii i-a dat un lefter de aur cu pietrii şi cu mărgăritar, preţul 25000 aspri.

M-rei Coşuna îi mai zice şi Bucovăţu.

1587 August 30. Jupaniţa Marga sin Matei, dărueşte M-rei Glavaciog jumătate din satu Drencea şi Caracal. (Vezi Acad. Rom. cond. M rei Glavaciog pag. 293.) Iată documentu în extenso:

www.dacoromanica.ro

In numele tatălui şi al fiului şi al sf. duh, amin!

Eu dar *Jupaniţa Marga fica lui Matei*, să se ştie cum că am lăsat averile mele şi satele şi ţiganii, a fi după moartea mea ale sf. M-ri care se numeşte Glavaciog, însă satul anume Drencea jumătate şi Caracalul jumătate, părţile mele toate şi averile şi cât ţin fraţii mei, din toate părţile mele, să fie ale sf. M-ri şi ţiganii jumătate.

Şi iară fiind-că am dat *maicii mele Jupaniţei Stancăi* satul Comoştenii partea mea toată şi ţiganii jumătate ca să se hrănească până când va fi vie, pentru că este bătrână şi neputincioasă şi să mă pomenească, iar după moartea ei a fi toate la sf. M-re şi Comoştenii şi ţiganii şi toate.

Şi iarăşi am dat *surorii mele Jupaniţa Caplea* 3 sălaşe de ţigani anume Lupul cu ţiganca sa şi cu copii săi şi Ica cu ţiganca sa şi cu copii săi şi Nan cu ţiganca sa şi cu copii săi şi 2 fete ţigance.

Şi iară-şi am dat *iubitului meu bărbat Ivan Postelnicul* un ţigan anume Calia cu frate-său.

Şi iarăşi am dat *verii-mele Jupaniţa Rada* un ţigan anume Vitian şi cu ţiganca lui şi cu copii lui, şi *una soră a mea ce o am în ţara turcească*, de va veni în ţara Românească ca să caute satele noastre şi ţiganii şi toate ce vor fi, să le împartă pe din două şi cu partea ei să facă cum va vrea, iar partea mea să fie în sf. M-re Glavaciogul.

Deci cel ce va strica acéstă întocmire ce am întocmit-o eu cu limba mea până ce am fost cu suflet şi vie, iar el să fie blestemat de 318 părinţi de la Nikeia şi să fie cu luda şi cu Aria, şi martori: Popa Ştefan şi Popa Nicola din Bădulești şi Pătru din Păstacă şi Hamza Banul din Dobroeşti şi călugărilor din sf. M-re dela Glavaciog şi dela Potop, a fi lor moşie ohavnică şi de ori şi cine neclătită după a mea zisă.

Scrisu-sau în luna August ziua 30 leatul $\frac{7095}{1587}$.

1587 Septembre. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29 doc. 3.) Să dă hrisov M-rei Glavaciog ca să ţie jumătate din satul Drincea, lăsat M-rei de *Jupaniţa Marga fica lui Matei.* A mai dăruit M-rei şi jumătate din satul Caracalul.

Documentu din 1588 Iunie 13, pentru satu Fântânele vorbeşte de:

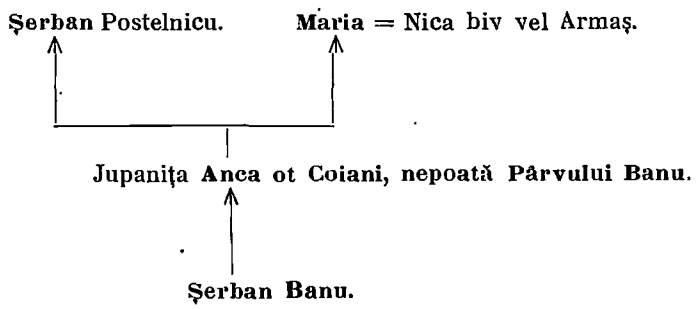

In hrisov să pomeneşte de jupan *Şerban Banu, cumnatul Pârvului Banu* (din zilele Radului Voevod, cel bun.) (Acad. Rom. doc. 67 pach. 40).

La 1589 Mai 19 Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod dă hrisov M-rei Bistriţa să-i fie satul Vârtopul... care au fost *de la moşi şi strămoşi, ale Craioveştilor;* iar ei l'au dat sus zisei M-ri . . . şi l'au ţinut cu pace până în zilele Mircei Voevod; iar atunci după

www.dacoromanica.ro

moartea Jupaniţei Velicăi . . . atunci s'au sculat nişte oameni şi au zis că acea moşie e pustie şi nu are stăpân şi au cerut-o ca să facă sat . . . şi fără să ştie, Mircea Voevod au dat-o.

Iar acum . . . al 2-lea rînd de Domnie . . . am aflat adevărul şi le-am dat-o şi întărit-o iar M-rei (Arh. St. pag. 21|44 condica No, III a M-rei Bistriţa).

1590 Aprilie 8. (Copie în coll. mea suplim. de acte) Mihnea Voevod sin Alexandru Vodă dă hrisov M-rei Coşuna ca să-i fie satul Bucovăţul ce trece apa Jiului, pentru că acest sat au fost bun şi drept de moştenire al Marcei Postelnicul feciorul Jupânesei Mariei, nepotul Jupânesei Velicăi din Şutoaia, de la moşul său Radul Postelnicul care au perit în gura Tinoasei, şi al doilea, *fratele lui, Radu Postelnicu feciorul lui Matei şi al Margăi, nepotul Pârvului din Craiova, ginerile cinstitului deregătorului părintelui D-nii mele Io Alexandru Voevod, Jupanului Stepan ce au fost vel Clucer.*

Iar când au fost în zilele lui Pătru Voevod sin Mircea Voevod, atunci acest sat Bucovăţul au căzut într'o năpaste de un turc solac, pîrînd acest turc că i-au furat o traistă cu 30.000 aspri de argint. Pătru Voevod a cercetat şi a găsit că este satul Bucovăţul de vină şi de furtişag la acel turc. Atunci a fost Marcea şi Radul Postelnicii vii şi tari, iar Pătru Voevod a întrebat pe aceşti boieri, pe Marcea şi pe Radu Postelnicii, ca să plătească pe al său sat de acest turc, iar ei nici cum n'au vrut să plătească satul lor, ci sau lepădat de el, în Divan şi aşa a zis sătenilor să se plătească el singur, de acest turc. ca să fie moşia lor, moştenire în veci. Iar satul Bucovătul n'au avut bani ca să se plătească de acea năpaste, ci a luat 30,000 aspri de la un ovreiu cu dobândă şi s'au plătit de acel turc.

Nu mult după aceia vine în scaun Alexandru Vodă, şi acest sat n'au putut să se plătească nici cum de acel ovreiu. Deci ei s'au plâns înaintea lui Stepan Cluceru, ca să-i plătească de acest ovreiu, iar satul să fie al lui de moştenire, căci Marcea Postelnicu ş Radu Postelnicu ei sau lepădat de dânşii. (Aci documentu e stricat şi de aceia cam ne înţeles.) Iar după aceia au avut pără şi aşa pără . . . (stricat) . . ., cum că *nu ţinea Jupâneasa Marga numai partea Pârvului Banul* ci ţinea şi partea Radului Postelnicul care a perit la Tinoasa. Iar *Jupâneasa Marga,* ia pîrâ cum că *au ţinut Jupâneasa Maria* mai mult *şi partea Pârvului Banul, şi satu Radului Postelnicu o parte, şi satu lui Neagoe Vodă Basarab la o parte.*

Deci au scris şi satul Bucovăţul în *bucatele Craiovei* şi multe sate vândute şi miluite.

Deci D-nia mea nu o am crezut-o, ci am dat *Jupânesei Margăi* 12 boieri, cum ca să aleagă *partea lui Neagoe Vodă Basarab,* şi *partea Pârvului Banul,* şi *partea Radului Postelnicu.*

Deci acei boieri au ales partea lui *Neagoe Vodă Basarab* să fie domnească, iar *partea Pârvului Banu să fie Margăi,* iar *partea Radului Postelnicul să fie Mariei* ; şi am întrebat pe aceşti boieri pentru satul Bucovăţul, cum că ce ştiu de rândul lui şi ei aşa au zis în Divan, cum-că l'au fost cumpărat Stepan Cluceru de o năpaste de un turc, de la un ovreiu, drept 30,000 aspri.

Şi iar să fie sf. M-ri Coşuna satu Cornăţelul pentru-că acest sat a fost de moştenire al Marcei Postelnicul ; deci Marcea Postelnicul au fost pribegit în ţara Ungurească, şi au avut o slugă anume Vişul, iar Marcea Postelnicul au miluit pe Vişul cu acest sat, să fie lui pomană, iar Vişul au vândut acest sat lui Stepan Cluceru tatăl lui Jupan Pârvul vel

www.dacoromanica.ro

Logofăt, drept 30,000 aspri, care apoi l'a miluit la sus zisa M-re. Apoi M-rea a avut pîră cu Jupan Ivaşco Vornicul, înaintea lui Alexandru Voevod, pentru acest sat, şi aşa pîrà Ivaşco Vornicul cum că n'au miluit Marcea Postelnicul pe sluga lui Vişul cu acest sat . . . . însĕ a rĕmas Jupan Ivaşco Vornicul de lege.

Şi iar să fie sus zisei M-ri, tot locul şi cu braniştea şi cu livezile dimprejuru sf. M-ri pentru că *le-a cumpărat* Stepan Cluceru *dela Craioveni* drept 120 porci graşi, şi un porc a fost câte 120 de aspri, cin cumpărătoarea 14.400 aspri, şi pe 30 de vaci, şi o vacă câte 200 de aspri, cin cumpărătoarea 6000 aspri şi au vândut *Craiovenii* de a lor bună voie.

Apoi în zilele lui Pĕtru Voevod sin Pătraşco Voevod, iar *feciorii Mariei: Danciul şi Radul Postelnicii* ei au pîrît înaintea acestui Domn, cum-că satul Săcuiul şi siliştea Bucoviciorului au fost al lor de moştenire . . . dar au rămas de lege.

Apoi Danciu şi Radu Postelnicii au luat cărţile călugărilor dela mânăstirea Coşuna . . . însĕ, totuşi au rĕmas de lege căci sau adeverit a lor umblare cu hicleşug.

1594 August 29. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29 doc. 4.) Hrisov dat mânăstirei Glavaciog ca să ţie părţile *Jupaniţei Margăi fiica lui Matei Banul,* toate veri câte sĕ vor alege din sate, şi din ţigani, şi din mori, şi din vii, însĕ din partea *tatâne-sĕu Matei Banul* jumătate, anume: din Caracal a 4-a parte, şi din Betejani a 4-a parte, şi din Comoşteni a 4-a parte şi cu casele şi cu viile, şi Driencea a 4 a parte, şi din Corlatele a 4-a parte, şi din Potiloţi a 4-a parte, şi din Marmurele a 4-a parte, şi din Măceşu de sus a 4-a parte, şi din Măceşu de jos a 4-a parte, şi Strâhaia a 4-a parte, şi Sadova a 4-a parte, şi Ocolna a 4-a parte, şi Frumoşeii a 4-a parte, şi Predeştii a 4-a parte, şi Seaca a 4-a parte, şi din Bucovăţ a 4-a parte, şi Paea a 4-a parte, şi Pleana a 4-a parte, şi Slătinicul a 4-a parte, şi Sălătrucul a 4-a parte, şi Sparţii (la Acad. Rom. găsim Stârcii) a 4-a parte, şi Cuşcodiea a 4-a parte, pentru că sunt bătrâne şi drepte moşii şi moşteneşti ale *Jupaniţei Margăi de la tată-sĕu Matei Banul.*

Iară după aceia, *Jupaniţa Marga fiica lui Matei Banul,* ea a fost dat toate părţile ei din satele, ce sînt mai sus scrise, şi de ţigani şi de mori şi de vii, sf. M-ri din Glavaciog, încă din zilele lui Mihnea Voevod, de când a fost *Jupaniţa Marga vie,* şi am vĕzut D-nia mea şi cartea lui Mihnea Voevod, şi cartea lui Ştefan Voevod, cum că şi-a fost dat toate părţile ei *Jupaniţa Marga* sf. M-ri din Glavaciog, pentru sufletul ei, şi pentru sufletul *părintelui ei Matei Banul*; şi s'a întâmplat *Jupaniţei Margăi* moarte şi sau îmormântat oasele ei în sf. mânăstire cea mai sus scrisă.

Apoi când este acum în zilele D-nii mele, aceste mai sus zise moşii, şi ţigani, şi vii s'au cuprins şi s'au cutropit de boierii D-mele, de Jupan Danciul fostul Dvornic din Brâncoveni şi de Jupan Manta marele Paharnic. Apoi pe urmă au venit călugării din sf. M-re mai sus zisă înaintea D-mele dimpreună, de faţă şi cu boierii D-mele mai sus zişi, Danciul Dvornicu şi Manta Paharnicul, şi apoi au scos călugării din sf. M-re înaintea D-mele şi înaintea tuturor cinstiţilor dregători ai Divanului D-mele, cartea lui Mihnea Voevod şi cartea lui Ştefan Voevod şi le-am văzut D-mea şi le-am citit şi m'am încredinţat, şi am aflat D-mea foarte bine şi cu toţi cinstiţii dregătorii ai Divanului D-mele, cum că n'au avut Danciul Dvornicul şi Manta Paharnicul nici un amestec cu aceste sate şi cu aceste moşii, şi cu ţiganii şi cu viile, ce sunt mai sus zise, părţi ale *Jupaniţei Margăi fiicei lui Matei Banul,* ci au fost ale ei lucruri după dreptate şi de moştenire dela *tatăl sĕu Matei Banul*

www.dacoromanica.ro

şi date de dânsa la sf. M-re ce este mai sus zisă pentru sufletul ei şi pentru sufletele părinţilor ei, ca să le fie vecinică pomenire şi sf. M-ri spre întărire, iar monaşilor spre hrană.

Şi au rămas Danciul Dvornicul şi Manta Paharnicul de-lege şi de judecată dinaintea D-mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători din Divanul D-mele. Drept aceia am dat şi D-mea sf. M-ri din Glavaciog, ca să-i fie aceste sate, şi ţigani, şi morile, şi viile, moşie, ohavnică în veci, şi de ori-şi cine neclintită dupĕ hotărârea D-mele.

Iată dar şi martori aşază D-mea (*urmează Divanul*) [1].

1601 Aprilie 13. (Vezi Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29 doc. 6.) Simion Movilă Voevod dă hrisov M-rei Glavaciog, ca să ţie partea *Margăi fiica lui Matei din Brâncoveni.* Vezi acest act şi la Acad. Rom. cond. M rii Glavaciog p. 301. Acest documet este în strânsă legătură cu hrisovul lui Mihail Voevod din 1594 August 29, tot în aceiaşi condică la pag. 297.

Iată acest document în extenso. (Extras dela Acad. Rom. Mss. 1449 pag. 301 adică condica M-rei Glavaciog.) Cu mila lui Dumnezeu Io Simeon Moghilă Voevod şi Domn, dă D-mea această poruncă a D-mele igumenului Visarion din sf. M-re dela Glavaciog, ca să fie volnic cu această carte a D-mele să ţie partea *Margăi fica lui Matei din Brâncoveni,* toată câtă se va alege şi nimenea să nu cuteze a bântui înaintea acestei cărţi a D-mele, căci acel om rău va păţi de către D-mea. Iar cui i sĕ va părea strîmb, el să stea faţă înaintea D-mele. Intr'alt chip să nu fie dupĕ zisa D-nii mele. Scris în Tîrgovişte.

Documentul acesta original cu traducerea lui îl găsim şi la Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29 doc. 6, şi este absolut identic cu copia de mai sus.

Din aceste două acte extragem că *Matei Banul din Brâncoveni a ţinut în căsătorie pe Jupaniţa Stanca. Ei au avut trei fete* şi anume: *pe Caplea, pe Marga care a fost soţia lui Ivan Postelnicu, cum şi altă fată* (numele nu i'l arată) *care eră la Ţarigrad.* Apoi că *Marga* avu vară bună pe *Rada.* Sĕ mai arată că asupra averii lăsată de *Marga* la mânăstirea Glavaciog, sau sculat Jupan Danciu fost mare Vornic din Brâncoveni care avu soţie pe Stanca, cum şi Manta Paharnicu şi David Postelnicu.

1607 August 3. In leage au poruncit Domnul Dumnezeŭ fiilor lui Israil, în tot anul să dea zeciuială din cât ar agonisi. Aceasta ştiindu-o sf. Apostoli şi purtătorii de Dumnezeu părinţi, au aşăzat spre folosul sufletelor noastre şi ne au dat nouă celor mai de pe urmă fii ai lor, unii cu rugăciunea şi cu privighierea şi cu postul, alţii cu milostenia şi cu pocăinţa, să se ferească de toate relele, cu toată credinţa, ca să fim gata a auzi acel glas: veniţi cătrĕ mine toţi cei osteniţi şi însărcinaţi şi eu vĕ voiu odihni pre voi. Şi iar: veniţi blagosloviţii părintelui mieu de moşteniţi Impărăţia aceaia ce iaste gătită voao dela alcătuirea lumei, că am flămînzit şi mi-aţi dat de am mîncat; am însetoşat şi mi-aţi dat de am băut; strein am fost şi m'aţi primit; gol am fost şi m'aţi îmbrăcat; bolnav şi m'aţi cercetat; în temniţă am fost şi a-ţi venit la mine.

Iată dar şi eu binecredinciosul, blagocestivul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpânitorul Io Radul Voevod, nepotul răposatului şi bunului şi marelui Io Basarab Voevod, cu mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnĕzeu stăpânitor şi Domn a toată ţara Românească încă şi laturilor plaiurilor Almaşului şi Făgăraşului povăţuitoriu, am rîvnit a urma Impă-

1) Acest document este dupĕ cel original, şi este la fel cu acela — în copie — dela Acad. Rom. Mss. 1449, din cond. M-ri Glavaciog, pag. 297.

www.dacoromanica.ro

raţilor şi Domnilor celor de demult, cari aceaste pămînteşti în pace şi întru fapte bune le-au trecut şi Impărăţiei cereşti s'au învrednicit. Şi iar mi-am adus aminte D-nia mea de cuvîntul lui David proorocul şi Impăratul carele zice : fericiţi cărora sau iertat făr de legile şi cărora s'au acoperit păcatele. Şi iar : în ce chip doreşte cerbul de izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul mieu de tine Dumnezeule.

Aşa am dorit şi D-nia mea de sf. şi Dumnezeiescul hram şi lăcaş al sfântului slăvitului marelui mucenic al lui Hristos, Gheorghie, carele iaste la sf. munte al Athonului, sfînta M-re ce să numeşte Ksenofon carea a fost mai nainte zidită şi înfrumuseţată şi de blagocestivii Domni şi mai vîrtos de bătrînii strămoşii noştri. Drept aceaia şi noao pre cât ne-au fost cu putinţă, cu mâna întinsă am adaos şi am dat ajutoriu şi întărire acestei sfinte M-ri, spre chiverniseala călugărilor ce vor lăcui acolo, ca să aibă milă în tot anul câte 9 aspri şi fraţilor celor ce vor veni de acolo pentru cheltuiala călătoriei, aspri 700, numindu-mă şi D-mea a fi nou ctitor. Drept aceia şi voi părinţilor, vĕ rog cu numele lui Dumnezeu şi cu al prea curatei Maicei sale, ca să scrieţi pe Domniea mea la sfîntul pomelnic : *Io Radul Voevod* şi pe *muma D-nii mele Doamna Maria* şi pe *Doamna D-nii mele Elena*, şi pe *fiica D-nii mele Doamna Ancuţa* [1]) şi pururea să ne pomeniţi pre noi la sfintele voastre rugăciuni şi la sf. proscomidie. lar noi în toate zilele vieţii noastre datori sântem în tot anul a întări şi a milui pre sf. M-re ce sau zis mai sus cu această mai sus zisă milă. Şi după aceia am văzut D-nia mea cartea bătrînului Radului Voevod feciorul marelui Radului Voevod, carte mare ce să numeşte hrisov, pentru milă . . . şi cum au miluit *Barbul Banul* cu satul Recica şi cu balta şi cu tot hotarul şi cu siliştea satului Plopul toată şi cu hotarul, pentru sufletul lui şi *pentru sufletul Pîrvului Banul*, veche şi întunecoasă şi cu pecetea mare.

Aşijderea am dat şi am miluit D-mea şi am întărit şi am înoit cu acest hrisov al D-nii mele. Incă şi blestem am pus ca după petrecerea D-nii mele, pe care'l va alege Dumnezeu a fi Domn acestei ţĕri, au din fii au din rudeniile noastre sau din alt neam şi va întări acest hrisov, pre acela să'l întărească Dumnezeu în veacul viitor. Iar nu'l va înoi, să nu'l întărească pre el Dumnezeu în Domniea lui ; şi care om va călca acest hrisov pre acela Dumnezeu, să'l calce Dumnezeu, trupul lui aici şi sufletul lui în viitorul veac al veacurilor . . . Amin. Şi să fie pîrîşă, chiar maica lui Dumnezeu, la judecata cea unde făţărie nu iaste. (Urmează mărturiile Divanului.) Scris în Târgovişte.

Izvod scos pe rumânească de Lupul dascălul slovenesc, dela şcoala Domnească din Bucureşci. $\frac{7263}{1755}$ [2])

1608 August 1. (Vezi cond. Brânc. II, Arh. St. (Sadova) pag. 344) Radu Voevod dă mai multor moşneni satu Zăvalu, care sat a fost de baştină al lui Vodă ; apoi în zilele lui Mircea Voevod, iar *moaşa D-nii mele Jupaniţa Ancuţa Băneasa şi fratele ei Marcea Postelnicul unchiul D-nii mele* şi *muma D-nii mele Doamna Maria*, ei au vândut acest sat la sus zişii oameni, drept 26,000 aspri.

1609 Martie 29. Radu Voevod dă M-rei Coşuna de lângă Craiova, satu Bucovăţul ce îi era de la moşii şi strămoşii D-sale (ai lui Vodă). Apoi în zilele lui Ştefan Vodă, *mama (lui Radu Voevod) D-sale Doamna Maria şi cu el (Radu Voevod)*, au vândut acest sat, M-rii, drept 27500 asprii.

1) Dovadă că la data aceasta nu sĕ născuse Elina, soţ'ea lui Costandin Postelnicu Cantacuzino.

2) Arh. St. M-rea Roaba şi Jitia pach. 1 doc. 1.

www.dacoromanica.ro

Apoi mai dărueşte satu Radovanu; satu Cornăţelu ce au fost de baştină al lui Marcea Postelnicul ot Şitoaia, cu care sat a fost miluit Marcea Postelnicul pe o slugă a sa anume Vişu, în zilele lui Alexandru Voevod, iar Vişu, în zilele lui Mihăilă [1]) Voevod, a vândut acest sat lui Stepan vel Clucer drept 30,000 aspri, apoi Stepan l'a dat M-rei Coşuna.

Mai dărueşte M-rei, locul şi cu braniştea dimprejurul M-rei, cumpărate de Stepan biv vel Clucer în zilele lui Alexandru Voevod, *de la Craioveni*, drept 120 porci graşi, porcul câte 120 aspri, cîn cup aspri 14.000 şi drept 30 de vaci, o vacă câte 200 de aspri, cîn aspri 6000, apoi Stepan Cluceru, în zilele lui Mihnea Voevod a dăruit braniştile, M-rei Coşuna.

Apoi dărueşte satu Săcuiu ce a fost de baştină al Slavnei şi al ficei sale Stancăi din Bratovoeşti; satu Perişoru ce au fost de baştină, al lui *Matei şi frate s'o Vălsan de la Caracal*, iar în zilele lui Mihnea Voevod, Jupan Pârvu biv vel Clucer a cumpărat jumătate din acest sat de la *Jupâneasa Marga fata lui Matei*, drept 8000 de aspri şi cu 6 cai albi, preţul lor 3000 de aspri şi drept o ghiordie de zarpă drept 4500 aspri, iar ceal'altă jumătate de sat au fost cumpărat'o părintele lui, Stepan Cluceru, *de la feciorii lui Vălsan anume: Danciu i Radu i Datco Postelnicii* drept un caftan de zarpă, preţu 100 de florinţi şi drept o felegea de coftirie cu jder, drept 3000 de aspri şi drept o abăioară de sârmă, preţu 2500 aspri şi drept un cal turcesc drept 50 de florinţi, apoi Jupan Pârvu Cluceru au închinat-o M-rei.

Apoi călugării au cumpărat moşie la Hlovina, de la Hamza nepotu lui Hamza Logofătu. (Arh. St. Cond. Brânc. No. 4 pag. 607[370).

1612 Aprilie 8. (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 fila 597 roşu, 365 negru). Să dă hrisov către M-rea Coşuna ca să ţie satul Bucovăţul ce trece apa Jiului, care au fost al Marcei Postelnicului feciorul Jupânesei Mariei, nepotul Jupânesei Velicăi din Şitoaia, *de la moşul său Radul Postelnicul care a pierit în gura Tinoasei* şi al 2-lea, *fratele lui, Radul Postelnicul feciorul lui Matei al Margăi, nepotul Pârvului din Craiova*, ginerile cinstit dregătorului părîntelui D-sale, Io Alexandru Voevod, Jupanul Stepan ce au fost vel Cluceriu.

1615 Iulie 14. (Arh. St. cond. Brânc. I, fila 583 (cern.) 24 (creion) Mitropolia Bucureşci) Hrisovul Radului Voevod feciorul lui Mihnea Voevod nepot lui Alexandru Voevod către Mitropolia din Târgovişte, ca să ţie satul Aninoasa, dat de răposatul *Basarab Vodă*; apoi satul Mogoşeştii dat de Jupâneasa Chera şi de Vlad Comisul din Bârseşti; satul Lucienii dat de boierii din Mărgineni; satul Băneştii din Ruia dat de răposatul *Basarab Vodă*; satul Sârbii, cumpărat jumătate de răposatul Pătru Voevod drept 33.000 de aspri de argint şi l'au dat Mitropoliei, iar cea laltă jumătate a cumpărat'o Vlădica Anania, ce au fost Mitropolit, de la Jupâneasa Marga fata Chircăi Vistierul drept 10.000 aspri gata.

Apoi satul Vărăştii lui Moş cu Balta-Albă şi Periaţii şi Călugărenii ot sud Brăila, date de Jupâneasa Preda Clucereasa şi s'au îngropat la sf. Mitropolie, ce erau ale ei de zestre; satul Mehedinţii anume Oreviţa şi Bolboşânii foste ale Jupânesei Mariei de Floreşti şi ale fie-său Jupan Radul Clucerul, care le-au dat de l-au îngropat în sf. Mitropolie; apoi moşia din Drăgăneşti, partea Jupânesii Stanii a lui Tudor Logofăt şi fii-său lui Staico Postelnicul, şi partea Jupânesii Caplei fata lui Tudosie Banul.

Apoi satele Fotoaia şi Cursusul, date de *Jupan Preda Banul ăl bătrân*, de s'au îngropat în sf. Mitropolie; apoi satul Timşanii de la Răstoaca, dat de Miroslav Logofăt de s'au îngropat

1) Credem că e o eroare. Probabil e vorba de Mihnea, nu de Mihail Voevod.

www.dacoromanica.ro

în sf. Mitropolie împreună cu fiul său Avram Postelnicul; apoi moşie în Şerbăneşti, partea lui Cernica Vornicul, pentru că au fost cumpărat Radul Vodă Şerban, un sat anume Răcă, drept 24.000 aspri, de l'au dat la sf. Mitropolie, pentru că au îngropat pe *muma D-lui, Doamna Maria, şi pre un Cocon al D-lui, Io Basarab Voevod*, la sf. Mitropolie, care sat jumătate, acum, din Răca, l'au vîndut Vlădica Luca, drept 12000 aspri, cu care bani au cumpĕrat moşiea din Şerbăneşti, de la Jupan Cernica fost vel Dvornic.

1646 Iulie 10. (Arh. St. cond. Brâncov. No. I, fila 433 cern. 804 creion; vezi şi Acad. Rom. doc. 100|LXXVIII.) Hrisov dat către mânăstirea Vieroş ca să ţie $^3/_8$ de sat din Bezdead, ce a fost mai dinainte vreme al lui *Şerban Postelnicul de Coiani şi a mâne-sa Jupânesei Ancăi Bănesei*, de moşie, dată de ei mânăstirei Vieroşului, în zilele lui Alexandru Vodă cel bătrîn, sin Mircea Voevod, la leat 7081 = 1573, când s'au început sf. mânăstire a se zidi.

1662 Aprilie 2. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netr. doc. 40). Să dă hrisov mânăstirei Glavaciog, ca să ţie satul Cernăteştii sud Saac, dat şi adaos *de Matei Vodă*, pentru sufletul lui *şi al mătuşei D-nii lui, Jupânesei Margăi*, care este îngropată în mânăstirea Glavaciog.

* * *

Să recapitulăm acum documentele ce preced şi să vedem din rezumatul lor, ce arbore genealogic am putea stabili; acest arbore ne interesează cu atît mai mult cu cât ajungem la nişte constatări destul de importante şi anume că câte-va neamuri din boierimea noastră, au fost înrudite — prin femei —, cu aceşti Basarabi din branşa Dăneştilor.

Jupâneasa Marga, fata lui Matei, o găsim că era în 1585 căsătorită cu Ivan Postelnicul; ea, la 1587 îşi face diata. A avut mamă pe Jupaniţa Stanca care era, la 1587, bătrînă şi slabă. Marga avea frate pe Radu Postelnicul.

Marga avea surori pe Jupaniţa Caplea şi pe o altă soră, căreia documentele nu i arată numele, dar care se găsea, probabil măritată, în ţara turcească. Apoi, Jupaniţa Marga avea nepoată pe Jupâneasa Rada, iar alt document ne spune că-i era vară bună.

Jupâneasa Maria din Caracal, avea feciori pe Jupanii Danciu Postelnicul, Datco Postelnicul şi Radu Postelnicul. Ea era soţia lui Vlăsan.

Pârvu Clucerul (al doilea Clucer) feciorul lui Stepan vel Clucer a avut cumnat pe Radu Postelnicul feciorul lui Matei. Pe Stepan îl cunoaştem şi sub numele de Stepan Banul dela Cioroiaşi, care era mort la 1579. Jupan Pârvu a fost şi vel Clucer în 1586, iar la 1587 era vel Logofăt dela Craiova; el pribegise d'odată cu scoaterea din La domnie a lui Mihnea Vodă (Turcitu).

Matei era frate cu Vlăsan din Caracal, şi era şi el cunoscut tot sub denumirea de; *din Caracal şi din Brâncoveni*. Acest Matei avea soţie pe Stanca, Documentul din 1579 şi altele, ni'l arată pe Matei că ar fi ocupat rangul de Ban.

Aceşti 2 fraţi, Matei şi Vlăsan, erau fii Margăi şi dupĕ cât putem constata din documente, ei nu să mai găseau în viaţă în zilele lui Alexandru Vodă, care a domnit între anii 1568—1577. Tot cam printr'aceşti ani, Jupanul Datco Postelnicul, unul din cei trei fii ai lui Vlăsan, nu sĕ mai găsea în vieaţă.

Fii lui Vlăsan au fost pribegi în ţara Ungurească în timpul primei domnii a lui Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă, adică prin 1577—1581.

www.dacoromanica.ro

Matei a avut încă o fată anume pe Maria — după cum reiese din documente — afară numai daca nu cum-va Maria sau Marga e unul şi acelaşi nume. Această Maria, soră cu Marga, a ţinut în căsătorie pe Nica vel Armaş.

Jupan Marcea Postelnicul, este o altă rudă de sînge cu ei; el avea soţie pe Jupâneasa Mara, nepoata Jupânesei Velicăi ot Şitoaia. El este moştenitorul părţii de avere a lui Radu Postelnicul, cel care a pierit — de sigur în vr-un război, dar despre care război cronicile nu au cunoştinţă — la gura Tinoasei.

Documentul dela pg. 274—4 ne vorbeşte despre un oare-care Radu Postelnicul că ar fi frate cu Radu Postelnicul feciorul lui Matei al Margăi, dar această frăţie, nu trebue considerată ca fiind de sînge, ci ca părtaş de moşie.

Marcea Postelnicul, soţul Marăi nepoata Velicăi ot Şitoaia, pare a fi stăpânit averile rămase dela acest Radu Postelnicul mort la gura Tinoasei. Deşi, mai sus, la pg. 272, am zis că din Radu nu ştim nici o descedenţă, dar când am afirmat acest lucru, ne-am întemeiat tot pe documente căci în adevăr nici unul nu vorbeşte că el ar fi avut fiu sau fiică pe cutare, după cum dovedim pentru ceilalţi, fraţi. Şi, cum noi ne-am propus ca din litera documentelor să nu ieşim, adică până când nu vom găsi apriiat că cutare este fiu sau fiică al cutăruia, până atunci noi nu ne hazardăm a lega, genealogiceşte vorbind, pe urmaşii care au stăpânit averile lor, ca fiind fii lor. Rude, fără îndoială că sunt şi încă rude de sînge căci altfel ce ar fi căutat în moştenirile lui, dar în tot cazul, nu putem preciza ce fel de rude. Prin urmare, noi atragem mai mult atenţia cititorilor asupra acestor constatări, fără însă ca să ne dăm un verdict definitiv.

In alt document, găsim că Marcea Postelnicul, nu a avut soţie pe Mara (Maria) ci el era chiar fiul Marăi, şi nepot deci, Jupânesei Velicăi din Şutoaia (Şitoaia) şi că Radu Postelnicul care a pierit în gura Tinoasei, îi era moş.

Fapt important dovedit este şi acela că Şerban Banu avu fiică pe Anca ot Coiani care era nepoată Pârvului Banu şi că Anca avu fiu pe Şerban Postelnicul şi fiică pe Maria căsătorită cu Nica biv vel Armaş. Cum-că Anca ot Coiani, este nepoată Pârvului Banu, nu ne mai îndoim, dovedit fiind dar că Şerban Banul ţinea în căsătorie pe Maria, sora celor 6 fraţi Basarabi — Pârvuleşti. De altfel, chiar documentul zice clar că Şerban Banul era cumnat cu Pârvul Banul.

Documentul acesta care poartă data de 1586 lulie 8 ar trebui co-ordonat cu acela din 1587 Septembre, căci pe când într'unul ni'l dă pe Jupan Nica biv vel Armaş ca soţ al Marii fiica Jupaniţii Anca ot Coiani, cel l'alt ne spune că acea Maria, soţia lui Nica vel Armaş este soră cu Jupaniţa Marga şi prin urmare fetele lui Matei Banul din Caracal.

Reiese de asemenea din documente, deştul de clar că, Radu Postelnicul feciorul lui Matei al Margăi, este nepotul Pârvului Banul ot Craiova şi că acest Radu Postelnicul este ginerile lui Stepan biv vel Clucer, adică cumnat cu Jupan Pârvu vel Clucer; apoi că Pârvu Banul, cu Radu Postelnicul de la Tinoasa şi cu Neagoe Vodă Basarab, sunt fraţi.

Marcea Postelnicul are frate pe Radu Postelnicul.

In mai multe documente găsim că întregei branşe, adică urmaşilor lui Dan Vodă, li se zice *Craioveşti şi Craioveni.*

Mai dovedim că un oare care Radu Voevod — fără să putem preciza cine să fie, ci bănuim numai că ar fi Radu Vodă Paisie, a avut fiică pe Cârstina.

Jupaniţa Velica a murit în zilele lui Mircea Voevod, probabil Ciobanu.

www.dacoromanica.ro

Marcea și Radu Postelnicii, în timpul lui Pătru Vodă (Schiopu) erau în viață și tari, adică în voie la Domn. Marcea Postelnicul a pribegit în țara Ungurească.

Să pomenește în aceste acte și de Ivașco Vornicul care ar fi avut niște pîri cu acești Basarabi și știut fiind că el e din neamul Goleștilor, vom vedea mai la vale că și acest neam de boieri este înrudit cu Basarabii — Pârvulești.

Marga fata lui Matei, a fost îngropată la mânăstirea Glavaciog.

Jupan Danciu fost mare Vornic, din Brâncoveni, care avu soție pe Stanca; Manta mare Paharnic și David Postelnicul, sunt și ei rude cu acești Basarabi și vom arăta în altă parte gradul de rudenie ce'l au.

Documentele acestea mai vorbesc apoi și de Radu Șerban Voevod, de Doamna Maria, mama lui; de Doamna lui Elina, cum și de fiica lui Ancuța. Mai găsim apoi că Jupanița Ancuța Băneasa era moașa lui Radu Șerban Vodă iar Marcea Postelnicul îi era lui unchiu. Anca Băneasa din Coiani trăia printre anii 1568 — 1577. Acelaș document pomenește de Barbul Banul, de sigur cel de prin 1494. și de Pârvul Banul, care îi era tată.

Am văzut de asemenea din documentele dela pg. 265 de mai sus că, Anca sora lui Basarab Vodă cel tînăr (Țepeluș), a fost căsătorită cu Jupanul Stanciu care ar fi făcând parte din neamul boierilor Bengești. Din actele de mai sus, mai dovedim că Benga Spătarul era rudă cu acești Basarabi și că Jupan Vintilă Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi avea soție, în 1579, pe Jupâneasa Caplea. E dar o dovadă pipăită că neamul boierilor Bengești, socotiți din cele mai vechi timpuri de când îi cunoaștem, sunt coborîtori prin femei—, din sânge de Basarabi — Craiovești.

Mai notăm și aceia că, pe Marcea Postelnicul îl găsim și sub denumirea de: *ot Șitoaia.*

Preda Banul cel bătrîn a fost îngropat în Mitropolia din Tîrgoviște. Acest Preda Banul nu poate fi altul decât unul din cei 6 frați, fii Pârvului Banul.

In sfârșit mai avem detaliul următor că, pe mama lui Radu Șerban Vodă, anume Doamna Maria, cum și pe un fiu al lui, cu numele de Basarab Voevod, i au îngropat tot în Mitropolia Tîrgoviștei.

Șerban Postelnicul ot Coiani este altul decât chiar Radu Șerban Vodă; acest lucru iese clar din documentul cu data de 1646 Iulie 10.

Ultimul document ne spune că Matei Vodă Basarab avea mătușă pe Jupâneasa Marga (fata lui Matei Banul din Caracal și din Brâncoveni); prin urmare, după cum vom dovedi mai la vale, și acest Voevod este neam de sânge dintr'acești Basarabi — Pârvulești.

Din recapitularea și punerea în ordine a datelor de mai sus, din carî unele sunt nesigure și controversabile și deci dau loc la unele lacune ce ar trebui complectate ulterior cu noui dovezi, alcătuim tabloul grafic de pe pagina următoare:

www.dacoromanica.ro

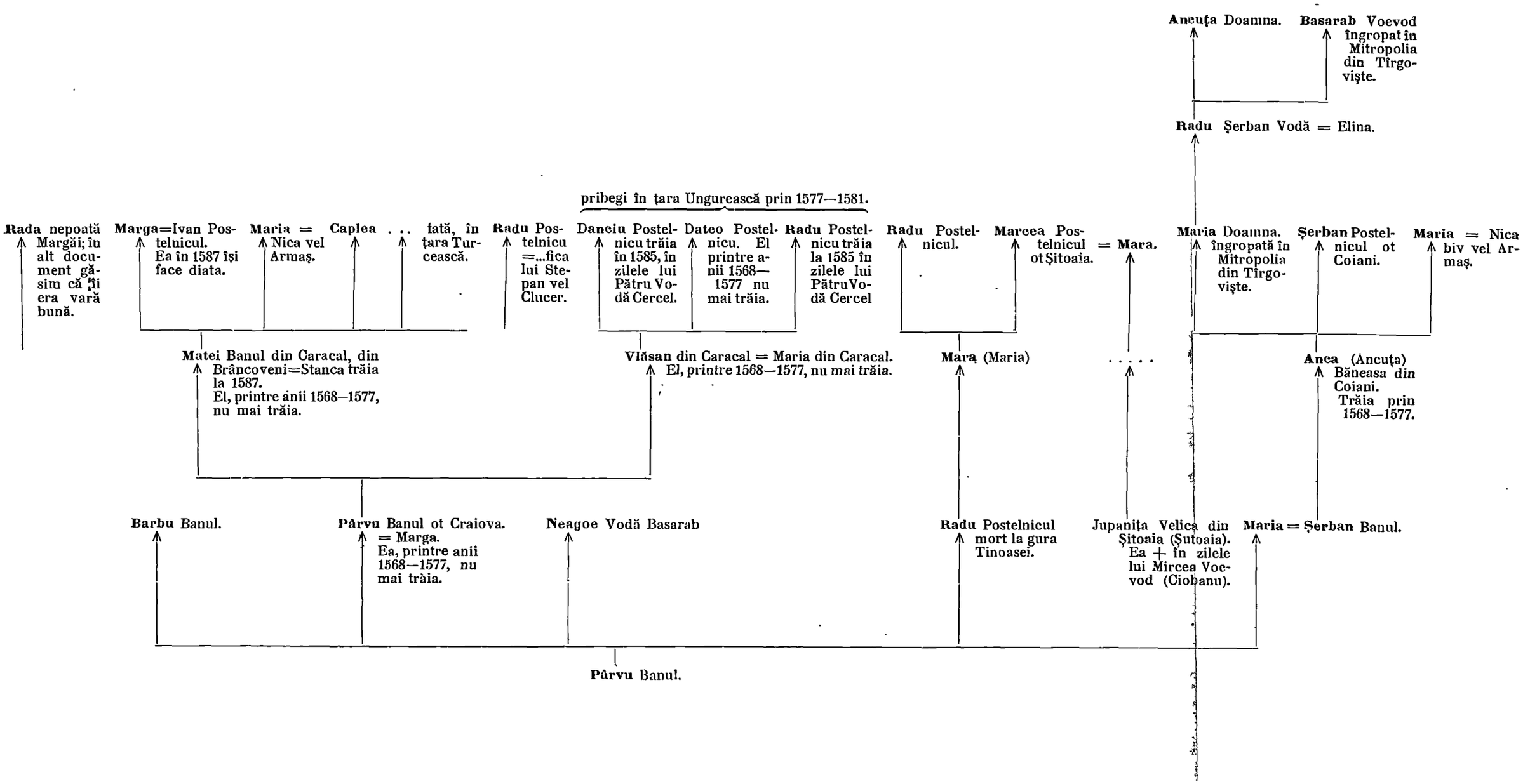

www.dacoromanica.ro

Trei lucruri importante ne mai rămân de lămurit în privința branșei Dăneștilor și anume :

1) Cine sunt urmașii lui Radu Șerban Vodă care, după câte am văzut, iau naștere din ramura aceasta ;

2) Cum să leagă Matei Vodă Basarab și frații lui cu acest neam, căci și ei sunt născuți tot dintr'acești Basarabi și,

3) In ce chip să leagă boierii Brâncoveni care după cât cunoaștem noi, iau naștere prin secolul al XVI-lea și se continuă neîntrerupt din tată în fiu până în veacul trecut, căci și ei aŭ legături de sînge cu craca cea mare a Dăneștilor.

Pentru a răspunde la întrebarea dintâi, știm după documente că Radu Șerban Vodă este fiul Marii, pe care el în toate actele o numește *Doamna Maria, mama lui.* Ar fi urmat ca acea Maria să fi domnit, dar despre acest lucru, documentat, nu avem nici o cunoștință. Nu cunoaștem nici cine i-a fost tată, căci daca am admite că Maria fiica Jupânesei Anca (Ancuța) Băneasa din Coiani, a fost căsătorită cu Jupanul Nica biv vel Armaș, ar urma ca el să-i fie tată, dar cum am arătat și mai sus, pentru a preciza acest lucru trebue să revedem ce confuzie este între ea și o altă Maria fata lui Matei Banul din Caracal, care și ea a ținut în căsătorie pe Nica vel Armaș ; deci de aci rezultă o nedumerire care ne face să nu putem afla adevărul. Și apoi, acel Nica ar fi urmat să fi fost Domn — lucru inadmisibil —, căci altfel de ce Radu Șerban Vodă numește în tot d-auna numai pe mama lui, *Doamna Maria*, iar la tatăl său nu face aluzie nici odată. Iată lucruri, la care nu putem răspunde nimic precis din cauza lipsei de documente sufiçiente.

Unii pretind că, Radu Șerban Vodă este fiul lui Șerban Banu, nepot lui Neagoe Vodă Basarab, dar acest lucru este de asemenea inexact. Cum-că în adevăr se trage prin femei, din Șerban Banul, este cert și am văzut în arborul de mai sus cum și ce fel, dar a admite că îi era fiu direct e de domeniul fantezii ; tot atât de puțin demn de crezământ este și susținerea altora că Șerban Banul era fiul lui Neagoe Vodă Basarab.

Dl. Ionescu-Gion în Ist. Buc. pg. 405, ocupându-să de origina Elinii Cantacuzino zice că ea era :

«Basarabă prin tatăl său, Radu Vodă Șerban fiul lui Radu Postelnicul și al Jupânesei «Maria dela Coiani fata marei Bănese Anca din prima jumătate a secolului XVI-lea (Arhive, «condica No. 3 a Episcopiei Buzăului pg. 591».

Noi însă, pentru a lămuri și mai bine acéstă filiație, negreșit pe atît pe cât ne sunt cunoscute documentele, vom rezuma actele ce ne-au căzut în mână, căci numai astfel ne vom apropia de adevăr, bine înțeles eliminând părerile nefondate. Avem așa dar actele din :

1553 Ianuarie 7. (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 pg. 437.) Hrisovul lui Pătrașco Voevod sin Radu Voevod prin care se întărește Jupanului Ganea vel Portar ca să ție satul Vianul căci el au fost bătrîn și de moștenire al *Jupânesei Velicăi den Șătoae.*

Iar când au venit Mircea Voevod în țara românească (a fi Domn), atunci a miluit pe Gane Portaru cu acest sat, pentru slujba care i-au slujit prin țări streine cu vărsări de sînge. Insĕ, după aceia, sau găsit un ovreiu ucis pe acest sat Vianul și au venit maica și muierea ovreiului de sau apucat de acest sat Vianul și sau fost pârât înaintea Mircei Voevod ; deci Mircea Voevod au judecat și au dat satului Vianul cum să plătească sîngele ovreiului cu 40.000 aspri și să fie judici.

Insă, Ganea Portaru nu s'au suferit ca să-și spargă casele și curțile ci s'au jeluit lui

www.dacoromanica.ro

Mircea Voevod, că el nu are alt loc ca să şază dacă îl va scoate pe el din sat. Deci, Mircea Voevod sau milostivit şi au dat acele 40.000 aspri din mâna lui, maicii şi muierii ovreiului, de i-au plătit sîngele lui şi a miluit pe Gane Portaru cu acest sat.

Apoi după aceia, Mircei Voevod i sau întâmplat de i-au luat Domnul D-zeu şi cinstitul împărat, domniea, de au dat-o D-mele şi eu am şezut în scaunul D-mele în Tîrgovişte, iar *Jupâneasa Maria fata Jupânesei Velicăi din Şătoaia*, aşa pîră înaintea D-mele pe Gane Portaru cum-că acest sat este al ei de moştenire şi n'au plătit Gane Portaru, nici un ban ovreiului, iar Ganea Portaru, el au scos cartea Mircei Voevod cum-că au fost plătit aspri 40.000 în mâna ovreiului, iar *Jupâneasa Maria* pîră cum-că este satul asuprit de aceste 40.000 de aspri.

Iar D-mea, am socotit şi am dat Ganii Portaru ca să ţie satul Vianul şi să întoarcă încă 40.000 de aspri *Jupânesei din Şitoaie*, până va plăti 80.000 aspri.

1588 Iunie 13. (Acad. Rom. doc. 67 pach. 40) Document dat pentru satu Fântânelele şi în care să pomeneşte de *Jupan Şerban Banu cumnatu Pârvului Banu din zilele Radului Voevod cel bun.* Tot dintr'acest act extrag:

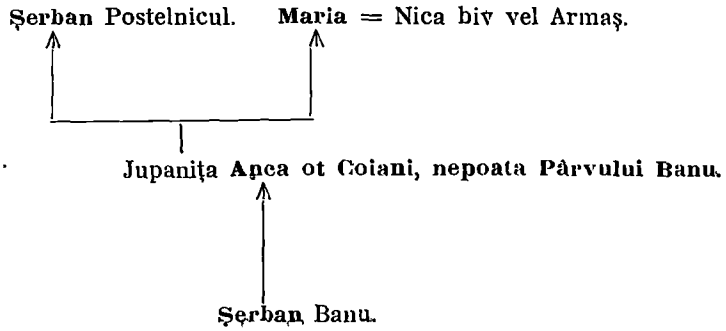

1592 Noembre 27. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pg. 439). *Jupaniţa Maria* (*fiica Jupânesei Velica din Şitoaia*) a vîndut satul Vianul lui Radu vel Armaş din Cepturoae, *împreună cu fiul ei Şerban Postelnicul dela Coiani*, iar Radu îl dărueşte mânăstirei din Cepturoae.

1592 Decembre 1, (Arh. St. M-rea Căluiu pach. 7, doc. 5; vezi şi Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 439 roşu, 860 negru). Hrisovul lui Alexandru Voevod sin Bogdan Voevod către Jupan Radul Armaşul din Cepturoaia şi cu fii lui . . . ca să-i fie satul Vianul ... căci a cumpărat acest sat . . . Jupan Radul Armaşu dela *Jupaniţa Maria şi dela fiul ei Şerban din Coiani* cu 30.000 aspri.

Apoi, . . . Radul Armaşu a venit însuşi înaintea D-mele . . . şi a dat acest sat . . . mânăstirii din Cepturoae . . . (urmează blestem şi martorii Divanului).

1592 Decembre 3, (Arh. St. M-rea Căluiu pach. 7 doc. 6.) Document cu acelaş cuprins ca în actul precedent şi în care se zice că satul Vianul l'a cumpărat dela *Jupaniţa Maria şi dela fiul ei Şerban ot Coiani.*

1606 Ianuarie 28. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 122 doc. 4.) Hrisovul lui Radu Voevod, nepotul lui Basarab Voevod . . . către Jupanul Costea Chehaia întărindu-i satul Glupavii, (care fusese slobozi apoi s'au vîndut lui Mihail Voevod şi dela el, a căzut acest sat întreg în mâna D-mele)...

www.dacoromanica.ro

Şi am dăruit acest sat Glupavii, credincios boierului D-mele Costea Chehaia . . . *pentru dreaptă şi credincioasă slujbă cu care au slujit D-mele şi ţării D-mele, pe lângă cinstitul Impărat la Ţarigrad, de a închinat ţara cinstitului Impărat şi au făcut pace ţării întregi şi tuturor sărmanilor D-mele.*

1608 August 1. Nu trebue să trecem cu vederea actul rezumat mai sus la pg. 280 pe care l'am putea figura în următorul arbore genealogic :

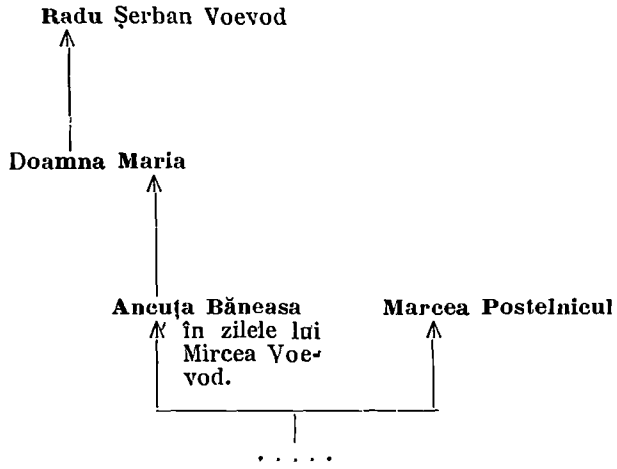

1610 Aprilie 16. (Original în coll. mea.) Cu mila lui D-zeu Io Radul Voevod şi Domn a toată ţara românească, nepotul răposatului Io Basarab Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D-mele, boierului D-mele lui Corcodel Stolnicul şi cu feciorii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Cornii, tot cu tot hotarul şi cu tot venitul şi cu toţi rumânii, pentru că l'au cumpărat boierul D-mele Corcodel Stolnicul, acel sat, dela *Doamna cea mare fata lui Ivan Dvornicul*, drept 25.000 aspri gata şi i-au dat ei încă şi alt sat boierul D-mele Corcodel Stolnicul, satul Verdăştii, pentru acel sat ce sau zis mai sus Cornii şi acei aspri ce sau zis mai sus 25000 aspri, pentru că au fost cumpărat boierul D-mele ce sau zis mai sus acel sat ce sau zis mai sus, mai dinainte vreme iar dela *Doamna cea mare.*

Apoi acum iarăşi au dat acel sat Verdăştii pentru satul Cornii ca să fie la mâna ei şi au fost mărturii şi aldămăşari mulţi buni oameni la preţuirea lor anume: Popa Stanciul dela Piteşti şi Grama din jos şi Nan şi Apostol şi Tudor şi Ivan Postelnicul şi dela Mârşa. Şi au vîndut *Doamna cea mare* satul său de a sa bună voie şi cu ştirea tuturor megiaşilor de prin prejurul locului, din sus şi din jos şi dinaintea D-mele.

Pentru acésta am dat şi D-mea, boierului D-mele lui Jupan Corcodel Stolnicul ca să-i fie lui acel sat ce sau zis mai sus Cornii, de baştină şi ohavnic lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimenea să nu se clătească dupe zisa D-mele.

Iată dar şi mărturii am pus D-mea pe Jupan Cernica vel Vornic i Jupan Lupul vel Logofăt i Jupan Miroslav ce au fost Logofăt mare i Jupan Nica vel Vistier i Jupan Mârzea vel Spătar i Jupan Costea vel Comis i Jupan Bărcan vel Stolnic i Jupan Stanciul vel Paharnic i Jupan Leca vel Postelnic şi Ispravnic Lupu vel Logofăt şi am scris eu (rupt actu) Logofătul, în oraşul ce sĕ chiamă Tîrgovişte, în luna lui Aprilie în 16 zile şi dela Adam până acum curgerea anilor 7118, iar dela naşterea lui Hristos ani 1610.

www.dacoromanica.ro

Acest hrisov sau scos pe rumânie de pe uricul cel slovenesc asemene din cuvânt în cuvânt de Papa ucenicul (lui) Lupu dascălu i al Popei Florei, dascăli domneşti. Az Popa Papa am scris.

Dau acum în fac-simile şi iscălitura Voevodului dintr'acest document şi pentru ca ea să poată fi comparată şi cu alte iscălituri tot de ale lui, voi da alăturea şi alte iscălituri pe care le-am copiat dintr'alte documente.

1607 Iunie 9.

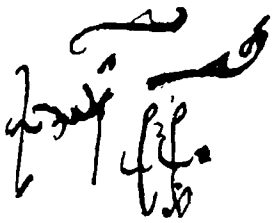

1610 Aprilie 16.

1610 August 19.

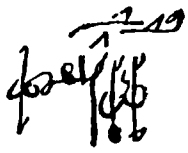

Publicarea documentului de mai sus are o importanţă deosebită pentru noi în cazul ce ne preocupă, după cum vom vedea mai la vale. Mai întâi am avut prilejul de a da iscălitura originală a acestui Voevod, atât din documentul de faţă cât şi din alte 2 documente, copiate dela Arhivele Statului; am văzut apoi conţinutul unui document aflat în original ca şi în copie veche în colecţia mea şi prin care ni se vorbeşte de un boier anume Corcodel Stolnicul pe care încă până acum nu l'am putut clasifica din ce familie face parte şi în sfârşit, ceia-ce e mai important este că, printr'acest act ni se vorbeşte de *Jupan Ivan Dvornicul tatăl Doamnei cei mari!* Intrebarea de căpetenie ce ni se impune este că cine să fie acest Ivan şi mai ales acea *Doamna cea mare*?

Pentru ca să putem răspunde cu oare care preciziune, ne vom referi la un articol publicat în corpul acestei reviste, (vezi Săpt. polit. şi cult. No. 31 anu I pg. 371 şi urm.; No. 32 pg. 379 şi urm.; No. 33 pg. 393 şi urm.; No. 34 pg. 406 şi urm). despre Ivan Vornicul Norocea. Dintr'acel studiu dovedim că acest boier era ginerile lui Mircea Vodă Ciobanu şi că *Doamna cea mare, fiica lui Ivan Dvornicul*, nu poate fi alta decât *Velica Gospoja*. Cu ocazia aceasta dar, iată că din nou să pune în discuţie daca Velica a fost soţia unui Domn oare care. Se admitem că a fost Doamna unul Petru Voevod, în acest caz ni să cere implicit o lămurire şi anume că cine să fiea cel Petru Voevod. Ştim că pe acele timpuri, tronul Muntenii n'a fost ocupat de alt Petru, decât de cel supranumit Schiopul, fiul lui Mircea Vodă Ciobanu şi Doamna lui nu credem să fi fost căci nu avem nici o probă despre aceasta. A urmat apoi, mai târziu, la tron, Petru Vodă Cercel, care ştiut este că după ce a fost mazilit, a fost pe la Curţile mai multor State europene; domnia lui este considerată mai mult a unui aventurier şi n'ar fi lucru de mirare ca el să fie acela care a ţinut în căsătorie pe Velica Gospoja sau dupe cum zice acest act intern, *Doamna cea mare, fata lui Ivah Vornicul* (Norocea). Este totuşi o simplă prezumţie, care are nevoe de confirmare, cu noui dovezi autentice.

Acest fapt, în ori ce caz, aduce în discuţie, şi chiar de aceia am şi căutat să publicăm acest act, aci, o altă chestie tot atât de importantă, şi anume: de ce Radu Şerban Vodă numeşte în actele oficiale pe mama lui *Doamna Maria*! A domnit soţul ei sau nu? Cine i-a fost soţ şi daca a domnit, atunci cine este şi când şi sub ce nume a domnit?

www.dacoromanica.ro

Iată puncte obscure în genealogia Basarabilor, de care trebue să ţinem seamă şi până la clarificarea lor, genealogia este incomplectă.

Să trecem acum mai departe.

Ştim despre Radu Şerban Vodă că a fost căsătorit cu Elina fiica lui Udrişte Vistierul care a fost tăiat în vara anului 1548, a doua zi după înfrîngerea lui, dela Periş, de către Mircea Vodă Ciobanu, nepoată de fecior lui Drăghici Vornicul ot Mărgineni care trăia sub Neagoe Vodă Basarab [1])

In privinţa ei, d-l Gion Ionescu în Ist. Buc. adaogă:

«*Elena Doamna fata lui Udrişte Vistierul feciorul bătrînului Vornic Drăghici ot «Mărgineni, frate de Basarabi*». (Testamentul din Buciumul, Sept. 1863. Arh. condica Mitropoliĭ, jud. Dâmboviţa).

Singura observaţie ce facem este aceia că, trebue documentat daca Vornicul Drăghici ot Mărgineni este frate de Basarab, căci noi, până acum, n'am dat peste un astfel de document.

Mss. lui Radu Greţianu, la rîndul Domnielor, ne spune dupe un act din 1602, că el este ginerile lui Mihai Vodă Viteazu, dar printr'acest document nu să specifică că chiar Florica ar fi fost soţia lui; ori, numeroase documente din contra probează că soţul Floricăi nu era Şerban şi avem documente emanate chiar dela acest Şerban, că adevăratul soţ al Doamnei Florica era colegul său din divane şi contimporanul său, anume Preda din Greci zis Floricoiu. Noi nu ne vom grăbi a declara inexact documentul acesta căci nici el nu zice ce nume avea acea fică a lui Mihai Vodă Viteazu, pretinsă soţie a lui Radu Şerban Vodă; e mai bine să se aştepte până se va dovedi poate vr'o dată cum s'a chemat acea fiică a lui Mihai Vodă Viteazu, daca cu adevărat ea a existat. In ori ce caz, ţinem acéstă ştire ca o informaţie, dar care are nevoe de control serios, căci noi nu putem înţelege cum ar fi fost acésta cu putinţă şi nu o putem crede, căci este ştiut că, fiica cea mai mare a lui Radu Şerban Vodă, anume Ancuţa, a fost nora lui Mihai Vodă Viteazu, adică soţia lui Nicola Pătraşcu Vodă, unicul fiu al lui Mihai Vodă; prin urmare Radu Şerban Vodă şi cu Mihai Vodă Viteazu erau cuscrii. Aceasta nu se poate contesta. Cum dar să poate susţine cea laltă rudenie? Cum ar fi cu putinţă ca cineva să fie şi cuscru şi ginere?

Adevărul nu să poate răsturna ori cât ar voi cineva; nu poate fi, credem noi, decât vr'o plăzmuire din vr'un interes ascuns sau confuziune greşită din ne ştiinţă.

Domnia acestui Voevod să coprinde între anii 1601—1611; cronicile sunt pline de detalii cu privire la venirea lui în Scaunul ţării cum şi la faptele săvîrşite sub el şi mai ales a războaelor ce a avut. Noi vom trece peste ele şi nu vom reţine decât numai câteva scurte amănunte, din alte izvoare, care complectează actele din timpul domniei lui.

Aşa vom aminti că în:

1603. Prima luptă dela Braşov între Radu Şerban Voevod şi Moise Szekely, s'a întâmplat într'acest an. (Note cuprinse în Schaffner-Rechnungen.)

1604 Martie 12. Radu Şerban Vodă intră în Braşov cu o suită, aducând aliatului său Basta, locotenent imperial în Ardeal, ca dar un cal turcesc împodobit.

1604 Martie 15. Radu Şerban Vodă să înapoiază din Braşov spre ţara sa.

1604 Octombre. Radu Şerban Vodă încheie pacea cu Saşii. (A să vedea Socot. Braşovului de N. Iorga pg. 115—118 şi urm.)

1) Pg. III din „Costandin Căpitanul" de N. Iorga, 1902.

www.dacoromanica.ro

Despre războaele lui cu Moise Szekely, Bocskai, Simeon Vodă Movilă venit cu Tătari, în Gura Teleajinului, unde pieri nepotul Hanului lovit de Preda (nu Stroe?) Buzescu, apoi cu Bator Gabor în luncile Braşovului etc. a sĕ vedea despre toate acestea, Cronicile ţării.

Copii acestui Voevod sunt 1) Ancuţa căsătorită cum am zis şi mai sus cu Nicolae Pătraşcu Vodă fiul lui Mihai Vodă cel viteaz şi 2) Elina născută în 1611 la Suceava unde să găsea refugiat atît tatăl ei Radu Şerban Vodă care fusese gonit din Domnie, cât şi mama ei, Doamna Elina; pe ea a botezat-o Părintele Vlădica Crimca.[1]) Această Elină a fost căsătorită cu Costandin Postelnicul Cantacuzino.

La 1612 Aprilie 7. (Hurmuzaki I pg. 146) Radu Şerban Vodă era retras în cetatea Hotinului.

La 1620 Februarie 28, (Acad. Rom. 84|XLI) el îşi face diata, scrisă în Viena (Beci)[2])

Din acea diată reiese că *Doamna Maria*, mama lui Radu Şerban Vodă încetase din viaţă mai nainte de 1611, adică mai nainte de a sĕ fi născut Elina fiica cea mai mică a acestui Voevod.

Iată şi detaliu, din documentul amintit, care să referă la aceste 2 fiice ale lui:

« . . . cum la vremea de apoi a mâne-mea, Dumnezeu o iarte, *Doamnii Marii*, au «lăsat cu gura dumnea-ei, toate moşiile câte sunt despre partea d-ei şi despre a părinţilor «d-ei, *nepoată-si şi fetei noastre Ancăi.*

«Iar dupĕ moartea sa, de ne-ar dărui D-zeu nouă *ş'altă fată de cununie dreaptă*, «ca să fie pre toate aceste mai sus zise, surori amîndouă.

«Deci tâmplându-mi-se şi mie a intrarea pre calea a toată lumea . . . n'am vrut să «trec porunca mai sus zis părintelui meu, căci nici mi s'au căzut den cuvîntul d-ei a ieşi, «las şi eu ca pre acele zise mai sus moşii, *Anca şi Elina*, carea în vreme de bătrîneţe «ne-au dăruit D-zeu *den cununie dreaptă*, ca să fie amîndouă surori, însă cu acéstă toc- «meală ca până unde va fi *Doamna mea şi soţul meu, Doamna Elina* vie, să le biru- «iască ea . . .

Ceia ce este demn de relevat, este că printr'acéstă diată nu vorbeşte şi de Costandin, fiul lui natural şi care, dupĕ cum vom vedea mai la vale, este făcut cu o fată de popă.

Radu Şerban Vodă moare la Viena, în Martie 1620, dupĕ o lungă boală de podagră. (Pg. 50 Socot. Sibiului de N. Iorga şi pg. 75 din Mss. din biblioteci streine, N. Iorga. Acad. Rom. 1899); corpul lui a fost adus în ţară şi îngropat la mânăstirea Comana.

Pentru încheiere, cu privire la Radu Şerban Vodă, adăogăm şi aceia ce d-l N. Iorga ne spune la pg. LIV din Geneal. Cantac. 1902:

Elina era fata cea mai mică a lui Radu Şerban Voevod şi acesta moştenise dela *mamă-sa Maria*, *dela bunică-sa Anca*, dela *unchiu sĕu dupĕ mamă Şerban Postelnicul*, şi dela *unchiu sĕu mare Postelnicul Marcea*, morţi cu toţi fără posteritate, întinse moşii.

Trecem acum să dăm loc la alte documente, care ne vor servi ulterior în a dovedi între altele şi filiaţia lui Costandin Şerban Voevod (Cârnu), care este născut dintr'o altă femeie decât Doamna Elina din Mărgineni.

1617 Ianuarie 7. (Acad. Rom. doc, 54|XLI.) Hrisovul lui Alexandru Voevod feciorul lui Iliaş Voevod, către Jupan Ghinea Cupeţul ca să ţie moşie în satele Brăza, Gurgueţii şi

1) Mag. Ist. I, pg. 306.

2) Să găseşte publicată la pg, 52 din „Doc. rom. Acad. Rom. T. I faşc. 1 din 1907."

www.dacoromanica.ro

în Filipeşti, cât au cumpărat în zilele Radului Voevod sin Mihnea Voevod, dela Jupâneasa Maria fata Jupanului Staico Postelnicul ot Bucov, la care vînzare au fost mărturie boieri şi cupeţi: Stoica Logofătul ot Tărceni, *Neagoe*[1]) *Logofătul ot Tîrgovişte*, Cârstea Logofătul ot Buciumeni, Buta i Stepan ot Tîrgovişte şi cupeţii : Mîho Caravida i Ţipa. (urmează Divanul.)

1619 (7128) Septembre 11 (Traducere veche, fără original, în coll. Eforii bisericii Creţulescu din Bucureşti.) Hrisovul lui Gavril Moghilă Voevod feciorul lui Simeon Moghilă Voevod către satul Bughenii din judeţul Buzău şi către moşnenii satului, ca să le fie lor satul cu tot hotarul şi cu tot venitul de peste tot hotarul pentru că satul Bughenii ei au fost de baştină megiaşi.

Apoi în zilele lui Mihail Voevod, acest sat sau vândut răposatului Mihail Voevod, să fie rumâni tot satul de pretutindenea, iar după aceia, Mihail Voevod au fost luat împrumut la Beligrad 500 de galbini dela *Jupâneasa Ilina muma lui Jupan Costandin vel Paharnic şi a lui Anton, Slujerul şi Ursache Slujerul.* Apoi Mihail Vodă, după aceia, au socotita pentru această datorie, ca să nu-i fie lui păcat pentru acei galbeni, ce i-au fost luat del *Jupâneasa Ilina*, ci au dat *Jupânesei Ilinei* acest sat ca să-i fie ei de baştină pentru acei bani galbeni, n'au fost dela bărbatul ei *nici din altă parte,* ci au fost bucate drepte ale ei dela părinţii ei, ale *Jupânesei Ilinei.*

Apoi acum în zilele D-mele, iar *Jupâneasa Ilina*, ea singură au socotit şi au gândit în inima sa pentru D-zeu, de au slobozit pe acest sat Bughenii de sau răscumpărat ei de către dânsa cu 60.000 de aspri gata ca să fie ei iarăşi slobozi cu moşiile lor cum au fost şi mai nainte vreme şi au dat ei banii înaintea a toată curtea şi a boierilor mari şi mici şi sau întâmplat acolo mărturii multe şi boieri... (urmează Divanul[2]).

1623 Aprilie 23. Doamna Elina era în ţară şi dărueşte lui Vasile Vistieru un român.

1624 Ianuarie 3. (Arh. St. M-rea Câmpulung pach. 1 netr. doc. 5). Document în care găsim cu privire la domnia lui Radu Şerban Voevod, următorul detaliu . . . apoi, *după petrecania lui Simeon Voevod, a fost trimes Şerban Voevod* pe Jupan Cernica biv vel Vornic şi pe Oancea Logofătul, *aici în cetatea Târgovištii, să apuce Scaunul* . . .

1626 Mai 13. (Arh. M-rea Cozia pach. 26 doc. 4; vezi şi Arh. St. condica veche a M-rii Cozia, I pg. 311). Hrisov către mănăstirea Cozia ca să-i fie satele Cuşmirul şi Pristopul ce au fost bătrâne şi drepte moşii şi de moştenire ale lui Jupan Drăghici biv vel Vornic ot.... (loc alb).

Apoi, în zilele lui Şerban Voevod, Jupaniţa Maria maica răposatului Jupan Radul Clucerul Florescul, fiica lui Drăghici Dvornicul, ea singură au dat mănăstirei Cozia, aceste sate, pentru sufletele părinţilor ei, al surorilor ei şi ale fiilor ei.

Apoi acum, în zilele D-mele (zice Alexandru Vodă sin Radu Vodă), dar *Doamna Elina, Doamna răposatului Şerban Voevod şi fica ei Doamna* . . . (loc alb) *şi Nicula Paharnicul* şi Socol Paharnicul dela Cornăţeni, nepoţi ai Jupaniţii Marii, cari să trăgea din sân-

1) Neagoe Logofătul din Târgovişte au fost bărbatul jupanesei Elina, fata popii Costandin din Bucureşti, care jupâneasă Elina a fost amanta lui Radu Vodă Şerban cu care a făcut pe Costandin Voevod Şerban.

2) Singurul lucru ce ar trebui dovedit ulterior este acela, de a se şti dacă Costandin vel Paharnicul despre care se vorbeşte într'acest document, este una şi aceiaşi persoană cu viitorul Costandin Vodă (Cârnu); în cas afirmativ, s'ar fi aflat astfel şi despre existenţa altor fraţi ai lui.

www.dacoromanica.ro

gele Radului Cluceru Florescul, ei văzând cartea mătușei lor (în condică găsim: moașei lor) Jupaniții Marii și cartea lui Șerban Voevod, de miluire pe satele acestea și cartea răposatului părinte al D-nii-mele Io Radul Voevod din rândul cel dintâi al D-sale, tot de miluire, la călugării din mănăstirea Cozia, ei încă au lăsat și mai vârtos au înoit și au întărit acea miluire și cu cartea dela mâinile lor.

Avem așa dar probă că Doamna Elina se înrudea cu Radu Cluceru Florescu; gradul de rudenie îl putem rezuma în modul următor:

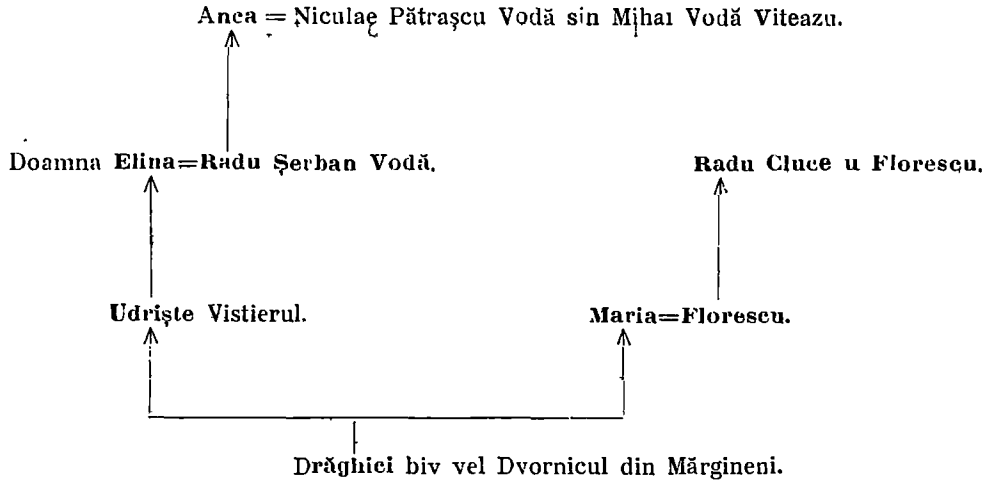

Despre înrudirea de mai sus avem și documentul din:

1628 Februarie 23 (Arh. St. M-rea Cozia pach. C. netr. doc. 28) Hrisovul lui Alecsandru Voevod sin Iliaș Voevod către Socol Paharnicul feciorul lui Drăghici Vornicul ot Cornățeni ca să ție un țigan pe care l'a cumpărat de la *Doamna Elina* drept 3000 de aspri bani gata, cu zapis în care sunt iscăliți ca martori următorii boieri: Dumitrașcu Comisul ot Filipești, Nedelcul Comisul ot Gurbanul și Grama sluga *Doamnei Elinii*.

Și iar să ție Socol Paharnicul ot Cornățeni toți țiganii nepotului său Neculii Paharnicul, ce-i avea dela unchiul său Radu Clucerul Florescul, pe care țigani i-a cumpărat Socol Paharnicul dela nepotul său Necula Paharnicul ot Cornățeni drept 41200 aspri gata, cari țigani au fost de moșie ai Radului Cluceru Florescul, după a căruia moarte au rămas acești țigani pe mâna *Doamnei Elina* și a lui Socol Paharnicul și a Neculii Paharnicul. Apoi Necula Paharnicul i-a vândut unchiului său, lui Socol Paharnicul în zilele lui Alexandru Voevod sin Radu Voevod dela leat 7134—1626, cu zapis în care sunt mărturii, boierii: Fiera vel Logofăt, Neagul Postelnicul i brat ego Gherghe Postelnicul sin Jupan Mihai ot Târgșor.

1634 Octombre 3. (Acad. Rom. doc. 1 XLIII) Hrisovul lui Matei Voevod către boierul D-sale *Jupan Costandin vel Postelnic* ca să fie în pace și slobod de către Oancea Logofătul pentru o pîră ce o au scornit Oancea Logofătul acum în zilele D-sale, zicând că l'a miluit pe el răposatul *Șerban Vodă* cu 6 sate din satele domnești, și cu 25 sălașe de țigani din țiganii domnești, încă mai înainte vreme când au fost domnul în pribegie și încă sunt de când au venit Oancea Logofătul din pribegie aici în țară și încă *Doamna Elina a lui Șerban Vodă* au fost trăind când au venit el din pribegie și ne-știind ea nimic de acea pâră a acestor sate. . . .

www.dacoromanica.ro

Acum în zilele D-sale, *după moartea Doamnei Elinei*, iar Oancea Logofătul au venit cu pîră la Divan și au scos un zapis mincinos care scrie *că l'au miluit pe el Șerban Vodă* cu aceste 6 sate anume: Gurguiații, Căscioarele, Cetățelele, Prundul, Izvoarele și Radovanul, pentru slujba ce au slujit el D-sale și dintr'aceste 6 sate, trei *au fost ale lui Șerban Vodă și trei ale Doamnei Ilinii* . . .

Iar, D-sa (Matei Vodă) căutând împreună cu toți boierii D-sale, foarte bine au adevărat D-sa cum-că este acest zapis mincinos și au umblat Oancea Logofătul cu minciuni și au văzut D-sa și cartea *Doamnei Marii muma lui Șerban Vodă* și zapisul lui *Șerban Vodă* cum-că moșiile lor nu le-au dat nici au miluit pe nimeni cu nimic și au întrebat D-sa pe toți boierii mari și mici ca să mărturisească fieșt care precum va ști de acéstă milă și nu s'au aflat nimeni ca să știe, ci încă dupĕ acésta *i se cădea să i se taie mâinele*; într'aceia, boierii au căzut și sau rugat la D-sa și i-au adus aminte D-sale că este boier bătrîn, ci să'l iarte de acea vină. Într'aceia sau milostivit D-sa de l'au iertat pe el . . . și au ieșit Oancea Logofătul cu rea rușine și cu mare scârbă dela judecată.

1634 Decembre 25. (Acad. Rom. doc. 8|LXX, traducere făcută la 1805.) Hrisovul lui Matei Voevod către boierul D-sale *Pan Costandin vel Postelnic*, ca să ție moșia și rumânii dela satul Sărata din județul Buzăului, partea Jupânesei Marii fata lui Staico Postelnicul ot Bucov și a fii-si Elinii, Jupâneasa lui Ianiu Spătaru, dela care a cumpărat-o drept ughi 140.

1637 Iulie 10. (Acad. Rom. doc. 25|XLIII.) Hrisovul lui Matei Vodă Basarab dat către *boierul D-sale Jupan Costandin vtori Postelnic și Jupânesei lui Bălașa*, ca să ție 4 răzoare de vie în dealul Isvoranilor, pe dealul Humei, cumpărate dela Vasilie Spătarul feciorul lui Mușat Vistierul, drept ughi 250 bani gata, cu zapis în care sunt iscăliți ca martori boierii și anume: Pan Stroe vtori Vistier, Bunea Logofătul, Tatul Logofătul, Marco Logofătul, Cânda Postelnicul și din Pitești Dumitru al popei Savei și Alexe și Pan Iuzbașa și Arsenie Postelnicul și Stafie și din Rătivoești Dragomir Comisul și Vasilie Logofătul și Ivan Logofătul.

(Urmează martorii Divanului.)

1638 August 10. (Acad. Rom. doc. 31/XLIII.) Zapis în care *Jupan Costandin* este iscălit astfel, ca martor:

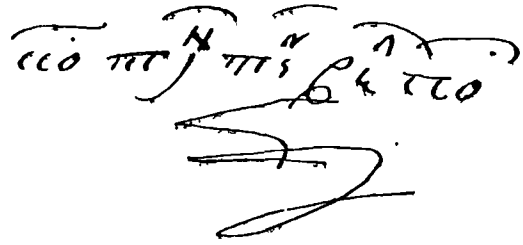

1639 Iulie 28. (Original la Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 101, doc. 1.) Hrisovul lui Matei Vodă către cupeții anume: Petru și frate-său Ghioca, ca să ție moșie în Jugureani în județul Elhov, stj. 699, ce i-a cumpărat dela megiașii din sat, care stânjeni de moșie sunt aleși și hotărîți de către Marco Logofătul și de către frate-său Tatul Slugerul, nepoții lui Dan biv vel Vornic, cu 12 boieri, *la care a fost hotarnic cinstit boierul D-sale Costandin vtori Postelnic snă pocoinomu Șerban Voevoda* . . . (Urmează boierii divanului.).

www.dacoromanica.ro

1646 Ianuarie 8. (Acad. Rom. doc. 193/XXIX şi 253/XXIX.) Acte pentru moşie în Ştefăneşti şi în care să zice că Jupâneasa Nedelea Comisoaia [1]) sin sora Pârvului Logofătul ot Coteşti, trăia. Pârvu Logofătu a avut copii, dar au murit mici înainte de 1646.

Pârvu Logofătul a avut vară pe doamna Elina din Mărgineni care fu şoţia lui Radu Vodă Şerban.

Elina Doamna avu 2 fete: Ancuţa = cu Nicolae Pătraşcu Vodă şi Elina = cu Costandin vel Postelnic Cantacuzino.

Nicolae Pătraşco Vodă avu fiică pe Elinca = cu Efstratie vtori Vistier.

1646 August 27. (Arh. St. condica zisă Brâncov. No. 1 pg. 805—6.) Cartea Patriarhului dela Alexandria dată pentru Bezdeadu, către mânăstirea Vieroşu şi în care găsim zis astfel : . . .

«pentru că acéstă jumătate de sat din Bezdeadul din sud Dâmboviţa . . . fost-au moşie «dreaptă . . . dată şi închinată de *răposatul Şerban Postelnicul den Coiani şi de mumă-sa «Jupâneasa Anca Băneasa* încă . . . dela leat 7081—1573 . . .

«Şi tot au ţinut mânăstirea Vieroşul . . . în pace . . . până în zilele lui Gavril Vodă; «deci atunci . . . rumânii din Bezdead au mers la Stoichiţa Postelnicul den Văcăreşti şi la «Jupâneasa lui Elina care zice că se trag ei ctitori la sf. mânăstire . . . cu rugăciune ca «să-i slobozească din rumânie iar ei să cumpere alt sat, să-i dea în locul lor . . . numai «ei să fie oameni judeci şi slobozi dimpreună cu moşia lor.

«Deci Stoichiţa Postelnicul şi Jupâneasa lui Elina, le-au fost dat voie ca să cumpere «un sat bun . . . şi ei au cumpărat satul Ştibeaia din judeţul Mehedinţilor . . . dar fiind «prea departe, călugării dela Vieroş au reclamat acum în zilele lui Matei Voevod şi . . . «iarăşi a rămas acest jumătate de sat, cu rumânii, pre seama mânăstirii, cum au fost şi mai «nainte vreme» . . .

1654 August 2. (Arh. St. condica Brâncov. No. 2 (Sadova) pg. 352 cern. 1032 creion.) Hrisovul lui *Costandin Şerban Vodă* către mânăstirea Sadova ca să ţie satul Zăvalul şi Grălenii din judeţul Jiului de jos . . . care sate şi rumâni au fost de baştină *ai moşului răposatului Matei Vodă, ai Barbului Banul*, de mai nainte vreme, ce au fost dat pentru pomana lui la sf. mânăstire Sadova.

După aceia s'au întâmplat *Barbului Banul pribegie la Ţarigrad*, iar *Doamna Maria, moaşa D-mele, muma răposatului părintelui D-mele Io Şerban Voevod*, ea pentru lipsă sau sculat de au luat acel sat Zăvalul de la Sadova şi l'au slobozit pe bani gata . . . (loc alb) şi au zis ca să dea sf. M-ri sare bolovani 80.000 şi n'au dat nimic. Apoi de atuncea însuşi tot au fost slobozi până în zilele răposatului Matei Voevod . . . când sau vîndut a fi rumâni răposatului Matei Vodă . . .

1656 (Ist. a 40 de biserici.) Ctitorii zugrăviţi în Mitropolia din Bucureşti sunt : Costandin Şerban Basarab Voevod. Bălasa Doamna.

Radu Leon Voevod. Luchia Doamna. Un copil al lor Şerban Voevod.

---

1) Despre Jupaniţa Nedelea, iată ce act mai cunosc, dela Acad. Rom. 267]XXIX) :

Dragomir vel Vornic dă carte lui Vlaicu Paharnicul ot Coteşti pentru o parte de vecini şi vinăriciu din dealul Ştefăneştilor, pentru care se tocmise cu egumenul ot M-rea Arghiş, înaintea lui Mircea Voevod. *Fără an*, Iunie 12.

Pe verso : *Pentru Ştefăneşti, pentru vinărici, au dat Jupaniţii Nedelea când au hărăzit viile ei ot Ştefăneşti.*

www.dacoromanica.ro

1655 Aprilie 8. (Arh. St. M-rea Arnota pach. 1 netr. doc. 115.) Cartea lui Costandin Şerban Voevod . . . către satul Dobricenii şi Bărbăteştii ot sud Vâlcii care aţi fost rumâni sf. M-ri Arnăutei . . . vă fac ştire, că sau jeluit călugării . . . zicând cum-că după ce v'aţi judecit de către D-mea, v'aţi luat toate cărţile voastre dela mânăstire, iar apoi voi aţi mai cerut de la egumenul o carte domnească şi un zapis care sau fost cu dînsele (sic) şi acea carte şi acel zapis au fost la Preda Vornicul şi *au perit acum când ce astă răzvală*, cu toate cărţile lui, iar după aceia voi în pizmă aţi mers la mânăstire de aţi umblat să prindeţi egumenul şi pre alalţi călugări, să-i ucideţi şi aţi jefuit metofurile sf. mânăstiri, de aţi luat tot ce aţi găsit. Dar nişte hoţi ca voi, cu a cui învăţătură şi cu ce semeţie umblaţi voi să ucideţi călugării şi jefuiţi voi bucatele mânăstirii.

Deci iată că vă poruncesc D-mea, în vreme ce veţi vedea această carte a D-mele, iar voi toţi foarte bună pace să daţi egumenului şi tuturor călugărilor şi să daţi toate bucatele şi bani ughi 7, ce aţi jefuit ale sf. M-ri, că foarte bine să ştiţi, de voi înţelege D-mea al doilea rând că n'aţi dat tot ce aţi luat dela metofurile sf. M-ri, voi să trimet D-mea nişte Armaşi să vă înţape pe toţi înaintea uşilor voastre, să te învăţ a mai fi voi jăfuitori...[1])

1655 Iunie 13. (Vezi cartonu cu pisanii în coll. mea). Pe o cruce de piatră ce s'a găsit în apa Prahovii, la satul Drăgăneştii (plasa Câmpu) şi care s'a aşezat în sat lângă un puţ nou, am putut descifra din inscripţia ei că este vorba despre un război a lui Costandin Vodă Basarab ce avu aci cu răsvrătiţii ostaşi ai săi, Seimenii şi Dorobanţii, la data de mai sus.

Dau în fac-simile şi 2 iscălituri ce am copiat, ale acestui Voevod, pentru ca să se vază deosebirea de scriere din timpul când era boier şi când era Domn:

1655 Martie. 10

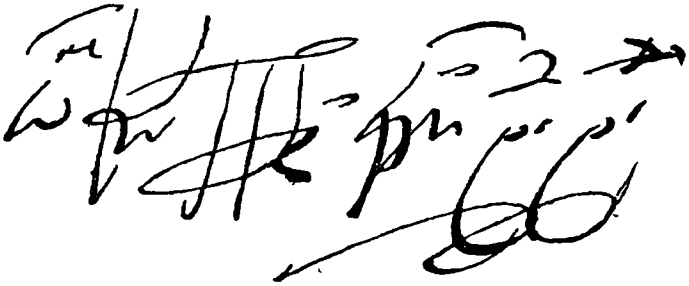

1656 Mai 27.

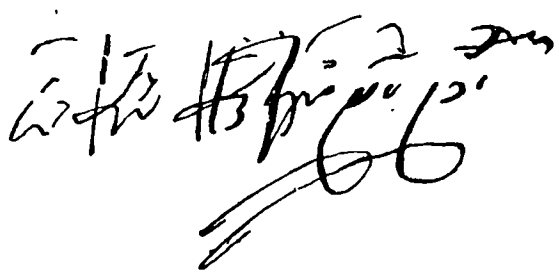

1656. Mânăstirea Jitianul este zidită de *Doamna Bălaşa, Doamna lui Costandin Vodă Basarab.*

1656 Iunie 10. (Revista Tinerimei No. 1 pg. 118.) Hrisov în care să zice:

Şi iar să fie lor satul Vianul din judeţul Dolj . . . pentru că l'a cumpărat Radul Clucerul Buzescul dela *moasa D-mele Doamna Maria şi dela părintele D-mele Io Şerban Voevod* (zice Costandin Vodă Cârnu) drept 31.000 aspri de argint . . .

Apoi, mai la vale, la pg. 121 găsim: . . . să le fie satul Cireşovul din deal, din judeţul Olt, însă jumătate . . . care a fost de mai nainte vreme *din satele Craioveştilor* şi l'a dat . , . părinţii Buzeştilor la mânăstirea ce să zice Seaca . . .

Apoi când au fost în zilele lui Mihnea Voevod, iar *răposatul părintele D-mele Io Şerban Voevod*, dînsul a avut prigonire cu călugării dela M-rea Seaca . . . iar *răposatul*

1) Porunca de faţă este dată în urma cunoscutei răscoale a Seimenilor şi Dorobantilor şi probează că acea revoltă (răzvală) a avut răsunet în întreaga Muntenie.

www.dacoromanica.ro

părintele D-mele Io Şerban Vodă, dînsul aşa pîrâ înaintea lui Mihnea Voevod cum-că a fost acest sat *de moştenire D-sale din satele Craioveştilor*. Şi au rămas călugării de lege,. dinaintea lui Mihnea Vodă şi tot a ţinut *răposatul părintele D-mele Şerban Voevod* acest sat până în zilele răposatului Mihail Voevod. Apoi după aceia, când au fost atuncea, iar *D-lui a vîndut acéstă* $^1/_2$ *de sat* . . . drept 18.000 aspri de argint. . .

1657 Iulie 19. (Arh. St. M-rea sf. Ecaterina pach. 1 doc. 16.) Zapisul lui Ţănase vel Sluger prin care vinde *Mării Sale Domnului Costandin Şerban Voevod*, moşie cât au fost cumpărat şi el dela moştenii satului din Racoviţa în judeţul Vlăşcii, drept ughi 144.

1657 Octombre 1. (Ibidem pach. 1 doc. 17.) Zapisul Jupânesei Alba,. Jupâneasa Radului Logofătul ot Cămşor şi al feciorului ei Necula şi cu nepotul ei Moş, feciorul Neculii fratele Radului Logofătul, prin care vînd *Mării-Sale Domnului Costandin Şerban Voevod*, părţile lor de ocină ce au în satul Racoviţ i ot Cioplea i ot Piscul Firului, drept galbini 112 şi postave turceşti,

1659 Aprilie 13. (Copie în coll. mea de acte). Hrisov în care găsim vorbindu-se de moşia Epureştii . . . cu care Mihail Voevod a miluit pe Oancea Logofătu cu aceste părţi de moşie pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce a slujit şi *s'a întâmplat pribegie cu Şerban Vodă în ţara* . . . (loc alb); apoi când a venit din pribegia lui, n'au avut oameni să caute de moşii . . . şi locuitorii au cutropit moşia lui . . .

1659 Aprilie 29. (Doc. publ. de N. Iorga.) Pană Spătaru Filipescu, Radu Stolnicu Fărcăşanu, Radu Mihalcea Comis, Chirca Rudeanu Clucer, Badea Comis (Bălăceanu,) Drăghici Cantacuzino şi alţi boleri, dau zapis lui *Costandin Şerban Voevod, în Belgrad unde erau cu toţii*, că vor fi credincioşi până la moarte, fostului Voevod.

1659 Mai 29. (Pg. LXVII din Geneal. Cantac. publ. de N. Iorga, 1902.) *Costandin Şerban Voevod* era la data acésta la Sîmbor în părţile Cohalmului, în Ardeal.

1659 Septembre 11. (Copie în coll. mea de acte). Act în care găsesc cu privire la Radu Şerban Vodă următorul detaliu: . . . în zilele lui *Basarab Voevod* a câştigat moşia cu dreaptă slujbă şi cu vărsare de sînge prin ţări streine . . . şi am văzut şi cartea de-miluire cu leat 7112—1604 . . .

Cu alte cuvinte Radu Şerban Vodă ne este dar cunoscut şi sub denumirea de *Basarab Voevod.*

1660 Mai 25. (Cronicile ţării). Costandin Şerban Vodă era pribeag în ţara Căzăcească, iar Doamna Mării Sale (Bălaşa) a rămas în ţara Ungurească.

1665 Iunie 6. (Original în proprietatea D-lui Lt. Colonel Mihail G. Ghica, 1897). Hrisovul Radului Voevod feciorul lui Leon Ştefan Voevod, dat mănăstirei Tismana ca să ţie satul Tântava din judeţul Elhov, ce a fost dăruit mănăstirei de Sîrbul Stolnicul fratele lui Popa Stan din Cerneţ din judeţul Mehedinţi, în zilele lui Mihai Vodă, la moartea sa,. pentru că feclori din trupul lui n'au avut.

Apoi în zilele lui Şerban Vodă, iar *Şerban Vodă fost-au ţinut într'acest sat Tântava* al mănăstirei Tismenei, *o Jupâneasă anume Elina fata Popei Costandin din oraş din Bucureşti, ce au fost văduvă, fără bărbat, de au şezut acolo în taină*, iar altă treabă cu satul Tântava n'au avut.

Iar după petrecania lui Şerban Vodă, *iar Jupâneasa Elina ea au fost ridicat până în zilele lui Gavril Vodă* şi s'au fost părât în Divan de faţă cu călugării din mănăstirea Tismana, *zicând Jupâneasa Elina cum o au fost dăruit Şerban Vodă cu acest sat*

www.dacoromanica.ro

Tântava, iar Gavril Vodă bine a cercetat cu întreg divanul D-sale, cum-că acest sat Tântava n'au fost nici odată sat domnesc. Deci *au fost rămas de lege şi de judecată Jupâneasa Elina.*

Apoi în zilele lui Alexandru Voevod sin Radul Voevod iar s'au judecat *Jupâneasa Elina* pentru acest sat şi iar au rĕmas de lege.

Apoi în zilele lui Alexandru Voevod Iliaş, al doilea rînd de domnie, la 1628, mânăstirea Tismana iar au avut pîră pentru acest sat cu *Neagoe Logofătul bărbatul Jupânesei Elinei* şi iar au rĕmas de lege.

Apoi în zilele lui Matei Voevod iar au avut judecată mânăstirea Tismana cu *Jupâneasa Elina şi cu bărbatul ei Neagoe Logofatul din Tîrgovişte şi cu fiul său Costandin Postelnicul* şi iar au rĕmas de lege.

Iar când au fost în zilele lui *Costandin Vodă, fiindu-i Radul Paharnicul lui Costandin Vodă frate de mumă*, luat-au Costandin Vodă satul Tântava de la mânăstirea Tismana, de l'au fost dat *Radului Paharnicul*, zicând cum-că au fost dat Şerban Vodă alt sat mânăstirei Tismana pentru satul Tântava.

Şi tot l'au ţinut *Radul Paharnicul* satul Tântava pre seama lui până în zilele lui Grigorie Vodă, la 1662, când iar sau pârât egumenul Vasilie din mânăstirea Tismana cu *Radul Paharnicul feciorul Jupânesei Elinei şi a lui Neagoe Logofătul* [1]); Grigorie Vodă le-a dat judecători pe următorii boieri din Divan: pe Preda vel Ban, Stroe vel Vornic, Mareş vel Vistier, Badea vel Clucer, Mihai vel Stolnic şi pe Drăghici vel Paharnic, cari au dat satul Tântava iar mânăstirei Tismana, rămâind *Radul Paharnicul* de lege şi de judecată.

Iar acum în zilele D-sale iar sau ridicat cu pîră *Radul Paharnicul* pentru satul Tântava şi iar au rămas de lege (urmează martorii Divanului).

1667 Martie 2. (Mag. Ist. V. pg. 24) Elena Cantacuzino moare în Bucureşti la data de mai sus [2])

1667 Septembre 18. (Acad. Rom. doc. original.) Eu *Elena care am fost Jupâneasă răposatului Costandin Cantacuzino biv vel Postelnic, fata răposatului Şerban Vodă, nepoata Jupânesei Muriei, strănepoata Jupânesei Ancăi ot Coiani, aşijderea şi despre maică mea răposata Doamna Elena, nepoata lui Udrişte Vistierul, strănepoata lui Drăghici Dvornicul ot Mărgineni*, adeverez cu acest catastih, că lasă fiului ei Costandin, sate şi moşii patru, ca să le stăpânească el împreună cu fraţii lui, trei: Mihai, Matei, Iordache [3]). De asemenea să mai ţie vii la Bălţaţi, Călineşti etc.

Poienile cu fânețele câte se vor afla pe şesul Prahovei să ţie jumătate toţi fraţii: Drăghici, Şerban, Matei, Costandin, Mihai şi Iordache. Rumânii din satul Pitroşiţa să-i ţie singur fiu-meu Costandin.

Satele Coianii, Radovanul, Căşcioarele să le ţie 3 fraţi şi anume: Drăghici, Costandin şi Iordache. Prundul din Vlaşca să-l ţie 4 fraţi: Drăghici, Costandin, Mihai şi Iordache. Cătunul de lângă Gropeni, din gura Vezii, să-l ţie 2 fraţi: Costandin şi Iordache.

Pentru nişte rumâni se vorbeşte în acéstă diată, că în zilele răposatului Matei Vodă

1) In hrisovul lui Grigorie Ghica Voevod din 1662 să spune că *Neagoe era bărbatul Elinei încă în zilele lui Şerban Voevod* (Vezi originalul tot la d-l Lt. Colonel Mihail G. Ghica.)

2) Fără îndoială este o eroare, căci dupĕ cum vom vedea mai la vale din actele ce urmează, ea trăeşte şi după data acésta.

3) Intre aceşti fraţi, Iordache era pîrslea.

www.dacoromanica.ro

s'au sculat pentru ei Socol Clucerul ot Cornăţeani, zicând că sînt ai lui încă din *legătura lui Mihai Vodă* şi au stătut în pîră cu răposatul Costandin Cantacuzino biv vel Postelnic, dar Socol a rămas de lege.

Să ţie 9 moşii, toţi fraţii: Drăghici, Şerban, Costandin, Mihai, Matei, Iordache cum şi rumânii; tot acestor fraţi le mai lasă, la toţi, încă 9 moşii. Apoi să mai ţie aceşti fraţi: vaduri de mori, vii cu pimniţi şi încă alte 4 moşii cum şi locuri de casă în Tîrgovişte şi în Bucureşti.

1668 Februarie 7. (Geneal. Cantac. de N. Iorga, 1902). Radu Leon Voevod dă hrisov Jupânesei Elinei Postelniceasa, nepoata răposatului Udrişte Vistierul feciorul bătrînului Drăghici Dvornicul ot Mărgineani şi este nepoată Jupânesei Marii fata Jupânesei Ancăi ot Coiani şi cu feciorii ei: Drăghici Spătarul, Şerban Postelnicul, Costandin, Mihai, Matei şi Iordache... ca să le fie lor moşiile, satele, rumânii şi ţiganii, câte să trag dela mòşii lor: Udrişte Vistierul şi Drăghici Dvornicul ot Mărgineni, anume: Mărginenii, Filipeştii, Comarnic, Secărie, Prislopul, Brăneştii, Poiana, Iadera, Moreanii, Berteştii, Gurguiaţii, Căşcioare, Scrofeani, Zăvoaia, Cetăţeale, Căpreştii cu Dudeştii, Buzău, Sărata . . . şi ţigani şi altele . . . şi moşii, rumâni şi ţigani câte se trag dela moaşa lor *Jupâneasa Anca ot Coiani* însă; satul Coianii, Prundul, Izvoarele, Radovanul, Căscioarele ot Cătlui, Dobreanii, vii, Vărăştii, Vladimireştii, Bezdeadu, Floreştii, Risipiţii, Ştirbeiu, Răstoaca, Căcănăul, Viişoara, Fântânelele, Runcul ot Jaleş, Predeştii, Sopotul, Bâcleşul, Punghina, Merii, Gruia, căci toate acestea sunt ale *Jupaniţii Elina Postelniceasa* . . . încă din descălicata ţării.

Şi tot le-au ţinut *Jupâneasa Elina împreună cu soru-sa Doamna Ancuţa* . . . iar acum *în zilele D-mele a murit Doamna Ancuţa cu fie-sa Jupâneasa Elinca.* Deci nerămâind alţi feciori din trupul lor . . . am trimis D-mea de am luat dela casa lor tot ce au avut: scule, haine . . . şi moşiile câte sau tras despre *Doamna Stanca, Doamna lui Mihai Vodă, moasa Jupânesei Elinei, fata Doamnei Anca* şi câte sau aflat dela *bărbatul ei Istratie Vistierul*, aceleaş toate le-am luat pe seama domnească măcar că au căzut ca toată agoniseala *Doamnei Ancuţa şi a fie-sa Ilinchii, soru-sa Jupânesei Elina Postelniceasa* să le oblăduiască, că *au fost surori bune, născute dintr'un tată şi dintr'o mumă.*

Insă pentru aceste sate şi moşii câte sau scris mai sus, am socotit . . . că sînt toate ale *Jupânesei Elinei Postelniceasa*, de moşie, de strămoşie . . .

1668 Februarie 21. (Aricescu, Indice br. I pg. 2). Tălmăcirea hatişerifului împărătesc prin care să scrie lui Capugi-başa Mehmed Burgesli şi Naipului dela Giurgiu, că *Domnul ţării Costandin Vodă* s'a mazilit la Mitilena şi că după ce i se va lua socoteală de banii ţării de cari a abuzat, să i se confişce averea şi el să se trimită la insula Mitilena. Iar până la venirea noului Domn, să se orînduiască Caimacami din boierii ţării.[1])

1672 Octombre 12. (Acad. Rom. 1/XLV.) Eu Elina Postelniceasa a răposatului Costandin Postelnicul Cantacuzino, împreună cu feciorii miei Costandin, Mihai, Matei i Iordache, dăm zapis . . . la mâna oamenilor din Bezdead, la jumătate de sat, care ne-au fost nouă rumâni dela mòşii şi strămoşii noştri . . . iar când au fost . . . la cursul anilor 7097—1589 când s'a zidit mânăstirea Vieroşul de *boierii din Goleşti care au fost din Craioveşti şi fiind sânge Jupâneasa Maria fata Jupânesei Ancăi din Coiani, muma lui Şerban Paharnicul*, dat-au şi d-ei acest sat la mânăstire să fie şi d-lor ctitori . . . iar lipsind din ctitorie . . . să se ia iar la neam şi la sînge acest sat, să facă ce va vrea cu el . . . . .

1) Oare nu este greşită data acestui document?

www.dacoromanica.ro

Iar când au fost . . . . la 1645, sculatu-sau Stroe Vornicul fiind titor la acea mânăstire despre Jupâneasa Vişa din Goleşti, dat-au voie acestui sât de sau răscumpărat. Deci noi prinzând de veste că pomana s'a stricat şi o stins pomana moşilor noştri, nu ne-am sufeţit ci am ieşit la Divan cu Stroe Vornicul de ne-am părât, la leat 1667 şi câţi bani au fost dat acest sat lui Stroe Vornicul, toţi i-au întors înapoi rumânilor şi au rămas din Divan cum iar să ne fie nouă rumâni precum au fost scrişi şi în cărţile moşilor noştri . . .

Iar acum . . . în zilele lui Grigore Vodă trebuindu-ne bani la nevoia noastră, dat-am voie acestui sat de sau răscumpărat . . . za ughi 1200 . . . şi am luat banii toţi . . . şi am dat acest zapis . . .

1680 Martie 24. (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 7 doc. 16.) Cartea lui Şerban Voevod către *Jupâneasa Elina fata Jupânesii Alexandrii, sora lui Costandin Vodă*, ca să fie ei moşia Culţii(?) ot sud . . . (loc alb), pentru că acéstă moşie fost-au a lui *Costandin Vodă*; deci *Costandin Vodă miluit-au pre soră-sa Alexandra* cu acéstă moşie, să o hrănească în vieaţa ei şi pân' au fost ea vie o au tot ţinut cu bună pace de s'au hrănit cu *fii-sa Ilina* dimpreună.

Iar după ce sau *pribegit Costandin Vodă*, sculatu-sau Gheorghe Banul Băleanul de o au luat în silă, făr dreptate, de o au dat lui Drăghici Căpitanu şi o au tot ţinut pân' acum; iar când au fost acum în zilele vieţii D-mele, venit-au acéstă săracă de *Jupâneasă anume Ilina fata Jupânesii Alexandrii sora lui Costandin Vodă* de au spus şi au jeluit cum acea moşie o au fost dat lor *Costandin Vodă*, de milă, ca să se hrănească ele în viaţa lor, iar Gheorghe Banul Băleanul o au luat în silă, făr de direptate.

Deci D-mea ştiind cum acea moşie o au fost dat *Costandin Vodă* milă *sori-si Alecsandrii* şi ei întâmplându-i-se moarte şi rămâind *fii-sa Ilina*, datu-i-am D-mea acea moşie ce scrie mai sus, să o ţie cu bună pace, să se hrănească în viaţa ei cât va fi vie, iar după moartea ei să fie domnească . . . [1])

1682 Iunie 15. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 18 doc. 5.) Hrisovul lui Şerban Vodă către boierul D-sale Mihalcea vel Pitar şi Muşat Logofătul ca să ţie moşie în Culcaţi în judeţul Ialomiţa, partea lui Mihai Căpitanul Cuştiureanul şi a fiului său Radului dela care o au cumpărat, pentru care acum au avut pricină cu *Jupâneasa Elina fata Jupânesei Alecsandrii şi cu fecioríi ei Arsenie şi Costandin din Mihăeşti din judeţul Muşcel*, cu Drăghici Căpitanul şi cu frate-său Gavril de Hurezi şi ne-scoţînd ei cărţi pre acéstă moşie, pre partea lor din Culcaţi, au rămas a fi pre seama *Jupânesei Elinii* şi a feciorilor ei.

Apoi *Elina* s'au pîrât şi cu Radul sin Matei Căpitanul Cuştiureanul şi aşa pîră *Elina* că este acéstă moşie din Culcaţii de sus peste tot a lor, căci că fiind mai dinainte vreme moşie domnească, iar d-lui *Costandin Vodă sin Şerban Vodă* au dat şi au miluit cu acéstă moşie din Culcaţii de sus pe *mumă-sa Jupâneasa Alexandra.*

1686 Decembre 15. (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 11 doc. 2.) Zapisul lui Mihalcea vel Serdar şi al Smarandei care au fost femeia lui Muşat Logofătul, prin care vînd lui Şerban Vodă, moşia Culcaţii din judeţul Ialomiţa, ce o cumpăraseră dela Mihai Căpitanul Cuştiureanul şi dela fiul său Radul, care moşie este în hotarul Culcaţilor de sus, ce au fost pre seama *Jupânesei Alexandrei mama* [2]) *Jupânesei Elinii, sora lui Costandin Vodă,* ce i-o au fost dat răposatul Costandin Vodă, de o au fost miluit cu cartea Mării Sale de danie.

1) *Alexandra a mai avut o fată, pe Jupâneasa Neacşa.*

2) Cu greşală în act găsim : *fata.*

www.dacoromanica.ro

Deci petrecându-se acea Jupânească şi ne-rămâind nimenea de trupul ei, au rămas acea moşie iar pre seama domnească. Deci au socotit şi au vîndut şi ei partea lor de 383 stj. lui Şerban Vodă, drept taleri 200 bani 100, stânjenul po bani 103.

Intre alte mărturii în zapis,-e iscălit şi Danciul Comăneanul vel Armaş.

1686 Noembre 21 (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 7 doc. 17). Cartea lui Şerban Vodă către sluga D-sale . . . (loc alb) vtori Portar, să meargă la moşia Culcaţilor de sus, care moşie au fost pre seama *Jupânesei Elinii fata Jupânesei Alexandrii sora lui Costandin Vodă*, ca să aleagă câtă moşie a ţinut acea Jupânească pre seama ei.

Acum dar petrecându-se acea Jupânească şi nerămâindu-i feciori (parte bărbătească) nimica în urmă, rămâne să fie (moşia) iar pe seama domnească.

In act se pomeneşte că din această moşie au fost cumpărat Mihalcea vel Serdar şi Muşat Logofătul dela Mihai Căpitanu Cuştiureanul şi dela fiul său Radul.

1688 Februarie 17. (Arh. St. M-rea Câmpu-Lung pach. 22 doc. 7) Zapisul lui *Costandin şi al fratelui său Arsenie feciorii Jupânesei Ilinchii dela Mihăeşti, care au fost fata Logofătului Dragomir din satul Calceştii*, către mănăstirea Câmpu-Lung, pentru 3 părţi de moşie din Călceşti din care o parte au fost a lui Ivan Logofătul feciorul Barbului, altă parte a fost a Jupânesei Radii fata Postelnicului Matei din Mihăeşti, iar a 3-a parte a fost a moşului nostru Dragomir Logofătul şi a unchiului nostru Ivan Pitarul şi a unchiului nostru Negoiţă Paharnicu şi a unchiului nostru Oancea.

Deci unchiul nostru Negoiţă şi unchiul nostru Oancea şi unchiul nostru Pană care au fost fecioru unchiului Ivan Pitarul, ei şi-au vîndut părţile lor Diicului Iuzbaşa din Mihăeşti, iar partea noastră care este dela moşul nostru Dragomir Logofătul, însă delniţi două, au rămas nevîndute pe seama noastră, iar o parte toată din cele 3 părţi ce scrie mai sus, a lui Ivan Logofătul sin Barbului, au rămas pe seama fiu-său Oancei . . . iar o parte din cele trei care o au ţinut Jupâneasa Rada din Mihăeşti au rămas pe seama lui Gligoraşco Postelnicul Băleanul . . . şi am scris eu Pârvul Logofătul.

1689. La data aceasta era Oancea Logofătul ot Călceşti sin Stanciului Logofătu şi nepoata lui Ilinca ot Mihăeşti. Apoi, Costandin şi cu frate-său Arsenie feciorii Jupânesei Ilinchii din Mihăeşti, care a fost fata Logofătului Dragomir din satul Călceşti.

Jupâneasa Rada fata lui Matei Postelnicul din Mihăeşti, Costandin şi Arsenie, au avut moş pe Dragomir Logofătul şi unchiu pe Ivan Pitarul şi Negoiţă Paharnicelul şi Oancea.

Ivan Pitarul a avut fiu pe Pană.

1697. La data aceasta era Negoiţă ginerile lui Ivan Pitarul din Călceşti şi soţia sa Ancuţa şi cu feciorii ei Matei şi Pavlache.

1698 Iulie 22. Document din care extragem că Bălaşa sin Neagoe biv vel Vornic Săcuianul, a avut Naş pe răposatul Costandin Şerban Vodă [1]).

— După pomelnicul Bistriţii, vezi Ţocilescu «Raporturi» 1887, *Costandin Vodă* (Cârnu) *ar fi fost căsătorit cu Ilina Rale Niculache.*

In timpul domniei lui găsim o hotărâre a acestui Voevod, prin care retrage dela biserica sf. Niculae din Şchei, în Braşov, moşia Micşuneştii din judeţul Ilfov, dăruită de Doamna Florica pe motiv că *nu să poate stăpâni de alţi ţinuteni streini, pământ în ţara românească.*

1) De sigur că numele de Bălaşa i l-a dat după numele Doamnei, care am văzut mai sus că se numeà tot Bălaşa.

www.dacoromanica.ro

– Pe sicriul de argint, aurit, al moaștelor sf. Grigorie din mănăstirea Bistrița, sunt în relief îngenunchiați următorii ctitori: *Gospoja Bălașa, Io Costandin Șerban Basarab Voevod și Barbu (fiul lor). 1656.*

— Geneal. Cantac. pg. 76 de N. Iorga, ne spune: *Cantacuzina Elina Postelniceasa sin Basaraba Șerban Radu Voevod*, fu educată în Viena și după moartea tatălui ei fu adusă în Valahia cu *maica ei Elina Doamna care era din neamul lui Drăghici Mărgineanu, boier din ai lui Radu Negru Vodă* și moșiile lor de acolo din Filipești, le stăpânesc *urmașii lor despre femei, Cantacuzinii.*

— Tot după Geneal. Cantac. pg. 84 5 avem:

1667 Septembre 1. Eu . . . *Elena care am fost Jupâneasa răposatului Costandin Cantacuzino biv vel Postelnic, fata Doamnei Elenii din Mărgineni, nepoata Jupânesei Maria din Coieni* . . . am tocmit și am așezat pe fii mei . . . și șezut-am cu ei cu toți împreună, numai fiu-meu Costandin lipsind, căci au fost dela noi către partea Romei dus, pentru învățătură și cunoștința științelor . . . și am împărțit toate averile mele . . . . și partea *surorei mele Doamnei Ancuții* . . . însă acéstă parte să aibă a o stăpâni *nepoata mea Elina* ca să se hrănească cât va avea viață; iar dupe moartea ei, să aibă a o ținea feciorii mei . . . căci alți feciori din trupul ei n'au născut . . , [1])

Pentru a termina cu urmașii acestei ramure de Basarabi, voi adăoga următoarele rezumate de documente:

In privința lui Marcea Postelnicul:

1614 Ianuarie 25. (Acad. Rom. doc. 40/XLI.) Hrisovul Radului Voevod feciorul luĭ Mihnea Voevod către mai mulți oameni . . . și către cei l'alți cetași ai lor, ca să ție silištea numită Mihăița, care să învecinește cu moșia Cacaleții și cu Jiul, care silište au primit-o mai dinainte vreme, de pomană dela *Jupan Marcea Postelnicul și dela soră-sa Jupâneasa Samfira.*

In privința boierilor Coteşti, rude cu Doamna Elina a lui Radu Șerban Vodă:

1645 Octombre 24. (Acad. Rom. doc. 194/XXIX.) Document pentru moșie în Ștefănești, care zice că *Pârvul Logofătul ot Coteşti a fost văr-primar cu Doamna Elina mama Jupânesei Elinei Postelnicesei.*

Pârvu Logofătul a avut o soră din care s'a născut Jupâneasa Nedelea Comisoaia.

Nedelea Comisoaia la 1645, ne-având copii, face moștenitoare pe *vară-sa Jupâneasa Elina vel Postelniceasa Cantacuzino.*

— Despre *Stănișor din Bărcănești, din neamul Pârvuleștilor*, a sĕ vedea mai sus documentu din 1561 lunie 22 la pg. 176.

— *Cu privire la copii lui Neagoe Vodă Basarab* el a avut următorii copii:

a) *Ioan*, mort la 27 Noembre (anul nu se arată) și fu îngropat la Curtea de Argeș.

b) *Petru*, » » 15 Martie (» » » » idem.

c) *Stanca* căsătorită cu Ioan Ștefan Voevod al Moldovei; ea otrăvește pe Domnul e și apoi să călugărește sub numele de *Sofronia monahia.* Ea încetează din viață la 1531 Februarie 8 și a fost îngropată la Curtea de Argeș.

1) Copie scoasă din cuvânt în cuvânt dupe catastihul dieții a *d-ei răposatei Elenii, soția răposatului Costandin Cantacuzino biv vel Postelnic, fiica răposatei Doamne Elena*, dupe cum înăuntru să cuprinde. 1776 Martie 17.

www.dacoromanica.ro

d) *Roxandra* căsătorită la 1526 Ianuarie 21 cu Radu Voevod dela Afumaţi; ea trăia la 1546 Octombre 5.

e) *Teodosie*, născut la 1515 (?); prin 1521 avea epitrop pe unchiul său Preda Banul şi a domnit câteva luni. El moare în 1521—2 peste Dunăre (în Ţarigrad) ucis, fiind gonit de un Radu Vodă. [1])

f) Angelina, fu călugăriţă, moartă la 3 August şi a fost îngropată la Curtea de Argeş.

g) Barbu.

* * *

Cu detaliile ce preced, trec mai departe ca să dau răspuns punctului al 2-lea, enunţat la pg. 285 şi anume: *cum să leagă Matei Vodă Basarab şi fraţii lui cu acest neam, căci şi ei sunt născuţi tot dintr'aceşti Basarabi.*

Iată, în privinţa acésta, ce documente ne sunt cunoscute:

Avem probele cele mai pipăite că au existat o serie întreagă de boieri care stăpânind satul Brâncovenii, şi-au luat denumirea de boieri *ot Brâncoveni* şi că acei boieri *erau*, fără îndoială, *Basarabi.*

Cel mai vechiu document cunoscut de noi în astă privinţă, poartă data din 1494 Martie 16 şi prin care, Vlad Vodă (Călugărul) dă hrisov către biserica de pe apa Bistriţii ce este zidită de *Jupan Barbu Craiovescu şi de fraţii lui Jupan Pârvul şi Danciu şi Radii*, cari au adaus moşiile: Plăvicenii la Şoaş, *Brâncovenii*, Gândeanii, Vădastra, Potelu, Balta-Albă şi Mălurenii daţi de Jupan Hamza, satul Bogdăneştii din Codmeana şi viea dela Căzăneşti dăruită mânăstirei de dregătorul D-sale Jupan Staico Logofătul.

Aceste danii să fie păzite şi de fii săi (zice Voevodul): Radul Voevod şi Mircea Voevod. (A se vedea Foaia Societ. Românismul, 1870, pg. 156; vezi şi Arh. St. condica M-rei Bistriţa I, pg. 1—6 şi II pg. 246.)

Acésta este cea mai veche menţiune ce cunoaştem despre Brâncoveni şi ea dovedeşte până la evidenţă că satul Brâncovenii există la 1494, că el să afla în stăpânirea Basarabilor-Pârvuleşti şi că dela data acésta, satul trece în stăpânirea mânăstirei Bistriţa clădită de ei.

In anul *1508 Septembre 7 şi 10*, găsim satul Brâncovenii că este stăpânit tot de sus zisa mânăstire, căci Mihnea Vodă (cel rău) sin Vlad Vodă (Călugărul), prin hrisov întăreşte acestei mânăstiri mai multe sate, între cari şi *Brâncovenii toţi.*

Ne am aştepta ca satul acesta să'l vedem multă vreme în stăpânirea mânăstirei la care fusese închinat, însă nu mai departe decât în 1520 Aprilie 1 în hrisovul lui Neagoe Vodă Basarab prin care reîntăreşte sus zisei mânăstiri mîlele, satele şi moşiile din trecut, nu mai găsim vorbindu-se nimic despre acest sat, pe când toate cele l'alte sate închinate de ctitorii cei dintâi, le găsim în şir menţionate. Acelaş lucru să dovedeşte şi din hrisoavele ulterioare, ca cele din 1529 Mai 12 al lui Moise Vodă, din 1545 Iunie 1 al lui Mircea Vodă (Ciobanu) şi altele.

Este dar dovadă pipăită că satul Brâncovenii a ieşit de subt stăpânirea mânăstirei Bistriţa între datele de 1508 Septembre 10 şi 1520 Aprilie 1.

Să naşte întrebarea că cine putea să'l ia dela acea mânăstire şi cu ce drept? Fără îndoială că el nu se putea lua decât în urma unui schimb, dând un alt sat pentru el şi

1) Dupe cum ne spun Cronicile.

www.dacoromanica.ro

chiar acest schimb nu se putea și nu avea dreptul să'l facă nimeni altul decât numai ctitori ori urmașii direcți ai lor. Cel puțin așa era obiceiul pământului.

Cum că în adevăr trebue să se fi petrecut astfel, mai avem și alte probe pe lângă vechea noastră legiuire a pământului; proba o găsim în aceia că satul Brâncovenii îl găsim stăpânit până pe la anul 1590 de către urmașii necontestabili ai Basarabilor Pârvulești după cum din actele de mai la vale vom vedea.

$\frac{7026}{1518}$ Mai 3. Hrisovul lui Basarab Voevod prin care dă *featei Jupanului Harvat Logofătul, Jupânesei Neacșii* . . . ca să-i fie ei *Brâncoveanii toți* și cu morile și cu viile; pentru că jumătate de Brâncoveani am dat D-mea *Jupânesei Neacșii fata Jupanului Harvat Logofătul și bărbatului ei, Jupanului Dobrovoe Părcălabul*, iar altă jumătate de Brâncoveni s'au cumpărat de *Jupan Dobrovoe Părcălabul* de la Bran drept 3000 de aspri. Și iar am dat D-mea lor amânduror, Baia toată, pentru că singur D-mea am dat satele ce sau zis mai sus de *zestre fetei Jupanului Harvat Logofătul, Jupânesei Neacșii*, și am miluit D-mea și *pe bărbatul ei, pe Jupan Dobrovoe Părcălabul* pentru slujba ce au slujit D-mele. Iar după aceia *Jupan Dobrovoe Părcălabul*, el au socotit la moartea lui de au dat partea lui dela Bae și partea *Jupânesei Neacșei*, M-rei dela Tismana pentru sufletul lui; iar D-mea *am luat jumătate de Brâncoveani, partea lui Dobrovoe Părcălabul de am dat-o Jupânesei Neacșii*, pentru acea jumătate de Bae, ce au fost partea *Jupânesei Neacșii*, care o au dat-o *Dobrovoe Părcălabul*, M-rei dela Tismana.

Și iar să fie *Jupânesei Neacșii, casele dela Brâncoveani*, că pentru acele case D-mea am dat fraților lui Dobrovoe, un popor ca să le scoată lor lemne de casă . . . și aspri 1500. Iar după aceia am dat D-mea și aceale case *Jupânesii Neacșii și Brâncovenii toți* cu morile și cu viile. (Vol. V pg. 169, Studii și doc. de N. Iorga).

Acest document dar, ne este punctul de plecare în cerçetarea urmașilor acelora care au stăpânit satul și moșia aceasta.

Să naște acum întrebarea, cine să fie acel Harvat Logofătul în stăpânirea căruia revine satul și moșia Brâncovenii ?

Pe Jupan Harvat îl găsim pentru prima-oară ocupând rangul de *vel Spătar* în divanele anului 1508 Septembre 7 și 10, sub domniea lui Mihnea Vodă sin Vlad Vodă.

In 1510 Aprilie 24, Mai 2, Iunie 18, Septembre 8 și Noembre 12, sub Vlad Vodă sin Vlad Vodă, îl găsim în rangul de *vel Spătar*.

In 1511, sub acelaș Voevod, îl găsim ca *vel Vistier* în mai multe luni.

In 1512 Ianuarie 8, tot ca *vel Vistier* îl găsim sub Vlad Vodă (cel tînăr) sin Vlad Vodă, sub forma de Arvat și *Harvat;* apoi tot în 1512, sub Neagoe Vodă Basarab îl găsim în mai multe luni, tot ca *vel Vistier*. La sfârșitul acestui an însă, el este înălțat la rangul de *vel Logofăt*, căci îl găsim într'acest rang, dar probabil că el ținea numai locul de *vel Logofăt* căci în întreg anul 1513 el ocupa tot boieria de *vel Vistier*.

Tocmai în 1514 el schimbă rangul de *vel Vistier* în acela de vel Logofăt și anume la 8 Mai el era *vel Vistier* iar la 23 Iulie era *vel Logofăt*.

Rangul de vel Logofăt apoi îl păstrează dela data aceasta înainte fără întrerupere, an cu an, sub toată domnia lui Neagoe Voevod Basarab, adică până în anul 1521.

Avem așa dar în acest an, 1521, la Iulie 4 și la 14 ultimele Divane ale lui Neagoe Vodă și *Harvat este tot ca vel Logofăt* în acele hrisoave.

www.dacoromanica.ro

In «*Quellen*» I, pg. 357 și 371, găsim pe Harvat pribeag la Brașov, la 26 Septembre și Decembre 1521, adică curând după moartea lui Neagoe Voevod Basarab.

Pribegirea lui însĕ nu a ținut mult căci nu mai departe decât 1522 Februarie 3 era în Tîrgoviște în fruntea divanului lui Radu Voevod, înaintea marelui Ban și a marelui Vornic ; era prin urmare în favoare la acest Radu Voevod.

D-l Bogdan, la pag. 269, LXXXIX din lucrarea d-sale citată, zice că Radu Vodă scrie Brașovenilor despre *Logofătul Harvat* și alți boieri, cari au luptat împotriva vrăjmașului Mehmet, că i sînt credincioși lui și lor și deci să aibă încredere întrînșii ; ei și-au trimes oamenii, copii și averea la Sibiu. Iulie 26.

(Ibidem la pag. 295.) Găsim că Jupan Calotă mare Vornic și *Jupan Harvat mare Logofăt*, scrie Brașovenilor că li s'a plîns Badiul din tîrgul Buzĕului, că a lăsat niște pește la un om al lor Urzică ; Urzică era însă dator ginerelui lui Becner și acesta a confiscat peștele dela Urzică ; ei cer să i sĕ dea marfa îndărăt, căci de nu, vor lua de unde vor găsi. Tîrgoviște. Decembre 19.

Apoi, la pag. 297—8 găsim că *Jupan Harvat Logofătul* (lui Radu Voevod dela Afumați zice D-l Bogdan) scrie Județului și Pârgarilor din Brașov că, trimete pe larciul Vistierul în Moldova și să roagă să-i dea un tovarăș de drum, dar cât mai iute, căci are slujbă mare de făcut.

In ori ce caz, noi dela data de 1522 înainte, nu'l mai găsim în divane și credem că va fi murit in multele războaie ce a avut Radu Vodă dela Afumați, cu Turcii și cu alții.

Ca complectare, despre Harvat Logofătul și urmașii lui, îndreptez pe cetitori la următoarele documente :

1516 Februarie 27, la Arh. St. M-rea Bistrița pach. 24, doc. 1.
1521 Aprilie 11 idem » » » » 3.
1526 Mai 19 idem condica Brâncov. No. 2 pg. 544 și Arh. St. M-rea Bistrița pach. 24, doc. 5, acte în care să vorbește de *Alexandru sin Harvat.*
1527 Septembre 10, la Arh. St. M-rea Bistrița pach. 24 doc. 6 și condica Brâncov. No. 2 pg. 542, unde să vorbește de *Harvat Logofătul.*
1536 Mai 8, la Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 13 doc 1, despre *Harvat Logofătul.*
1536 Iulie 7 la Acad. Rom. doc. 27 pach. 59, tot despre *Harvat Logofătul.*
1541 Februarie 10, la Arh. St. M-rea Brâncovenii pach. 28, doc. 1, vorbindu-se de *Deatco și Harvat.*
1542 Martie 20, la Arh. St. acte diplomatice, al arhivei dosar No. 86 fila 20, vorbindu-sĕ de Datco.

Dintr'aceste acte, putem extrage următorul arbore genealogic :

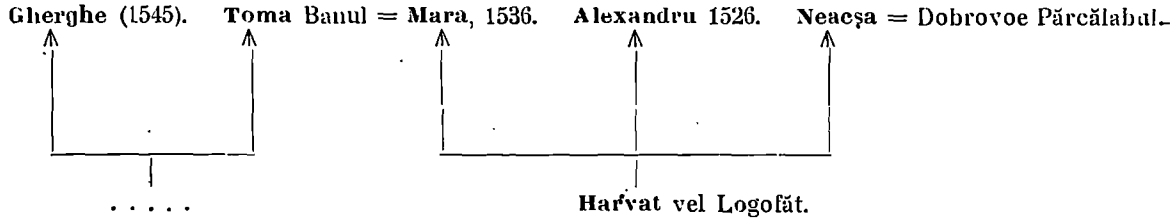

www.dacoromanica.ro

Cu notele de mai sus, păşesc mai departe la cercetarea altor documente.

1543 (7051) Iunie 15. (Acad. Rom. doc. 135/C. Orig. Slav. perg.) Hrisovul Radului Voevod feciorul Radului Voevod, cătrĕ cinstit dregătoriul D-sale *Jupan Dĕtco vel Armaş* şi soacrei lui Neacşa şi *Jupaniţei lui Calea,* ca să ţie satele: Deveselul, Tâmpeanii, *Brâncoveanii,* jumătate din Epoteşti şi Brăneştii toţi, şi jumătate din Vlădeni şi din Blajul, şi Racoviţa toată, şi *Harvateştii* şi jumătate din Spinişor, şi Ioneştii toţi şi câte a 5-a parte din Brăsăşti şi din Izvorani, şi Gogoşii toţi şi Temna şi Ruptura, şi Aninii şi Corlăţelul, şi din Răgeaviţă a 5-a parte, şi Boiştii, şi Dranovul şi Marmurile şi Smărdeşteţul, şi Băileştii, şi Nedeaia mare şi mică, cu toate hotarĕle lor, — care moşii sunt drepte şi bătrâne *moşii de moştenire ale Jupanului Deatco Armaşul şi ale soacrei lui Neacşei şi ale jupânesei sale Calea.*

Şi iar să ţiie *Jupan Deatco Armaşul* satul Odobeştii, care sat îi este bătrînă moşie de moştenire şi care sat a fost pus zălog la Peia Portarul, de Staico Dvornicul şi de Badea Izvoranul Postelnicul drept 25,000 de aspri, dar *Jupan Deatco Armaşul* a plătit aceşti aspri.

Şi iar să ţiie el satul numit Reacica Dabului, pe care l'a cumpărat acum dela Radomir. Şi iar să ţină o baltă numită balta—Calului, pe care a cumpărat'o *Harvat Logofătul.* Şi iar să ţiie a 3 a parte din jumătatea bălţei Bistreţului, pe care i-a dăruit-o D-sa pentru dreapta şi credincioasa slujbă ce i-a slujit el.

Şi iar au cumpărat Danciul Postelnicul dela Bădica Comisul trei sălaşe de ţigani. Şi iar a cumpărat *Datco Armaşul* dela Jupaniţa Neaga un sălaş de ţigani. Şi iar a cumpărat el dela Jupaniţa Vilae un sălaş de ţigani. Şi iar să ţiie Jupan *Deatco Armaşul* un sălaş de ţigani din ţiganii lui *Şerban Banul,* cu care sălaş l'a miluit D-sa pentru dreapta slujbă cu care i-a slujit el D-sale, *iar Şerban Banul s'a viclenit şi s'a ridicat peste capul D-sale,* (urmează mărturiile Divanului.)

Prin urmare, documentul ce precede, ne vorbeşte mai întâi de satul Brâncovenii, care sĕ află la 1543 în stăpânirea Jupanului Deatco vel Armaş şi a Jupânesei lui Calea, şi tot odată ne arată că el are de soacră pe Jupaniţa Neacşa, care nu poate fi alta decât fata lui Harvat Logofătul, pe care am constatat-o din documentele anterioare.

Reunind acum persoanele dintr'aceste documente, avem întregirea arborului genealogic al acelora care au stăpânit satul Brâncovenii, în felul următor:

Jupan Deatco vel Armaş = Calea

↑

Dobrovoe Părcălabul = Neacşa

↑

Harvat vel Logofăt.

Nu putem trece mai departe fără a semnala că, documentul de mai sus ne vorbeşte de un Bădica Comisul, care cu prea multă probabilitate pare a fi Bădica, fostul Voevod, cum şi de Şerban Banul care nu poate fi altul decât soţul Marii din neamul Basarabilor-

www.dacoromanica.ro

Pârvuleşti şi ceia-ce importă şi mai mult este că, acest Şerban Banul s'a ridiçat cu oşti peste capul lui Radu Vodă Paisie, fapt destul de important pentru a fi cunoscut în istoria noastră.

La pag. 289 din Vol. V, Studii şi Doc. de N. Iorga, găsesc:

Fără dată. Hrisov prin care Radu Voevod dă *Jupanului Datco vel Armaş* . . . ca să-i fie siliştea Băileştilor . . . pentru că îi este bătrînă şi dreaptă moşie, de baştină, cumpărată de *moşu-sĕu Harvat Logofătul* încă din zilele rĕposatului Radului Voevod cel frumos....

Actul nu poate fi decât tot din vremea domnii lui Radu Vodă Paisie, epocă în care trăeşte acest boier Datco vel Armaş şi că, aluzia care face că Harvat vel Logofăt îi era lui moş, trebue socotită nu ca moş direct despre tatăl său, ci despre soţia lui Calea, stabilită prin arborul genealogic de mai sus.

1557 Noembre 3. Pătraşco Voevod întăreşte lui *Radu vel Stolnic* . . . satul Băileştii..... pe care îl are dela *strămoşii lui*: *Neagoe şi Harvat Logofătul* (pag. 289—90 Studii şi Doc. V, Iorga.)

1560. Sub data aceasta Cronicile ne spun:

Stanciu Benga şi cu alţi boieri pribegi să războiră la sat la Boiani cu oştile lui Petru Voevod (Schiopu). Isbânda fu a lui Petru Voevod.

Acest Stanciu era cap al boierilor pribegi fugiţi în ţara Ungurească, din cauza cruzimilor lui Mircea Voevod.

El avea soţi pe *Matei al Margăi* i *Radul Logofătu* i *Vălsan* şi *alţii.*

1570 Noembre 27. Alexandru Voevod dă hrisov *Jupânesei Calei de la Brâncoveani*.... ca să le fie lor satul Brâncoveanii . . . balta Brâncoveanilor şi din jos de cale, întrĕ Olturi, până unde ară cu plugurile. Jurătorii ei i-au dat jumătate de balta Brâncoveanilor, iar Tudor şi soru-sa Bădeasa de la Hotărani să ţie iar jumătate de baltă Brâncoveanilor, iar la calea din jos, întrĕ Olturi, nimic amestec să nu aibă Tudor şi soru-sa Bădeasa, ci să fie *Jupânesei Calei* balta Brâncoveanilor jumătate şi calea din jos întrĕ Olturi toată, pentru că este a ei bătrână şi dreaptă moşie şi de baştină.

Şi aşa i-au tocmit pe ei acei 12 boieri . . . înaintea D-mele, şi aşa au rĕmas Tudor şi cu soru-sa Bădeasa de lege dinaintea D-mele (pag. 171 Vol. V. Studii şi Doc. de N. Iorga).

1570 Decembre 12. Alexandru Voevod dă hrisov scris în Bucureşti, *Jupânesei Calii de la Brâncoveani* . . . ca să-i fie ei satul Brâncoveanii tot cu tot hotarul, pentru că este a ei bătrînă şi dreaptă moşie de baştină. Iar după aceia *Jupâneasa Calea* iar au avut pîră înaintea D-mele cu Tudor şi cu soru-sa Bădeasa de la Văleani, pentru balta Brâncoveanilor, şi aşa pîra Tudor şi soru-sa Bădeasa înaintea D-mele pe *Jupâneasa Calea*, cum că nu are ea nimic amestec cu această mai sus zisă baltă a Brâncoveanilor, aceia care este împrejurul braniştii, încă dintrĕ Olturi din jos de cale, până unde umblă plugurile Brâncoveanilor.

Intru aceia D-mea am căutat şi am judecat cu toţi cinstiţii boierii D-mele, după dreptate şi după lege, şi am dat D-mea *Jupânesii Calei* 6 boieri şi lui Tudor şi surori-si Bădeasii alţi 6 boieri. Şi aşa au adus *Jupâneasa Calea* pe acei 6 boieri înaintea D-mele de au mărturisit cu sufletele lor, cum că este balta Brâncoveanilor a *Jupânesii Calii*, toată aceia care este după branişte, şi să se ştie hotarul dintrĕ Olturi, din jos, din cale până unde ară plugurile Brâncoveanilor, iar Tudor şi soru-sa Bădeasa ei nu au putut să aducă pe acei boieri înaintea D-mele ci au rĕmas de lege dinaintea D-nii mele . . . I-o confirmă deci *Calei.* (pag. 171—172 Vol. V. din Studii şi Doc. de Iorga.)

www.dacoromanica.ro

1573 Mai 9. Alexandru Voevod sin Mircea Voevod, dă hrisov *Jupânesei Calei* ca să-i fie satul Piscul tot, fiind-că este al ei de moștenire. Apoi a avut *Jupâneasa Calea* prigonire înaintea D-nii mele cu Moșul și ceata lui, și așa pîră Moșul și ceata lui că au săpat o fântână în sat la Piscul încă în zilele răposatului Radu Voevod și nu le-a plătit bani 500 pentru acea fîntână, ci vrea să-i țiie și pe dânșii în sat în Piscul. Dar D-mea, am cercetat și am judecat și am dat Moșului lege 12 boieri ca să jure că n'a plătit *Jupâneasa Calea*, Moșului și cetei lui, bani 500 pentru această fîntână, și n'au putut jura, și am dovedit D-mea că pe când au cumpărat *Datcu Armașul* satul Piscul, el a plătit și acei bani 500; deci a rămas Moșul și ceata lui de lege.

1573 Octombrie 13. (Vezi Arh. St. M-rea Brâncovenii, pach. 28 doc. 2). Se dă hrisov către *Jupâneasa Calea din Brâncoveni*, pentru satul Piscul.

In hrisov să pomenește de Moșul și de *Deatcul Armașul.*

1577 Iunie 3. Era Jupan Ivașco vel Dvornic căruia îi întărește Alexandru Voevod sin Mircea Voevod stăpânirea în moșia Isvoranii, partea Vladului Paharnicului și a lui Neagu Căpățina [1])

1582 Ianuarie 10. Mihnea Voevod dă hrisov scris în București, întărind unor moșneni satul Urzica ..... pentru că acest mai sus zis sat au fost de baștină al *Calei de la Brâncoveni*, iar după aceia *Calea de la Brâncoveni* au fost vîndut pre acest mai sus zis sat acelor mai sus numiți oameni drept 25000 de aspri gata, încă din zilele răposatului părintelui D-mele Alexandru Voevod.

După aceia, acei mai sus zișI oameni de la Urzica au avut pîră cu călugării de la Cozia și Bistrița ..... și așà pîră călugării că nu țin acești oameni de la Urzica locul pe unde le-au vândut lor *Jupâneasa Calea* ci au împresurat locul mânăstirilor celor ce sau zis mai sus. Să dă sătenilor lege 12 boieri ... care au hotărît puind semne, călugări iar părăsc că n'au dat acei 12 boieri satul Urziceanilor, nici știu ei de acei 12 boieri. Să dă iar satului 12 boieri... a 3-a pâră a călugărilor cum că n'au pus acei 12 boieri pietrile și semnele pe unde pusese acei 12 boierii d'intâiu. Domnul le oferă 24 de boeri. Sĕ schimbă egumenu de la M-rea Cozia și o nouă pîră are loc, cum că nu țin acei mai sus zișI oameni... pe unde le-au vândut lor *Calea* și cum că n'au pus acei 12 boieri semnele pe unde au pus ceilalți 12 boieri dintâiu. Domnul dă călugărilor 24 de boieri, ei nu pot lua lege și rămân și acum de lege. Confirmă deci satu, sătenilor. (pag. 172—173 Vol. V. Studi și Doc. Iorga)

1582 (?)Noembre 30 Mihnea Voevod și Domn înștiințează pe județul Brașovului că a trimes pe marele Comis Radul, la *Danciul și Radul Postelnicii, fii Calei din Brâncoveni*, ca să-i înduplece a sĕ întoarce în țară în pace și fără teamă; le făgăduește că are să le dea toate moșiile, căci D-nia mea nu ține moșiile nici unui boier din țara D-nii mele; *sînt oameni tineri* și nu înțeleg că odată ce s'a legat cu jurământ, să le ierte capetele și să le dea moșiile; așa va și face.

Din Socotelile Brașovului sĕ constată că, *Danciul și Radul* petreceau încă prin Decembre 1582 la Brașov și că în adevĕr Radul Comisul venise la dânșii. (pag. 287—8 din Doçumente etc. de I. Bogdan 1902).

1582 Noembre 15. Io Mihnea Voevod cu mila lui Dumnezeu și cu norocul Domnului nostru al Impăratului, scrie județului că a trimes carte de iertare *pribegilor Danciul și*

1) ponej sie ocinu bila est za dedinu Vladulov i Negovu autem cada est bi o vodinu pocoinomu Radula V-d i Calugera a Vladul i Neagu oni sut postavilisit viș recina ocinu zălog na *Jupaniță Neacșa i na Jupaniță Calea ot Brâncoveni*, za 35000 aspri.

www.dacoromanica.ro

Radul Postelnicii, fii Calei din Brâncoveni, și după ce-le-a dat iertarea cerută, nu înțelege de ce nu să întorc ei la satele și la casele lor, cum s'au întors și cei l'alți pribegi ; alte cărți el nu va mai trimete, căci destul s'a jurat că nu le va face nici un rău. (Ibidem pg. 287.)

1577 Iulie 28. (Genealogia Crețuleștilor.) Act al lui Dobromir vel Ban al Craiovei dat lui Calotă Banul pentru satul Lipovul, și în care figurează mulți boieri ca martori, între care găsim și pe *Danciu Postelnicul ot Brâncoveni.*

1580 Iulie 4. Mihnea Voevod întărește lui *Jupan Danciu vel Postelnic*, moșie în Curățești [1]).

1585 Septembre 20. Mihnea Voevod dă hrisov scris în Târgoviște, unor oameni ce au moșie în Urzica, de la *Jupâneasa Maria și de la Jupâneasa Calea și dela Danciul Postelnic și de la Datco și de la Răducanul* . . . drept 25000 de aspri. (pag. 173 Vol. V. din Studii și Doc. de Iorga.)

1589 Iunie 11, (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 86, doc. 1.) Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod dă hrisov Episcopii de la Râmnic să-i fie satul Bucinișul, căci el a fost batrînă și dreaptă moștenire a *Jupanului Danciu și a fratelui său Radu din Brâncoveni*, iar ei au fost miluit de a lor bună voie pe o slugă a lor anume Danciul din Mărgărițești cu acest mai sus zis sat, pentru slujba cu care a slujit lor și părinților lor prin țări streine.

Iar după aceia Danciul din Mărgărițești el a fost făcut vânzător acest sat. Apoi D-mea am cumpărat acest sat de la Danciul din Mărgărițești drept 30,000 aspri gata, și l'a vândut Danciul din Mărgărițești de a lui bună voie . . . iar D-mea am miluit pe sf. Episcopie de la Rîmnic . . . așază apoi blestem și martorii Divanului.

---

1) In Divanele domnești din anul 1579, din vremea Domnii lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod găsim ca *vel Postelnic*, în mai multe luni, *pe Jupan Danciu.*

Tot ca *vel Postelnic* îl găsim și în Divanele din anul 1580, sub același Voevod. Tot sub Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod găsim și în 1581, în Divane, pe *Jupan Danciu ca vel Postelnic* și *vel Stolnic.* Tot în aceste două ranguri de boierie îl găsim și în Divanele aceluiași Voevod din anul 1582 și 1583.

Din anul 1583 Septembre 12, avem un hrisov a lui Pătru Voevod sin Pătrașco Voevod în care *Jupan Danciu* ocupă rangul de *vel Vornic*, în Divan.

La 11 Decembre același an și sub același Voevod, *Jupan Danciu* figurează ca *vel Spătar* în Divan.

Tot ca *vel Spătar* îl găsim și în Divanele anului 1584 sub același Voevod, Petru Cercel, în mai multe luni, apoi ca *vel Vornic* tot în 1584, în alte mai multe luni, sub același Domn.

In 1585, tot în Divanele lui Petru Voevod Cercel, îl găsim ca *vel Vornic.*

La 1586 Septembre 24 sub Petru Voevod sin Pătrașco Voevod, de asemenea îl găsim ca *vel Vornic* în Divan.

La 1588 Septembre 18 sub Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod îl găsim în Divan ca *vel Vornic.*

In anul 1591, în timpul Dnmniei lui Ștefan Voevod sin Ioan Voevod, găsim iarăși pe *Jupan Danciu* în Divane ca *vel Vornic.*

La 1592 Martie 7, avem un hrisov a lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod în care *Jupan Danciu* ocupă rangul de *vel Postelnic*, și altul din August 27, tot de la acest Voevod, în care *Jupan Danciu* ocupă rangul de *vel Stolnic.*

In 1592 întreg anul (afară de 'datele de mai sus), când domnea Ștefan Voevod sin Ioan Voevod, *Jupan Danciu* figurează printre boierii Divanului ca *vel Vornic.*

Pe la sfârșitul anului 1592, Alexandru Voevod sin Bogdan Voevod apucă tronul Munteniei, și printre boierii Divanului lui, *Jupan Danciul* ocupă rangul de *Vel Vornic.* Tot ca atare îl găsim și în Divanele aceluiași Voevod din anul 1593.

www.dacoromanica.ro

Fără an, Ianuarie 8. (Acad. Rom. pachetu cu documente cumpărate de la Fogel). Mihnea Voevod scrie lui *Danciu biv vel Armaş de la Brâncoveni.* pentru rânduiala mănăstirei Glavaciog, cum că au dat *Jupâneasa Marga*, partea ei de la Çomoşteni şi Drancea şi Caracal, *la moartea ei*, ca să fie sus zisei mănăstiri.

«Deci voi să nu luaţi de la aceste sate nimic».

1586, fără lună. Danciul Vornic din Brâncoveni împreună cu alţi boieri este martor în zapisul prin care boierii din Cepturoaia şi alte rude ale lor, închină siliştea din Mişina la mănăstirea sf. Agora (Arh. St. cond. M-rei Hurezi pag. 354.)

1594 Iulie 22. (Arh. St. condica Brâncov. No. 1, fila 52 verso, cern. 691, creion 131, Vieroş) Mihail Voevod dă hrisov către sluga D-sale *David Spătarul* ca să ţiie moşie la Urzica, cumpărată de la Lupul cu cetaşii lui, drept 17400 aspri gata, pe care şi Lupul cu ceata lui o cumpărase *de la Jupâneasa Maria şi Calea* de mai nainte vreme, *şi de la Danciul Postelnicul, şi de la Drăghici şi de la Râducanul,* şi am văzut D-nia mea şi cartea Mihnei Vodă de vânzare.

1594 August 29. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 29, doc. 4). Să dă hrisov mănăstirei Glavaciog ca să ţiie părţile *Jupânesei Margăi fica lui Matei Banul,* însă jumătate din Caracal şi din Betejani şi din Comoşteni. Apoi să ţiie a 4-a parte din Drencia, Corlatele, Potilogi, Marmurele, Măceşu de sus şi de jos, Străhaia, Sadova, Ocolna, Frumoşeii, Predeştii, Seaca, Bucovăţu, Paia, Pleana, Slătinicul, Sălătrucul, Sparţii şi din Cuşcodia, date mănăstirei de *Jupâneasa Marga la moartea ei, de s'au îngropat în sfânta mănăstire.*

Apoi acum, aceste sate s'au cutropit de *Jupan Danciul biv vel Vornic ot Brâncoveni şi de Jupan Manta vel Paharnic*, cari însă au rămas de lege.

1596 (7105) Septembre 28. (Arh. St. acte dipl. No. 86 trad. rom. fără orig.) Hrisovul lui Mihail Voevod sin Pătraşco Voevod către sluga D-sale *David Postelnicu şi Jupâneasa lui Maria*, ca să ţiie satul anume Recica Dabulii, pentru că a fost veche şi dreaptă moşie şi de moştenire a *Jupânesei Calii, moaşa Jupânesei Marii, şi de la moşul Jupânesei Calii, de la Jupan Stanciul Comisul*, şi cumpărată de *Stanciul Comisul* încă în zilele răpos. bătrânului şi bunului Radului Voevod şi în zilele răpos. Vladul Voevod.

Apoi când a fost în zilele răpos. Radului Voevod Călugărul, iar *Jupan Datco Cluceru şi Jupâneasa Calea* au avut pîră pentru acest sat cu călugării de la mănăstirea Xenofont, dar au rămas de lege călugării, fiindcă acest sat au fost de moştenire al *Jupanului Datco Clucerul şi al Jupâneşei Calei.*

Apoi acum în zilele D-sale, iară-şi au avut pîră *nepoţii Jupânesei Calei, anume David*

Constatăm dar că, *Jupan Danciu* sub toţi Voevozii cari s'au succedat pe tron, a ocupat titlul şi rangul de boier velit şi anume pe acela de vel Postelnic, vel Stolnic, vel Spătar şi mai ales pe acela de vel Vornic, rang care l'a purtat mai multă vreme sub toţi Voevozii, începând din anii 1573—1593.

In vremea Domnii lui Mihail Voevod Viteazu, găsim că, la 13 Decembre 1594, *Jupan Danciu* ocupă printre boierii divanului, rangul de *vel Spătar.* Tot ca vel Spătar îl găsim şi la 1595 Febr. 12.

Atât găsim în Divanele domneşti despre Danciu.

Dacă în adevăr, este una şi aceiaşi persoană, aceasta noi nu o putem afirma. Deocamdată nu putem constata altceva, decât asămănarea de nume.—Posibilitate, din punct de vedere al vârstei, ar fi, de vreme ce la data morţii lui el avea feciori mari şi fată măritată, după cum din actele de mai la vale vom constata. Cum-că rangurile sale de boierie erau diferite la diverse epoci, aceasta nu trebue să ne mire, căci acest fapt îl găsim destul de deş şi la alţi boieri.

www.dacoromanica.ro

Postelnicul şi Jupâneasa lui Maria, cu călugării de la mănăstirea Xenofont, dar iarăşi au rămas călugării de lege.

Fără dată. Eftimie cu mila lui D-zeu smeritul Mitropolit a toată ţara Munteno-Românească. Scris-am Vlădicia mea această carte a Vlădicii mele, sf. D-zeeştii mănăstiri ce se zice Glavaciogul, unde este hramul sf. Buna Vestire a Născătoarei de D-zeu, ca să-i fie din satele din Comoşteni şi din Sadova a 4-a parte, şi Frumuşeii toţi de preste tot hotarul şi 6 sălaşe de ţigani, pentru că au avut igumenul din sf. mănăstire ce mai sus am zis-o, prigonire înaintea Domnului şi înaintea Vlădiciei mele cu *Jupaniţa Stanca soţia Danciului Dvornicu*, şi cu *David Postelnicu*, pentru aceste sate şi ţigani ce mai sus s'au scris, ce sunt părţi ale *Jupaniţei Margăi*; iar pe urma ei s'au întocmit de a lor bună voe, dinaintea Domnului Voevod şi dinaintea Vlădiciei mele şi dinaintea tuturor dregătorilor domneşti din Divanul Domnului ca să i fie ohavnice sf. mănăstiri din Glavaciog, aceste sate mai sus zise şi cine dintrânşii de acum înainte să va ridica cu prigonire, ori din boieri, ori din călugări, să vor ridica asupra boierilor, ca să ia şi alte sate, să fie blestemat de 318 sf. părinţi de la Nicheia şi să fie afurisit de D-zeu şi de Vlădicia mea. Iată şi mărturii sau aşezat (urmează martorii). (Acad. Rom. Mss. 1449 adică condica mănăstirii Glavaciog).

1597 Iunie 15. In numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Troiţă sfântă, amin.

Eu Badea Paharnicul de Grădişte împreună cu aceşti boieri, anume Nedelco şi Panait şi Vadislav Logofătul şi Bărbuia şi Pantazi Logofătul, scris-am acest răvaş al nostru pentru tocmeala ce am fost luaţi dinaintea Domnului lo Mihail Voevod, de am aşăzat pe *David Postelnicul şi pe Jupâneasa Stanca din Brâncoveni*, peste toată datoriia câtă are *Danciul Dvornicul şi frate-său Radul Postelnicul* împreună . . Şi aşa singuri am adevărat noi, cum ca să întoarcă *David Postelnicul* 70.000 aspri, *Jupânesei Stancăi*, dintru această datorie ce are *aceşti boieri fraţi amândoi.* Iar după aceiă, *David Postelnicul* să ţie jumătate din sate şi din mori şi din ţigani şi din vii şi din tot venitul cât va fi, *să aibă de baştină Brâncovenii*, pentru că au plătit *David Postelnicul* aceşti 70.000 de aspri gata.

Aşa singuri i-am aşezat cu sufletele noastre şi aşa singuri am adeverit.

NB. Pe verso este scris: Zapisul păntru judecata lu *David Postelnicul păntru Brâncoveani.* (pag. 173—4 V. V. Studii şi Doc. Iorga.)

1597 Iulie 30. (Indice Aricescu br. I pag. 100, No. 1232 — Vezi şi Arh. St. Ep. Rîmnic pach. 103, doc. 1.)

Hrisovul în copie a lui Mihail Voevod sin Pătraşco Voevod, prin care întăreşte *Doamnei Mării Sale, Stanca*, stăpânire peste tot hotarul moşii Pireia, care moşie *a dăruit-o Doamnei Stancăi, Jupâneasa Stana soţia lui Danciu Vornicul, pentru căutare ce a făcut soţului ei Danciului*, Măria Sa Doamna Stanca, şi pentru cheltuiala ce a făcut la îmormântarea lui în ţara Ungurească, când a murit şi l'a îngropat la biserica din Belgrad, cheltuind 20,000 aspri.

După aceia Doamna Stanca a miluit cu zisa moşie Pirea pe Oprea Postelnicul pentru slujba lui cea credincioasă către Domn, atît în ţară străină, cum şi în această ţară.

Avem aşa dar sigaranţa că Jupan Danciu vel Vornic ot Brâncoveni nu mai trăia la data aceasta!

La Arh. St. Schitu de un lemn pach. 18 doc. 1, orig. slav. hârtie, rupt cu trad. găsim un document ce poartă data de *1597 (7105) Iunie 30*, care atât ca text cât şi ca dată (—afară de lunie în loc de Iulie) să potriveşte cu acela ce găsim în Indicele Aricescu;

www.dacoromanica.ro

îl reproducem dar în întregime, de oare-ce în el, faptele sunt mai clare, decât în sus zisul Indice: Cu mila lui D-zeu, Io Mihail Voevod şi Domn . . . rupt . . ., prea bunului Io . . . Voevod dă D-mea această . . . *Stanca Doamna* . . . [1]) satul anume Pierăia şi cu tot hotarul . . . să se ştie în lung şi în jos . . . în mijlocul locului până în Poiana lui Novac . . . până în Smedoviţa şi până în fîntâna lui Drăgoiu, însĕ stj. în lat 3300, fiind-că acest sat a fost de moştenire a lui *Jupan Danciul Dvornicul şi al Jupânesei lui Stancăi*; apoi, *când s'a întâmplat moarte Danciului Dvornicul în ţara Ungurească*, alt nimeni nu s'a aflat *la moartea Danciului Dvornicul* . . . ca sĕ'l îngrijească, şi nici bani a avut pe lângă dânsul, pentru îngropăciune, la moartea lui.

Intr'acestea Doamna Stanca . . . i s'au făcut milă de dânsul . . . pe *Danciul Dvornicul*, la moartea lui . . . şi *l'a îngropat la biserică în Belgrad* şi . . . cheltuială a cheltuit la moartea lui bani . . .

Apoi, *Jupâneasa Stanca Dvorniceasa Danciului Dvornicu*, pentru această bunătate ce a făcut Doamna Stanca de a îngrijit de *Danciul Dvornicul* la moartea lui până când l'a *îngropat* . . . *în Belgrad* [2]) şi pentru cheltuiala Domnei Stancăi, ea îi dete Doamnei Stancăi mai sus numita . . . care este mai sus zisă, ca sĕ-i fie . . . ohabnică . . . Doamna D-mele a miluit . . . Oprea Postelnicul . . . . pentru drepte şi credincioase slujbe ce i-a slujit şi în streine ţări . . . ca sĕ-i fie moşie ohavnică în veci.

Incă şi jurământ, după petrecerea D-mele, pe cine va învrednici Domnul D-zeu a fi stăpânitor în ţara Românească, ori din rodul inimei D-mele, ori din rudeniile noastre, ori după păcatele noastre, ori din alt neam, că dacă va cinsti şi va înnoi această carte a

---

1) Punctele însemnează: loc rupt ori nedescifrabil.

2) In ce anume împrejurare va fi murit Danciu Dvornicu în Alba-Iulia noi nu putem şti.

La 1597 Ardealul încă nu era ocupat de Mihail Voevod pentru ca sĕ putem crede, că el întovărăşa pe Domnul român la lupte în contra Ardealului, ori la intrarea lui triumfală ca învingător în Capitala acelui Principat.

Ştim doar atât — în mod sigur —, că la 1596 Decembre 30, Mihail Voevod soseşte în Alba-Iulia la Sigismund Batori, că la 31 Decembre, Mihail Voevod are audienţă la Sigismund, că la 1 Ianuarie 1597 cei doi Voevozi asistau la sf. leturghie şi că după o şedere de 5 zile acolo a Domnului român, el sĕ înapoiază spre ţara lui, iar la 18 Ianuarie 1597 îl găsim dând hrisoave în Târgovişte.

Stim că acea întrevedere n'a fost de lungă durată, şi că atunci s'a fixat linia de conduită între Mihai şi Sigismund; sĕ stabili partea cu care trebuia să contribue fie-care din cei 2 *aliaţi* şi se hotărî participarea lui Mihai la negocierile care trebuiau sĕ înceapă la Praga, între Sigismund şi Impărat. Aceste fapte însă nu ne autorizĕ întru nimic a crede că pentru un timp de o scurtă durată Mihail Voevod sĕ-şi fi luat şi pe Doamna lui cu sine, pentru ca ast-fel pe d'o parte, Danciu care poate însoţea pe Domn la Sigismund, să fi murit cu acea ocazie, iar Doamna să fie acolo pentru ca astfel sĕ'l poată îmormânta—după cum textu hrisovului de mai sus pretinde.

Mai mult încă, după textu hrisovului din 1596 Septembre 28 citat mai sus, vedem clar că Stanca, soţia Danciului Dvornicul, singură în persoană cu cumnatul ei David Postelnicul avu prigonire cu mănăstirea Glavaciogul înaintea Mitropolitului ţĕrii Eftimie, dovadă dar că, chiar la data aceia care este anterioară aceleia când a mers Mihai Viteazu în Ardeal, Danciu Vornicul nu mai trăia; prin urmare dar, nu este nici posibil nici probabil ca el sĕ fi murit cu acea ocazie, ci ceva mai nainte.

Tot ce ştim, în mod cert, este că la 1595 Februarie 12 el trăia şi avea rangul de vel Spătar, iar la 1596 Septembre 28 nu mai era în viaţă, aşa că data morţii lui trebue căutată în evenimentele desfăşurate în acest interval de timp.

www.dacoromanica.ro

D-mele, pe acela Domnul D-zeu să'l cinstească în domnia sa, iar de nu va cinsti şi nu va înnoi această carte a D-mele, pe acela Domnul D-zeu să nu'l cinstească şi să nu'l păzească . . . care om va strica . . . această carte a D-mele şi va lua acest mai sus numit sat, să fie blestemat şi afurisit de 318 sfinţi care sunt în Nicheia, şi aici să-i pedepsească trupul, iar în veacul viitor sufletul, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Aria şi cu cei-l'alţi necredincioşi ludei.

1598 Februarie 12. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu, pach. 25, doc. 9). *Jupâneasa Stanca Vorniceasa a lui Jupan Danciu biv vel Vornic şi Jupan Calotă Banu şi Jupâneasa lui Calea, şi cu fraţii lor Barbu şi Matei Postelnicul,* au miluit pe Alexie, cu jumătate satu din Hărvăteşti, pentru credincioasa lui slujbă ce a slujit părintelui lor, *Jupan Danciului Vornic*, cu credincioasă slujbă în ţări streine şi cu vărsare de sânge.

1598 Mai 23. Mihail Voevod sin Pătraşco Voevod dă D-mea această poruncă a D-nii mele cinstitului slugă al boierului D-nii mele *Jupan Calotă biv vel Ban*, anume Alecsie din Vlădila şi cu fii lui câţi D-zeu îi va dărui, ca să-i fie jumătate de moşie din Hărvăteşti, de peste tot locul, din câmp, din apă şi din pădure şi din şădere şi din branişte, fiindcă i-a dat şi a miluit cu această mai sus numită moşie pe Alecsie, *Jupan Danciul Dvornicul şi Jupâneasa lui Stana şi feciorii lor anume*: *Calea şi Barbul şi Matei*, pentru slujbele ce i-au slujit în ţări străine. De aceia i-au dat şi l'au miluit ca să-i fie moşie ohabnică, lui şi fiilor lui, şi nepoţilor şi strănepoţilor, şi acelor boiari cari sunt mai sus scrişi, de pomenire părinţilor în veac necontenit.

Şi iar a miluit *Jupan Danciul Dvornicul* pe această mai sus numită slugă, cu un ţigan anume Badea cu ţiganca lui anume Slavna şi cu toţi copii lor, la cununie, la spălare.

Deci am dat D-mea lui Alexie ca să-i fie moşia ohavnică şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, neclintită după porunca D-nii mele. — (Vezi Arh. St. Dosarul M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 14 doc. 2 originalul pe membrană).

1598 Iunie 6. Mihail Voevod dă hrisov scris în Târgovişte, lui *Calotă biv vel Ban* ca să ţie Coteana, toată partea . . . ce au dat şi au închinat Taincoş Crănul, toate părţile lui de moşie, însă jumătate de Coteana, *Jupanului Datco biv vel Armaş şi Jupânesei lui Calei*, încă din zilele Radului Voevod Călugărul, pentru că au fost furat Taincoş nişte cai . . . apoi au vrut pârâşii să'l spânzure . . . iar el au căzut înaintea *Jupanului Datco Armaş* ca să-i scoată capul de la moarte şi să-i ţie toată partea lui de moşie. Deci *Jupan Datco Armaş* el au căzut înaintea Radului Voevod cu mare rugăminte şi au cerşut capul lui Taincoş de la rea moarte, apoi Radul Voevod au iertat capul lui, pentru voia *Jupanului Datco Armaş* şi au scos capul lui de la moarte cumplită, iar el i-au dat toată partea lui de moşie.

Iar după aceia, când au fost în zilele lui Alexandru Voevod, iar *Jupâneasa Calea* ea au avut pîră cu feciorii lui Taincoş . . . şi aşa pîrâ ei . . . cum că n'au închinat tatăl lor acea moşie . . . ci au luat-o *Jupanul Datco Armaş şi Jupâneasa lui Calea* în silă; iar Alexandru Voevod au căutat . . . şi au dat feciorilor lui Taincoş lege 12 boieri, ca să jure cum că n'au închinat tatăl lor . . . partea lui de moşie, *Jupanului Datco Armaş şi Jupânesei lui Calei*, ci o au luat ei în silă, iar ei nici cum nu au putut să jure . . . ci au rămas de lege. Iar după aceia, când au fost acum în zilele D-nii mele, iar *feciorii Danciului Dvornic, anume Barbul şi Mateiu şi cu fata Radului Postelnicul, anume Maria*, ei au vândut acea moşie toată, însă jumătate de Coteana . . . lui Drăgoiu Logofătul şi fraţilor lui, iar Stoica Chivăran şi Neagoe de la Alimăneşti s'au sculat . . . şi au zis cum că au şi ei a 3-a parte din partea lui Taincoş . . . şi au luat de la Drăgoiu Logofătul.

www.dacoromanica.ro

Iar după aceia au avut cinstitul boierul D-mele *Jupan Calotă biv vel Ban* pără înaintea D-mele cu Stoica Chivăran şi cu frate său Neagoe . . . şi aşa pîrâ ei . . . cum că au fost cumpărat şi ei moşie de la Taincoş, a 3-a parte . . . lar .-. . D-mea am căutat . . . şi am adeverit . . . cum că au cumpărat *Jupan Datco Armaş* mai nainte, şi am citit D-mea şi cartea răposatului Radului Voevod, de închinăciune, cum că au fost închinat singur Taincoş toată partea lui de moşie şi . . . am văzut şi la mâna cinstitului boierului D-nii mele *Jupan Calotă Banul,* mai veche cu 6 ani decât cartea Stoicăi şi a lui Neagoe . . . şi am văzut şi cartea . . . lui Alexandru Voevod, de rămas . . . Asijderea au rămas . . . aceştia de lege şi dinaintea D-mele . . . şi au scos pe Stoica şi Neagoe din divanul D-mele cu mare ruşine . . .

Deci şi D-mea singur am dat cum că de va mai scoate niscare-va cărţi, să nu se creză, că sunt mincinoase. Pentru aceia am dat şi D-mea cinstitului *boierului D-mele Jupan Calotă biv vel Ban* ca să-i fie lui satul Coteana . . . jumătate, partea lui Taincoş toată, moşie ohabnică lui şi feciorilor lui . . . (pag. 175—6 V. V. Studii şi Doc. de Iorga).

1598 Iulie 17. Mihail Voevod întăreşte lui Balaciu Postelnicul şi fiilor lui, satul Urdarii. In textu hrisovului să menţionează de 4 boieri mărturie, între cari figurează şi *David Postelnicul ot Brâncoveani.*

1598 August 29. (Condica M-rei Motru pag. 141, Ms. 2070 Acad. Rom.) Moşia Scăeştii ce-i zice şi Giiu şi Ochiosu. Carte de schimb pentru moşia Scăeştii.

In numele tatălui şi al fiului şi al sf. duh, amin. Scris-am noi *Jupâneasa Stanca i David Postelnicu* această a noastră carte sf. mânăstiri ce să chiamă Gura Motrului, ca să-i fie satul Scăeştii tot cu tot hotarul veri cât va fi, din câmp şi din apă şi din pădure, veri cât să va alege, pentru că au fost miluît boierii pre sf. mânăstire ce este mai sus scrisă cu satul cu Buiceştii, iar satul Buiceştii el s'au pustiit şi s'au spart de n'au rămas nimeni în Buiceşti, ci a rămas siliştea pustie, de am văzut noi că n'are mânăstirea nici un venit dintr'acea silişte ce stă pustie, ci am chemat igumenul anume Agapie şi cu alalţi călugăraşi câţi au fost aciia, anume Istratie şi Popa Onofrie şi Popa Ştefan, de i am întrebat au vr'un venit sau vr'un folos dintr'acea silişte, au n'au. Deci ei au zis că n'au nici un folos.

Deci noi am dat la sf. mânăstire satul Scăeştii cât este sat cu rumâni, iar siliştea ce să chiamă Buiceştii, noi o am vîndut Predii Cluceru, pentru datoria *Danciului Vornicul şi a Radului Postelnicu* de am plătit datoria; şi am vândut noi de a noastră bună voie, însă nu pentru altceva ci pentru datoria ce au făcut boierii.

Deci să fie satul Scăeştii ce e mai sus scris, sf. mânăstiri moşie şi ctitorilor pomană în veci; iar siliştea ce să chiamă Buiceştii să fie moşie Predii Cluceru, iar cela ce va vrea să mai facă alte tocmele de acuma înainte, veri boieri, veri călugări, pre urma noastră, să fie proclet şi anatima.

1599 Ianuarie 13. Mihail Voevod prin hrisovul scris în Târgovişte, dăruieşte slugii sale *David Postelnicul* moşie în Isvorani, partea *Danciului biv vel Dvornic şi a Radului Postelnic (fratele Danciului).* In hrisov să pomeneşte de Jupan Preda vel Postelnic; apoi de *Jupaniţa Stanca Vorniceasa şi Jupaniţa Maria fata Radului Postelnic.* (*David Postelnicul era bărbatul Jupaniţei Maria*). Să mai pomeneşte în acest hrisov de Şerban vel Paharnic. în zilele lui Ştefan Voevod. (Arh. St. Cond. Brâncov. No. 1 pag. 660· (120.) Mitr. Episc Rîmnic şi Argeş, M-rea C. Lung şi Vieroş).

www.dacoromanica.ro

1600 Ianuarie 25. (Arh. St. Mitr. Buc. pach. 297/116 netr, doc. 19). Extras din tălmăcirea hrisovului lui Nicolae Voevod sin Mihail Voevod, prin care dă lui *Calotă Banul* moșie în Răsturnați, a 3-a parte, ce a cumpărat'o dela Jupâneasa Stanca fata Tatului Logofătu din Bucșani; apoi mai dă să ție moșie la Cătun, ce o au cumpărat de la Neagoe din Vlădeni.

Calotă Banul face schimb cu tatăl său cel vitreg Avram Postelnicul feciorul Borcei Logofătul din Bucșani, dând acéstă moșie pentru un loc de casă în Târgoviște, cu pivniță, cu grădină și cu loc lângă casă.

1602 Mai 26. Jurătorii lui *David* . . . să juria cum dat *Danciul Vornic i Radul Postelnic* satul Băiuleștii ca să-i facă bine, să'l boierească și nu l'au fapt. Soroc la sf. Dimitrie. Monogramă domnească și pecete ruptă—(pag. 291—2 V. Studii și Doc. lorga.)

1603 Mai 24. Radu Vodă dă hrisov: boierului D-nii mele *David Postelnic și Barbului Postelnic și lui Matei Postelnic* ca să le fie lor satul Băileștii tot . . . cum au fost și mai nainte vreme. După aceia când au fost în zilele lui Ștefan Voevod, iar *Jupan Danciul ce au fost mare Dvornic, din Brâncoveani*, el au dat acest sat . . . Jupanului Iane Banu, ca să aibă milă, cinste și căutare și să-i scoață lui dregătorie de la Ștefan Vodă. Apoi de când au luat Jupan Iane biv vel Ban al Craiovii acest sat, iar *Jupan Danciul Dvornic* el n'au avut nici milă, nici cinste, nici căutare nici de cum, nici dregătorie de la Ștefan Vodă.

Iar după aceia, *Jupan Danciului întâmplându-sĕ lui moarte și murind*, iar dupĕ moartea *Danciului Dvornic*, întâmplându-sĕ lui moarte și Jupanului Iane Banu, după moartea Jupanului Iane, iar Mihaiu Vodă, în domniia Sa, făcându-sĕ neam Jupanului Iane Banu, cât au stătut Domn țării Românești, și fiind mare, puternic și au luat . . . satul Băileștii și au miluit pe sf. Episcopie de la Râmnic.

Iar, lui Mihaiu Vodă întâmplându-să tăere, au perit în țara Ungurească și au murit. Iar dupĕ aceia *David Postelnicul i Barbul Postelnic i Mateiu Postelnic*, ei au văzut că acest sat . . . l'au dat Mihaiu Vodă fără cale la sf. Episcopie, și au avut acești boieri pâră înaintea lui Simeon Voevod cu Episcopul din Râmnic, pentru acest sat . . .; apoi n'au avut . . . Episcopu treabă, nici lucru, nici de cum cu acest sat . . . și n'au avut *Jupan Danciul* de la acel Ștefan Voevod nici milă, nici dregătorie, nici cinste, nici un folos de la Jupan Iane vel Ban.

Iar apoi Simeon Voevod el au căutat și au judecat după dreptate . . . și au dat lege 12 boieri lui *David Postelnic i Barbu Postelnic și Mateiu Postelnic*, să jure cum că n'au avut *Jupan Danciul Dvornic* nici o parte, nici căutare, nici dregătorie, nici nimic de la Ștefan Voevod.

Iar dupĕ aceia, la vremea care au adus *David Postelnic i Barbul și Mateiu*, lege 12 boieri, iar Simeon Voevod, întâmplându-i-să schimbare și au eșit din pământ, și în urmă D-mea am venit în pământ, în Scaun, și au venit *David Postelnicu i Barbu Postelnic și Mateiu Postelnic* înaintea D-mele. împreună cu Episcopu din Râmnic și . . . au spus în Divanul D-mele cum că au pâră. Iar D-mea am lăsat acea lege ce au fost luat de la Simeon Voevod, *David Postelnic i Barbul Postelnic i Mateiu Postelnic*, și au adus lege la zi și la soroc la Divan înaintea D-mele 12 boieri. . . și au jurat înaintea D-mele cum că au fost dat *Jupan Danciul Dvornic* satul mai sus zis lui Jupan Iane vel Ban, cum ca să-i scoață lui dregătorie de la Ștefan Voevod; iar *Danciul Dvornic* el n'au avut nici dregătorie, nici căutare și nici o dobândă.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia am dat lui *David Postelnic i Barbului Postelnic i Matei Postelnic,* satul Băileştii . . . să le fie de moştenire ca şi mai nainte, lor şi feciorilor lor . . . urmează apoi boierii Divanului.

Scris la Scaunul Târgoviştii la Maiu 28 (nu 24 ?) leat 7101 (nu 7111 ?) (vezi ibidem pag. 292—4)

1603 Iunie 25. Radu Voevod dă hrisov scris în Târgovişte, slugii D-nii lui, lui *David Postelnicu şi Jupânesei lui Mariei şi Barbului si lui Matei Postelnicul* . . . ca să le fie satul Băileştii tot . . . după cum au fost al lor şi mai nainte vreme de baştină. După aceia . . . în zilele lui Io Ştefan Voevod, iar *Jupan Danciul Dvornicul ot Brâncoveani,* el au dat acest sat . . . lui Jupan Iane vel Ban din Craiova ca să albă cinste şi socotinţă şi să-i scoată lui dregătorie de la Ştefan Voevod. Deci *Jupan Danciul Dvornicul* el au fost numai cu satul dat, iar milă şi cinste şi căutare n'au avut nimic, nici nu i-au scos vre-o boierie de la Ştefan Vodă. Iar după aceia *Jupanului Danciului* i sau întâmplat moarte, şi după moartea lui sau întâmplat de au murit şi Jupanul Iane vel Ban, şi au rămas satul... Băileştii, iar Mihaiu Vodă el sau făcut rudă lui Jupan Iane vel Ban, dacă au stătut Domn în ţara Românească şi fiind stăpân şi puternic, au luat satul Băileştii şi l'au închinat . . . Episcopiei de la Rîmnic . . . Iar după aceia, s'au apropiat vremea de sau întâmplat şi lui Mihail Voevod moarte în ţara Ungurească.

Apoi *David Postelnicu şi Barbul şi Matei Postelnicul,* ei văzând cum că au dat Mihail Voevod acel sat . . . la Episcopie făr de cale şi făr de dreptate, au avut pără cu Episcopul de la Rîmnic, pentru acel sat, în zilele lui Simeon Mughilea Voevod, zicând că n'are Episcopul nici o treabă . . . cu satul Băileştii, ci l'au luat în silă Mihail Voevod, căci *Jupan Danciul* n'au avut nici o milă, nici un folos şi nici o boierie, nimic, de către Jupan Iane vel Ban.

După aceia Simeon Moghilă Voevod au judecat . . . şi au dat lege lui *David Postelnicul şi Barbului şi lui Matei Postelnicul* 12 boieri, ca să jure cum că n'au avut *Jupan Danciul Dvornic* nici o milă, nici un folos şi nici o boierie de la Ştefan Vodă; şi au avut aceşti boieri . . . zi şi soroc cu 12 boieri ca să jure . . . Deci întâmplându-se lui Simeon Moghilă Voevod schimbare . . . şi în urma lui am stătut D-mea Domn în Scaun în ţara Românească, după aceia *David Postelnicul şi Barbul şi Matei Postelnicul* ei au adus lege deplin 12 boieri, la zi şi la soroc . . . de au jurat . . . cum că a fost acest sat dat de *Danciul Dvornic* lui Jupan Jane vel Ban; iar *Jupan Danciul* n'au avut nici o milă, nici cinste, nici boierie ca să-i scoată de la Ştefan Vodă, după cum le-a fost tocmeala.

Drept aceia . . . au rămas Episcopul de lege . . . şi au dat D-mea lui *David Postelnicul şi Jupânesei lui Mariei şi Barbului şi lui Matei Postelnicul,* ca să le fie . . . satul Băileştii, lor moşie ohabnică ca şi mai nainte vreme . . . (ibidem pag. 294—5).

1603 Iunie 26. Radu Voevod dă mănăstirei Gura-Motrului ca să stăpânească satele Scăeştii şi Slătinicul, dăruite de *Jupan Stanciul Postelnicul şi Jupâneasa lui Calea,* ca să fie lor pomenire şi *Jupanul Matei şi Barbu*; iar altă jumătate din aceste sate a dat mănăstirei, *Jupan David Postelnicul şi Jupâneasa lui Maria.* (Arh. St. cond. Brânc. No. 2, pag. 89/1073; vezi acelaş document la pag. 142—3 Acad. Rom. Ms. 2070.)

1603 Decembrie 28. (Arh. St. Schitu de un lemn pach. 18 dõc. 2 orig. slav. perg. cu traducere.) Hrisovul Radului Voevod nepot lui Basarab Voevod prin care dă poruncă

www.dacoromanica.ro

Jupânesei Calei din Brâncoveni, şi cu fii săi câţi D-zeu îi va dărui ca să-i fie satul Pirăia ot sud Mehedinţi, fiindcă a fost acest sat al *Jupânesei Calei*, al ei de moştenire de la *Jupan Danciul biv vel Dvornic părintele Jupânesei Calei.* Apoi *Jupan Danciului* i s'a întâmplat moarte în ţara Ungurească şi a avut mare nevoie în ţară străină de sărăcie, şi n'a avut cu ce să se pomenească la moartea lui, iar Doamna Stanca ea s'a întâmplat acolo şi n'a vrut să lase pe acest boier mai sus zis fără slujbă şi fără pomenire la moartea lui, ci a dat şi a cheltuit 8000 bani gata.

La urmă, Doamna Stanca ea să înţelese cu *Jupâneasa Calea* şi îşi ceru banii, dar *Jupâneasa Calea* ea bani n'a avut să se plătească, ci a lăsat acest sat zălog la Doamna Stanca, şi îl ţinu multă vreme până când să vie în ţară, până în zilele D-mele, la Episcopia Râmnicului şi trimise Doamna la acei bani.

Apoi *Jupâneasa Calea* când a văzut scrisoarea Doamnei, intr'acel cias ea trimise banii toţi de olac, dar când ajunseră cu banii, *Doamna Stanca se află moartă de ciumă*, iar Balea Spătarul el i-á luat banii şi i-a cheltuit la moartea Doamnei Stancăi, la îmormântarea ei.

Şi s'a rëscumpărat acest mai sus numit sat Pirăia cu 8000 bani gata înaintea părintelui Episcop Efrem de la Rîmnic, a Vistierului Radu den Cepturoaie şi Panaiot de la Ocnoh, i Borcioiul, lanoş Comis i Popa Stan Clisiar, şi înaintea a tot soborului din sfânta Episcopie şi înaintea multor orăşeni oameni buni, şi înaintea *maicii Doamnei Stancăi, anume Maria Călugăriţa* şi înaintea Doamnei Floricăi [1]) şi să fie martori toţi cei mai sus numiţi oameni, că a dat *Jupâneasa Calea* toţi banii în mâna lui *Balea Spătarul, nepotul Doamnei Stancăi* şi a cheltuit toţi banii la îngroparea ei.

De aceia am dat şi D-mea acest mai sus numit sat Pirăia, *Jupan Stanciului Postelnicul şi Jupânesei Calei* ca să le fie moşie de moştenire şi ohavnic lor şi fiilor lor.

Asupra faptelor relatate prin hrisovul pe faţă, cum şi printr'acela cu data din 1597 lunie (ori Iulie?) 30 şi din anul 1646 Ianuarie 4, mai găsim următoarele rezumate :

1746 (7254) Aprilie 30 (Arh. St. Schitul de un lemn pach. 18 doc. 4) copie după original.

Barbu Hargitoianul, cu un hrisov dela $\frac{7105}{1597}$ al Mării Sale răposatului Mihaiu Vodă, cere de la D-lui Toma Guliano biv vel Stolnic şi de la Costandin i Mihaiu şi Radul, nepoţii d-lui Vâlcului Mogoşescul biv vel Serdar ginerile Barbului Filieşanul biv vel Comis, ca să iea supt stăpânirea lui tot satul Piriia, stj. 3300. Acest hrisov este dat pe numele Doamnei Stancăi a Mării Sale Mihai Vodă în care scrie că, murind *Vornicul Danciul în ţara Ungurească*, iar Doamna Stanca l'au fost căutat cu pomeniri, cheltuind aspri 20,000 şi pentru acei bani i-ar fi dat *Vorniceasa Stanca a Vornicului Danciului*, satul Piria şi Doamna Stanca l'au fost dăruit Oprei Postelnicului.

D-lui Toma Guliano biv vel Stolnic şi numiţi nepoţii ai Serdarului Vâlcul Mogoşescul arată un hrisov cu leat 7112, al Mării Sale rëposatului Radul Vodă ce l'au fost dat *Jupânesei Calei din Brâncoveni, fata acelui Dvornic Danciul*, în care scrie că acest sat Piria era pus zălog la Doamna Stanca a Mării Sale Mihaiu Vodă drept aspri 8000, care bani i-au fost cheltuit Măria Sa cu pomenirile *Vornicului Danciul*, iar în urmă a fost trimis *Jupâneasa Calea*, Doamnei Stancăi acei bani, încă fiind Măria Sa la M-rea Râmnicului.

Arată şi alt hrisov al Mării Sale rëposatului Matei Vodă cu leat $\frac{7154}{1646}$ în care scrie că

1) De sigur, fica lui lui Mihai Vodă cel viteaz.

www.dacoromanica.ro

satul Piria au fost de baştină al Mării Sale, şi încă din boierie, în zilele răposatului Gavriil Moghilă Vodă au vîndut 2 părţi Slugerului Dumitru Filieşanul, iar a 3-a parte au vândut-o unui Vîrjoghe de la Hărgitoaia, însă numai moşia fără rumâni.

Barbul Hargitoianul, văzând cele ce au scris Măria Sa răposatul Matei Vodă printr, acest hrisov, s'au odihnit şi el. Hrisovul ce'l arăta el, fiind foarte vechiu şi de nici o treabă, s'au luat şi sau dat d-sale Stolnicului Tomei, iar lui i s'au dat copie după hrisovul Mării Sale Matei Vodă, întărită cu iscăliturile noastre.

Hotărîm, ca d-lui Toma biv vel Stolnic cu numiţii nepoţi ai Serdarului Vâlcului Mogoşescul, să stăpânească din Piria 2 părţi, iar Barbul Hargitoianul să stăpânească o parte. Acésta scriem.

1606. Lângă Episcopul de Râmnic, Efrem, să află ca martor într'un zapis a lui Dragomir, ce vinde o ocină în Hotărani, şi *Mafteiu de Brâncoveani.* (Acad. Rom. Cartoanele Ghenadie, II, No. 3.)

1607 Ianuarie 10. (Arh. St. M-rea Brâncovenii, pach. 25 doc. 45.) Radu Vodă vnuc Basarab Vodă dă hrisov către deregătoriul D-sale *Jupan Stanciul vel Paharnic şi Jupânesei lui Calei*, ca să le fie moşie, satul anume Neđeiţa şi satul Marmurele, care sunt în Jiul de jos în gura Jiului, cu toţi vecinicii şi cu toate hotarăle.

Şi iar să-i fie *Jupanului Stanciu vel Paharnic şi Jupânesei lui Calei* satul Vlăduleniı din judeţul Romanaţi, însă pe cât au fost partea *Danciului biv vel Vornic*, şi în judeţul Mehedinţi, satul Recea, tot cu toate hotarele, şi din satul Gogoşii, jumătate de preste tot hotarul şi ţiganii, fiind-că au venit boierii D-nii mele *Barbul şi fratele său Mateiu, feciorii Jupan Danciului biv vel Vornic, împreună cu sora lor Jupaniţa Calea a Jupan Stanciului vel Paharnic* şi s'au tocmit de a lor bună voie înaintea D-nii mele şi înaintea tuturor cinstiţilor diregători ai D-nii mele din Divanul D-nii mele, şi au dat *Barbul şi Matei, sorii lor Jupânesei Calei*, aceste mai sus numite sate şi ţigani, zestre, din dreptele moşteniri ale lor, şi aşa deteră şi se învoiră *Barbul şi fratele său Matei cu sora lor Jupâneasa Calea* şi cu diregătoriul D-nii mele *Jupan Stanciul vel Paharnic* înaintea D-nii mele.

Deci am dat D-nia mea deregătoriului D-mele *Jupan Stanciului şi Jupânesei Calei*, ca să le fie lor aceste mai sus zise sate şi ţigani de moştenire şi ohavnice.

Fără an (1609 ?) Ianuarie 12. (Acad. Rom. doc. $\frac{50}{XLI}$) Radu Vodă dă cartea lui către Neagoe ot varoş ot Piteşti, ca să fie volnic cu cartea D-nii mele, ca să-şi ia dela *Jupâneasa Elca muma lui David Postelnicul de în Brâncoveni*, 6000 de aspri, pentru-că au fost cumpărat Neagoe nişte mori de la *Jupâneasa Neacşa soacra lui David Postelnicu* mai de înainte vreme drept atîţa aspri, iar apoi *David Postelnicul* el au luat acele mori de la Neagoe de le-au vîndut altor oameni; deci iaste Neagoe de atuncea tot cu pagubă.

Drept aceia să fie Neagoe volnic cu cartea D-mele să'şi ia acei aspri deplin de la *Jupâneasa Elca* [1])

Şi iar să fie volnic Neagoe cu cartea D-nii mele şi cu sluga D-nii mele, să'şi strîngă toată datoria de pre la cine va avea . . .

La 15 Ianuarie 7118 (1620?) (Vezi Iorga la pag. 295 în notă, V. Studii şi Doc.) Radu Vodă judecă între *Calea fata lui Danciul Vornicul din Brâncoveni* şi un Avram Postelnicul fiul Logofătului Borcea.

1) Elca sau Ilca este prescurtarea în mângâietură din numele Elenca sau Ilinca.

www.dacoromanica.ro

Calea ţinuse pe Calotă Banul, ce fusese căsătorit întâi cu mama lui Avram. La moartea lui *Calotă*, Avram caută la *Calea* zestrea mamei sale şi află într'o salbă 80 de galbini lipsă, *Calea-l* împacă la judecată, dându-i 60. (Arh. St. Brâncovenii IX, 8 orig. slav.) [1]).

1610 Aprilie 10. Document pentru satele Goleşcii, Băltenii şi Slănicul (Vezi Acad. Rom. doc. 17 pach. 41 orig. slavon) vorbeşte de:

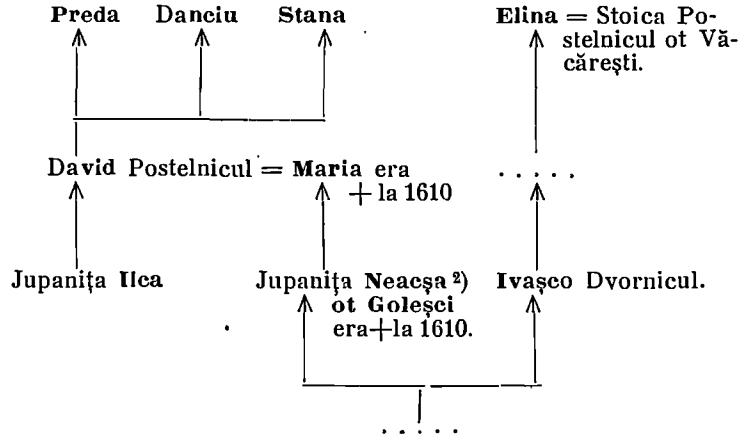

1610 Aprilie 30. (Acad. Rom. doc. $\frac{17}{XLI}$; vezi traducerea românească la Acad. Rom. $\frac{123}{XXIX}$. Vezi Acad. Rom. şi doc. $\frac{50}{XLI}$.) Hrisovul Radului Voevod vnuc Basarab Voevod către

1) *1610 Ianuarie 15.* (Arh. Stat. M-rea Brâncovenii pach. 9. doc. 8.)

Radu Vodă vnuc Basarab Voevod dă hrisov *Jupânesei Calei fata lui Jupan Danciu Vornicul din Brâncoveni*, ca să fie slobodă de către Avram Postelnicul feciorul lui Jupan Borcea Logofătul, pentru o prigonire ce a avut înaintea D-mele cu Avram Postelnicul şi aşa pîrâ Avram Postelnicul că pe vremea care a fost ţinut *Jupan Calotă Banul* pe mumă-sa soţie . . . (loc alb) . . . i s'a întîmplat moarte. Aşa dar la urmă *Jupan Calotă Banul* a luat pe *Jupâneasa Calea* mai sus zisă, *fata lui Jupan Danciul Vornicul*, dar n'a trecut multă vreme şi s'a întîmplat moarte şi lui *Jupan Calotă Banul*, iar după moartea lui, veniră toţi oamenii lui *Jupan Calotă Banul la Jupâneasa Calea* de i-au cerut toate lucrurile şi sculele lui *Jupan Calotă Banul* şi au adunat tot până la un cap de aţă.

Apoi Avram Postelnicul s'a sculat şi s'a dus şi el şi a cercetat de sculele mume-si şi adună toate, iar la o salbă de galbini el zisĕ că este lipsă 80 de galbini şi aşa pârâ Avram Postelnicul că acéstă salbă de galbini nu a fost a lui *Jupan Calotă Banul*, ci a fost dela mumă-sa soţia . . . (loc alb) . . . mai sus numită.

Apoi Avram Postelnicul apucă pe *Jupâneasa Calea* ca să-i plătească ea acei galbini, iar la acestea *Jupâneasa Calea* aşa sĕ plânse înaintea D-mele ca să jure Avram Postelnicul că n'a fost această salbă de galbini dela *Jupan Calotă Banul*, ci a fost dela mumă-sa. Apoi de va jura Avram Postelnicul, atunci să-i plătească, dar Avram Postelnicul el n'a jurat, ci s'a învoit ei de bună voia lor şi s'au împăciuit şi dete *Jupâneasa Calea* lui Avram Postelnicul 60 de galbini şi a iertat Avram Postelnicul galbini 20. Aşa sĕ învoiră de a lor bună voie şi sĕ împăcară înaintea a tot divanul D-mele ca mai mult altă prigonire întrĕ dânşii să nu fie de acum înainte. De aceia am dat şi D-mea *Jupânesei Calei* mai sus numită, ca sĕ fie în pace de acum înainte şi ea şi fii ei, de către Avram Postelnicul în veci. (Urmează martorii Divanului).

Notez că, *Jupan Borcea Logofătul*, cu multă probabilitate, face parte *din familia Bucşanilor*; iar *Calotă Banul*, probabil este *din familia Cocorăştilor*, fiul lui Vladul Caplea, cel ce a fost ucis la 1568 de Alexandru Vodă sin Mircea Vodă.

2) Despre această Neacşă ot Goleşci, ne vorbeşte pe larg actul din 1598, când să dă hrisov

www.dacoromanica.ro

Jupâneasa Ilca, şi către *nepoţii săi Preda, Danciul şi Stana, feciorii Jupânesei Maria, fata Jupânesei Neacşa din Goleşci*, ca să ţie moşie în satul Goleştii.

Iată documentu în extenso.

Cu mila lui D-zeu Io Radul Voevod şi Domn a toată ţara Românească, nepotul răposatului şi prea bunului Basarab Voevod, dat-am D-mea această poruncă a D-mele *Jupânesei Ilcăi şi nepoţilor ei anume Preda şi Danciul şi Stana feciorii Jupânesei Mariei, fata Jupânesei Neacşii din Goleşti* şi cu feciorii lor câţi D-zeu le va da, ca să le fie lor moşie la sat la Goleşti a 4-a parte, din câmp şi din pădure şi din dealul cu viile şi de preste tot hotarul; iar din apă 2 vaduri de moară însă vadul ce se chiamă la Cenuşă şi vadul cel vechiu din jos, pentru că această mai sus zisă parte de moşie şi cu vadul de moară au fost ale *Jupânesei Neacşii, muma Jupânesei Mariei* dată de zestre de *frate-său Ivaşco Dvornicul*, încă de mai dinainte vreme.

Apoi după moartea *Jupânesei Neacşei* au rămas această mai sus zisă moşie şi vii şi vaduri de moară la mâna *fie-si Jupânesei Mariei.*

Iar după moartea *Jupânesei Mariei, au rămas din trupul ei aceşti feciori Preda şi Danciul şi Stana făcuţi de jupâneasa Maria cu David Postelnicul feciorul Jupânesei Ilcăi.*

Apoi cînd au fost acum în zilele D-mele iar acei mai sus zişi coconi şi cu moaşă-sa *Jupâneasa Ilca*, ei au avut pîră înaintea D-mele cu Stoica Postelnicul din Văcăreşti şi cu Jupâneasa lui Ilina, nepoata lui Ivaşco Dvornicul, de fecior, şi aşa pîrà Stoica Postelnicul şi Jupâneasa lui Ilina cum să ţiie *Preda şi Danciul şi Stana feciorii Jupânesei Mariei, fata Jupânesei Neacşei* numai din sat din Goleşti a 4-a parte, iar din apă numai un vad de moară. Drept aceia *Jupâneasa Ilca şi nepoţii ei Preda şi Danciul şi Stana feciorii Jupânesei Mariei*, au scos o carte a lui Ştefan Vodă şi aşa zicea cartea lui Ştefan Vodă cum să ţiie *Preda şi Danciul şi Stana feciorii Jupânesei Mariei*, tot satul Bălteanii şi din Viţicheşti a 4-a parte şi din Slănic a 4-a parte, şi din Goleşti a 4-a parte şi cu 2 vaduri de moară.

Intr'aceia D-mea am căutat şi am judecat după dreptate şl după lege împreună cu toţi cinstiţii boierii D-mele, şi am dat singur D-mea între dînşii 6 boieri anume: Şerban Dvornicul şi Stanciul Dvornicu şi Radul Crăcian Dvornic şi Carca Dvornic şi Udrişte Logofătu şi Drosul Postelnicu ca să adevereze cum va fi cu dreptul. Drept aceia, acei 6 boieri aşa au adeverit cum ca să ţiie *Jupâneasa Ilca* cu nepoţii ei ce sau zis mai 'sus, numai din sat din Goleşti a 4-a parte şi aceste mai sus zise vaduri de moară, iar cu satul Bălteanii, şi cu Viţicheştii şi cu Slănicul nici un amestec să nu aibă *Jupâneasa Ilca şi nepoţii ei Preda şi Danciul şi Stana* pentru căci cartea lui Ştefan Vodă au fost mincinoasă.

Pentru aceasta am dat şi D-mea *Jupânesei Ilcăi şi nepoţilor ei Preda şi Danciul şi Stana*, ca să le fie lor moşia şi vadurile de moară ohavnice şi stătătoare lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu sĕ clătească dupĕ zisa D-mele. (Urmează martorii Divanului).

---

către M-rea Valea mare ca să ţie moşie la Valea fostă a Jupânesei Neacşei fata Jupânesei Caplei din Goleşti. Pentru că i-au fost dat această moşie Jupânesei Neacşei zestre dela soacră-sa dela Jupâneasa Sara, iar muma Jupânesei Neacşei, Jupâneasa Caplea, ea au făcut această mânăstire ce sau numit mai sus, în locul fetei sale Jupânesei Neacşei, iar după aceia Jupâneasa Neacşa, ea au dat şi au miluit şi o au întărit cu această moşie pre sf. M-re, ca să le fie lor pomană. (Vezi Arh. St. cond. Brânc. I fila 102 cern. 642 creion).

www.dacoromanica.ro

1611 Mai 10. (Arh. St. M-rea Cozia pach. 24 doc. 5.) *Matei Paharnicu din Brâncoveni* este martor, cînd vinde Radu Postelnicul şi soţia sa Anca din Balomireşti, lui Miho Comisul, moşie în Frăsinetul din câmp.

Matei Paharnicul din Brâncoveni împreună cu alţi mulţi boieri au mărturisit înaintea lui Radu Vodă sin Mihnea Vodă, cum că boierii ot Ţînţăreni n'au vîndut satul Balota, ci l'au fost pus zălog la călugării din Cepturoaia.

1612 August 7. (Acad. Rom. doc. $\frac{31}{XLI}$) Radu Vodă sin Mihnea Vodă dă hrisov lui Mihai şi fratelui său Dumitru, feciorii Predei Clucerul din Ţânţăreni, ca să ţie satul Balota.

In acest hrisov sĕ pomeneşte de o mulţime de boieri—probabil ca martori—, cînd a cumpărat Jupan Preda Clucerul din Ţînţăreni satul acesta în zilele lui Radu Şerban Vodă, şi între acei boieri găsim şi pe *Matei Paharnicul ot Brâncoveni.*

1612 Decembrie 8. (Arh. Stat. M-rea Radu Vodă pach. 25 doc. 6.) Radu Voevod sin Mihnea Voevod . . . hrisov lui Ivan Postelnicul . . . ca să ţie moşie în Ştefăneşti, toată partea fratelui său Ţalapie . . . cumpĕrată de Ivan dela nepoată-sa Neaga fiica lui Ţalapie cu 4000 de aspri . . . Apoi sĕ-i fie satul Tâmpenii . . . fost de moştenire *boierilor din Brâncoveni* . . . apoi Ivan a făcut schimb cu *boierii din Brâncoveni*, cu *David Postelnicu şi cu Jupâneasa Calea şi cu Matei Paharnicul*, în zilele Radului Voevod Şerban, de a dat Ivan Postelnicul satul Băileştii . . . iar *David Postelnicul şi Jupâneasa Calea şi cu Matei Paharnicul* au dat satul Tâmpenii . . . Satul Băileştii a fost de moştenire al lui Horvat Stolnicul şi cu satul Piscul Dărvarului pentru că a miluit pe Horvat Stolnicul, marele şi bătrînul răposat Ion Alexandru Voevod, cu satul Băileştii şi cu Piscul Dărvarului, fiindcă a fost trimis Alexandru Voevod pe Harvat Stolnicul ca să învoiască şi sĕ împarţă toate *satele Craioveştilor cu boierii din Brâncoveni* şi cu *Jupaniţa Anca din Coiani*; apoi dupĕ ce i-a întocmit şi le-a împărţit aceste sate, iar Alexandru Voevod el au milut pe Horvat Stolnicul cu satul Băileştii şi cu Piscul Dărvarului . . . pentru buna şi credincioasa slujbă cu care a slujit D-sale, de a împărţit acele sate . . .

Intr'acestea Horvat Stolnicul a avut 2 fii anume: Ţalapie şi Ivan Postelnicul, iar cînd au fost la moartea lui n'a vrut sĕ lase să sĕ certe Ţalapie cu fratele său Ivan Postelnicul dupĕ urma lui, ci le-a împărţit aceste sate de a dat lui Ţalapie satul Piscul Dărvarului, iar lui Ivan Postelnicul i-a dat satul Băileştii.

Apoi când au fost în zilele lui Mihai Voevod, iar *boierii din Brâncoveni*, dînşii au dăruit satul Băileştii lui Mihai Vodă, şi aşa au zis cum că a fost satul Băileştii al lor de moştenire, iar într'aceia Mihai Vodă a luat satul Băileştii.

După aceia când au fost în zilele lui Simion Vodă, iar Ivan Postelnicul dînsul a avut multă prigonire şi cheltuială pentru satul Băileştii cu Episcopul dela Rîmnic şi aşa zicea Episcopul cum că a fost dăruit Episcopiei, *boierul din Brâncoveni*, acest sat din Băileşti...

Apoi Simeon Voevod a dat satul Băileştii lui Ivan Postelnicul . . . şi . . . Ivan Postelnicul nici aşa n'a putut avea liniste ci iarăşi au avut prigonire cu *boierii din Brâncoveni* înaintea Radului Şerban Voevod şi aşa pîrà *boierii din Brâncoveni: Stănciucul cel ce a fost mare Paharnic şi David şi Jupâneasa Calea şi Matei Paharnicul*, cum că a fost satul Băileştii al lor de moştenire.

Apoi Ivan Postelniçul a dat lege 12 boieri *lui Stănciucu şi lui David* . . . dar a rĕmas aceştia de lege.

Apoi *Stănciucu Paharnicul şi cu David Postelnicul* au făcut schimb cu Ivan Postelnicul . . . dând Băileştii pentru Tâmpeni . . .

www.dacoromanica.ro

Ivan Postelnicul are nepot pe Ivan fiul lui Ţalapie care era frate cu Ivan Postelnicul. Apoi să-i fie lui Ivan Postelnicul un ţigan . . . cumpărat dela fii Maricăi din Măldăreşti, cu 2000 aspri . . .

Fără an, probabil din *1615. luna Octombre 20.* (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 22 doc. 21.) Scris-am eu *Matei Paharnicul din Brâncoveni şi Jupâneasa mea Elina* (Năsturel) această a noastră carte feciorului nostru Dumitru şi Jupâneasii lui Lupa, ca să-i fie lui ţigan anume Ion feciorul lui Hassan, pentru că au fost furat Hassan tatăl lui Ion nişte cai; deci domnul (stăpânul) cailor au venit la mine de m'au întrebat scumpăra-mi-voi ţiganul au spânzura-l-va; deci eu am zis că mie nu-mi trebuesc furi de cai, iar cine să va afla să-l scumpere, să-i fie feciorul lui, ţigan de moşie, de nimea clătinat. Deci s'au aflat Dumitru sluga mea de l'au plătit de la domnul (stăpânul) cailor, de au dat aspri gata 2000, de l'au scumpărat de la furci; deci mie încă mi-au părut bine căci l'au scumpărat ca să ne fie şi pomană şi nouă şi părinţilor. Iar cine se va ispiti din neamul meu şi din rudenia mea a sparge această toçmeală şi carte a noastră, acela el să fie proclet şi anatima de 318 sfinţi, şi mărturii încă am pus . . . *nepotu mieu Preda Postelnicul* (sin David) . . . cum să ştie toţi că l-am lăsat eu de l-au plătit, şi să-i fie feciorul lui Ion ţiganu, de moşie lui şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi ai mintrea să nu fie preste zisa mea.

1616 (Vezi Arh. St. cond. Brâncov. No. 1, pag. 40—679—110) Erau: boléri jitelniţev Efimia = Tudoran Slugeru, fimiev i jitelniţev Elinev, i pac Stoica Postelnicul Văcărescu muj (bărbat) jitelniţev Elenev, i jitelniţev Stanev prăva brat stra cedu jitelniţev Elenev isscoje daseznaetsia poso mrsti jitelniţev Elinev daştera Tudoran Sulger . . . drugo del tretai da budi na jitelniţ *Stana ot Brâncoveni* pravă brat straceda jitelniţev Jupaniţev Elenev. . . .

1618 Septembrie 19. Gavril Movilă Voevod dă hrisov scris în Tîrgovişte, pentru mânăstirea Clococioc, de lângă Slatina, pentru jumătate din Ipoteşti, pentru că . . . jumătate de sat, au fost bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină a lui Jupan Dumitru biv vel Dvornic; apoi când au fost în zilele răposatului Mihaiu Vodă, iar Jupan Dumitru Dvornic au vândut această parte a sa . . . jumătate de sat, răposatului Mihaiu Vodă, să-i fie D-sale de baştină; după aceia Mihai Vodă însu-şi au închinat-o . . . la sf. mânăstire a D-sale pe carele au zidit-o şi au înălţat-o din temelie, ca să-i fie vecinică pomenire.

Şi tot au ţinut . . . mânăstirea . . . acel sat jumătate cu bună pace până în zilele Radului Vodă feciorul lui Mihaiu Vodă (Mihnea) . . . iar atunci . . . în zilele lui . . . s'au sculat *un boier puternic anume Fotii biv vel Postelnic*[1]) *carele au fost luat o Jupâneasă*

1) Despre Foti biv vel Postelnic şi despre urmaşii lui iată ce documente mai cunoaştem:

1612 Iulie 29. (7120.) Acad. Rom. doc. 30]XLI. Radu Voevod sin Mihnea Voevod dă carte *Jupanului Foti Vel Postelnic* ca să fie volnic cu cartea D-mele de să ţie un român anume Mâinea feciorul Stoicăi den Stoeneşti, păntru că acest român ce iaste mai sus scris el au fost de moşie din plasa boierilor din Bucşani, lui Udriste Pitariul. Deci feciorii lui Udriste Pitarul ei au vîndut acea parte a lor de ocină toată dela Stoeneşti cu toţi rumânii câţi vor fi fost, lui Drămuş, încă mai dinainte vreame de mult. Iar când au fost acuma în zilele D-mele iar Drămuş el au vîndut toată acea parte de ocină cu toţi rumânii dela Stoeneşti câţi vor fi fost de moşie ai lui Udriste Pitarul, i-au vîndut dregătoriului D-mele ce iaste mai sus scris *Jupanului Foti marele Postelnic* şi cari vor fi răsipiţi rumâni, pre toţi să aibă a-i strînge dregătoriul D-mele, să-i ducă la moşia lor.

Şi când au cumpărat dregătorul D-mele aceşti rumâni dela Drămuş, iar acel român Mâine feciorul Stoicăi el n'au fost atunce în sat ci au fost fugit. Deci când au fost acuma au mărturisi înaintea D-mele mulţi boieri anume: Drăghici Cluceru i Paraschiva Postelnicu i Fiera Logofătu şi

www.dacoromanica.ro

din Brâncoveni, anume Stana, sora Predii Postelnicul feciorul lui David Postelnicul; și așa au zis el atuncea cum au fost cumpărat *David Postelnicul* această jumătate de sat dela Jupan Dumitru Vornic în zilele lui Mihaiu Vodă, iar nu au fost cumpărat Mihai Vodă; apoi cu puterea lui nu au avut cu cine să pîrască, nici nimica, ci au luat această jumătate de sat în sila lui; apoi de atunci până acum tot au răbdat călugării de la sf. mânăstire...

Iar acum în zilele D-mele, călugării din sf. mânăstire ei au avut pîră dinaintea D-mele cu *Preda Postelnicul feciorul lui David Postelnicul din Brâncoveni, și cu jupâneasa Stana, sora lui,* pentru această jumătate de sat . . . din Ipotești.

Și așa pîră ei înaintea D-mele cum au cumpărat *tatăl lor David Postelnicul* această jumătate de sat de la Jupan Dumitru Dvornic, iar Mihaiu Vodă nu au fost cumpărat-o, nici nu au fost dat nici un ban lui Jupan Dumitru Dvornic. . . apoi egumenul. . . au mărturisit dinaintea D-mele cu mulți boieri . . . (între cari și) Stoica vel Comis nepot Jupanului Dumitru Vornic, carele au fost vândut această jumătate de sat lui Mihaiu Vodă, și pe urmă au dat-o la sf. mânăstire, și încă mulți boieri . . . au mărturisit înaintea D-mele, cum n'au vândut Dumitru Vornic această jumătate de sat lui *David Postelnicul,* ci au vândut lui Mihaiu Vodă, și apoi . . . Mihai Vodă au dat această jumătate de sat la mânăstirea D-sale . . .; apoi au rămas *Preda Postelnicul și soru-sa Jupâneasa Stana* de lege și de judecată dinaintea D-mele, cum mai mult amestec și treabă să nu aibă de acum înainte cu această moșie ce sau zis mai sus, jumătate de sat . . . (pag. 177—9 Vol. V. Studii și Doc. de Iorga.)

1620 Mai 20. (Indice Aricescu br. I pag. 100 No. 1233) Gavril Movilă Vodă dă hrisov către Dumitru Postelnicul din Filiași, prin care îi întărește stăpânire pe 2 părți din tot satul Pirea, cu toți rumânii, pre care l'a cumpărat Dumitru Postelnicul de la *Matei Paharnicu din Brâncoveni.*

1620 Iunie 1. Matei Paharnicu ot Brâncoveni este martor la zapisu lui Dumitru sin Dumitru Postelnic ot Slătioara, prin care vinde lui Ivașco vel Vornic satu Crăcenii. (Arh. St. M-rea Radu Vodă, pach. 9, doc. 1).

---

din sat: Stoian i Sava i Negoia i Dobre i Ursu i Stroe și mulți oameni ce nu sânt scrișI aicia, cum l'au vîndut Drămuș pre acel rumân cu alalți și iaste de moșie dentr'acea plasă.

Drept aceia sĕ fie volnic deregătoriul D-mele ce iaste mai sus scris, sĕ'l ducă pre acel rumân la moșia lui și sĕ'l ție cu bună pace ca și alalți rumâni. Și singur a zis D-mea. Scris Neagoe.

1613 Ghenarie 15. (Vezi Acad. Rom. doc. $\frac{34}{XLI}$ și $\frac{19}{XLII}$) Radu Voevod sin Mihnea Voevod dă hrisov către *Jupan Foti vel Postelnic* ca să țiie moșie în Stoenești partea Micului sin Stroe, care moșie fostu-o-au cumpĕrat mai de demult Hadăr Vătaful și Jupâneasa lui Marta încă din zilele lui Mihnea Voevod, de la megiași; apoi Jupan Hadăr Vătaful și Jupâneasa lui Marta ei au ales zestre gineri-sĕu lui Dragomir Logofătul și fetei lor Tudorii dintr'această moșie și cu 2 vaduri de moară să-i fie ei zestre, iar altă jumătate de moșie și cu 2 vaduri de moară au rămas la mâna lor. Apoi Hadăr Vatafu îucă până când au fost viu el le-au împărțit cu Jupâneasa lui cu Marta, și după moartea lui Hadăr Vataful, partea lui o au luat frate-sĕu Drămuș, iar partea Jupânesei Martei dupĕ moartea ei, au căzut la mâna fie-sa Tudorii și a gineri-sĕu Dragomir Logofătul, apoi acum Dragomir Logofătul și cu Jupâneasa lui Tudora ei au vândut toate părțile lor de moșie din Stoenești și cu 3 vaduri de moară lui *Jupan Foti vel Postelnic* drept 29300 aspri gata.

1621 Decembre 5. (Vezi Acad. Rom. doc. $\frac{100}{XLI}$ orig. românesc) Scris-am eu Ivașco feciorul lui Dărmoși ot Vlădeni acest al meu zapis, să fie la mâna Jupanului Nicolei biv vel Vistier, cum să se știe că au fost vândut de tată-meu Drămoș un rumân pre nume Florea, lui *Fotea Postelnicu*; iar când au fost acum în zilele Radului Voevod în domnia lui al 2-lea rând, iar acest rumân n'au fost al nostru ci au fost a lui Drăghici ot Brănești; deci pentru Florea eu i-am dat pre Tudoran rumânu meu ot Stoenești, ca să-i fie rumân de moșie (urmează martori boierii Divanului).

www.dacoromanica.ro

1621 (*7129*) *Martie 17.* (Orig. rom. la Arh. St., M-rea Brâncovenii și Mamu, pach. 21 doc. 1) Diata Jupânesei Dragna, întocmind de rândul moșiilor părinților și a mòșilor ei, însĕ din partea moșului ei Stoicăi și a moașei ei Voicăi și partea mamei Stoica și partea mamei Buicăi și partea ei, ce le lasă în mâna nepoților ei prĕ nume Stroe și Pătrașco și Giurgiu. Mărturii a pus mai mulți boieri între cari și *Matei Paharnicu.*

1622 Martie 1. Mitropolitul Luca dă cartea lui la mâna boierilor *Jupan Gorgan biv vtori Vornic și Jupânesei lui Stana*, ca să ție în pace moșia ce i sĕ cade, dela vară-sa Elina, nepoata rĕposatului Ivașco Dvornicul, ce au fost Jupâneasa Stoicăi Postelnicul ot Văcărești. pentru care moșie au tras pîră Jupâneasa Stana cu Stoica Postelnicul și cu Jupâneasa Efimia mama Jupânesei Elinei, pentru moșiile și bucatele ei, că Jupânesei Elinei coconi nu i-au rĕmas din trupul ei. (Vezi Acad. Rom. doc. 335 pach. XXIX).

1622 Iunie 20. Radu Voevod dă hrisov scris în Târgoviște, către *Mateiu Paharnic* și *Preda Postelnic, fii (de sigur : fiul) lui David Postelnic ot Brâncoveni, și sora lor* (de sigur: lui) *Jupaniță Stana* și cu fii lor, câți D-zeu îi va dărui, pentru Epoteștii din Olt, jumătate, pentru că este a lor bătrînă și dreaptă moșie și de baștină și din ceia l'altă jumătate de sat jumătate . . . însă toată partea lui Dumitru Dvornic, ori câtă sĕ va alege ; pentru că această jumătate din jumătatea din Epotești, o au cumpărat *David Postelnicu tatăl Predii Postelnicul și al Jupânesii Stanii*, dela Dumitru Vornic încă din zilele răposatului Mihail Voevod, drept 15000 aspri gata.

Iar după aceia, când au fost in zilele lui Șărban Voevod, au avut boierii D-mele *Mateiu Paharnic și Preda Postelnic și sora lui Stana Dvorniceasa* pîră cu călugării de la mânăstirea de la Clocociov . . . pentru cea jumătate din jumătate din Epotești, carea este partea lui Dumitru Dvornic, și așa au pîrît călugării de la Clocociov înaintea lui Șărban Voevod, cum că au cumpărat rĕposatul Mihaiu Voevod această jumătate din jumătatea din Epotești de la Dumitru Dvornic, de au miluit și au închinat-o această moșie la mânăstire la Clocociov, și cum au întors Dumitru Dvornic toți banii lui *David Postelnic* înapoi și au rĕmas partea lui Dumitru Dvornic pe mâna lui Mihail Voevod. Iar Șerban Voevod au căutat . . și au judecat . . . și bine au adevĕrat cumcă au cumpărat această mai sus zisă parte din Epotești, *David Postelnic, tatăl Predii Postelnic* și al *Jupânesii Stanii*, de la Dumitru Dvornic cu bani gata, și cum-că n'au întors Dumitru Dvornic banii lui *David Postelnic* înapoi, nici au cumpărat-o Mihai-Vodă, nici au avut călugării nici o treabă și au rĕmas . . . călugării de lege . . .

Iar în zilele D-nii mele . . . în domniea dintâiu, iarăși au ridicat pîră înaintea D-mele călugării . . . și așa pîră ca și înaintea lui Șărban Voevod . . . și iarăși au rĕmas de lege . . .

Așijderea și în zilele lui Alexandru Voevod . . . și a lui Gavriil Voevod . . . iarăși au ridicat călugării pîră cu boierii ce sau zis mai sus și . . . au rĕmas de lege . . . și dinnaintea lor.

Iar acum . . . în domniea a 2-a . . . acești călugări . . . și cu Stoica Spătarul feciorul lui Dumitru Dvornic, ei au avut pîră înaintea D-mele cu *Matei Paharnic și cu Preda Postelnic și cu sora lui Jupâneasa Stana*, și așa pîră călugării la Divanul D-mele, cum că au cumpărat Mihaiu Vodă această parte din Epotești . . . de la Dumitru Dvornic, și o au dat sf. mânăstiri și cum că au întors Dumitru Dvornic toți bănii lui *David Postelnicul* înapoi . . . Am găsit D-mea cartea lui Nicola Voevod și . . . Șerban Voevod . . . și a

www.dacoromanica.ro

D-mele din domnia dintâiu . . . şi Alexandru Voevod . . . şi Gavril Voevod, de rĕmas cum că tot d'auna au rĕmas călugării de lege, şi bine am adeverit D-mea cum că au cumpărat această parte . . . jumătate din jumătate . . . de sat, *David Postelnicul* dela Dumitru Dvornic şi călugării nici o treabă nu au . . . şi au rămas şi călugării şi Stoica Spătarul de lege . . . şi să dea Stoica Spătarul feciorul lui Dumitru Dvornic, călugărilor altă moşie pentru moşie, iar cu partea lui Dumitru Dvornic nici un amestec să nu aibă.
(pag. 179—181 V.V. din Studii şi Doc. de Iorga. 1903.)

1623 Martie 20. (Acad. Rom. doc. $\frac{19}{XLII}$) Act din care extragem că *Vişa sin Fota biv vel Postelnic şi soţia lui Stana*, ea (Vişa) era nepoată lui Necula biv vel Vistier, şi că Vişa era = cu Stroe Logofătul.

Apoi tot în acest act zice că, Costandin sin Necula Slugerul are moşie în Sărăţeni, ce o au vândut lui Necula biv vel Vistier. Această moşie împreună cu moşia Stoeneştii din Prahova şi cu altele, le-au dat Jupan Necula Vistieru zestre nepoatei sale Jupânesei *Vişei, fata lui Jupan Fota biv vel Postelnic.*

1624 (7132) Mai 28. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 1, doc. 1). Hrisovul lui Alexandru Vodă sin Radu Vodă către M-rea Brâncovenii, ca să ţie satul Potlogii, partea Jupânesei Dragnei dată mânăstirei de această Jupâneasă în zilele părintelui D-sale Radului Voevod la leat 7128/1619 Octombre 5, pentru că s'au îngropat în această mânăstire trupul ei, al bărbatului ei Dima Postelnicul şi al fetelor lor anume: Voica şi Stanca.

In zapisul de miluire (din 7128) al Jupânesei Dragnei sunt mărturii anume: din Văleni Mihail Postelnicul, din Greci Preda Slugeru, *din Brâncoveni Matei Paharnicu şi Preda Postelnicu* (viitorul mare Ban al Craiovii).

1625 Iulie 16. (Acad. Rom. doc. 19/XLII orig. slav. perg. cu trad. rom.)

Hrisovul lui Alexandru Vodă sin Radu Vodă nepot lui Mihnea Vodă, strănepot bătrînului Alexandru Vodă, către *Jupan Nicola biv vel Vistier*, ca să ţiie moşie la Stoeneşti, partea Jupanului Stoicăi biv vel Logofăt, care moşie a cumpărat'o dela Jupaniţa Evdochia a Jupanului Stoicăi biv vel Logofăt, drept 30,000 aspri gata, şi cu toţi vecinii, în zilele răposatului părintelui D-sale Radul Vodă, întru al 2-lea domnie, când a fost rĕmas săracă şi cu nevoie multă Jupâneasa Evdochia, după moartea boierului ei rĕposatul Stoica Logofătul.

Şi iar au cumpărat *Jupan Necula Vistierul* o moară pe moşia Dlăbăneştilor în apa Prahovei, de la Radul şi de la toţi megiaşii, drept 64 de galbini.

Şi iar au cumpărat *Necula Vistierul* la Stoeneşti partea Micului toată şi a altora, care toate cumpărate sunt de Hadăr Vataful şi de Jupâneasa lui Marta, încă din zilele moşului D-sale Mihnea Vodă, iar dupĕ aceia, Hadăr Vătaful şi Jupâneasa lui Marta, ei le-au dat zestre unei fete a lor anume Tudora, aceste moşii, jumătate şi cu 2 vaduri de moară, iar cea l'altă jumătate de moşie şi cu 2 vaduri de moară au rămas la mâna lui; iar după aceia Hadăr Vătaful, el o au împărţit în două cu muierea lui cu Marta, iar dupĕ moartea lui Hadăr Vătaful partea lui o au ţinut frate-său Drămuş, (acest Drămuş, a avut fiu pe Ivaşco) iar partea Martei, după moartea ei iar au căzut la mâna fetei ei Tudorei şi a ginere-sĕu Dragomir. Apoi când au fost în zilele părintelui D-sale Radului Vodă, iar Dragomir Logofătul şi Jupâneasa lui Tudora au vîndut toată partea lor de moşie şi cu 3 vaduri de moară şi cu toţi rumânii drept 20900 aspri gata.

Şi iar să ţie *Necula Vistierul* o moşie la Stoeneşti a Jupânesei Voicăi, nepoata Salomiei călugăriţei, toată partea ei, ori câtă s'ar alege, pe unde este cumpărat dela Jupâneasa Voica.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să ţiie *Necula Vistierul* o moşie la Dărmăneşti, în judeţul Prahova, partea Margăi toată şi partea Bărcănesei toată, din Prahoviţa până în Prahova cea mare, unde să hotăraşte Dărmăneştii cu Stoeneştii, pe unde este cumpărată de Miriţă Cojocarul de la Jupaniţa Stana a Ducăi Dvornicului şi de la feciorii ei Petru Diacu şi Radu, drept 5200 de aspri gata.

Şi iar au cumpărat *Necula Vistierul* moşie la Sărăţeni stj. 27 de la Costandin sin Neculei Slugerul, drept 1600 de aspri.

Şi iar au cumpărat *Necula Vistierul* moşie în Sărăţeni, dela Necula şi Sava feciorii lui Mihai Murgeanul.

Şi iar au mai cumpărat *Necula Vistierul* de la Hrizea Portariul, satul Şipoatele din Judeţul Teleorman, drept 23000 aspri gata.

Apoi deregătoriul D-sale, *Necula Vistierul*, el au dat aceste moşii toate şi cu rumânii, cu morile şi cu tot venitul, *zestre nepoatei sale Jupaniţei Vişei, fata Jupanului Fota biv vel Postelnic*, care danie o întăreşte şi D-sa acum.

1625 (7133) August 23. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 15 doc. 9.) Hrisovul lui Alexandru Vodă feciorul Radului Vodă către sluga D-sale Ionaşco Postelnicul fiul lui Miroslav Logofătu, ca să ţie toată partea Radului Paharnicu, din Ghitioara, jumătate de sat, ce o cumpărase Ionaşco Postelnicul din Cătun, de la Radul Paharnicul, drept 14000 de aspri gata şi drept una plaşcă de grână în preţ de 2000 de aspri, iar Radul Paharnicul a vîndut'o dinaintea cinstit dregătorului D-sale Jupan Papa vel Dvornic, fiind faţă mărturii *Jupan Gorgan biv vel Stolnic, Preda Postelnic Brâncoveanul* şi alţii.

1628 Noembre 17. (Arh. St. Mitrop. Buc. paçh. 264/83 netrebnic, doc. 1.) *Jupan Matei biv vel Agă* este martor în zapisul lui Preda Slugeru Floricoiu (Grecianu).

1628 Decembre 14. (Arh. St. condica No. 2 a M-rei Bistriţa pag. 244/856.) *Jupan Matei biv vel Agă* împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

1629 Ianuarie 16. (Arh. St. condica III a M-rei Bistriţa pg. 91 (114) verso.) *Jupan Matei Aga* împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

1629 Februarie 27. (Arh. St. condica No. 2 a M-rii Bistriţa pg. 245 (857) *Jupan Matei biv vel Agă* împreună cu alţi boieri, este martor într'un zapis, scris în Bucureşti.

1629 Aprilie 27. (Studii şi Doc. de Iorga Vol. V pg. 438—9.) *Matei biv vel Agă* este martor la un zapis.

1629 Mai 15. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 109 doc. 7, slavon.) Alexandru Voevod dă hrisov mai multor oameni din satul Slănicul de jos în judeţul Muşcel, foşti ei vecini ai lui Ivaşco din Goleşti, fost mare Vornic. La 1626 ei s'au răscumpărat de *Gorgan fost mare Spătar şi de Stana soţia lui* şi de *fiica lor Viţa din Brâncoveni*, cu 150 de galbini gata.

1629 Decembre 5. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 18 doc 12.) Zapisul megiaşilor din Laz prin care să vînd a fi rumâni cu moşia lor cu tot, Jupanului Aslan ce au fost mare Vornic, acum în zilele lui Alexandru Voevod sin Iliaş Voevod. Ca mărturii au fost mai mulţi boieri printre cari, cel dintâi era : *Matei ce au fost mare Agă.*

1630 Aprilie 24. (Studii şi Doc. de Iorga Vol. V pg. 440—1.) *Matei Aga* este martor la un zapis ; a să vedea acolo, copiată şi iscălitura lui.

1630 Mai 14. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 305/114 netr. doc. 2.) *Matei Aga* [1]) este martor la un zapis.

---

1) La Arh. St. M-rea Radu Vodă pach, 10, găsim un document prin care Leon Vodă confiscă averea lui *Matei Aga din Brâncoveni.*

www.dacoromanica.ro

1630 Noembrie 18. (Acad. Rom. doc. $\frac{60}{XLII}$ orig. românesc.) Leon Vodă dă cartea lui, *Jupanului Stroe Logofătul* (acesta este Stroie Hiera vel Vistier tatăl lui Efstratie vtori Vistier care a fost ginere lui Nicolae Pătraşco Vodă) ca să fie volnic a ţinea satul Goleştii şi Criva şi Epoteştii i Urzica i Gogoşii i Marmur şi ţiganii, pentru că aceste sate şi ţigani, îi sunt date *zestre de la socru-sĕu Jupanul Fota Postelnicu şi de la soacră-sa Jupâneasa Stana.*

Deci D-mea am vrut să le iau pe seama domnească pentru *Gorgan Spătarul*; deci dacă am adevărat şi am aflat D-nia mea că n'au avut *Gorgan Spătarul*[1]) nici o treabă cu acele sate şi ţigani, ci au fost *de zestre*, boierului D-nii mele *Stroe Logofătul*, D-nia mea iar le am dat să fie pe mâna lui, alt nime treabă şi metéh să n'aibă cu acele sate şi ţigani.

1631 Octombre 3. (Arh. St. M-rea Brâncovenii pach. 14 doc. 4.) Leon Vodă, dă Ivanei şi bărbatului ei Stanciu din Vlăduleni ot sud Romanaţi, ca să ţiie moşie în Studina,

1) Ne îndoelnic lucru este că Gorgan Spătarul trebue să fi comis vr'o greşală faţă de Leon Vodă, de vreme ce vrea să-i ia averile şi să le confişce pe seama Domnii.

Şi oare, care să fie acea vină de care s'a făcut culpabil acest Gorgan Spătaru, faţă de Leon Vodă ?

Lucru să explică foarte uşor, răsfoind cronicile în cari vom găsi că, Leon Vodă a dat Judeţu Romanaţi, lui Matei Aga din Brâncoveni ca să'l ţiie de birărie. Dar erau birurile multe şi grele şi atunci se sparseră toate Judeţele de peste Olt, în domnia lui Leon Vodă.

Matei cu boierii lui văzând că nu pot strînge birul cât cerea Leon Vodă, pribegiră şi ei în ţara Ungurească la Haţeg, soţi având pe Aslan Vornicul, Mihai Spătarul Coţofeanul, *Gorgan Spătarul*, Barbu Paharnic Brădescu, Dumitru Slugeru Filişanu, Mitrea Vistieru şi alţii, lăcuind cu toţii la un loc, bine primiţi de Racoţi Gheorghe Craiu.

Aşa dar, acesta este motivul pentru care Leon Vodă vrea să-i confişce averea.

Cu privire la persoana lui Gorgan Spătarul mai avem şi alte surse pentru a afla cine este, căci—după acte—el nu e un nume fictiv ori greşit şi nici nu poate fi un om de rînd, de vreme ce îl găsim printre boierii Divanelor Domneşti, încă din anul *1616*. Aşa în *1616* îl găsim ca *vel Stolnic* sub Alexandru Vodă Iliaş (I-a domnie).

Tot ast-fel în *1617* sub acelaş Voevod.

Idem „ *1618*, idem.

Apoi în *1620* îl găsim ca *vel Comis* sub Radu Vodă sin Mihnea Vodă (a II-a domnie.)

Idem în *1621*, idem.

In *1622* îl găsim ca *vel Paharnic* sub acelaş Voevod.

Idem în *1623*, idem.

Idem în *1623* sub Alexandru Vodă sin Radu Vodă.

Tocmai în *1628* sub Alexandru Vodă sin Iliaş Vodă în a II-a domnie a lui, îl găsim pe acest Jupan ca *vel Spătar*. De aci înainte nu 'l mai găsim prin divane.

De sigur că a pribegit în Ardeal, după cum Cronicile ne spun, chiar sub Voevodul, care la 1632 îi întinde cursa de a merge la Moldova unde îl ucide, (vezi Anonimul, Cronicarii T. 3 pg. 84.) — şi tot sub acelaş Voevod îl vedem pentru prima dată că apare în documentele noastre; de unde dar deducem că, el era de origină Moldovean, venit cu acel Voevod când a ocupat Tronu Munteniei pentru I-a oară.

Atrag tot odată atenţia cetitorilor că nu trebue să se confunde Gorgan marele Spătar, cumnatul (depărtat şi numai prin femei) lui Matei Vodă, sau mai exact zis : ginerile lui David Postelnicul din Brâncoveni, cu un alt omonim pe care îl găsim într'un document dela Acad. Rom. doc. XXI]270, cu data de 14 Mai 1654. Printr'acest document Costandin Şerban Vodă, în adevăr întăreşte stăpânirea unui ţigan, lui Cârstea luzbaşa de Roşii, pe care 'l cumpărase dela *Gorgan* şi dela fraţii lui, *feciorii lui Drăguşin Paharnicu.* Acest Drăguşin este pomenit ca Spătar şi într'un document din *1646* al lui Matei Vodă. (Ibidem 117]LXIX). Acest din urmă Gorgan este prin urmare cu totul diferit de cel dintâi.

www.dacoromanica.ro

care moşie a fost a *Danciului Vornicu şi Calotă Banu şi a Jupânesei lui Calei şi a fraţilor ei*: *Barbu i Matei Postelnicul* încă de mai nainte vreme; apoi aceşti boieri au miluit pe cei de mai sus.

1633 Martie 10. (Aricescu, Indice, br. I.) Investitura lui Matei, ca Voevod al Munteniei, să pune la data aceasta.

La 1633 Mai 13. (Vezi Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 14 doc. 5.) Matei Voevod dă lui Stanciu şi Jupânesei lui Ivana fina lui Matei Vodă, ca să ţiie ocină în Studina a Arvăteştilor, care moşie a fost dată de D-sa (Matei Voevod) şi de părinţii D-sale, *Danciu Vornicu i Jupaniţa ego Stanca din Brâncoveni.*

Din documentu cu data de *1634 Ianuarie 22*, (vezi Revista pentru Ist. Tocilescu, Anul I pag. 183 şi Mag. ist. Tom. I pag. 206—209) reiese că moşia Isvoranii a vândut-o *Jupâneasa Stana a Jupanului Gorgan Spătaru*, lui Muşat Vistieru.

1635 Ianuarie 20. (Acad. Rom. doc. $\frac{102}{XI}$ sau XL (?) Matei Vodă dă hrisov către *Stana Spătăreasa şi către fratele ei Preda Spătarul ot Brâncoveni, nepoţii lui Ivaşco Dvornicul ot Goleşci*, ca să ţiie satul Goleşcii din sud Muşcel i Padu.

1635 Ianuarie 23. (Arh. St. Mitr. Buc. pach. 109 doc 8.) Matei Vodă dă hrisov *Jupânesei Stanei Spătăresei şi ficei ei Vişa, soţia lui Pan Stroe fost mare Vistier*, pentru moşia şi vecinii din Slănicul de jos, judeţul Muşcel.

1636 Noembre 10. (Acad. Rom. 17/XLIII.) Hrisov din care să dovedeşte că mânăstirea Slobozia este făcută de Matei Vodă şi a închinat-o la mânăstirea Dohiari din Sfeta-Gora. Îi întăreşte stăpânire peste satele: Fundenii în judeţul Ialomiţa, partea lui Mihai Paharnicul sin Negrilă Logofătul, ot Bueşti, dela care a cumpărat-o cu 70 de aspri.

Mai dăruieşte şi moşie în Sărăţeni, stj. 1800, cumpărată dela Dumitraşco Postelnicul feciorul Neculii Vistierul, cu 250 aspri.

1637. A se vedea documentul publicat la pg. 115 din «Costandin Căpitanu Filipescu» de N. Iorga, 1902, foarte interesant pentru un război ce a avut Matei Vodă cu oştile moldoveneşti, conduse de Vasile Vodă Lupu al Moldovei. [1]).

1638. (După Ef. spit. civile de d-l Găleşescu, pg. 963.) Intr'acest an a zidit Matei Vodă schitul Măxinenii din judeţul Rîmnicu-Sărat.

1638 Februarie 20. (Acad. Rom. în copie.) Matei Vodă dă carte ca să-i fie lui, jumătate de sat ce să numeşte Hamzeştii şi de la Amarul sud Saac . . . care au fost cumpărate de boierul Dumitru Dudescul biv vel Vistier, dela Stanciul Postelnicul dela Pade şi dela feciorii lui, încă în zilele răposatului Alexandru Voevod sin Radu Voevod.

Iar în zilele D-mele, boierul D-mele Dumitru Dudescu Vistieru împreună cu fie-sa Maria Jupâneasa Predei Slugerul feciorul Buzincăi vel Comis, ei au vîndut D-nii mele acest jumătate de sat din Hamzeşti, pe care l'au fost dat Dumitru Vistierul zestre fie-si Marii, drept ughi 110 . . .

Martori iscăliţi în zapisul de vînzare erau . . . dela Sărata Barbul Iuzbaşa de Cervenia şi alţii.

Şi am cumpărat însu-mi D-mea acest sat . . . pe banii D-mele drepţi, din venitul satelor D-mele ce am avut singur D-mea de baştină, dela boierîme, dela părinţii D-mele . . şi să fiu volnic a o milui ori la mânăstire sau alt unde voi vrea . . .

1) După Socotelile Braşovului de N. Iorga, acest război ar fi avut loc în 1637 Octombre—Noembre.

www.dacoromanica.ro

1638 Iulie 10. (Vezi copia de pe pisania mânăstirii Căldăruşani, scoasă de mine, în coll. mea de acte.) La data acésta începu Matei Vodă să zidească mânăstirea Căldăruşanii şi la Octombre, tot într'acest an, a terminat-o de zidit. [1]).

1640 (?). (Extras din ziarul «Aurora» din Roşiorii de Vede, No. 120, anul II, din 11 Septembre 1897.) Matei Vodă împreună cu rudele ce i sĕ trag după mumă-sa anume, Jupan Diicul marele Spătar, şi Drăguşin marele Paharnic, au zidit mânăstirea Ţigănia anume Drăgăneştii, fiind veche şi stricată, având ctitorie despre mama lui Matei Vodă.

1641 Mai 26. (Copie după pisanie în coll. mea de acte.) La data aceasta a zidit Matei Vodă biserica din Gherghiţa judeţul Prahova, în numele mucenicului Procopie, căci luând el întru ajutor pe acest sfint când avu războiu la Nănişori pe Ialomiţa cu Vasilie Vodă şi biruindu-l, pentru acéstă biruinţă zidi biserica despre care e vorba mai sus.

1643 Ianuarie 16. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 2 netr. doc. 106.) Hrisov dat mănăstirei Bistriţa, ca să ţiie satu Potelul din sud Romanaţi, dăruit de *Banu Barbu din Craiova şi cu fraţii lui*: *Pârvu Vornicu*, *Danciu*, *Negoiţă şi Radu.*

1644 Mai 13. Vezi rezumatu documentului, la pg. 247 (Vol. II), mai sus.

1644 August 8. (Acad. Rom. doc. 64 pach. 43.) Iordache Vornicul ot Cozleci vinde satul Berteştii din Ialomiţa, *Doamnei Ancăi*, ce îl cumpărase de la Jupâneasa Maria ot Bucov (Bucoveancii), în zilele lui Leon Voevod. Apoi acum, după ce *au venit din pribegie Doamna Anca*, simţind că au intrat el între moşiile d-lor, nu s'au suferit ci numai decât l-au tras la pâră şi la divan, ca să-i lapede banii.

1645. Matei Vodă împreună cu soţia lui, Doamna Elena au zidit mânăstirea Soveja (Moldova), cu voinţa lui Vasilie Voevodul Moldovii. (Ist. a 40 biserici pg. 186 de Pr. M. Dumitrescu).

1646 Ianuarie 4. (Arh. St. Schitu de un lemn pach. 18 doc. 3 orig. slav. perg. cu traducere, foarte bine conservat.)

Hrisovul lui Matei Basarab Vodă către boierul D-sale Dumitru Slugerul Filişanul ca să ţie satul Piräia, *care sat au fost al D-sale de moştenire, de la părinţii D-sale*, de mai nainte vreme; apoi în zilele lui Gavril Moghilă Vodă la leat 7128 (1620) *pe când era D-sa boier*, iar D-sa au vîndut 2 părţi, cu vecinii, boierului D-sale lui Dumitru Slugerul Filişanul drept 32000 peniazi gotovi, iar a 3-a parte din sat din Piräia au cumpărat-o Vârjoghe ot na Härjätoae, iarăşi atunci, moşie fără rumâni.

1649 Februarie 10. (Pg. 97 Socot. Braşovului de N. Iorga.) Cu data acésta avem o scrisoare a Doamnei Elena, sora a lui Udrişte Năsturel. Ea tipări, pe socoteala ei, Penticostariul slavonesc, terminat tocmai în acest an; deci muri în August 1653 şi fu îngropată în biserica domnească dela Tîrgovişte.

1649 Martie 30. (Acad. Rom. doc. dăruit de Minist. de externe la 24 Decembre 1904.) Io Mateiu Voevod, dat-am D-mea zapisul D-mele *dimpreună cu nepotu-mieu Preda vel Clucer Brâncoveanul*, ca să fie de bună credinţă la mâna boierului D-mele Jupanului Socol Clucerul, cum să se ştie, când au fost acum în zilele D-mele vă leat 7153, iar D-mea

1) In pisanie apoi să mai zice că, la 1778 s'a meremetisit de Arhiepiscopul Kir Filaret şi s'a hărăzit de Stareţul Arhimandritu Kir Gheorghe la 1792, care împreună cu ctitorii au înzestrat-o cu cele mişcătoare şi nemişcătoare. Apoi la 1817, Stareţul Kir Dosiftei o au zugrăvit, în zilele lui Ioan George Caragea Vodă, fiind Mitropolit Kir Nectarie. Iulie 7.

Probă sigură dar că vechea pisanie nu mai există.

www.dacoromanica.ro

împreună cu *nepotu meu Preda Clucerul, căutam partea D-mele şi a Predei Clucerul,* dela satul Răzvadul care a fost a noastră de moşie încă mai dinainte vreme, despre tot satul jumătate şi o am ales D-mea de către Socol Clucerul şi am ajuns cu hotarul, casele-i şi biserica lui de piatră şi viile lui pre partea D-mele şi a *nepotu-mieu Predei Clucerul* şi o am ţinut câtă-va vreme.

Iar apoi, boiarinul D-mele Socol Clucerul neîndurându-sĕ de case şi de biserica lui şi de vii, căzut-au la D-mea cu multă rugăciune; aşijderea şi la *nepotu-mieu Preda Clucerul,* ca să fac Domnia mea schimb, să-i dau D-mea şi *nepotu mieu Preda Clucerul* acéstă jumătate de sat dela Răzvadu, iar Socol Clucerul să ne dea alte moşii într'altă parte, moşie pentru moşie. Intr'aceea, D-mea văzând rugăciunile lui, D-mea încă m'am milostivit împreună cu *nepotu-mieu Preda Clucerul* de am făcut schimb, de am dat D-mea împreună cu *nepotu-mieu Preda Clucerul* acéstă jumătate de sat dela Răzvadu, însă făr' de rumâni, cu casele şi cu viile şi cu biserica de piatră, ca să o ţiie Jupanul Socol Clucerul de acum înainte cu bună pace, să-i hie moşie stătătoare în veci; iar Jupanul Socol Clucerul încă au dat D-mele şi *nepotu-mieu Predei Clucerul,* satul lui Ştubeaile ot sud Mehedinţi, tot şi cu toţi rumânii, cum au ţinut şi sf. M-re dela Virăş, moşie pentru moşie, cum scrie mai sus. Mărturii: Vlădica Ştefan Mitropolitul ţării, Egnatie Episcopul dela Rîmnic, Sarafim Episcopul dela Buzău, Jupan Ghiorma vel Ban al Craiovei, Dragomir vel Vornic, Radul vel Logofăt, Stroe vel Vistier, Diicul vel Spătar, Costandin vel Postelnic (Cantacuzino), Dumitraşco biv vel Stolnic, Dumitru Filiiaşul (sic) vel Stolnic, Radul vel Comis, Drăguşin vel Paharnic, Necula vel Pitar, Marco vel Armaş, Radul vel Agă, Nicoară vel Portar, Manul vel Postelnicul, Gherghe Vistierul (Carida), Şărban Vistierul, Radul vtori Vister. Scris în Tîrgovişte.

1650 Decembre 5. (Orig. în coll. mea de acte.) Document în care Matei Vodă zice că Bălaciu şi Stanciul stăpânesc moşiile Bîcleşul sec, Padina etc., încă dela răposatul strămoş al D-mele: Io Basarab Voevod fiul lui Basarab Voevod, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce a slujit Domnii lui şi cu vărsare de sânge prin ţări străine.

1652. (Ist. a 40 de bis. c.) La anul acesta a zidit Matei Vodă biserica Sărindarul; ea a fost cea de a 40-a biserică zidită de el.

1652 Noembre 11. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 22 doc. 20.) Io Gpdja Elina zemli Vlăşcoe, dat-am zapisul Domnii Mél' de credinţă la mâna Panei Căm(ă)raş ot Căpreni, ca să's ştie când au fost acum, D-mea am cumpărat satul Hăreştii cu rumânii de la Udré Comisul şi de la Jupnés' lui Alexandra fata Petrii Clucerul, iar 2 rumâni fraţi de acol' din Hăreşt' anume Vişan şi Lazăr au fost la Părdeşt' la casa Panei Căm. (ăraş). Deci într'aceia Pano Căm(ă)raş nu séu îndurat de rumâni ce séu tocmit cu Domnia Mé de mi-au dat pentru acest doi rum(â)ni ce scriu mai sus, un ţigan al lui de moşie anum' Matei, cap pentru capete, ca să'm' fie ţigan de moşie şi lu Pano Căm(ă)raşul să-i fie rum(â)nii iar de moşie ohabnici, şi n'ém tocmit şi am schimbat de a noastră bun' voe şi n'ém zapisuit unii la alalţi, ca să ne poat' fi cu paci în veci, pentru mai bună credinţă am pus şi peciate mai jos, pis Dumitru Logofătu u Bucureşti, msţa Noem. 11, dni vlt 7161.

Peceţe inelară cu tuş roşu [1]).

1654. (Ef. spit. civile o. c. pg. 218, 559 şi 962). Matei Basarab într'acest an a zidit schitu Brebu din judeţu Prahova. El dărueşte sus zisului schit, moşia Şopârliga.

— Despre Matei Vodă a se vedea şi pg. 6 n. 1, pg. 296 din Doc. şi Regeste privitoare la Costandin Brâncoveanu etc. de C. Giurescu şi N. Dobrescu, Buc. 1907.

1) Aceasta e Doamna Elina, soţia lui Matei Vodă.

www.dacoromanica.ro

— Preotul M. Dumitrescu în lucrarea sa citată mai sus, nu pune şi biserica sf. Procopie din Gherghiţa ca clădită de acest Voevod.

— Din pisania mănăstirei Plumbuita (copiată de mine), dovedesc că această mănăstire, pentru a 3-a oară s'a prefăcut de prea luminatul Matei Basarab Voevod.

— Doamna Elina a lui Matei Vodă este îngropată în mănăstirea Arnota; tot acolo e îngropat şi Matei Vodă.

— Nu găsesc de prisos a da loc şi cător va iscălituri de ale lui Matei Vodă, din timpul în care a domnit.

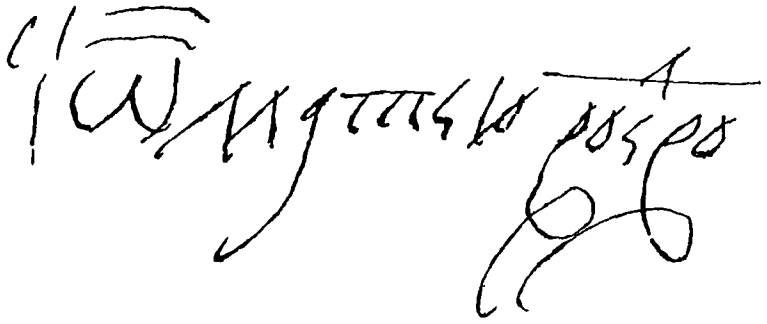

1634 Februarie 24.

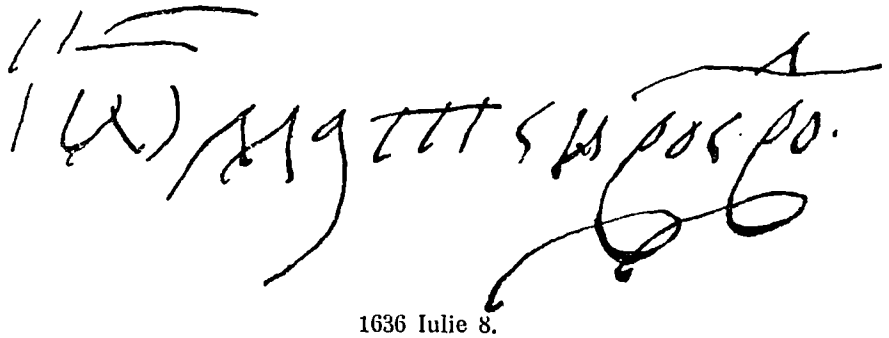

1636 Iulie 8.

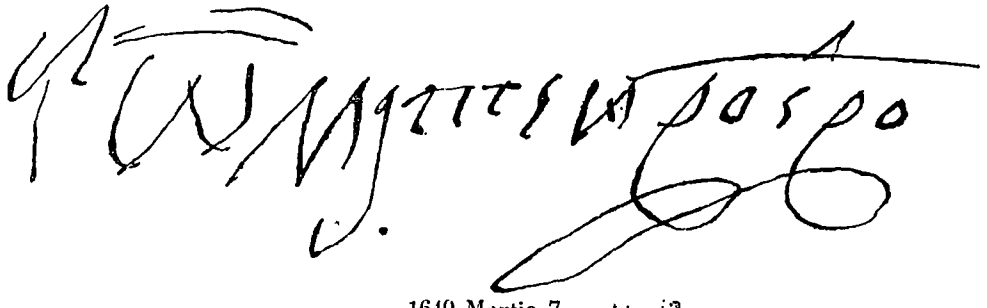

1640 Martie 7.

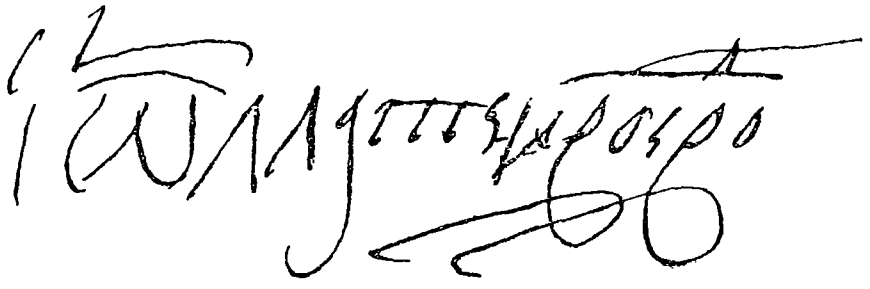

1646 Octombre 11.

www.dacoromanica.ro

— *1662 August 2.* (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netreb. doc. 40.) Hrisovul lui Gligorie Ghica Voevod către M-rea Glavaciogul şi către egumenul de acolo Dionisie pentru satul Cernăteştii ot sudstvo Saac cu tot vinăriciul domnesc şi boieresc . şi cu părpărul şi cu poclonul şi cu tot venitul ce va fi pre hotarul Cernăteştilor, pentru că acest vinăriciu fost'au tot pre seama domnească încă mai dinainte vreme, iar după aceea când *au fost în zilele răposatului Mateiu Vodă pre vremea ce au fost mers dumnealui în preumblare la sf. M-re Glavaciogul, atuncea văzând D-lui această sf. M-re în slăbiciune şi în scădere de toate şi ne-având nici un venit nici de o parte, iar D-lui fost-au socotit întru inimă şi împreună cu toţi cinstiţii dregători ai D-lui de au dat şi au miluit pre sf. M-re Glavaciogul cu tot vinăriciul domnesc şi boieresc de la satul Cernăteştii*, ca să fie sf. M-ri de întărire şi de folosinţă şi călugărilor de hrană, iar D-lui şi *părinţilor D-lui şi mătuşei D-lui Jupânesei Margăi*, care este îngropată acolo în sf. M-re, să-i fie pomeană în vecie, cum au fost dat şi adaos acel vinăriciu domnesc şi de răposatul Radu Vodă feciorul Radului Vodă şi de alţi Domni.

1667 Mai 23. (pag. 186 Vol. V Studii şi Doc. de Iorga). Zed boierii judecători şi adevărători ai lui Pătru Logofăt şi fraţii lui ot Fălcoiu . . . şi alţii . . . ca să caute aceşti 6 boieri să strângă acum dentâiu, să ia sama foarte pre amăruntul pentru ocina den Coteana, închinatu-o-au mòşii lui Crăciun, lui *Calotă Armaşul ot Brâncoveani* [1]) au nu o au închinat ; are şi unchiaşul Crăciun ocină în Coteana şi cu nepoţii lui, au nu are ; să le ia seama pre cărţile cele bătrîne şi pre zapise, cum va fi mai pre dreptate şi cum vor afla cu sufletele lor aşa să-i judece şi să le facă scrisori la mâinile lor . . .

1668 Noembrie 20. Io Radul Voevod feciorul lui Leon Ştefan Voevod, dă hrisov, boiarinului Domniei mele *Stroe Vornicul* şi cu feciorii lui câţi Dumnezeu îi va dărui, ca să i fie lui satul Gogoşii ot sud Mehedinţi tot satul şi cu toţi rumânii, din câmp, din pădure, din apă, din siliştea satului, de preste tot hotarul, oare-cât se va alege pre bătrâne hotarĕ şi semne, pentru că acest sat Gogoşii fost'au dat *zestre de la Jupâneasa Stana Spătăreasa, soacra boiarinului* Domniei mele *Stroe Vornicul, muma Jupânesei Vişei, Jupâneasa lui Stroe Vornicul*, încă mai dinainte vreme. Şi tot a fost ţinut *Jupâneasa Stana Spătăreasa* acest sat cu bună pace pân'unde au fost ea vie, iar după moartea ei când au fost al 12-lea ai trecuţi din domnia lui Matei Vodă, fost'au luat Mateiu Vodă jumătate de sat din Gogoşi şi cu o seamă de rumâni în sila lui, zicând că au fost *a-i sorori-sa, a-i Jupânesei Calei*, şi i-au ţinut pân' la moartea lui.

Iar după moartea lui Mateiu Vodă, iar i-au luat *Stroe Vornicul* şi feciorii lui acea parte din sat din Gogoşi de i-au ţinut cu bună pace la toţi Domnii, până acum în zilele mele.

Iar când au fost acum, sculatu-s'au o seamă de rumâni, din Gogoşi, anume Radul Gomoiul, i brat ego Cârstea, i Dragomir, i Radul Bunei, i Preda a lu Buzoian, i Stanciu, i Radul băcan, i Barbu, i brat ego Preda, i Stan i snă ego Munteni, i Stanciul Vraghiul, i Neagoe Păduche, i brat ego Nenciul, i Mihnea, de au venit înaintea Domniei mele în divan, şi aşa pârâ Radul Gomoiu cu ceata lui care scriu mai sus, cum n'au fost rumâni boiereşci, ci au fost rumâni domneşci a lui Mateiu Vodă ; şi încă le-am fost făcut Domnia mea şi o carte a Domniei mele la mâna acestor rumâni ca să fie pe seama domnească. Iar după aceasta, boiarinul Domniei mele *Stroe Vornicul* scos'au la divan cartea a şease boieri

1) Aci de sigur e vorba de Calotă vel Ban soţul Calei sora lui Matei Vodă, înrudit cu Brâncovenii, iar nici de cum de vr'un membru direct al familiei vechilor Brâncoveni.

www.dacoromanica.ro

anume: Ivaşco vel Dvornic Băleanul, i Mihnea Postelnicul ot Văleni, i Staico Logofătul ot Fărcaşi, i *Mateiu Paharnicul Brâncoveanul,* i Badea Postelnicul ot Greci, i Preda Slugerul, cea de împărţeală când ş'au împărţit satele *Preda Spătarul cu soru-sa Stana,* întru care carte iaste pecetea şi iscălitura lui Mateiu Vodă încă de când au fost boieriu, precum o au cunoscut mulţi boiari din divanul Domniei mele iscălitura şi pecetea lui, cum au fost dat acest sat Gogoşii toţi *zestrę Jupânesei Stanei Spătăreasa, soacra boiarinului Domniei-mele Stroe Vornicul, de frate-său Preda Spătariul din Brâncoveni;* şi iar un zapis al *Jupânesei Calei sora lui Mateiu Vodă,* cum au fost dat şi lăsat ea la moartea ei această jumătate de sat din Gogoşi, *nepoată-sa Jupânesei Stanei Spătăreasa* pentru pomană şi alte cărţi bătrâne domneşci, cum au fost tot satul boieresc de moşie, n'au fost domnesc precum pîrâ rumânii, ci au fost ţinut Mateiu Vodă acea jumătate de sat fără dreptate.

Drept aceea, am căutat Domnia mea şi am judecat pe drept şi pe lege cu toţi cinstiţii dregătorii Domniei mele şi am dat Domnia mea boiarinului Domniei mele *Stroe Vornicul* şi feciorilor lui, ca să fie satul Gogoşii tot cu toţi rumânii, pentru-că au rămas Radul Gomoiul şi cu fraţii lui şi cu toată ceata lor carii scriu mai sus, de lege şi de judecată dinaintea Domniei mele din divan, ca să fie toţi rumâni cum au fost mai dinainte vreme. (Urmează boierii Divanului.) (Arh. St. Mitr. Buc. pach. 168 No. 14. Avem copie legalizată de Arh. St. sub No. 413 din 1896 Iunie 19).

1669 Mai 25. Boierii numiţi de Radu Leon, fac raport. Fusese aleşi: ca să căutăm şi să adevărăm pentru ocina din Coteana: fost-au închinat moşul lui Crăciun, Taincoş, jumătate de ocină lui *Datco Armaş ot Brâncoveani,* au n'au închinat şi au aceşti megiaşi din Coteana, ocină în Coteana, au n'au. Aleg şi dau la boierii din Fălcoi, să ţie jumătate de sat din Coteana care o au cumpărat de la *boierii den Brâncoveani.* (pag. 186 Vol. V Studii şi Doc. de Iorga).

1672 Iuliè 5. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 40, doc. 16) Hrisov în care să zice că *Pârvu Banu* a dăruit satul Turcenii din judeţul Gorj, la mănăstirea Tismana, când a fost la moartea lui, la leatul 7037 (1529).

1672 Octombrie 12. (Acad. Rom. pach. $\frac{1}{XLV}$) Eu Elina Postelniceasa, a răposatului Costandin Postelnicul Cantacuzino împreună cu feciorii miei . . . dăm zapis . . . la mâna oamenilor din Bezdad, la jumătate de sat care ne au fost nouă rumâni, de la moşii şi de la strămoşii noştri . . . iar când au fost . . . la cursul anilor *1589,* când *s'a zidit M-rea Vieroşul de boierii din Goleşci, care au fost din Craioveşti* . . .[1])

1679 Noembre 4. Document pentru moşie în Ştefăneşti (Acad. Rom. doc. 241 pach. XXIX şi doc. 278 pach. XXIX) care conţine că, *Stroe vel Vornic,* apoi călugărit sub numele de *Monahul Silivestru,* pe la *1677* a fost = cu *Viţa* care a avut satul Goleşcii de zestre.

Ne vom opri aci cu înşirarea documentelor şi vom recapitula pe cele deja publicate mai sus, începînd dela pag. 285. Extrag dar din ele următoarele rezumate genealogice:

D-l Gion-Ionescu recunoaşte pe Radu Vodă Şerban ca fiind fiul lui Radu Postelnicul şi al Jupânesei Maria dela Coiani, fata marei Bănese Anca. Despre existenţa unui asemenea document, noi nu avem nici o cunoştinţă.

Documentu din 1553 ne vorbeşte de Jupâneasa Velica din Şătoae (Şitoaia) care a avut fiică pe Jupâneasa Maria.

1) Aşa dar, documentul acesta ne spune absolut clar că, boierii Goleşti (bine înţeles cei vechi— căci Goleşcii noi sunt 1°) Leurdeni şi 2°) Ştirbei) au fost din *Craioveşti, adică dintre Basarabii din dreapta Oltului.*

www.dacoromanica.ro

Alt document, din 1588, ne spune că Şerban Banu este cumnat cu Pârvu Banu, că el a avut fiică pe Anca ot Coiani nepoata Pârvului Banu, iar Anca are fiu pe Şerban Postelnicul şi fiică pe Maria căsătorită cu Nica biv vel Armaş.

La 1592, Jupaniţa Maria (fiica Jupânesei Velica din Şitoaia) împreună cu fiul ei Şerban Postelnicul dela Coiani, vînd satul Vianul.

Aceste documente ne îndreptăţesc a stabili că Maria mama lui Şerban Postelnicul din Coiani, adică mama viitorului Voevod cunoscut sub numele de Radu Şerban, este fiica Velicăi din Şitoaia şi că acea Jupâneasă Velica este tot una cu marea Băneasă Anca fiica lui Şerban Banu. Dacă ar fi aşa, în acest caz am bănui că numele de Velica nu e un nume propriu — zis din botez ci un atribut care ar însemna că, Anca Băneasa a fost cu adevărat o femee mare—vorbind ca poziţie socială—şi că a fost de ajuns pe acei timpi să i se zică prin documente *Velica* pentru ca să se înţeleagă că e vorba de Anca marea Băneasă. Adăogăm că e o simplă prezumţie ; noi însă vom merge mai departe cu rezumarea documentelor şi vom vedea la sfârşit ce concluzii sigure vom putea să tragem.

Documentul din 1608 ne spune că Radu Şerban este fiul Doamnii Maria, nepot Ancuţii Băneasa din zilele lui Mircea Voevod, iar Ancuţa avea frate pe Marcea Postelnicul. Marcea Postelnicul a mai avut o soră, pe Samfira, după documentul din 1614.

Radu Şerban Vodă a fost căsătorit cu Elina fiica lui Udrişte Vistierul mort tăiat (ucis) la 1548 de Mircea Vodă Ciobanu, nepoată de fecior lui Drăghici Vornicul din Mărgineni din zilele lui Neagoe Vodă Basarab.

Radu Vodă Şerban a avut copii pe Ancuţa căsătorită cu Niculae Pătraşcu Vodă fiul lui Mihai Vodă cel viteaz. Cu alte cuvinte, cazul de faţă este unul din cele mai rare cazuri, când branşa Basarabilor Dăneşti s'a încuscrit cu aceia a Drăculeştilor şi de aceia e bine să ţinem seamă de acest fapt în enararea evenimentelor ce decurg pentru ţară, din acèstă apropiere prin încuscrire.

Radu Şerban Vodă a mai avut o altă fiică, pe Elina născută în 1611 la Suceava, care a fost căsătorită cu Costandin Postelnicul Cantacuzino.

Radu Şerban Vodă îşi face diata în Viena la 1620 Februarie 28 iar încetarea lui din viaţă să pune în Martie 1620, tot la Viena, de unde, ulterior, i s'a adus corpul spre îmmormântare în mânăstirea Comana clădită de el. Doamna Maria mama lui, încetase din viaţă mai nainte de 1611.

Radu Şerban Vodă a mai avut fiu legitim pe : Io Basarab Voevod, mort copil mic şi un alt fiu făcut cu o ţiitoare a lui, anume cu Elina fata Popii Costandin din Bucureşti, fosta sotie a lui Neagoe Logofătul ot Tîrgovişte.

Doamna Elina trăia la 1623 şi 1626 iar la 1634 o găsim ca încetată din viaţă.

Necula Paharnicul numeşte pe Socol Paharnicul din Cornăţeni unchiu, iar Radu Cluceru Florescu era unchiul lui ; credem mai de grabă că această alianţă este prin boierii Filipeşti care erau rude cu ei prin femei, după cum rezultă din arborul genealogic dela pg. 292, bazat pe documentele ce le-am văzut dejà.

Costandin, viitorul Domn, era la 1637 vtori Postelnic şi avea soţie pe Bălaşa ; la 1639 îl găsim tot ca vtori Postelnic şi fusese ales ca boier hotarnic pentru moşia Jugurenii.

Un document din 1646 ne dă la iveală alte rude de ale lor şi anume pe Jupâneasa Nedelea Comisoaia sin sora Pârvului Logofătul ot Coteşti ; Pârvu Logofătu avea vară primară pe Doamna Elina din Mărgineni, Doamna lui Radu Şerban Vodă. Nedelea Comisoaia

www.dacoromanica.ro

şi cu Elina Cantacuzino, erau verişoare şi în lipsă de copii, lasă averea ei acestei Elinii Cantacuzino.

Niculae Pătraşcu Vodă avu fiică pe Elinca căsătorită cu Efstratie vtori Vistier, de sigur fiul lui Stroe Fiera (Leurdeanu).

Alt document, tot din 1646, ne spune precis că a existat un Şerban Postelnicul din Coiani fiul Jupânesei Anca Băneasa (din Coiani), care, fără discuţie, nu trebue confundat cu Radu Şerban Vodă.

Documentul din 1654 ne dă alte detalii preţioase şi anume că, Matei Vodă a avut moş pe Barbul Banul; cred că este locul de a preciza că, cuvîntul de moş nu trebue luat întocmai literalmente din tată în fiu, căci după câte vom vedea mai în urmă, moşul direct al lui Matei Vodă era Jupan Deatco Armaşu. Prin urmare, Barbul Banul trebue luat ca *moş* mai depărtat, adică mai exact, ca *strămoş*.

Doamna Bălaşa, Doamna lui Costandin Vodă (Cârnu) a zidit mânăstirea Jitianu. Cu Bălaşa a avut un fiu pe Barbu încetat din viaţă încă de tânăr. (A să vedea sicriu sf. Grigorie dela mânăstirea Bistriţa.) După un pomelnic, acest Voevod ar fi ţinut — desigur ulterior — în căsătorie şi pe Ilina Rale Niculache.

Documentul din 1656 ne spune că *satele Craioveştilor* (parte din ele), erau de moştenire lui Radu Şerban Vodă; legătura lui de sînge dar cu Basarabii Craioveşti, este evidentă.

După un act din 1659, Radu Şerban Vodă ne este cunoscut şi sub denumirea singură de: *Basarab Voevod*.

Faimoasa Elina, concubina lui Radu Şerban Vodă, fusese întâi văduvă şi în văduvia ei a avut cu Radu Vodă Şerban, pe Costandin ca bastard; după un izvor, ea s'a remăritat pe la 1628, iar după alt document, ea s'ar fi măritat chiar în zilele lui Şerban Voevod cu Neagoe Logofătul din Tîrgovişte Ea în zilele lui Matei Vodă, trăia; probabil cu bărbatul acesta din urmă, mai avu un fiu pe Radu Paharnicul care era frate bun numai de mamă cu Costandin Şerban Vodă. Acest frate vitreg, cu Costandin Vodă (Cârnu),. adică Radu Paharnicul fiul lui Neagoe Logofătul dela Tîrgovişte, trăia la 1662 şi 1665.

Elina Cantacuzino moare — după unele izvoare —, la 1667 Martie 2, iar după alte izvoare, ceva mai târziu. Ea a avut fii pe Drăghici Spătaru, Şerban Postelnicul, Costandin, Mihai, Matei, şi Iordache care era pârslea. Documentu din 1667 spune precis că Elina Cantacuzino este fata răposatului Şerban Vodă, nepoata Jupânesei Marii, strănepoata Jupânesei Ancăi ot Coiani; aşijderea şi despre maică-sa ne spune exact aceiaşi filiaţie, din Drăghici Vornicul dela Mărgineni, pe care am văzut-o şi mai sus. Relevăm însă un alt fapt important dintr'acest document şi anume acela că, el ne spune că Maria mama lui Radu Şerban Vodă *a fost Jupâneasă, nu Doamnă*, de unde avem dar asigurare certă că soţul ei n'a fost Voevod ci simplu boier. Acelaş lucru ni'l confirmă şi documentul din 1668.

Doamna Ancuţa şi cu fie-sa Jupâneasa Elinca, sora şi nepoata Elinii Cantacuzina, au murit prin 1668, în vremea domniei lui Radu Leon Vodă.

Actul din 1680 ne vorbeşte de o Jupâneasă Elina fata Jupânesii Alexandrii sora lui Costandin Vodă (Cârnu). Alexandra a mai avut o fată, pe Jupâneasa Neacşa. Credem că această Alexandră soră cu Costandin Vodă (Cârnu), este soră bună cu el numai despre mamă, iar despre tată, credem că e fiică de a lui Neagoe Logofătul dela Târgovişte, soţul legitim al Elinii ţiitoarea lui Radu Şerban Vodă.

Elina sin Alexandra, a fost căsătorită cu un boier din Mihăeşti; aceasta ni-o spune

www.dacoromanica.ro

Anexă la pg. 335 (Vol. II).

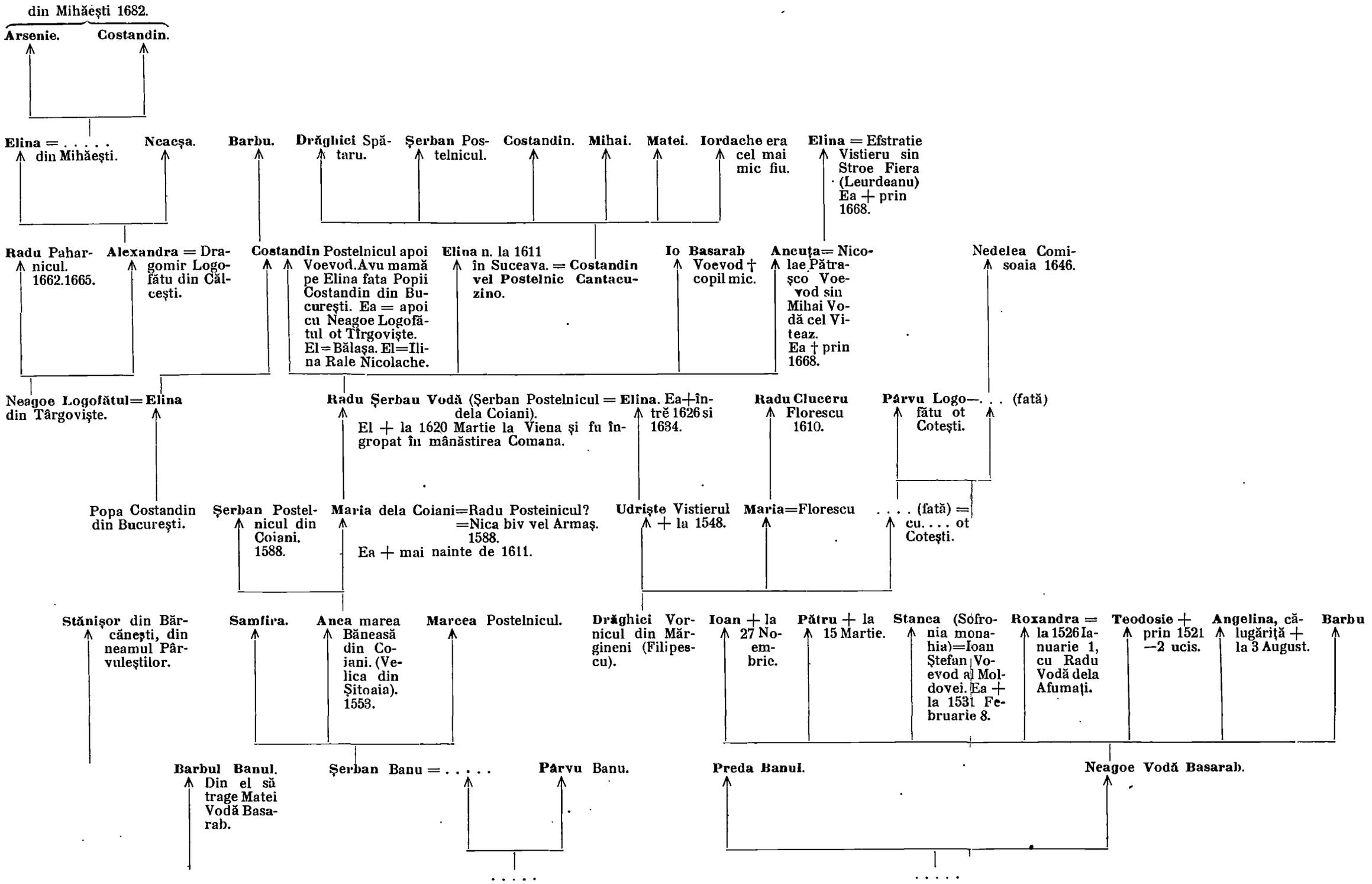

www.dacoromanica.ro

documentul din 1682, care ne arată tot odată ca fii ai ei, pe Arsenie și Costandin din Mihăești din județul Muşcel. Alte 2 documente posterioare ne spun că ea n'a avut feciori. Unde să fie adevărul?

Alexandra, mama Elinii, a fost căsătorită cu Dragomir Logofătul din Călcești.

Printre Basarabi trebue să punem și pe Stănișor din Bărcănești, din neamul Pârvuleștilor.

Copii lui Neagoe Vodă Basarab sunt:

Ioan + la 27 Noembre (anul?) și fu îngropat la Curtea de Argeș.

Pătru + 15 Martie » » » »

Stanca = Ioan Ștefan (Ștefăniță) Voevod al Moldovei; călugărită sub numele de Sofronia monahia. Ea + la 1531 Februarie 8 și fu îngropată tot la Curtea de Argeș.

Rocsandra[1]) = la 1526 Ianuarie 21 cu Radu Vodă dela Afumați

Teodosie Voevod + prin 1521 – 2, ucis. El avea epitrop pe Preda Banul, unchiul său.

Angelina călugăriță, + la 3 August (anul?); fu îngropată la Curtea de Argeș.

Barbu.

Neagoe Vodă Basarab a murit la 15 Septembre 1520 (crugul lunei 15, temelia 18) și fu îngropat în mănăstirea lui dela Curtea de Argeș.

Pentru ca rezumatele de până aci să fie și mai cu folos întrebuințate, vom da loc unui tablou grafic cuprinzând pe acești fii de Basarabi, cu aliațele din alte neamuri cunoscute cu ocazia prezentului excurs:

1) La Arh. St. condica Brâncov. No. 1, găsim un document cu data din 1546 Octombre 5, prin care, Mircea Vodă întăreşte stăpânire *Doamnei Despinei* și *Doamnei Roxandrei*, peste satul Găneasa.

Acest document ne permite dar să afirmăm că, atât Doamna Despina, Doamna lui Neagoe Vodă Basarab, cât și fiica lor, Doamna Roxandra, Doamna lui Radu Vodă dela Afumați, erau în viață la data aceasta și să aflau în țară.

www.dacoromanica.ro

Acum vom rezuma și actele care să ating de boierii Basarabi care au purtat numele de *Brâncoveni*, împreună cu alianțele lor din alte neamuri boierești.

La 1543 Iunie 15 trăia Jupan Datco vel Armaș care a avut de soacră pe Jupanița Neacșa. Soția lui Datco să numea Calea și era fată a acestei Jupanițe Neacșa.

Ca fiu de Basarab socotim și pe Radu vel Stolnic, cel din 1557, care a avut strămoș pe Neagoe și Harvat Logofătul, și care la 1560 avea rangul de Logofăt și fusese pribeag în țara Ungurească dinpreună cu alte rude ale lui, anume Matei al Margăi, Vălsan și cu alți boieri.

Jupâneasa Calea dela Brâncoveni trăia la 1570; asemenea și la 1573, iar soțul ei, Datcu Armașu încetase din viață.

La 1577 era Danciul Postelnicul din Brâncoveni; tot astfel îl găsim și la 1580.

La 1582, Calea din Brâncoveni avea fii pe Danciul și Radul Postelnicii, cari să găseau pribegi, la Brașov, la data aceasta și erau tineri.

Un document din 1585 ne vorbește de Jupanițele Maria și Calea cum și de Danciul Postelnic, Datco și Răducanul, de sigur rude de sînge între ei.

La 1589 avem document care ne spune clar că Jupan Danciu are frate pe Radu din Brâncoveni.

Jupan Danciu a ocupat rangurile de vel Postelnic, vel Stolnic, vel Vornic, vel Spătar, cu începere de prin 1573 pînă la 1595.

La 1586 Jupan Danciu Vornicu ne este cunoscut sub denumirea de «*din Brâncoveni*»

In 1594 apare în documente și David Spătaru care după cum vom vedea este rădăcina unor boieri cari s'au continuat din tată în fiu pînă după anul 1830 și care neîntrerupt au purtat numele de Brâncoveni; vom vedea totodată și înrudirea ce o au cu acești Basarabi-Brâncoveni și vom găsi dar explicația că acești Brâncoveni, au adoptat ca nume de familie numele moșiei cu acest nume, venită în casa lor *prin zestre*.

Documentul din 1594 Iulie 22 este probabil o repetire a aceluia din 1585 cu singura deosebire că, pe când în cel dintâi găsim vorbindu-sĕ de Maria, Calea, Danciu Postelnic, Datco și Răducanul, în acesta din urmă găsim pe Drăghici în locul lui Datco. Să fie vr'o eroare? Nu putem preciza!

Un alt document tot din 1594 ne vorbește de Jupâneasa Marga, fiica lui Matei Banul și că ea a fost îngropată în mânăstirea Glavaciog, iar asupra averilor lăsate de ea la sus zisa mânăstire, s'au sculat Jupan Danciu biv vel Vornic ot Brâncoveni și cu Jupan Manta vel Paharnic. Acest fapt de asemenea ne dovedește că legătură de rudenie între ei, exista.

Documentul din 1596 ne vorbește de David Postelnicul și de soția lui, Jupaniță Maria; că acéstă Maria a avut moașă pe Jupâneasa Calea, iar Calea a avut moș pe Jupan Stanciul Comisul. Cred că este aci locul să arăt că, un document din 1517 ne vorbește de un Stanciul Logofătul din casa domnească a lui Neagoe Vodă Basarab și căruia i se dăruește o moară cu vad împotriva Voinigeștilor. Să fie tot aceiași persoană? Această Calea a avut de soț pe Jupan Datco Clucerul și numește pe David Postelnicul și pe soția lui, Jupaniță Maria, ca fiindu-i nepoți.

Jupan Danciu Vornicu a avut soție pe Jupaniță Stanca pe care o găsim la 1597 zicându-i-sĕ: *din Brâncoveni*. Jupan Danciu Vornicu a încetat din viață prin 1596; în ori ce caz, la 15 Iunie 1597 nu mai trăia; el a avut frate pe Radu Postelnicul. Danciu Vornicul a murit în țara Ungurească și a fost îngropat la biserica din Belgrad (Alba Iulia).

www.dacoromanica.ro

Actul prin care trece moşia Brâncovenii (de sigur o parte) în posesia lui David Postelnicul, poartă data de 1597 Iunie 15; acest fapt este destul de clar.

Documentul din 1598 ne vorbeşte de o altă Jupâneasă Calea care are fraţi, pe Barbu şl Matei Postelnicul şi că ei sunt fii lui Danciu biv vel Vornic şi ai Jupânesei Stanca Vorniceasa. Calea era la data aceasta măritată cu Jupan Calotă Banu. Un alt document, tot din 1598 ne confirmă aceea ce am văzut şi mai sus că Danciu Vornicu e frate cu Radu Postelnicu, că Danciu Vornicu are feciori pe Barbu şi Matei, iar Radu Postelnicu avu fică pe Maria, care fu căsătorită cu David Postelnic şi Spătar; acest David, la 1598 deja să numea ot Brâncoveni, dovadă că era căsătorit încă de mai nainte vreme.

La 1603 trăia Barbu Postelnicul fratele lui Matei Postelnicul, viitorul Voevod al Munteniei; îl găsim în viaţă şi la 1607.

Calotă Banul trăia la 1600; de sigur că el a murit intre 1600 şi 1603, de vreme ce la 1603 găsim pe Jupâneasa Calea soţia lui, remăritată după Jupan Stanciu Postelnicul care la 1607 era vel Paharnic.

Un alt document, probabil de prin 1609 ne spune precis că David Postelnicul din Brâncoveni avea mamă pe Jupaniţa Elca (Ilca, Ilinca, tot un nume) care trăia la data acésta. Aci este dar locul să fixăm bine că începutul boierilor Brâncoveni, care după cum am zis mai sus au continuat neîntrerupt, din tată în fiu, până după anul 1830, de aci începe şi că cercetările documentate asupra originei acestor boieri în linie bărbătească trebuesc îndreptate începând cu această Jupaniţă Elca.

David Postelnicul are soacră pe Jupâneasa Neacşa, care în acest caz ea nu poate fi decât soţia lui Radu Postelnicul din Brâncoveni frate cu Danciu vel Vornic.

Jupâneasa Calea, fosta soţie a lui Calotă Banul trăia şi pe la 1610. Aflăm apoi că Calotă Banul (fiul lui Vladul Caplea cel ce a fost ucis la 1568), mai fusese căsătorit întâi cu mama lui Avram Postelnicul feciorul Borcei Logofătul, probabil din neamul Bucşanilor.

Un document din 1610 ne vorbeşte apoi de copii lui David Postelnicul: Preda, Danciu şi Stana şi ne arată tot odată că Maria soţia lui David Postelnicul face parte (prin femei) din vestita casă a vechilor boieri Goleşti cari şi ei erau Basarabi necontestaţi.

Matei din Brâncoveni era Paharnic la 1611 şi 1612 etc. rang pe care îl păstrează până după anul 1624. Interesant este documentul din 1612 care ne spune că averile cele mari ale *Craioveştilor* s'au împărţit între boierii din Brâncoveni, reprezintaţi prin urmaşii direcţi ai lui Danciu vel Vornic şi ai lui Radu Postelnicul prin fiica lui Maria căsătorită cu David Postelnicul, şi între Jupaniţa Anca din Coiani, ramura lui Radu Şerban Vodă.

La 1615 vedem pe Matei Paharnicul căsătorit cu Jupaniţa Elina (Năsturel) şi numeşte pe Preda fiul lui David Postelnicul, că îi este nepot.

Actul din 1618 ne pomeneşte de Jupan Fotea biv vel Postelnic care ţinea în căsătorie pe Stana fiica lui David Postelnicul. Cu multă probabilitate, David Postelnicul nu mai trăia la 1618.

In 1622 apare în documente un oare care Jupan Gorgan biv vtori Vornic căsătorit cu Stana; dovadă că primul ei soţ Fota vel Postelnic murise. Considerăm aşa dar căsătoria aceasta ca fiind a 2-a. Din prima căsătorie a Stanei cu Fota biv vel Postelnic, găsim că a avut o fiică anume Vişa, care era măritată cu Stroe Logofătul (Leurdeanul) şi că Vişa era nepoată vestitului boier Necula biv vel Vistier şi că chiar el o înzestrează cu nişte moşii; dovadă sigură că Fota vel Postelnic, tatăl Vişei, era rudă de sânge cu Necula marele Vistier.

www.dacoromanica.ro

Un document din 1622 ne vorbeşte de Matei Paharnicul, viitorul Voevod, şi de Preda Postelnicul şi de sora lui Stana, copii lui David Postelnicul ot Brâncoveni.

Gorgan Spătaru a ocupat următoarele ranguri de boierie: vel Stolnic, vel Comis, ve Paharnic şi vel Spătar. A fost pribeag în Ardeal şi este ucis în 1632 de Alexandru Vodă Iliaş.

Stroe Logofătul, vel Vistier etc. este fiul lui Hiera; el are fiu pe Efstratie vtori Vistier căsătorit cu Elina sin Niculae Pătraşco Voevod.

Documentele din 1631 şi 1633 ne confirmă din nou filiaţia lui Danciu Vornicu şi a soţii lui Stanca, din Brâncoveni, care a avut copii pe Barbu, Matei Postelnicul şi pe Calea soţia lui Calotă Banu.

Rudenia dintre Ivaşco Vornicul din Goleşti, numind pe Stana Spătăreasa şi pe fratele ei Preda Spătarul ot Brâncoveni, nepoţi ai lui, o mai confirmă şi documentul din 1635. Matei Vodă a mai clădit afară de bisericile cunoscute până acum în număr de 40, şi mânăstirea Slobozia, schitu Măxinenii din judeţul Rîmnicu-Sărat, biserica mucenicul Procopie din Gherghiţa judeţul Prahova şi schitu Brebu din judeţul Prahova.

Documentu din 1643 pomeneşte din nou de vechii fraţi Pârvuleşti anume Barbu Banu din Craiova, Pârvu Vornicu, Danciu, Negoiţă şi Radu.

Documentul din 1644 August 8 ne vorbeşte de pribegia Doamnei Ancăi, care nu poate fi alta decât fiica lui Nicolae Pătraşcu Vodă, soţia lui Efstratie Vistieru Leurdeanu.

Moartea Elinii, Doamna lui Matei Vodă Basarab, să pune în August 1653 şi a fost îngropată în biserica domnească din Tîrgovişte şi de unde, ulterior, a fost strămutată la mânăstirea Arnota, unde a fost îmormîntat şi soţul ei Matei Vodă.

Aluzia care o face actul din 1650 că strămoşul lui Matei Vodă Basarab este Basarab Voevod sin Basarab Voevod, nu poate să se refere decât la Neagoe Vodă Basarab, care astfel s'a intitulat prin hrisoave, în vremea când a domnit.

Documentul din 1662 August 2 ne precizează că Jupâneasa Marga este mătuşa lui Matei Vodă Basarab. Această Jupânească Marga nu poate fi alta decît fiica lui Matei Banul din Caracal şi din Brâncoveni, ctitoră la mânăstirea Glavaciog şi despre care ne vorbesc mai multe documente, între cari şi cel din 1587 August 30 (A se vedea pg. 275 şi urm. Vol. II,) şi care este îngropată în sus zisa mânăstire.

Pârvu Banul a murit la anul 1529, după cum ne spune documentul din 1672 Iulie 5.

Boierii Goleşti—cei vechi—, au fost din Craioveşti, adică din neamul Basarabilor; aşa ne certifică şi documentul din 1672 Octombre 12; aceşti Goleşti au zidit mânăstirea Vieroşul.

Stroe Vornicul Leurdeanu a fost călugărit sub numele de monahul Silivestru; cauza o ştim în deajuns din Cronici, el fiind autorul moral al omorului săvârşit în persoana lui Costandin Postelnicul Cantacuzino, rudă cu el prin alianţă.

Patru lucruri găsesc că e locul de a nu rămânea ne-relevate şi anume:

1) Am dovedit până la evidenţă că David Postelnicul, rădăcina boierilor care au purtat neîntrerupt ca nume de familie pe acela de Brâncoveanu (ot Brâncoveni) nu au de a face cu vechii Brâncoveni, decât ca zestraşi, prin Maria soţia lui David Postelnicul care era fiica lui Radu din Brâncoveni şi printr'această încuscrire vine în casa lor moşia care le-a dat putinţa de a se stabili la Brâncoveni, de unde ei au adoptat şi numele de familie care l'au păstrat până la stingerea acestui neam, adică până după anul 1830. Am văzut că David

www.dacoromanica.ro

Postelnicul, rădăcina nouilor Brâncoveni, este feciorul Jupânesei Elca (Ilca, Elenca sau Ilinca); prin urmare, adevărata sorgintă a lor, trebue îndreptată spre această femeie, pe cine anume va fi ţinut ea în căsătorie, pentru că numai astfel vom merge la sigur, de a afla pe cei mai vechi strămoşi ai lor. Altfel nici nu poate fi, căci documentele nu trebuesc rău interpretate. Să poate ca acel soţ al Jupaniţei Elca să fie de neam mare, poate chiar sînge de Basarab, căci, ca să fi luat David Postelnicul în căsătorie pe o fică de pur sânge Basarabesc, înrudită şi cu Basarabii-Brâncoveni şi cu Basarabii-Goleşti, de sigur că nici naşterea lui nu putea fi mai pe jos, dar în orice caz, nu putem afla adevărul decât îndreptând cercetările în sensul ce'l arăt mai sus.

Cu prilejul acesta, am răspuns şi punctului al 3-lea enunţat mai sus la pag. 285; prin urmare de urmaşii lui David Postelnicul nu mĕ voi mai ocupa aci, ci când voi trata de *boierii Brâncoveni*, la rîndul lor, socotindu-i, ca familie aparte de boieri.

A spune că Brâncovenii, începând cu David Postelnicul şi sfârşind cu marele Vornic Grigorie Brâncoveanu, iau naştere din Casa domnitoare a Brancovicilor din Serbia, este astăzi fără temei. Am văzut mai sus că încuscrirea între Basarabii noştrii Voevozi şi între aceşti Brâncovici, a existat încă din cele mai vechi timpuri, dar atît şi nimic mai mult. Despre o stabilire a vr'unui Brancovici, la noi în ţară, care să fi putut da naştere acestor Brâncoveni, nu avem nimic documentat.

Ulterior, cam prin 1500—1520, găsim pe Doamna Despina soţia lui Neagoe Vodă Basarab, tot din familia Brancovicilor, dar şi aci avem numai o alianţă şi atâta tot.

A existat, tot pe vremea aceia, în Muntenia, un Brancovici, care să numea Maxim şi care — ca monah —, a ajuns Mitropolit al ţării. El însă, ca monah nu putea lăsa urmaşi, şi apoi documentat nu avem nici cea mai mică urmă că el ar fi avut copii, din care să se fi născut David Postelnicul, rădăcina boierilor cunoscuţi sub numele de Brâncoveni.

Chiar Costandin Vodă Brâncoveanu, când zideşte măreaţa mânăstire a lui dela Hurezi din judeţul Vâlcea, către anul 1700, pune să se zugrăvească ca ctitori pe părinţii lui, pe Papa Postelnicul tatăl său, pe Preda marele Vornic moşul său, pe David Postelnicul strămoşul său, şi pe Neagoe Vodă Basarab ca strămoş mai depărtat, despre strămoaşă-sa Maria fata lui Radu din Brâncoveni. Dacă ar fi ştiut că tatăl sau moşul lui David Postelnicul ar fi ocupat oare cari ranguri mari, de sigur că mai de grabă ar fi pus să se zugrăvească - «*dunga neamului lui*» dinspre tatăl său, şi nu ar fi alergat la Neagoe Vodă Basarab, care era rudă cu el, despre Maria soţia lui David Postelnicul strămoşul său. Aş putea chiar bănui şi cu destul temei, că nici chiar Costandin Vodă Brâncoveanu n'a ştiut cine este tatăl strămoşului lui, adică al lui David Postelnicul, căci altfel de sigur ar fi pus să-l zugrăvească şi pe el în sus zisa mânăstire, ca ctitor.

2) Al doilea lucru important este că, viaţa de boier a lui Matei Vodă nu se deosibeşte de loc de a celor l'alţi boieri, deşi el este un fiu de Basarab necontestat. Ba chiar, nici printre boierii Divaniţi nu'l găsim, ceia-ce ne-ar întări şi mai mult în convingerea că deşi domnia lui a fost destul de lungă şi de înţeleaptă, cu toate acestea, pe vremea în care era boier — după cum chiar el zice în actul din 1646 Ianuarie 4 —, nu era recunoscut ca vr'o capacitate deosebită, căci alt-fel, averea şi naşterea i-ar fi dat dreptul de a fi şi el unul din boierii de frunte din Divanele Domnilor care s'au succedat destul de des dela moartea lui Mihai Vodă cel viteaz şi până în 1633 la venirea lui în scaunul Munteniі, ca Voevod.

www.dacoromanica.ro

Venirea în scaunul ţării a lui Matei, ca Voevod, este în adevăr demnă de relevat.

Toate Cronicile, într'un glas, ne spun că Leon Vodă a fost acela care prin birurile grele impuse ţării, a hotărît pe mai mulţi boieri ca să pribegească peste munţi. După o scrisoare din 1630, iată numele pribegilor:

Aslan Vornicul cu feciorii lui. (Unul din fii lui anume Petru ţinea în căsătorie pe Elina fiica lui Preda vel Sluger Floricoiu, ot Greci).

Gorgan Spătarul, ginerile lui David Postelnicul din Brâncoveni, prin urmare un cumnat de vară primară a lui Matei Vodă.

Matei Aga, cel ce a apucat Scaunul ţării în 1632.

Barbu Brădescu Paharnicul şi cu fratele lui, Mihai Cluceru.

Barbu de Poiană,

Feciorii Iscrului (de sigur din Paia).

Barbu din Fratoştiţi,

Ionaşcu Postelnicul,

Mihalcea Postelnicul peste vânători,

Dumitraşco Postelnicul,

Adam Banul, Zaharia Banul, Stroe Postelnicul, Teodosie Spătarul (ot Clăteşti, viitoru mare Ban de sub Matei Vodă şi care, deşi era fiul lui Vintilă vel Vornicul din Clăteşti, totuşi el iscălea a fi Buzescu, căci ţinea în căsătorie pe Mara sin Preda vel Ban Buzescul) şi alţi mulţi boieri dela Olt, Romanaţi, Jiul de jos şi Mehedinţi.

Cronicile ne mai dau şi pe: Mihai Spătaru Coţofeanu, Dumitru Slugeru Filişanu şi Mitrea Vistieru.

Pe lângă aceştia, au mai fost pribegi şi Preda care avea acum rangul de Postelnic, de la Brâncoveni (ginerile lui Jupan Papa vel Logofăt ot Greci) care este răscumpărat de chiar socrul său, fiind prins în primul războiu ce avură pribegii cu oştile lui Leon Vodă la 21 (sau 23?) August 1631, cum şi un alt boier anume Radul Logofătul din Desa, pe care deşi îl găsim la început ca partizan al Domnului şi ca atare este trimis în solie la pribegi, dar în loc să se înapoieze la Domnul său, dă mâna cu pribegii, şi vine şi el în contra Domnului. Numai astfel să explică prinderea lui, d'odată cu a lui Preda Brâncoveanul şi răscumpărarea lui de către Leon Vodă cu bani.

Doi dar din pribegi şi anume Preda din Brâncoveni şi Radul Logofătul din Desa, ca unii ce aŭ fost prinşi, deţinuţi şi liberaţi cu dare de mulţi bani, evident că nu s'aŭ mai înapoiat cu pribegii în Transilvania.

Încă un pribeag care nu este numit, este şi Preda Slugerul Floricoiu din Greci, care, deşi nu'l găsim în lista boierilor pribegi, cu toate acestea ştim că şi el făcea parte dintre ei, de vreme ce Cronicile ne spun că el fu prins în primul război al pribegilor cu oştile lui Leon Vodă, şi i s'a tăiat capul în mijlocul taberii, dimpreună cu Adam Banul.

Nu mult după retragerea boierilor pribegi peste munte, Gorgan Spătarul este momit de Alexandru Iliaş Vodă dela Moldova care avea intenţiunea d'a pune în Scaunul Munteniei pe fiul său Radu, tras astfel în cursă. Gorgan merge la Domnul moldovean, care pune mâna pe el şi'l ucide, ca pe unul ce era contra intereselor, lui Iliaş Vodă.

După cum vedem dar mai jumătate din capii boierilor pribegi şi încă cei mai de frunte, pier în diferite împrejurări, rămâind cu viaţă abia Matei Aga, Brădescu, Coţofeanu, Filişanu, Clătescu şi alţi câţi-va mult mai neînsemnaţi.

www.dacoromanica.ro

Pe lângă aceste împrejurări, trebue să mai notăm și poziția materială a lui Matei Aga care de sigur că era mai bună de cât a celor-l'alți; cunoștința ce probabil o fi avut-o el cu Racoți, cu Zolyomi, un nemeș înrudit prin alianță cu casa Betlenești lor și astfel era posesorul Castelului din Huniedoara, cum și cu alți fruntași Unguri; chezășia ce va fi dat el acestora, în numele său personal; banii pe cari probabil îi avea mai cu înlesnire la îndemână de cât cei-lalți pentru a recruta și plăti armata ce'l înconjora pentru năvălire; legăturile ce avea cu Abaza, Pașa Nicopolei, un turc influent pe acea vreme; aptitudinile lui militare, desfășurate cu ocazia primei năvăliri nereușite, aptitudini cari au eșit cu prisos la iveală cu ocazia năvălirei lui de a 2-a, cum și mai ales în timpul domniei lui; reputația ce o avusese tatăl său Danciu, care fu Dvornic mare în vremea lui Mihai Viteazul; în fine înrudirea lui cu Basarabii, fiind el singur un Basarab de sânge. Toate acestea au contribuit ca el să fie desemnat în cele din urmă la domnia țării.

Credem că numai astfel trebue să se fi petrecut lucrurile în cele din urmă, căci nu era el dela început fruntea pribegilor, ci după cum am văzut, erau alții, care însă acum nu mai erau în viață ca să poată concura cu mai multe pretenții ca el, la tronul țării.

E drept că cronicile toate spun că Matei Aga, văzând că nu poate strînge birurile impuse țării de Leon Vodă, din cauza aceasta, el împreună cu boierii săi au pribegit. Dar cari erau boierii săi, când el era un simplu Agă și birar adică strângător de biruri, pe când cei l'alți erau: vel Vornic ca Aslan, vel Spătar ca Gorgan, vel Sluger ca Preda Floricoiu din Greci. Cum să putea ca aceștia, cari aveau ranguri de boierie mult superioare de cât al lui, să fi fost subordonații lui Matei?

Evident că nu se putea; însă dacă cronicile să exprimă astfel, este pentru că toate acele cronici sunt întocmite cu mult mai în urmă, și deci ele având în vedere rezultatul final ce au dobândit pribegii, adică ca Matei să ocupe tronul, e natural să-i fi atribuit lui acțiunea principală, ca unul care a reușit să-și pună laurii domniei pe cap.

Astfel credem că trebue înțeleasă venirea lui pe tronul Munteniei.

Soarta pe care a avut-o Gorgan Spătarul, era să o aibă și Matei împreună cu Theodosie Spătaru (Clătescu); dar aceștia, mai dibaci de cât acel ce le întindea cursa, n'au răspuns invitației lui Iliaș Vodă.

Poarta mazilește pe Leon Vodă, numind în locu-i pe Radu, feciorul lui Alexandru Iliaș Vodă, cel ce domnise la noi în 2 rînduri și acum era în tronul Moldovei. Boierii Munteni pleacă la Moldova pentru a-și aduce noul Domn confirmat de Poartă, dar Matei cu ai săi profită și ei de acéstă împrejurare, și intră în țară cu oaste, pe la Orșova.

La 21 Septembre 1632 Matei era la Buzău, unde da un document în calitate de Domn al Munteniei, fără însă să fi fost recunoscut ca atare de Poartă, ori să-și fi câștigat până acum tronul cu sabia. Acelaș lucru să petrece și la 12 și 24 Octombre, când se mai dă și alte hrisoave.

Nu mult după acésta, boierii Munteni, cu noul Domn, vin dela Moldova; Matei îi aștepta la Bucureșci. Duminecă la 7 Noembre st. n. 1632 are loc războiul dintre ei, din care Matei iese învingător.

La 16 Decembre 1632 st. v. Matei pleacă la Țarigrad pentru a'și cere întărirea sau steagul. In ajunul Bobotezii din anul 1633 el ajunse aci. In a 2-a Duminică din Martie (10 Martie), Matei își face intrarea în Bucureșci, ca Domn recunoscut și de Poartă.

De oarece unele date și evenimente se lămuresc prin documentele publicate mai sus, rezumăm aci și cele l'alte fapte mai importante din vremea domniei lui Matei.

www.dacoromanica.ro

Dela început el micşorează birurile şi pune rînduială în strângerea lor; rechiamă pe locuitorii şi boierii fugiţi.

Prima luptă ce o are cu Vasile Lupu al Moldovei are loc la 1637; lupta e neînsemnată şi Vasile să înapoiază fără isbânda dorită, iar în urmă el încheie la Noembre 1637 pace.

La 1639, el dă hrisov pentru desrobirea mănăstirilor ce erau închinate la sf. Munte, cum şi alungarea călugărilor greci de la cârma acestor mânăstiri.

El ridică dăjdiile şi sarcinile ce apăsau mănăstirile, numeşte, după alegerea soboarelor, egumeni pe viaţă şi le îngădue a înfiinţa lângă vatra mănăstirilor aşa numitele *slobozii*, sau sate alcătuite din oameni streini aduşi din alte părţi, c ri vor fi scutiţi de biruri, dar în schimb vor sluji ca apărare şi sprijin al mânăstirilor. Mări cetele Dărăbanţilor. Roşiorilor, Verzişorilor şi întocmi corpul Seimenilor, compus din Sârbi, Bulgari şi Arbănaşi, dându-le lefi şi scutindu-i de bir. Rezideşte cetatea din Tîrgovişte, care era stricată încă din vremea lui Mihai Viteazu.

La 1635 Iulie 24 el încheie în Bucureşti cu Gheorghe Racoţi, Prinţul Ardealului, un tractat de prietenie.

La 1638 Octombre 23 acelaş tractat este reîntărit.

La 1639 Decembre 3 are loc lupta dela Nănisori, nu departe de Ojogeni pe Ialomiţa, dintre el şi Vasile Lupu Vodă al Moldovei, din care Matei iese învingător.

La 1647 Aprilie 22 Matei Vodă încheie în Tîrgovişte un nou tractat de alianţă cu Racoţi, Craiul Ardealului.

La 1650 Februarie 18 să încheie la Braşov un alt tractat de alianţă între cei doi de mai sus.

In 1653 Matei Vodă ajută pe Gheorghe Ştefan, Logofătul lui Vasile Lupu al Moldovei, pentru a detrona pe acesta. Reuşeşte a'l alunga, dar Lupu cu ajutor Polon bate pe Gheorghe Ştefan, care să refugiază la Matei în Muntenia.

La 27 (sau 17?) Mai 1653 are loc războiul dela Finta între Matei Vodă şi Vasile Lupu. Domnul Moldovean este din nou învins. In lupta aceasta Matei e rănit la un picior. Cu ajutorul lui Matei, Vasile Lupu e din nou gonit şi pentru tot d'auna de pe scaunul Moldovei de către Gheorghiţă Ştefan Vodă.

La 14 August 1653 Poarta trimete un nou firman de domnie lui Matei Vodă.

Nu mult după războiul dela Finta, Seimenii şi Dărăbanţii, în urma unor intrigi, să răscoală în contra Domnului; în lunie 1653 ei ucid pe Ghinea Vistierul (Brătăşanu), pe Radu Armaşu (Vărzaru) cum şi pe Socol Cluceru Cornăţeanu.

Bătrâneţele lui Matei Vodă au fost amărîte, de aci înainte până la moarte, atît prin intriga unor boieri, cât şi mai ales prin atitudinea Seimenilor şi Dărăbanţilor ce au luat-o faţă de Domn.

El moare în Târgovişte la 9 (sau 19?) Aprilie 1654, Duminică dimineaţa, în casele domneşti de aci.

El fu îmormîntat mai întâi în biserica domnească din Târgovişte, alături de mormântul soţiei sale Elina, fata lui Radu Năsturel Hierăscu, iar la 1658 oasele lui au fost duse la mănăstirea Arnota, din judeţul Vâlcea, unde şi până azi să pot vedea sub o lespede de marmoră frumoasă.

3) Avem de observat că documentele anilor 1580—1585 publicate la pg. 307 şi urm

www.dacoromanica.ro

Anexă la pg. 343 (Vol. II).

Efstratie vtori Vistier = **Elina**

Vișa — Stroe vel Vornic (monahul Silivestru) Leurdeanu, sin Hiera (Fiera).

Niculae Pătrașco Vodă [1]) sin Mihai Vodă cel Viteaz.

Stana = 1⁰ Fota vel Postelnic 1618. = 2⁰ Gorgan biv vtori Vornic. 1622. vel Stolnic, vel Spătar etc.

Danciu 1610

Preda Postelnicul 1610.

Elina = Stoica Postelnicul ot Văcărești. 1610.

Matei Postelnicul, Paharnicul din Brâncoveni = Elina (Năsturel) 1611—1624. La 1615 era căsătorit. El fu și Agă, apoi Voevod. Ea + în August 1653.

Barbu Postelnicul. 1603, 1607.

Calea. 1585. Ea trăia la 1610. = 1⁰ Calotă Banul+între 1600-1603. El fusese=1⁰cu mama lui Avram Postelnicul sin Borcea Logofătul (din Bucșani.) El era din neamul Cocorăștilor, fiul lui Vladul Caplea, cel ucis în 1568. Ea=2⁰ Stanciu (Stănciucu) Postelnic și Paharnic.

Maria. 1585 = **David** Spătaru 1594—1610. Postelnic 1596 ot Brâncoveni. El e fiul Jupaniței Elca (Ilca, Elenca, Ilinca.) Ea trăia la 1610.

Tudoran Slugeru = Efimia.

Datco. (Drăghici?) 1585.

Danciu din Brâncoveni. Postelnic, vel Stolnic, vel Spătar, vel Vornic. = Stanca (Stana). Pribeag la Brașov în 1582. El + în 1596 în țara Ungurească și fu îngropat în Belgrad (Alba-Iulia).

Radu (Răducanu) din Brâncoveni = **Neacșa** din Pribeag la Brașov în 1582. Golești.

Ivașco Vornicul din Golești.

Manta vel Postelnic.

Marga fu îngropată în mânăstirea Glavaciog. 1587.

Deatco (Datco, Datcu) = **Calea** dela Brâncoveni. Clucer, vel Armaș 1543. El era + la 1573. El=2⁰ cu Sara (?) Ea trăia la 1573.

. . . . . **Caplea** din Golești clădește M-rea Valea mare.

Vălsan 1560.

Radu vel Stolnic 1557. Logofăt la 1560. A avut strămoși pe Neagoe și Harvat Logofătul.

Matei 1560. Banul din Caracal.

Dobrovoe Pârcălabul = **Neacșa**. 1518.

Alexandru 1526.

Mara 1536.=**Toma** Banul.

Gherghe 1545.

Marga.

Stanciul Comisul

Pârvu Banul †la 1529.

Jupan **Harvat** vel Spătar, vel Vistier, vel Logofăt. Mort probabil prin 1522.

. . . . .

Barbu Banu din Craiova.

Pârvu Vornicu.

Danciu.

Negoiță.

Radu.

. . . . .

1) La pag. 838 (Vol. II.) rîndul 19 de sus în jos, în loc de *fiica*, citește *soția*; și tot acolo, în loc de *soția*, citește *socra*.

www.dacoromanica.ro

ne vorbesc de 2 fraţi tineri, *Danciu şi Radu, fii Calei din Brâncoveni*, care, după cum am văzut, este soţia lui Datco Armaşul din Brâncoveni.

Alte documente, tot din aceiaşi epocă, publicate mai sus la pg. 273 – 5, ne vorbesc de alţi 3 fraţi şi anume *Danciu, Radu* şi *Datco Postelnicii, feciorii lui Vălsan*, fratele lui Matei din Caracal.

După cum vedem dar, asămănarea de nume există şi ce e mai grav, este că, aceste persoane trăiesc absolut în aceiaşi vreme.

Intrebarea este dacă aceste persoane sunt unele şi aceleaşi. Pe cât ne-au permis documentele cunoscute de noi, le-am deosebit unele de altele, dar totuşi o confuzie poate să existe; crezând într'un document că avem de a face cu fii Calei din Brâncoveni, uşor vom fi fost induşi în eroare de a atribui acel document celor lalţi fraţi şi vice-versa. Nu e de mirare chiar să fie aievea una şi aceiaşi persoană, una şi aceiaşi familie, dar până la noui probe, noi nu i-am putut alipi decât numai în felul arătat. Ţinem, în ori-ce caz, observaţia aceasta de bună, până la noui lămuriri, venite din alte documente, pe care noi încă nu le am cunoscut.

4) In fine, găsesc locul să fac o observaţie şi o rectificare în ceia-ce priveşte origina lui Matei Vodă Basarab. Din actele publicate mai sus rezultă că, el este un urmaş necontestat al Basarabilor. Nu ne ar mai trebui mult ca să putem lega pe moşul lui, Datco Armaşul, cu cei lalţi Pârvuleşti; o singură generaţie şi legătura este făcută. O putem presupune; dar dela început am declarat că cu nici un chip nu vom ieşi din regula strictă a cercetărilor noastre şi nu vom propune nimic decât numai pe bază de documente autentice.

Astfel fiind dar, se înţelege că, atunci când am zis în broşura mea «*Istoricul unei bătrâne moşii boereşti, Grecii*» la pg. 41, că «*Matei Aga era de neam Brancovici, adică sârb despre tată...*» nu aveam cunoştinţă de documentele ce am publicat mai sus şi am dat o indicaţie greşită. O îndreptez aci, în interesul adevărului.

Acestea zise, dau loc arborului genealogic ai tuturor acelora, care au venit în atingere de rudenie cu Matei Vodă Basarab, în aci alăturatul tablou.

DRĂCULEŞTII

Branşa cea mare isvorîtă din Vlad Vodă, fiul lui Mircea Vodă Cozianu, am arătat mai sus, la pg. 256, că ne este cunoscută sub denumirea sau mai bine zis porecla de «*Drăculeşti*». Porecla aceasta este împrumutată dela autorul acestei branşe, pe care îl găsim numit şi Dracul, Draculea. Ce anume împrejurare va fi intervenit ca el să fie poreclit astfel, nu ştim; şi de altminteri nu interesează din punct de vedere genealogic. De aceia vom trece peste această consideraţie şi vom adopta porecla de *Drăculeşti*, fără nici un comentariu.

Cert este, din cele văzute, că Mircea Vodă Cozianu a avut 2 fii şi anume pe Mihail Voevod şi pe Vlad Voevod (Dracul).

După alte izvoare, Mircea Vodă Cozianu, a mai avut încă alţi 3 fii şi anume pe Alexandru Aldea Vodă, Radu Vodă (Chelu, Praznaglava) şi pe Dan Vodă. Să culegem izvoarele pentru fiecare în parte.

a) *Mihail Voevod.* Domneşte, prin 1415—1418, împreună cu tatăl său, ca co-regent. (Vezi Hurmuzaki V. I. partea II, N. 415 pg. 502; vezi şi pg. 6-7 din Doc. şi regeste etc.

www.dacoromanica.ro

de I. Bogdan, lucrare citată). El e ucis prin August 1420 în lupta cu Dan Vodă dintre Dăneşti. (Vezi V. III pg. IX, Studii şi Doc. de Iorga, 1901). Urmaşi nu cunoaştem dela el.

b) *Dan Vodă*. Cum că el este cu adevărat fiul lui Mircea Vodă avem probe în Doc. şi regeste l. c. de I. Bogdan pg. 24 şi urm. unde găsim că chiar el pomeneşte de tatăl său Mircea, cum şi documentele noastre interne pe care le avem dela el, în timpul celor două domnii în care a domnit el.

Prima lui domnie se poate considera ca începând din anul 1422 şi venirea lui în scaun, după documentele noastre interne, poate fi considerată ca întîmplată în urma lui Dan Vodă sin Dan Vodă, din ramura Dăneştilor. Boierii din divanul anului 1422 Octombrie 23, din actul publicat de d-l Bogdan la pg. 12-13 în lucrarea d sale citată, sunt aproape la fel cu aceia pe care îi găsim noi în documentul din 1424 Februarie 28, cu prea mici deosebiri. (Vezi Arh. St. condica Brâncov. No. 2. pg 243).

Aşa, d-l Bogdan citează ca martori ai divanului pe următorii boieri :	Noi în sus zisul document găsim :
Borcea	Borcea
Voico	Voiço
Albul Vornicul	Albul
Cega	Dobrocea
Utmeş	Utmet
Baia, Gîrdoman	Cârstea Pleşanu
Coico Logofătul	Coico Logofăt
Nanotă Spătaru	Nanotă Spătar
Mileţ Vistierul	Mileş Vistier
	Dragomir Comisul
	Nan Paharnicul

Documentele fiind rari din acele timpuri, am dat aci divanul pentru a dovedi că la 1422 şi 1424 desigur că Dan Vodă domnea, probabil în I-a domnie. Cum că în adevăr el a fost în antagonie pentru domnia ţărei mai mult cu Dan Vodă sin Dan Vodă vnuc Radu Vodă, adică un Basarab din branşa Dăneştilor, avem proba şi în documentele menţionate în pg. 233 Apendice etc. de I. Brezoianu care publică un document din 1424 August 3 ; la pg. 44 din «Mănăstirea Tismana» de Al. Ştefulescu care pomeneşte de un document cu data de 1424 August 5 cum şi o menţiune ce găsim în documentul din 1677 Ianuarie 2, a se vedea Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 151, în care se zice că Duca Vodă dela acel leat a văzut cartea lui Dan Vodă dela leatul 6932 (1424) şi că acest Dan Vodă a avut moşu pe Radu Vodă ; actul acesta este apoi aidoma menţionat şi de Şerban Vodă Cantacuzino în 1681 Mai 8 (a se vedea idem Arh. St. aceiaşi condică la pg. 147).

Cât pentru domnia lui cea de a 2-a, întretăiată de rivalul său Dan din ramura Dăneştilor, o găsim prin 1428—1430.

Data morţii lui n'o putem fixa ; de asemenea nu putem afirma nici dacă el a avut sau nu urmaşi.

c) *Alexandru-Aldea Vodă*. Domnia lui să fixează printre 1431—3 ; era în rivalitate cu Vlad Dracu, fratele său. Cum că în adevăr el este fiul lui Mircea Vodă a se vedea şi pg. 29 şi urm. din Doc. şi regeste etc. de d-l I. Bogdan, cum şi Vol. II din Studii şi Doc. de N. Iorga pg. LXVII.

www.dacoromanica.ro

Avem la Acad. Rom. condica M-rei Dealului la pg. 177 un document cu data din 1431 Noembre 17, dela acest Alexandru Vodă sin Mircea Vodă, prin care scutește moșiile Alexenii și Răzvadu. Hrisovul este dat cu următorii boieri ca martori:

Albul	Dragon Banov (cred Drăgan Banu)
Radu Sahacov	Cazan Logofătul
Nan Pascal	Vlaicu Stolnic
Stanciu	Barbu Paharnic
Iarciu	Stanciu Vistier
Tocsava	Tatu Comis

Actul este scris de Calcio în Tîrgoviște.

După «Regest de Uspenski în Miclosich, Slavische Bibliotek I, 1851, pg, 173, avem un document înregistrat al aceluiaș Voevod, cu data din 1433 Februarie 9, iar după I. Brezoianu, Apendice etc. pg. 234, avem, tot dela el, alt document cu data din 1433 Martie 15. Notez că în toate aceste documente, el să intitulează ca fiind fiul lui Mircea Vodă.

Nici despre el nu știm pe cine a ținut în căsătorie și nici dacă a avut urmași. Cu probabilitate, el moare în 1438.

d) Radu Vodă (poreclit Chelu, Praznaglava). Un alt fiu al lui Mircea Vodă; el domnește prin 1421—2 și 1424—7. Noi îl găsim prin documentele interne că ar fi domnit și în 1419 Martie 18 (Aricescu, Indice br. II pg. 111 și I. Brezoianu, Apendice etc. pg. 232). Aceasta e o probă că rivalitatea la domnia tării, în urma morții lui Mircea Vodă Cozianu, era între frații Radu și Mihail.

Pentru a se compara boierii din divanele acestui Voevod publicate de d-l I. Bogdan, cu acela ce l'am găsit noi în condica Brâncov. No. 2 pg. 367 la Arh. St. cu data din 1421 Iunie 1, voi da numele boierilor mai jos:

După d-l Bogdan: Intr'un document găsim:	iar în alt act avem:	*Noi am găsit:*
Radu		Radu.
Vălcan	Vălcan	Vălcan
Nan	Nan	Nan
Stan		Utmeș
Vălcsan	Vălcsan	Cârstea
Neg	Aga Banul	Badea
Drăghici		Stan Uieți Voevod
Mihail Protovistier	Mihail Vistierul	Vlăcsan Vlorin
Radu a lui Sahac	Radul al lui Sahac	Drăghici
Oancea Lungaș		Oancea Lugaș
		Micul Popșor și Logofăt. Scris de Gherghina Logofătul.

Alt document nu cunosc dela el și cu atît mai puțin din domnia lui cea de a doua.

Dacă am insistat puțin asupra sus ziselor documente, am făcut acest lucru mai mult în scopul de a arăta că, paternitatea acestor Voevozi să dovedește și prin actele noastre interne și deosebit, atari acte din timpul acela fiind prea rari, e bine să trimet la sursa lor pe cei ce ar dori să le cunoască, în caz când n'au dat până acum peste ele.

www.dacoromanica.ro

De asemenea nici despre acest Voevod nu ştim să fi avut urmaşi.

e) In fine, al 5-lea fiu al lui Mircea Vodă Cozianu, este *Vlad Vodă* poreclit şi *Dracu*. Despre venirea lui la tronul ţării, despre călătoria lui la Nürnberg, despre timpul domnit, despre războaele ce a avut, nu mĕ voi ocupa fiind pe cât de mult studiate, pe atât şi de controversate. Şi apoi genealogia nici nu ar profita de acest „studiu„.

Nu ştim cu cine a fost căsătorit. Aflăm însă că, el cu Călţuna, probabil o ţiitoare a lui, a avut pe un Mircea care a fost pretendent la tron, susţinut în acest scop de Ştefan Vodă al Moldovei, dar n'a domnit decât puţin timp prin 1481 ; domnia lui însă i-a fost de scurtă durată căci Vlad Vodă Călugărul îl ajunge din scaun. Ce a devenit el? Nu ştim.

Acest Voevod a avut următorii fii: Mircea [1]), Radu cel frumos, Vlad Ţepeş şi Gherghina Părcălabul. D-nii Iorga şi Bogdan susţin că Vlad Vodă Călugărul este tot un fiu al lui Vlad Vodă Dracu, adică frate cu Radu cel frumos şi cu Vlad Ţepeş Vodă, dar născut dintr'o altă mamă decât a celor l'alţi fraţi. Vom cerca şi noi, mai la vale, să cercetăm acéstă filiaţie dacă o putem susţine sau nu în sensul acesta.

El zideşte mânăstirea Tîrşoru, şi tot în acest tîrg i s'a tăiat capul de către asasinii puşi de Matei Corvin — după cronici. După cronicile sîrbeşti, capul lui fu tăiat de un oare care Basarab. Din documentele interne dovedim că lui i s'a zis şi *bătrânul* şi *Basarab cel mare*, după cum vom vedea mai la vale.

a) *Mircea*, care după mai multe izvoare, găsim că ar fi domnit împreună cu tatăl său, a fost ucis de tânăr în 1446 Ianuarie, d'odată cu tatăl său, în războiul cu Huniadi [2]). Astfel, tînăr fiind, urmaşi nu găsim să fi avut.

Credem că el trebue să fi fost fiul cel mai mare al tatălui său, căci în documentu intern din 1439 Septembre 8, tatăl său întăreşte hrisovul dimpreună cu fii lui: Mircea, Vlad şi Radu. Cu alte cuvinte, Mircea ar veni în ordinea vîrstei, apoi Vlad Ţepeş şi în urmă Radu cel frumos. Aceiaşi ordine de vîrstă este păstrată şi în documentul din 1439 Septembre 16, publicat la pg. 235 din Apendice etc. de I. Brezoianu cum şi în Indice, Aricescu, br. 2 pg. 97, document din 1440 Septembre 16, documente care ca conţinut sunt la fel şi cred mai de grabă că e unul şi acelaşi, cu deosebire că data lor (leatul) este greşită.

Acelaş document îl găsesc şi la Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 475, în care, anul fiind 6949, nu poate fi decât 1440 având luna Septembre şi ca consecinţă, data din Brezoianu este greşită.

Ceia-ce este util de a releva aci, este faptul important că despre cel lalt fiu al lui, tot cu numele de Mircea, născut din Călţuna, nu să vorbeşte; e dar o probă pipăită că el era *fecior de curvă*, cum se zice în scrisoarea Brăilenilor ce o dă ca răspuns la manifestul lui Ştefan cel mare al Moldovei.

b) Vlad Vodă (Ţepeş) a domnit înaintea fratelui său Radu cel frumos. Domnia lui să pune prin 1456 - 1462 şi 1476. După cronici Vlad Vodă Călugărul ar fi fiul acestuia, iar nu al lui Vlad Vodă Dracu cum susţin D-nii Bogdan şi Iorga.

El este întemeietorul cetăţii vestite dela Poenari şi tot lui i se atribue şi zidirea mânăstirii Snagov. El † ucis în 1477 de Laiotă Vodă.

Din 1462 când a fost scos din scaun şi înlocuit de Turci, cu frate-s'o Radu Vodă, el a fost prins şi reţinut în temniţa din Buda până prin 1476 când revine pentru a 2-a oară

1) Pg. XXIV—XXVII Vol. III. Studii şi Doc. de N. Iorga şi alte izvoare.

2) Vezi şi Vol. III pg. XXIX din Studii şi Doc. de N. Iorga.

www.dacoromanica.ro

la tron. După o cronică sîrbească, el moare în anul 1474 ucis de către Basarab fiul lui Dan, adică de către Laiotă. Cred inexact anul morţii.

Fii lui sunt, Vlad Vodă Călugărul şi Mânjilă dela Argeş [1])

c) *Radu Vodă cel frumos* domneşte din 1462 până prin 1471. El este întemeietorul mânăstirei Tânganu [2]).

Ca dovadă că el este acela care a făcut din Bucureşti reşedinţă domnească şi astfel a mutat Sçaunul ţării dela Tîrgovişte, aci, avem un act din 1464 Mai 30 dat mânăstirei Cozia pentru stăpânirea moşii Sevestrenii sau Silivestrenii, document care e scris în Bucureşti. (Arh. St. condica M-rei Cozia No. 1 pg. 205 şi condica Brâncov. No. 2 pg, 417.)

Avem apoi, tot în Bucureşti scrise, documentele din 1464 August 12, prin care dă întărire pentru moşiile laşii ot Curteni şi Bălenii. Apoi din 1464 Octombre 28 întărind mai multe moşii mânăstirii Snagov; 1465 Octombre 14 prin care dă carte pentru sare dela Telega, ca ajutor M-rei Cozia etc. etc.

Interesant este documentul din 1465 prin care el să intitulează astfel: Io Radul Voevod sin Vlad Voevod Basarab cel mare sin Mircea şi nepot Radului Voevod, întărind mânăstirei Cozia satele Jiblea şi Şerbăneştii. Această filiaţie sub formă de tablou genealogic să poate desemna în felul următor:

Radu Voevod (cel frumos).

↑

Vlad Voevod Basarab cel mare (Drăcu).

↑

Mircea Vodă (Cozianu).

↑

Radu Vodă (Tismăneanu).

Cu alte cuvinte am aflat că tatălui său, adică lui Vlad Vodă Dracu, i s'a zis şi *Basarab cel mare.*

Dintre rivalii lui la Domnia ţării, era Laiotă Vodă sprijinit de Unguri şi de Moldoveni în cap cu Ştefan cel mare.

El, după o cronică sîrbească, moare în anul 1472. După pg. 75—6 din Doc. şi regeste de I, Bogdan, moartea lui are loc în iarna anului 1473 spre 1474.

A întărit cetatea «*Crăciuna*» despre graniţele Moldovii.

Doamna lui să numea Maria. Avu o fiică cu numele Maria sau Voichiţa? Pe amândouă le luă Ştefan cel Mare al Moldovei ca ostatice, căsătorindu-să cu fiica lui Radu Vodă cel frumos.

Deşi nu găsim nicăiri urme că el ar fi domnit mai nainte de anul 1462, totuşi nu cred hazardat a arăta că la Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 289/108 nétrebnic, doc. 3, găsesc

1) Analele Acad. Rom. Seria II. T. XVIII 1896. Ist. Muntenii pg. 2 şi 5.

2) Mss. din 1689 al Radului Logofătul Grecianu.

www.dacoromanica.ro

un act din 1621 Ianuarie 24, document în care zice: şi am văzut D-mea, hrisovul *Radului Vodă cel frumos dela leatul 6965*, ceia-ce ar fi 1457. Să punem la îndoială această asertiune dintr'acest act, ar fi cred greşit; mai de grabă cred că trebuie să se fi petrecut într'acest an un fapt pe care nu-l cunoaştem până acum, decât să cred că este vre-o eroare. Este tocmai timpul în care Vladislav Vodă e ucis de Vlad Ţepeş fratele mai mare a lui Radu Vodă cel frumos şi de ce să nu ne indrituiască a crede mai de grabă că trebuie cercetat ce anume să va fi întâmplat într'acea vreme, decât să pretindem că acest izvor are o dată greşită.

Interesant este hrisovul din 6972 adică 1464, fără lună şi zi, aflat la Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 5, prin care să întăreşte mănăstirii Tismana mai multe moşii. Prin acest hrisov, el să intitulează Radu Voevod sin Vlad Voevod şi zice că a avut moş pe Mircea Voevod. Apoi mai zice că Calinichia Doamna este moaşa tătânelui D-sale, adică a lui Radu Voevod, Doamnă. Avem prin urmare, din punct de vedere genealogic, un indiciu sigur şi destul de preţios.

d) Gherghina Părcălabul. Despre el nu avem altă sursă cum că ar fi fiul lui Vlad Vodă Dracul, decât un document al lui Radu Vodă cel mare, fiul lui Vlad Vodă Călugărul, prin care chiar Radu Vodă (cel mare) numeşte pe Jupanul Gherghina Părcălabul a fi unchiul D-mele. Fiindu-i unchiu, luat negreşit în linie bărbătească, nu poate fi decât frate cu tată-s'o şi prin urmare un fiu al lui Vlad Vodă Dracul. Acesta ne este singurul temeiu pe care ne bazăm când apropiem pe Gherghina Părcălabul ca făcând parte directă din Basarabi.

Probă despre acèsta ne dă documentul din 1501 Decembrie 15 (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 20 doc. 1), prin care Radu Vodă (cel mare) sin Vlad Vodă (Călugărul) întăreşte mai multe sate, mănăstirei Nucetu, pe care a ridicat-o din temelie *cinstitul boierul unchiul Domniei mele, Jupan Gherghina vel Părcălab.*

O bună parte din moşiile stăpânite de acest boier, le găsim mai târziu în mâinile boierilor numiţi *ot Băleni*, după cum am văzut deja în actele publicate în Vol. I la pg. 259 şi urm. la neamul acesta de boieri.

Dacă cu adevărat, acest Gherghina Părcălabul este un Basarab indubitabil, în acel caz, urmaşii lui cunoscuţi şi figuraţi — conform documentelor — în arborul genealogic al boierilor Băleni, vor trebui scoşi de acolo şi repuşi la arborul Basarabilor pentru complectare. Ţin tot odată să insist încă asupra unui fapt, care nici acela nu poate fi trecut cu vederea şi anume că cu prea multă probabilitate, numai din pricină că Drăghici Gogoaşe, fiul lui Danciu Gogoaşe, ţinea în căsătorie pe fiica lui Gherghina vel Părcălab, (cunoscută sub numele de Gogoşoaia, adică după porecla soţului ei), numai de aceia cred că s'a ridicat ca pretendent de domnie, adică fiind-că el ţinea în căsătorie pe o fiică de adevărat Basarab. In ori ce caz, noi dăm această aserţiune ca probabilă, până la noui dovediri din alte acte autentice, care să precizeze exact bănuiala ce avem, bănuială care, după cum am văzut, este întru-câtva bazată pe documente.

e) Vlad Vodă Călugărul. Domnia lui se limitează după unii între 1481—1494; d-l Onciul îl pune dela 1482—1496, iar d-l Tocilescu zice că ar fi domnit între 1483—1496. După documentele deja cunoscute însă, este cert că în 1481 el ocupase scaunul ţării, în locul lui Ţepeluş şi domneşte până la sfârşitul anului 1495. Am dat acest exemplu de domnie la întâmplare, pentru ca să se vază câtă deosebire să găseşte în ceia ce priveşte cro-

www.dacoromanica.ro

nologia Voevozilor noştrii şi să arătăm încă odată mai mult că, greşala ce se întâmplă cu acest Voevod, se repetă mai la fie care Domnie.

Motivul pentru care a fost poreclit — ulterior — *Călugărul*, nu'l putem şti precis. Dupĕ unele documente publicate de D-l I. Bogdan în Doc. şi regeste, pare că lui i s'a zis *Călugărul* chiar mai nainte de a fi domnit; dacă a fost sau nu călugăr, în vremea când era un simplu boier, asupra acestui fapt n'avem nici o indicaţie. După unele izvoare, el a fi purtat în călugărie numele de Pahomie monahul.

Doamna lui să numea Epraxia (Eupraxia), care de asemenea este un nume monahicesc. S'ar naşte întrebarea: a fost oare şi ea călugăriţă? Când? Inainte de a fi Doamnă sau după moartea soţului ei, Vlad Vodă? Toate acestea sunt întrebări la care nu putem răspunde.

Lui, dupe Cronici, i s'a zis şi Dracea Armaşu şi Draculea.

Aceşti soţi au avut mai mulţi copii pe care vom cerca să-i dovedim din documente, căci, dupe Cronici ca şi dupe alţi cercetători, lista urmaşilor lor este incomplectă.

Cronicile ni'l dau ca fiind fiul lui Vlad Vodă Ţepeş. D-l Iorga, la pg. 2 şi 5 din Ist. Munteniei, ne dă ca frate lui Vlad Vodă Călugărul pe Mânjilă dela Argeş. Dacă ar fi aşa atunci am mai avea ca fiu al lui Vlad Vodă Dracu şi pe Mânjilă dela Argeş, căci D-l Iorga susţine că Vlad Vodă Călugărul este fiul lui Vlad Vodă Dracu, făcut cu o altă mamă decât aceia din care s'a născut Vlad Vodă Ţepeş şi Radu Vodă cel frumos. Acelaşi lucru îl susţine şi D-l I. Bogdan în lucrarea D-sale citată. Vom vedea mai la vale dacă poate sta în picioare această afirmare care să atinge de paternitatea lui Vlad Vodă Călugărul.

Dacă ne referim la documentele noastre interne, găsim că în toate actele el să intitulează astfel: *Vlad Voevod sin Vlad Voevod.* Intr'un hrisov din 1487 Iulie 31 (Acad. Rom. doc. 172/XX) numeşte pe tatăl său: *marele Vlad Voevod* şi tot odată adaogă la sfârşitul hrisovului că întărirea aceasta o face pentru sufletele părinţilor lui . . . şi *al iubitului fiu al D-mele*: *Io Vlad Voevod.* Intr'alt document din 1492 Mai 6 (Acad. Rom. doc. 10/XL) se vorbeşte de un *Vladislav Voevod ot Cosova.* In documentul din 1493 Iunie 15 (vezi doc. original la Arh. St. M-rea Tismana pach. 81 doc. 1.) se zice că Vlad Voevod, care să intitulează ca fiu al lui Vlad Voevod, *are unchiu pe un Radu Voevod, frate cu tatăl-său Vlad Voevod.* Intr'alt document din 1494 Martie 16 (Foaia Societ. Românismul, 1870, pg. 156; vezi şi condica M-rei Bistriţa No. II pg. 246 la Arh. St. cum şi Aricescu, Indice br. 2. pg. 84) vorbeşte că acele danii pe care le întăreşte mânăstirii Bistriţa, să fie păzite şi *de fii săi: Radul Voevod şi Mircea Voevod.*

Faţă cu rezumatele de mai sus, mĕ simt dator mai întâi să repet o rectificare, ce am mai făcut-o, a datei până la care a domnit, căci cum am zis văd o confuzie. In adevăr, găsesc din documente că el domneşte în anul 1495 în următoarele luni: Aprilie 19, Iunie fără zi, 4 şi 8 Septembre; dela data aceasta înainte nu'l mai găsesc căci chiar la 31 Ianuarie 1496 era deja în Scaun, dând hrisov, fiul său Radu Vodă (sin Vlad Vodă). Data încetării lui dela domnie trebue dar fixată între aceste 2 ultime date.

Tot din aceste rezumate mai recapitulăm că Vlad Vodă Călugărul a avut fii pe *Radu şi Mircea* (doc. din 1494), şi pe *Vlad Voevod* (doc. din 1487). Cu alte cuvinte am avea până aci, 3 fii bine cunoscuţi. Vom vedea mai la vale daca a mai avut şi alţii.

In privinţa datei la care a murit, cronicile ne spun că încetarea lui din viaţă s'a întâmplat în anul 1495; dupĕ alţii în 1496, iar d-l Iorga în Vol. III Studii şi Doc. zice că

www.dacoromanica.ro

moartea lui n'a avut loc decât prin 1509. Adevărul este că, dela Septembre 1495, ultima oară când îl găsim prin documente ca Voevod şi până la 1496 Ianuarie 31, când găsim ca Voevod pe fiul său Radu (cel mare), nu ştim absolut de loc să se fi petrecut vr'un eveniment mai de seamă care să fi forţat pe Vlad Vodă Călugărul să abdice de voie sau de nevoie. Vedem pur şi simplu in locu-i, pe fiul său, fără cel mai mic antagonism între tată şi fiu şi deci moartea Voevodului, credem că a survenit la mijloc, aducând în Scaunul ţării pe fiul său Radu.

Ştim precis că îmormîntarea lui a avut loc în mânăstirea Glavaciog şi iarăşi tot după documente ştim că, chiar fiul său dărueşte mai multe mile acestei mânăstiri, fapt care şi el ne-ar întări în convingerea noastră că încetarea domniei lui a fost cauzată din pricina morţii care a avut loc între 1495 6.

Mai recapitulăm din sus zisele documente că, înainte de domnia lui, a existat un *Vladislav Vodă ot Cosova*. Cine să fie el? Pentru ce s'a numit ot Cosova? Ce însemnătate are acest nume de Cosova?

Ştim că pe la 1448 Octombre, la Cosoba (Câmpul Mierlei) a fost o mare bătălie între Turci şi creştini, la care a luat parte şi Voevozi de ai noştri. Există o scrisoare din 31 Octombre 1448 a unui oare-care Vlad şi zice d-l Iorga că acest Vlad este identic cu Vladislav şi că domnea la 1448 ca Domn de sine stăpânitor. E probabil că pe el l'a pus Huniadi în scaun după răpunerea lui Vlad Dracul (Pg. 59 etc. Doc. şi reg. de I. Bogdan). Să fie oare adevărat că documentul nostru intern, care face menţiune de Vladislav Vodă ot Cosova, să se refere la acea împrejurare despre care vorbeşte şi d-l Iorga? In caz afirmativ faptul are o importanţă deosebită căci, s'ar fi lămurit un lucru preţios şi anume acela că Vladislav Vodă, cel-ce domneşte către anii 1451 la 1456, ar fi luat parte în luptele acelea memorabile; el ar fi fost singurul şi nu altul, acel Vlad pe care şi d-l Iorga îl identifică cu Vladislav Vodă. Forma însă sub care a rămas prin hrisoavele noastre interne, ca amintire, despre acel *Vladislav Vodă ot Cosova*, este foarte interesantă şi merită toată atenţia istoricilor noştrii.

In sfârşit, ceia-ce este mai important, faţă de sarcina noastră de genealogist, este de a lămuri dacă Vlad Vodă Călugărul este fiul lui Vlad Vodă Dracul sau al lui Vlad Vodă Ţepeş, sau în caz când nu este fiul nici unuia dintr'aceşti doi, al cărui Vlad Vodă este, căci alt Vlad din ramura Drăculeştilor nu mai cunoaştem decât un singur Vlad, frate cu Mircea Vodă Cozianu, despre care am spus mai sus că nu ştim cine îi sunt urmaşii. Dintr'aceste dileme nu putem ieşi.

In adevăr, documentul din 1493 ne spune că *Vlad Vodă Călugărul avea unchiu pe Radu Vodă*.

Dacă aruncăm o privire retrospectivă asupra numelui Voevozilor noştrii, nu găsim pe acele vremuri alt Voevod cu numele de Radu, decât pe Radu cel frumos şi pe un alt Radu cunoscut sub porecla de Chelu (Praznaglava). Sigur este că Radu Vodă cel frumos era frate cu Vlad Vodă Ţepeş, prin urmare ei erau fii lui Vlad Vodă Dracu; astfel fiind, n'am putea să admitem că Vlad Vodă Călugărul este fiul lui Vlad Vodă Dracu — după cum susţin d-nii Bogdan şi Iorga şi făcut dintr'o altă mamă decât a celor l'alţi doi fraţi, decât dacă am atribui numele de Radu din documentul citat lui Radu Chelul (Praznaglava), fratele lui Vlad Dracul, căci în acel caz, Radu Vodă cel frumos ar veni *frate vitreg, nu unchiu* lui Vlad Călugărul. Astfel afirmarea sus zişilor istoriografi s'ar potrivi cu arătarea documentului.

www.dacoromanica.ro

Dacă păşim însă şi mai departe, la un nou document şi anume la acela din 1496 Ianuarie 31, (Arh. St. M-rea Cozia pach. 2; acelaşi doc. vezi şi Miletici, pg. 137) prin care *Radu Vodă sin Vlad Vodă*, adică *Radu cel mare fiul lui Vlad Vodă Călugărul* zice că, Jupanul Hamza căruia îi dăruieşte nişte moşii, le-a câştigat cu slujba, lîngă *unchiul D-mele Radul Voevod* şi *dela părintele D-mele Vladul Voevod*.

Dacă ne punem în ipoteza acestui document, în acest caz am avea pe Vlad Vodă Călugărul frate cu Radu Vodă, care nu poate fi decât *cel frumos* şi prin urmare, părerea sus zişilor istoriografi este din nou admisibilă.

Dacă mergem şi mai departe cu cercetările documentate, găsim din anul 1496 August 1 (Arh. St. M-rea Govora pach. 7 doc. 1; vezi şi Miletici pg. 135 6) un document al lui Radu Vodă cel mare (sin Vlad Vodă Călugărul) prin care întăreşte mai multe moşii . . . . către mânăstirea Govora, . . . şi o moară la Rîmnic care îi este moştenească, dela *moşul D-mele Vladul Voevod*.

Exact dar am avea:

Radu Vodă cel mare.
↑
Vlad Vodă Călugărul.
↑
Vlad Vodă.

Să cercetăm şi mai departe documentele tot în scopul arătat mai sus. Mai avem din anul 1505 Martie 26 (Arh. St. M-rea Tismana pach. 63 doc. 1) un hrisov al lui Radu Vodă cel mare sin Vlad Vodă Călugărul, prin care întăreşte mânăstirei Tismana mai multe sate . . . date mânăstirei *de strămoşul D-mele, marele Mircea Voevod*. Complectând arborul de mai sus, am avea:

Radu Vodă cel mare
↑
Vlad Vodă Călugărul.
↑
Vlad Vodă (Dracu).
↑
Mircea Vodă cel mare (Cozianu).

Cred că din cele expuse rezultă, fără cea mai mică urmă de îndoială, că Vlad Vodă

www.dacoromanica.ro

Călugărul a fost fiul lui Vlad Vodă Dracu și ori ce alte izvoare cu privire la paternitatea lui cad și le vom socoti ca greșite. Acelora cari ar pretinde că insistențele mele asupra stabilirei filiației de mai sus, au fost de prisos, le voi pune în vedere că o genealogie indiscutabilă numai în felul acesta se poate obține.

Ca fapte demne de relevat în timpul domniei lui Vlad Vodă Călugărul, voi atrage atenția numai asupra unor lucruri care cu adevărat sunt încă obscure. Avem, dupe d-l Iorga, Vol. III Studii și Doc. pg. XL—XLI, că pe la anul 1494 veni în țară ca pretedent un fiu de Domn, *Mihnea, care se intitula fiul Dracului.*

Cu privire la acele vremuri turburi, iată peste ce surse noui am dat și pe care nu cred de prisos de a le rezuma aci.

La *1492 (7000) Aprilie 10*, după doc. dela Arh. St. M-rea Govora pach. 32 netr. doc. 208, găsim pe un *Mircea Voevod*, dând o carte pentru moșia Mihăeștii, fără Divan.

La *1494 Septembre 13*, după doc. slavon zis dela Muzeu, la Acad. Rom., găsesc pe un *Radu Vodă* că dă hrisov, cu Divan, pentru moșie în Fințești.

La *20 Ianuarie și 1 Iunie din 1495*, după documentele dela Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 458 (mânăstirea Bistrița) și pg. 699 (unul cu Divan și altul fără boierii Divanului) găsesc pe un *Mircea Vodă.*

Avem așa dară, după d-l Iorga, de cercetat despre acel Mihnea, iar după documentele semnalate de noi, despre un Mircea și Radu, ce amestec vor fi avut ei între acei ani, de au dat hrisoave, ca Voevozi de sine stăpânitori, într'o epocă când știut este că la tronul țării era Vlad Vodă Călugărul. Dacă actele de mai sus se vor dovedi exact descifrate, exact transcrise în sus zisele condici, atunci am putea deduce în mod sumar că în ele e vorba de cei doi fii cu acest nume ai lui Vlad Vodă Călugărul, că ei probabil domneau ca co regenți împreună cu tatăl lor și că n'ar fi vorba aci de vr'o știrbire a domniei lui. Ar urma zic în acest caz, de cercetat despre Mihnea, cine să fie? Mihnea cel rău de mai târziu sau altul?

In privința comunicărilor mărunte publicate în Convorbiri literare No. 10 din anul al XXXVI, 1902, ele trebuesc rectificate și puse sub domnia lui Vlad Vodă Călugărul, iar nu la 1475 sau 1477, căci acea bibliografie privește pe acest Domn, cu atât mai mult cu cât e cert că monahia Eupraxia era Doamna lui Vlad Vodă Călugărul, iar Radu Vodă, Vlad și Mircea, erau copii lor, fapt probat din chiar rezumatul documentelor de mai sus.

Asupra acestui Voevod iată ce ne mai spun 2 documente interne:

1545 Mai 30. (Arh. St. M-rea Bistrița pach. 2 doc. 2.) Hrisov către mânăstirea Bistrița pentru satul Bogdănești dat mânăstirei de *Vlad Vodă Călugărul* și de Danciul Comisul și care sat a fost mai nainte al lui Vlătur dar i l'a luat *Vlad Vodă Călugărul* pentru un cal al său ce'l omorîse Vlătur. In hrisov se pomenește că Vlătur s'a înfrățit cu Danciul Comisul pe acest sat. Se mai pomenește apoi de un Banul.

1570 August (fără zi.) Hrisov dat mânăstirei Glavaciogul ca să-i fie o fântână la Topoloveni și locul dimprejurul fântânei, de stj. 12, pentru că este a mânăstirei, cumpărată de *răposatul Vlad Vodă Călugărul* drept 12 florinți ungurești și dată de el la sf. mânăstire . . . (Acad. Rom. condica M-rii Glavaciog pg. 287—8.)

Urmași dela copii lui Vlad Vodă Dracu, nu cunoaștem decât dela Radu Vodă cel frumos, Vlad Vodă Țepeș și Vlad Vodă Călugărul. Să-i luăm pe fie care în parte.

Am văzut mai sus că, dela Radu Vodă cel frumos a rămas o singură fiică despre care am vorbit; alți urmași dela el, nu cunoaștem.

www.dacoromanica.ro

Dela Vlad Vodă Ţepeş, până acum cel puţin, nu e dovedit decât *Mânjilă dela Argeş*. El a fost căsătorit cu Maria Corvin şi avură 2 fii, pe Stanciu şi Stoian [1]).

In privinţa aceasta, voi da loc unui tablou genealogic întocmit mai ales după articolul publicat de d-l Densuşanu la pg. 208 din Revista pentru-Istorie, Arh. şi Filologie, din 1902, anul IV, Vol. VIII şi prin care D-sa pretinde că ei sunt urmaşii lui Mânjilă dela Argeş, soţul Marinei; ei ar fi urmaşi ai lui Dan Vodă, soţul ei, după cum pretind alţii.

Lucrarea aceasta este împrumutată după cele 2 izvoare citate şi despre erorile ce s'ar dovedi ulterior, nu pot răspunde. Dacă o rezum şi eu aci, o fac numai pentru singurul scop, de a nu lăsa pe urmaşii Basarabilor cunoscuţi de alţii, ne-figuraţi în arborul ce întreprind şi eu în acest scop. Iată arborul:

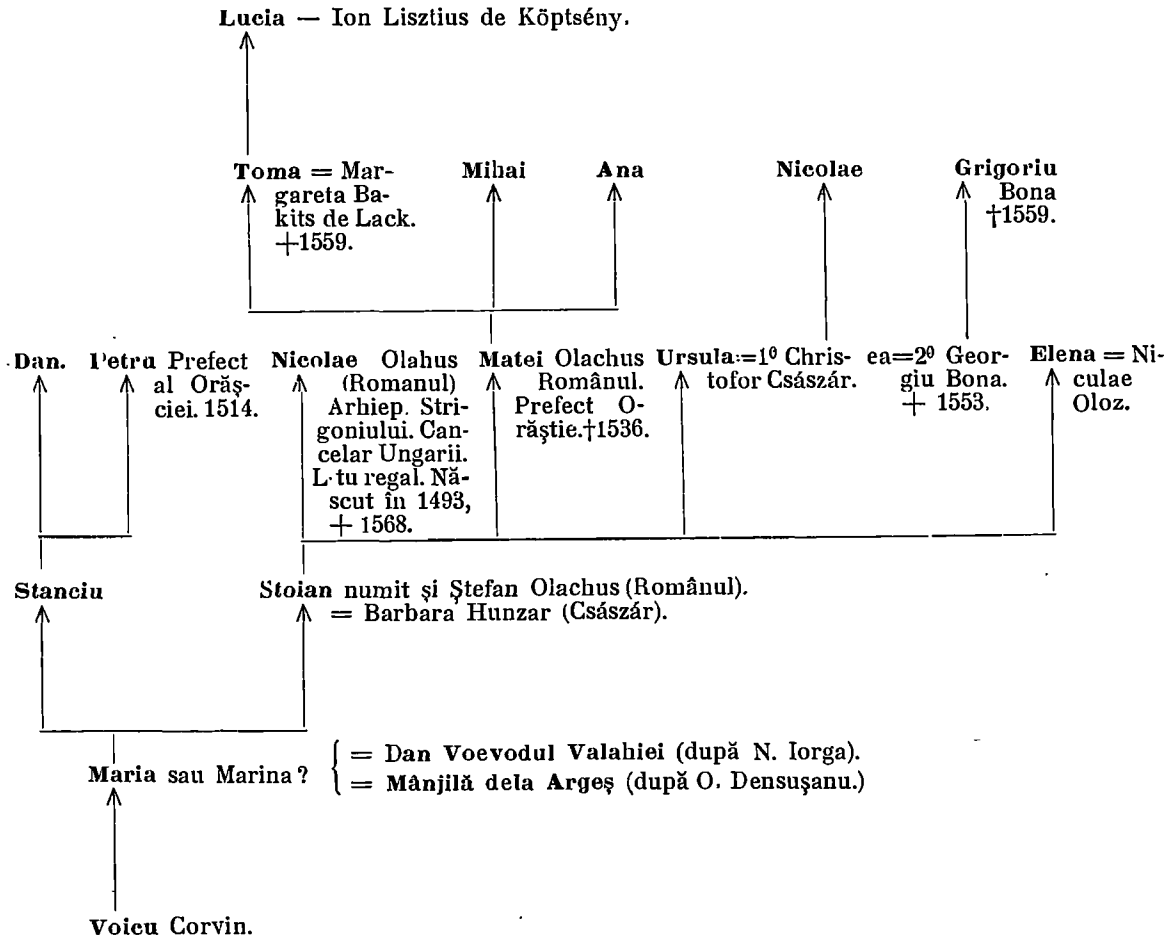

După documentele noastre interne, mai dovedim că Vlad Vodă Ţepeş a mai avut de urmaş — în mod nediscutat — şi pe *Mihnea Vodă*, cel cunoscut de Cronici sub denumirea de «*cel rău*».

Motivul care mă îndeamnă şi mai mult spre a afla purul adevăr, este marea eroare

1) Ist. Muntenii de N. Iorga pg. 2 şi 5.

www.dacoromanica.ro

ce o găsesc strecurată atât la d-l Iorga de pildă, în Ist. Muntenii pg. 2 şi urm. unde pretinde că Mihnea este frate cu Radu Vodă cel mare, cât şi în Cronicarii vechi că el este fiul lui Vlad Vodă Călugărul; pentru a risipi atmosfera întunecoasă ce există asupra paternităţii lui [1]), voi cerca să documentez şi astfel să aflu adevărul, cum convine genealogistului care lucrează conştiincios.

După hrisoavele ce ne-au căzut în mână, vedem pe acest *Mihnea Voevod sin Vlad Vodă*, că începe domnia în 1508. Primul document ce avem dela el este dela lunie 6 şi continuă până în 1509. La 1 August dintr'acest an, avem ultimul document dela el, bine înţeles din cele ce am putut cerceta eu. Vr'o întrerupere la domnia lui, într'acest interva de timp, nu găsesc de loc.

Printr'acele hrisoave, el se intitulează pur şi simplu fiul lui Vlad Vodă, fără să ştim dacă e vorba de Vlad Ţepeş sau de Vlad Călugărul, adică care din doi să-i fie autorul. Documentul însă, din 1508 Noembre 1 (vezi Arh. St. M-rea Tismana pach. 58) prin care dă mânăstirei Tismana ca să ţie mai multe sate, zice că . . . au scos călugării cărţile cele bătrîne . . . *ale lui Vladislav Voevod ce au fost înaintea Mircei Voevod* şi cartea *străMoşului D-mele Mircea Voevod* . . . şi cartea *unchiului D-mele Vlad Voevod Călugărul* . .

Punând ştirile dintr'acest document în legătură cu cele deja publicate, am avea aşa dar în mod precis următoarea filiaţie :

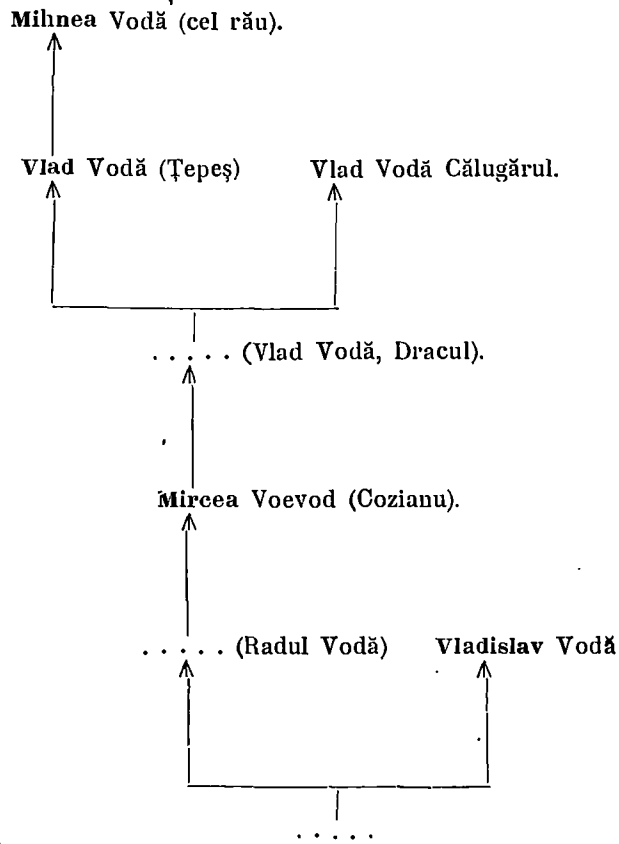

1) In manualul de Istorie ed. 1910 a d-lui Iorga, d-sa revine şi afirmă că Mihnea Vodă este fiiul lui Vlad Vodă Ţepeş, fără însă a arăta sorgintea, sau motivul pentru care rectifică aci, ceiace avansase în cellalt izvor citat.

www.dacoromanica.ro

Adică exact aceiaşi filiaţie pe care am documentat-o deja mai sus. Cert dar este că nu poate fi decât fiul lui Vlad Vodă Ţepeş şi al nimărui altuia.

Astfel dar, Mânjilă dela Argeş nu ar fi unicul fiu al lui Vlad Vodă Ţepeş ci avem şi pe Mihnea cel rău.

Dacă mergem şi mai departe cu probele noastre, apoi dovedim că el a lăsat şi urmaşi. Aşa de pildă actul dela Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 23 doc. 10, este un hrisov din 1648 Iulie 20 în care ne spune că mânăstirea Tutana este zidită de *bătrînul răposatul Mihnea Voevod tatăl Mircei Voevod, strămoşul Radului Voevod.* Intr'acest document fiind vorba de Radu Voevod, reziditorul mânăstirei Radu Vodă din Bucureşti, vedem că are strămoş pe Mircea Voevod şi din cele ce vom analiza mai la vale ne vom convinge că, acel Mircea nu este Ciobanu, ci fiul lui Mihnea cel rău, care a domnit şi el prin anul 1509. Avem aşa dar după acest document, următorul arbore genealogic:

Radu Vodă.

↑

. . . . . (Mihnea Vodă, Turcitu).

↑

. . . . . (Alexandru Vodă, Oaie seacă).

↑

Mircea Vodă (Strămoşu lui Radu Vodă de mai sus)

↑

Mihnea Vodă cel rău.

In primul rând trebue să reţinem bine un lucru de care vom face uz mai departe şi anume că, Mircea Vodă despre care e vorba aci, este altul decât Mircea Vodă Ciobanu.

Revenind din nou la Mihnea Vodă cel rău, adăogăm că îl găsim ca Domn şi în 1509 la 26 Iunie şi 1 August, dând hrisoave. Ştim apoi că la 13 Martie 1510 el este ucis în Sibiu de către sîrbul Dumitru lakşich. Ce s'a petrecut cu el în acest interval de timp adică dela 1 August 1509 până la data la care a fost ucis nu ştim, dar nu putem trece cu vederea de a nu imprima că tot în 1509 Octombre 29 şi Decembre 5 găsim ca Voevod pe fiul său, Mircea Voevod, dând hrisoave, cu nume de boieri în Divane. Despre acest Mircea Vodă credem că e vorba —conform cronicilor—că prin 1509 era în fruntea unei armate războindu-se cu partizanii lui Vlăduţ, viitorul Domn al Muntenii. Il găsim şi pe el pribeag în Sibiu, faţă fiind la omorul tatălui său, iar corespondenţa interesantă, publicată din vremea când se găsea în Ardeal după uciderea tatălui său, este a lui, nu a altuia.

Acest Mircea, fiul lui *Mihnea Vodă* (cel rău) nepot de fiu lui Vlad Vodă Ţepeş, dom-

www.dacoromanica.ro

neşte dar în toată regula şi când fiul său Alexandru Vodă, cel ce domneşte între 1568—1577, se intitulează: Io *Alexandru Voevod sin Mircea Voevod vnuc Mihnea Voevod*, după cum vom vedea mai la vale, nu de geaba pretinde că tatăl său a domnit. Trebue dar primit acest Mircea ca Domn şi să'l întroducem în manualele de istorie ca Domn, căci altfel titulatura însăşi a fiului său Alexandru] Vodă că este fecior de Domn, nu ar avea nici un sens.

Despre Mihnea Vodă cel rău ştim că a avut 2 soţii: pe cea dintâi o chema Marda şi pe cealaltă Voica. Cu Voica a avut o fiică pe Ruxandra; Mircea Vodă este născut din I-a soţie a tatălui său. In afară de aceşti doi copii, el mai are încă un fiu şi anume pe Miloş, care trăia prin 1529—1530; a se vedea despre el pe larg lucrarea citată a d-lui I. Bogdan.

Ne oprim aci cu descedenţii lui Vlad Vodă Ţepeş, pentru ca să facem cunoştinţă şi cu urmaşii lui Vlad Vodă Călugărul, iar în urmă vom lua să studiem fiecare ramură în parte, căci de aci încolo, fii acestei mari ramure a Basarabilor—Drăculeşti să înmulţesc şi nu i-am putea urmări decât luând fiecare cracă în parte până la a lor stingere definitivă.

In afară de cei 3 fii ai lui Vlad Vodă Călugărul, cunoscuţi din rezumarea documentelor ce am văzut, adică Mircea, Vlad şi Radu, mai cunoaştem pe următorii: Radu şi Vlad' cum şi 2 fete Stana şi Caplea.

Să vorbim de fiecare în parte.

1) *Radu Vodă cel mare.* Domneşte dela anul 1496 până la 1508. După d-l Bogdan l. c. moartea lui a avut loc la începutul lunei Aprilie 1508. Zideşte mânăstirea Dealu de lîngă Târgovişte, pe la anul 1500, unde a şi fost îmormântat la moartea lui.

Dăm loc la câte-va documente ce avem dela el şi din care vom câştiga din punct de vedere genealogic, nişte detalii preţioase. Avem aşa dar actul din *1497 Martie 23.* (Arh. St. condica M-rei Govora No. 2 fila 10) hrisovul Radului Voevod sin Vlad Voevod, dat în sfîntul postul cel mare şi în Miercurea cea mare . . . cu cei de D-zeu dăruiţi fii ai D-sale şi cu *Doamna D-sale, Catalina*, şi cu *fraţii D-sale Mircea, Vladul şi Vlad*, prin care dăruesc mânăstirei Govora[1]) câte 3000 de aspri pe an şi să ţie satele: Stoicenii de peste Olt ce l'a cumpărat D-sa dela Vlaicul fratele Albului cu 10.000 de aspri. Şi la Curtişori pe Olt, mai sus de Slatina, partea lui Stanislav, cumpărată dela Corlat Grămăticul cu 5000 de aspri.

Avem aşa dar dintr'acest document asigurarea că printre copii lui Vlad Vodă Călugărul, trebue să prenumărăm doi fii cu numele de Vlad; că Doamna lui Radu Vodă cel mare se numea Catalina şi că, fraţii lui, Mircea, Vladul şi Vlad, erau în perfectă armonie cu fratele lor care se găsea ca Voevod.

1501 Decembre 15 şi 1502 fără lună şi zi. Acte rezumate deja la pg. 260—261 din Vol. I al lucrării de faţă şi din care extrag pentru aci numai atât că în cel de al doilea document zice Radu Vodă cel mare că . . . *în zilele răposatului părintelui D-mele Vladul Voevod Călugărul* . . .

1) Cred că şi acest document ne dă un indiciu sigur că tatăl său Vlad Vodă Călugărul era mort. Forma sub care ne vorbeşte despre tatăl său ne îndreptăţeşte a crede acest lucru.

De altfel, la Arh. St. M-rea Govora pach. 7 doc. 12, avem un hrisov din 1634 lunie 15 în care se zice, că Vlad Vodă şi fiul său Radu Vodă sunt ctitori la mânăstirea Govora, care au clădit-o.

Aceştia nu pot fi alţii decât Vlad Vodă Călugărul şi Radu Vodă cel mare.

www.dacoromanica.ro

Documentat este dar că, Vlad Vodă Călugărul murise încă de mai nainte vreme și deosebit că, în actele fiului său Radu Vodă cel mare, acesta nu uită de a-i pune atributul de *Călugărul*, în urma încetării lui din viață.

Cele 2 acte de care facem mențiune mai sus, sunt demne de citit cu luare aminte și din alt punct de vedere, căci ele ne spun lucruri importante cu privire la niște fapte petrecute chiar în cursul domniei lui Vlad Vodă Călugărul; ele ne vorbesc de un pretendent (domnișor) la tron, care a cercat să'l răstoarne dela domnie fără însă ca să reușască.

Ceia-ce găsim în Ist. Muntenii pg. 2 și urm. de N. Iorga, cum și în Cronici, cu privire la Radu Vodă cel mare, că ar fi frate cu Mihnea Vodă cel rău, etc. am arătat mai sus că n'are temeiu.

E un alt fapt important și anume acela că, după pg. XLII și urm. Vol. III Studii și Doc. de N. Iorga, Dumitru Iakșich a avut o fiică (căreia nu i se cunoaște numele) și că ea

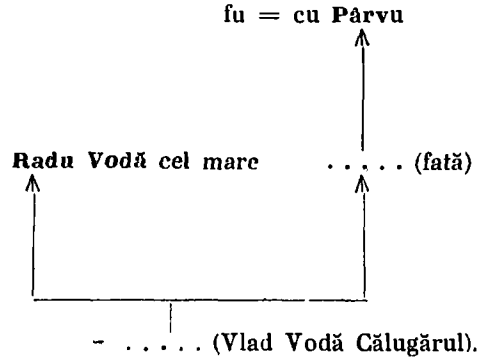

De acéstă sursă, ca și de detaliile ce ni se dau printr'însa, este bine să ținem seamă și să le punem în legătură cu documentele ce vom rezuma puțin mai la vale, la punctul 3, când vom vorbi de Vlad Vodă, frate cu Radu Vodă cel mare.

2. *Mircea.* Am rezumat mai sus despre el tot ce am știut și altceva nou nu am de adăogat decât să atrag atenția cititorilor și asupra unui document din 1502 Iunie 17, despre care am vorbit destul în lucrarea mea «Șirul Voevozilor cu Divane și note» pg. 6—7. Nu cunosc despre el nici data morții, nici dacă a lăsat sau nu urmași.

3. *Vlad.* Unul din cei 2 fii ai lui Vlad Vodă Călugărul, cu acest nume. Ne este cunoscut din vremea domnii lui, care să poate pune—conform hrisoavelor - , din 1510 până în 1512. Il găsim numit: *cel tânăr, Vlăduț și Vlad.* E foarte multă probabilitate că motivul pentru care a fost numit astfel, adică cel tânăr și Vlăduț, a fost pentru a'l deosebi de cel lalt frate al lui tot cu numele de Vlad și care de sigur că era mai mare ca vîrstă.

Că în adevăr era fiul lui Vlad Vodă Călugărul, avem proba într'un document din 1510 Mai 2 (Arh. St. condica M-rei Tismana I fila 504 verso) în care zice . . . și să ție satele Corbii etc. etc. . . . *precum au ținut în zilele fratelui D-nii mele Io Radul Voevod.* Nici urmă de îndoială nu poate fi, că acest Radu nu era altul decât *cel mare*, fiul lui Vlad Vodă Călugărul. In acest sens, a să vedea și actul din 1510 Noembre 12 la Arh. St. M-rea Tismana, pach. 58 doc. 7; vezi și lucrarea mea «Divanele Domnești» lucrare citată, pg. 24.

Intr'alt hrisov, din 1511 Martie 22, să zice că el are *unchiu 'pe Vlad Vodă*, care nu poate fi decât Vlad Vodă Țepeș, care cu adevărat a fost frate cu tatăl lui, Vlad Vodă Călugărul (Ibidem, «Divanele Domnești» pg. 27.)

www.dacoromanica.ro

Interesant este documentul lui din 1511 Decembre 27, (Ibidem «Divanele Domnești» pg. 27 și urm.) în care zice că a avut o soră, *pe Jupaniţa Caplea, măritată după Staico Logofătul* și că acești soți *avură fiu pe Pârvu Comisu.*

Despre acest Staico Logofătul mai găsim și documentul din *1508 Septembre 7*, (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 1 doc. 1) care zice că, mânăstirei Bistriţa zidită . . . de fraţii Craioveşti, i se mai întăreşte și viia dela Căzănești, dată de *Staico Logofătul.* Apoi alt act din *1526 Mai 18*, (Convorb. lit. No. 11 Buc. 1 Nov. 1902, anul XXXVI) vorbind tot de *Staico Logofătul*, ne mai dă și alte detalii cu privire la Vlad Vodă cel tînăr și cari se pot rezuma în modul următor:

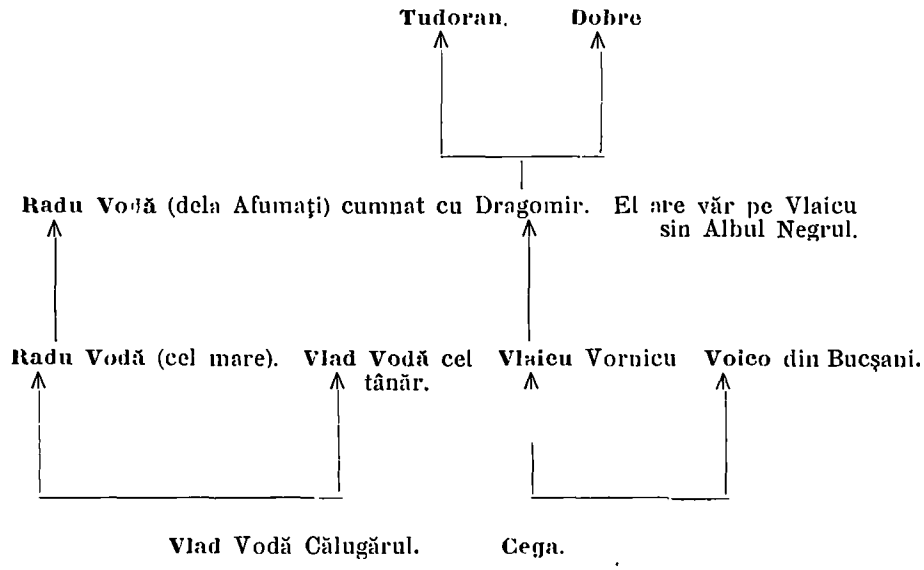

cum și doc 3, pach. XXXIX Acad. Rom. în care se vorbește despre el și despre *Stoian fratele soţii lui Vlad Vodă cel tânăr.*

Tot despre Staico Logofătul, a se vedea și pg. 293 și urm. din Doc. și regeste l. c. de d-l I. Bogdan. D-sa zice la actul No. 46 că Jupaniţa Preaa (Pree, sau Preia) e fata lui Staico Logofătul, că e sora Jupanului Dragomir Vornicul și cumnată Jupanului Nanul.

Să cercăm a pune aceste rezumate într'o lumină cât de apropiată de adevăr. Știm, după Divanele domnești, că ultima dată când găsim pe Jupan Bogdan, figurând printre boierii Divanelor, este anul 1512 Ianuarie 8; dela data aceasta spre zilele noastre, nu'l mai găsim. S'a zis mai sus că el pare a fi fost cumnat cu Radu Vodă cel mare; prin urmare, el pare a fi ţinut în căsătorie pe Jupaniţa Caplea, fiica lui Vlad Vodă Călugărul și soră lui Radu Vodă cel mare și lui Vlăduţă Vodă cel spânzurat. Această Jupaniţă Caplea a fost măritată întâi cu Jupan Staico vel Logofăt ot Ruși, fapt probat prin documentele ce am văzut și ei avură copii, după cum ne spune documentul din 1492 Octombre 9, între cari și pe Jupan Pârvu Comisu. Jupan Staico, ale cărui ranguri se pot constata din Divanele domnești, pare a fi murit prin 1507. căci de la data aceasta înainte nu'l mai găsim printre boierii Divaniţi și deci zicem, cu oarecare probabilitate, că ea s'ar fi remăritat al doilea rînd cu Jupan Bogdan marele Vornic. Chiar în acest fapt vedem noi cauza certei lui Radu Vodă

www.dacoromanica.ro

cel mare cu Patriarhul Nifon, în privinţa lui Bogdan, căci acesta, având soţie legitimă, ar fi luat în mod nelegal pe Jupaniţa Caplea, care era văduvă.

Radu Vodă cel mare moare în Scaun; cumnatul său Bogdan ocupă în vremea domniei lui rangul de vel Logofăt. Vine Mihnea cel rău şi apoi fiul său Mircea ca Voevozi, timp în care Jupan Bogdan de sigur că pribegise. Urmează uciderea lui Mihnea Vodă cel rău şi pribegirea fiului său Mircea Vodă şi în locul lor, se urcă la tron Vlăduţ, fratele lui Radu cel mare şi deodată cu venirea lui, în tot intervalul de timp cât a domnit, Jupan Bogdan ocupă rangul de mare Vornic. Motivul credem că este că acesta era cumnat cu Vlăduţ Vodă, care era fiu al lui Vlad Vodă Călugărul, adică frate cu Jupaniţa Caplea.

Jupaniţa Caplea însă nu trăeşte multă vreme cu soţul ei de al doilea, căci la 1511 Februarie 21 încetează din viaţă, dupe cum ne probează inscripţia de pe piatra ei mormântală, aflată în mânăstirea Dealului. De altfel, nici Bogdan Vornicul nu mai trăeşte multă vreme, căci conform cu Cronica ţării, Mag. Ist. Vol. IV pg. 251, a fost ucis de Neagoe Vodă Basarab, poate chiar cu aceiaşi ocazie, când a prins şi a spânzurat şi pe Vlăduţă Vodă, aici în Bucureşti, la 25 Ianuarie 1512. Afirmarea Cronicei pâre verosimilă, mai ales că de urma acestui boier nu mai dăm prin nici un act posterior anului 1512, ca fiind în viaţă.

Toate acestea sunt numai oare-cari bănueli, cari ne ghidează spre a afla adevărul şi chiar noi nu le afirmăm ca un ce neîndoios. Aşa de pildă, Al. Ştefulescu în «Tismana» ed. II, Buc. 1903, pg. 170, ne dă ca soră a lui Vlăduţă Vodă, pe Jupaniţa Anca, soţia Jupanului Stanciu dela Glogova, aşa că nu ar fi de mirare ca tot ce am zis mai sus despre măritişul de al doilea al Jupaniţei Caplea, să se refere la această Jupaniţă Anca, sau chiar la o a treia necunoscută încă nouă, căci încă odată repetăm, că nu ştim numele acelei Jupaniţe, soră cu Radu Vodă cel mare, care să fi provocat discordia dintre Domn şi Patriarh.

In ori ce caz, faţă cu datele de mai sus, iată la ce soluţie am putea ajunge, figurându-le sub forma tabloului de pe pagina următoare.

Probă sigură că acest Vlad, Vlăduţă, cel tînăr, este fiul lui Vlad Vodă Călugărul, o avem şi prin documentul lui din 1512 Ianuarie 8, ultimul hrisov ce'l găsim dela el, şi prin care zice că el era frate cu Radu Vodă, care era mort la data aceasta şi nu poate fi vorba de altul decât de Radu Vodă cel mare. (Vezi doc. orig. la Arh. St. M-rea Tismana pach. 2, doc. 4; vezi copia acestui hrisov, tot la Arh. St. condica Brâncov. No. 2 pg. 37 cum şi condica M-rei Tismana No. 1 folio 182). O altă probă o avem în documentul din 1520 Iunie 11 în care găsim că Vlăduţă Vodă avu mamă pe monahia Evpraxia. (Acad. Rom. doc. 163 pach. XX.)

In definitiv, moartea lui Vlăduţ Vodă, a avut loc după 1512 Ianuarie 8. Dupĕ cel mai acreditat izvor cunoscut până azi, el piere la 25 Ianuarie 1512, spânzurat în Bucureşti sub un păr, prins în războiul ce avu cu partizanii lui Neagoe Vodă Basarab, care îi şi urmează la tron. (Vezi Bogdan l. c.).

O altă mărturie şi mai demnă de crezare, cum-că în adevăr el a murit la *1512 Ianuarie 23, iar nu la 25*, este chiar piatra lui mormîntală, aflată la mânăstirea Dealului, pe care găsim clar arătat acest lucru, ba chiar cu adăogire că el ar fi murit în Bucureşti, tăjndui-se capul. Tot printr'această mărturie mai aflăm că, la urcarea lui pe tron avea vîrsta de 16 ani şi că a domnit un an şi 9 luni şi jumătate.

Despre locul unde a fost decapitat, nu putem avea îndoială, căci de sigur era lucru obştește văzut şi cunoscut şi chiar neuitat de contimporani. In ce priveşte însă vîrsta lui,

www.dacoromanica.ro

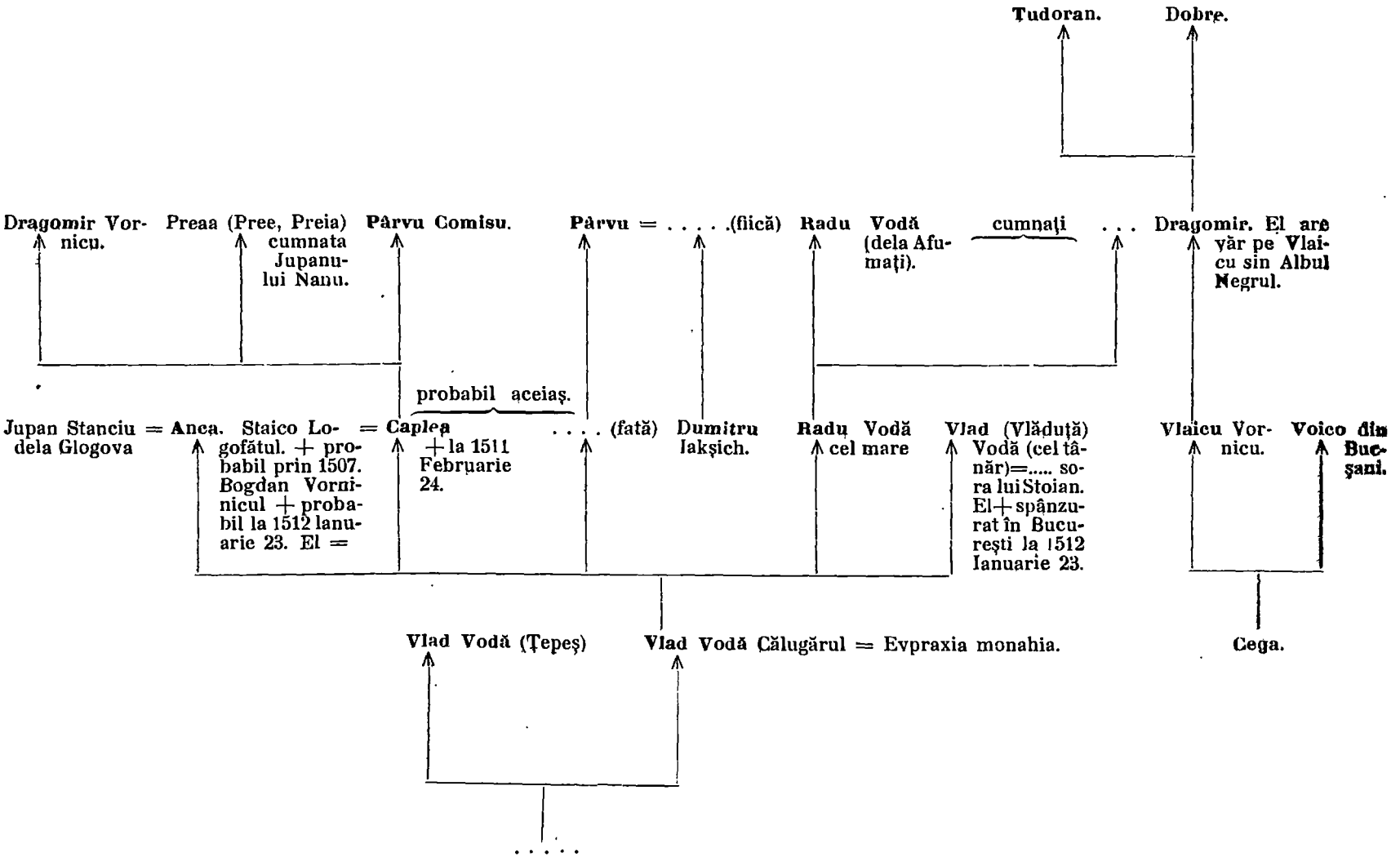

www.dacoromanica.ro

noi ne îndoim şi credem că e aci o eroare, căci din cele ce am văzut şi încă voi mai adăoga, rezultă că el era însurat şi că a avut chiar şi copii cu Doamna sa, sora lui Stoian; dacă ar fi fost numai de 16 ani, atunci ar fi acest lucru greu de susţinut. Apoi din alt punct de vedere ştim că tatăl său a murit în Scaun, cel mai târziu în Ianuarie din anul 1496 şi că era destul de bătrîn, pentru ca să se poată pretinde că la vîrsta lui, atât de înaintată, n'a putut să aibă copii mici; mai ales că mai ştim că avea un fiu, Radu Vodă cel mare, atît de vârsnic, încât să ocupe scaunul ţării chiar la moartea tatălui său. Dar, chiar dacă am admite că Vlad Vodă Călugărul a avut la moarte-i copil mic de circa un an, în acest caz nu am găsi raţiunea pentru care mama lui, Doamna Evpraxia, având copil mic, să'l lase la voia întâmplării şi ea să se călugărească. Mai mult încă, pe Doamna lui Vlăduţ Vodă o chema *Anca*; vom vedea şi probele, când vom vorbi de urmaşii lui, care sunt Vlad Vodă cel înecat şi Moise Vodă care au domnit pe la anii 1529—1532. Ei bine, nu e nici măcar de presupus că, la vîrsta de 16 ani, să aibă şi copil, care apoi peste alţi 16 ani să domnească şi el exact la aceiaşi vîrstă ca şi tatăl său. Noi bănuim una din două: ori că leatul este săpat greşit pe piatra lui mormântală de cioplitorul acelei lespezi de piatră, sau că detaliile despre nevîrsnicie sunt o scuză a ucigaşului în interesul de a sĕ disculpa de fapta sa inumană, scuză ascunsă în biserica unei mânăstiri departe de Bucureşti.

Considerând dar toate acestea, noi conchidem că n'a fost nevîrsnic; era în adevăr tînăr, dar totuşi un bărbat în toată puterea cuvîntului, aşa că aceia care cred şi consideră pe acest Voevod ca minor, am motive să cred că greşesc.

Tot ce ţinem să mai relevăm, este că, în documentele posterioare găsim adesea menţionându-sĕ despre acest Voevod şi în multe documente chiar, că i se zice: *Vlad Voevod cel spînzurat.*

Iată un exemplu: *1596 Iunie 15.* (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 539 (roşu) 250 (creion). Mihail Voevod (cel viteaz) sin Pătraşco Voevod, dă hrisov pentru satul Pleniţa, către fraţii Buzeşti, Jupanii Radu vel Clucer, Preda vel Postelnic şi Stroe vel Stolnic, care le este de moştenire după cum arată cărţile lor, anume cartea lui Vlad Voevod Călugărul, cartea Radului Vodă care a pierit în Râmnic, cartea lui *Vlad Vodă spânzuratul* şi cartea răposatului tatălui D-mele, lui Pătraşco Voevod . . . .

4) *Vlad Vodă.* Un alt fiu al lui Vlad Vodă Călugărul, ce îl cred a fi mai mare, ca vârstă vorbind, de cât Vlăduţă Vodă, fratele său. Dacă a domnit sau dacă a lăsat urmaşi, nu ştiu. Il constat numai din sus zisul hrisov cu data din 1497 Martie 23 şi despre care am vorbit mai sus la pg. 356.

5) *Radu Vodă.* In sfârşit ca frate cu Radu Vodă cel mare îl cred şi pe el; deci Vlad Vodă Călugărul a avut 2 fii cu numele de Radu, adică întocmai cum a avut şi 2 fii cu numele de Vlad.

Când avansez acest lucru, mă bazez întru câtva pe documente şi pretind că Vlad Vodă Călugărul a avut două soţii. De sigur că Evpraxia monahia a fost soţia cea de a 2-a şi până acum este dovedit cel puţin că Vlăduţă Vodă era de sigur născut din cea de a doua soţie a lui Vlad Vodă Călugărul.

In adevăr, documentul din 1517 Octombre 30 vorbind de satul Ioneştii şi altele (vezi Arh. St. condica M-rei Govora I, 121—7; vezi şi doc. orig. la Arh. St. M-rea Govora pach. 5 doc. 3) ne spune următoarele: ....să mai ţie Stoiceanii... pentru că au fost daţi *de zestre mumei Radului Voevod*, de părinţii ei. Apoi aşa i-au scos pe dânşii *muma Radului Voe-*

www.dacoromanica.ro

vod, Samonida, cu 12 boieri în zilele *Vladului Voevod*, iar după aceia i-au și cumpărat pe ei *Radul Voevod*. dela Vlaicul fratele Albului, drept 11000 aspri.

Intr'acést document nu poate fi vorba decât de Radu Vodă cel mare, care fiind fiul lui Vlad Vodă Călugărul, este sigur că el este născut din Doamna Samonida, nu din Doamna Evpraxia. Din aceste 2 Doamne dar, credem că se va fi născut și Radu de care vrem să ne ocupăm aci. Acest Radu, ar fi dar mai probabil născut din Evpraxia monahia ca și Vlăduță Vodă cel tânăr.

Pe acest Radu îi cunoaștem sub denumirea de Dragomir Călugărul, care prin 1521—2 adică atunci când știm că frații lui pe cari i-am văzut mai sus, nu mai erau în viață nici unul, a cercat să fie Domn în urma morții lui Neagoe Vodă Basarab. Nu voi insista mai mult asupra lui, ci voi trimete pe cititori la lucrarea mea «*Divanele Domnești*» pg. 63—4, unde am vorbit destul de amănunțit despre el, pe cât actele mi-au permis. Dacă îl consider ca fiind fiul lui Vlad Vodă Călugărul, o fac negreșit cu destulă sfială, dar în orice caz cred mai cu temeiu a pretinde că e fiul lui, de cât al altuia, căci nu văd al cui ar putea să fie

E drept că numele de Radu, Dragomir Călugărul, Vlad și Vladissa, nume sub care îl găsim prin 1521 2, după diferitele isvoare ce am consultat, ne ar da de bănuit că nu e una și aceiași persoană, mai ales că tot pe atunci apare și Radu de la Afumați și Radu Bădiça Vodă și nu știm care să fie din cele 3 persoane omonime în una și aceiași epocă. Totuși, în ce privește paternitatea lui ne bazăm atât pe considerațiile ce am arătat mai sus, cât și pe unele cronici, cari ni-l dau ca fiu al lui Vlad Vodă Călugărul. Și pe lângă toate acestea, mai avem în vedere și actele urmașilor lui, căci din câte vom dovedi, el a lăsat urmași cari nu pot fi confundați cu ai celor lalți Voevozi cunoscuți tot sub numele de Radu,

Despre acest Radu știm din isvoarele citate că a murit tăindu-i-se capul, într'o luptă ce a avut-o la Târgoviște, prin toamna anului 1521.

Cu notele ce preced, am răspuns pe cât ne-a fost posibil, la tema ce ne-am propus de a desvolta, adică anume cine sunt urmașii direcți ai lui Vlad Vodă Călugărul. N'am vorbit în mod special despre fetele acestui Voevod, ci am atins numai actele în care se vorbea despre ele, mai sus, când am vorbit de frații lor, și de aceia nu voi mai insista, căci alte detalii nu mai cunosc asupra lor.

De aici încolo, voi urmări, descendenții din fie care ramură, căci, cum am zis, este mai bine a-i dovedi astfel, lucrarea fiind mult mai lesnicioasă în felul acesta.

Vom studia dar întâi urmașii lui Mihnea Vodă cel rău.

Am arătat că urmașii lui sunt: Roxandra, Miloș și Mircea Vodă.

Despre Roxandra nu mai știm alte lucruri noui.

Despre Miloș de asemenea ne folosim de știrile date la pg. 150 și urm. din Doc. și regeste de d-l I. Bogdan, și zicem și noi că a fost căsătorit și că în vremea lui Moise Vodă adică prin 1530 trăia. Dacă a avut sau nu urmași, nu știm.

Despre Mircea Vodă, în afară de aceea ce am arătat, de asemenea nu mai știm alt detaliu decât că, a fost căsătorit cu *Frusina* și că *a avut fiu pe Alexandru Vodă*, cel care domnește între anii 1568 - 1577. Alexandru Vodă supranumit și Oaie seacă, din pricina unui nou bir pus de el, a fost căsătorit 1-° cu Maria și 2-° cu Catrina (Ecaterina) Salvaresso (italiancă din Țarigrad). Căsătoria lor după d-l Iorga a vut loc în 1558. Acești soți au avut

www.dacoromanica.ro

fii pe *Petru*, vezi Hurmuzaki Vol. III pg. 19, apoi pe *Mihnea Vodă*, cunoscut sub numele de *Turcitu* şi pe *Ioan Beldy*, după d-l N. Iorga, Ist. Munteniei.

Alexandru Vodă este acela care pune temelia bisericii din Bucureşti, cu hramu sf. Troiţă, rezidită mai târziu de nepotul său de fiu, anume Radu Vodă, dela care i-a rămas şi până azi numele sub care e cunoscută adică «mănăstirea Radu Vodă».

Moartea lui Alexandru Vodă s'a întâmplat în 1577 Iulie 25 fiind în Scaun—după cronici.

După documentele interne posterioare vremii în care a domnit, cunoaştem următoarele detalii:

1586 Mai 30. (Arh. St. M-rea Mihai Vodă pach. 3 doc. 3) Hrisovul lui Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă dat pentru nişte ocine la Lacul-adânc, ce le are mănăstirea sf. Nicolae, cumpărătoare *dela mama D-sale, dela Doamna Catrina*, iar ea le-a fost cumpărat... cu 12000 de aspri.

1591 Mai 5. (Arh. St. M-rea Mihai Vodă pach. 3 doc. 5.) Hrisovul lui Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă, dat către mănăstirea sf. Nicolae, ca să ţie locul dinaintea porţii sf. mănăstiri, ce-i este dată de răposatul *părintele D-sale Alexandru Vodă şi de muma D-sale Doamna Ecaterina şi de fiul D-sale anume Alexandru Vodă şi de Vlad Vodă.*

1633 Mai 6. (Aricescu, Indice br. I pg. 97) Hrisov către mânăstirea Slătioarele prin care îi întăreşte stăpânire pe a 4-a parte din moşia Stolnicenii.... care parte de moşie a fost *Doamnei Ecaterina a răposatului Alexandru Voevod cel bătrîn*, care Doamnă făcând această mănăstire, a miluit-o cu zisa moşie....

1648 August 20. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 48 doc. 6) Hrisov către mănăstirea din Bucureşti cu hramul sf. Troiţe, care este zidită de părintele răposatului Radului Voevod. . . . ca să ţie satul Măneştii din sud Ilfov, care sat au fost al *răposatului Io Alexandru Voevod sin Mircei Voevod, dela moşul său bătrînul răposatul Mihnea Voevod...*

Apoi să mai ţie... satul Lupeştii... care sat a fost cumpărat de *bătrînul răposatul Alexandru Vodă moşul răposatului Radului Voevod...*

Apoi să mai ţie satul Grecii, din jos de oraşul Bucureştilor.... care sat l'a cumpărat *răposatul bătrînul Alexandru Voevod tatăl lui Mihnea Voevod....*

Apoi satul Dichisenii.... partea *Jupaniţei Maria sora lui Pătraşcu Vodă (cel bun)...* cumpărat de *Mihnea Vodă* de la *nepoţii Japaniţei Maria*, de la *Gherghina, Udrişte, Oprea, Jupaniţele Maria, Neacşa şi Calea*, drept 23000 de aspri...

Tot ce am mai avea de adăogat cu privire la acest Alexandru Vodă este că, singura dovadă cum că pe mama lui o chema Doamna Frusina, care era negreşit Doamna lui Mircea Vodă, o avem după piatra mormîntală a Jupanului Cracei şi al fraţilor lui: Radu Stolnicu şi Barbu, feciorii lui Dragomir Postelnicul, pe care i-a trimes Alexandru Vodă la mănăstirea Snagov cu mama sa Frusina, de i-au călugărit, apoi le-au tăiat capetele acolo (Vezi Mss. atribuit lui Radu Grecianu).

După d-l Tocilescu, Raporturi etc. 1887, acest Alexandru Vodă ar fi avut şi 2 fete pe Elena şi Despina.

Recapitulând dar copii lui Alexandru Vodă, ei sunt următorii:

Elena şi Despina după Tocilescu.
Joan Beldy » Jorga.
Mihnea Vodă Turcitu » documente.
Alexandru Vodă » documentul din 91 Mai 5.

www.dacoromanica.ro

Vlad Vodă după documentul din 1591 Mai 5.

Petru » Hurmuzaki (doc. din 1578 Iulie 28).

Despre nici unul din ei nu cunoaştem absolut nici un alt detaliu, afară de *Mihnea Vodă Turcitu*. El domneşte în 2 rînduri şi anume de la 1577—1583 şi 1585—1591. In urmă s'a turcit şi a devenit Paşă turc.

Mănăstirea Tutana este zidită de el prin 1582, în prima lui domnie.

Doamna lui să numea Neaga sin Vlaicu Cluceru din Tătărani.

Iată şi câteva documente interne, care se ating de el, de Doamna lui Neaga, cum şi de urmaşii lor.

1574. (Ist. Buc. de Ionescu-Gion pg. 722, după condica Vieroşului dela Arh. St.) Se întăreşte satul Năpărtenii lui *Vlaicu Logofătul, tatăl faimoasei Doamne Neaga* şi fratele lui Mihail, ne spune că tatăl lor era Mihnea Părcălabul şi că el cumpărase această moşie încă din zilele lui Basarab Vodă.

1587 Ianuarie 5. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 45 doc. 3) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către mânăstirea sf. Treime din Bucureşti, întărindu-i mai multe moşii . . . date mânăstirei de *părintele D-mele Alexandru Voevod şi de Doamna Ecaterina.*

1589 Mai 4. (Arh. St. Episc. Buzău pach. 92 doc. 5; vezi şi Aricescu, Indice br. 2, pg. 28) Hrisovul lui *Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod* către mânăstirea Aninoasa, care mânăstire au fost de moştenire a *Doamnei Domnii mele, Doamnei Neagăi*, dela moşi dela strămoşi şi dela părinţii D-sale . . . pentru satul Cosainul . . .

1589 Iunie 13. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 13 doc. 2.) Hrisovul lui Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod către mânăstirea D-sale din josul cetăţii Bucureştilor şi către mânăstirea D-sale, Tutana . . . pentru nişte sate , . . care au fost ale Jupânesei Elinei, Jupâneasa lui Ivaşco Vornicul. Elina Vorniceasa şi cu feciorul ei Tudoran vel Sluger să împrumutase dela D-mea cu 200.000 de aspri şi ne-putând să-i plătească, i-a vîndut aceste sate, D-sale . . . . .

. . . (rupt anul în document, dar probabil că e din *1591) Septembre 13* (doc. orig. la d-l C. Colescu Vartic) Hrisov dat pentru nişte ţigani pe care îi întăreşte lui Jupan Mitrea biv vel Vornic . . . şi să-i fie iar o ţigancă . . . ce o cumpărase Jupaniţa Caplea Spătăreasa dela *Mihnea Vodă în Ţarigrad* . . .

1613. (Arh. St. condica Domnească No. 53 fila 77 verso.) Hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod, prin care întăreşte cumpărătoarea *mumei Mării Sale Doamnei Neagăi*, ce a avut la moşia Rumcenii . . .

1614 Septembre 12. (Ibidem No. 53 fila 77 verso.) *Diata Doamnei Neagăi* ce au făcut-o la sfârşitul său, prin care închină la mânăstirea Aninoasa ce era zidită de Măria Sa din temelie, toate moşiile sale şi alte lucruri mişcătoare şi tot ce au avut al său.

1618 Mai 4. (Aricescu, Indice br. II pg. 28.) Hrisov către mânăstirea Aninoasa ca să stăpânească nişte vii în dealul Tohanilor şi în Proşca, lăsate de *Doamna Neaga.*

1621 Iunie 13. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 19 doc. 2.) Hrisov în care se zice că Tudoran Slugeru sin Ivaşco Vornicul şi Elina (Golescu) au împrumutat la 1589 dela *Mihnea Vodă sin Alexandru Vodă* 200.000 de aspri.

1623 Aprilie 23. (Doc. orig. în coll. mea de acte). Act în care găsesc că *Doamna Neaga* când era în viaţă, a dăruit lui Vasile Vistieru, un român.

www.dacoromanica.ro

1626 (Arh. St. condica M-rei Banu II, fila 30, pg 909, Regeste de N. Iorga) *Alexandru Voevod sin Radu Voevod vnuc Mihnea Voevod*, face un pomelnic la mănăstire la Buzău şi pune pe *Radu Vodă şi Arghira, tatăl şi mama lui*; pe *Mihnea Vodă şi Vişa Doamna.*

1652 Ianuarie 15. (Acad. Rom. doc. 33 pach. 58) Hrisov pentru satul Lungii, în care se vorbeşte de Marco vel Armaş şi de Negoiţă Paharnicul Tătăranul sin Predei Postelnicul ot Tătărani, *nepotul Doamnei Neaga maica Radului Voevod.*

1654 Mai 20. (Arh. St. Episc. Buzău pach. 86 doc. 13) Hrisov către *Negoiţă Paharnicul fiul lui Preda Postelnicul din Tătărani, nepotul Doamnei Neagăi*, ca să'i fie lui satul Tătăranii... pentru că acest sat au fost de moştenire lui Preda Postelnicul Tătăranul tatăl lui Negoiţă Paharnicul, *nepotul Doamnei Neagăi*, dela mătuşă-sa Neaga Vorniceasa Mitroaia şi dela *Vlaicul Clucerul tatăl Doamnei Neagăi*, din zilele bătrânului Alexandru Voevod....

1684 Iunie 30. (Arh. St. condica Domnească No. 53 fila 77 verso.) Zapisul lui Nicolae monahul ce l'a chemat pre mirenie Negoiţă Tătăranul, i a fiu-său Matei Paharnicul, prin care închină la Episcopie, mânăstirea Aninoasa, cu toate moşiile ei ce au fost închinate de moaşa lor, *răposata Doamna Neaga.*

1752 Iulie. (Ef. Spit. civile de Al. G. Găleşescu pg 211) Testament către mănăstirea Pantelimon, pentru mai multe moşii... şi 6 pogoane vie lucrătoare în dealul Şkeilor, care vii sînt date despre mânăstirea ce se numeşte a *Doamnei Neagăi*....

In sfârşit, din Vol. III Studii şi Doc. de N. Iorga, pg. LII—LV., extragem că prin 1595, Radu fiul lui Mihnea Turcitul să afla la Veneţia, iar din «Costandin Căpitanul» pg. 79 publicat tot de d-l N. Iorga avem că, înainte de 1591, Mihnea Vodă avusese doi fii, ambii cu numele de Radu, dela Doamna Neaga şi dela ţiitoarea Vişa. (contribuţii pag. 79 nota şi pg. 99 şi 101.) In 1595, Mihnea avea 2 copii turci, pe Ibrahim-beg şi pe Mustafa-beg. (Vol. III Studii şi Doc. pg. L şi urm.) D-l Iorga crede că Radu cel ce domneşte în Muntenia, fiul lui Mihnea Vodă Turcitu, este născut din Vişa, nu din Neaga Tot aci. în scrisoare, Mihnea Vodă aminteşte şi de Doamna Mărioara, de neam bun, mama lui.

După cele ce am văzut, avem dar ca copii ai lui Mihnea Vodă Turcitu, pe:

Radu Vodă, născut din Vişa.

Radu, născut din Neaga.

Ibrahim-beg

Mustafa-beg

Ihuma Catun şi Caise Catun, fete.

Ce vor fi devenit toţi aceşti copii, nu ştim. Singur despre Radu, cel presupus că ar fi născut din Vişa, ştim că domneşte aci în ţară, în două rânduri, dela anul 1611-1616 şi 1620-1623, afară de timpul domnit la Moldova. Să zice că el s'ar fi născut în anul 1584, că a fost căsătorit cu Doamna Arghira şi că au avut copii pe:

Alexandru Vodă (Coconul)

Mihnea Vodă (Mihail, Grecu)

Niculachi şi pe

Ecaterina.

Moartea lui Radu Vodă are loc în Moldova fiind Domn; corpul lui fu adus în Bucureşti de către fiul său Alexandru Vodă (Coconul) şi l'a îngropat în mânăstirea Radu Vodă.

www.dacoromanica.ro

Bartolomei Minetti, mare Postelnic, era cumnat cu Radu Vodă, care ţinea probabil în căsătorie o soră a acestui fanariot, zice d-l lorga în Socot. Braşovului pg. 161-53. După acelaş isvor, Minetti moare în lunie 1634 în urma suferinţelor unei închisori.

Să vedem câteva acte interne ce ne sunt cunoscute, despre Radu Vodă şi despre legăturile lui de rudenie.

1613 Noembre 20. (Copie în coll. mea de acte.) Hrisov în care se vorbeşte de mai multe sate între cari şi de satul Lungii; într'acest hrisov găsim.... «lar după aceia, *cinstita maica Domnii mele, Doamna Neaga*, a răsculat prigonire pentru satul Lungii şi aşa a părât *cinstita Doamna Neaga* înaintea Domniei mele... dara rămas *Doamna Neaga* de lege.

1620 Septembre 9. Dăm în fac-simile o iscălitură a lui Radu Vodă luată la întâmplare dintr'un document aflat în coll. mea de acte.

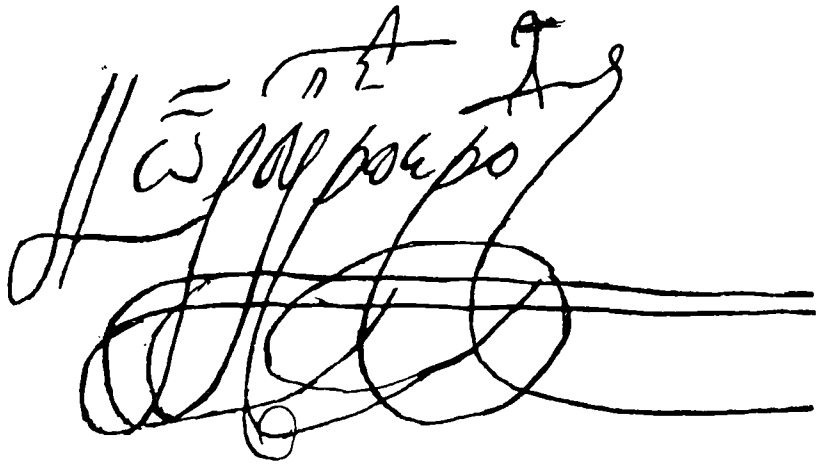

1622 Aprilie 24. (Aricescu, Indice br. II pg. 4.) Cartea Radului Voevod sin Mihnea Voevod, prin care întăreşte mânăstirei Aninoasa stăpânire pe nişte mori în Bănceşti, pe care le-a dăruit sus zisei mânăstiri, *Doamna Neaga, mama Mării Sale* . . .

1623 Martie 20. (Acad. Rom. doc. 15/XLII.) Hrisovul lui Alexandru Voevod feciorul Radului Voevod către Jupan Miho biv vel Spătar, ca să ţie satul Cioara ot sud Teleorman, care sat au fost domnesc, cumpărat de *moşul D-mele Mihnea Voevod.* Apoi părintele D-mele, *Io Radul Voevod ţării Moldovei*, au miluit pre Jupan Miho Spătarul cu satul Cioara pentru slujba ce i-au slujit, când s'au bătut cu Betlen Gabor Craiul ot Ardeal şi cu Nemţii.

1626 Ianuarie 13. Vezi pg. 62 Socot. Sibiului de N. Iorga. Inscripţia de pe piatra mormîntală a lui Radu Vodă, mort la Hârlău, 13 Ianuarie, Sâmbătă, iar la 5 Februarie, 1626 i-a fost adus trupul lui aci la Bucureşti.

In Socot. Braşovului pg. 162—170, tot d-l lorga zice că, moartea lui a avut loc la 23 nu la 13 Ianuarie.

Despre moartea soţii lui Radu Vodă, Doamna Arghira, întâmplată îndată după moartea Domnului, a se vedea pg. 416 Hurmuzaki IV, No. 470.

Să vedem acum ce cunoaştem despre urmaşii lui Radu Vodă:

Despre *Niculachi*, alte date nu avem.

Despre *Ecaterina*, după Socotelile Braşovului pg. 62 de d-l lorga ar reieşi că Miron Barnovski, un Movilă despre mamă, ar fi fost ales de Radu Vodă, drept ginere pentru fiica

www.dacoromanica.ro

lui Ecaterina. După acelea-şi izvoare pg. 177—69, ea fu căsătorită în 1632 Ianuarie, după Moise Vodă Movilă al Moldovei sin Simion Movilă Vodă.

Despre *Alexandru Vodă* (*Coconul*) ştim că domneşte în Muntenia între anii 1623—1627. După pg. 60 din Socot. Braşovului l. c. el a fost căsătorit în toamna anului 1625 cu Ruxandra fata lui Scarlati Saigiul un negustor bogat, grec din Ţarigrad. Căsătoria se făcu la Movileni pe Siret, lângă Tecuci. După Cronici, găsim ca socru al lui Alexandru Vodă pe Scarlat Gialep.

După Preotul Gr. Musceleanu, Calendaru antic pe anul 1875 pg. 74, găsim ca *soţie a lui Alexandru Vodă, pe Catrina Doamna*, la 1626 [1]).

Despre moartea lui, întâmplată în Septembre 1632, a se vedea pg. 74 din Socot. Braşovului de N. Iorga, care adaugă că singurii copii legitimi ai lui Radu Vodă, sunt, acest Alexandru Vodă şi cu Ecaterina sora lui. Cei l'alţi doi, Niculachi şi Mihail (Mihnea) ar fi prin urmare dintr'altă mamă.

Dacă acest Alexandru Vodă a avut sau nu urmaşi, nu cunoaştem nici un izvor.

Dau loc şi la două iscălituri ale lui, în facsimile :

1625 Noembre 26.

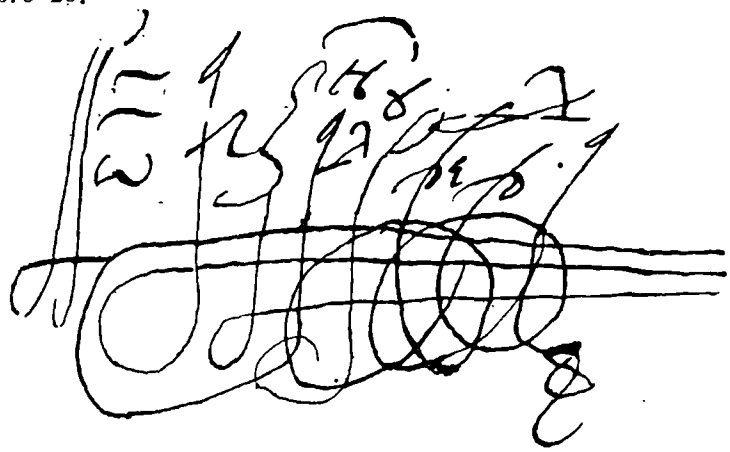

1626 Martie 9.

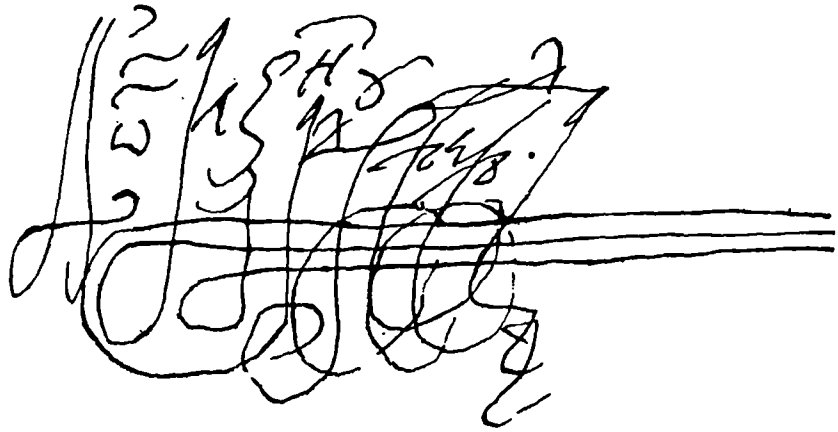

1) Credem că aci nu e vorba de Alexandru Vodă (Coconul) ci de Alexandru Vodă strămoşul său.

www.dacoromanica.ro

In sfîrşit, despre *Mihail* (Mihnea, zis şi Grecu şi Gioan-bey) ştim numai atît că domneşte în Muntenia la 1658—1659. Soţia sau urmaşii lui nu ne sunt cunoscuţi. Cu el să sfîrşesc urmaşii lui Vlad Vodă Ţepeş; ca o încheiere putem afirma că toţi urmaşii lui Ţepeş, fără nici o excepţie, din tată in fiu, s'au deosebit în istorie, în general prin ferocitatea cu care au domnit, ucizând pe toţi aceia dintre boieri, care erau măcar bănuiţi că le sunt protivnici. Să luăm istoria în mână şi ne vom convinge de aplecarea ce aveau spre fapte barbare, spre a ucide. Sîngele moştenit îi caracterizâ pe toţi din ramura lui, ca iubitori de omucidere, ori de câte ori vanitatea le era atinsă.

Revenim acum la copii lui Vlad Vodă Călugărul, să vedem care din ei au lăsat urmaşi.

Urmaşii lui Radu Vodă cel mare, şi ai Doamnei lui, Catalina. Ei sunt în număr de trei şi anume: Stroe, Radu-Bădica Vodă şi Radu Vodă zis dela Afumaţi. Să cercetăm actele.

Despre *Radu Vodă dela Afumaţi*, ştim din diferite isvoare deja publicate că, a fost căsătorit în Ianuarie 1526 cu Roxandra sin Neagoe Vodă Basarab. Domneşte prin anii 1525-1529 ba chiar şi mai înainte de 1525 disputând tronul în favoarea sa contra lui Vladislav Vodă, şi lui Radu-Bădica Vodă. Aceşti soţi avură un singur fiu, pe Vlad, copil tânăr, care de sigur că n'a domnit şi care a fost ucis împreună cu tatăl său, tăindu-li-se capetele, în capela sf. Grigorie de lângă Râmnicul Vâlcii, în războiul ce l'a avut cu nemulţumiţii de domnia lui, în frunte cu Neagoe Vornicul şi Drăgan Postelnicul. Moartea lor se fixează la 2 Ianuarie, iar la 4 Ianuarie 1529, au fost înmormântaţi în biserica Curtea de Argeş, alături de Neagoe Vodă Basarab socrul său.

Cronicile ni'l dau că ar fi domnit şi dela 1521-1524, dar aceasta nu se poate numi o domnie propriu zisă, căci a avut de luptat cu Radu Vodă-Dragomir Călugărul şi cu ceilalţi doi numiţi mai sus, din care unul este chiar frate cu el, după cum vom cerca a dovedi mai la vale.

Cronicile ni'l mai dau ca fiind nepotul lui Radu Vodă cel mare, dar după documente această afirmare este inexactă. Să vedem ce ne spun, în această privinţă, documentele ce cunoaştem despre el şi despre Doamna lui, Roxandra. Documentul din *1626 Mai 18*, rezumat mai sus la pg. 358 ne spune exact că *Radu Vodă (dela Afumaţi) este fiul lui Radu Vodă (cel mare) nepot de fecior lui Vlad Vodă Călugărul şi că Vlad Vodă cel tânăr (Vlăduţ) îi era unchiu*, adică frate cu tată-s'o.

In documentul cu data din 1566 Septembre 7 (vezi Vol. II din lucrarea de faţă pg. 178) se vorbeşte de *Doamna Luxandra*, care a trăit mai nainte de data aceasta.

Această Doamnă nu poate fi alta decât cunoscuta Ruxandra soţia lui Radu Vodă dela Afumaţi.

Documentul din *1571 Iunie 15*, (vezi idem Vol. II pg. 182) pomeneşte de aceiaş *Doamna Ruxandra*, care a avut moşie la Bărcăneşti şi care era moartă la data aceasta.

Documentul din *1572 Iunie 30*, (vezi ibidem pg. 184) de asemenea vorbeşte de *Doamna Roxandra a lui Basarab Voevod*. Documentul din *1572 Iulie 23* (Ibidem pg. 188) pomeneşte de *Doamna Băsărăboaia*, care e tot aceiaşi despre care să vorbeşte în actele de mai sus, fiind vorba tot de moşia Bărcăneştii unde ea avusese parte.

1579 Mai 16. (Amicul Poporului, rev. encic. Tîrgu-Jiu anul III, 1902, fila 219) Hrisov în care se vorbeşte de moşia Poiana... care a fost cutropită de *răposatul Basarab Voevod*.

La aceasta, *răposatul Radul Voevod* . . . a aflat... după lege . . . . şi fii lui Bilţ s'au

www.dacoromanica.ro

făcut vicleni când s'a bătut *răposatul Radu Voevod* cu păgânii Turci, cu Mehmed-Beg fiul lui Ali-beg, pentru creştini, ca să nu domnească păgânii turci ţara Românească şi fii lui Bilţ şi cu alte slugi s'au sculat asupra capului *răposatului Radu Voevod* şi un tîlhar ca să fie Domn, anume Dragoslav Purcarul şi aşa a aflat *răposatul Radu Voevod* . .

Intr'acest document dar nu poate fi vorba de cât de Neagoe Vodă Basarab cunoscut prin documentele noastre interne şi sub denumirea de *Basarab Voevod* şi de *Radu Vodă*, care negreşit nu poate fi altul decât *cel dela Afumaţi*, căci este precizat prin toate isvoarele că el este acela care a luptat contra lui Mehmed-beg.

In fine, avem documentul din 1629 lunie 10 (Copie legalizată în coll. mea de acte) în care se zice că . . . călugării dela Argeş, ei au scos la divan cărţi bătrîne de milă pentru vamă, *cartea lui Basarab Voevod şi carteà gineri-său răposatul Radul Voevod feciorul Radului Voevod când era curgerea anilor 7035 (1527)* . . .

Avem dar până aci absolut documentat că, Radu Vodă dela Afumaţi este fiul lui Radu Vodă zis cel mare, nepot de fiu lui Vlad Vodă Călugărul şi că el este ginerile lui Neagoe Vodă Basarab.

Dar, tot în această privinţă, să mergem şi mai departe cu cercetările hrisoavelor lui, pe care le-a dat fiind Domn. Incepând cu hrisoavele lui din anul 1525, când era pe punctul de a alunga pe rivalul său Vladislav Vodă şi până la sfârşitul domniei lui, în toate actele vedem că el se intitulează ca fiu al lui Radu Vodă. Acest Radu Vodă nu poate fi altul, cum am zis, decât cel mare, căci Radu Vodă cel frumos, care piere prin 1473/4, ar fi prea depărtat de vremea asta, ca să putem susţine că ar fi fiul lui, iar vr'un alt Radu într'acest interval de timp nu găsim. Apoi afară de aceasta, documentul dela Arh. St. Episc. Buzău pach. 37 doc. 1, act fără dată, se potriveşte exact anului 1526, căci confrontând boierii Divanului, numele lor concordă exact cu aceia din alte Divane emanate dintr'acest an; însă, în acel hrisov se zice . . . ei au scos cartea *răposatului Radului Voevod părintele D-mele* şi *cartea lui Mihnea Voevod* . . . şi *cartea lui Basarab Voevod* . . .

Cu alte cuvinte, tatăl său, Radu Vodă, era mort la data aceasta şi el domnise înaintea Mihnei Vodă (cel rău), ceia-ce concordă exact cu Radu Vodă cel mare. Cât despre cartea pomenită, a lui Basarab Vodă, de sigur că ea trebue să fie a lui Neagoe Vodă.

Un alt act, tot din 1526 lunie 1 (vezi Arh. St. M-rea Cotroceni pach. 59 doc. 2) de asemenea ne vorbeşte de *tatăl său Radul Voevod.*

In sfârşit, documentul original din coll. mea, din 1526 lunie 19, publicat în extenso în «*Divanele Domneşti*» l. c. la pg. 86—87, ne dă cea mai palpabilă dovadă despre filiaţia ce o demonstrăm; acel document ne spune precis că el a avut *strămoş pe Vladul Voevod cel bătrân* (adică Vlad Dracu), *moş pe Vlad Vodă Călugărul*, şi tată pe *Radu Vodă* (de sigur cel mare).

Faţă cu dovedirile ce preced, nu mai rămâne dar nici urmă de îndoială asupra paternităţii lui.

O singură nedumerire ar mai exista asupra lui Radu Vodă dela Afumaţi şi anume aceia ce ni se dă prin notele din Conv. lit. No. 11 Buc. 1 Nov. 1902, anul XXXVI, şi anume că, cumnăţia lui Radu Vodă dela Afumaţi cu Dragomir fiul lui Vlaicu Vornicul, nu ar fi după cum am schiţat-o noi, în arborul genealogic publicat mai sus la pg. 360, ci ar fi altfel şi anume că, Radu Vodă dela Afumaţi ar fi ţinut în prima lui căsătorie pe o fiică a lui Vlaicu Dvornicu, iar în a doua, pe Ruxandra sin Neagoe Vodă Basarab. Afirmarea aceasta însă nu e bazată pe nici un alt document decât pe cel amintit mai sus, dar care după

www.dacoromanica.ro

cum am văzut nu ne îndreptăţeşte a crede şi deduce acest lucru, ci pur şi simplu se constată numai cumnăţia ce am notat-o, exact după cum glăsueşte documentul. Pentru ca să fie altfel de cum am arătat, ar trebui noui dovezi şi până la aflarea lor, noi menţinem de bune arătările noastre.

Urmaşi dela el nu cunoaştem decât singur pe Vlad care a murit d'odată cu el, după cum am arătat mai sus.

Despre *Radu l'ădica Vodă* ne vom referi mai întâi la actul dela Arh. St. pg. 164 şi urm. condica No. III a M-rei Bistriţa şi care ne spune că, *frate cu Bădica Comisul este şi Stroe Postelnicul.*

Alt detaliu despre acest Stroe nu mai cunoaştem.

Vom cerca să dovedim acum două lucruri şi anume 1) dacă Bădica Postelnicul şi Comisul este tot una cu Radu-Bădica Vodă şi 2) daca el este fiul lui Radu Vodă cel mare, în care caz, el fiind frate cu Stroe Postelnicul, implicit trebue să precizăm că dimpreună cu Radu Vodă dela Afumaţi, sunt fraţi buni şi toţi trei, fii lui Radu Vodă cel mare.

Pentru a răspunde punctului întâi, ar fi suficient să îndreptăm pe cititori la documentele publicate de d-l Bogdan din care reiese clar că Badea, Bădica Comisu este aidoma acela care a încercat să fie Domn, sub numele de Radu Vodă. Noi însă nu ne vom mulţumi numai cu atît, ci vom rezuma şi nişte acte interne care ne spun clar că el, mai nainte de a fi Domn, a fost numai boier şi avea rangul de Comis şi Postelnic.

Aşa, documentul *din 1518 Aprilie 28* (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 52 doc. 8) dat pentru Voinigeştii de jos, ne arată pe *Bădica* figurând în Divane ca *Postelnic.*

Documentul din *1519 Ianuarie 15.* (Arh. St. Episc. Argeş pach. 13 doc. 1.) dat pentru satul Topana, ne spune că acest sat l'a cumpărat mănăstirea dela *Jupan Badea Postelnicul* cu 14.000 de aspri.

Documentul din *1560 Mai 14* (Arh. St. Episc. Argeş pach. 13 doc. 2) întărind mănăstirei Argeş satele Neacşul şi Topana zice . . . că aceste sate . . . sunt cumpărate încă de răposatul Basarab Voevod, *dela Bădica Vodă, însă mai nainte când au fost Bădica boier şi dela mumă-sa drept 14000 de aspri gata, tot turceşti şi încă au scris Bădica şi mumă-sa, numele lor la sf. proscomidie în sf. proscomidie în sf. pomelnic . . .*

Dovedită fiind tema propusă la punctul întâi, trecem la dovada celei de a doua.

Singurul izvor, în astă privinţă, sunt documentele publicate de d-l Bogdan. Deşi din ele reiese în mod vădit că Bădica era rival la domnia ţării, chiar fratelui său Radu dela Afumaţi, totuşi lucrul acesta nu e nou în Istoria noastră naţională, că fraţii să ucid unii pe alţii pentru a ocupa tronul. Avem dovezi că lucrul acesta s'a petrecut şi înainte de epoca în care au trăit ei, cât şi după data aceasta.

Am zis că singurul izvor autorizat este lucrarea d-lui Bogdan, căci în adevăr Radu-Bădica n'a domnit propriu zis sau chiar daca a domnit câte-va zile sau luni, noi încă până acum n'am dat peste nici un document intern, singura probă care ne-ar fi stat ca mărturie şi prin care el, ca de obiceiu, să se fi intitulat al cui fiu este, obiceiu care îl vedem la toţi Voevozii noştri.

Din acele acte reiese că Bădica-Radu Vodă e ucis de Turci, iar corpul lui fu înmormântat chiar de Radu Vodă dela Afumaţi în mănăstirea Dealului, clădită de Radu Vodă cel mare, unde era şi acesta înmormântat. Până aci nu s'ar dovedi decât că, cu o probabilitate oarecare, Radu-Bădica Vodă va fi fost mai în vârstă de cât Radu dela Afumaţi,

www.dacoromanica.ro

Tot din sus zisele scrisori, găsim că, printre boierii care susţineau pe Radu-Bădica Vodă, erau Giura Pârcălabul, Oancea dela Batea, Radul Logofătul a lui Maţil şi Pârvul Banul, iar într'altă scrisoare pomeneşte de Pârvuleşti că vor să se bată cu Radu dela Afumaţi. Cu alte cuvinte pretenţiile lui Radu-Bădica Vodă, erau sprijinite pe concursul Pîrvuleştilor.

Intr'altă scrisoare (pg. 227—8) vorbind de Radu Bădica Vodă se zice: ci ştiam mai de mult printre noi *un adevărat fecior de Domn pe Radul Voevod* şi l'am luat pe el să ne fie Domn după lege.

Reţinem dar deocamdată că, Radu-Bădica Vodă este fecior de Domn.

Apoi, în scrisoarea dela pg. 228—230 se zice, după ce vorbeşte mai întâi de Vladislav Vodă că, . . . *mai de mult cunoşteam pe un adevărat fiu de Domn, pe Bădica Radul Voevod fiu al lui Radu Voevod . . . şi l'am primit pe el să ne fie Domn după lege* . . . Tot în scrisoarea aceasta, mai în jos ne vorbeşte şi de cel lalt Radu Vodă, adică de cel dela Afumaţi, aşa că nu poate fi dar confuzie în asta privinţă.

Consultând apoi scrisoarea dela pg. 167—9, aceasta ne confirmă în mod indiscutabil că . . . *mĕ ştiau pe mine adevărat fecior de Domn, al lui Radu Voevod cel bătrîn feciorul Călugărului* şi primindu-mă pe mine să le fiu Domn . . .

Cert fiind dar că el este fiul lui Radu Vodă şi punând în concordanţă notele şi explicaţiunile ce am dat mai sus, avem pe Radu-Bădica Vodă, pe Stroe Postelnicul şi Radu Vodă dela Afumaţi, fraţi, fiind copii lui Radu Vodă cel mare.

Urmaşi dela ei nu cunosc dela nici unul.

Trec acum la urmaşii lui Vlad—Vlăduţă—cel tânăr, Voevod.

Am zis în treacăt la pg. 361 că cunoaştem ca fii ai acestui Voevod pe Moise Vodă şi pe Vlad Vodă cel înecat.

Despre Moise Vodă, ştim că domneşte între anii 1529-1530. El este prigonit la domnia ţării, prins şi ucis în războiul dela Viişoara, chiar de Vlad Vodă fratele său. Tot atunci a pierit şi Barbu, Banul Craiovei.

După d-l N. Iorga, el domneşte numai până în August 1530, iar noi îl găsim numai până la 22 Mai, iar la 15 Iunie, era deja înlocuit cu frate-s'o Vlad Vodă.

El taie pe Neagoe Vornicul şi pe Preda Postelnicul — după cronici —.

După «Tribuna» din Sibiu, 1898 Ianuarie, a existat Jupâneasa Zamfira (Samfira) care a fost fata Doamnei Ruxandrei, înainte de anul 1570, cu moşie în Ştefăneşti, care mai pe urmă a fost dată danie mânăstirei Argeş. Zamfira a zidit mânăstirea Prislopul de pe valea Haţegului, din Ardeal. Ea era fata lui Moise Vodă.

Despre această Zamfiră a se vedea şi Analele Acad. Rom. din 1907 sub titlul «Două Zamfire» 1) cum şi articolul publicat în «Săptămâna politică şi culturală» Anul II, sub titlul «Ivan Vornicul Norocea» unde, s'a insistat pe cât documentele au permis, asupra ei.

1) Ea = 1° Ştefan Keşerü nobil ungar. Ei avură 2 fii : Ioan şi Mihai Keşerü.

Ea = 2° Stanislau Nisowsky, Polonez.

Ea văduvind de ambii soţi, cumpără cu învoirea V-dului Transilvaniei Ştefan Batori, cu 2500 flor. ung. moşiile Sângeorgiu şi Valea Streiului din comitatul Hunedoara. Cumpărătoarea aceasta o face cu diploma din 1575 Sept. 20. Această diplomă cum şi inscripţia de pe mormântul ei de la M-rea Prislopul Silvaşului au fost publicate în Foaia Asoc. „Transilvania" 1874 pg. 180 şi trecute apoi în Coll. Hurmuzaki II—5.

Inscripţiunea de pe mormântul ei dela Prislop e în versuri.

www.dacoromanica.ro

D-l Iorga la pg. L—LI din Vol. III Studii și Doc. 1901, ne spune că în locul lui Radu Vodă dela Afumați, mort la 2 Ianuarie 1529, a venit ca Domn un Basarab, fiul celui din urmă cu acest nume de Basarab. El fu însă tăiat îndată de boierii Olteni și în Martie 1529 vine Moise ca Voevod. Apoi tot acolo ne mai spune că, pe o soră a lui a dat-o de nevastă lui Barbu pe care'l face Ban al Craiovei în locul lui Radu. Nunta lui Barbu are loc la 13 Februarie 1530.

Ținem să adăogăm în privința acelui Basarab Vodă, care domnește prin Ianuarie și Februarie 1529 și căruia de altfel îi atribuie și d-l Bogdan niște scrisori la pg. 273—4 l. c. că, am dat și noi, în acest interval de timp, de un oarecare *Vlad Vodă sin Vlad Vodă*, care dă 2 hrisoave, cu boieri în Divane și pe cari le-am reprodus în lucrarea noastră «*Divanele Domnești*» pg. 88—89. Aceste 2 acte sunt luate dupĕ condica Brâncov. No. II pg. 632 Arh. St. și M-rea Bistrița pach. 42 doc. 1 tot la Arh. St. Și aci, ca și acolo adăogăm că acest Vlad Vodă nu poate fi altul decât Vlad Vodă zis cel înecat, frate cu Moise Vodă, căci boierii din Divanele acestea se potrivesc exact cu numele acelora pe cari îi întâlnim ulterior prin 1530. Este dar o dovadă că, imediat după moartea lui Radu Vodă dela Afumați, Vlad ocupase tronul înaintea lui Moise Vodă, dar nu putu sta mult în scaun fiind alungat de frate-s'o Moise. In schimb, Moise nu domnește de cât până în 1530, căci frate-s'o Vlad vine cu ajutor, bate, prinde și ucide pe Moise. Schimbarea de Domnie dar, se petrecu între frați. Cu greșală dar afirmă d-l Iorga că Vlad e fiul lui Moise, în nota 2 pg. 52 din «Costandin Căpitanu Filipescu». Acest lucru nu e dovedit de d-sa prin nimic, pe câtă vreme noi avem în sprijin numele boierilor din Divan, cari sunt identici cu aceia ce'i erau lui devotați

Ne rămâne acum un lucru important de dovedit, din punct de vedere genealogic și anume, ai cui să fie fii Moise Vodă și cu frate-s'o Vlad Vodă.

Cercetând hrisoavele anilor 1529—1530 emanate dela Moise Vodă găsim că el se intitula: *Moise Vodă sin Vladislav Voevod*, iar în altele: *Moise Vodă sin Vlad Voevod.*

S'ar putea bănui la prima vedere că el e fiul lui Vladislav Vodă, cel care domnește prin 1523—1525, căci alt Vladislav, pe acele timpuri, nu găsim a fi domnit. Tocmai asupra acestei bănuieli voim să insistăm ca să o vedem risipită căci ea ne încurcă genealogicește vorbind.

Mai întâi constatăm că, în alte documente, el să intitulează și ca fiu al lui Vlad Vodă. Așa de pildă, în hrisovul original, din 1529 Mai 12, aflat la Arh. St. M-rea Tismana pach. 8 netrebnic se zice exact: *Moise Voevod fiul lui Vlad Voevod.* In Mss. inedit aflat în coll. mea găsesc «1529, *Moise Voevod sin Vlad Voevod cel tînăr*». Tismanei de vama Vulcanului.

Aceste 2 isvoare mă îndreptățesc să cred că nu Vladislav Vodă cel din 1523—5 este tatăl lui, ci Vlad-Vladuță, cel tînăr, Voevod. De altfel asupra acestei chestiuni să mai insistăm, căci merită toată luarea aminte.

D-l Puşcariu face o îndreptare de greşeala ce ar exista la leatul morții Zamfirei, pe piatra mormântală și zice:

Moise Vodă s'a prăpădit în 1590, iar fiica sa Zamfira în 1580. Pe piatra mormântală însă a Zamfirei e: că ea la moartea ei era de 43 de ani, (explică cum crede D-l Puşcariu că nu trebue citit XLIII ci LXIII); deci ea la moarte era de 63 de ani.

D-l Puşcariu apoi susține că deși D-l Șt. Moldovan zice că M-rea Prislopul unde e îngropată Zamfira e clădită de ea, dar aceasta e inexact căci M-rea aceasta exista și pe timpul sf. Nicodim.

Cf. Nagy Iván Magy. Családai, succesorii ei s'au stins aproape în generațiunea a doua.

www.dacoromanica.ro

In adevăr, și fratele său Vlad Vodă pe care îl găsim ca Domn chiar și în 15 Iunie, 23 Iunie etc. din anul 1530, și el se intitulează în unele documente tot ca fiu al lui *Vladislav Vodă*, ca și frate-s'o Moise Vodă. In altele însă, de exemplu în documentul dela 25 Iunie 1530 (Arh. St. M-rea Bistrița pach. 52 doc. 1; vezi și Arh. St. condica Brâncov. No. II pg. 505 și 718) zice că el a avut *moș pe Vlad Voevod Călugărul*. La 6 Iulie 1530 (Arh. St. M-rea Snagov pach. 3, doc. 1; vezi copia la Acad. Rom. condica M-rei Snagov pg. 13) el este intitulat: *sin Vlad Vodă*. In documentul din 1531 Octombre 24 (Acad. Rom. condica M-rei Glavaciog pg. 286) găsesc vorbindu-se de satul Topolovenii, care era dat mânăstirei Glavaciog . . . încă de *răposatul Vlad Vodă Călugărul moșul D-mele* și de Gherghina Părcălabul.

In documentul din *1634 Iulie 30.* (Arh. St. M rea Tismana pach. 40 doc. 9) se zice că Pârvu Banu a murit la anul 7039 (1531) în zilele lui *Vlad Voevod sin Vlad Voevod* și dăruise până a nu muri, mânăstirei Tismana, satul Turcenii din județul Gorj.

In documentul din 1670 Aprilie 28 (Arh. St. condica Brâncov. No. II pg. 137) dat pentru satul Turceanii se zice că, Grigorie Ghica Vodă dela leatul acesta a văzut cartea lui *Vlad Voevod sin Vlad Voevod* dela leatul 7039 = 1531.

Trecând la documentele anului 1532, ultimul an în care domnește, căci într'acest an el piere înecat în Dîmbovița la Popești, într'o luptă ce o are cu Vlad-Vintilă Vodă, care îi ia locul, găsim și în hrisoavele dintr'acest an, că el se intitulează, în mare parte din ele, fiul lui Vlad Vodă. Așa, avem ca probă chiar acele 3 documente pe care le-am publicat în extenso la pg. 100—103 din «*Divanele Domnești*» l. c. acte care să află în posesia mea și în care să zice: *Io Vlad Voevod fiul . . . marelui Vlad Voevod.* Acestea sunt mărturii originale a căror autenticitate nu poate fi pusă la îndoială.

Ei bine, ce decurge de aci? Desigur că nu pot exista decât două supoziții și anume 1°) ori că acești frați ar fi fii unui Vladislav Vodă, nepoți lui Vlad Vodă Călugărul, și alt Vladislav Vodă nu poate fi, decât acela care a domnit pe la anul 1523 1525 căci alt Vladislav Vodă în acest interval de timp, adică dela Vlad Vodă Călugărul și până la anul 1532 n'a existat și 2°) ori că ei sunt fii lui Vlad Vodă-Vlăduț, cel tînăr și că mai de grabă este de presupus că Vladislav sau Vlad este unul și același nume întrebuințat la întâmplare de scriitorul hrisoavelor, după cum i-a venit la îndemână.

Pentru ca să putem pune temeiu pe punctul întâi, fără voie ar trebui să admitem că Vlad Vodă Călugărul a mai avut — în afară de copii cunoscuți și despre care am adus probe pe cât actele ne-au permis —, încă un fiu, cu numele de Vladislav Vodă și că acel Vladislav Vodă nu poate fi altul decât cel din 1523 – 1525. Să vedem însă, daca acest lucru e serios și examenul acesta îl vom face cu atît mai mult cu cât până aci n'am vorbit încă nimic despre acel Vladislav Vodă care domnește prin anii 1523 1525; este chiar datoria noastră să intrăm într'o astfel de cercetare, căci și acest Vladislav e un Basarab și ca atare urmează să'l atașăm la arborul cel mare al familiei în curs de studiu.

Din documentele ce avem dela acest Vladislav Vodă, găsim fără nici o excepție că, el se intitula în toate astfel: *Io Vladislav Voevod sin Vladislav Voevod vnuc Vladislav Voevod.* Negreșit că dintr'o astfel de titulatură nu putem scoate alt adevăr decât că, atît tatăl său cât și moșul său, au fost doi Vladislavi, care au domnit, căci altfel nu-i numea *Voevod* și pe unul și pe cel-l'alt. In cazul de față cercetările genealogistului trebuesc îndreptate spre aceste două nume. Mergând înapoi, adică spre timpul în care ar fi putut ei să

www.dacoromanica.ro

domnească, nu găsim alt Vladislav mai apropiat decât pe un Vladislav Vodă, cel de prin 1451—1456. Alt Vladislav într'acest interval de timp, ca Voevod, nu găsim.

Dar pentru ca să fie arborul acesta întocmit astfel, este oare de ajuns o simplă similitudine de nume? Este oare posibil ca genealogistul să fie mulțumit cu atît? De sigur că nu!

Ei bine, atunci al cui fiu să fie Vladislavul nostru din 1523—1525? Intr'un document din 1523 Septembre 12 (Arh. St. Episc. Buzău pach. 34 doc. 2) vorbind chiar el (Vladislav Vodă) de satul Cislăul, zice . . . și au scos Aldea cu cetașii lui, *cartea lui Vlad Voevod cel de demult, carele au fost mai înainte de moșul D-mele Vladislav Voevod* . . . iar Jupan Oprea Vornicul (și ceilalți boieri cu pricina), ei au scos *cartea moșului D-mele Vladislav Voevod* . . .

Apoi, D-mea . . . am dat lege 12 boieri ca să jure, cum au ținut ei Cislăul, *din zilele moșului D-mele, lui Vladislav Voevod*, în coace . . . dar n'au putut jura.

Alt act care să precizeze și mai de aproape despre origina lui, nu cunoaștem.

Se pare, cu multă apropiere de adevăr, că *Vlad Vodă cel de demult*, despre care e vorba într'acest hrisov, este Vlad Vodă Dracul, căci numai el este acela care domnește înaintea unui Vladislav Vodă, iar acest Vladislav Vodă, moșul celui dela 1523, ar fi Vladislav cel din 1451. Acest lucru pare și posibil și probabil. Dar chestia este care e acel Vladislav Vodă intermediarul dintre moș și nepot?

La întrebarea aceasta nu putem răspunde, căci dela 1456 și până la 1525 alt Vladislav Vodă, noi nu cunoaștem până acum în istorie și cu toate acestea, el trebue să fi existat căci actele oficiale contimporane ni'l confirmă. Noi, în arborul cel mare al Basarabilor vom figura pe acest Vladislav Vodă, legându'l de Vladislav Vodă cel dela Cosova, prin intermediarul unui Vladislav Vodă pe care încă nu-l cunoaștem. Facem acest lucru cu o îndoială oarecare, dar până la noi probe, acele deja văzute ne îndreptățesc spre acest lucru.

Pe arătările cronicilor, cum că Vladislav Vodă din 1523—1525 este fiul lui Radu Vodă cel mare, nu trebue să punem nici un temeiu.

Dar să revenim acum la chestia care ne interesează tot atât de mult și anume, dacă Vladislav cel din 1523—1525 este fiul unui Vladislav Vodă necunoscut, mai putem oare susține că acest Vladislav să fie tot una cu Vlad Vodă Călugărul? Vlad și Moise, frații, cei din 1529—1532 zic că au moș pe Vlad Vodă Călugărul, iar Vladislav Vodă cel din 1523—1525 zice că are moș pe Vladislav Vodă cel care vine la domnie în urma lui Vlad Vodă cel de demult.

Ori, din cele ce am documentat, știm că Vladislav Vodă cel dela 1451 — 1456 era frate cu Vlad Vodă Călugărul, așa că pentru ca să bănuim măcar că Vlad Vodă Călugărul ar fi tot una cu Vladislav Vodă cel necunoscut, este cu totul hazardat și ca consecință nici frații Moise și Vlad nu pot fi fii lui Vladislav Vodă cel din 1523—1525.

Trecem acum la punctul al doilea enunțat și pretindem că acești doi frați sunt fii lui Vlad—Vlăduță—cel tânăr, Voevod.

In afară de probele ce am văzut mai sus, vom mai aduce în sprijinul afirmărilor noastre și alte probe, tot pe bază de documente.

Așa, în hrisovul din *1535 Aprilie 1* (Arh. St. Episc. Râmnic pach. 65 doc. 1) dat de Vintilă Vodă pentru satele Poenii și Frăsinetul, se pomenește de *Doamna Anca ot Iliași* și de Doamna Despina.

La *1537 Ianuarie 15* (Acad. Rom. condica M-rei Dealul pg. 193 — 4) Radu Voevod

www.dacoromanica.ro

sin Radu Voevod dă poruncă *Doamnei Ancăi maica răposatului Vlad Voevod*, ca să ţie moşie în Pătrăreşti, partea lui Lăudat, pentru că a cumpărat-o *Doamna Anca* dela Lăudat, cu 9000 de aspri.

Iar după aceea au avut *Doamna* prigonire . . .-şi a pârât Radul cum ca să înapoeze asprele *Doamnei* . . . iar D-mea . . . am aflat că Radul nici un amestec n'are de a înapoia asprele *Doamnei*, ci să ţie Radul partea lui, iar *Doamna* aşijderea partea ei ce a cumpărat-o dela Lăudat . . . Şi după aceia, iar pentru nişte mori ce şi-a făcut *Doamna*, Radul nici un amestec să nu aibă ci să-şi facă el dacă îi trebuesc, pentru că mai sunt vaduri.

Drept aceea, am dat D-mea (zice Radul Voevod sin Radul Voevod) *Doamnei Ancăi*, această mai sus scrisă moşie şi morile, ca să'i fie moşie ohavnică până când va fi vie, iar după moartea ei, această mai sus zisă moşie şi morile să fie ale sf. mânăstiri din Deal, ca să fie *Doamnei Ancăi şi fiului ei cel tânăr, răposatul Vlad Voevod*, vecinică pomenire.

Documentul din *1588 Iunie 26* (Acad. Rom. condica M-rei Dealul I, pg. 194) prin care se dărueşte mânăstirei Dealul, satul Pătrăreştii, partea *Doamnei Ancăi*, ce a fost cumpărat dela Lăudat, pe care l'a ţinut cât a fost ea vie, iar după moartea ei l'a dăruit mânăstirei Dealul, *pentru sufletul ei şi al fiului ei Vlad Voevod cel înecat, care e înmormântat în mânăstirea Dealul.*

Iar apoi mânăstirea a avut prigonire cu boierii Cocorăşti, cu Badea şi cu Calotă. pentru acest sat, zicând că l'a cumpărat ei dela *Doamna Anca*; dar boierii din Cocorăşti neavând cărţi de cumpărătoare, au luat 12 boieri dè au jurat cum că au miluit *Doamna Anca* pe părintele lor Vladul Caplea, când l'au botezat.

Tot în sf. mânăstire Dealul, *l'a înmormântat Doamna Anca şi pe Vlăduţă Voevod părintele lui Vlad Voevod cel înecat.*

Mihnea Voevod a dat apoi 24 de boieri . . . şi au rămas boierii din Cocorăşti de lege.

Imi place să cred că faţă cu detaliile ce ni se dau printr'aceste hrisoave, nici urmă de bănuială nu mai poate fi cum că cei doi fraţi, Moise şi Vlad cel înecat la Popeşti în Dâmboviţa, sunt fii lui Vlăduţă cel tânăr, Voevod, nepoţi—după cum şi ei o mărturisesc—, lui Vlad Vodă Călugărul. Actele de mai sus puse în concordanţă cu ştirile ce ni se dau prin actul din 1532 Iunie 8, document aflat în coll. mea şi pe care l'am reprodus în «*Divanele Domneşti*» pg. 103, în extenso şi care sună astfel . . . *cum că au pierdut aceia moşiile, cu vicleşug, încă în zilele moşului D-mele Vlad Vodă Călugărul* . . . nu mai rămâne de cât a ne închina înaintea adevărului.

Ca închiere, vom adăoga că ultimul act ce găsim dela acest Vlad Vodă, este din 18 Septembre 1532, iar vestea morţii lui ajunsese la Braşov la 8 Octombre [1]); prin urmare între acest interval de timp trebue să'şi fi aflat Vlad Vodă sfârşitul în apa sau mocirla Dâmboviţii din jos de satul Popeştii.

Căsătoria lui a avut loc în anul 1531 cu fata lui Rareş şi dacă le-a rămas sau nu urmaşi, noi nu avem nici o probă.

Ceia-ce ne spun dar cronicile că, el ar fi fiul lui Vladislav sin Radu, etc. etc., sunt lucruri neîntemeiate.

---

1) Pg. LI din Vol. III Studii şi Doc. de N. Iorga 1901.

www.dacoromanica.ro

Voi da loc şi unei iscălituri a lui, din anul 1532 aflată pe un document din coll. mea, pe care o reproduc în facsimile:

Din întreg arborul Basarabilor, nu ne-ar fi rămas de studiat decât:

1) autorul şi urmaşii lui Mircea Vodă Ciobanu,
2) » » » Pătraşco Vodă cel bun.
3) » » » Radu Vodă Paisie, Misleanu şi
4) » » » Radu Vodă Dragomir şi Vintilă Vodă.

Vom cerca, pe cât documentele ne vor permite, să studiem fie care cracă în parte, căci după cum vom vedea, a-i lega în mod sigur, din tată în fiu, *cu autorii lor*, nu e lucru tocmai uşor, pentru că documentele sunt cam zgârcite în a da atari detalii, preţioase pentru genealogie.

Vom studia dar întâi craca lui Mircea Vodă Ciobanu.

Domnia lui este pusă de autori în 2 rînduri şi anume dela Martie 1545—1552 şi Ianuarie 1558—Sept. 1559 iar după Cronici găsim chiar 3 domnii.

El a fost căsătorit cu Doamna Chiajna sin Petru Rareş Vodă al Moldovei, nepoata lui Ştefan Vodă cel mare.

După un tetravangheliu din mânăstirea Tismana (Vezi Gorjul Istoric de Al. Ştefulescu, 1904 pg. 281) ei au fii pe lo Petru Voevod, Radu Voevod şi Mircea Voevod. Cronicile şi alţi Istorici ca d-l Iorga [1]) ne mai dau ca fiu al lui şi pe Alexandru Vodă, dar în astă privinţă, am arătat mai sus că este inexact.

După d-l Iorga, el are 5 fete şi 4 fii. (Ist. Muntenii pg. 2 şi urm.) şi e fiul lui Radu Vodă cel mare.

a) ..... = cu Stamati nepotu Patriarhului Ioasaf.
b) ..... = ... Ei avură fiu pe Gheorghe Hatmanu.
c) ..... = Socol.
d) ..... = Murad, (Murat) Sangiac de Magnezie.
e) ..... = Gheorghe Chrisoverghi Cămăraşu, grec. Ei avură 2 fii, pe Aslan şi Ioan.

Această Domniţă fu cerută în 1562 şi de Despot Vodă şi de Grantrie de Grandschamp Sol francez la Ţarigrad dela 1566—1567. Gheorghe Chrisoverghi, cumnatul lui Petru Vodă Şchiopul, părăsi Moldova cu acest din urmă şi a stat lîngă Petru Vodă în Tirol până la moartea sa. Soţia lui, după acelaş izvor, se numea Domniţa.

Despre cei 4 fii siguri, pe care i-am văzut mai sus, ştim numai atât că, *Miloş* moare în 1577. Despre fiul său Vlad nu ştim nimic.

Radu Voevod. 1591. A sĕ vedea despre el N. Iorga, Anal. Acad. Rom. Seria II T. XVIII. 1896.

1) Ist. Muntenii pg. 2 şi urm. l. c.

www.dacoromanica.ro

Mircea Voevod. Despre el n'avem nici o altă urmă și *Petru Voevod Șchiopul*, despre care vom vorbi mai la vale.

Cronicile zic că Mircea Ciobanu e fiul lui Mihnea Vodă (cel rău) desigur confundându'l cu cel alt Mircea Vodă, tatăl lui Alexandru Vodă, care în adevăr e fiul lui Mihnea Vodă cel rău.

Moartea lui are loc la Septembre 25 din anul 1559; el a murit în Scaun și fu îngropat în biserica domnească din București.

Să vedem acum despre Mircea Vodă Ciobanu și câte-va acte interne care ne vorbesc despre el și despre niște copii ai lui, iar în urmă, vom cerca să desvoltăm și știrile ce avem despre paternitatea lui.

1553 Ianuarie 7. Detalii despre Mircea Vodă rezumate deja la pg. 285—6.

1622 Mai 2 și 1635 August 11. A să vedea pg. 421 Vol. I din lucrarea de față și de unde rezum :

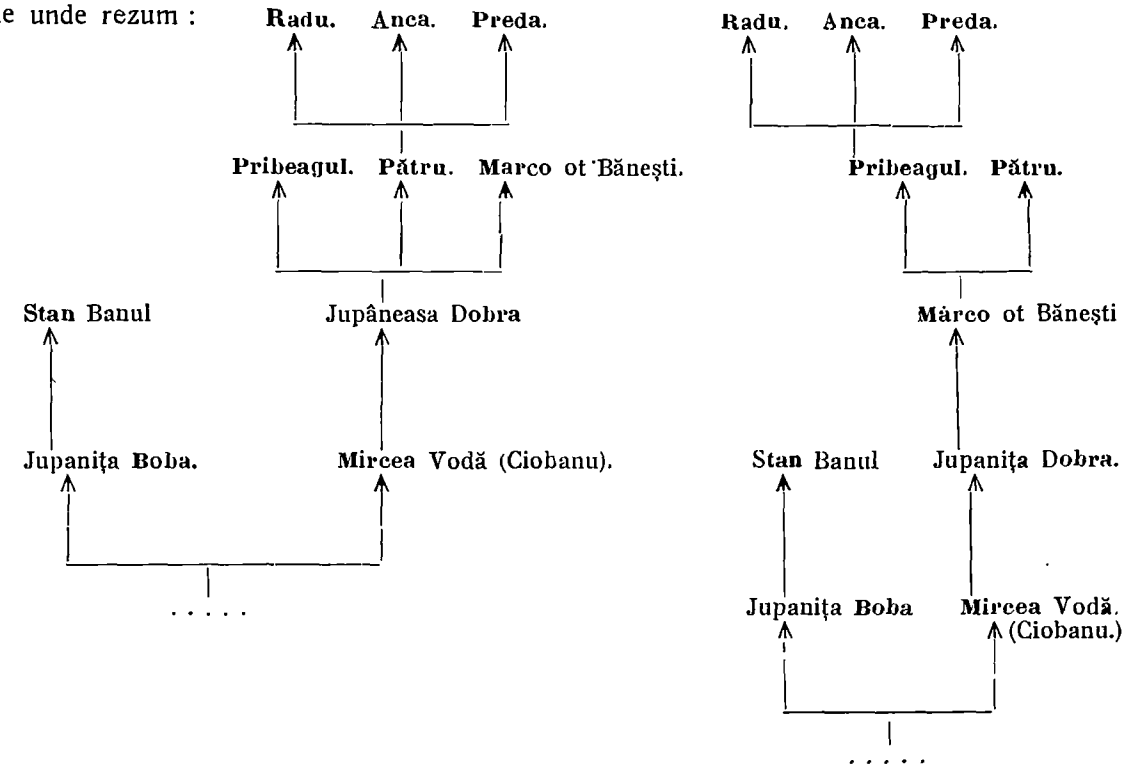

1634. (Acad. Rom. Mss. 907 fila 3, No. 5.) Doamna Stana = Ivan Noroci biv vel Logofăt.

Mircea Voevod.

1649 Aprilie 13. Vezi Vol. I pg. 18, unde să vorbește de schitul Cârnu făcut de *Doamna Mircoaia cu Domnul ei.*

1655 Aprilie 11. (Arh. St. M-rea Brâncovenii și Mamu pach. 14 doc. 9). Hrisov în care se pomenește de *Neagu Banu ginerile Mircei Voevod*

1696 Februarie 6. Tot despre schitul Cârnu, a să vedea actul publicat în Vol. I pg. 19·

www.dacoromanica.ro

După Kemény Iózsef, Deutche Fundgraben, Klausenburg 1839, pg. 35, anul 1548, am avea pe Barbu Vistieru = . . .

Mircea Vodă

Acești soți avură copii. Barbu Vistieru fugind la 1547 cu o mare sumă de bani în Ardeal, a fost prins în 1548, adus la București unde în ziua de Paști (1548), l'au ospătat bine, iar a doua zi Luni l'au dat Turcilor să'l taie, iar capul lui să'l ducă la Poartă, marelui Vizir. Văduva, împreună cu copii lor, au rămas la Mircea Vodă.

In sfârșit, mai avem tot cu privire la Mircea Vodă Ciobanu și lucrarea publicată în «Săptămâna politică și culturală» No. 31—34 anul I din 1911 și din care rezum:

Ștefan. 1600. **Mariola** = 1⁰ cu Ștefan Barâthi. 1627. = 2⁰ cu Balthazar Sebesi. **Caterina.**

Pătru Logofătu. Trăia în 1581 și 1597. A murit ucis de hoți înainte de 1627. La 1600 era +.

Cristofor. Trăia în 1581.

Velica Gospoja. 1600. =cu Fabiu Genga de Hadzacsel, arhitect italian adus în Transilvania prin Principele Batori. L'a făcut nobil, cu donație în Hadzacsel Comitetul Huniadoara.

Zamfira 1600. = 1⁰ cu Petru Ratz de Töviș. Ea în 1599 era văduvă. Ea = 2⁰ cu Ioan Balintitt de Töviș. Ea trăia pe la 1627.

Stana = **Ivan** Logofătul de Pitești. Vel Logofăt 1567. Vornic. Era + la 1600. Norocea. ot Ruda. In 1574 trăia pribeag în Ardeal. In 1595, de Ciaklia.

Grigore Pribeagu.

Mircea Voevod Ciobanu. . . . . .

Cu alte cuvinte, în afară de copii cunoscuți din alte isvoare, iată că mai găsim și alte fete de a căror existență trebue să ținem seamă la formarea arborului definitiv al fiilor neamului ilustru de care ne ocupăm.

Ne rămâne acum studiul paternității lui Mircea Vodă Ciobanu și asupra căruia vom insista.

In Bibliogr. rom. veche ed. Acad. Rom. 1898 pg. 29, vorbind de un Apostol ce s'a tipărit în 1547, ne spune că s'au scris în zilele lui . . . *Io Mircea Voevod . . . fiul marelui și prea bunului Radu Voevod.* Adică tatăl lui Mircea Vodă Ciobanul este un oarecare Radu Vodă.

Documentele interne emanate dela el pe timpul cât a domnit, toate fără escepție ne spun aceiași titulatură . . . *sin Radu Voevod.*

www.dacoromanica.ro

Dar care să fie acel Radu Vodă? Cel mare, Radu — Bădica Vodă, Radu Dragomir Vodă, sau Radu dela Afumaţi? Vom cerca să punem hrisoavele într'o lumină prielnică, pentru ca să ajungem la un rezultat satisfăcător.

Aşa, hrisovul din 1544 Septembre 24 (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 52 doc. 11) dat pentru moşie în Voinigeşti şi în care el se intitulează în modul următor: *Io Mircea Voevod sin Radu Voevod vnuc Vlad Voevod.*

Intr'alt hrisov tot al lui, din *1545 Mai 28* (Acad Rom. condica M-rei Glavaciog pg. 21; vezi şi doc. orig. la Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 4 doc. 5) zice către mănăstirea Glavaciog că, îi întăreşte a ţinea partea de moşie din Neagra, a Ţigănuşului, pe care a închinat-o Ţigănuşu încă din zilele *Radului Vodă carele au perit la Râmnic . . .*

Noi ştim din cele publicate că Radu care piere la Râmnic este cel cunoscut sub denumirea de *cel dela Afumaţi*, şi dacă ar fi să admitem că el este tatăl său, de sigur că l'ar fi arătat ca tată şi construcţia frazei din document ar fi fost întocmită astfel în cât să reiasă că acel Radu Vodă este chiar tatăl său, dar aşa cum o avem, ne dă asigurare că nu acest Radu Vodă dela Afumaţi este tatăl său.

Mergem mai departe, la hrisovul din *1547 Iulie 2*, (Arh St. M-rea Govora pach. 32 netr. doc. 204) dat pentru satul Chinteştii, şi care zice că, acest sat a fost cumpărat dela Albul Vistierul drept 5000 de aspri *în zilele răposatului părintelui D-mele Radului Voevod.*

Dar care să fie acest Radu Voevod părintele lui? Documentele tot nu precizează, şi nici după numele lui Albul Vistierul n'am putea reconstitui când a trăit acel Albul Vistierul, căci căutând toate Divanele domneşti cu începere dela 1494, nu găsim rangul de Vistier ocupat de vr'un boier cu acest nume.

In hrisovul din *1548, fără dată* (Arh. St. M-rea Govora pach. 3 doc. 4) dat pentru satele Glodul şi Hinţea, pe care le întăreşte mânăstirei Govora, zice că, aceste sate au fost cumpărate de *tatăl său Radu Voevod*, dela Cârstea.

Tot în acest hrisov, se zice apoi . . şi am văzut D-mea *cartea Radului Voevod cel bun, părintele D-mele şi a Mihnei Voevod şi a lui Basarab Voevod şi a lui Vintilă Voevod.*

Urmând dar ordinea înscrierii acestor cărţi, am avea întâi pe a lui Radu Vodă, care fiind mai veche, dată înaintea cărţii lui Mihnea Vodă, am avea dar pe Radu Vodă cel mare care domneşte înaintea lui Mihnea Vodă cel rău. Vine apoi cartea lui Basarab Vodă care nu poate fi altul de cât Neagoe Vodă şi în sfârşit, cartea lui Vintilă Vodă cel de prin 1533 şi următorii.

Am avea, aşa dar până aci, prima probă că Radu Vodă tatăl său, nu poate fi altul de cât *cel mare* şi în astfel de caz, iată că pe lângă cei 3 copii ai lui Radu Vodă cel mare cunoscuţi şi despre care am vorbit mai sus la pg. 368 şi urm. şi anume Stroe, Radu-Bădica Vodă şi Radu Vodă dela Afumaţi, am mai avea şi pe cel de al 4-lea, adică pe Mircea Vodă poreclit Ciobanu.

Vom mai da încă o probă documentată asupra legăturii lui cu Radu Vodă cel mare şi apoi vom trece mai departe.

Hrisovul lui, din *1550 Aprilie 1* (Arh. St. M-rea Govora pach. 3 doc. 5) dat pentru satele Hinţea şi Glodul zice . . . iar când au fost în zilele Vlăduluı Voevod Ţepeş, au fost un boier ce se numea Albul cel mare, care au luat aceste sate în sila lui şi încă au pustiit şi pe sf. mânăstire, *până în vremea în care au dăruit D-zeu cu Domnia pe părin-*

www.dacoromanica.ro

tele D-mele Radul Voevod cel bun, feciorul Vladului Voevod Călugărul. Acest boier ce s'a numit Albul cel mare, s'au ridicat Domn peste capul Vladului Voevod Ţepes, iar Vladul Voevod au eşit cu oaste împotriva lui şi l'au prins pe el şi l'au tăiat şi pe el şi pe tot neamul lui . . .

Prin urmare nu mai rămâne nici o urmă de îndoială asupra părinţilor din care descinde Mircea Vodă Ciobanu.

De altfel, chiar Petru Voevod fiul lui Mircea Voevod, la anul 1563 Mai 18 (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 7 doc. 1) zice în hrisovul ce'l dă mânăstirei Glavaciog şi prin care îi întăreşte mai multe sate că, el (Petru Voevod) a avut *strămoş pe Vlad Vodă Călugărul,* ceia-ce concordă exact cu realitatea dovedită prin documente.

Revenim acum, la singurul fiu al lui Mircea Vodă Ciobanu, adică la *Petru Voevod zis cel Şchiop* despre care ştim că domneşte şi are urmaşi direcţi.

Domnia lui în Muntenia să pune între 1559—1567, adică apucă tronul chiar la moartea tatălui său. El domneşte în urmă şi la Moldova.

Despre el a să vedea «Vatra» anul I şi Ist. Muntenii de N. Iorga pg. 2 şi urm.

El s'a născut prin 1540. Căsătorit 1^{c} pe la 1562—3 cu Elena Chyerepovich (Cherepovits sau Serepi) sin Niculae Cherepovits sârb din Ardeal. Ei avură fiică pe Teodoriţa, pe care a luat-o mamă-sa cu ea, în al 3-lea an după căsătorie, când sau despărţit (divorţat) [1])

El = 2^{0}) cu Maria Amirali Paleologa din Rodos cu care avu fiică pe Maria soţia lui Zotu Spătaru, grec, frate cu Apostolo Ţigara. Domniţa Maria văduvind de Zotu s'a remăritat în 1600 Noembre 28 în insula Murano cu Polo Minio di ser Scipione din Veneţia. Ei avură fiu pe Ştefan-Teodor.

El = 3^{0}) cu Irina Doamna, fostă doică în casa lor, şi din care se născu fiul lor Ştefan, la 1584 Iunie 30. Irina Doamna moare în 1592 Noembre 3, fiind îngropată la Bozen în Tirol,

Petru Şchiopu moare în 1594 Iulie 1 îngropat tot acolo. Locul unde a murit se numeşte Zimerleen [2])

Din actele interne cunoaştem puţine lucruri despre el. Aşa, hrisovul din 1588 Septembre 18 (Arh. St. M-rea Mihai Vodă pach. 3 doc. 4) ne spune că locul dimprejurul bisericei sf. Niculae este miluit sus zisei biserici, de *Petru Voevod sin Mircei Voevod.*

Din cartonul meu de pisanii ale diferitelor biserici din ţară, constat că mânăstirea Plumbuita din marginea oraşului Bucureşti, este zidită de Petru Vodă ; prefăcută a 2-a oară de Alexandru Vodă tatăl lui Mihnea Vodă, cu Doamna lui Ecaterina ; a 3-a oară prefăcută de Matei Vodă Basarab. Apoi la 1802 Octombre 14 s'a făcut clopotniţele şi la 1807 s'a tîrnosit de egumenul de atunci.

Despre Ştefan fiul lui Petru Vodă Schiopul, ştim că moare în Tirol la 1602, în vîrstă de 18 ani, şi fu îmormântat la Insbruk, la 21 Martie [3]).

Cu el se stinge întreaga ramură, în linie bărbătească, izvorîtă din Radu Vodă cel mare, prin fiul său Mircea Vodă Ciobanu.

Să studiem acum craca lui Pătraşcu Vodă cel bun.

Domnia lui Pătraşcu Vodă cel bun să fixează între 26 Februarie 1554—Decembre 1557.

A fost căsătorit cu Teodora (Teofana monahia) care e din neamul Cantacuzinilor.

1) Dacia Vol. V de Laurian.

2) Vatra anul II. No. 11 pg. 321, din 1 Iunie 1895, articol de N. Iorga.

3) A să vedea detalii despre el în „*Vatra*", articolul D-lui Iorga „O familie domnească în exiliu"

www.dacoromanica.ro

Din documente apoi mai dovedim că Pătraşco Vodă a mai fost căsătorit şi cu Voica, însă cu care din aceste 2 soţii va fi fost căsătorit întâi, nu putem preciza.

Dupe cronici, el este fiul lui Radu Vodă Călugărul şi tot dupĕ cronici ştim că moare în Scaun la 24 Septembre 1558, dar această afirmare este inexactă.

E drept că cronicile, dupĕ cum am arătat în treacăt, ni-l dau ca fiu al lui Radu Vodă Călugărul, dar se naşte întrebarea, care să fie acel Radu? Noi nu cunoaştem decât doi Voevozi cu numele de Radu, care să fi avut şi porecla de *Călugărul*; unul din ei este Radu-Dragomir Călugărul cel ucis într'un războiu în toamna anului 1521, la Tîrgovişte, iar cel lalt este Radu—Petru—Paisie monahul, Misleanu, care şi el a fost călugăr mai nainte de a domni. Alţi Radu Călugărul nu cunoaştem şi ca o consecinţă, Pătraşcu Vodă, ar urma ca să fie fiul unuia din ei.

Dacă ar fi să pretindem că tatăl său Radu Vodă, este acela care domneşte puţin înaintea lui, sub acest nume şi care este pe deplin stabilit că este Paisie Misleanu, ar fi cred hazardat din partea noastră. Să cercetăm în astă privinţă documentele.

In adevăr găsim că în toate hrisoavele lui, el se intitulează astfel: *Pătraşco Voevod sin Radu Voevod*, fără ca să putem şti al cărui Radu Vodă este fiu. Acest lucru îl găsim cu începere dela 1552, anul în care vine la domnie şi până la începutul anului 1558 când moartea lui în Scaun face să înceteze domnia lui. Totuşi să urmărim actele.

Intr'un hrisov, din 1554 August 1 (vezi «Divanele Domneşti» l. c. pg. 175 şi urm. publicat în extenso, original aflat în coll. mea) zice chiar *Pătraşco Voevod* că . . . acele sate le sunt bătrâne şi drepte moşii, încă de la *strămoşul D-mele Vladul Voevod cel bătrîn*. Am avea dar, faţă cu informaţia dintr'acest hrisov, următorul arbore genealogic:

Pătraşco Voevod

↑

Radu Voevod.

↑

. . . . .

↑

Vlad Voevod cel bătrîn.

Dar care să fie acel Vlad Voevod zis cel bătrîn, strămoş al lui, nu putem preciza.

Documentul din *1556 Mai 4*, (Acad. Rom. doc. 35/XL.) dat pentru mai multe sate, ne vorbeşte de o pîră care ar fi avut loc în zilele *Radului Voevod*, tatăl său, dar iarăşi fără să ştim cine e acel Radu Vodă, tatăl său.

Documentul lui, din *1557 Aprilie 6*, (Arh. St. condica Brâncov. No. I pg. 644 şi 679; vezi şi Arh. St. condica M-rei Vieroş pg. 60) vorbeşte între altele de *Radu Voevod sin Călugăru Voevod*, dar fără sĕ zică despre el că-i este tată, sau moş.

Tot documentul lui, din *1557 Octombre 9*, (Acad. Rom. condica M-rei Glavaciog pg.

www.dacoromanica.ro

27; vezi și Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 5 doc. 1) dat pentru moșia Groșii, vorbește de asemenea de un *Radu Vodă Călugărul*, dar iarăși nu ne spune altceva mai lămurit.

Vom alerga la un document dat de fiul său, *Petru Vodă Cercel*, în *1583 Octombre 22*, pentru ca să vedem daca nu am putea prinde vre-o bază sigură în privința acelui Radu Vodă Călugărul. Acest document, dat pentru satele Dighiciul, Ciubrova, Mișina și Rogojanii (Acad. Rom. doc. 60/XL), să zice că *Pătru Vodă (Cercel)* a văzut la judecată în Divan, următoarele cărți: a lui *Basarab Voevod, Radu Voevod care au pierdut (sic) la Rîmnic, Vlad Voevod celu sugrumat, Radul Voevod Călugărul moșul lui Pătru Vodă (Cercel)* și *Pătrașco Voevod tatăl lui (Cercel)*.

Referindu-ne la cărțile acestor Voevozi, am avea întâi pe a lui *Neagoe Vodă* căci el este acela care se intitulează Băsarab; vine apoi a lui *Radu Vodă dela Afumați* căci el este acela care piere la Rîmnic. In urmă avem cartea lui *Vlad cel sugrumat*, dar acest Vlad nu trebue confundat cu cel *înecat*, ci cu cel *spânzurat*, căci sugrumat cu spânzurat este tot una; cu alte cuvinte, ordinea acelor cărți văzute de Petru Vodă Cercel nu este cronologică ci pe sărite, știut fiind că acel Vlad cel sugrumat piere în 1512 Ianuarie 23, adică mai nainte de a domni Neagoe Vodă Basarab. Citează apoi cartea lui Radu Vodă Călugărul numindu'l tot odată moș al lui, adică tatăl lui Pătrașcu Vodă cel bun, dar de asemenea fără a preciză daca e vorba de Dragomir sau de Paisie, căci numai ei au fost călugări mai nainte de a domni.

Alte lămuriri nu avem și prin urmare, în mod documentat, ne este peste putință de a ști al cui fiu este, dintr'acești doi Călugări.

D-l Iorga pretinde că ar fiul lui Radu Vodă Călugărul (Paisie), iar cronicile ne spun numai că e fiul lui Radu Vodă Călugărul, dar fără să ne arate precis cine este acel *Călugărul*

D-l Iorga mai adaogă că *Pătrașcu Vodă a fost îngropat la mânăstirea din Deal*, lîngă tatăl său Radu, – unde i se vede mormântul cu frumoase rânduri slavone . Rămâne însă întrebarea, este oare acel Radu Vodă, tatăl său, *Paisie sau cel mare?*

Știm în mod precis două lucruri și anume:

1°) Radu Vodă Paisie fiind mazilit, a plecat la Țarigrad de unde Sultanul l'a surghiunit în Egipet, unde a și murit, fără să mai revie în țară. Credem dar mai de grabă că acel mormânt despre care vorbește D-l Iorga, este cu adevărat al lui Radu Vodă, dar după cîte am arătat mai sus la pg. 356 acel Radu Vodă este cel mare, nu Paisie, căci el este ziditorul și ctitorul acestei mânăstiri unde a și fost îngropat.

2°) Probă pipăită cum că Pătrașcu Vodă nu este fiul lui Radu Paisie Vodă, o avem de altfel chiar în documentul din 1540 Februarie 23 (Acad. Rom. doc. 1, LXXIV) hrisov prin care *Io Petru Voevod* (adică chiar Radu Vodă Paisie) după nume, *Radu Voevod sin Radu Voevod*, întărește mânăstirei Meteoru, ajutor din averea D-sale, pe fiecare an câte 3000 de aspri și călugărilor ce vor veni în țară câte 300 de aspri, cheltuială de drum și să scrie la proscomidie pe *Petru Voevod și părintele D-mele Radul Voevod și cu cei de D-zeu dați mie feciori*: *Io Marco Voevod și Vlad Voevod.*

Cu alte cuvinte nici urmă de vr'un Petre sau Pătrașcu Vodă prin chiar documentul lui; prin urmare, a mai susține că el este fiul lui Radu Paisie Vodă, este cu totul nefondat.

Paternitatea lui dar, după câte am putut demonstra cu acte autentice, este greu de stabilit în mod precis și cestiunea rămâne încă pendinte până la noui dovediri sigure. Și când zicem acest lucru avem în vedere că, în mod documentat, Pătrașcu Vodă, dacă luăm

www.dacoromanica.ro

de bază aceia ce ne spun cronicile, atunci el nu poate fi decât fiul lui Radu Vodă—Dragomir Călugărul, iar dacă luăm de bază hrisoavele, că el e fiul unui Radu Vodă, acel Radu Vodă nu poate fi decât următorii: sau Radu Vodă cel mare, sau Radu Vodă — Dragomir Călugărul sau Radu Vodă Bădica, dar în nici un caz al lui Radu Vodă dela Afumați sau al lui Radu—Paisie Vodă Misleanu.

Iată pentru ce am enunțat la pg. 376 că stabilirea paternității acestor Basarabi, este atât de grea și este suprinzător să nu cunoaștem precis pe moșul lui Mihai Vodă cel mai viteaz și mai mare dintre Voevozii munteni.

Știm că el are fii pe *Petru Vodă Cercel* și pe *Mihai Vodă cel Viteaz*; a mai avut și o fiică, pe *Maria* [1]) care fu mama lui Radu Postelnicul Bidiviu și că copii din trupul lor n'au rămas. Mai știm apoi că Pătrașcu Vodă are și o soră tot cu numele de *Maria*.

Să vedem întâi actele fetei și surorii lui.

Documentul din *1555 Septembrie 15* (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 4 doc. 2; vezi și condica Brâncov. No. IV, pg. 148) este un hrisov al lui *Pătrașcu Voevod sin Radu Voevod*, dat *fiicei sale Jupaniței Maria*, dăruindu-i satul Șegarcea de pe Jiu, care au fost cumpărat de *răposatul părintele D-mele Radu Voevod*, dela Jupanițele Marga și Velica cu 60 000 aspri de argint.

Iar *când m'a oprit pe D-mea, cinstitul Împărat în țara turcească și mi-a rămas Doamna D-mele în țara românească*, atunci *cumnatul D-mele Neagoe Spănaciu* luatu-mi-au dela *Doamna D-mele* avutul D-mele, aspri de argint 60 000 și inele de aur 20 și postavuri de aur 7 și altă multă marfă. *Cumnata lui Pătrașcu Voevod se numea Stanca.*

Documentul din *1557 fără lună, ziua 13* (copie în coll. mea de acte) dat tot *de Pătrașcu Voevod, surorii sale, anume Jupaniță Maria, fosta soție a lui Balea Paharnicul din Pietroșani și fiicei sale Dobra*, ca să le fie toate bucatele *răposatei Jupaniței Neacșa, fata lui Jupan Balea Paharnicul. Neacșa era fata Mariei și soră cu Dobra.*

Notele dintr'acest document se pot rezuma sub forma următorului arbore genealogic:

surori bune numai de mamă.

Dobra născută din primul soț al mamei sale.

Neacșa era + la data aceasta. Născută din Balea Paharnicul din Pietroșani, soțul de al doilea al mamei sale.

Maria = 1⁰ . . . . . =2⁰ Balea Paharnicul din Pietroșani.

Pătrașcu Voevod.

Radu Voevod.

Documentul din *1568 Iulie 2* publicat mai sus la pg. 180-1, care de asemenea ne vorbește despre *Maria sora lui Pătrașcu Voevod*, ne confirmă exact aceleași știri ca și cele cuprinse în arborul de mai sus și pe care nu le mai reproduc, fiind deja rezumate acolo, unde se vorbește chiar și de zestrea Jupaniței Maria în bani, vite și alte multe lucruri.

1) După arborul boierilor Crețulești se pretinde că, Maria a avut o fiică, pe Neacșa din Drăgoești, care a fost măritată după Dobromir Banul, care ar fi un strămoș al boierilor Crețulești.

www.dacoromanica.ro

Documentul din *1572 Aprilie 18* de asemenea ne vorbește de *Jupaniţa Maria*; a se vedea mai sus pg. 183—188. Aci ea ne este cunoscută sub numele de *ot Pietroşani.*

Documentul din *1576 Noembrie 9*, vezi mai sus pg. 192 ne dă următoarele detalii:

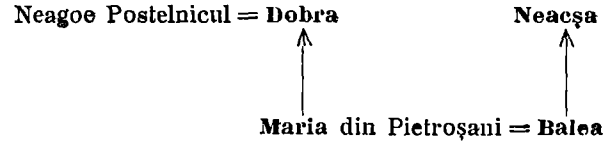

Documentul din *1586 Decembrie 15* ne vorbește despre o soră a lui Pătrașcu Vodă tot cu numele de Maria. Iată extrasul documentului (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 37 doc. 1). . . . și am cumpărat D-mea, zice Mihnea Vodă, moșie la Dichisești partea *Jupânesei Marii sora lui Pătrașcu Voevod*, pentru că a fost bătrână și de baștină moșie a *Jupânesei Marii.* Apoi D-mea (Mihnea Vodă) am cumpărat *dela nepoții Jupânesei Marii anume*: *Gherghina și Udrişte și Oprea și Jupânesele Maria, Neacșa și Calea*, drept 23.000 de aspri și drept două plăsci de grană.

Despre cumpărătoarea de față ca și despre persoanele de care se vorbește într'acest document, a se vedea repetirea lor și în actul cu data din *1648 August 20*, rezumat mai sus la pg. 363.

Un alt document din *1594 Iulie 7* (Acad. Rom. Doc. 12, LXXVI) ne vorbește de mânăstirea Golgota . . . cum au fost miluită de mai înainte vreme de *părintele D-mele* (zice Mihai Vodă cel viteaz) *Io Pătrașcu Voevod* fiind și ctitor la mânăstire . . . iar după aceia, D-sa au socotit cum că este o mânăstire de o latură și streină și de multe ori n'au avut pace de către făcătorii de rele, ci au venit tâlharii de au prădat-o și au jefuit pe sf. mânăstire . . .

Așa dar avem știre exactă că la această mânăstire era ctitor Pătrașcu Vodă cel bun.

In sfârșit actul din *1632 Septembre 21* publicat la pg. 292—293 din Vol. I al lucrării de față, ne spune lucruri prețioase cu privire la alianța și filiația lui Pătrașcu Vodă și care se pot rezuma în felul următor:

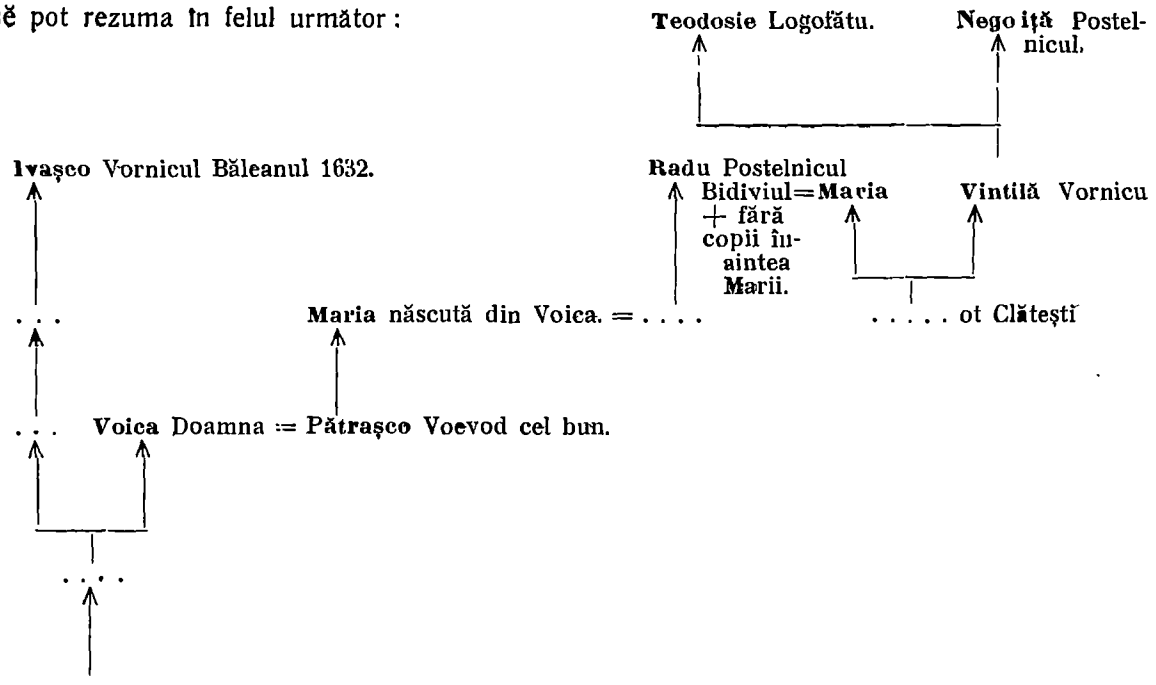

www.dacoromanica.ro

In sfârșit, la Acad. Rom. avem documentul 188/LXXIV, un hrișov fără dată, emanat de la Radu Vodă sin Mihnea Vodă și prin urmare el nu poate fi decât din 1611 1616 sau din 1620—1623, dat pentru moșia Drăgoeștilor și din care rezumăm :

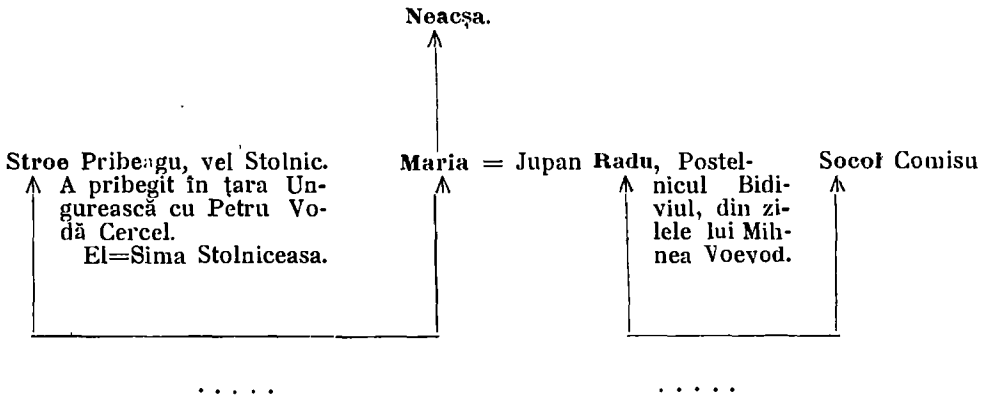

. . . .

Tot într'acest act să spune că Jupan Cârstea vel Spătar, căsătorit cu Maria, era rudă cu cei de mai 'sus.

In rezumat putem afirma că, pentru a da de urma acestor fete de Domn, ca să vedem alianțele și pe urmașii lor, trebue să recurgem în primul rând la toți acei cunoscuți sub numele de *ot Pietroșani, Bidiviu, Clătești*, pentru ca să putem afla descendența acestor fice de Basarabi, în linie femeiască, lucrare care o vom face cu plăcere când vom ajunge la aceste nume.

Trecem acum la cei 2 fii ai lui Pătrașcu Vodă cel bun pe cari i a avut și anume.

1) Petru Vodă, Cercel. Domnia se fixează de unii între anii 1853 — 1585, iar de alții dela 1584 până la 1586.

După cronici, Doamna lui se numea *Stana* și a avut fiu pe *Marco*. După Tocilescu «Raporturi» 1887, el are și 2 fete pe *Maria și Voica*. După documente, el are fiu și pe *Pătrașcu Postelnicul*. Astfel actul din 1623 (Acad. Rom. coll. doc. fotografiate) este o scrisoare a lui Chiril (Lucaris) Patriarchul ecumenic din Constantinopol prin care se confirmă lui *Pătrașcu Postelnicul fiul lui Petru Cercel,* dania moșiei Bel-Izvor, din Mehedinți, pe care i-o făcuse Radu Vodă al Valahiei.

Alt act, din 1630 August 20 (Acad. Rom. doc. în coll. de fotografii) ne vorbește de scrisoarea autografă a lui *Pătrașcu Postelnicul* (numit acum 1630 *pe călugărie Parthenie Ieromonahul și Arhimandrit*) privitoare la o siliște din jud. Mehedinți numită Bel-Izvor și prin care *Pătrașcu Postelnicul* declară că mai primește 150 galbini dela familia lui Trufanda spre a-i ceda definitiv numita moșie. In act să spune că vînzarea moșiei Bel-Izvor o făcuse *Pătrașcu Postelnicul* prin mijlocirea lui Nicola Vistierul [1])

Despre *Maria și Voica*, n'avem nici o altă știre, decât aceia ce ne spune D-l Tocilescu.

1) Asupra acestor 2 documente, noi avem oarecare îndoială, căci ni-se pare că, prin ele nu ar fi vorba de fiul lui Petru Vodă Cercel, ci chiar de fiul lui Mihai Vodă cel Viteaz, după cum de altfel vom vedea mai la vale, când vom vorbi despre el.

www.dacoromanica.ro

Despre *Marco Vodă*, croniçile ne spun că el a fost trimes în Moldova cu Preda Buzescu, ca să fie Domn acolo, în locul lui Nicolae Pătraşcu Vodă (fiul lui Mihai Vodă Viteazul). Ajungând în laşi a început a se veseli şi venind oştile lui Eremia Voevod, îi bătură şi apoi ei năpustiră Moldova şi fugiră cu ruşine.

Alţi urmaşi dela Petru Vodă Cercel nu cunoaştem şi cu aceştia, până la probe contrarii, pretindem că urmaşii lor se pot considera ca stinşi, chiar şi în linie femeiască.

D-l Iorga adaogă că Petru Vodă Cercel, la 1579 era de 22 ani, cu alte cuvinte era născut în 1557; noi însă vom reveni puţin mai la vale asupra acestei cestiuni.

Despre viaţa lui a se vedea Memoriile Acad. Rom. I seria X pg. 300 şi urm., tabela 2.

2) *Cel de al doilea fiu al lui Pătraşcu Vodă cel bun este Mihai Vodă cel Viteaz.*

Domnia lui se fixează între anii 1593—1601. Doamna lui se numea Stanca [1]).

Suntem siliţi să facem o mică paranteză, asupra datei naşterei acestui mare Domn; aşa, d-l Iorga ne spune că el s'a născut la anul 1558. După alţi autori, el la moartea lui ar fi avut 43 de ani, cu alte cuvinte tot în 1558 s'ar fi născut. De asemenea şi despre Petru Vodă Cercel găsim că se naşte chiar în anul morţii tatălui său. De aci ar rezulta că Mihai s'ar fi născut după moartea autorului său, adică ar fi fost *posthum*.

Noi credem că trebue să fie vr'o eroare, căci documentele interne ne lasă a înţelege că Petru Vodă Cercel este născut din Doamna Voica care e din neamul Bălenilor, pe câtă vreme Mihai Vodă cel Viteaz este născut din Teodora (Teofana Monahia) din neamul Cantacuzinilor. Actele autentice vorbind de aceste 2 Doamne ca femei legitime, ne îndreptăţesc a preciza că una din ele, adică aceia care a fost prima Doamnă a lui Pătraşcu Vodă, să fi murit sau ca el să se fi despărţit de această soţie, pentru ca să se poată căsători în acelaş an cu cea de a doua; în acest caz având cu cea dântâi pe Cercel şi din cea de a doua pe Mihai Vodă, nu credem că acest lucru s'a petrecut tocmai în 1557 adică tocmai în anul morţii lui. Ar fi prea cutezător să pretindem că s'ar fi petrecut astfel de evenimente în unul şi acelaş timp şi ca o consecinţă, credem că afirmările de mai sus asupra datei la care s'au născut cei 2 Voevozi sunt îndoelnice.

Teodora (Teofana călugăriţa dela Cozia) este sora lui Jani Banul Cantacuzino, fiul lui Şaitanoglu.

Legende despre naşterea sa, a se vedea şi în dicţionarul Jud. Ialomiţa de Ion I. Provianu.

Se pretinde de unii că Doamna Stanca era văduvă când s'a căsătorit cu Mihai Vodă, fiind Ban al Craiovei. Ea era soră lui Dragomir Postelnicul şi amândoi erau copii Jupaniţei Neacşa. După D-l Xenopol, Ist. Rom. Vol. III pg. 12, Radul Logofătul din Drăgoeşti este tatăl Doamnei Stancăi.

Moartea lui Mihai Vodă cel Viteaz are loc la 8, după unii la 19 şi după alţii la 20 August 1601 ucis la Turda în Ardeal.

Cu aceste note genealogice, vom trece peste faptele săvârşite de acest mare Voevod până la moartea sa în timpul cât a domnit, căci ele sunt scrise de mulţi alţii cu destulă competinţă şi ne vom rezerva numai prilejul de a da loc, în ordin cronologic, unor documente cunoscute de noi şi care vorbesc despre el, despre urmaşii lui, cum şi despre neamul soţii lui, adică al Doamnei Stanca.

1) Portretul ei se află reprodus în „*Familia*" Buda-Pesta, anul XIII, No. 1, pg. 5 cu un studiu al D-lui Gr. G. Tocilescu, despre această Doamnă.

www.dacoromanica.ro

1569 Mai 8. (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 102 doc. 1; vezi şi pg. 251—3 din Gorjul istoric de Al. Ştefulescu, 1904.) Hrisov lui Dobromir vel Ban pentru satul Voinigeştii, de lîngă Tîrgu-Jiu, cumpărat de la *Jupaniţa Neacşa din Drăgoeşti* cu 60.000 aspri; ea este mama Doamnei Stanca şi a lui Dragomir Postelnicul. Doamna Stanca fusese căsătorită întâi cu Dumitru Banul din Vălcăneşti.

Neacşa a fost căsătorită cu Radul Logofătul din Drăgoeşti cel tăiat de Alexandru Vodă la 1568; el e fiul lui Tudor Logofătul tăiat de Radu Vodă Paisie, frate cu Vlad Comisu, Pârvu Părcălabu şi Dumitru mort tînăr la 15 Noembre 1530.

Dobromir Banu era frate cu Gherghe Logofătu. Jupaniţa Neacşa avea nepot pe Radu Bidiviu.

1588 Noembre 29. (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 87 doc. 1.) Hrisov [1]) dat de Mihnea Voevod . . . către boierul D-mele *Jupan Mihai Banul şi Jupânesei d-lui Stanca şi* feciorilor lor câţi D-zeu le va dărui, ca să le fie moşie la Plăviceni . . . stj. 40 . . . cu 2 mori şi cu vii . . . cumpărate de boierul D-mele ce sau zis mai sus . . . cu 2000 de aspri şi 2 boi preţuiţi drept 600 de aspri.

Şi iar să fie boierului D-mele lui *Jupan Mihai Banul şi Jupânesei lui Stanca* nişte ţigani . . . pentru că aceşti ţigani au fost *de moştenire ai Jupânesei sale Stanca şi ai frăţine său Dragomir Postelnicul,* pe care i-au fost vîndut *frate-său Dragomir Postelnicul* unor oameni, fără ştirea ei şi a *mamei sale Jupânesei Neacşa.* Iar după aceia, *Jupâneasa Stanca,* s'au întâmplat de *au rămas văduvă, iar boierul D-mele Mihai Banul el au luat-o a-i fi lui Jupâneasă* şi după aceia, el au venit înaintea D-mele şi au arătat D-mele cum-că au fost vîndut *cumnată-său Dragomir Postelnicul, fratele Jupânesei lui Stanca,* acei ţigani, făr' de ştirea ei şi făr' de ştirea mamei ei.

Apoi D-mea . . . am adevărat . . . cum au fost vîndut *Dragomir Postelnicul* acei ţigani făr' de ştirea *surorii sale Jupânesei Stancăi, Jupâneasa lui Mihai Banul* şi făr' de ştirea *mamei sale Jupâneasa Neacşa* şi am dat D-mea, *boierului D-mele lui Mihai Banul* de au plătit şi au rëscumpărat aceşti ţigani . . . dela Oprea din Turceşti cu 4500 aspri gata şi dela Popa Bucşa din Cervenia cu 2000 aspri, şi au dat aceşti oameni . . . ţiganii . . de bună voia lor . . .

Pentru aceasta am dat D-mea boierului D-mele lui *Jupan Mihai Banul şi Jupânesei lui Stanca* ca să fie aceste moşii şi ţigani . . . ohavnice . . .

1594 Februarie 20. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4. pg. 623/778.) Hrisovul lui *Mihail Voevod* dat mânăstirei Coşuna de lîngă Craiova, pentru 2 vii, una la Smârdăteşti şi alta la Priseaca, *cumpărate de Mihail Voevod* dela Dragomir din Smârdăteşti *încă de mai nainte vreme când au fost el* (Mihail Voevod) *vel Ban în Craiova.*

Iar după aceia, când *sau întâmplat D-mele pribegie dela Craiova,* am trimes însu-mi D-mea de am chemat călugării dela acea mânăstire de am adăogat aceste vii şi am făcut D mea şi atunci cartea D-mele sf. mânăstiri, ca să stăpânească aceste vii *până voi veni D-mea din pribegie.*

Iar după aceia, *s'a întâmplat D-mele de m'au miluit D-zeu şi cinstitul Impărat cu*

1) In Indicele Aricescu, br. I pg. 105, unde este rezumat documentul de faţă, găsim că data lui este pusă cu greşală 20 Noembre în loc de 28 cât cu adevărat am găsit noi chiar în documentul original.

www.dacoromanica.ro

domniea şi cu steagul în ţara Românească şi am venit însu-mi D-mea în Scaunul D mele în Bucureşti . . .

1594 Iunie 10. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4, pg. 537 (837) 410.) Hrisovul lui Mihail Voevod . . . în care găsim următorul pasagiu interesant cu privire la Mihai Vodă cel Viteaz:

Jupan Pârvul biv vel Logofăt sin Stepan biv vel Clucer au pribegit cu Mihnea Voevod şi îi s'au întâmplat vreme de moarte de au murit la Ţarigrad înainte de 1594 . . .

Apoi au fost rămas Pârvul Logofătul 40.000 de aspri birul lui în ţară când au pribegit Mihnea Vodă şi viind Ştefan Vodă în ţară şi au apucat catastişele lui Mihnea Voevod şi au aflat de aceşti bani ce am zis mai sus, birul lui neplătit; apoi Ştefan Vodă şi cu Scurtul Aga, ei *m'au apucat pe D-mea* (adică pe Mihail Voevod sin Pătraşcu Voevod) *atuncea când am fost vel Agă la Ştefan Vodă*, cum *să plătesc D-mea aceşti mai sus zişi bani şi să ţiu satele* şi ţiganii şi morile şi toate părţile Pârvului Logofătul . . . apoi tot în zilele lui Ştefan Vodă, *călugării dela mânăstirea Coşuna i-au dat lui Mihai vel Agă acei 40.000 de aspri*, primind toate câte au rămas după Pârvul Logofătul . . .

1595 Septembre 27. (Aricescu, Indice br. II pg. 100) Hrisovul lui *Mihail Voevod* prin care dărueşte *cinstitei şi din inimă, prea iubitei mamei D-sale Doamna Teodora* ca să'i fie satele: Studina Mesteacă-i şi Studina Bărbulei şi Frăsinetul şi Studiniţa lui Flămâi, ca să le ţie şi să le oblăduiască D-sa, în viaţa sa câtă îi va dărui D-zeu, iar în vremea săvârşirei adică la moartea D-sale, să fie cele de mai sus zise sate, ale *Marulei fiica D-sale* ei să fie întru statornicie aceste de mai sus zise sate, *pe care le-a cumpărat D-sa când a fost Ban Craiovenesc* . . . . [1])

1597 Iunie 30 (Arh. St. Schitul de un lemn, pach. 18 doc. 1) hrisov publicat mai sus la pg. 310-312 şi în care se vorbeşte de *Doamna Stanca.*

1597 Decembre 3. (Arh. St. M rea Golgota pach. 4 doc. 2) Hrisovul lui *Mihail Voevod* . . . către mânăstirea Golgota ca să ţie moşie *din moşia D-sale din Târgovişte.*

1597 Decembre 3 (Acad. Rom. doc. 14, LXXVI) Cartea lui Chir Fote [2]). Judeţul cu 12 pârgari din cetatea Tîrgovistei, către mânăstirea Golgota ca să-i fie moşie din moşia oraşului din Târgovişte, pentru că o au fost miluit *Io Mihail Voevod* cu acea moşie, căci s'au întâmplat şi D-sale de *au mers la sf. mânăstire* şi au văzut-o stricată de blestemaţii de Turci şi arsă şi jefuită şi desvălită şi pre călugăraşi goli şi săraci şi au văzut D-sa cum că de mai înainte vreme de *răposatul părintele D-sale Io Pătraşcu Voevod* au fost miluită acea biserică din temelie, cu locul de moşie după împrejurul mânăstirei. De aceia şi D-sa încă au adaos şi au întărit şi au miluit-o cu acel sat . . .

1598 Septembre 6. (Acad. Rom. doc. 143, XLV) Hrisovul lui *Mihail Voevod feciorul lui Pătraşcu Voevod*, ca să ţie D-sa satele: Fărcaşul, Slăvenii, Gostavăţul, Băbiciul, Scărişoara, Rusineştii, Siliştea Crăceştii, Celianii, Tiha, Plăvicenii, Seliştioara, Vişina, Cruşovul, Studina, Velica Studina, Studiniţa, Dol-Frăsinet, Gor-Frăsinet, Vlădila, Deveselul, Reade şi Comanea, căci toate acestea *le-a cumpărat D-sa* dela megiaşi în zilele lui Mihnea Voevod şi a lui Ştefan Voevod, *când au fost D-sa vel Stolnic şi vel Postelnic şi vel Agă şi vel Ban Cralevschi, din truda slujbei sale ca boier* . . .

1) La Arh. St. M-rea Cozia pach. 24 doc. 3 găsesc hrisovul de faţă a fi din anul 1597, nu din 1595. Data de mai sus trebue dar rectificată şi socotită la acest an, nu la 1595.

2) Fota cel bătrân din Târgovişte.

www.dacoromanica.ro

Fără an (sigur 1593—1601) Ianuarie 14. Vezi actul rezumat în Vol. II pg. 199 din lucrarea de față, interesant pentru niște lucruri ale lui *Mihai Viteazu.*

Fără an (sigur 1593—1601) Aprilie 22. Idem, idem.

1600 Februarie 18. A se vedea pg. LXII din «Eraldica Română» unde am reprodus titlurile lui *Mihai Vodă cel Viteaz*, pe care le întrebuința la data aceasta.

1603 Aprilie 22. (Arh. St. M-rea Cozia pach. 24 doc. 4.) Hrisovul lui Radu Vodă (Șerban)... către mânăstirea Cozia . . . ca să-i fie satul Vișina la gura Oltului . . . pentru că acest sat au fost cumpărat drept moștenire de *răposatul Io Mihail Voevod*, tot cu bani. Insă au fost megiași, apoi sau vândut ei *răposatului Mihail Voevod*, de a lor bună voie și fără nici o silă.

Iar după aceia, când s'au întâmplat de *au trecut răposatul Mihail Voevod în țara Ungurească de au învins și au ucis pe Craiul Andreiaș și a luat tot pământul Ardealului, atunci au luat însuși răposatul Mihail Voevod . . . dela mai sus zisa mânăstire, aspri 20.000.* Și iarăși când au trecut *la Nicopoe de au bătut-o, a luat și niște plumb* și așa a zis și a făgăduit că va da două sate . . . sf. mânăstiri, pentru acești de mai *sus zișî bani și plumb* și pentru sufletul D-sale. Apoi, a dăruit și a miluit însuși *răposatul Mihail Voevod* cu acest de mai sus zis sat . . . pe sf. mânăstire, pentru acești de mai sus zișî bani și plumb și încă să-i dea și alt sat.

Insă într'aceasta, s'a întâmplat moarte lui *Mihail Voevod* și după *moartea răposatului Mihail Voevod, au avut țara mari nevoi și greutăți de către Tătari și de către alte limbi păgâne.* Iar într'aceasta, toți prea cinstiții boieri ai țării și ei încă au luat plumb de mult preț . . . dela sus zisa mânăstire, iar în treaba și în greutatea țării și așijderea au dat și au lăsat și cinstiții boieri ai țării pe acest de mai sus zis sat, ca să fie al sf. mânăstiri și au mărturisit și înaintea D-mele cum-că au fost dăruit și miluit . . . acest sat . . . să fie al mânăstirei Cozia.

Iar într'aceasta, am căutat și D-mea . . . și m'am încredințat . . . cum-că acest sat... au fost după făgăduiala *răposatului Mihail Voevod*, dat și miluit de *răposatul Mihail Voevod* și de cinstiții boieri ai țării pentru acești de mai sus zișî bani și plumb, de mult preț și pentru sufletul și pomenirea *răposatului Mihail Voevod* . . .

Și iar să fie . . . sus zisei mânăstiri, satul Frăsinetul și Studenița și . . . (loc gol) tot cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentru că *aceste sate au fost de moștenire cinstitei călugăriței Teofanei maica răposatului Mihail Voevod.* Apoi singură cinstita *călugăriță Teofana* cu toată inima sa *a dăruit* și a închinat și a dat *aceste de mai sus zise sate și vecinici* . . . zisei mânăstiri, de a sa bună voie, dinaintea cinstitului Arhiepiscop Chir Efrem al Rîmnicului . . . și am văzut D-mea și cartea ei cu mare blestem, cum ca să nu aibă a strica și a dărâma întocmirea sa, nimenea din neamul ei și sau scris *cinstita călugăriță Teofana în sf. pomelnic și fiul său Mihail Voevod și Doamna lui Stanca și fii lor Necula Voevod și Floriica* și tot neamul lor să fie pomenit în veci . . .

1603 Decembre 28. Vezi actul rezumat mai sus la pg. 315—316 și unde se vorbește de *Doamna Stanca, că murise de ciumă.*

1610 Ianuarie 18. (Arh. St. M-rea Brâncovenii și Mamu pach. 18 doc. doc. 3) Hrisov către Nica Comisul și frate-său Mihu ca să ție satul Crăișanii și cu rumânii, care sat au fost slobod mai nainte vreme. Apoi când au fost *răposatul Mihail Voevod, Bănișor în județul Mehedinți, D-sa a cumpărat atunci acest sat drept 72.000 de aspri ; iar când l'au dăruit Domnul D-zeu pre D-sa cu oblăduirea*, D-sa s'a milostivit și a miluit pre

www.dacoromanica.ro

boierul D-sale pe Nica Comisul și pre frate-său Mihu cu acest sat, pentru slujba ce a slujit D-sale.

Apoi acum, slugile D-sale Nica Comisul și cu Mihu au avut pîră cu niște rumâni din acel sat, dar au rĕmas de lege acei rumâni.

1614 Decembre 11. A sĕ vedea mai sus pg. 208—9, documentul publicat și în care ni se dau lucruri prețioase asupra lui *Mihail Voevod și asupra fiului sĕu Nicolae Voevod.*

1619 Septembre 11. Vezi mai sus pg. 291 unde am rezumat documentu și unde găsim despre *Mihai Vodă cel Viteaz* detalii asupra unui împrumut de 500 de galbini cu care se împrumutase fiind la Beligrad.

1626 Martie 26. (Acad. Rom. doc. 29/XLII.) Hrisov către mânăstirea ce se zice «*a lui Mihai Vodă*» din susul (gor) orașului București, unde ieste hramul sfântului Ierarh Niculae dela Miralichia . . . ca să ție satele: Dralea . . . care au fost de moștenire al Danciului Vornicul ot Popești, iar după aceia Danciul Vornicul el au fost dator unui Cupeț din București anume Mavrichi snă star Mantev Cupețu, carele au luat satul Dralea pentru 130.000 de aspri, pentru că n'a putut să-i plătească aceste aspre nici de-cum, până când ți s'a întâmplat și moarte de a rămas acea datorie neplătită. Apoi într'aceia, Mavrichie Cupețul a luat acel sat Dralea și încă a vrut să iea și alte sate ale Danciului Vornicul căci nu i se îndeplinea prețul mai sus ziselor aspre, iar *rĕposatul Mihail Voevod n'a vrut să lase ca să intre alții în sate boierești ci a dat Mihail Voevod* acele 130.000 de aspre în mâna lui Mavrichie neguțătorul.

Și iar să fie sf. mânăstiri, moșie în Despicați partea lui Ștefan Logofătu și a Jupaniței lui Chera, a 4-a parte de peste tot satul, însĕ stj. 800, de la care a cumpărat-o *Mihail Voevod* drept 22.000 de aspri gata. Și iar să ție . . . în Despicați, partea lui Chiriac și a fraților săi Fuga și Socol . . . stj. 400, dela care a cumpărat-o *Mihail Voevod* drept 11000 de aspri.

Și iar să ție sf. mânăstire moșie în Câmpeni dela gârla neagră . . . părțile mai multor oameni . . . care părți le-a cumpărat *Mihail Voevod*, dela acești oameni, drept 12.400 de aspri, stânjenul po 20 aspri.

Și iar să ție sf. mânăstire moșie în Buciumeni . . . părțile mai multor oameni . . . . pentru că au cumpărat *Mihail Voevod* aceste părți . . . drept 11600 aspri.

Și iar să ție . . . satul Spanțovul de sus . . . pentru că sătenii acestui sat au fost cnezi (moșneni), apoi de bună voia lor s'au vîndut lui *Mihail Voevod* drept 12000 aspri gata sreb (de argint) . . .

Și iar să ție satul Suharna . . . care sat l'au cumpărat *Mihail Voevod* dela Jupan Mitrea Dvornicul și dela Jupanița lui Neaga, drept 36.000 de aspri.

Și iar să ție . . . satul Costenii . . . pentru că sătenii acestui sat au fost toți cnezi cu ale lor moșii, apoi s'au vîndut vecini lui *Mihail Voevod* . . . drept 15400 aspri sreb (de argint).

Și iar să ție sf. mânăstire satul Grădeștii . . . pentru că sătenii acestui sat au fost toți cnezi cu moșiile lor, apoi sau dus ei toți în marele Divan de s'au vîndut drept 35500 de aspri lui *Mihail Voevod*, să-i fie lui vecini.

Și iar să ție . . . satul Popeștii și Bănciuleștii . . . care sate le-a cumpărat *Mihail Voevod* dela Mihnea Voevod drept 80.000 de aspri.

Și iar să ție . . . satul Ciocănești . . . pentru că, sătenii acestui sat au fost toți

www.dacoromanica.ro

cnezi; apoi în zilele lui *Mihail Voevod* ei au venit în Divan şi sau vîndut să fie vecini lui *Mihail Voevod*, drept 45.000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . moşia Plătăreşcii, jumătate din sat, care a cumpărat-o *Mihail Voevod* dela megiaşii din sat, cari au fost cnezi în această moşie, drept 10.000 de aspri.

Şi iar să ţie moşie în Cuneşti stj. 700, pentru că s'au vândut . . . toţi câţi sunt megiaşi cari se aflau şezători pe acea moşie, ce e şi hotărnicită de către satul Ciocăneştii, ca să fie vecini lui *Mihail Voevod*, drept 14800 de aspri.

Şi iar să ţie . . . părţile din satul Poiana *ale Doamnei Stanca* câte le-a închinat la această mânăstire, *Dumnea ei.*

Şi iar să ţie . . . satul Suha-Vişinii . . . cari oameni sau vîndut să fie vecini. lui *Mihail Voevod*, drept 24000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . satul Căcaţii . . . pentru că l'a cumpărat *Mihail Voevod* drept 10.000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . satul Trăsura . . . pentru că l'a cumpărat *Mihail Voevod* drept 10.000 de aspri.

Şi iar să ţie . . . 2 sălaşe de ţigani cumpărate de *Mihail Voevod* dela Ivaşco a lui Radu Comisul drept 4000 de aspri. Apoi *Mihail Voevod* a dăruit toate aceste sate şi cu ţigani, *sf. mânăstiri a D-sale ce e din susul oraşului Bucureştilor . . . care a zidit-o pe acest sfînt loc şi a împodobit-o D-sa . . .*

1627 Aprilie 2. (Aricescu, Indice br. I pg. 105) Hrisov către Episcopia Rîmnicului prin care îi întăreşte stăpânire pe toată partea din moşia Plăvicenii, dăruită de *Jupâneasa Stanca* [1]).

1627 Noembre 3. (Arh. St. M rea Radu Vodă pach. 31 doc. 6.) Hrisov către mânăstirea ce e din josul Bucureşcilor cu hramul sf. Troiţă [2])... ca să ţie un loc ce e din jos de Bucureşti, ce este lângă sf. mânăstire unde este *palanga care o au fost făcut Sinan Paşa în zilele lui Mihai Vodă.*

1630 Ianuarie 10. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 31 doc. 8.) Hrisov cu conţinut exact la fel cu cel de mai sus.

1646 Septembre 25. Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 31 doc. 13.) Carte către mânăstirea sf. Troiţă (Radu Vodă) . . . ce e din jos de Bucureşti . . . ca să ţie un vad de moară ce este în apa Dîmboviţii din josul mânăstirei, în gârla cea nouă, care a fost dat mânăstirei de *răposatul Alexandru Vodă cel bătrân.* Apoi, *în zilele răposatului Mihail Vodă, stricat-au Turcii mânăstirea din temelie de o au fost aprins cu iarbă de puşcă;* deci au pierit atunci bucatele mânăstirei, de răutăţi şi sau risipit şi moşiile.

1654 Mai 6. (Aricescu Indice br. I pg. 106). Carte către Episcopia Rîmnic, întărindu-i stăpânire pe satul Plăvicenii, însă pe toată partea dăruită de *Doamna Stanca.*

1656 Aprilie 18. (Ibidem br. II pag. 106). Hrisov către mânăstirea Cozia ca să stăpânească satul Studiniţa din Romanaţi, tot satul cu toţi vecinii, de moştenire şi *din legătura lui Mihai Voevod,* precum s'au fost vândut ei lui *Mihai Voevod încă de când au fost D-sa în boierie, mare Agă şi mare Stolnic.* Această întărire se face contra pîrei veciniei lor care au zis că, nu s'au vândut lui *Mihai Voevod*, dar pîra lor s'a văzut ne-adevărată . . .

1) De sigur că ea este Doamna Stanca, după cum vedem din actul de mai la vale, cu data din 1654 Mai 6.

2) E vorba de mânăstirea cunoscută sub numele de „*Radu Vodă*".

www.dacoromanica.ro

1658 Mai 1. (Aricescu, Indice br. I pg. 106). Hrisov către sătenii Plăviceni, din moşia *Doamnei Stanca*, ca să-şi dea dijma către Episcopia dela Rîmnic . . .

1658 Iunie 3. (Ibidem). Hrisov către Episcopia Rîmnic prin care îi întăreşte stăpânire pe toată partea din satul Plăvicenii, dăruite Episcopiei de *Jupâneasa Stanca.*

1666 Aprilie 23. (Acad. Rom. doc. 16/L III). Hrisov către mănăstirea Cozia . . . că văzând *Mihail Voevod* că au încăput la sf. mănăstiri nişte obiceiuri carele nu sunt de tocmeala sf. pravili, pentru egumenii ce încap la egumenie cu mită, fără voia soborului sau oamenii streini din alte ţări fără nici o milă la sf. casă, pentru aceea la multă răsipă şi sărăcie ajunseră sf. mănăstiri, de care lucru văzând *răposatul Mihail Voevod*, sf. mănăstiri căzând în multă slăbiciune, strâns-au sobor şi au socotit împreună cu . . . Mitropolitul chir Eftimie şi cu amândoi Episcopii chir Theofil Rîmniceanu şi chir Luca Buzevschi . . . şi au dat tuturor sf. mănăstiri ca să aibă pace şi răpaos, nimeni din boieri, sau Vlădică sau Episcop . . . să n'aibă voie a lua cu bani au veri-ce din mănăstire, nici a pune egumeni, nici a scoate, fără însuşi soboru să puie pe cine vor pohti şi să aibă a-i lua seama şi de venit şi de cheltuială, iar alt nimeni, nici Patriarhu, nici Vlădica, nici Episcopu, nici nimenea.

Şi dacă vr'un călugăr ar cădea în vr-o greşală, să'l judece egumenul cu soborul, după greşala lui, iar de va fi greşala mai mare, care nu i se cade egumenului cu soborul a'l judeca, să fie dus la Domnie, să se judece după fapta lui.

1700 Iunie 15. (Arhivul lui Cipariu pg. 455) Hrisov . . . către sf. şi Dumnezeiasca *Mitropolie a Belgradului şi Arhiepiscopiei ţării Ardealului, care dintru a sa temelie este făcută şi înălţată de răposatul Mihai Vodă* . . . dăruindu-i moşia din Câmpul Merişanilor din judeţul Argeş . . .

1746 Aprilie 30. Vezi mai sus, actul rezumat la pg. 316—317 unde se vorbeşte de *Doamna Stanca a Măriei Sale Mihai Vodă.*

In fine, avem un act *fără an, luna Ianuarie 5,* (Arh. St. M-rea Tismana pach. 83 doc. 4) o carte dată de Mihnea Vodă către Jupan *Mihai vel Stolnic* [1]) poruncindu-i că caute şi se trimeaţă ca să se ia nişte cărti de moşie dela satul Vrăbicenii şi să le dea la mâna egumenului dela mănăstirea Tismana.

Dau loc aci şi la 2 iscăliturі ale acestui Voevod, una originală aflată într'un document original în coll. mea de acte din 1597 Iulie 22 şi alta din 1599 Septembre 26 (Arh. St. M-rea Cotrocenii pach. 59 doc. 10, hrisov care este iscălit în cetatea Teleajin.

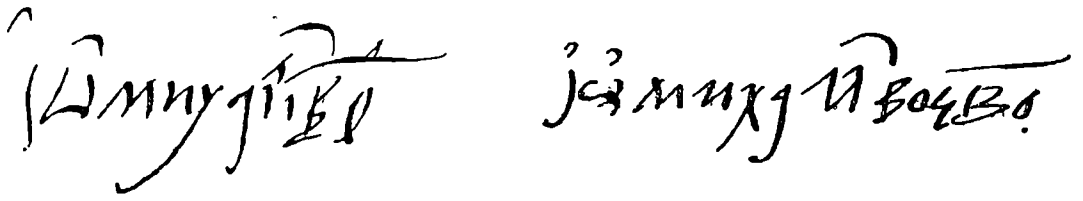

Copii legitimi ai lui Mihai Vodă cel Viteaz sunt : *Florica şi Niculae Pătraşcu Vodă.* A mai avut şi o fică, pe *Marula*, făcută din flori cum să zicea, care a fost măritată după Socol.

Despre Florica avem numeroase documente că ea a fost căsătorită cu Preda Postelnicul din Greci zis şi Floricoiu, după numele ei. Despre ea, despre soţul ei cum şi despre

1) De sigur că el este viitorul Voevod şi porunca aceasta i se dă, fiind boier.

www.dacoromanica.ro

urmaşii lor a se vedea majoritatea documentelor la familia Grecianilor, unde le vom rezuma şi desvolta.

Despre Nicolae Pătraşcu Vodă, ştim că domneşte ca co-regent împreună cu tatăl său. A fost căsătorit cu Ancuţa sin Radu Şerban Vodă şi am văzut şi mai sus când am vorbit despre copii acestuia, actele doveditoare.

Ei avură fiică pe *Ilinca* născută la 1624 şi căsătorită cu Efstratie vtori Vistier Leurdeanu, cum şi doi fii, pe *Mihai şi pe Gavrilaş.*

Despre Gavrilaş ne spune d-l Iorga că a murit la 1622. Alte urme despre el nu avem.

Despre Mihai tot d-l Iorga ne spune că s'a născut la 1625. Dupĕ pg. LVII—LX din Geneal. Cantac. de N. Iorga, 1902, ştim despre Mihai numai atât că el a rămas la Curtea germană, dar ce va fi devenit în urmă, nu ştim.

La 1627 Anca era văduvă, căci soţul ei Nicolae Pătraşcu Vodă murise şi fu îngropat în biserica sîrbească din Raab.

Să vedem şi câte-va acte interne care ne vorbesc despre urmaşii acestui viteaz Voevod.

1600 Mai 24. (Acad. Rom. doc. 91/XL) Hrisovul lui *Niculae Voevod feciorul lui Mihail Voevod, Domn a toată ţara Ardealului*, dat către boierul D-sale Tudoran Pitarul [1]) ca să ţie satul laşii . . . partea . . . *ce a cumpărat-o părintele D-sale*, . . . cu 15.630 aspri; *apoi părintele D-sale Mihail Voevod* l'au dăruit pe boierul D-sale Tudoran Pitarul, pentru slujba ce au slujit *D-sale şi părintelui D-sale* . . .

Aceasta îi este iscălitura, pe care o dăm în fac-simile.

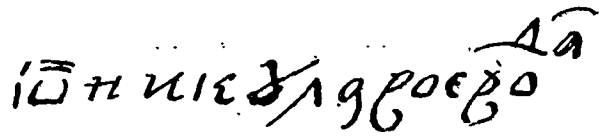

1602 August 16. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 303/122 netr. doc. 1 sau 3 ?) Hrisov către boierul . . . Zaharia Clucerul . . . ca să-i fie satul Şovârcu . . . pentru că acest sat l'au fost cumpărat *răposatul Mihail Voevod cu banii D-sale.* Iar într'aceasta sau întâmplat lui *Pătraşco Voevod fiul lui Mihail Voevod de au ieşit din ţară, în ţara Ungurească* şi atunci au ieşit cu D-sa şi Zaharia Clucerul şi s'au întâmplat de au avut multe greutăţi şi rele nevoi şi suferinţe în timp de doui ani şi au fost închis prin cetăţi: *în Ghielău jumătate an* şi *în Făgăraş un an şi jumătate.*

Apoi într'aceasta *Pătraşco Voevod*, D-sa când au fost în cetatea Făgăraşului, pentru atâtea suferinţe şi nevoi, pentru că au fost şi în obezi Zaharia Clucerul, au fost miluit pre Zaharia Clucerul cu satul Şiovârcul pentru dreapta şi credincioasa slujba sa şi *au făcut Pătraşco Vodă şi cartea cu mâna sa lui Zaharia Clucerul* ca să-i fie satul Şiovârcul, moşie ohabnică. Într'această privinţă am văzut D-mea şi cartea *lui Pătraşco Vodă* cum au miluit pe Zaharia Clucerul cu acel de mai sus zis sat, şi asemeneą l'am miluit şi D-Mea cu (rupt) Şiovârcu, ca să fie lui Zaharia moşie ohabnică.

Urmează apoi blestemul, întărirea şi martorii Divanului.

1610 Decembre 16. (Pg. 15 din Doc. rom. publicate de Acad. Rom. S. I. fasc. 1 din

1) De sigur el este *din Aninoasa.*

www.dacoromanica.ro

1907) Oancea Logofătul face schimb cu Jupan *Necula Postelnic*, dând cel dintâi satul Glina pentru Ciuleneța, care sat a fost cumpărat de *Mihai Vodă tatăl lui Necula Postelnic.* (după actul dela Acad. Rom. doc. 24/XLI) [1])

1611 Decembre 28. (Copie în coll. mea de acte). Hrisov [2]) dat pentru satul Cruşovul şi din care extrag următorul arbore genealogic:

. . . = Preda Postelnicul.
↑
Mihail Voevod (cel viteaz).

1611 Decembre 29. (Copie în coll. mea de acte) Hrisov [3]) cu acelaş conţinut ca şi cel de mai sus şi din care extrag următoarele:

. . . = Preda Postelnicul
↑
Mihail Voevod (cel viteaz).

1617. (Arh. St. M-rea Cozia, documentele moşiilor Studina, Cruşovul, Frăsinetu şi Studiniţa.) Documente din care reiese că, *Marula e fica naturală a lui Mihai Vodă* (cel viteaz), *făcută cu Tudora din Tîrşor.*

Marula, pe la anul 1617 era deja măritată după Socol Paharnicul.

1619 Martie. (Acad. Rom. doc. 73 pach 41, original.) Hrisov pentru satu Gruiu, în care se vorbeşte de *Jupan Preda vel Sluger şi de Jupaniţa lui Florica sin Mihail vel Ban al Craiovei, apoi Voevod.*

1623 Iunie 25. (Copie în coll. mea de acte) Hrisov [4]) prin care se constată că *Mihail Voevod* cumpărase satul Cruşovul, fiind boier şi banii îi dăduse prin mâna lui Stoica Logofătul din Loloeşti. Dintr'acest document iarăşi extragem:

Florica = Preda biv vel Sluger.
↑
Mihail Voevod. El era vel Stolnic sub Mihnea Voevod.

---

1) In dosul actului de faţă se află scris, probabil între anii 1620—1630, de altă mână, următorul extras al actului:

„*Glina i Ciuliniţa au făcut schimbu Oancea Logofătul Cuştiureanul cu Nicula Pătraşco Vodă*"

2) Conţinutul acestui document, în detaliu, îl voi reda cu ocazia publicării actelor care se ating de *familia Grecianilor*, căci interesează mai mult familia aceasta decât pe *Basarabi.*

3) Tot astfel vom face şi cu acest document, publicându-l în extenso la familia *boierilor Greciani*

4) Tot la fel vom face şi cu conţinutul acestui hrisov ca şi cu al celor de mai sus, publicându-l la *familia Grecianilor.*

www.dacoromanica.ro

1623 Octombre 6. (Acad. Rom. doc. 10|XLII orig. românesc.) Cartea Mitropolitului dată la mâna lui *Pătraşco Postelnicul* pentru satul Izvorul alb (belo Isvor) din judeţul Mehedinţi, ce i l'au dat acum Radul Voevod fiul răposatului Mihnei Voevod, care sat au fost al *răposatului Radului Postelnicul de în Floreşti*, iar după moartea lui, el au căzut pre mâna Buzeştilor.

Radul Postelnicul la moartea lui, au împărţit toate bucatele, satele şi moşiile lui şi rumânii şi ţiganii care pre unde au vrut (sic!) pre la rudele lui şi pre la slugi şi pre la mânăstiri pre unde i-au fost voia, iar acest sat l'au lăsat să fie domnesc, pentru că feciori de în trupul lui nu i-au rămas, iar Buzeştii cât l'au ţinut acest sat, ei l'au ţinut în silă şi fără dreptate.

Apoi acum D-sa aflând aceasta, au miluit cu acest sat pe cinstitul *Pătraşco Postelnicul*, întru bună voia D-sale, cu inimă curată şi luminată, în Divanul cel mare, *pentru că Pătraşco Postelnicul au fost rudă de aproape Radului Postelnicul şi venit de într'o ţară streină, înaintea D-sale . . .*

1631 Septembre 22. (Acad. Rom. doc. Episc. Ghenadie Enăceanu.) Hrisovul lui Leon Voevod sin Ştefan Voevod către cinstit dregătoriul D-sale Jupan Necula biv vel Vistier, ca să ţie satul Pleşovul de sus şi de jos din judeţul Olt şi cu rumânii, care sat au fost dat Radului Logofătul şi fraţilor săi: Dumitrul Vornicul şi lui Dragomir Comisul, în zilele Radului Voevod sin Radul Voevod dela leat 7036 = 1528 [1]).

Apoi în zilele lui Mihnea Voevod, l'a cumpărat acest sat *Mihai Vodă pe când era vel Stolnic*, dela oamenii din acel sat. Apoi *Mihai Vodă l'a dat zestre ficei sale Jupaniţei Floricăi şi ginerelui său, lui Preda Slugerul.*

Apoi în zilele Radului Voevod sin Mihnea Voevod, la leat 7120 = 1612 au avut pîră *Preda Slugerul şi fiul său Mihai Postelnicul* în 2 divanuri, cu oamenii din acel sat. Apoi în zilele lui Alexandru Voevod sin Iliaş Voevod în a 2-a domnie, la leat $\frac{7137}{1629}$, *Preda Slugerul şi fiul său Mihaiu Postelnicul* au pus zălog acest sat la Iovan Lătinul ot Bosna-Săraiu, drept ughi 600, *când au fost în pribegie*; apoi Iovan Lătinul a vîndut acest sat Jupanului Necula biv vel Vistier, drept 478 de ughi.

Iar acum a făcut pîră în Divan, *Petru Vistierul ginerile lui Preda Slugerul.*

1641 Iulie 24. (Copie în coll. mea de acte) *Eu Stan Grozea . . .* şi cu ciata noastră cari suntem megiaşi *din satul Mirceştii ot sud Ialomiţa, zapisul nostru ca să fie de mare credinţă la mâna cinstitei Doamnei Elincăi fata răposatului Pătraşco Voevod, nepoata lui Mihail Voevod, cum să se ştie că după ce o au adus D-zeu aici în ţară, căzut-am a fi pre seama D-ei, români cu toată moşia noastră, tot satul Mirceştii*, de care lucru să se ştie că sunt în siliştea Mirceştilor stj. 470.

Deci într'aceia, noi aceşti români ai D-ei ce sântem mai sus scrişi, *căzut-am la D-ei cu multă rugăciune şi ne-au slobozit de ne-am răscumpărat capetele noastre şi cu feciorii noştri . . .* şi cu părţile noastre, însă stj. 235, *să fim în pace şi slobozi până în vecie*, şi au rămas pe seama D-ei Cocoanei stj. 235, să-i ţiie D-ei şi să facă ce i va fi voia, că este a D-ei moşie dreaptă . . .

1641 Iulie 24. (Copie în coll. mea de acte) Adică eu *Elina fata răposatului Pătraşco*

1) De sigur că el nu poate fi altul decât numai Radu Vodă cel cunoscut sub denumirea de, *cel dela Afumaţi.*

www.dacoromanica.ro

Vodă, nepoata răposatului Mihai Vodă, scriu și mărturisesc cu acest zapis al mieu, ca să fie de mare credință de mâna . . . (unor moșneni) din satul Mirceștii ot sud lalomița, cum să se știe că, *după ce m'au adus D-zeu aici în țară acum în zilele Mării Sale Domnul nostru Io Matei Basarab Voevod*, alesu-mi-sau părticeaua mea cu judecata Domnu nostru și a tot sfatul țării, satele *moșiu-meu răposatului Mihai Vodă* și au căzut a fi pe seamă și acest sat ce scrie mai sus Mirceștii, ca să-mi fie rumâni cum au fost și mai nainte vreme.

Deci într'aceia, acești moșteani ai satului ce scriu mai sus, venit-au la mine de au căzut cu multă rugăciune ca să'i las să se răscumpere. Drept care lucru și eu încă am socotit în tot chipul și având și poruncă dela Măria Sa Domnu nostru și dela tot sfatul țării ca să'i las să se răscumpere, nu am avut cum face într'alt chip ci i-am slobozit de s'au răscumpărat de rumânie de către mine, ei și cu toți feciorii lor, stj. 235 . . . drept ughi 40 și au dat și banii gata în mâna mea și i-am slobozit ca să fie niște oameni în pace și slobozi, de acum până în veciе cuni este și mai sus scris; așijderea întăresc și cu blestem, veri-cine din sângele meu sau veri-cine se va ispiti a sparge și a strica această tocmeală a mea, acela să fie blestemat de D-zeu. Aceasta am scris și pentru credință pusu-mi-am pecetea și iscala cu mâna mea ca să se crează.

1641. (Arh. St. M-rea sf. Apostoli, condica veche No. 1 fila 156 și 156 verso.) Act pentru moșia Mirceștii din sud lalomița și din care extragem următorul arbore genealogic:

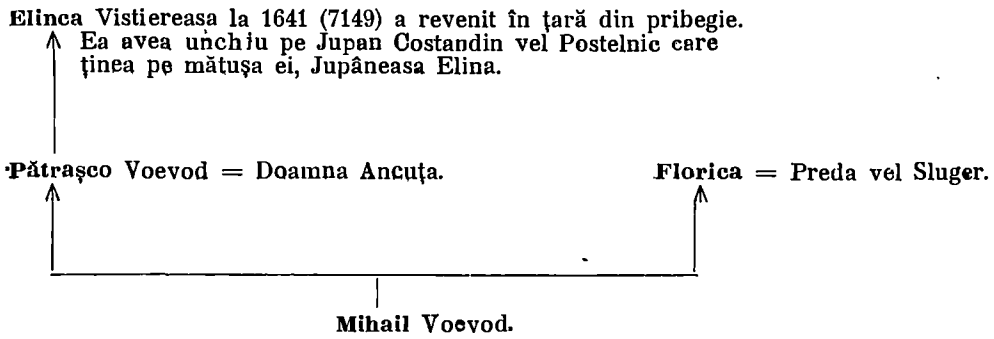

1645 Septembre 8. Eu Jupâneasa Nedelea nepoata Pârvului Logofătul ot Coteşti mărturisesc cu această a mea carte să fie la mâna d-lui *nepotu-mieu Evstratie vtori Vistier și la mâna nepoatei mele Jupâneasa Elina Vistiereasa fata d-ei Doamnii Ancuța*, ca să se știe . . . că eu Jupâneasă bătrînă și fără feciori . . . le-am dăruit o vie în dealul Ștefăneștilor . . . și din Pietroasa. Pentru că această jumătate de moșie și vie au fost ale *unchiului meu Pârvul Logofătul care au fost văr primar cu Doamna Elina muma Doamnei Ancuța* . . . iar altă jumătate am dăruit *Jupânesei Elinei Postelniceasa a Jupanului Costandin Postelnicul*, pentru mila ce au avut pentru noi. Jupanița Nedelea a fost Comisoae. Ea era nepoată de soră Pârvului Logofătul ot Coteşti. *Nedelea Comisoaia era vară cu Doamna Ancuța.*

1646 Martie 10. (Arh. St. M-rea sf. Apostoli pach. 4 doc. 2.) Hrisov către *Pan Costandin vel Postelnic*, ca să ție moșie în satul Mirceștii ot sud lalomița, stj. 205, ce au fost a *Jupânesei Elina Panița boierului Jupan Evstratie vtori Vistier, nepoata răposatului Mihail Voevod* și care aceasta au dat-o lui *Jupan Costandin vel Postelnic* de oarece au mai avut *Jupan Costandin vel Postelnic* și alte moșii aproape de aceasta.

www.dacoromanica.ro

1654 Octombre 28. (Arh. St. M-rea Brâncovenii şi Mamu pach. 18 doc. 18.) Zapisul lui *Istratie vel Postelnic şi al Jupânesei sale Elinca fata lui Pătraşco Voevod nepoata răposatului Mihail Voevod*, către *cumnatul lor Pană Cămăraşul din Căpreni*, adeverind de bani 600 ughi cu cari sau împrumutat dela el oamenii din satul Lazul ot dol-Jil, de sau răscumpărat dela ei.

Iscăliţi sunt: *Istratie vel Postelnic, Ieu Ilinca fata lui Pătraşco Vodă*, Radul vel Agă (martor).

1660 Februarie 23. (Acad. Rom. doc. 23/LI.) *Jupâneasa Elinca fata Doamnei Ancuţii*, dă zapis . . . *vară-mia Ancuţii Jupâneasa lui Stoian Vistier* că, acum în zilele lui Gheorghe Ghica Voevod, iar *eu fiind o Jupâneasă rămasă de soţie şi fără feciori*, îi dă ocina din Ştefăneşti în Muşcel şi cu viie în dealul Ştefăneştilor.

Ii erau: dela *mătuşă-mea Jupâneasa Nedelea nepoata Pârvului Logofătul ot Coteşti.*

Semnează: *ieu Ilinca fata lui Pătraşcu Vodă.* Pecetea cu vulturul sus şi vulturul cu crucea în stemă.

Martori: Stroe vel Logofăt, Chirca vel Stolnic, Radul Logofătul Creţulescu, Mareş Logofătul.

1664 Aprilie 21. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 875 roşu, 741 negru, M-rea Jitianu.) Hrisov . . . către mânăstirea Ciutura . . . ca să ţie satul Somorul din judeţul Mehedinţi, care au fost al lui *Mihai Vodă* de cumpărătoare şi au fost miluit cu dînsul pre Giurgiul Pitarul. Deci trimiţându'l într'o treabă a lui, el l'au fost ficlenit; apoi *Mihai Vodă* au luat satul dela dînsul şi au miluit pre Aga Farcaş din Gabrova şi tot l'au ţinut cu pace în viaţa lui. Iar după moartea lui, fostu-s'au sculat feciorii Agăi lui Fărcaş: Gora Paharnicul i Stepan, de au vîndut satul lui Drăghici Logofătul din Pleşoiu. drept bani gata ughi 150.

Iar după aceea, *dacă au luat Istratie Postelnicul pre Ilinca, nepoata răposatului Mihaiu Vodă*, tras-au pîră în Divan înaintea răposatului Mihai Vodă pentru acest sat, cu Drăghici Logofătul din Pleşoiu. zicând *Istrate Postelnicul* cum-că este mai volnic el a darea banii pe acest sat, *căci se trage despre Mihai Vodă moşul Jupânesei Ilincăi, Jupâneasa lui Istratie Postelnicul.* Intr'aceea, Matei Vodă au judecat, cum să întoarcă *Istrate Postelnicul* banii îndărăt lui Drăghici Logofătul . . . apoi *Istrate Postelnicul* au dat acest sat de pomană pentru sufletul lui şi al părinţilor lui, la *mânăstirea Ciutura*, căci *au fost făcută de ei din temelie.*

Apoi acum sculatu-s'au satul Somorul cu pîră şi au venit la Divan de au stătut de faţă cu egumenul . . . şi cu Barbul nepotul Agăi lui Fărcaş . . . dar a rămas de lege satul Somorul . . .

1686 Martie 25. Istratie feciorul lui Stoian biv vel Comis, dă zapis la mâna nepotului său lui Costandin Golescu feciorul surorâ-mi Marica . . . când au fost în zilele lui Şerban Vodă Cantacuzino, iar eu am dăruit toate viile noastre din dealul Ştefăneştilor ot sud Muşcel . . . cât se va alege, însă din partea Pârvului Logofătul ot Coteşti, jumătate de ocină . . . şi alte vii, care vii au fost dăruit *Stroe biv vel Vistier unchiul nostru,* lui *Istratie Vistieru*, care vie şi parte de moşie ne este şi nouă de daru, dela *mătuşă-mea Ilinca fata răposatului Pătraşco Voevod, nepoata lui Mihai-Vodă* . . . (ss) *Istratie Zlatovici.*

1710 Martie 15. (Arhiva din Iaşi, Anul I, 1889 90 pg. 118.) Hrisov . . . prin care

www.dacoromanica.ro

se dărueşte lui Mihalea biv vel Stolnic Cândescul şi lui Pârvan Vistieru şi Dragomir Căpitanul şi Iordache Cămărăşelul şi Radul Ceauşul za slujitori şi Pârvul Părcălabul şi Nicula Burducea, moşia din Moceşti în judeţul Buzăului.

Această moşie a fost a lui Udrea biv vel Armaş *în zilele răposatului Mihail Voevod*. Tot acolo au avut parte şi Ienache Banul Catargiul.

Apoi în zilele lui Gavril Moghilă Voevod, moşnenii din acel sat s'au răscumpărat. Iar acum în zilele lui Costandin Voevod (Brâncoveanu) s'au sculat egumenul dela mânăstirea Comana, Daniil, cu pîră, zicând că această moşie au dat-o *Doamna Ilina fata lui Pătraşcu Vodă, nepoata lui Mihai Vodă, la mourtea ei în zilele răposatului Costandin Vodă* (Basarab, Cârnu) sfintei mânăstiri Comana; egumenul însă a rămas de lege . . . .

Acestea sunt actele ce le cunoaştem despre urmaşii lui Mihail Voevod cel viteaz şi mai nainte de a trece la documentele celor l'alţi fii de Basarabi, pe care îi avem în curs de cercetare, vom adăoga numai atât că, urmaşi direcţi, în linie bărbătească, n'au rămas, nici dela ramura aceasta, iar prin femei, urmaşii lor se vor cerceta într'o ramură din familia Grecianilor.

Vom da loc şi unui tablou întocmit de răposatul Gr. G. Tocilescu şi publicat în revista «Tinerimea Română» Anul XII, 1895 pg. 91, tot cu privire la urmaşii lui Mihai Vodă Viteazu, pentru a sĕ compara cercetările acelea cu notele ce am putut culege noi.

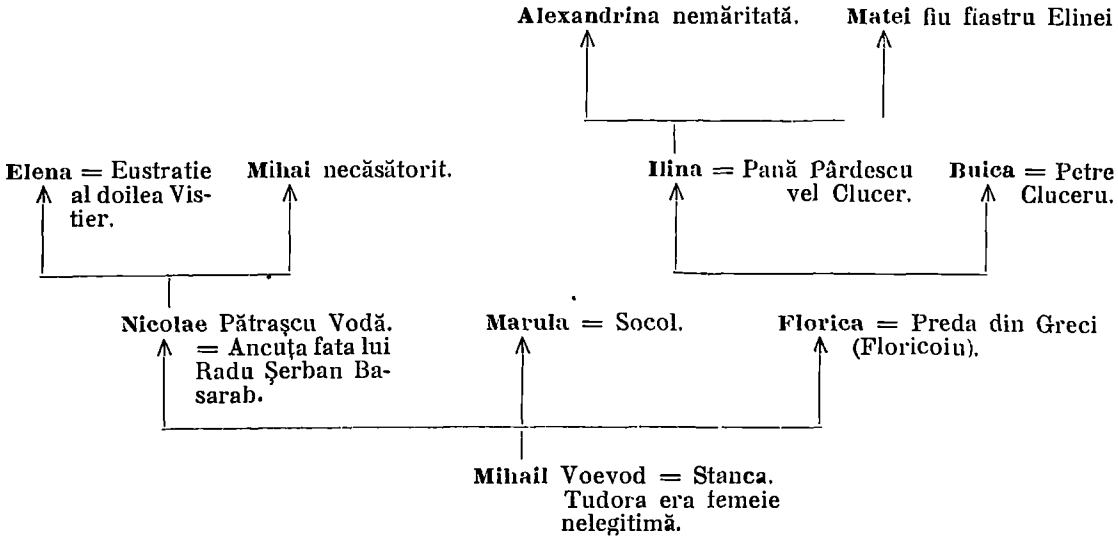

Despre autorul şi urmaşii lui Radu Vodă, Paisie, Misleanu.

Cronicile ne spun că, el mai înainte de a domni, fusese călugăr la mânăstirea dela Argeş şi cunoscut sub numele monahicesc de *Paisie*, ceiace ne-ar întări în credinţa că numele lui din botez ar fi *Petru*, nume sub care îl găsim de altfel intitulându-se (vezi mai sus pg. 382). E mult adevăr însă, că odată urcat în scaunul ţării ca Voevod, în actele oficiale, ca hrisoave, cărţi, raporturi etc. el ne este cunoscut sub numele de *Radu-Vodă*. Cu alte cuvinte, numele de Petru, Paisie şi Radu desemnează una şi aceiaşi persoană. I s'a mai zis şi *Misleanu*, dar acest atribut l'a câştigat în urmă, după moartea lui când cronicarii, vrând să deosibească mulţimea de Radu Vodă ce abundă în istorie pe acele timpuri

www.dacoromanica.ro

pentru ca el să fie mai lesne de recunoscut, l'a poreclit astfel, după mânăstirea ce rezidește el în timpul domniei, fapt probat de altfel şi prin hrisoave, după cum mai la vale vom vedea.

O probă documentată că în adevăr el, mai înainte de a domni, s'a numit *Petru* şi că în călugărie a purtat numele de *Paisie*, o avem în documentul din 7045 = 1537, la Arh. St. M-rea Zlătari pach. 5 doc. 10 şi unde să zice exact: *Petru Vodă Călugărul numit Paisie.*

Tot astfel găsim şi în actul dela Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 437/256 netr. doc. 1 act din 7045=1537 în care vedem că i se zicea şi *Petru Voevod sau Paisie Călugărul.*

Altă probă că, în câteva acte, el a purtat şi numele de *Petru Vodă*, o avem în actul deja publicat mai sus la pg. 382 cum şi în «Bibliografia rom. veche, ediţia Acad. Rom. 1898 pg. 25, unde în molitvenicul slavonesc tipărit la Târgovişte în 1545 de el, să zice: *Io Petru, marele Voevod . . . fiul prea bunului şi marelui Radu Voevod*, iar în actul din 1540 Februarie 23, despre care amintim mai sus, să zice: *Io Petru Voevod, după nume Radu Voevod sin Radul Voevod . . . . .*

In sfârşit, că lui i s'a zis şi *Misleanu*, după numele mânăstirei ce rezidește, avem proba în documentul din 1620 Aprilie 5, (Arh. St. M-rea Mislea pach. 2 doc. 1) prin care Gavril Vodă Movilă întăreşte mânăstirei . . . ce se chiamă Mislea unde este hramul sf. Troiţe . . . ca să le fie moşie în Stelnica . . . a 3-a parte . . . însă din malul Dunării până în Ciungi unde se hotăraşte cu Ialomiţa . . .

Apoi să mai ţie moşie la Pojorăşti . . . a 3-a parte . . . pentru că aceste moşii. . . au fost cumpărate de *răposatul Radu Vodă Paisie*, dăruite şi închinate . . . pentru că au fost această mânăstire făcută de *părinţii Radului Vodă Paisie* şi tot au stăpânit călugării dela Mislea aceste moşii cu bună pace până în zilele răposatului Mircea Voevod (Ciobanu), pe vremea când au fost tăiat domnia-lui pe boierii cari au fost ctitori la sf. mânăstire şi au prădat şi mânăstirea de au lăsat-o pustie şi de atunci până acum tot au fost aceste moşii risipite şi împresurate de alţi boieri şi de nimenea căutate.

Iar acum . . . călugării dela sus zisa mânăstire . . . au căutat pentru moşiile sf. mânăstiri . . . şi au aflat aceste părţi de moşii împresurate de Ioachim feciorul lui Hamza care au fost Vornic, iar partea de moşie din Pojorăşti au fost împresurată de Costandin feciorul lui Niculae Avanul şi au venit de s'au pârât de faţă călugării cu Ioachim feciorul lui Hamza înaintea D-mele . . . pentru moşia dela Stelnica . . . şi au scos călugării la Divan şi cartea *Radului Vodă Paisie* . .

Mogoş Vornicul tráia la data aceasta, sub Gavril Vodă Movilă.

In sfârşit, nu putem trece cu vederea şi faptul că, actele noastre interne, în majoritatea lor, numesc pe acest Voevod, după moartea lui, *Radu Vodă Călugărul;* probă despre acest lucru a se vedea mai sus pg. 184 şi alte multe documente.

Intrebarea de căpetenie este acum, oare al cui fiu să fie el?

Cronicile ne spun că el este fiul unui Radu Vodă Călugărul şi noi alt Radu, care să fi fost şi călugăr, nu cunoaştem—după cum am arătat şi mai sus, când am discutat despre filiaţiunea lui Pătraşco Vodă cel bun, — de cât pe acela din 1521, care a cercat să se puie Domn în urma morţii lui Neagoe Vodă. Dacă ar fi aşa, atunci am avea un indiciu că Pătraşco Vodă şi cu Radu-Paisie de care ne ocupăm, ar fi mai de grabă fraţi, de cât să cutezăm măcar a bănui că cel dintâi să fie fiul celui de al doilea. De altfel, tot cronicile

www.dacoromanica.ro

ne afirmă acest lucru, dar tot ele greşesc, căci pe lângă cei doi fii ai lui Radu Vodă Călugărul, adică pe lânga Pătraşcu Vodă şi Radu Vodă Paisie, ne mai dau încă pe un Petru Vodă ca frate cu aceşti doi, şi acest lucru l'am dovedit ca fiind cu totul inexact, căci sub numele de Petru şi Radu Vodă Paisie nu trebuie să vedem decât una şi aceiaşi persoană.

In consecinţă, este d'ocamdată mai mult o supoziţie că Pătraşcu Vodă şi cu Radu Vodă Paisie ar fi fraţi, fii ai lui Radu Vodă Călugărul (Dragomir) cel din 1521, căci documentat nu avem până aci nici o dovadă.

E drept că cronicile, cu ocazia stabilirii paternităţii diferiţilor Voevozi, ne spun şi un adevăr cu privire la acest Radu Vodă—Dragomir Călugărul şi anume că *el a murit tăindui-se capul de către Bădica Comisul, vărul lui Neagoe Vodă*. Aluzia cronicilor, că el ar fi căzut victima acestui omor este verosimilă, nu prin faptul că ucigătorul lui Radu-Dragomir-Călugărul, este chiar Bădica Comisul, viitorul Voevod, cunoscut sub numele de Radu-Bădica Vodă, ci din cauză că, uciderea s'a petrecut în războiul din toamna anului 1521, când el a cercat să fie Domn.

Dar să trecem şi la partea documentată, pe cât o cunoaştem noi, şi să vedem ce legături putem stabili cu *Radu-Vodă*, tatăl său şi cine să fie acel Radu!

Documentul din 1537 Iulie 3, chiar al lui Radu Vodă-Paisie, dat pentru moşia Ostrovu din Olt (Arh. St. condica Brâncov. No. 1 pg. 241; vezi şi originalul tot la Arh. St. Episc. Râmnic pach. 67 doc. 6.) ne vorbeşte că, *acest Voevod este fiul lui Radu Voevod şi că el a avut frate pe un Radu Voevod*, cu alte cuvinte, am avea următoarea schiţă genealogică:

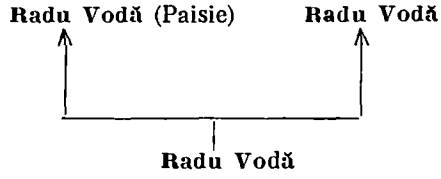

Dar cine să fie aceşti 2 Radu, nu putem încă preciza.

Găsim apoi un alt document, din 1541 fără lună şi zi, hrisov emanat tot dela el, dat pentru nişte ţigani (Aricescu, Indice br. I pg. 84; vezi şi doc. orig. la Arh. St. Episc. Argeş pach. 69 doc. 3) şi în care sĕ zice . . . pentru că acesti ţigani au fost ai *Doamnei Despina* cumpăraţi cu asprii ei şi miluită de către *părinţii D-mele, de răposatul Radul Voevod si de Radul Voevod* aşijderea. Apoi Doamna Despina a fost datoare sus zisei mânăstiri, aspri 20.000 . . . şi a dat pentru aceşti bani, acei ţigani.

Dintr'acest act, mi se pare că ne apropiem întru câtva de oarecari preciziuni. In adevăr, Doamna Despina despre care ni se vorbeşte într'acest hrisov, nu poate fi alta decât Doamna lui Neagoe Vodă Basarab; miluirea şi cumpărarea acelor ţigani nu poate fi făcută de cât în urma anului 1521, când ştim că încetează din viaţă soţul ei Neagoe Vodă Basarab şi chiar împrumutul de 20.000 de aspri nu credem să se fi făcut decât tot după anul 1521, fiind văduvă, probabil pentru a-şi asigura cu acei bani domnia fiului ei Teodosie. Cred că o justă interpretare a celor conţinute mai sus, nu se poate da decât în felul acesta. Ei bine„ în cazul acesta, am avea asigurat că, tatăl său Radu Vodă, care miluise pe Doamna Despina cu hrisov pentru buna stăpânire a acelor ţigani, nu poate fi un alt Radu decât numai unul din aceia care vin în şir cronologic la domnia ţării, după anul 1521 şi

www.dacoromanica.ro

chiar reîntărirea celuilalt Radu Voevod, nu poate fi decât probabil a fratelui lui, dovedit din documentul de mai sus. Admițând dar ipoteza aceasta ca întemeiată întru-câtva, tatăl său nu poate fi alt Radu decât unul din cei trei următori și anume: ori Radu Vodă — Dragomir Călugărul, ori Radu Bădica Vodă sau Radu Vodă dela Afumați, căci alt Radu în acest interval de timp nu cunoaștem și să fie bine înțeles totodată că, acel Radu Vodă, tatăl său să fi avut încă un fiu, pe Radu, care să fi domnit, căci după cum vedem din amândouă documentele, se zice că a fost Voevod.

Dacă ne punem dar în ipoteza aceasta și tălmăcim sensul acestor 2 documente în felul arătat, ar urma ca, Radu-Paisie Vodă să aibă frate pe unul din acești trei Radu Vodă și amîndoi, să fie copii unui Radu din cei l'alți doi Radu, rămași.

Ca să fie fiu sau frate cu Radu dela Afumați, față cu cele ce am văzut mai sus, nu este cu putință, căci am arătat că cel dela Afumați, este fiul lui Radu Vodă cel mare. Tot astfel nu putem crede nici despre Radu-Bădica Vodă căci și el este tot fiul lui Radu Vodă cel mare, prin urmare frate cu Radu Vodă dela Afumați.

Nu ne mai rămâne dar alt Radu decât Dragomir Călugărul care ar putea să-i fie tată și în care caz, un Radu Vodă oarecare necunoscut nouă încă, să fie frate cu Paisie.

Cam la concluzia aceasta ne-ar duce sensul celor două documente, fapt ce ar concorda și cu indicațiile ce ni le dau cronicile.

Alte documente care să ne apropie și mai mult de stabilirea identității tatălui său, noi nu cunoaștem. Găsim în unele documente, chiar de ale lui că, se vorbește de Vlad Voevod Călugărul, Radu Voevod cel prea frumos, Basarab (Neagoe) Voevod, Radu Voevod, Moise Voevod, Vintilă Voevod, Vlad Voevod, Vlad Voevod ce i s'a zis Drăculea, etc. dar nici unul din ele nu ne dă a înțelege măcar cât de puțin că vre-unul din ei i-ar fi tată, moș, etc. Așa dar până la noui probe documentate, care să elucideze cestiunea filiațiunei lui, trebue să'l considerăm și pe el, sub toată rezerva, ca și pe Pătrașcu Voevod cel bun, ca fiind fii lui Radu-Dragomir Călugărul, Vodă; dovedindu-sĕ lucrul altfel, singur aș avea satisfacție, căci n'am mai umbla pe dibuite și spre rușinea istoriei noastre naționale, să nu știm nici măcar al cărui fiu este cutare sau cutare Voevod.

După cronici, el moare în surghiun la Egipet.

Despre urmași de ai lui, nu cunoaștem pe alții decât pe cei 2 fii, *Marco Voevod i Vlad Voevod* pomeniți în actul din 1540 Februarie 23 și alte detalii despre ei decât cele cuprinse în lucrarea citată a d-lui Bogdan, noi nu mai cunoaștem. Din acelaș izvor, avem asigurare că, acest Paisie a avut și o fată pe care o mărită, dar după cine și când anume, nu știm, căci de asemenea suntem lipsiți de acte. Scrisoarea aceia publicată de D-l Bogdan este din 17 Decembre, fără an și zice către pîrgarii din Brașov că . . . am mare bucurie că sînt socru. Până acuma n'am avut în viața mea nuntă și n'am fost socru.

Cum însă astăzi mi-a dăruit D-zeu daru dela prea iubita fiică a D-mele, căci dela prea iubitul meu fiu, D-zeu știe când îi-mi va dărui o așa veselie ca cea de acum.

Deci vă rog să veniți și Dvs. . . . și ziua în care va fi, să știți Dvs. că e să fie la Nașterea lui Hristos.

Nunta aceasta a avut loc după cum ne vorbește actul No. 123 și că delegatul Brașovenilor era Mihail Roth, venit cu daruri, la 9 Februarie 1541. Așa dar, la 1541 ar fi avut Radu Vodă Paisie prima nuntă, a ficei sale.

Dacă punem evenimentul acesta în legătură cu știrile ce ni se dau prin docu-

www.dacoromanica.ro

mentul din 1540 Februarie 23 că, copii lui Radu Paisie sunt Marco şi Vlad, se naşte încă o reconfirmare şi anume că, chiar faţă cu aceste 2 acte este peste putinţă de admis că Pătraşco Vodă cel bun să fie fiul lui Radu Paisie, căci chiar dacă ar fi fiul lui, el nu s'ar fi putut naşte decât după data aceasta; ori la 1555 Septembre 15 (vezi actul la pg. 383 mai sus) să zice că, Pătraşco Vodă avea fiică pe Jupaniţa Maria, prin urmare afirmaţiunea de mai sus cade şi devine absurdă, căci dela 1540 până la 1555, adică într'un interval de timp de 15 ani, să se nască Pătraşco Vodă, să se căsătorească, să aibă fiică pe o Jupaniţă, este peste putinţă şi aceia care au scris în felul acesta bine ar fi ca într'o viitoare ediţie să repare eroarea!

Despre Marco să ştie din acelaş izvor că era bolnăvicios, tatăl chema pe Gherghe Dohtorul — vraciul — dela Braşov, cu ierburi de toate boalele, pentru a-i uşura boala.

După aceste observaţii trec la ultimul punct ce mi-a mai rămas de studiat despre Basarabi si anume:

Cine sunt autorii şi urmaşii lui Radu Vodă-Dragomir Călugărul şi ai lui Vlad-Vintilă Vodă.

Despre *Radu Dragomir*, toate cercetările mele au rămas fără un rezultat satisfăcător. E şi firesc să fie aşa, căci voind să apuce domnia, cu pretenţii legale ca un fiu de Basarab, vine cu oaste să se impue, dar când să ocupe Scaunul, cade în luptă, probabil, ca un simplu pretendent sau în cazul cel mai bun nu domneşte decât foarte puţin timp şi poate numai într'o parte a ţării. Este dar fatal ca să nu avem până azi, ivit la lumină, nici un act oficial emanat dela el, căci n'a avut nici timpul material disponibil pentru aceasta.

Alte detalii decât cele atinse în treacăt, mai sus, după cronici, nu putem da şi ne vom mulţumi numai cu cele arătate, anume că Paisie şi Pătraşco Vodă, ar părea să fie fii lui; deci el ar fi avut urmaşi mai iluştri decât aproape toţi cei l'alţi Basarabi din vremea aceia şi legătura lui cu craca cea mare a Basarabilor Drăculeşti, o vom face ţinând socoteală tot de aceea ce ne spun cronicile că, *el e fiul lui Vlad Vodă Călugărul* şi că mai nainte de a fi Domn după pg. XLVI şi urm. din Vol. III Studii şi Doc. de N. Iorga, — el ar fi fost din partea Buzăului, cunoscut şi sub numele mirenesc de Vlad-Vlăduţă, ca călugăr sub numele de Dragomir şi ca Voevod sub numele de Radu.

Despre *Vlad-Vintilă Vodă*, de asemenea ştim puţine lucruri. Goneşte pe *Vlad cel înecat* în 1532 şi domneşte în locu-i până la 1535 când şi el are o soartă tot atât de vitrigă, fiind ucis la o vânătoare de cerbi pe malul Jiului, atras în cursă de nişte boieri pe care pusese de gând să-i ucidă.

Ştim că zideşte mânăstirea Menedict. Cronicile ne spun că şi el ca şi mulţi alţi Voevozi, a tăiat mulţi boieri în vremea cât a domnit şi că era de fel din Slatina.

Numele ce purta ca Domn era Vlad şi îl găsim în multe documente şi sub numele de Vlad şi sub acela de Vintilă.

Moartea lui Vlad-Vintilă Vodă are loc în *vara anului 1535*, după d-l Bogdan I. c.

Din documentele interne ştim următoarele amănunte cu privire la acest Voevod:

După actul dela Arh. St. condica Brâncov. No. 1 pg. 500/337, *Vintilă Vodă sin Radu Vodă* a avut moşie în satul Fălcoi din judeţul Romanaţilor.

După actul din *1535 Iunie 13*, act care se găseşte în proprietatea d-lui Ion I. C. Brătianu, avem următoarele lămuriri . . . iar după aceia, mai înainte de aceste vremi, au fost împresurat *Vladul Voevod ce se numeşte Vintilă*, aceste moşii, de au dat mânăstirii dela

www.dacoromanica.ro

Brădet, cu sila şi fără de judecată şi făr de dreptate şi încă i au fost isgonit de peste moşiile şi de peste bucatele lor, pentru că i au pârât pe dânşii egumenul, înaintea lui *Vintilă Vodă*, de le-au aruncat lor foarte mare năpaste, apoi puţin de nu au pierit.

Iar după moartea lui *Vintilă Vodă*, am căutat zice Radu-Paisie —, strâmbătatea lor.

Cu alte cuvinte, Vlad-Vintilă Vodă la data de mai sus, nu mai era în viaţă; deci moartea lui trebuie pusă mai nainte de data aceasta.

Actul din *1629 Iunie 11.* (Aricescu, Indice br. I pg. 68, vezi şi Arh. St. Episc. Argeş pach. 35 doc. 1.) prin care întăreşte mănăstirei dela Argeş stăpânire pe moşia dela Fălcoiu, care a fost a lui *Vintilă Vodă*, *fiul Radului Voevod* şi a dăruit-o zisei mânăstiri, pentru pomenire, prin cartea sa din anul 1535/7043.

O reîntărire a documentului de mai sus, adică al aceluia din 1535 Iunie 13, o găsim în actul din 1737 Iunie 18 (doc. orig. la d-l Ion I. C. Brătianu) . . . pentru că în zilele lui *Vintilă Vodă*, fost-au avut strămoşii acestor oameni din Brătianii de sus împresurată în silă, de le-au fost luat moşia Brătianii cu munţii . . . şi le-au fost dat călugărilor dela Brădet şi în locul satului Brătianii le-au fost dat lor altă moşie şi încă le-au fost mai dat adaos 7000 de aspri gata, bani domneşti.

Iar în zilele Radului Voevod Călugărul (de sigur Paisie), fost-au avut pîră oamenii dela Brătiani cu călugării dela Brădet, înaintea D-sale pentru satul Brătianii ce li s'au fost luat dela mâna lor . . . şi le-au fost dat lor moştenirea înapoi . . .

Singura întrebare care ne mai rămâne de rezolvat este aceia de a şti, al cui fiu este. In această privinţă, actele ne spun numai atât că, el este fiul unui Radu Vodă, dar care anume, nu ştim.

Cercetând actele lui, din vremea în care a domnit, găsim că la 29 Decembrie 1532, (Arh. St. M-rea Valea pach. 16 doc. 2) chiar el zice că, *Vlad Voevod Călugărul* este moşul lui . . .

In documentul din 12 Februarie 1533 (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 46 doc. 2; vezi şi Aricescu, Indice br. II pg. 87) se vorbeşte de cărţile mai multor Voevozi, printre care găsim şi pe a lui Radu Vodă (cel mare) sin Vlad Vodă Călugărul, cum şi pe a tînărului Radu Voevod care fără îndoială trebue să fie *cel dela Afumaţi*, cum şi ale altor Domni, dar curios că pe nici unul dintr'aceşti doi, nu-i face sau nu-i numeşte a fi părintele lui, de unde am putea deduce că nu mai rămân decât, ori Radu-Dragomir Călugărul, ori Radu-Bădica, Voevozii, ca presupuşi părinţi ai lui.

Acelaş lucru se petrece şi cu ştirile date de alte 2 documente din 1533 Noembre 3 şi 15 (Arh. St. condica M-rei Govora I folio 209; vezi şi doc. orig. la Arh. St. M-rea Govora pach. 3; idem, idem pach. 4 doc. 4) în cari ni se vorbeşte de *Radu Vodă sin Vlad Voevod Călugărul* în documentul dela 3 Noembre, şi de *Radu Vodă feciorul Călugărului* în cel dela 15 Noembre, fără ca să se zică că el ar fi chiar tatăl său.

Faţă cu aceste puţine detalii am înclina să credem că, Vlad-Vintilă Vodă mai de grabă este fiul unuia din cei 2 Radu (Bădica sau Dragomir) de cât al lui Radu Vodă cel mare şi că astfel fiind, şi unul şi cel-lalt dintr'aceşti 2 Radu, sunt fii lui Vlad Vodă Călugărul, unul (Bădica) dovedit cu acte, iar cel l'alt numai prin supoziţie şi după cronici.

Urmaşi dela el nu cunoaştem.

Ca un ultim cuvînt asupra Basarabilor voi adăoga că, din diferite publicaţii ca şi din lucrarea mea «Eraldica Română» pg. XVII şi urm. Buc. 1900, ştim că, în afară de aceşti

www.dacoromanica.ro

fii de Basarabi, mai sunt o sumă de persoane care sub titlul de *«pretendenți»* sau *«domnișori»* au cercat să domnească în Muntenia, *cu sau fără pretenții legitime de a fi descins din marea familie domnitoare a Basarabilor*. Lista acestora am publicat'o și noi în lucrarea pomenită, pe atât pe cât ne-au fost cunoscuți după cronici și după documente; a mai reveni asupra acestei liste, n'ar fi interesant decât dacă am arăta și izvoarele pe baza cărora am alcătuit-o. Scopul nostru genealogic însă nu l'am putea atinge, căci pe unii din ei, deși de sânge Basarabesc, nu îi cunoaștem mai de aproape și nu știm ai cui fii sunt și prin urmare nu i-am putea lega cu cei l'alți membri ai familiei; iar pe alții—și aceștia sunt cei mai mulți —, nu-i putem nici măcar bănui, că ar fi din neamul acesta, căci pretenția lor de a domni nu este bazată pe dreptul de sânge, ca făcând parte din casta domnitoare.

De aceia dar, în lucrarea genealogică ce am întreprins, nu vom face nici măcar mențiune despre ei, ci ne vom rezerva de a vorbi de ei la sfârșitul lucrării în curs de publicație *«a Divanelor Domnești»*, căci credem că locul este mai potrivit acolo, decât aci pentru că acolo vorbim despre domniile Voevozilor, despre timpul domnit, despre boierii care îi susțineau cum și despre aceia care, ca turburători ai acelor domnii, au cercat din când în când să împiedice venirea la domnie sau chiar domnia liniștită a membrilor vechei noastre familii domnitoare.

Cu notele și rezumatele ce preced, am terminat cu fii de Basarabi cunoscut, din acte, de mine și pentru ca rezultatul cercetărilor mele să se înfățișeze într'o lumină mai vie, adunând la o laltă toate sursele de care m'am folosit, dau aci alăturat un tablou a parte, ca anexă, în care figurez tot ce am putut afla cu privire la neamul cel mare al Basarabilor care au condus destinele Munteniĭ, în decurs de veacuri întregi și care cu toate sfâșierile dintre ei și boieri, totuși au apărat acea mare moșie cu brațul lor și ne-au lăsat o nouă urmașilor ca o scumpă moștenire.

BASCOV-BÂSCOVEANU-BĂȚICOVENII

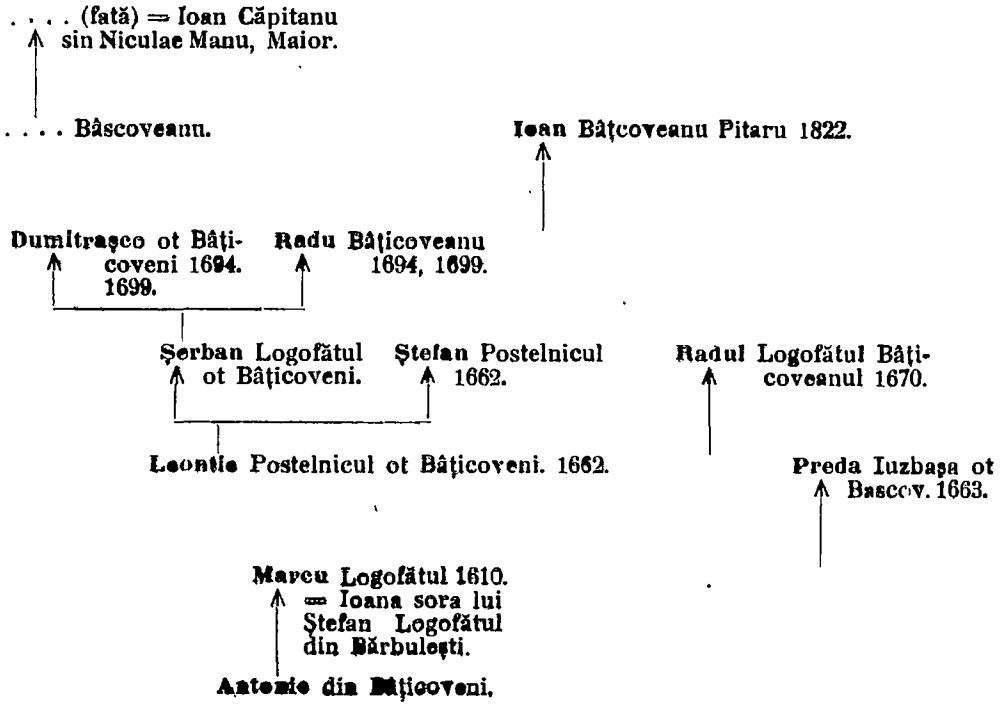

www.dacoromanica.ro

1610 August 2 şi 1619 Ianuarie 12. Vezi mai sus, Vol. II pg. 170 1 din lucrarea de faţă, unde am rezumat documentele, în baza cărora am figurat în arborul genealogic de mai sus pe *Marcu Logofătul fiul lui Antonie din Bâţicoveni.*

1662 Ianuarie 7. (Acad. Rom. doc. 69/XLIV) Vînzare de rumâni şi unde se vorbeşte de:

Ştefan Postelnicul
↑
Leontie Postelnicul **ot** Bâţicoveni.

1663 Aprilie 28. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 3 doc. 9.) *Preda Iuzbaşa ot Bascov* împreună cu alţi 23 de boieri au făcut alegerea moşiei Rogova.

1670 Septembrie 17. (Acad. Rom. doc. 177/LXXV.) *Radul Logofătul Bâţicoveanul* este martor la un zapis.

1694 Noembre 28. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 132 doc. 7.) Zapisul lui *Dumitraşco sin Şerban Logofătul ot Bâţicoveni, nepotul lui Leontie ot Bâţicoveni,* prin care vinde lui Costandin Ştirbei vel Clucer, partea sa de moşie dela Veade ce se chiamă Berislovească ot sud Teleorman, stj. 95, stânjenul pe bani 44, care fac lei 31,88.

Iscăliţi sunt: *Radul brat lui Dumitraşco ot Bâţicoveni,* Diicul vel Logofăt, Şerban Cantacuzino vel Comis, Costandin Corbeanul vel Pitar, Radul Hrizii vel Clucer za Arie.

1699 Ianuarie 20. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 132 doc. 8.) Zapisul lui Costandin Ştirbei biv vel Clucer prin care dăruieşte Mitropoliei din Bucureşti moşia ce se chiamă Blotorii de sus şi Berislăveasca cari sunt tot într'un hotar, ot sud Teleorman, fiind din jos de Ruşii de Vede, care şi lui i-au fost de cumpărătoare dela Matei Pitarul Cărămidă şi *de la Dumitraşco împreună cu frate-său Radul, Bâţicovenii,* care moşie după ce o au cumpărat, fostu-o-au dat de zestre fiicei sale Stancăi.

Apoi întâmplându-i-se boală grea ca aceea cât îi venise ceasul cum ca să'şi dea datoria cea de obşte, aşa au fost gândit întru inima ei de au lăsat cu sufletul ei după a ei petrecanie să i se îngroape oasele la sf. Mitropolie şi să se dea la sf. Mitropolie această moşie care i-a fost dat ei de zestre şi după ce s'au aşezat oasele ei la sf. Mitropolie, acum d-lui Clucerul încă o dă şi o închină această moşie la sf. Mitropolie. (Urmează martorii).

1822 Ianuarie 15. (Doc. orig. în proprietatea d-lui Avocat N. Alexandrescu, 1901 Ianuarie.) *Ioan Bâţcoveanu Pitaru,* la data aceasta, a trecut în condica sf. Mitropolii, diata lui Iordache biv vel Vornic Slătineanu.

Fără dată. (Vezi tabela No. 2 «*Genealogii*» alcătuită de A. S. Creţulescu, 1898.) *O fiică* căreia nu'i cunoaşte numele, *născută Bâscoveanu,* a fost căsătorită după Ioan Căpitanu sin Niculae Maioru Manu.

BĂTEŞTII

Radu Logofătul
↑ ot Bătieşti
1662.
↑

Iorgachi Slugerul, Dvornicul
↑ ot Bătesti 1623, 1641.

www.dacoromanica.ro

1623 Iunie. (Acad. Rom. doc. 7/XLII.) *Iorgachi Sulgerul ot Bătești* împreună cu alţi 11 boieri, face parte ca boier hotarnic pentru alegerea moşiei Stoeneştii a Jupanului Necula biv vel Vistier.

1641 (*Mai rupt*) *23.* (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 289/470 netr. doc. 1.) Hrisovul lui Matei Vodă către mânăstirea Suhăretul ce este zidită de *boiarinul D-sale, Iorgachi Dvornicu ot Bătești ot sud Prahova*, pentru sufletul răposatului slugii D-sale Cerchezul Vătaf za Aprozi, ca să fie în pace de dări şi de biruri.

1662 Martie 10. (Orig. rom. pe hârtie, în propriet. d-lui Gr. N. Balotă, Buc. 1903.) *Radul Logofătul ot Bătieşti* împreună cu alţi 11 boieri, hotărnicesc satul Lereştii.

BELDIMANII[1])

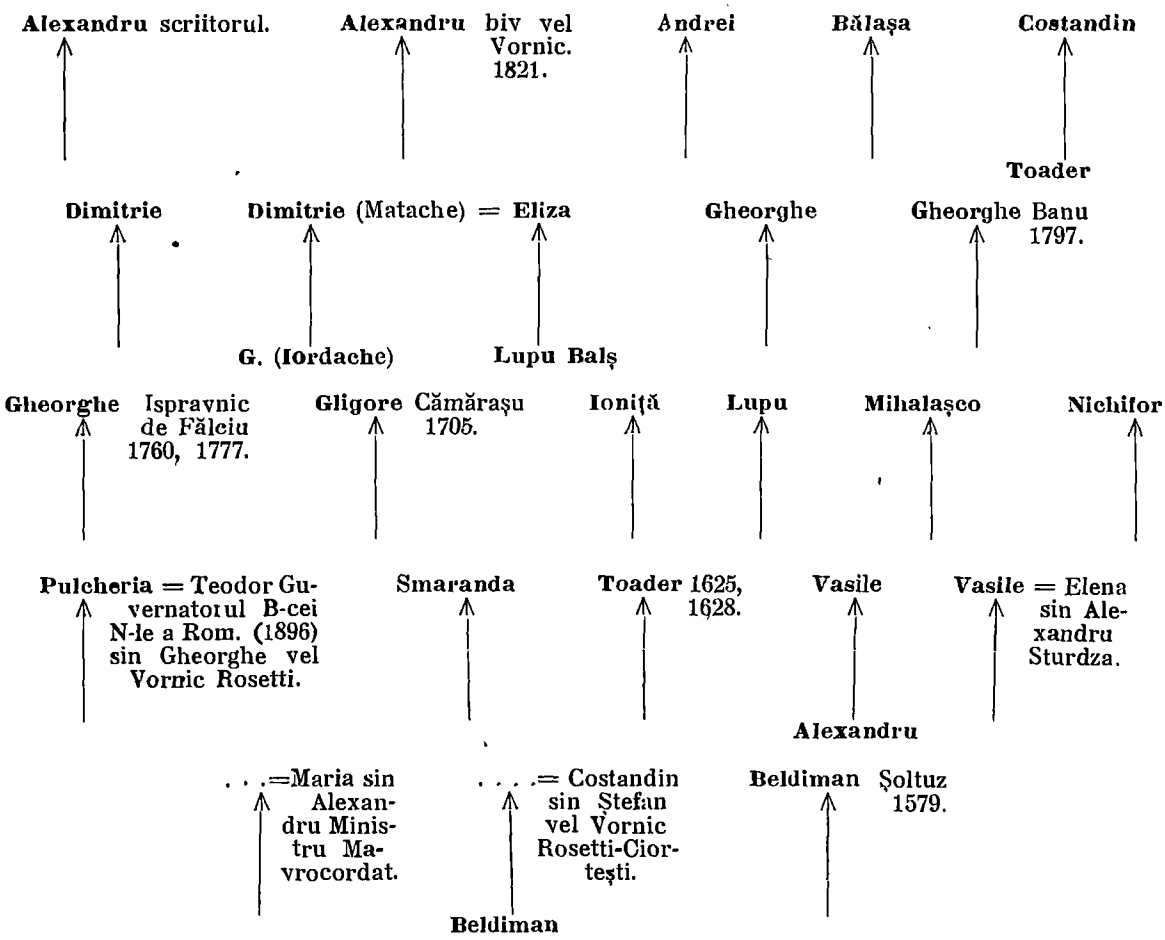

1) După cum se poate vedea din actele ce urmează, eu nu prezint aci o lucrare propriu zisă genealogică. Familia este de origină din Moldova, unde a trăit veacuri întregi; am zis şi altă dată că pentru familiile de acolo puţine acte mi-au picat în mână.

Consider dar lucrarea mea mai mult ca o contribuţie modestă pe lângă materialul bogat ce alţii au cules despre familiile de dincolo de Milcov.

www.dacoromanica.ro

Alexandru Beldiman scriitoru. A să vedea despre el Vol. II pg. 3, 81 și urm., 91, și urm. 97-99, 338, 341 și n. 2, 349, 436, 440 și n. 3, 440 și urm. 442 n. 5, 443, 493, 494 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Alexandru Beldiman biv vel Vornic trăia la 1821 Octombre 12. (Acad. Rom. doc. XXVII/82.)

Andrei Beldiman. A să vedea Vol. I pg. 483 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Bălașa Beldiman. Vezi idem Vol. II pg 88.

Costandin Toader Beldiman. Vezi idem Vol. II pg. 88.

Dimitrie Beldiman. Vezi idem Vol. II pg. 88-9.

Dimitrie (Matache) sin G. (Iordache) Beldiman. El = Elisa sin Lupu Balș. (Extras din arborul familiei Balș.)

Gheorghe Beldiman. Vezi idem Vol. II pg. 88.

Gheorghe Ianu. (Arh. St. condica domnească No. 33 fila 218 verso). *1797 Dec. 19.* Anaforaua veliților boieri către Domn în pricina Medelniceresei Anastasia Fălcoianu, soția Medelnicerului Ștefan Fălcoianu, care s'au jeluit împotriva Slugerului Dona Grigorie, unchiul d-ei zicând ea că, fără nici o dreptate îi stăpânește Slugerul două jumătăți de moșie ce sunt ale d-ei rămase de moștenire dela tatăl d-ei, anume Cheseleu și Valeva, din ținutul Bucovinei, și le mănâncă Slugerul venitul încă dela leat 1780 de când li s'au împărțit casa părintească prin foi de împărțeală, și deosebit s'a jeluit Medelnicereasa că să află păgubită și de altă moșie ce se chiamă Șișcanii, care este în pământul Moldovei, și este și aceasta pusă în foaia de împărțeală tot în partea d-ei, zicând că pe această moșie Șișcanii au vândut-o Slugerul de tot statornică la un boier moldovean, anume *Banu Gheorghe Beldiman.* Pentru care zice că mergând Medelnicerul Ștefan, soțul ei, acolo la Bucovina să iea acele 2 jumătăți de moșie Cheseleu și Valiva în stăpânire și găsind venitul moșiilor vîndut la un neguțător de acolo până la leat 1799, acel neguțător nu l'au îngăduit pe Medelnicerul a face zapt moșiile cu cuvânt că are să le iea el veniturile până la împlinirea sorocului; asemenea zice că au mers d-lui Medelnicerul și la Iași ca să iea în stăpânire moșia Șișcanii și nu l'au îngăduit acel boier *Beldiman,* în care umblete au făcut zice Medelnicereasa, cheltuială mai bine de taleri 1000, și nu s'au folosit cu nimic.

Medelnicereasa la judecata de acum a veliților boieri era representată prin vechil, socrul d-ei biv vel Paharnicul Dumitrache Fălcoianu.

Slugerul Grigorie Dona a răspuns la judecată că, venitul celor două moșii nu l'au vândut el, ci Mărioara sora d-lui, cu cuvânt căci îi sunt puse de Slugerul Dona în foaia ei de zestre, care i-au dat-o Slugerul iscălită de d-lui.

Din actul dovadă dat de Cantelaria Chesaro-crăeștii Agenții din Bucureșci, se constată în privința celor două moșii din Bucovina că, în vreme ce însuș Slugerul pusese aceste 2 jumătăți de moșii la foaia de împărțeală a casii părintești în partea cumnată-sii Zoiții Donoaii, anume Medelniceresei Anastasii jeluitoarei, rămăsese în urmă a avea Slugerul putere ca să puie în foaia zestrilor soră-si Marioarei numai celelalte jumătăți din Cheseleu și Valeva, iar nu moșiile întregi.

La leat 1780 Sept. 13, a pus Slugerul moșia Șișcanii în foaia împărțelii ce au dat'o Slugerul cumnati-si Zoiții Donoaii, și apoi la leat 1785 Aug. 20, au vîndut'o Slugerul cu zapisul său la *Banul George Beldiman boier din Moldova.* Până când o va răscumpăra această moșie Slugerul, vechilul Medelniceresii a cerut, și veliții boieri au admis, ca în lo

www.dacoromanica.ro

cul acestei moşii Şişcanii să se dea în stăpânirea Medelniceresii altă moşie a Slugerului ce o are aici în ţară, za stânjeni 850, între hotare, anume Obileştii, i Zbîrcenii, i cu Vlădeştii şi cu Peteştii, ca să o stăpânească d-ei această moşie a Slugerului până ce'i va scoate Slugerul moşia Şişcanii de la acel boier, ce-i au vîndut'o şi îi va face-o teslim în stăpînirea d-ei.

Gheorghe Beldiman. (Aricescu, Indice br. II pg. 60.) Cartea lui Ioan Teodor Voevod prin care orânduește pe *Ispravnicul de Fălciu Gheorghe Beldiman*, ca să judece şi să hotărască pricina dintre Apostol Croitoru şi Tacu Frăţilă, pe moşia Buneştii, la 1760 Septembrie 10.

Gheorghe Beldiman. (Vezi idem pg. 70.) Cartea lui Gligore Alexandru Ghica Voevod către Episcopul de Huşi şi Ispravnici ca să aleagă şi să hotărască cu pietre, părţile reclamate de *Gheorghe Beldiman* din moşiile Tabăra de pe Sărata, Buburuzii şi Scheia, din 1777 Septembre 23.

Gligore Cămăraşu.(Vezi idem pg. 69.) Cartea lui Antiohie Cantemir Vodă prin care întăreşte lui *Gligore Beldiman Cămăraşu*, jumătate din moşia Buburuzii din ţinutul Fălciu, la 1705 Iulie 13.

Ioniţă Beldiman. A să vedea despre el Vol. II pg. 88 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Lupu Beldiman. Vezi idem pg. 437.

Mihalaşco Beldiman. Vezi idem pg. 88.

Nichifor Beldiman. Vezi idem pg. 87-8.

Pulcheria Beldiman (extras din arborul familiei Rosetti) a fost = cu Teodor Guvernatorul Băncii Naţionale a României (1896) sin Gheorghe vel Vornic Rosetti.

Smaranda Beldiman. A să vedea Vol. II pg. 89 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Toader Beldiman. A să vedea despre el documentul din 1628 Noembre 25 publicat la pg. 18 Vol. V Studii şi Doc. de N. Iorga.

Tot despre el (*Toader Băldiman*) a să vedea şi documentul din 1625 Iunie 15 publicat la pg. 106 din Doc. rom. publicate de Acad. Rom. T. I fasc. 1 din 1907.

Vasile fiul lui Alexandru Beldiman. A să vedea despre el Vol. II pg. 91 şi nota 1 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Vasile Beldiman (extras din arborul familiei Sturdza) fu = cu Elena sin Alexandru Sturdza.

Un Beldiman a fost = cu Maria sin Alexandru Ministru Mavrocordat. (Extras din arborul familiei Mavrocordat.)

O fiică de Beldiman, a fost = cu Costandin sin Ştefan vel Vornic Rosetti-Ciorteşti. (Extras din arborul familiei Rosetti.)

Despre un Beldiman a să vedea pg. 59 din Apendicele ce însoţeşte cele 2 volume din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Despre un Beldiman, Şoltuz, a se vedea actul din 1579 Februarie 29 la pg. 5 Vol. V, Studii şi Doc. de N. Iorga.

Despre familia Beldiman a să vedea pg. 87 şi urm. şi pg. 91 nota 1, Vol. II, din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

www.dacoromanica.ro

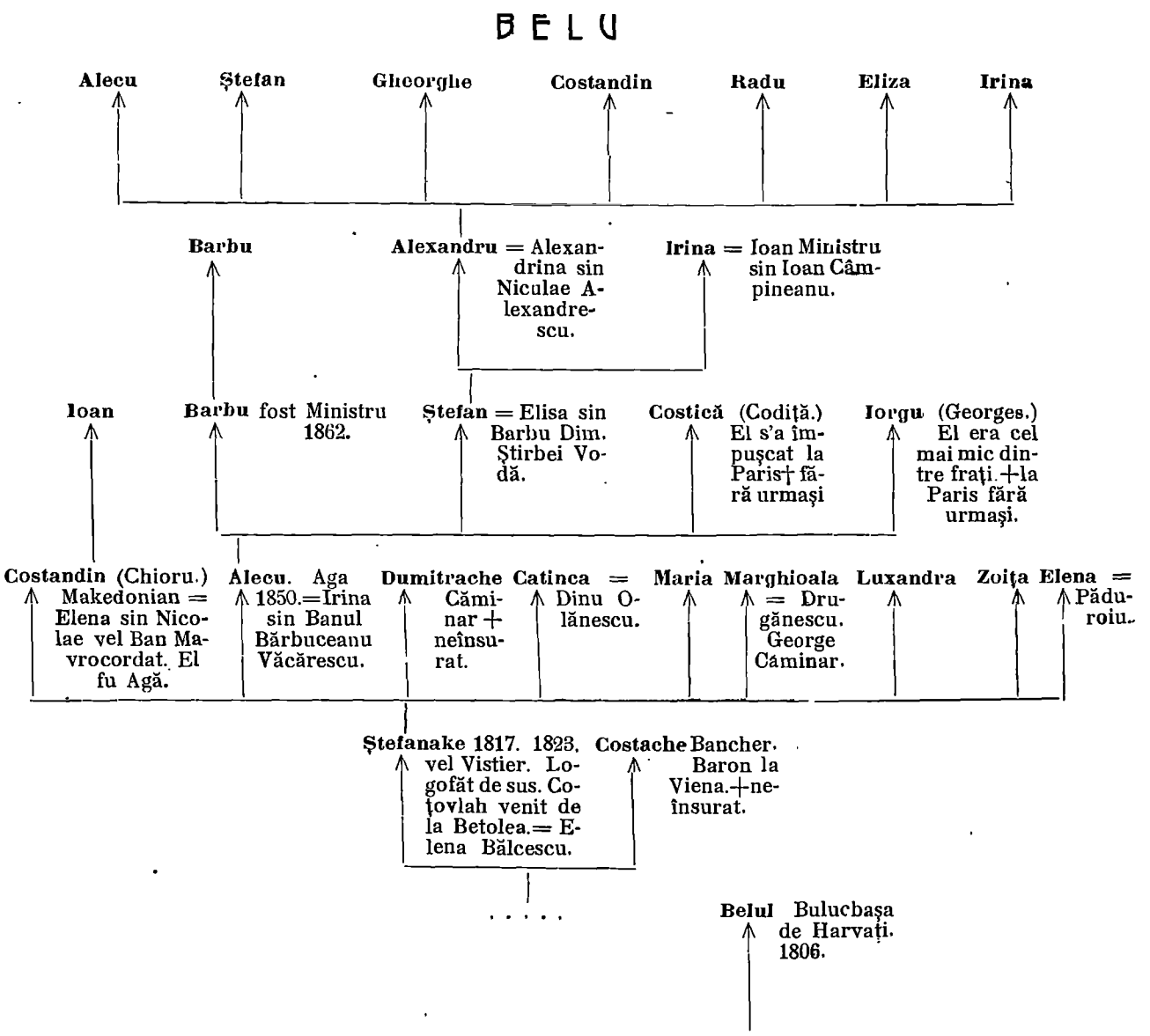

Alecu Belu poseda la 1850, în județul Prahova, munții Urechea și Morarul (Vezi cartea «Sinaia de Al. G. Gălețescu)

Alecu Aga sin Ștefanache vel Vistier. El = Irina Văcăreasca sin Banul Bărbuceanu Văcărescu. (Extras din arborul familiei Văcărescu.)

Alexandru sin Ștefan. El = cu Alexandrina fiica lui Niculae Alexandrescu, fiică care este adoptată de Iancu Porumbaru.

Barbu Belu fost Ministru. El la 1853 a cumpărat munții Morarul și Urechea, Sleiasa-mare și Seciurile.

La 1862 Aprilie 24 era Ministru al Cultelor (vezi Ef. Spit. civile pg. 467 de Al. G. Gălețescu.) sub Alexandru Ioan Cuza Vodă.

www.dacoromanica.ro

Catinca sin Ștefan Belu a fost = cu Dinu Olănescu.

Costache. El a fost cel dintâi care veni în țară și apoi trecând la Viena, acolo a murit neînsurat, lăsând în lipsă de moștenitori direcți o mare avere copiilor fratelui său. La Viena a cumpărat titlul de Baron. Pe timpul când frate s'o era în putere sub Caragea Vodă, el se ocupa cu bancher-lîcul. Aci în țară, era credinciosul lui Ioan G. Caragea Vodă.

Costache (Costandin) (Kioru) Baronu Makedonian sin Ștefanache vel Vistier. A să vedea despre el și pg. 36 și 38 Vol. II din Ist. rom. de N. Iorga.

El fu = cu Elena sin Nicolae vel Ban Mavrocordat. (Extras din arborul familiei Mavrocordat). După unii acest Mavrocordat era din Atena.

Despre el și frații lui, iată ce detalii găsim prin documente: 1833 Martie 6 (Arh. St. Judecătorești-noui, condica Divanului judecătoresc, No. 14514 (roșu) din anul 1833, fila 137).

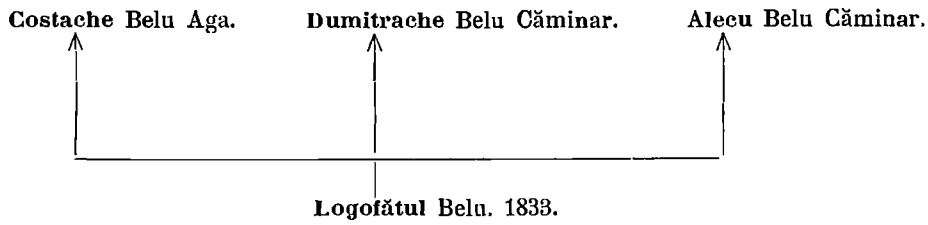

Costică (Codiță) sin Alecu Aga. El avea pasiune pentru pian, și era mult căutat prin toate saloanele pentru cunoștințele sale muzicale.

Sfârșitul lui a fost tragic; *s'a sinucis într'o cameră la hotel în Paris* căci i se urâse cu viața, neavând nici o afecțiune, nici familie, și începuse a se răci chiar și de frate-s'o Iorgu, cel mai mic, de care mai înainte era nedeslipit.

Averea sa însemnată, rămasă atât despre mamă cât și despre tată, o prăpădise toată fără nici un folos.

Dimitrie ? Despre un Belu (probabil Dimitrie, după d-l Iorga) a să vedea Vol. II pg. 366-7 și 346 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Dumitrache Belu. (Cartonul cu pisanii în coll. mea.) La mânăstirea Predealul, pe muntele Clăbucetu, în județul Prahova, se află o icoană nouă a sf. Niculae, îmbrăcată cu argint, dăruită de el la sus zisa mânăstire.

Irina sin Ștefan Belu, fu = cu Ioan (Iancu) Ministru sin Ioan (Iancu) Câmpineanu. (Extras din arborul familii Câmpinenii.)

Marghioala Belu. La Arh. St. condica veliților boieri No. 12 fila 34 verso, găsim cu data de 1820 Iunie 10 un act din care extragem:

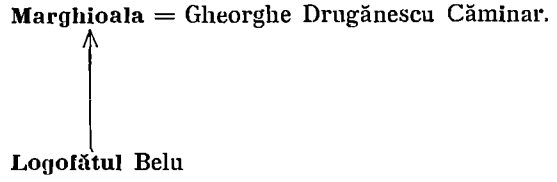

Ștefan Belu. A să vedea despre el Vol. II pg. 142 din Ist. lit. rom. de N. Iorga. El după tabela No. 2 de *Genealogii*, alcătuită de A. S. Cretulescu, 1898, era căsătorit cu Eliza sin Barbu Dimitrie Bibescu-Știrbei Vodă (prin 1847.) Vezi și arborul familiei Știrbei.

www.dacoromanica.ro

Ştefan (*Ştefanache*) *vel Logofăt.* La 1812 când veni Caragea ca Domn, el era cântăreţ în strana dreaptă a bisericei Episcopiei. Grec, vorbea bine limba românească. El fusese desemnat în 1812, din Ţarigrad, ca venind Caragea pe tron, să'l facă vel Vistier căci va fi bine servit, şi el aşa făcu. El a înzestrat mânăstirea Predealul.

Documentele ce cunosc despre el sunt următoarele:

1817. (Arh. St. condica domnească No. 94 fila 175.) Zoiţa Bălăceanca, la data aceasta a zidit biserica de pe moşia sa Tătărăştii şi a numit moştenitor pe *biv vel Logofătul Ştefan Belu*, cu îndatorire ca să îngrijească şi de biserică, ceia ce el n'a făcut şi mai târziu a observat lucrul acesta chiar Zoiţa, care a recunoscut atunci ce păcat a săvârşit şi cum şi-au năpăstuit sângele făcându-l moştenitor *pe acest strein*. Actul e interesant şi'l caracterizează de minune pe acest Ştefan Belu.

In legătură cu acest act e bine să se vază şi actele deja publicate în Vol. I pg. 240 din lucrarea de faţă, cu datele din 1817 Decembre 1, 1817-19 şi 1819 Octombre 31.

1817 August 20. (Arh. St. condica Logofeţii streinelor pricini, No. 1.)

Dela Departamentul pricinilor streine, d-lui Polcovnicul Grigorie Caribolu cerând dela judecată adeverirea acestei cărţi de danie de taleri 15000, ce s'au făcut har din partea d-lui biv vel Vistier Ioan Moscu, d-ei cocoanei Anichii fiica d-lui biv vel Logofăt Costandin Dudescu ce ţine întru căsătorie pe d-lui Polcovnicul, s'au întrebat d-lui Vistierul Ioan Moscu cât şi d-lui *biv vel Logofăt Ştefan Belu*, i d-lui chir Ioan Scufa ce se vád iscăliţi întru această carte de danie, şi luarăm pliroforie dela d-lor că, darul acesta este făcut din bunăvoinţa d-lui Vistierului Moscu întocmai după coprinderea ce se vede întru această carte, care după cererea d-lui Polcovnicului Caribolu s'au adeverit şi de către noi.

1823 Aprilie 5. (Arh. St. condica domnească No. 102 fila 483) Ştefan Belu biv vel Logofăt împreună cu alţi boieri, iscăleşte o anafora în calitate de boier epitrop al casei nevârstnicului copil şi clironom al răposatei Cluceresii Elena Vlangali.

In catagrafia boierilor caftanlîi (la Arh. St. dela 34/220 albastru) făcută după cererea Generalului Kiseleff, găsim:

La 1769 e născut în Bucureşti (?) *boierul de cl. I, Logofătul de Ţara de sus Ştean Belu*, care la 1829 Septembre 11, şedea în Bucureşti şi era de ani 60.

Din notele genealogice scrise între 1830 1840 şi aflate la Acad. Rom. în Mss. 1065 la fila 275-6 şi 289 extrag:

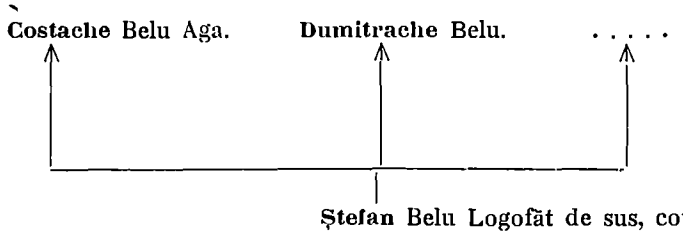

El a ocupat şi rangul de vel Vistier şi era = cu Elena Bălcescu.

Din condica domnească No. 48 fila 54 verso, la Arh. St. aflăm că, la 1806 Iulie 30 era în Bucureşti *Belul Bulucbaşa de Harvaţi.* Nu va fi oare vorba tot de Ştefan vel Vistier?

www.dacoromanica.ro

BENGESTII

Familie neaoş românească, o găsim din vremuri destul de depărtate luând parte la cele mai de seamă acte cari ating Voivodatul muntean.

Fapt important, cu privire la începutul acestei familii, după câte cunoaştem noi, este că, o găsim încă pe la sfârşitul secolului XV lea, înrudită prin alianţă cu Basarabii noştri Voivozi. Aşa, actul din 1479 Noembre 17 (vezi mai sus pg. 265 şi nota 4) ne vorbeşte de *Jupan Stanciu*, căsătorit cu Anca, sora lui Basarab Vodă-Ţepeluş-cel tînăr, când capătă hrisov pentru nişte ţigani.

Pe acest Stanciu îl cunoaştem ca cel mai vechiu membru al acestei familii.

Cronicile ne vorbesc apoi de un Benga, pe la anul 1522 care piere în războiu. Iată textul: «Radu Vodă dela Afumaţi . . . avu iar războiu la Clejani unde a biruit pe Mehmet «bey; apoi a biruit Mehmet, *când pieri Benga*. După 1522, Radu Vodă fugi în ţara un-«gurească, după ce fu biruit de Mehmet-bey . . .

Magazinu Istoric IV pg. 269 zice în astă privinţă: «iar când au fost apoi, au biruit «Turcii şi au *pierit Benga*. Aceasta se petrece la anul 1522, în lupta dată Turcilor la Clejani, «de către Radu Vodă dela Afumaţi».

Ne vine greu să identificăm pe acest Benga cu Jupan Stanciu cel pomenit în documentul din 1479; intervalul de timp ar fi de 43 de ani şi ce e mai mult că Stanciu era căsătorit la 1479, astfel că, dacă am admite că ar fi avut atunci vârstă chiar şi 20 de ani, adică la data când primeşte hrisov, apoi ar avea un total de 63 de ani vârstă când piere în războiul dela Clejani. Lucru nu e de mirare şi să poate se fie una şi aceiaş persoană dar noi din motive deja cunoscute, ne abţinem să avansăm lucruri care, chiar probabile dacă par, totuşi nu sunt absolut sigure. Tot ce pot adăoga este că, *Benga cel din 1522*, nu ne apare sub forma unui simplu luptător, ci sub forma unei căpetenii de oşti, care pierde lupta, este prins şi ucis sau este ucis chiar luptând alături cu oastea pe care o comanda.

Pe la anul 1560 iarăşi ne apare un Stanciu Benga. Astfel, după Mag. Ist. T. IV pg. 272 şi Odobescu, Doamna Chiajna, pg. 62, se vorbeşte de *Stanciu Benga*, care împreună cu mai mulţi boieri fiind pribegi în ţara ungurească din cauza Mircei Vodă (Ciobanu), încearcă la 1560 ca prin războiu să gonească pe Doamna Chiajna şi fiul ei Petre dela domnia ţării, însă după mai multe ciocniri, boierii fură învinşi şi risipiţi la satul Boianii. Alte cronici ne spun: *Stancu Benga boier pribeag cap al boierilor pribegi, fugiti în ţara Ungurească de cruzimile Mircei Vodă a 3-a domnie*. El avea soţ pe Matei al Margăi i Radu Logofăt i Vâlsan şi alţii şi se războiră cu Pătru Vodă şi mulţi Turci ai săi, la sat la Boiani şi izbânda fu a Pătrului Vodă.

Alte izvoare vorbind de acelaş războiu, zic: «altă ceată de boieri cu *Hamza Bengăi* erau pribegi tot contra lui Petru Şchiopul şi s'au lovit la Boiani; izbânda fu a lui Pătru Vodă.

Să naşte întrebarea: e Stanciu Benga, sau Hamza Benga? Nu putem răspunde precis. Ni s'ar părea numai că Jupan Stanciu cel din 1479, a avut fiu pe Benga cel din 1522, iar acest Benga are urmaş pe Stanciu sau pe Hamza cel din 1560. Aceasta însă este numai o probabilitate bazată pe numele ce le-am vĕzut că se succedează, într'un interval de timp de circa 80 de ani.

Dar să păşim mai departe la partea documentată.

Documentul din *1569 Septembre 11*, (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 9, tălmăcit la

www.dacoromanica.ro

1843 Martie în sf. Mitropolie de G. Peşiacof) prin care Alexandru Vodă sin Mircea Vodă nepot lui Mihnea Vodă...., întăreşte mănăstirei Glavaciog ca să-i fie *partea lui Hamza Banul*, din Obislav toată. . . . pentru că această moşie a fost de moştenire a lui *Hamza Banul*, apoi a dat-o şi a adăogat-o la zisa mănăstire, *fica lui Hamza Banul, Stanca, Jupaniţa Stanciului a lui Benga, dinaintea D-mele, pentru sufletul părintelui ei Hamza Banul şi pentru sufletul Stanciului Spătarul şi pentru sufletul Jupaniţei Stăncai şi al fiilor ei: Hamza, Stanciul, Vladul şi Drăghici*, pentru că le-au adus trupurile dela cetatea Bucureştii, de le-au îngropat la sf. mănăstire în Glavaciog şi a dat acest sat . . . ca să le fie vecinică pomenire. Urmează blestemul şi martorii divanului.

Iată dar detalii preţioase prin care se clarifică trei generaţii dintr'aceşti fii de boieri. Am avea aşa dar următoarea schiţă genealogică:

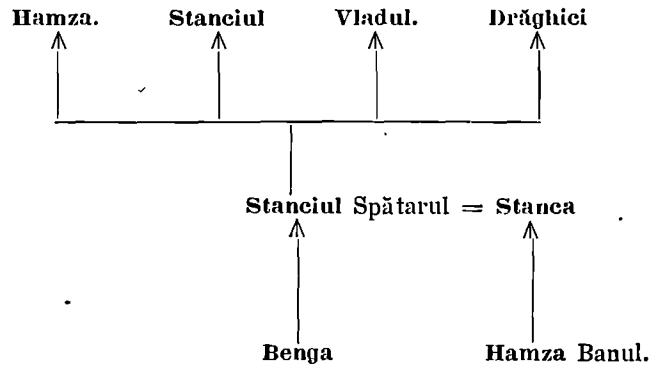

Avem prin urmare, partea a 2-a a presupusului arbore genealogic despre care am vorbit mai sus, asigurat; am avea tot odată asigurat că cronica care vorbeşte de Stanciu Benga, cel din 1560, a avut o sursă certă; am mai avea tot odată şi un alt detaliu şi anume că, d'odată cu tatăl, a luptat şi fiul său Hamza, în acelaş loc, la Boiani, aşa că ambele cronici au dreptate, una vorbind de tată şi cealaltă de unul din fii lui.

După condica mănăstirei Glavaciog No. 2 pg. 40—41 şi 43 dela Acad. Rom. am avea un nou detaliu şi anume că Hamza Banul a avut şi un fiu cu numele de Barbu Postelnicul; relevăm acest lucru căci el ne va servi la noui descoperiri în familia din care face parte Hamza Banul. Pentru ca să nu fie vre-o urmă de îndoială că în aceste acte ar fi vorba de alţi boieri decât de Bengeşti, vom adăoga d'ocamdată numai atât că, în hrisovul lui Costandin Şerban Vodă, din 1655 Aprilie 18 (a se vedea tot aceiaşi condică dela Acad. Rom. pag. 48—50) unde să spune că, această danie este făcută *de boierii Bengeşti* şi a fost întărită de iznoavă în divan, dinaintea acestui Voevod, (adică la anul 1655) şi de *Vladislav Cluceru Bengescu.*

1571 Mai 21. (Arh. St. condica Brâncov. No 1 pag. 700) Hrisov către Ivaşco vel Logofăt şi Jupan Albu Cluceru dăruindu-le *satu Bărcuţa care a fost al lui Stanciu Benga* . . . .

Dar când s'a întâmplat moarte răposatului Pătraşcu Voevod, atunci Socol Vornicu a legat pe Cluceru Radu tatăl numiţilor Ivaşco şi Albu, *iar Stanciu Benga* a apucat în silnicie pe nişte slugi ale Clucerului Radu, ce erau Părcălabi la Bistreţ, de le-au luat 13000 de aspri şi 3 cai şi 2 căruţe cu slănină de porc şi 4 sănii cu peşte şi alte multe. . . pen-

www.dacoromanica.ro

tru cari lucruri, *Jupâneasa lui Stanciu Benga* a dat drept plată numiților doi sfetnici, acest sat.

Radu Cluceru a avut soție pe Caplea.

Iată un document prețios care se atinge de familia Bengeștilor, căci din el aflăm fapte precise asupra lor. Din cele ce deja cunoaștem asupra Basarabilor, știm că Pătrașcu Vodă a murit către sfârșitul anului 1557; prin urmare acea silniție despre care ne vorbește actul de față nu a putut avea loc decât în urma datei acesteia și cu foarte multă probabilitate mai înainte de 1560, adică mai nainte de acel războiu pe care l-au dat pribegii lui Petru Vodă Schiopu la Boiani. Cu alte cuvinte ar reieși de aci o pribegire a lui Stanciu Benga, în intervalul de timp în care revine în 1558 iarăși pe tron Mircea Vodă Ciobanu, ocazie cu care a apucat în silnicie pe acele slugi ale lui Radu Cluceru, de sigur partizan al noului Domn instalat în scaunul țării. Și ce este și mai interesant, este faptul că, la 1569, Stanciu Benga nu mai trăia, că pentru sufletul lui închină soția lui, Jupâneasa lui Stanca, moșia Obislavul la mănăstirea Glavaciog și pentru ca sufletul răposatului ei soț să nu fie încărcat cu păcatul remușcării, pentru fapta săvârșită cu niște slugi, luându-le niște bani care nu-i aparțineau, ea dă satul Bărcuța drept despăgubire.

Credem că, într'acest document e vorba de boierii Golești căci Radu Cluceru și fii lui: Ivașcu vel Logofăt și Albu Cluceru, concordă exact și ca nume și ca contimporaneitate cu persoanele ce ne sunt cunoscute din familia aceasta. Am putea avansa fără nici un risc că, Bengeștii erau contra venirei la cârma țării a lui Mircea Vodă Ciobanu și a fiului său Petre cel tînăr, pe cîtă vreme, boierii Golești, din contră sprijineau pe aceștia.

Cum, că Stanciu Benga a pierit ucis, ca răzvrătitor, avem oglindă vie știrile ce ni se dau prin documentul dela *1571 Iunie 1* (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 pag 77 78) unde găsim că, se dă hrisov către Florea Postelnicul ca să-i fie satul Bâzdâna, pentru slujbele lui credincioase, care sat a fost al *Stanciului Bengăi care a pierit de către domnie cu rău hicleșug.* Este dar fapt cert că, Stanciu Benga piere ucis în intervalul de timp ce am semnalat, de sigur de unul din cei doi Voevozi cari sau succedat la tronul țării.

Deși după documentul din 1569 de mai sus ar reieși că, deodată cu Stanciu Benga au fost uciși și cei 4 fii ai lui, totuși nu credem ca neamul lui să se fi stins cu ei. Așa de pildă, documentul din 1574 (Arh. St. cond. Brâncov. No. 4 pag. 815—526—399) ne vorbește că la data aceasta era în țară *Jupâneasa Hamzoaia și cu fiică-sa Jupâneasa Stanca,* adică cu soția lui Stanciu Benga. Mai mult încă, documentul din *1575 August 22* (vezi Divanele Domnești l. c.) ne spune că, Alexandru Vodă întărește lui Ivașco vel Vornic (Golescu) moșia Grindurile, pentru că acest sat, Ivașco mergând în țara Ungurească de unde a adus pe Dumbravă Vornicul legat la D-mea (zice Alexandru Vodă), în aceiaș călătorie i s'a întâmplat (acolo în Ardeal) de a dat acolo peste *Barbul fiul lui Benga* și l'a întors la credința D-mele, făcându-ne să-l iertăm și să-i înapoiem lui toate satele și averile de moștenire. . .

Cu alte cuvinte, din neamul Bengeștilor nu pierise toți membrii, ci mai erau încă în viață, dar sĕ găseau pribegi de frică, în alte țări.

Alt document, din *1577 Iunie 5* (vezi ibidem) ne spune că, Alexandru Vodă dă hrisov unui Petru și altora, ca să ție moșie în Bohani, cât a cumpărat dela *Socol sin Hamza Bengăi.*

Documentul din *1577 August 29,* (Arh. St. Episc. Rîmnic pach. 11, doc. 3) ne dă

www.dacoromanica.ro

următoarele lămuriri: Scriem noi *Jupan Barbu i Vadislav Postelnicii şi nepoţii noştri: Vintilă fecioru Stanciului, i Socol fecioru lui Hamza*, cartea noastră, lui Vuia, ca să-i fie moşie în Bohani . . . pentru că au fost vândut *muma noastră, Jupâneasa Stanca când a pierit Hamza i Vlad i Drăghici, pentru a le face pomană . . .*

Trecând la documentul din 1577 Iulie 28 (pag. 33—36 din Gorjul istoric de Al. Ştefulescu, 1904) găsim pe *Barbu al Bengăi Postelnicul* ca martor în actul lui Dobromir Banul prin care se confirmă lui Calotă Banul Părăianul, stăpânire peste moşia Lipovul.

Despre un Bengesc ne vorbeşte şi actul, *fără an, Aprilie 4* (original la d-l Hasdeu) o carte a lui Alexandru Vodă cel din 1569—1577 către *Barbul Postelnicul fiul lui Benga din Sărbii*, ca să se ferească de a mai lua peşte din balta Bistreţului a mănăstirei Bistriţa, pentru care trimisul, dregătorul Jupan Ivaşco vel Vornic, a luat veniturile din satele *Barbului Postelnicul*, anume din Plosca şi din Goici.

Tot despre el ne vorbeşte şi actul din *Noembre 6, fără an* (Acad. Rom. condica Glavaciog pag. 39; vezi şi Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 9 doc. 1), a cărui coprindere este următoarea:

Scrie Jupan *Barbul Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi* această a mea carte, sfintei mănăstiri ce se numeşte Glavaciog, ca să-i fie vecinicii de la Obislav *partea mea şi a tatâne-meu Jupan Hamza Vel Ban*, pentru că *am dat eu cum şi maică mea Jupaniţa Stanca* dinaintea răposatului Alexandru Voevod şi cu ştirea tuturor megiaşilor. Cine va strica pomenirea noastră, acela om să fie proclet de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia.

Deci şi voi vecinicilor mei dela Obislav, de vreme ce veţi vedea această carte a mea, iar voi să ascultaţi de sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus, iar de nu veţi asculta, să fie volnici călugării să vă chinuiască foarte rău. Am scris eu Radul din Târgu-Gil în luna Noemvrie 6 zile.

La *1578 Iulie 7*, (Vezi «Divanele Domneşti» l. c.) Mihnea Vodă întăreşte lui Bogbu moşie în Bohani, partea lui *Vintilă Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi Spătaru*, jumătate din moşie.

1579 Aprilie 30. Despre *Benga Spătarul* a sĕ vedea mai sus, pg. 273-4 unde am rezumat actul şi în care se vorbeşte despre el că a avut o pâră înaintea lui Pătraşcu Vodă, pentru satele Măceşul, Măceşelul şi Marmurile, pâră care o pierde Benga Spătarul.

Documentul din *1579 Decembre 4*, (Vezi «Divanele Domneşti» l. c.) ne spune că, Mihnea Vodă întăreşte lui Iupan Pârvu vel Clucer sin Stepan biv vel Clucer . . . un sălaş de ţigani, ce i l'a dat boierul D-sale, *Jupan Vintilă Postelnicul feciorul Stanciului Bengăi şi dela Jupâneasa lui Caplea*, când s'au înfrăţit în sf. biserică; iar Jupan Pârvu a dat *lui Vintilă*, pentru această frăţie, o mintie de coftirie şi un păhar de argint, mare, unguresc.

La 1583 Mai 23, (Pag. XLVIII din *«Gorjul istoric»* l. c.) Mihnea Vodă confirmă lui Mareş din Strâmba, cumpărătoarea unui ţigan, *dela Barbul al Bengăi.*

1587. (Aricescu, Indice.) Mai nainte de data aceasta era *Socol Postelnicul fiul lui Hamza Bengăi.*

1587 Mai 4. (Vezi «Divanele Domneşti» l. c.) Mihnea Vodă dă hrisov către Radul biv vel Comis pentru satul Dobruşa, partea lui *Socol Postelnicul feciorul lui Hamza al Bengăi.*

1587 Mai 23. (Pag 42 din *«Gorjul istoric»* l. c.; vezi şi Aricescu, Indice br. I pag. 92) Hrisovul lui Mihnea Vodă prin care întăreşte lui Radu Comisu stăpânire pe toată partea

www.dacoromanica.ro

de moşie din Dobruşa, a lui *Socol Postelnicul fiul lui Hamza Bengăi*, cu tot venitul, de peste tot hotarul şi altele [1]).

In sfârşit, din secolul acesta, mai avem menţiune şi despre *Mihai Bengescu fost Spătar* sub Mihai Viteazu. (Pag. 33—6 din «*Gorjul istoric*» l. c.)

Acestea sunt documentele ce cunoaştem despre începutul familiei boierilor Bengeşti până pe la anul 1600, detalii destul de preţioase, pe care în multe alte familii curat pământene nu le întâlnim; din conţinutul lor, pe lângă forma pur genealogică, mai avem şi oare-cari indicii de legătura lor puternică cu Basarabii şi cu alte familii boiereşti de frunte, jucând un rol destul de însemnat chiar la firul care s'a tors pentru destinele Voevodatului muntean.

Trecem acum la înşirarea documentelor, tot în ordin cronologic, pe care le cunoaştem despre acest neam, după anul 1600 până în zilele noastre şi la urmă, întreg excursul documentat îl vom rezuma într'un arbore genealogic.

Documentul din *1614 Iulie 12*, (Original slavon în proprietatea d-lui Vlădăianu, 1900) zice că, a cumpărat Jupan Radul Banul ot Desa tatăl Jupânesei Dragolei, doi ţigani, în zilele lui Alexandru Voevod, dela *Barbul Bengăi ot Brătivoeşti*, în 2400 bani de argint, la leat *7085—1577*.

Am fi aflat dar şi detaliul că un membru din familia aceasta este cunoscut şi sub denumirea de *ot Brătivoeşti*, de sigur dela numele moşii unde el îşi fixase atunci reşedinţa.

La *1619 Ianuarie*, (Arh. St. M-rea Zlătari pach. 14 doc. 3.) Gavril Movilă Vodă dă lui *Hamza feciorul lui Vadislav* ca să ţie satul Bezdina. Apoi jumătate din satele Târgu-Gilortului, Mogoşanii şi din Vârtopul de câmp, din care, cealaltă jumătate a fost a *unchiului său Barbu Bengăi, Postelnicul, fratele lui Vadislav* şi pentru care, acum au avut pără cu *Jupâneasa Stanca, Jupâneasa Barbului Postelnicul şi cu Hamza feciorul Jupânesei Stancăi şi cu nepoţii Jupânesei Stancăi, feciorii Danciului.*

La *1620 Ianuarie 30*, (Acad. Rom. doc. 9/L.) se dă hrisov către sluga D-sale (zice Gavril Vodă) *Hamza sin Barbului Bengăi ot Trăg-Jil* (*Târgu-Jiului*) ca să ţie satul Mogoşanii.

La *1622 Ianuarie 26*, (Arh. St. M-rea Zlătari pach. 14 doc. 4.) Radu Mihnii Vodă, dă lui *Dima Postelnicul şi Jupânesei lui Velica fata lui Hamza Postelnicul ot Belcin*, ca să-i fie moşie în Obârşie, Roşia şi Bezdina.

Ţin să atrag atenţia asupra acestui document, căci el ne vorbeşte de un Bengesc stabilit la satul Belcin, de unde s'a născut o cracă a acestor boieri cunoscută sub numirea de *Belcineni* şi de aceia zic, să nu fie surprinzător că printre actele Bengeştilor vom vedea şi acte de ale Belcinenilor, căci ei sunt tot un neam, tot un sânge şi că porecla ce şi-au luat-o este pur şi simplu un atribut împrumutat dela moşia cu acest nume, unde ei îşi fixase cula lor de şedere.

La pag. 71 din Doc. rom. publicate de Acad. Rom. T. I fascicola I din 1907, găsim un act din *1622 Mai 4*, prin care *Hamza Postelnicul ot Târgu* (Gilortului sau Jiului?) împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

In «*Jiul*» Târgu-Jiu, Anul I, 1894, No. 3 pag. 11, găsim un hrisov cu data din 1646 Aprilie 26 şi în care ni se vorbeşte de *Hamza Postelnicul din Târg* (Jiu), figurând ca martor într'un zapis dinaintea *anului 1624*.

1) Despre *Socol Postelnicul sin Hamza lui Benga*, a se vedea şi documentul Buzeştilor la d-l Ionel Grădişteanu, publicat de d-l Gr. Tocilescu în Foaia Soc. Rom.

www.dacoromanica.ro

La *1626 Martie 12*, (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pag. 297 - 841) erau *Dumitru şi fratele său Socol, feciorii Barbului din Belcini*, când vând *Postelnicului Dimei*, moşia din Belcini. Mai erau atunci *Hamza Postelnicul şi cu feciorul său Vădislav din Belcini.*

La *1633 August 13*, (Arh. St. condica M-rei Motru pag. 158.) *Vadislav ot Belcin* primeşte un zapis dela Negoiţă Postelnicul fiul răposatului Vintilă Vornicul (ot Clăteşti) prin care acest din urmă îi dă moşia Fântâna ot sud Mehedinţi şi Salcia, iar cel dintâi (care să zice, *nenea Vadislav*) îi dă Corbii ot sud Vlaşca; cu alte cuvinte un zapis pentru schimb de moşii.

La *1643 Ianuarie 16*, (Arh. St. condica M-rei Gura Motru, pag. 159.) *Vadislav Postelnicul* cumpără moşie împreună cu Barbu Postelnicul, dela Teodosie biv vel Ban (fiul lui Vintilă biv vel Vornic ot Clăteşti), la Fântâna şi Salcia.

La *1645 Iunie 1*, (Arh. St condica M-rei Gura-Motru pag. 160) *Vădislav Postelnicul sin Hamza Postelnicul ot Pelcin*, cumpără dela *vărul său Udrea Postelnicul sin Socol Postelnicul*, parte de moşie la Fântâna.

La *1647 Ianuarie 15*, (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 455 roşu, 868 negru) *Vădislav Postelnicul din Pelcini* împreună cu alţi 23 de boieri, au ales nişte rumâni ai mănăstirei Căluiu; aşa ne spune hrisovul cu data aceasta.

La *1649* (Arh. St. condica Brâncov. No. IV pag. 181—784—911) erau: *Mihart sau Mitrea Postelnicul şi fraţii lui: Hamza Postelnicul ot Belcini i Barbu Comisul feciorii Stanciului Postelnicul ot Dâlga*, cu satul Ţugureştii sud Dolj. Mai era şi *Ion nepotul Mitrei Postelnicul.*

La *1649 Noembre 5*, (Acad. Rom. condica M-rei Strehaia pag. 18) *Vlăduţ Postelnicul ot Târgu Gilortului*, împreună cu alţi boieri, alegeau moşia Stângăcea.

La *1652*, *Vădislav Cluceru* cumpără moşie dela *Mihart.* (Arh. St. condica Motru pag. 160.)

La *1653*, (vezi ibidem pag. 161.) *Vădislav Cluceru* cumpără moşie dela Barbu Comisu ot Dâlga.

La *1653 Aprilie 29*, (Acad. Rom. doc. 4/XLIV) Matei Vodă dă hrisovul lui, către cinstit boierul D-sale *Vlăduţul Postelnicul şi Barbul Căpitanul za Cervenii şi Stanciul vtori Paharnic, feciorii lui Hamza Postelnicul ot Târgul Gelortului* ca să ţie vecinii din satul Sărbii din sud Doljil, pentru că aceşti vecini au fost *de moştenire ai boierilor* D-sale ce sau zis mai sus, pentru care vecini au avut pără aceşti boieri, acum în Divanul domnesc cu Radul Logofăt Dudescul şi cu Barbul Stolnicul Poenariul.

1655 Ianuarie 16. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 pag. 461—871) *Vadislav Postelnicul din Belcin* şi *Stepciu din Belcin* şi cu alţi mulţi boieri, în zilele lui Matei Vodă au venit la curte la Târgovişte împreună cu egumenu ot mănăstirea Căluiu, de au şezut toţi împreună trei zile deplin, la casa lui Barbu Banu şi au luat legătura toată, pre amăruntul şi au socotit în toate chipurile pre cărţi, pentru satu Cioroiu, judeţul Jiului de jos.

1655 Aprilie (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 34 netr. doc. 33). Hrisovul lui Costandin Şerban Vodă şi Domn a toată ţara Rumânească, dat'am D-mea această poruncă a D-mele sfintei şi Dumnezeeştii M-ri ce se chiamă Glavaciogul unde este hranul blagoveştenie bţi şi pururea fecioară Maria şi părintelui egumenul Nechifor şi tuturor călugărilor câţi vor lăcui întru acel sfânt lăcaş, ca să fie sfintei M-ri satul Obislavul din Vlaşca, partea *lui Hamza Banul* toată cu rumâni şi din apă şi din uscat şi din câmp şi din pădure şi din

www.dacoromanica.ro

siliștea satului și de pretutindenea de peste tot hotarul și cu tot venitul, pentru că aceasta ce mai sus zice moșie și cu rumânii din Obislav fost'au de moșie a *lui Hamza Banul;* deci o au dat și au adaos *Jupâneasa Stanca fata lui Hamza Banul, care au fost Jupâneasă a Stanciului Bengăi*, sf. M-rei Glavaciogul dinaintea răposatului bătrînului Alexandru Vodă.

Aşijderea au fost dat și *Barbul Postelnicul* cu frații lui această moșie cu rumânii din Obislav și cu tot venitul și dinaintea Mihnei Vodă feciorul lui Alexandru Vodă pentru pomană și pentru sufletul ei și al părintelui ei *Hamza Banul și pentru sufletul Stanciului Spătariul și pentru sufletele feciorilor ei Hamza, Stanciul, Vladul, Drăghici*, pentru că le-au dus trupurile lor de aicea din București de le-au îngropat la sf. mănăstire în Glavaciog și au dat acest ce mai sus zice sat Obislavul cu rumânii și cu tot venitul sf. mănăstiri, ca să le fie lor vecinică pomenire, cum am văzut D-mea și cartea *Jupânesei Stancăi Bengoaia*, și cartea lui Alexandru Vodă cel bătrîn văleat 7086, și cartea fiu-sĕu Mihnei Vodă și alte cărți bătrîne întărite cu mare blestem, pre acel sat Obislavul și cu rumânii.

Și de atunce până acuma tot le-au ținut sf. mănăstire Glavaciogul satul și rumânii cu bună pace la toți Domnii, iar după aceea când fu acuma în zilele D-mele, iar rumânii din Obislav ei s'au ridicat cu pără, cu mic cu mare, zicând cum n'au fost rumâni de moșie acelor *boieri Bengești* din sat din Obislav nici au avut treabă cu dânșii, ci au fost părinții lor și mòșii lor venetici acolea în Obislav și au venit înaintea D-mele în marele Divan de s'au pârât de față cu egumenul Nechifor din Glavaciog și cu cei lalți călugări, fiind de față în Divan și *Vădislav Clucerul Bengescul.* Intr'aceea D-mea am căutat și am judecat pre direpț și pre legea lui D-zeu, împreună cu toți cinstiții boierii D-mele, și am cetit D-mea toate cărțile sf. mănăstiri Glavaciogul în Divan, și n'am vrut D-mea ca să intru în blestemul morților, ci i-am dat D-mea ca să fie rumâni mănăstirii cum au fost și mai dinainte vreme pentru căci ei n'au avut nici o carte ca să scoată la Divan, ci numai au purtat pără cu gura, și au rĕmas toți de lege și de judecată dinaintea D-mele din Divan, ca să fie mănăstirei de hrană și de întărire, iar ctitorilor pomană în veci și de către nimeni neclătit peste zisa D-mele. Iată și mărturii am pus D-mea pre Jupanul Chirca marele Ban al Craiovei etc. etc. . .

1655 Iunie 17. (Cronica țării.) Hrizea feciorul lui Dumitrașco din Bogdănel din sud lalomița, pe aceasta îl făcură să le fie Seimenilor revoltați, Domn. Costandin Vodă Basarab Cârnu, îl boierii făcându-l Spătar mare peste toate oștile, și fură ei biruiți cât clipeala.

Mai apoi prinsu-l'au și adusu-l'au la Costandin Vodă, dar pohtindu-l Craiul Racoți, datui-l'au Costandin Vodă cu Jupâneasa lui, cu coconii lui cu totul. Și așa pohtise și el. Datui-s'au gazdă bună în Belgrad și i s'a făcut obroc bun ca să'i prisosească de toate. Și îl lăsase Racoți să-i păzească scaunul cu 500 Seimeni și Dorobanți ce luase el cu sine acolo, căci Craiul pornise alt războiu cu multă putere contra lui Cazimir Craiul Leșesc. Dar Hrizea porni pe la Bistrița peste munți aici în țară, de veni peste munți de iznoavă cu oastea sa contra lui Costandin Vodă. Atuncea văzând Vodă, trimese asupra lui pe Preda Vornicu Brâncoveanu și pre alții, să le iasă la *târgul Bengăi* înainte și fură biruiți Seimenii și prinseră viu pre Hrizea Spătarul și l'au spânzurat la roată cu toate soțiele lui.

1656 Iunie 4. (Acad. Rom. condica M-rei Arnota, No. 3 pag. 145) Costandin Vodă dă lui Preda biv vel Vornic Brâncoveanu, satul Măcesu cel mare sud Dolj, ca să-l ție nesupărat de către *Vădislav Clucerul.*

www.dacoromanica.ro

1659 Iulie 22. Despre *Barbu Căpitanu Bengescu* a să vedea pag. 17 din vol. I al lucrării de față. El avea moșie și la târgul Gilortului.

A fost = cu *Ancuța și avură fiu pe Danciul Bengescu.*

El a murit între anii 1659 lulie și 1660 Martie 16.

1659 August 29. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 9 netr. doc. 15) *Vlăduț Postelnicul Bengescu i brat ego Barbul Căpitanul*, au fost martori când a vândut Stroe Postelnicul ot Oteteliș, moșia Văgiuleștii. A să vedea zapisul lui Vlad sin Stroe Postelnicul ot Oteteliș, cu data de mai sus.

1662 fără lună și zi. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 1 netr. doc. 3) *Vlăduț Postelnicul ot Târgul Bengăi*, împreună cu alți mulți boieri, fac alegerea moșii Broscarii.

1662 Ianuarie 12. (Acad. Rom. doc. 71/XLIV) Hrisov în care se zice că în zilele lui Matei Vodă au fost mai mulți boieri jurători pentru satul Copăcenii, printre cari găsim pe: *Barbul ot Târgul Bengăi și pe Vlăduțul Postelnicul Bengescul.*

1662 Iunie 18. La data aceasta era *Vădislav Cluceru ot Belcin.* El a avut soție pe *Velica*, Jupâneasa ot Bezdina.

1663 Aprilie 28. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 3 doc. 9) *Vlăduț Postelnicul ot Târgul Bengăi* împreună cu alți 23 de boieri, au făcut alegerea moșii Rogova.

1664 Aprilie 20. (Arh. St. condica M-rei Motru pag. 7) La data aceasta, *Vădislav* ocupă în divane rangul de *vel Sluger.*

1666 Ianuarie 11. La data aceasta era *Hamza Spătarul feciorul lui Vădislav Slugerul ot Belcin.*

1667 Iunie 15. (Arh. St. M-rea Brâncovenii și Mamu pach. 8 doc. 13) Porunca Radului Leon Vodă către mai mulți boieri, printre cari era și: *ot Bengești Vlăduțul Postelnicul*, ca să caute și se aleagă partea de moșie din Turburea, cât au cumpărat Pană biv vel Armașul, dela megiașii de acolo.

Fără dată. (Pag. 42 din Gorjul istoric l. c.) *Vlăduț Postelnicul Bengescu* hotără cu alți boieri, moșia Erghevița a mănăstirei Tismana.

1669 Iulie 29. Cartea lui Mareș velichi Ban Cralevschi dată la mâna *Jupânesei Ancăi Clucereasa lui Hamza Clucerul ot Belcini*, ca să fie în pace de către Coruia Medelnicerul și de către Vasile Păianul pentru satul Gubavcea ot sud Mehedinți, pentru că acest sat *fostu-l'au cumpărat Vădislav Slugerul tatăl lui Hamza Clucerul* încă de mai nainte vreme, dela Rudeni și dela Păiani, nepoții Barbului Stolnicul Brădescul.

Iar apoi Hamza Clucerul el au vândut satul Gubavcea lui Ionașco din Vardeniță, iar după aceea Curuia Medelnicerul și cu Vasile Păianul nu s'au suferit, fiind ei neamul Brădescului, ci au întors banii lui Ionașco îndărăpt și au rămas satul Gubavcea pe seama Curuii Medelnicerului și pre seama lui Vasile Păianul. (Vezi condica moșii lablanița la Acad. Rom.)

1671 Mai 20. (Acad. Rom. condica moșii lablanița). *Hamza Postelnicul și cu feciorul său Dumitrașco Postelnicul ot Dâlga*, vinde nepotului său lui Dumitrașco Postelnicul Poienaru și Jupânesei lui, nepoatei sale (a lui Hamza nepoată) *Cârstinei, fata vărului său (a lui Hamza) a lui Vădislav Slugeru ot Bălcini*, toată partea sa din moșia Ulmul din județul Mehedinți. Când a făcut această vânzare, Hamza a întrebăt și pe *nepoată-sa Anca care au fost Jupâneasa nepotului lui*, a lui *Hamza Clucerul ot Belcini.*

In zapisul acesta era martor și *Danciu Postelnicul Bengescu.* Conținutul zapisului

www.dacoromanica.ro

acestuia pus în legătură cu alte acțe tot din sus zisa condică, îl putem rezuma în felul următor:

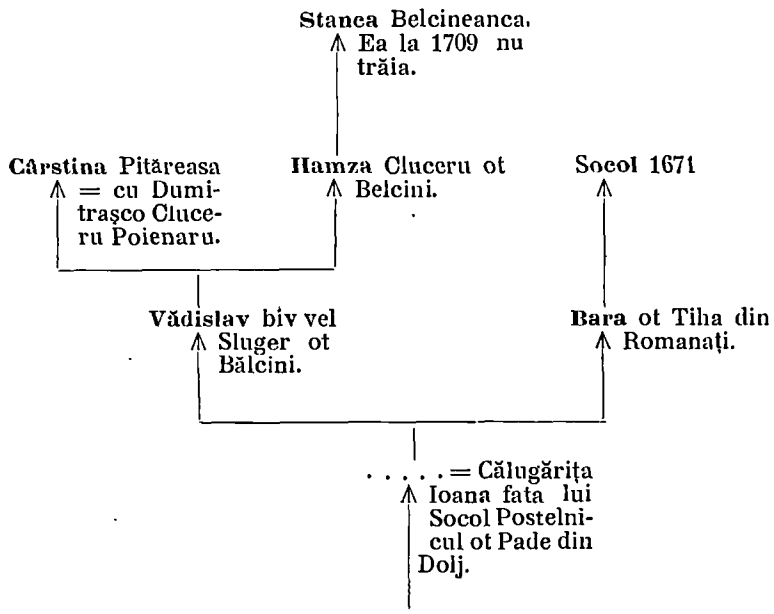

1671 Iunie 22. (Acad. Rom. condica Motru pag. 161—2.) *Anca Jupâneasa lui Hamza Cluceru ot Belcin ot sud Dolj*, primește dela Antonie Vodă, carte de volnicie pentru moșia Fântâna Banului, care au ținut-o și *socru său Vădislav Slugeru* și boierul ei *Hamza Cluceru.*

1672 Martie 27. Dumitrașco Cluceru Poienaru și Jupâneasa lui, vară-sa *Cârstina fata unchiului său Vădislav Slugeru ot Bălcini*, cumpără moșia Ulmul.

1673 Aprilie 16. (Pag. 33—6 din Gorjul istoric l. c.) trăia *Vlăduț Bengescu vel Sluger și Matei Postelnicul tatăl lui Staico Bengescu.*

1673. La data aceasta era *Răduț (?) Bengescu vel Sluger.*

1685 Aprilie 1. (Condica Motru pag. 162.) *Calotă Paharnicul ot Belcin* cumpără moșie la Fântâna Banului, dela Udrișteș feciorul lui Socol Vatafu ot Pade și Pârvu fiul lui Dumitrașcu ot tam și unchiul lor Radu Paharnicul.

1689 August 18. (Arh. St. M-rea Bistrița pach. 5 netr. doc. 438.) La data aceasta erau *Bengeștii, feciorii lui Matei Postelnicul, anume: Staico Bengescul, Stanciul Bengescul, Diicul și Matei.*

1690 Februarie 8. Dumitru Dumitrescul și cu frate său Iorga, frații *Jupânesei Ancuții Bengeascăi*, vând satul Trestenicul, Barbului vtori Spătar feciorul lui Cornea vel Agă. Jupâneasa Ancuța era moartă la data aceasta.

1690 Mai 23. (condica Motru pag. 163.) *Calotă Logofătu și Jupâneasa sa Stanca ot Belcin,* cumpără moșie la Fântâna Banului dela Stana Jupâneasa fata lui Bălan ot Pade. și fiul său Preda și gineri-său Preda.

1693. (Acad. Rom. Mss. 2206) Moșie în satul Gioroc sud Dolj și satul Brătivoeștii

www.dacoromanica.ro

sud Dolj, care sunt ale *Jupânesei Stanca soţia lui Calotă Logofătul. Jupâneasa Stanca era fica lui Hamza Spătarul din Belcini.*

1694. (Arh. St. condica Brâncov. II (M-rea Motru) pg. 124 (110.) La data aceasta era *Calotă Logofătul Belcineanu feciorul Badei Paharnicul şi cu Jupâneasa lui Stanca fata lui Hamza Spătaru dela Belcini,* cu moşie la Fântâna Banului sud Mehedinţi.

Calotă şi Stanca au avut moş pe Vădislav, care a fost luat schimb tot în această moşie, dela Negoiţă Postelnicul, dându-i *Vădislav* lui Negoiţă, parte din satul Corbii sud Vlaşca.

1694 lunie. (Condica de socoteli a Brâncoveanului). S'a cheltuit la nunta lui *Staico Bengescu,* talere 476.

1694 lunie 15. Calotă Logofătul feciorul Badei Paharnicul, cu Jupâneasa lui Stanca fata lui Hamza Spătaru din Belcin, vînd moşia Fântâna Banului pe care o au, o parte de moştenire iar alta dela *moşul lor Vădislav,* pe care *Vădislav* o luase dela Negoiţă Postelnicul şi dela frate-s'o Tudosie vel Ban.

1694 Noembre 19. (Pg. 23 din Gorjul istoric l. c.) Era la data aceasta *Barbu Paharnicul Bengescu care era nepot lui Barbu Capitanu Bengescu cel din 1659 Iulie 22.*

1695 Martie 12. (Acad. Rom. doc. 89 pach. 45) Act pentru o copilă de ţigan şi din care rezum că la data aceasta era *Jupâneasa Stanca sin Hamza Spătarul ot Belcin* ot sud Dolj. Ea avea văr pe Radul Postelnicul Dudescu, iar acesta avea soţie pe Jupâneasa Maria.

1695. Impărăţia au mers la conacul de la Ciobanul în potriva Oreovii, trecând apa Jiului pre din jos de mănăstirea Sadovii, pre pod mereu, pe care Domnul Constandin Vodă Brâncoveanu) mai înainte trimisese de'l făcuse, *pre Calotă Logofătu Belcineanul* şi pre Dumitraşco Căpitan Hargitoianul şi Preda Zătreanul Vătaful Bănesc al scaunului Craiovii etc. (Vezi cron. de A. Treb. Laurian şi N. Bălcescu 1847 pag. 85, cap. 37).

1700. La data aceasta s'a pus să dea boierii mazîli, cai (22 de cai), dela vel Ban până la vel Căpitan za Cerneţi; printre ei era şi *Barbu Bengescu.* (Vezi pg. 553 din condica de socoteli a Brâncoveanului.)

1702. La data aceasta trăia *Barbu Bengescu.*

1704 Februarie 13. (Arh. St. Episc. Argeş pach 48 doc. 16) *Staico Bengescul* împreună cu alţi mulţi boieri, este la data aceasta martor la un zapis.

1705. Amza (Hamza) Clucerul Belcineanu murise la 1705. El fusese căsătorit cu *Anca sin Gherghe Banu Băleanu.* Ei avură 3 fete şi anume pe *Anca, tanca sau Ilinca (?)* care dăruesţe la 1705 moşia Goicea sau Cârna la mănăstirea Jitianu şi pe *Ireda.*

1705. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 42 doc. 12) *Staico Bengescu* era la mănăstirea Tismana, probabil la înmormântarea lui Cornea vel Ban Brăiloiu.

1705. (Vezi «Jiiu» Anul I No. 5 pg. 7.) *Barbu Bengescu* era la data aceasta boier hotarnic la moşia Cernădia.

1705 Februarie 15 (Arh. St. Episc. Argeş pach 69 quater doc. 56) Din el extrag: *Calotă Logofătul Belcineanul* era + la data aceasta: El fusese = cu Jupâneasa Stanca.

1707 lunie 1 şi 8 (Pg. XLV şi 367 din «Gorjul istoric» l. c.) *Barbu Paharnicul Bengescu* trăia la datele acestea.

1707 Noembre 23. Inainte de data aceasta a cumpărat egumenul mănăstirei Motru, moşia Fântâna Banului din judeţul Mehedinţi, dela *Calotă Logofătul Belcineanu şi dela Jupâneasa lui Stanca.*

www.dacoromanica.ro

1708. (Arh St. M-rea Tismana pach. 68.) La data aceasta erau: *Barbul Paharnicul Bengescu, Staico Bengescul, Diicul Bengescu și Matei Bengescu* cu o viie în dealul Negoeștilor.

1710 Decembre 30. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 939 (roșu) 773 (negru.) Inainte de data aceasta era *Jupâneasa Anca fata Banului Gherghe Băleanul*, pe care au ținut-o *Hamza Spătarul dela Belcini. Anca a avut fiică pe Stanca.* Toți sunt îngropați la mănăstirea Jitianul.

1710 Decembre 30. (Pg. 315 Vol. I din lucrarea de față) Act din care extrag:

Anca = Hamza Spătarul (Cluceru) dela Belcini
Ei sunt îngropați la mânăstirea Jitianu.

Gherghe Banu Băleanu.

1712 Aprilie 4. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 46 doc. 1.) Se orînduesc 6 boieri pentru alegerea moșii Comăneștii, luați fiind de *Staico Postelnicul Bengescu*, ce o cumpărase.

1712 Noembre 21. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 7 netr. doc. 19.) *Staico Postelnicul Bengescu* primește o carte de judecată în pricina ce au avut Mihai Slugeru omul lui *Staico Postelnicul*, cu Barbu, cu Hamza și cu Nica feciorii lui Drăghici Paicul din Stolojani, pentru satul Comăneștii.

1713. (Pg. 931—4 din condica Arhivei) Hrisovul lui Costandin Vodă pentru moșia Cârna ce se zice Goicea ot sud Dolj, toată partea lui *Hamza Cluceru Belcineanu*, și care moșie se pretinde de frații Poienari: Vasile Logofătul și Matei. Dintr'acest hrisov extrag:

Anca. Ilinca. Preda.

Hamza Clucerul Belcineanu = Anca.

Gherghe vel Ban Baleanul.

1713 Iulie 10. (Pg. 315 Vol. I din lucrarea de față). Act din care putem rezuma următoarele:

Ilinca. Stanca. Preda.

Hamza Cluceru Belcineanu = Anca

Gherghe Băleanu biv vel Ban.

www.dacoromanica.ro

A se vedea tot acolo şi înrudirea boierilor Poienari cu Belcinenii.

1715 Ianuarie 16. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 3) Ştefan Vodă dă poruncă către boierul D-sale *Staico Bengescul vel Capitan za Cerneţi*, ca să cerceteze în pricina mănăstirei Tismana pentru moşia Varovnic şi Trestenic.

1715 Ianuarie 31. (Acad. Rom. condica lablaniţa.) Hrisov către Jupâneasa *Voichiţa Floreasca fata Jupânesei Cârstinei Pitareasa, nepoata lui Vădislav Belcineanul biv vel Sluger*, ca să ţie moşia Ulmul din judeţul Mehedinţi, pe care moşie a cumpărat-o părinţii ei dela Hamza Postelnicul din Dâlga şi dela Socol şi dela Mihai şi dela Opriş Portarul; însă jumătate îi este de zestre dela *mumă-sa Jupâneasa Cârstina Pităreasa*, iar jumătate de moşie a fost a *Jupânesei Stancăi Belcineancăi nepoata Jupânesei Cârstinei*, de moştenire dela părinţii ei.

1716. Cronica ţării, astfel vorbeşte despre Bengeşti:

«*Bengescul* ca şi cei l'alţi boieri, era foarte cu bună inimă către casa Austrii, şi se «bucura de biruinţa Impăratului creştin».

1716 Octombre 13. Pg. 28 «Gorjul istoric» l. c.) Raportul Căp. St. Croix către Generalul Steinville:

«*Boierul Barbul Bengescul* a biruit cu câte-va sute de săteni, fără meşteşug într'ale «războiului, *aproape de Bengeşti*, 10 steaguri căzăceşti şi a prins şi pe căpetenia lor rănită «împreună cu alte căpetenii şi steaguri multe...»

1717 Iunie 17. (Pg. 565—6 Grecii în ţara rom. de C. V. Obedeanu) Scrisoarea *Căpitanului Staicu Bengescu (Serdarul)* către Steinwille, despre operaţiunile Turcilor în ţara românească.

Jupan Staico Bengescu a iscălit jalba, dată din Tîrgu-Jiu, de 66 de boieri, Prinţului Eugen de Savoia în contra lui Băleanu şi Ştirbei, boieri ce ţineau cu Turcii.

La 1719, el a fost ales *Consilier împărătesc.* Era bogat şi înrudit cu familii mari din Ungaria. El a adus servicii Austriei în lagărul dela Timişoara. (Pg. 36 7 din «Gorjul istoric» l. c.).

1721 Iunie 10. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 2 netr. doc. 23.) La data aceasta era la Craiova, *Staico Postelnicul Bengescu.*

1723 Aprilie 4, Staico Bengescu Consilieru dăruieşte vărului său Clăcerul C. Brăiloiu, o vie în dealul Bălăneştilor cu prilejul unei vizite ce a făcut acestuia din urmă şi l'a văzut împovărat de familie grea.

1724 August 2, el ca Consilier împărătesc confirmă stăpânirea unor livezi în hotarul Buzeştilor, la nişte oameni. (Pg. 179 şi 36—7 din «Gorjul istoric» l. c.)

1724 Octombre 24. (Vezi idem pg. 24 şi 25.) Ilie Ştirbei Consilier împărătesc era= cu *Despa sin Căpitanul Barbu Bengescu şi Jupaniţa Ancuţa.*

Barbu era + la data aceasta; el fusese şi Pitar.

1726. (Ibidem pg. 205) *Staico Bengescu* avea moşie în Poiana.

1726 Mai 16. (Ibidem pg. 36 7) *Staico Bengescu* contrasemnează porunca prin care se orânduesc 12 boieri pentru alegerea unor moşii.

1728 (Ibidem pg. 25 şi 36.) *Staico Bengescu* zideşte biserica din Bengeşti. Zugrăviţi în biserică sunt: *Hamza Bengescu vel Ban, Mihai Bengescu vel Spătar, Diicu Bengescu*[1]), *Matei Bengescu Postelnic tatăl Jupanului Staico Bengescu.* Apoi: *Stanciu Bengescu vel Paharnic, Vlăduţ Bengescu vel Sluger şi Stanciu Bengescu.*

1) In mânăstirea Hurezi este îngropată Maria fica lui Diicu Bengescu, măritată după Ioan Băleanu.

www.dacoromanica.ro

După pg. 33—6 din sus zisa lucrare, mai notăm cum că biserica din Bengești este clădită la 1729 Septembre 20 de *Staico Bengescu* și sunt zugrăviți ca ctitori:

Staico Bengescu.

Radu, Ion, Mihai și Costandin fii lui Staico.

Apoi: *Maria soția lui Staico și Aniția, Bălașa, Saftà și Stanca fiicele lui Staico și ale Marii.* In fine este zugrăvită și *Ilina mama Marii.*

După același isvor, *Staico Bengescu* trăia la 1730 Iulie 27.

După revista «*Jiul*»Anul I, 1894 pg. 12, No. 6 avem:

Pe inscripția de pe ușa mânăstirei Tismana se citește că, este făcută de *Stanca Glogoveanca Consiliereasa, soția lui Mihai Glogoveanu Consilieru; iar pe cealaltă ușă urmează că, a fost fata lui Staico Bengescul Consilierul în zilele Igum. și Arhim. Tismênii Mihail, leat 1782* [1]).

După revista «*Jiiul*» No. 11 și 12, anul I, 1895 avem despre zugrăvirea bisericei din Bengești, următoarele amănunte:

La 1729 Septembre 20, Staico Bengescul Consilierul, zidì biserica din Bengești, în zilele Impăratului al Romanilor Carol al VI-lea.

In nartică, la dreapta intrărei se vede zugrăvit, *Jupan Staico Bengescu* ținând biserica; *coconu Radu sin Staico Bengescu, coconu Ion, copii: Mihai. Costandin, Radu, Ion.*

La stânga intrărei: *Jupaniția Maria* ținând biserica cu *Staico Bengescu*, cocoana Stanca, *Jupaniția linca m ma Jupânesei lui Staico Bengescu*; *fete: Aniția, Bălașa, Safta.*

Pe peretele din spre miază noapte: Jupan Matei Glogoveanu, *Jupan Diicu Buicescu Vel Spătar. Jupan Hamza Bengescu Vel Postelnic, Jupan Hamza Bengescu Vel Pan, Jupan Mihai Bengescu Vel Spătar* care au fost la Mihai Vodă cel viteaz; *coconul Diicu Bengescu.*

Pe peretele din spre miază zi: *Jupan Matei Bengescu Postelnicu tatăl Jupanului Staico Bengescu; Jupan Stanciu Bengescu Vel Paharnic, Jupan Vlăduț Vel Sluger Bengescu, coconul Stanciu Bengescu.*

Am dat toate aceste amănunte după diferitele isvoare ce am consultat, pentru ca să se vază mai bine și mai lămurit, membrii acestei familii și în caz când ar fi vre-o nedumerire, să se cunoască de unde provine acea confuzie.

1730 Octombrie 2. (Pg. 377 din «Gorjul istoric» l. c.) *Staicu* [2]) *Bengescu* zidește biserica din Negoești, sud Gorj. El = cu Maria.

1732. După revista «Jiul» Anul I No. 11 și 12, 1895 pg. 7 avem:

Jupan Ilie Știrbei vel Vistier cu Jupaniția ego Despa din Bengești fiica Jupanului Barbu Bengescu si a Jupaniței ego Ancuța a ridicat biserica din Bălcești — Cârligei

---

1) Cunoaștem după monumente și inscripțiuni, numai în Gorjiu pe *Staicu Bengescu, fondatorul bisericei din Bengești* (1729) zugrăvit si în Tismana; pe Costandin Obedeanu fondatorul bisericei din Stănești (1782) zugrăvit în biserica Vădenilor, împreună cu Jupaniția ego Stanca fiica lui Dositheiu monahul Brăiloiu fiul lui Cornea Brăiloiu vel Ban sub Brâncoveanu. (In Stănești, rezugrăvită la 1824 nu se vede Obedeanu, numai familia Bibeștilor).

Pe Ilie Știrbei fondatorul bisericei din Bălcești Cârligei (1732) zugrăvit aci cu tatăl său Costandin și mamă-sa Marina, iar Iupaniția ego Despa cu tatăl său Barbu Bengescu și mamă-sa Ancuța.

Pe Mihail Glogoveanu zugrăvit în Tismana cu Jupâneasa sa Stanca, care a zugrăvit Tismana în 1732 și 1766.

2) Colecțiunea Hurmuzachi T. VI pg. 307, 421, 501, 509, 162 și 185 vorbește despre *Staico Consilie Bengescu.*

www.dacoromanica.ro

aproape ca cea din Bengeşti (1732).

E de regretat că pe piatra mormântului din biserică nu sĕ vede nici o inscripţie. *La 1724 Ştirbei a fost numit Consilier împărătesc.*

1732 August 5 (Pg. 38-9 din «Gorjul istoric l. c.) *Stanca sin Staicu Bengescu* a fost căsătorită cu *Mihai Consilieru Glogoveanu.* Ea era văduvă încă mai nainte de data aceasta.

1733 Decembre 25. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 2 petr. doc. 25) La data aceasta erau *R. Bengescu şi Ion Bengescu.*

1735 Decembre 28 (Pg. 37 din «Gorjul istoric» l. c.) Administraţia imperială dă poruncă către 4 boieri luaţi de *Radu şi Ion Bengeştii, fraţi, fii răpos. Staico Bengescu* şi de *vara d-lor Jupaniţa Maria Băleanca pe care a ţinut'o răposatul Ioan Baleanul* ce au fost Consilier, ca să-i îndreptaţi pentru lucrurile de clironomie, cele părinteşti, să caute la Bengeşti, procesul cu C. Strâmbeanul pentru zestrea fiicei lui.

1736 Februarie 12. (Arh. St. condica Brâncov. No. 4 fila 226 (roşu) 806 (negru) verso) Cartea de alegere a lui Costandin Plopşoreanul, Ion Podbăniceanul şi Mateiu Pădeanu, orînduiţi din porunca Chesaro-crăeştii administraţii, ca să aleagă moşiile Belcinul şi Bratovoescii şi Bezdina din sud Dolj, foste ale răposatei Jupânesei Stanca mătuşa lui Dumitraşco Căpitanu feciorul răposatului Vasilie Vistierul Poenarul şi *de d-lor Costandin cu fratesĕu Gheorghiţă feciorii răposatului Matei Vornicul Poenariul fratele lui Vasile Vistierul, nepoţii Jupânesei Stancăi fata lui Hamza Spatarul din Belcini, care Stancă nefăcând coconi din trupul ei, nici rĕmâindu-i alte rudenii mai de aproape fără numai numiţii de mai sus.*

1739 (Pg. 40 din «Gorjul istoric» l. c.) *Bălaşa Bengeasca* a murit într'acest an şi a fost îngropată în biserica din Bengeşti.

1742 Aprilie 26. (Pg. 322 Vol. I din lucrarea de faţă) Act din care extrag:

Maria=Ioan Băleanu vel Portar.
↑
Diicu Bengescu.

1743. (Arh. St. M-rea Bistriţa pach. 48.) Inainte de data aceasta era *Jupâneasa Maria fiica răposatului Diicului Bengescu;* ea la 1743 era moartă. Ea a avut de soţ pe Ion Băleanul care trăia la anul acesta.

1743. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 46 doc. 2.) La data aceasta era *Stanca Glogoveanca, Jupâneasa răposatului Consilierului Mihai Glogoveanul* şi cu fiul ei Ioniţă când dă mănăstirei Tismana, moşia Comăneştii ce au avut-o de zestre dela *părintele ei Staico Consilierul Bengescu.*

1743 Ianuarie 25. (Aricescu, Indice br. II pg. 88.) Carte prin care se întăre te mănăstirei Bistriţa, o viie dăruită de *Jupâneasa Maria fiica lui Diicu Bengescu, fosta soţie a lui Ion Băleanul.*

1744. Diicu Bengescu a avut fica pe Maria care fu cu Ioan vel Portar Baleanu sin Grigorie Băleanu.

www.dacoromanica.ro

1746 Februarie 2. (Pg. 37—8 din «Gorjul istoric» l. c.) *Ioniţa Bengescul biv treti Logofăt* a hotărnicit la data aceasta împreună cu Mihai Săulescu moşia Cărbuneştii.

Tot el, la 1751 împreună cu Staico Golumbeanu hotărniceşte alte moşii.

El a fost ginerile lui C. Strâmbeanu. La 1736 lunie 27, C. Strâmbeanu scrie Administraţii Austriace: *pentru ginere-mieu Ioan Bengescul şi eu auziu ca s'a însurat . . a 2-a oră (cu alta)* [1]).

1746 Octombre 15. (Ibidem pg. 39 şi 179) *Radu Bengescu* trăia la da a aceasta şi făcuse hotărnicia Săcelului. El, la 1794 Ianuarie 31 era mort.

1747 Mai 7. (Ibidem pg. 38.) *Constandin Bengescu Caimacam al Craiovii*, judecă cu C. Strâmbeanu o pricină a unor oameni din Cărbuneşti.

1748. (Arh. St. M-rea Nucetu pach. 7) *Tudosie Bengescu fu = cu Neacşa sin Negoiţă Vistierul. Ei avură fiică pe Chiţa care fu=cu Popa Necula dela Olt, şi fiu pe Istratie Bengescu care era + la data aceasta. Acest stratie a fost = cu Chirana.*

1752 Iunie 7. (Vezi Vol. I pg. 254 din lucrarea de faţă.) Act din care rezum:

Florica = Alexandru Musiliun Balasachi.

Bengescu.

1753 Iulie 25. (Arh. St. dosar judecătoresc vechiu No. 1819 (roşu) fila 7.) Dosar în care există o spiţă genealogică şi din care extrag:

Manta = . . . Bengeasca.

Nicolae Dudescu vel Paharnic.

1753 Noembre 6. Zapis prin care Nicolae Ştirbeiu biv vel Şetrar fiul raposatului Ilie Ştirbeiu ce a fost Consilier, vinde moşia Cetatea din jud. Mehedinţi, Barbului Paianu biv vel Medelnicer, *care moşie era dată de zestre răpos. maicei sale dela părinţii d-ei Barbul Bengescu şi maică-sa*; împreună cu el au dat'o de zestre apoi surori sale Aniţei pe care au ţinut-o Nicolae Dedulescul, şi întâmplându-se de n'au trăit soru-sa multă vreme cu boierul d-sale ci au răposat, la vremea morţii d-ei au lăsat să se vânză această moşie şi să se dea sărindare, pomeni şi altele.

1754 Martie 20. (Pg. 165 şi 171 din «Gorjul istoric» l. c.) Toma Cantacuzino biv vel Şetrar vinde lui *Răducan Bengescu*, părţile lui de moşie din Runc, Dobriţa şi Bălţişoara.

1) După pg. 150 din „Gorjul istoric" l. c. *Ioan Bengescu a fost ginerile lui Andrei Căpitanul Scorei.*

Revista *„Jiul"* No. 5 pg. 10 vorbeşte de *Ioan Bengescu ginerile lui Andrei Scorei.* Armele lor din acea epocă, după o pecete rămasa dela dânsul ar fi: un braţ cu o spada în mână.

www.dacoromanica.ro

1754 Iunie 20. (Ibidem pg. 171) *Radu Bengescu biv vel Pitar* vinde lui Dumitrache Geanoglu biv vel Stolnic, partea sa de moșie din Runc.

1761 Mai 28. (Acad. Rom. cartonu 3.) *Radu Bengescu biv vel Serdar* împreună cu alți boieri, dau adeverință despre neamul boierilor Otetelișani.

1766 Decembrie 12. La data aceasta era ispravnic la sud Vâlcea, *biv vel Stolnicul Radu Bengescu.* Aceasta îi este iscălitura:

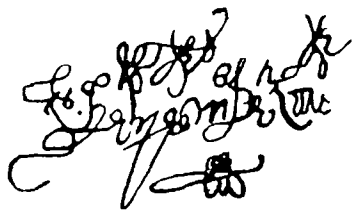

1768. (Pg. L II din «Gorjul istoric» l. c.) *Radu Bengescu biv vel Stolnic* era Ispravnic la Gorj.

1768 Aprilie 24. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 9 netr.) *Radu Bengescu biv vel Stolnic* este orânduit împreună cu alți boieri, sub Alexandru Scarlat Ghica Vodă, ca boier adeveritor hotarnic, ca să descopere hotarele moșii Groșanii a răzașilor, de către mânăstirea Tismana. El era ispravnicul județului Gorj.

1769 Aprilie 28. (Acad. Rom. Mss. 2212 fila 258).

Ap(rilie) 28 dn(i) 1769, Marți a doua săptămână după Pasti, la al doilea ceas din noapte, au î n)pușcat pe dumnealui *Radul Bengescu biv vel Stol(ni)c*, un isacciu al domniei sale, ispravnic fiind al acestui județu al Vâlcii.

1788. (Pg. L. II din «Gorjul istoric» l. c.) *C. Bengescu Slugeru* era Ispravnic la Gorj.

1790. E născut boierul *Serdaru Titu Bengescu* cu locuința în Craiova; la 1829 Septembre 11 era de 39 ani, născut în București.

El e fiul lui Cluceru Gheorghe Bengescu.

La data aceasta el avea moșii, țigani și case. (Vezi Arh. St. Catagrafia boierilor Caftanlîi de la $\frac{34}{220}$ albastru, după cererea lui General Kiseleff).

1790 Aprilie 11. (Arh. St. condica No. 2 a M-rei Bistrița, pg. 733.) La data aceasta era în județul Vâlcea ca Ispravnici: *Costandin Bengescu* și Manolache Cuparu (Lahovari).

1791. (Pg. LII din «Gorjul istoric» l. c.) *I. Bengescu biv vel Clucer* era Ispravnic la Gorj.

1793 Aprilie 18. (Arh. St. condica domnească No. 23 pg 42) *George Bengescu biv vel Stolnic* cere a se da voie sa se facă bâlciu pe moșia sa Breasta din județul Dolj.

1797 August 16. (Pg. 237—8 Vol. I din lucrarea de față.) Act din care extrag:

Bengescu Cluceru — **Ancuța** era + la data aceasta.

Ștefan vel Vornic Prișcoveanu.

www.dacoromanica.ro

Acest Bengescu Cluceru avea copii la data de mai sus.

1801. Pg. 62 din Convorb. lit. No. 1 din 1907) *Clucerul Bengescu* a fost îngropat în biserica sf. Apostoli din Târgu-Jiului, într'acest an.

La 1801, e născut în Craiova, *Serdaru Grigorie sin Paharnicul Ghiță Bengescu,* care la 1829 Sept. 11 ședea în Craiova, și era de ani 28 — El avea moșii—(vezi Arh. St. Catagrafia boierilor Caftanlîi de la $\frac{34}{220}$ albastru, după cererea Generalului Kiseleff).

1803. (Arh. St. M-rea Bistrița pach. 24.) La data aceasta, *Medelnicerul Răducan Bengescu* dăruește mănăstirei Bistrița, via dela Mogoșani.

1806 August 2 și 1809 Aprilie 21. (Arh. St. condica domnească No. 59 fila 12 verso.) Cartea de alegere a moșii Bircii din sud Gorj, făcută de boierii Ioan Simboteanu Medelniceru și Gheorghe Crăsnaru Slugeru, la 1806.

In carte se vorbește de :

Titu. 1809. Iancu.

Gheorghe Bengescu biv vel Clucer era + la 1806.

Epitropul acestora, la 1809, Clucerul Costandin Brăiloiu, a răscumpărat pe seama acestor copii, moșia Bircii (de stj. 468 palme 7, fostă mai de mult a *Clucerului Gheorghe Bengescu*) dela Clucerul Dumitrache Brăiloiu, fratele Clucerului Costandin.

1811 Septembre 1. (Pg. 211 212 Vol. I din lucrarea de față) Rezumat din care extrag :

Alecu Serdaru Bengescu.

. . . . Bengescu = Ancuța sin Prișcoveanu.

1814 Iulie 10. (Arh. St. condica veliților boieri No. 5 fila 29 caiet 2).

Anafora în pricina Paharnicului Costandin și Grigorie frații Grădișteni, a *Serdarului Aleco Bengescul,* a biv vel Logofătului Costandin Bălăcianu, pentru iothesie, și a Hătmănesei Maricăi Prișcovencii și a Vel Agăi Costandin Golescu și a Clucerului Costandin Otetelișanu și a Serdarului Costandin Lazărul soțul și vechilul soții d-sale d ei Zoiței Prișcoveancăi, rudele răposatului boier biv Vel Vornic Barbu Știrbei cari ziceau că averile răposatului nu sunt câștigate de el, ci rămase de la moașa lor și că nu putea să le înstrăineze dând răposatul fără de nici un cuvânt drept fiului și fiicei d-lui, biv vel Logofăt Dimitrie Bibescul, lucruri ce nu li se cădea, nedreptate cum a făcut răposatul și mai înainte înzestrând pe muma copiilor Logofătului Dimitrie Bibescu iar din lucrurile moașei d-lor.

1811 Septembre 1. Diata Vornicului Barbu Știrbei prin care lasă stăpână pe o parte din averea sa, pe soția sa Vorniceasa Ecaterina. — Apoi la 3 frați Grădișteni ce îi sunt nepoți de soră: Costandin, Șerban și Grigore, moșiile Gârbovii și Râioșii.

www.dacoromanica.ro

Apoi moșiile Corlăteștii, Bonta, Popeștii, Osica și Șopârlița, le lasă la 5 nepoate, fice ale răposatei surorei d-lui, Stancăi Prișcovencii adică: d-ei Cluceresei Dumitranei Farfaroaicăi i Hătmănesei Maricăi Cantacuzini, i Cluceresei Uțăi Vlădăiancăi, i copiilor d-ei răposatei Logofetesei Sultanei Bălăciancăi *și copiilor răposatei Cluceresei Ancuței Bengeascăi.* Moșia Cioroiu o lasă Sărdăresei Zoiței ficei răposatei surori-si Stancăi-i Prișcoveancăi. Moșia Broscarii și Mecleneștii ce au fost al surori-si Luxandri, le lasă bisericei sf. Troița din Craiova. Lasă și Barbului fiul Logofătului Bibescu, pe care l'a botezat puindu-i numele d-lui Barbul și făcându-l fiu desăvârșit, dându-i și sclitada d-sale de a iscăli Știrbeiu, moșia Ciuturoaia, Curtișoara, Bărbeștii, Ulmul, vii, case, livezi și țigani. Lasă și Saftei copilei d-ei Logofetesei Bibeascăi, moșia Corcova i Văgiuleștii. Pe Logofeteasa Bibeasca, tot Vornicul Barbu Știrbeiu i cu soția sa, au fost luat'o de mică copilă și au făcut'o fată de suflet, au crescut'o și au măritat'o tot d-lor, după Logofătul Dimitrie Bibescu.

1811 Septembre 15. Cartea de iothesie a Vornicului Știrbei și a soții sale Catrina, coprinzând că, ne-făcând d-lor copii și ca să nu li se piarză sclitada familiei, au luat din copii Logofetesei Catincăi Bibeascăi, ficei d-lor, pe Barbul ce l'au botezat, puindu-i numele d-lui Barbul și l'au făcut fiu desăvârșit și Știrbeiu.

1811 Decembre 20. Cartea Mitropolitului că s'au făcut citirile în biserică pentru înfierea lui Barbu. Rudele Vornicului Barbu Știrbei ziceau că, când a făcut el aceste acte era în patimă de dambla și cu mințile zmintite. Diata și cartea de iothesie au făcut'o în București unde stătea bolnav și unde a și murit. Diata au scris'o Logofătu Bibescu, care era interesat, iar Mitropolitul Ignatie ce au adeverit'o, nici limbă românească nu știa (numai grecește) nici obiceiurile țării. Cele 2 moșii date bisericei din Craiova, nu erau ale lui, ci ale surorei sale Luxandra, ce a ținut în căsătorie pe Vistierul Geanoglu (era + la 1814). Diata Luxandrei e din 1773 Mai 2.)

Boierii Grădișteni, nepoții Vornicului Barbu Știrbei, la 1814 sunt: Clucerul Scarlat și Stolnicul Șerban; ei erau fii Vornicului Manolache Grădișteanu, care trăia la 1794.

Vornicului Barbu Știrbei nu i-au venit dambla ci ameteală, când se afla în Brașov, din patimă de astmă ce avea, care patimă nu smintește mintea omului ci îi aduce slăbiciune, până când dă în dropică și apoi se sfârșește, precum și răposatul așa au fost în tot cursul patimii sale, cu mintea întreagă. Vornicul Barbu Știrbei a + la un an și 11 luni după ce și-a scris diata de mai sus.

Dintr'acest act extragem arborul genealogic de pe pagina următoare (430).

1817 Iulie 18. (Pg. 213—14 din Vol. I idem.) Note din care extrag:

Ioan Bengescu biv vel Comis = **Catinca.**

Ioan Pitaru Lipănescu.

1817 August 1. (Pg. 88 din «Gorjul istoric» l. c.) *Paharnicul Gheorghe Bengescu* este ctitor la mânăstirea Lainici.

1818. (Arh. St. condica veliților boieri No. 9 fila 48 caet 9.) Pricină de judecată pentru moșia Lipovenii (ce i-a zis și Măneștii înainte de 1760) și Bâltița din sud Dâmbovița.

Dintr'acest act extrag: Andronie Lipoveanu era + la 1818. El fu = cu Bălașa.

www.dacoromanica.ro

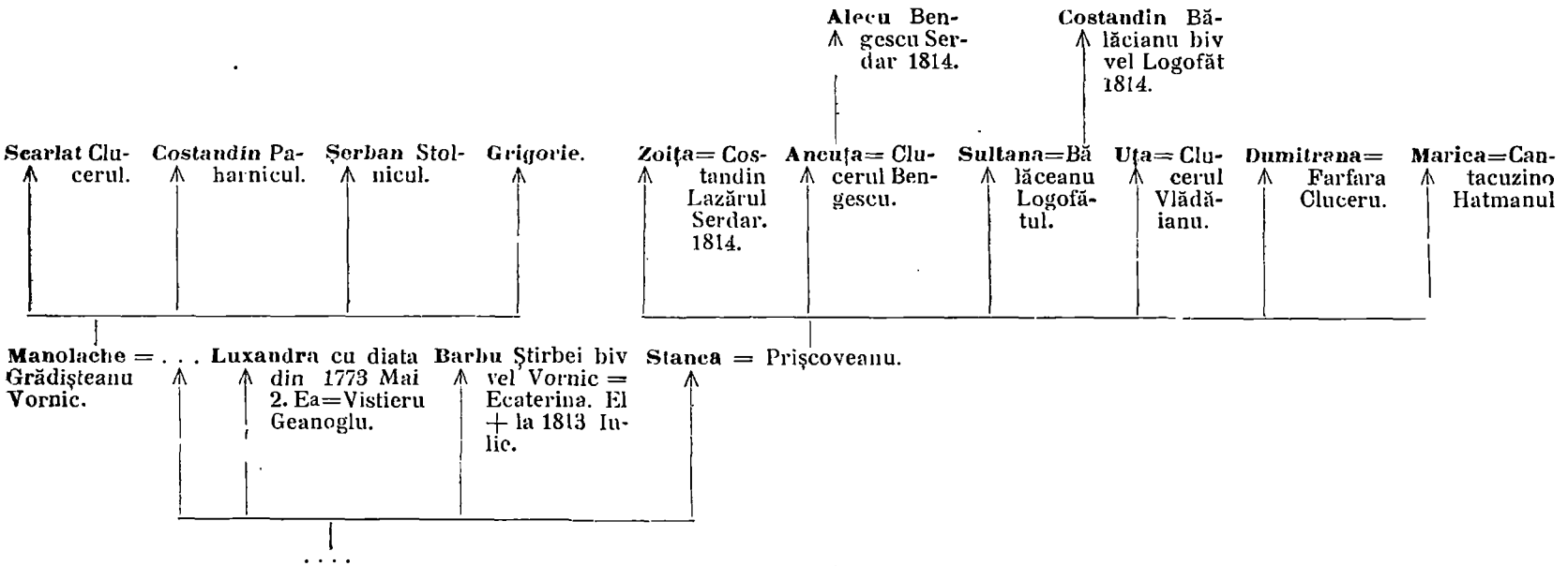

www.dacoromanica.ro

Ea, după moartea celui dintâi soț al ei, anume Andronie, a luat în căsătorie pe *Serdarul Aleco Bengescu.*

Fără dată. (Probabil dintre anii 1800—1820). Smaragda Ghica face o însemnare de câte obiecte din catagrafie nu s'au vîndut la mezat și să găsesc în casă. Printre aceste obiecte găsim :

1 ciasornic de aur fin de Corfu s'a dat pentru boierul vel Vistierul Moshu, pentru judecata ce avu casa noastră înaintea d-sale.

1 anteriu de cutnie roșu, s'a vândut la Craiova lui *Iancu Bengescu* în talere 150.

un pat de fier vîndut la Craiova boierului Cluceru Haralambie, pe lei 150 (vezi coll. de acte.)

In dosu actului se află o notă făcută de Maioru Papazoglu.

1822. (Arh. St. Administr. vechi, No. 2423 (albastru). *Gheorghe Bengescu Paharnicu* împreună cu alți boieri, la data aceasta, cer ca, niște fii de boieri Otetelișani, să fie și ei cinstiți cu vre-o boierie.

La *1825 Octombre 4* (vezi Arh. St. condica Domnească No. 114 fila 90, era Serdarul Ioan Fălcoianu, care avea soacră pe *Serdăreasa Bălașa Bengeasca.*

Ioan a avut soție *pre Ralu fica Bălașei* cu care au luat zestre la măritișul ei cu foaie de zestre *din 1823 Februarie 24*, două părți din trei, din moșia Băltița din sud Dâmbovița (evaluată moșia în taleri 60.000) iar a 3-a parte din moșie rămâne zestre *la cea laltă fată a Bălașei ce e încă nemăritată.* Serdarul Ioan avea frate pre Iordache Fălcoianu.

1827 Februarie 20. (Acad. Rom. Mss. 615 fila 8.) Diata Marioarei Bujoreanca fiica răposatului Stolnicului Costache Lupoianu și soția lui Gligore Bujoreanu Căminaru, prin care lasă partea sa din moșiile Câmpina și Șotrila, la biserica cea nouă ce se va zidi la Câmpina.

Marioara avea soră pe *Bălașa Bengeasca*, iar frați pe Costache, Scarlat și Alecu.

1829 Februarie 13. (Acad. Rom. hotărnicia moșii Băltița). Anaforaua Stărostiei, de vînzarea moșii Băltița, asupra Medelnicerului Nicolae, vîndută de *Serdăreasa Bălașa Bengeasca* și de ginerile său Serdarul Fălcoianu.

Fânul de dijmă și porumbul se imparte pe jumătate cu d-ei Clucereasa Marghioala Slătineanca și d-ei Paharniceasa Catinca Niculeasca. La 1842, Marghioala Slătineanca nu mai trăia.

1832 Iunie. (Pg. 226—7 Vol. I din lucrarea de față). Despre *Catinca Bengeasca* a se vedea actul deja publicat ; ea trăia la data aceasta.

1843. La data aceasta trăia Catinca Bengeasca.

1858. In actele de moșia Stolnicii a d-lui Const. Bălăceanu, cu data aceasta, se vorbește de *Lina Clucereasa Bengeașca.*

1887. (Acad. Rom. hotărnicia moșii Osica-Vlădulenii.) Act în care se zice . . . «veci-«nătatea cu moșia Grecii proprietatea zestrală a Doamnei Olga născută Grecianu, soția Lt. «Colonelului Simeon Stoilov, a d-ei Smărăndița Vlădoianu și a d-ei Maria născută Marghi-«loman, soția Maiorului Rudeanu.

«La 1887 era Smărăndița soția răposatului Colonel Ștefan Vlădoianu, D-ra Maria Gre-«cianu, majoră, și d-ra Ana Grecianu, având ca epitrop pe *Grigorie Bengescu*».

In afară de notele ce preced asupra Bengeștilor, mai extrag asupra lor încă următoarele :

Costică Bengescu = cu Olga sin Nicu Lahovari. (Vezi arborul familii Lahovari).

www.dacoromanica.ro

Diicu Bengescu a avut o fiică, pe Maria. (Vezi arborul familii Bălenii.)

Gheorghe sin Grigore Bengescu, fu = cu Zoe fata lui Costache Ministru Crețulescu (Vezi idem arborul familii Crețuleștii; vezi și tabela No. 2 de Genealogii alcătuită de A. S. Crețulescu, 1898.) Acești soți avură *fiice pe Elena și Alexandrina.*

Gligoraşcu Bengescu viitorul Director al Teatrului din București sub Știrbei Vodă, a făcut studii în străinătate. (Pg. 157 Convorb. lit. No. 2 din 1907.)

Maria sin Diicu Bengescu, fu = cu Ioniță sin Ioan Băleanu (Vezi arborul familii Bălenii.)

Răducan Bengescu fu = cu Maria sin Costandin Serdarul Argetoianu. Ei avură copii, fii și fete. (Vezi arborul familii Hargetoianii cum și Genealogia Cantacuzinilor în Buciumu, 1863).

Elena sin Gligore fost Ministru, Bengescu = cu Al. Racoviță, apoi cu Sc. Trăsnea.

Achil Bengescu fu = cu Zoe sin Radu Rosetti (Extras din arborul familii Rosetti.)

Grigore » » = cu Elena sin Iordache Golescu. (» » » » Goleștii.)

Alt » » = cu Catinca sin Ioniță Lipănescu Pitaru (Extras din arborul familii Burki.)

Alt Bengescu = cu Ancuța sin Ștefan Vornicu Prișcoveanu (» » » familii Prișcovenii).

In sfârșit, despre familia aceasta, să se consulte și Vol. I. pg. 189 din Ist. lit. rom. de N. Iorga.

Și pentru ca notele noastre să poată fi mai utilizabile, dăm loc într'o planșă separată, arborului genealogic pe care l'am întocmit în baza acestor note.

BERILEȘTII

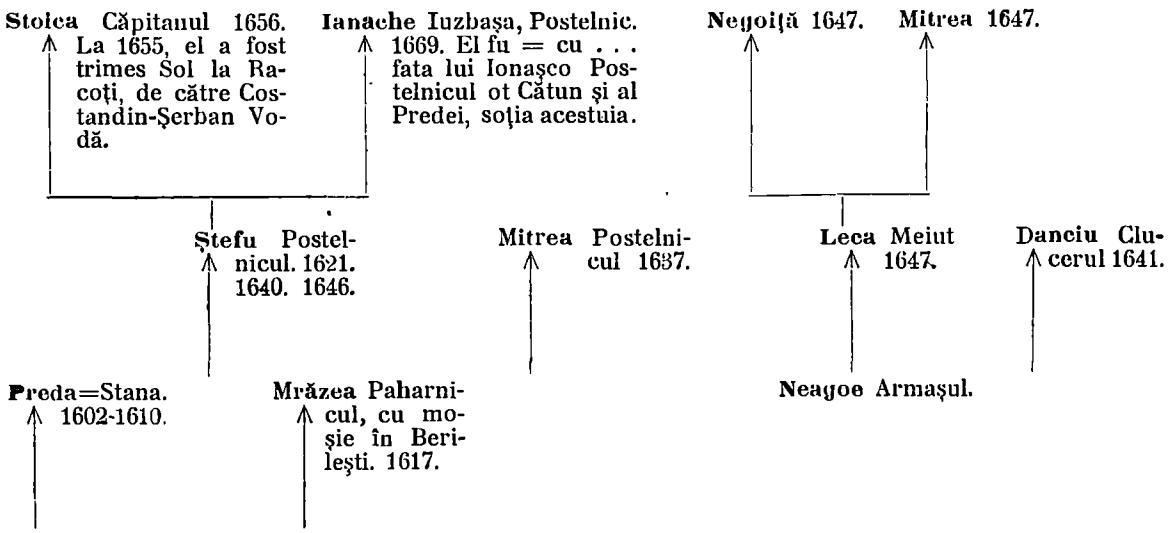

Acte.

1617 Iunie 1. (Arh. St. condica Brâncov. I fila 574 negru, 5 creion.) Să dă hrisov către *Mrăzea vel Paharnic* ca să ție moșie în Berileşti, cumpărată dela *Preda și dela Jupâneasa lui Stana*, în zilele Radului Vodă Șerban, drept 6000 de aspri.

www.dacoromanica.ro

Genealogiile documentate
ale familiilor boierești de Ștefan D. Grecianu.

Anexă la pg. 432 Vol. II

BENGEȘTII

Elena — **Alexandrina** = N. Grant. — **Ella** = Băicoianu, — **Maria** = Racotă. — **Eliza.** — **Zoe.**

Elena = Al. Racoviță = Sc. Trăsnea.

Gheorghe = Zoe sin Costache Crețulescu Ministru.

Alexandru (Achil) = Zoe sin Radu Rosetti.

Ralu = Ioan Serdaru Fălcoianu. 18[illegible]3.

. . . . (fată) nemăritată la 1823.

Costică Bengescu = Olga sin Nicu Lahovari.

Grigore Serdaru, Clucer n. la 1801. 1858. Fost Ministru. = Elena sin Iordache Golescu.

Răducan Medelniceru Bengescu. 1803.

Alecu Serdaru 1811. 1814. = Bălașa sin Costache Stolnicul Lipoveanu.

Iancu 1806.

Titu Serdaru 1806. El n. la 1790.

Ioan Bengescu biv vel Comis = Catinca sin Ioan Pitaru Lipănescu. 1817. 1832. 1843.

Costandin Slugeru Bengescu. 1788.

I. biv vel Clucer Bengescu 1791.

Istrate Bengescu. = Chirana. El era + la 1748.

Chița 1748. Popa Necula dela Olt.

Ghița (Gheorghe) Paharnicul Bengescu. 1822.

. . . .Bengeasca. 1753. Ea = cu Manta sin Niculae Dudescu vel Paharnic.

Gheorghe Bengescu biv vel Clucer, biv vel Stolnic. 1793. El = cu Ancuța sin Ștefan vel Vornic Prișcoveanu. El + la 1801.

Floriea Bengescu 1752. Ea = cu Alexandru Musiliun Balasachi.

Bălașa Bengeasca 1789.

Tudose Bengescu 1718.—Neacșa sin Negoiță Vistieru.

Maria. 1742. Era + în 1743 = Ioan Bălcanu vel Portar, fost Consilier. Ea fu îngropată la Hurezi.

Anița.

Bălașa.

Safta.

Stanca 1732. 1743. = Mihail Glogoveanu Consilieru.

Radu (Răducan) 1733. 1746. 1754. 1761. 1766. 1768. biv vel Pitar, biv vel Serdar, biv vel Stolnic. El + împușcat în 1769. = Maria sin Costandin Serdarul Argetoianu.

Ion (Ioniță) biv treti Logofăt 1733. 1746. 1751. = 1º . . . sin C. Strâmbeanu. = 2º.... sin Andrei Căpitanu Scorei.

Mihai.

Costandin 1747 Caimacam al Craiovii.

Barbu Paharnic 1694. 1710. 2. 5. 7. 8. 1716.

Stanciu 1689.

Diicu 1689. 1708.

Matei 1689. 1708.

Staico Bengescu Postelnic, Serdar. vel Căpitan za Cerneți. Consiiier. 1689. 1704. 5. 8. 1712. 1715. 1717. 1719. 1729. = la 1694 Iunie cu Maria sin Ilinca.

Voichița = Florescu 1715

Anca.

Preda.

Stanca. (Ilinca?) Belcineanca. 1693, 4, 5. La 1709. era +.

= **Calotă** Paharnic. Logofăt, ot Belcin, sin Badea Paharnicul. 1685, 1690. Era + la 1705.

Dumitrașco Postelnicul ot Dâlga. 1671.

Despa = Ilie Consilieru Știrbei. 1724.

Danciu Bengescu Postelnic. 167[illegible].

Matei Postelnicul 1673.

Socol. 1671.

Cârstina = Dumitrașco Poenarul, Postelnic, Clucer, Pitar.

Hamza (Amza) Spătar, Clucer. 1666, 1669. 1671. 1672. Era + la 1705. = Anca sin Gherghe vel Ban Băleanu. Ea era + la 1690.

Udrea Postelnicul 1645.

Hamza Postelnicul ot Belcini. 1649, 1671. [1])

Barbul Comisul 1649.

Mihart sau Mitrea Postelnicul 1649. 1652.

Ioan nepot lui Mitrea Postelnicul. 1649.

Stepciu din Belcin. 1655.

Barbu Pitar, Căpitan za Cervenii Bengescu = Ancuța. El + între 1650—60.

Vlăduț Postelnicul Bengescu, ot târgul Giiortului, ot târgul Bengăi. Fu și vel Sluger. 1649. 1653, 1659, 1662—3, 1667. 1673.

Stanciu vtori Paharnic. 1653.

Bâra ot Tiha din Romanați

Vădislav din Belcini (Bengescu) Postelnic, Clucer, vel Sluger. 1626, 1633, 1643, 1647. 1650—3, 1655—6, 1662, 1664. El = cu Velica ot Bezdina. [1])

Velica = Dima Postelnicul 1622, 1626.

Socol Postelnicul 1626.

Dumitru. 1626.

Stanciu Postelnicul ot Dâlga.

Mihai Spătaru sub Mihai Vo ă cel Viteaz.

Socol Postelnicul 1577. 1587.

Vintilă Postelnicul = Caplea 1577. 1579.

Danciu 1619.

Hamza Postelnicul ot târgul Gilortului. 1619. 1620. 1622.

Hamza Postelnicul ot Belcin. 1619. 1622. El fu = cu călugărița Ioana fata lui Socol Postelnicul ot Pade din Dolj.

Barbu din Belcini.

Hamza + în război la Boiani în 1560.

Stanciul Spătarul.

Vladul + în război la Boiani în 1560.

Drăghici + în război la Boiani în 1560.

Barbu Postelnicul. Pribeag în țara Ungurească. 1574. 1577. 1583. = cu Stanca. Fu numit și ot Brătivoești, ot Trăg-Jil.

Vladislav (Vadislav) Postelnicul 1577.

Stanciul Spătarul 1560. = **Stanca.** Era văduvă la 1569. Trăia la 1574, + în războiul dela Boiani.

Benga + ucis în războiu dela Cleiani în 1522.

Hamza vel Ban.

Jupan Stanciu 1479. = **Anca**

Basarab Vodă cel tînăr, Țepeluș.

1) *Erau veri.*

www.dacoromanica.ro

1622 Iunie 6. (Original în propriet. d-lui Anibal Stoenescu stud. la drept. Buc. 1900, dela care l'a cumpărat d-l Ion Kalinderu şi l'a dăruit Acad. Rom. catalogat la 140 LXIX, slavon, fără trad. pergament bine păstrat şi frumos scris.) Hrisovul lui Radu Vodă feciorul lui Mihnea Vodă, către boierul d-sale Muşat Postelnicul ca se ţie moşie în satul Trănşanii ot sud Ialomiţa, din partea lui Datco Clucerul şi a Jupaniţei lui Samfira, care moşie au fost a Jupaniţei Samfirei soţia lui Datco Clucerul din Potoceni, dela părinţii ei.

Pentru această moşie au avut pîră acum cu feciorii lui Datco Clucerul anume: Radul Postelnicul şi Datco Paharnicul şi cu nepoţii lor: Nedelco, Datco şi Necula feciorii lui Miclăuş, cari ziceau că o au dat Datco Paharnicul, fraţilor săi lui Miclăuş şi Radului Postelnicul, pentru moşia din satul Futeşcii. Apoi, Datco Paharnicul au vîndut această moşie din Trănşani şi cu vecinii, boierului d-sale, lui Muşat Postelnicul drept 45000 de aspri gata, cu zapis în care sunt iscăliţi ca mărturii, boieri şi oameni buni anume: din Tăraciani Stoica Logofătul, ot Buciumeni Cârstea Logofătul, ot Cepari Stanciul Logofătul, ot Ueşti Bratul Comisul, ot Dăngeşti Stan şi *ot Berileşti Ştefuł Postelnicul.*

1625 August 23. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 15 doc. 9.) Hrisov către Ionaşcu Postelnicul fiul lui Miroslav Logofătul, ca să ţie toată partea Radului Paharnicul din Ghitioara, jumătate de sat, ce o cumpărase Ionaşco Postelnicul din Cătun dela Radul Paharnicul drept 14000 de aspri gata şi drept una plaşcă [1]) de grană în preţ de 2000 de aspri; iar Radul Postelnicul a vîndut-o dinaintea cinstit dregătorului d-sale, Jupan Papa vel Vornic fiind de faţă şi mărturii.

Acest document pus în legătură cu actele din 1664 Mai 10, din 1666 Mai 17 şi din 1669 Mai 27, stabilim următorul arbore genealogic:

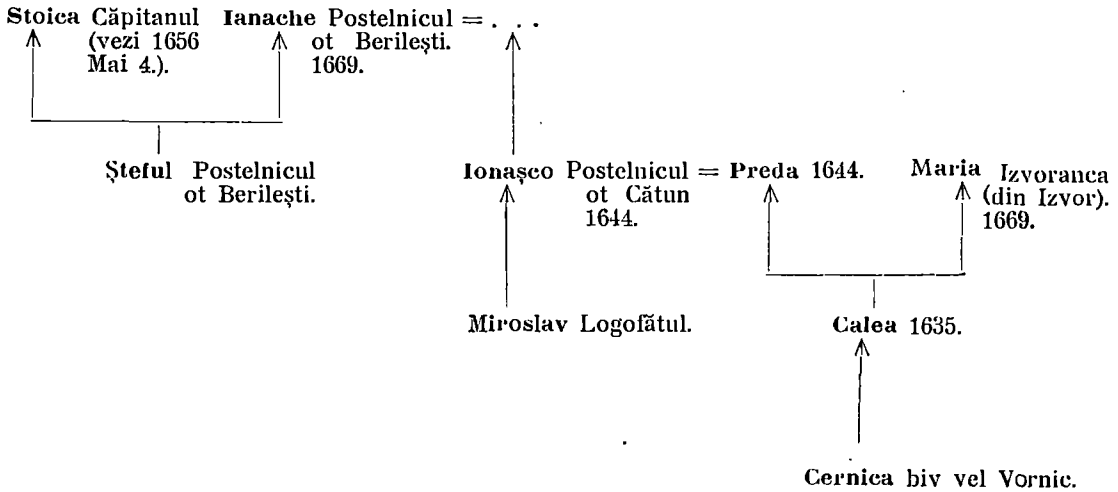

1635 Noembre 10. (Arh. St. Episc. Argeş pach. 3 doc. 14.) *Ştefuł Postelnicul* împreună cu alţi boieri, este martor la un zapis.

1637 Mai 6. (Arh. St. condica Brâncov. No. III pg. 6.) *Ştefuł Postelnicul ot Berileşti şi Mitrea Postelnicul ot Berileşti*, sunt martori la zapisul prin care Matei Vodă cumpără moşie la Căldăruşani sud Ilfov.

1640 Iulie 19. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 303 122 netr. doc. 4.) *Ştefuł Postelnicul*

1) D-l Bărbulescu o traduce „*basmà*".

www.dacoromanica.ro

din Berileşti împreună cu alţi 11 boieri, au hotărît şi ales satele Costiciul, Crăsanii şi Belciugatul, ale lui Hrizea vel Vornic.

Aceasta îi este iscălitura şi pecetea :

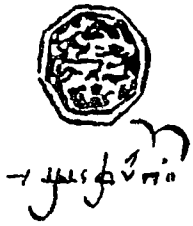

1641 Septembre 8. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 27 doc. 6.) Hrisov dat către Jupan Socol vel Clucer din Doiceşti, *Danciul-Clucerul din Berileşti*, Ştefu1 Postelnicul din Mătăseşti . . . pentru chestia de hotărnicie a moşii Curăteştii propietatea boierului de atunci Socol vel Clucer, să o aleagă din spre partea boierului Radul Banul Buzescu şi a lui Marcu Logofătul.

1641 Decembre 2. (Idem, idem pach. 27 doc. 7.) Hrisov prin care se dă lui Socol Cluceru ca să ţie moşie în Curăteşti de pe Mostiştea, în judeţul Ilfov. Să-i fie toată partea lui Drăghici Vornicul din Cornăţeni tatăl lui Socol Clucerul.

Acum, 6 boieri şi anume Danciul Clucerul din Doiceşti, *Ştefu1 Postelnicul din Berileşti* şi alţii . . . au mers ca să-i aleagă moşia în spre hotarĕ, despre părţile lui Radul Banul Buzescu şi Marcu Logofătul.

1646 Decembre 15. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 277|96 netr. doc. 1.) *Ştefu1 Postelnicul ot Berileşti* împreună cu alţi boieri, dau la data aceasta cartea lor de alegerea moşii Ţiţirligile.

1647 Ianuarie 6. (Arh. St. M-rea Slobozia lui Ianache pach. 2 doc. 13.) Hrisov dat către mânăstirea Vai-de-ei, . . . ca să ţie satul Sărăţenii din judeţul Ialomiţa, partea *Lecăi Meiut ot Berileşti ot sud Ialomiţa*, stj. 300, pe care i-a cumpărat mânăstirea acum de la *Leca Meiut feciorul lui Neagoe Armaşul ot Berileşti, şi dela feciorii sĕi Negoiţă şi Mitrea*, drept ughi 120 aspri gata.

1649 Septembre 5. (Arh. St. M-rea Slobozia lui Ianache pach. 2, doc. 14.) Hrisov către mânăstirea Vai-de-ei ca să ţie moşia dela Sărata din sat din Murgeni, judeţul Ialomiţa, 400 stj. cât au cumpărat D-sa (Matei Vodă) de la *Leca Meiut feciorul lui Neagoe Armaşul ot Berileşti.* Acum, *după moartea lui Neagoe Armaşul,* ispravnic la aceasta fiind Preda Slugerul Buzincăi, au cumpărat D-sa stânjenul po 90 aspri, cin jilţi 180, iar D-sa (Vodă) au dat-o acestei mânăstiri.

1655 Mai 20. (Iorga Vol. IV din Ist. 1902.) La 7 Mai 1655, într'o solie către Racoţi II, trimeasă de Costandin-Şerban Vodă, erau : (între alţi mai mulţi boieri în frunte cu Mitropolitul) Ignatie şi... *Stoica Căpitanul ot Berileşti.* Ei fusese în Ernut, în Ardeal, la 1655 Mai 20.

1656 Ianuarie 22. (Arh. St. Episc. Buzău pach. 35 doc. 10.) Cartea lui Costandin Vodă către boierii judecători ai lui Negoiţă Paharnicul Tătăranul sin Preda Postelnicul şi a lui Gherghe ot Şcheai sin Jupâneasei Neagăi, nepoata Mitroaiei de sor'naim Caţapis (?) Barbul Postelnic, Antonie Postelnic ot Negoeşti, Pătru Ciauş Băleanul, *Stoicliţa Căpitanul Berilescul,* Pătraşco Pârcălab Bucşanul, ca să caute aceşti 6 boieri şi sĕ'i judece pentru moşiile Jupânesei Neagăi Vorniceasa Mitroaie, şi pentru rumâni şi ţigani, cui le-au lăsat la moarte şi cine o au căutat pân'la moarte, şi cinĕ o au rĕscumpărat den robie, şi sĕ vaz'aceşti

www.dacoromanica.ro

boieri și de partea surori-sa Jupâneasii Marii, moașa lui Gherghe ot Șcheai, cine i-o ține, însă cum vor afla ei cu ale lor suflete. pis Dumitru log. în Târgoviște.

1656 Mai 4. (Vezi pg. 340 Vol. I din l. de față.) Hrisov . . . dat pentru moșie în Miroslăvești . . . etc.

Și iar să ție . . . niște rumâni în Țigănești, ce i-a cumpărat drept ughi 30, cu zapis în care sunt boieri mărturie anume: *Stoica Căpitanul și frate-său Ianache Iuzbașa feciorii Ștefului Postelnicul ot Berilești* . . . și alții . . .

1669 Maiu 27. (Arh. St. M-rea Radu Vodă pach. 15, doc. 12.) Hrisovul lui Antonie Vodă către sluga d-sale *Ianache Postelnicul ot Berilești*, ca să ție ocină la ocna Ghitioara, *partea Jupânesei Predei, sora Jupânesei Marii Izvorancăi, soacra lui Ianache Postelnicul*, pentru-că a venit sluga D-sale *Ianache Berelescul* în divan și au spus D-sale cumcă, *Jupâneasa Maria Izvoranca sora Jupânesei Predii*, ea ș'au vîndut ale ei părți, și au vîndut și partea *suri-sa Jupânesei Predii*, de la ocna Ghitioarii, boierului D-sale Hrizei Vel Vistieru, astă toamnă în zilele Radului Vodă Leon.

Deci D-sa a dat să ție *Ianache Postelnicul ginerele Jupânesei Preda*, a patra parte de ocină la ocna Ghitioara.

BERINDEII

Despre începuturile mai depărtate ale acestei familii, este greu să ne pronunțăm. Găsim de pildă în «Uricarele» Codrescu că, pe la 1443 exista un *Berendei biv vel Stolnic*, iar Xenopol, în Ist. Rom. I și II pg. 174 zice că, *Berindey* era un Principe Litvan. In istorie este de asemenea cunoscut un *Berendey Knèjul* ca pretendent la tronul Moldovei, protivnic lui Ștefan cel mare și Petru Aron, pe la 1467. El însă ne-reușind la tron, cere ajutorul lui Matei Corvin Regele Ungarii, care îi făgăduește și în persoană intră cu armata sa în Moldova. La Baia însă, Ștefan Vodă îl zdrobi . . . și peri și Berindey în lupta aceasta . . . «Perit-au și Berindei, ce trăgea nădejde de domnie, iar Petru Aron Vodă au scăpat în țara «leșască» ne spune Cronica.

Dacă acestea vor fi începuturile familii, noi nu am putea asigura.

In documentele ce cunoaștem însă și care se ating numai de Muntenia, cele mai vechi persoane cu acest nume, ne apar către anul 1700. Au existat și mai nainte de data aceasta niște stăpânitori ai moșii *Berindeștii* și cunoaștem vre-o 3 generații în șir subt acest nume de boieri, dar dacă ei vor fi mòșii și autorii Berindeilor, de asemenea n'am putea-o confirma. Atragem numai luarea aminte asupra acestui fapt, rămâind ca cercetări noui să limpezească chestiunea.

Se poate ca Berindeii să-și tragă origina lor din sus zișii boieri dela Moldova, dar acest lucru nouĕ nu ne este cunoscut și tot ce putem afirma este aceia că, noi îi găsim ca fiind în ființă aci în Muntenia, după cum am arătat, la începutul veacului al XVIII-lea.

In sprijinul afirmărilor noastre, dăm loc actelor ce cunoaștem.

1696 Aprilie 16. (Arh. St. M-rea Glavaciog pach. 13 doc. 2) să dă poruncă domnească către 12 boieri hotarnici ca să aleagă moșia Tîmpenii. Printre acei boieri găsim și pe *Ioniță Căpitanul ot Berindei.*

La 6 Mai din acelaș an, numiții boieri hotarnici fac alegerea moșiei Tîmpenii ; cel de al treilea boier care iscălește cartea de hotărnicie este *Iane Căpitan Berindeiu.* Acesta este cel mai vechiu membru cunoscut de noi în mod documentat.

www.dacoromanica.ro

Mai apoi, la *1699 Mai 28* (Pg. 488 Rev. Ist. Arh. Rom. C. Aricescu, cheltuelile Vistieriei) ne apar ca boieri mazîli următorii: *sin Pătraşcu Berindei* i Radu Cerkez i Costandin Buzescu.

La *1715 Septembre 1.* (Arh. St. condica veche a M-rei Bistriţa) *Gherghe Paharnicu şi Tudor Căpitanul Berindei* erau ca boieri hotarnici la moşia Osica din judeţul Romanaţi.

La *1720,* Hurmuzachi doc. I. VI arată pe *Toader Berendei* printre boierii din Romanaţi (cl. II).

In *1732* găsim la Arh. St. condica M-rei Hurezi fila 571 pe *Radu Berindeiu,* pomenit în diata Vornicului Ilie Otetelişanu, care cumpărase dela el un petec de moşie.

La *1736 Iunie 10* (Acad. Rom. hotărnicia moşii Glodu sud Dolj) găsim pe *Tudor Căpitanu Berindei* care face hotărnicia moşii Glodu.

In *1751,* trăia *Costandin Berindei* care fu = cu Păunica fata Barbului Gănescu biv vel Pitar. *Ei avură fiu pe Barbu Berindei.* Zapisul din *1752 Aprilie 24* (vezi Vol. I pg. 163–4 din lucrarea de faţă) ne vorbeşte de *Pătraşcu Paharnicul Berendeiu* vechilul d-ei jupânesei Marii Bujorencii.

La *1754* se face hotărnicia moşii Colfeasca şi Crevenic, iar printre boierii hotarnici era şi *Costandin Berendei vel Postelnic.*

Faţă cu rezumatele ce preced, singurile izvoare care ne sunt cunoscute şi pe care le socotim ca demne de crezare, ele ne conduc la afirmarea că, boierii cari au purtat numele acesta, iau naştere în Oltenia, unde îi găsim pentru prima oară stabiliţi şi cu relaţii oficiale. Să-i urmărim însă şi mai departe.

1761 Mai 19. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 270/89 netr. doc. 6.) Zapisul *Irinei Monahia* care *pe mirenie s'a numit Ilinca fata Badei Berindeiu, ce au ţinut bărbat pe Costandin Merişanul* cu care au făcut şi 3 copii şi 2 au murit mai de mici, iar cel mai întâiu născut *al ei fiu anume Tudor* au trăit ani 29 şi din porunca lui D-zeu ş'au dat şi acesta obştească datorie, şi rămânând şi ea (*Ilinca*) în mare amărăciune şi jale şi cunoscând şi ea deşărtăciunea lumii aceştia că este ca o nimica, şi fiind şi în multă slăbiciune a bătrâneţelor, aşa bine a voit de a venit (*Ilinca*) la prea sfinţia sa părintele Mitropolitul ţărei Grigorie şi s'au rugat sfinţii sale de i-au dat blagoslovenie de au *luat* (*Ilinca*) *cinul călugăriei pentru spăşenia sufletului ei.*

De aceea orânduieşte ca, după petrecerea rămăşiţii vieţii sale, să i se îngroape oasele sale la sf. biserică ce este făcută de neamul ei pe moşia Merişanii sud Teleorman. Irina monahia avea frate pe Iene.

1763 Aprilie 25. (Pg. 378 Vol. I din l. de faţă) Despre *Costandin Paharnicul Berindei,* a să vedea detalii acolo.

1768. Document la Arh. St. în care se vorbeşte de *Jane Berindeiu* care dăruieşte Mitropoliei din Bucureşti o moşie, într'acest an.

1771 Martie 5. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 136 doc. 12).

De vreme ce întâmplarea cea viitoare ieste nevăzută şi îngerilor necunoscută şi de oameni neştiută, drept aceea şi eu *Irina monahia fiica Badi Berindei, ce am fost soţie răposatului Costandin Merişanu,* cunoscându-mi şi eu sfârşitul vieţei mele, şi până a fi cu minţile întregi, am trimis de-au venit părintele egumen Grigorie de la sfântul schit Dideştii şi am chemat şi pe duhovnicul meu popa Toma, iar al schitului şi după ce mi-am dat toată taina mea la duhovnic şi înaintea lui Dumnezeu, am pus de mi-au făcut şi această diată, cui ce am lăsat cu sufletul meu ca să stăpânească cu bună pace dupe moartea mea,

www.dacoromanica.ro

«Intâi, am lăsat mai nainte vreme în viața mea, jumătate partea mea de moșie din Merișani cu sfinta biserică, danie sfintei Mitropolii din București după cum și zapisul meu arată. Martie 5, 7279 (1771).

«Moșia Șmiorani partea mea câtă se va alege, am dat-o danie la sfântul schit Dideștii.

«Patru răzoare de vie, având în dealul Zănoagii, mai înainte vreme am fost vândut *frăține-meu Iane* două răzoare cu bani, iar acum la sfârșitul meu las *frăține-meu Iane*, de pomană un răzor, iar un răzor l'am lăsat popii Badii dela Zănoagă ca să ne pomenească.

«Moșia Drăgușanii am lăsat *frăține-meu Iane.*

«Moșia Dobrotești, am lăsat iar *frăține-meu Iane.*

«Moșia Cornățel am lăsat iar *frăține-meu Iane.*

«Moșia Motomean cât se va alege, am lăsat iar *frăține-meu Iane.*

«Moșia Tecucianca iar cât se va alege, am lăsat iar *frăține-meu Iane.*

«*Țiganii mei: Radul țiganul cu feciorii lui anume Gheorghe cu copii lui. Ion «brat Gheorghe cu copii lui. Velea brat lor. Băra cu copii lui. Oprea brat Băra cu «copii lui. Tudor cu copii lui. Miru Bălan.*

«Aceste moșii și acești țigani ce scrie mai sus le-am lăsat toate cu sufletul meu *frăține-meu Iane, nu numai că mi-au fost frate ci l'am și crescut de mititel, rămânând mic de țiță de mama noastră*, și m'au căutat la toată neputința mea și la boală până la sfârșitul vieții mele, ca să pomenească pe tot neamul nostru, după cum și mai înainte la toate pomenirile răposaților mi-au ajutat, și toată chieltuiala au dat, iar cine, ori din ce judecători va strica după cum am lăsat cu sufletul meu, să fie subt blestemul sfinților părinți dela Nicheia și am întărit cu iscălitura mea.

«*Eu Irina monahia am lăsat cu sufletul meu.*

Grigorie Egumenul Didiștean martor. Și am scris eu Popa Toma duhovnicul cu zisa maicăi și martor.

Această copie este scrisă din cuvânt în cuvânt după diata răposatei Irinii monahia și am iscălit-o pentru a se crede.

Dumitrache Fălcoianu Serdar, 1780 Iunie 18.

1776 Martie 23. (Arh. St. condica domnească No. 5 fila 3). Porunca lui Alexandru Ipsilanti Voevod . . . către boerii ce i-au cerut hotarnici la moșia Mălurenii, sud Argeș, Mateiu Găleșescu și Iane Brătianu, feciori și vechili ai mumelor lor Safta Brătianca și Anicuța Găleșasca de partea lor, anume Archimandritul egumenul Câmpulungeanu drept 6, biv *vel Șetrar Beridei drept 6*, așișderea și boierii ce sunt ceruți din partea preoților și toți moșnenii dela Mălureni, sud Argeș, anume biv vel Stolnic Costandin Văcărescu drept 6, *biv* vel Portar Grigorie Razu ispravnicul drept 6 care se fac peste tot 24, să urmeze la toate după cartea D-mele.

1779. (Arh. St. condica domnească No. 7 fila 335 verso.) Act din care extrag:

Dumitrache la 1779 Iulie 25 avea moșie, 1000 de stj. în Găurici
sud Teleorman.

Pătrașco Șetraru Berendei trăia la 1773 Iulie 25, iar la 1779 Iulie 16 era +.

1783. Ureche, în Ist. Rom. T. I pg. 254 vorbește de *Matei Postelnicul Berindeiu* că, la data aceasta era printre boierii epitropiei obștești, cu 30 taleri pe lună, în timpul lui Mavrogheni Vodă.

www.dacoromanica.ro

1783 Octombrie 13. (Acad. Rom. Mss. Episc. Ghenadie . . . . fila 53).

Prea Înălțate Doamne,

După jalba ce au dat Înălțimii Tale *Dimitrache sin Șetraru Pătrașco Berindei*, că luat fiind ficior de suflet de răposata mătușă-sa Salomia monahia Dobrosloveanca, și aflându-se nevârstnic, au fost *taică-său Șetraru Berindei* epitrop lui, pe toate după diata răposatei mătuși-si, și murind și taică-său, au fost dat sub epitropia unui cumnat jeluitorului, anume Nicolae Clucerul Grecianu, care îndată s'au și apucat de au rădicat o biserică pe moșia Dobroslovenii, precum mătușă-sa lăsase, la care și jeluitorul multă ajutorință au făcut

Și acum viindu-și în vârstă și căsătorindu-se, caută moșiile răposatei mătuși-si a le lua întru a sa stăpânire, ca unul ce au eșit de sub epitropie, și cumnatu-său, numitul mai sus, nu'l îngăduește a le mai stăpâni, zicând că le ar fi având cumpărate cu banii ce au dat în mâna tatălui jeluitorului cu zapis, în care zapis ar fi iscălit și jeluitorul, și cu alți deosebiți bani ce au dat la facerea acei biserici.

Ci fiindcă jeluitorul zice că, deși iaste și iscălit în zapisul de bani, știe că împrumutare a fost a tată-său, iar nu vânzare a moșiilor, și mai vârtos că din porunca tată-său au iscălit,—cere moșiile mătuși-si ca ale lui, și datoria să fie datorie, iarăș în bani a sĕ plăti, iar nu cu alte acareturi, — și pentru acea biserica ce va fi cheltuit peste cât au dat el, să arate socoteală atât de cheltuială cât și de venitul ce va fi luat după moșiile mătuși-si și altele, ca un epitrop ce au fost, iar nu stăpân.

După a căruia jalbă, orînduit fiind la noi, ni se poruncește să vedem de se poate teorisi această pricină făr de a nu fi și partea ceilaltă față, sau de nu, să înștiințăm Înălțimei Tale ca să orînduiască unde se va cădea. De vei ști M-Ta că de a se teorisi aici, lipsind cea laltă parte, nici cum nu se poate, fiind-că nu numai pârâtul lipsește ci și pârâșul și jalba ne-au adus'o d-lui Slugerul Ioan Brăiloiu. Iar spre lămurirea pricinii mai cu scurtare, ni se pare a fi cu cale, ca mai întâiu să fie luminată porunca M-Tale către boerii ispravnici ai județului în care se va fi aflând acele moșii ale mătușii jăluitorului cu biserica, și față fiind și Nicolae Grecianu împreună cu jăluitorul, să se cerceteze atât de cheltuiala ce va fi mers la facerea acei biserici d'început până în sfârșit, cât și de venitu ce va fi luat după moșii vii și altele, după arătarea isprăvniceilor și a împrejurașilor, cum și cheltuiala ce zice jeluitorul că au dat dela sine la facerea bisericii, prețuindu-se și moșiile, ca să se vază de ce preț iaste. Și așa, de toate lămurindu-se anume socoteala, să se adevereze și de boierii ispravnici ca, ori când vor fi ieșiți la vre'o judecată, să se știe cele mai cu temeiu la care pot găsi pricină de a se zăticni judecata (însă când acolo nu se vor putea învoi). Noi âșa găsim cu cale, înștiințăm Înălțimei Tale, iar hotărârea cea desăvârșit rămâne la M-Ta, și anii M-Tale dela Domnul D-zeu rugăm să fie mulți și norociți.

Grigorie al Ungro-Vlahiei.

1783 Octombre 17. Despre *Costandin Berindei* a se vedea actul deja publicat la pg. 47 Vol. II din lucrarea de față.

1783 Costandin Berindei este Paharnic (condica moșii Baloteștii in coll. mea).

1785 Iulie 14. Despre *Matei Postelnicul Berindei*, a se vedea actul deja publicat în Vol. I pg. 233 din lucrarea de față.

1786 Octombre 25. (Arh. St. condica veliților boieri No. 9 caiet 7 fila 36.) *Costandin Berendeiu* avea la data aceasta nepoată pe Ilinca Răteasca. El era = cu Stanca Lăzureanca..

1793. La data aceasta trăia *Costandin Paharnicul Berindei.*

www.dacoromanica.ro

1800 Martie 6. (Arh. St. condica domnească No. 42 fila 265.) Act pentru moşia Dobroslovenii cu Grămăticii i via, din judeţul Romanaţi.

Nicolae. 1800. De la Caracal sud Romanaţi.

. . . . . (fată) = Nicolae Grecianu treti Vistier. 1777. In urmă Clucer de Arie. Era + la 1800. El era dela Caracal sud Romanaţi.

Dumitrache era nevîrsnic la 1777. 1800. Inainte de 1777 a fost făcut fiu de suflet de Stanca Dobrosloveanca adică la anul 1772, în locul fiului ei Neculae ce murise. Stanca avea unchiu pe Şetrarul Pătraşco Berindeiu.

Pătraşco Berindei Şetrar la 1777. Cu diată din 1778 Aprilie 22.

1802 Mai 2. (Arh. St. condica domnească No. 45 fila 104.) Act pentru ţigani.

Mihail Călinescu 7258 (749) Octombre 16 a avut cironom pe *Dumitraşcu sin Pătraşcu Berindei.*

Pătraşco Călinescu avea cumnat pe *Pătraşco Berindei.*

Luca vtori Vistier. 7202 (1694) August 10 şi 7216 (1708) Iulie 24. Câtă-va vreme a fost cu seama văcăritului la sud Vâlcea.

1818 Iunie 21. (Arh. St. condica veliţilor boieri No. 9 fila 70 caiet 8.) Act în care găsim că la data aceasta era *Costandin Berendeiu boierinaş bătrîn trecut peste 70 de ani.*

1834 Iulie 17. (Acad. Rom. hotărnicii.) Se dă hotărîrea Inaltului divan ca *Barbu Berindei fiul lui Costandin Berindei,* să stăpânească în hotarul Contea, 185 stj. *zestre a mamei sale Păunica fata lui Barbu Gănescu (1751) biv vel Pitar.*

1838 Ianuarie 22. (Arh. St. dosar Judec. noui, condica cu hotărîre a Trib. Romanaţi No. 5070 (roşu) din 1837, fila 5.) Hotărârea Tribunalului Romanaţi dată în pricina d-ei Paharnicesei Safta Obedeanca, căreia de la *răposatul ei soţ Medelnicerul Costandin Berindei* i-au rămas 6 copii : 3 fete şi 3 băeţi, din cari unul anume *Iancul* au murit la un an după tată-său, şi pe cari d-ei i-au chivernisit cu bună iconomie din venitul casii, în care fără osebire au intrat şi venitul zestrii d-ei, îndeplinind pe lângă aceasta şi legiuitele pomeniri nu numai ale mai sus pomeniţilor răposaţi, dar încă şi ale *socrului său Pitarul Dumitrache Berindei,* care a fost murit cu puţin mai înainte de soţul d-ei şi că, acum de curînd căsătorindu-se după al doilea bărbat, d-lui Paharnicu Petrache Obedeanul, cunoaşte de cuviinţă a se pune

www.dacoromanica.ro

venitul nevîrsnicilor şi celelalte rĕmasuri părinteşti supt pravilnică epitropie. Ea a cerut ca epitrop pe Maiorul Haralambie ruda despre muma copiilor, dar acesta a refuzat să primească cu cuvînt că nu'l iartă alte trebuinţe. Ast-fel Tribunalul au admis un singur epitrop, pe Thoma Vasiliu din Caracal. După acest act putem forma următoarea schiţă genealogică.

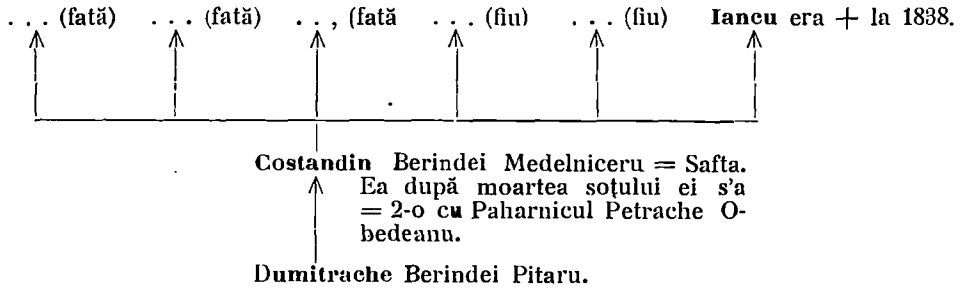

1865 Septembre 24. Foaie de zestre a d-ei *Maria Berendei*, dată *ficei sale Alexandrina* ce se căsătoreşte cu Căpitanu Radu Mihai, dându-i jumătate din moşia Pădureţu jud. Argeş.

La 1865 Noembrie 15. Foaie de zestre a d-ei *Maria Berendeiu*, dată *ficei sale Maria* ce se căsătoreşte cu G. Mărculescu, dându-i jumătate din moşia Pădureţu.

1875 Aprilie 5. (Pg. 79 Vol. I din lucrarea de faţă.) Act din care extragem :

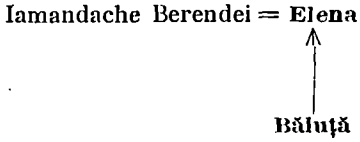

Anton sin Ioan Berindei, fu = cu Maria sin Costandin Brăiloiu fost Ministru.

Dimitrie Berindei fu=cu Anica sin Barbu Slătineanu (extras din arborul familii Slătinenii).

Maria Berindei fu = cu Niculae sin Othon Şuţu (idem al familii Suţu).

Atît cunoaştem noi despre neamul acesta, pe baza documentelor ce ne-au căzut în mână.

In ce priveşte pe Berindeii actuali şi care au legătură în mod necontestat cu cei documentaţi, putem rezuma filiaţia lor, în felul cum arătăm în arborul genealogic ce am întocmit şi pe care îl reprezintăm în planşa de la pag. 441.

BERINDEŞTII

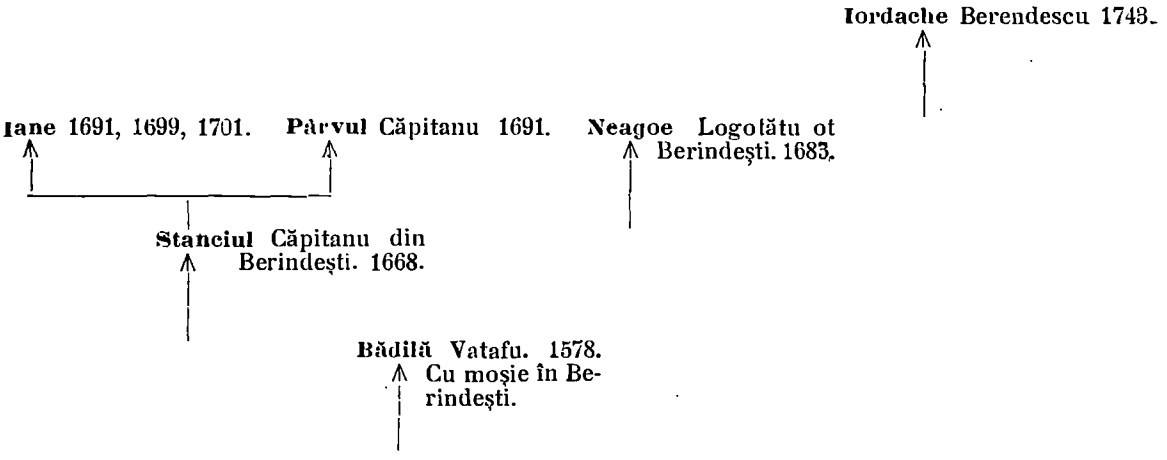

www.dacoromanica.ro

Genealogiile documentate
ale familiilor boiereşti de Ştefan D. Grecianu.

Anexă la pg. 440 Vol. II

BERINDEII

Dumitru n. din Laptew.

Ana—Maria n. din Laptew.

Ioan n. din Zăneasca.

Alexandru n. din Zăneasca.

Emil.

Ioan.

Matei.

Ana.

Maria.

Ioan, Arhitect. =1⁰ . . . sin Zănescu. =2⁰ . . . sin Laptew.

Ana = Florescu.

Maria = Niculae sin Othon Şuţu.

Grigore = Ioana Costinescu.

Ioan = Florica Cost'nescu.

Costandin = Elena Pherekyde.

Niculae.

Irina = 1⁰ Louis Blanc = 2⁰ I. Procopiu.

Georgeta.

Marioara.

Dumitru = Anica sin Barbu Slătineanu.

Anton Generalu = Maria sin Costandin Ministru Brăiloiu.

Elena.

Maria = General Logadi.

Alexandrina 1865. = Radu Mihai.

Maria 1865 =G. Mărculescu.

. . . fată

. . . fată

. . . fată

. . . fiu

. . . fiu

Ianeu era †. la 1838

Iamandache Berindei 1875. = Elena sin Băluţă Băicoianu.

Ion = . . . sin Isvoranu.

Mihăiţă.

Costandin Medelniceru Berindei 1838. Era † la data aceasta. El fusese = Safta. Ea = 2⁰ cu Paharnicu Petrache Obedeanu.

Matei Postelnicul Berindei. 1783. 1785.

. . . . = Niculae Grecianu treti Vistier, Clucer de Arie, dela Caracal. 1783. 1800.

Dumitrache (Dumitraşcu) 1779. 1783. 1800. Nevârsnic la 1777. Pitar.

Costandin Paharnicu Berindei. 1783. 1786. 1793. El = Stanca Lăzureanca. El la 1818 era bătrîn, trecut de peste 70 de ani.

Ilene (Ilane) 1761. 1768. 1771.

Ilinca (Irina monahia) = Costandin Merişanul. 1761. 1771.

Badea Berindei.

Barbu Berindei. 1834.

Păstraşcu Paharnicul Berindei. 1752. biv vel Şetrar 1776, 1778 face diata, la 1779 era †.

Stanca (Salomia monahia) = Dobrosloveanu. 1783.

Costandin vel Postelnic Berindei. 1754. Paharnic la 1763. = Păunica sin Barbu biv vel Pitar Gănescu. 1751.

Gherghe Paharnicu Berindei. 1715.

Tudor (Toader) Căpitanu Berindei 1715. 1720. 1736.

Radu Berindeiu. 1732.

Ioniţă (Ilane) Căpitanul ot Berindei. 1696.

. . . . boier mazîl, 1699.

Păstraşcu Berindei.

www.dacoromanica.ro

Documente.

1578 August 8. (Aricescu, Indice br. II pg. 13.) Hrisov prin care se întărește lui *Bădilă Vatafu și fiilor lui*, stăpânire pe moșia Berindeștii.

1668 Februarie 26. (Ibidem, br. I pg. 49; vezi și Acad. Rom. doc. 195/XXXIII) Cartea Radului Leon Vodă către *Stanciu Căpitanu din Berindești*, pentru moșie în Sălătruc.

1683 Aprilie 26. (Copie în coll. mea de acte.) Poruncă domnească dată boierilor Grădișteni . . . ca să le fie lor muntele Piatra Domireștilor . . . etc. pentru care munți au avut pîră în zilele lui Matei Vodă . . . când le-au dat 2 boieri la mijlocul lor, pe *Neagoe Logofătu ot Berindești* . . . și au adeverit ei cu sufletele lor . . . .

1691 Decembre 10. (Arh. St. Episc. Argeș pach. 15 doc. 21.) Act din care extragem :

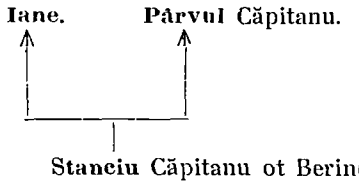

1699 Iunie 10 (Pg. 312 313 Vol. I din l. de față.) A se vedea acolo despre *Iani Berindescul*, luat ca boier hotarnic, împreună cu alții, pentru alegerea moșii dela Cârstienești ot sud Argeș.

1701 Iunie 3. (Ibidem pg. 347.) A se vedea despre *Iane Berindescul* tot acolo, luat ca boier împreună cu alții, pentru pricina unor rumâni.

1743 Ianuarie 21. (Aricescu, Indice br. I pg. 61.) Carte către egumenul mânăstirei Argeș și alți boieri, pentru a alege moșia lui *Iordache Berendescu*.

BERISLĂVEȘTII[1])

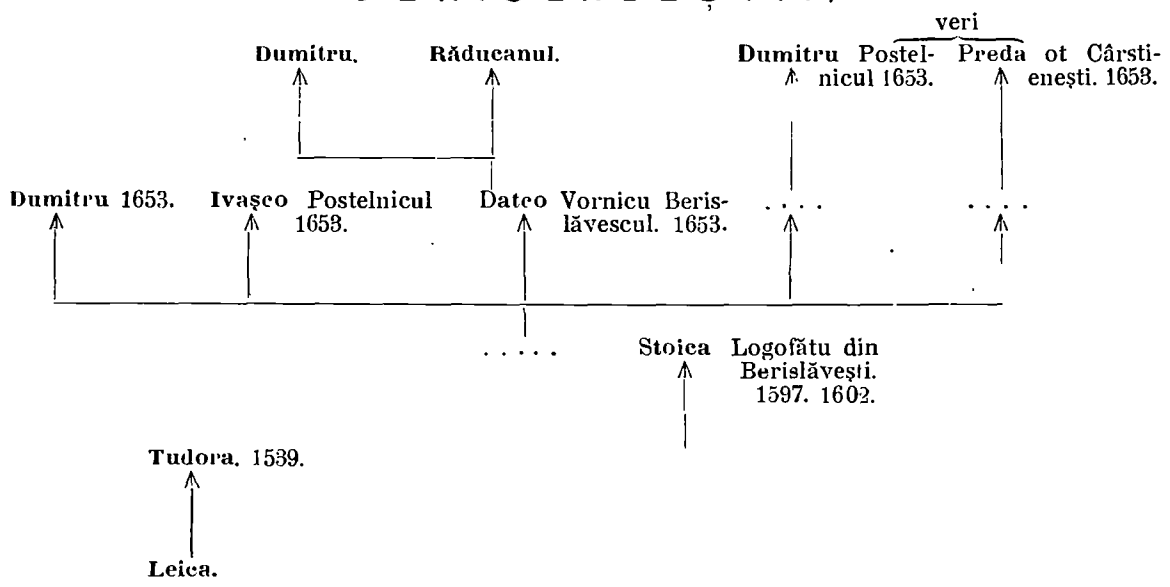

1) Rezultă din documente că, ei sunt rude de aproape cu Cârstienești. A se vedea documentele la acest nume.

www.dacoromanica.ro

1539 Noembre 20. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 132 doc. 1.) Hrisov dat către *Leica și fiică-sa Tudora*, pentru moșie în *Berislăvești.*

1597 Ianuarie 18. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 132 doc. 2.) Hrisov dat către *Stoica Logofătul*, pentru moșia *Berislăveștii*, partea lui Crăciun și a fratelui său Mănăilă și partea lui Stan.

La *1602* trăia *Stoica Logofătul din Berislăvești.*

BERIVOEȘTII.

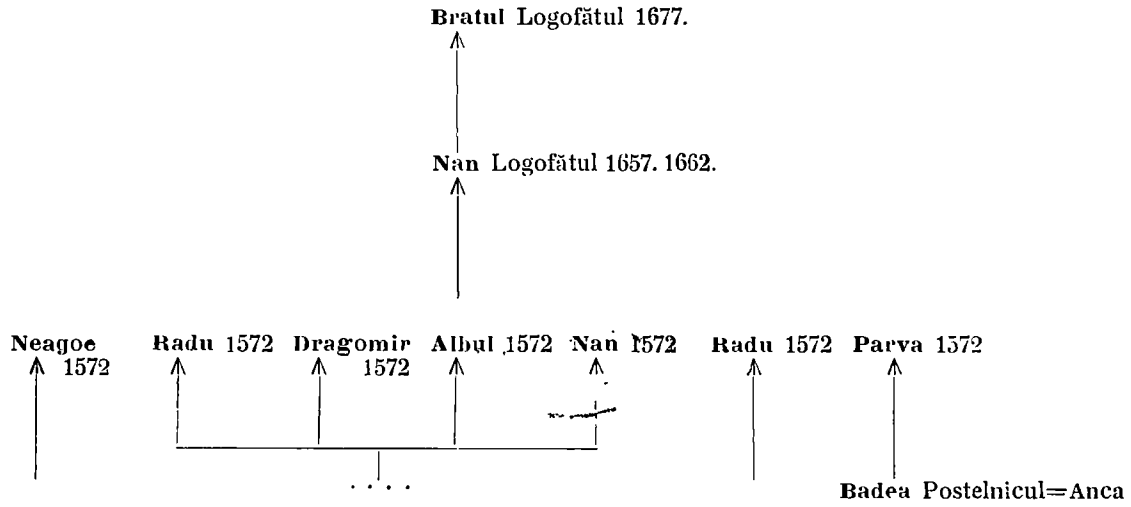

1572 Ianuarie 19. (Acad. Rom. doc. 18/XXX.) Hrisov către *Radul și frații lui: Dragomir, Albul și Nan*, ca să ție moșie în Berivoești, cât au cumpărat dela Vlaicul Logofătul sin Mihnei Pârcălabul, drept 7700 de aspri, la care vânzare au fost martori: *ot Berivoești Neagoe*, ot Cotești Vlaicul, ot Neagomirești Neagoe, ot Albești Oancea, ot Brătiani Badea, Radul, ot Golești Stanciul, ot Vlădeni Ion.

1572 Ianuarie 22. (Acad. Rom. doc. 19/XXX.) Hrisov către *Radul* și către *Radul și frații săi: Dragomir, Albul și Nan*, ca să ție moșie în Berivoești, partea jupânesei Pârva fata Badei Postelnicul, ce au fost de zetre a maicei sale Anca, dela care au cumpărat-o drept 5500 de aspri.

1572 Septembrie 25. (Arh. St. M-rea Câmpu-Lung pach. 34 doc. 1.) *Neagoe ot Berivoești*, împreună cu alți boieri, au fost față la o înfrățire pentru satul Bircii.

1657 (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 277/96 netr. doc. 1.) *Nan Logofătul ot Berivoești* este martor la un zapis.

1662 Martie 10. (Orig. rom. hârtie, în proprietatea d-lui Gr. N. Balotă, Buc. 1903.) *Nan Logofătul ot Berivoești* împreună cu alți 11 boieri hotărnicesc satul Lereștii.

1662 August 16. (Pg. 423 Vol. I din I. de față. *(Nan Logofătul ot Berivoești* este martor la un zapis.

1677 Iulie 23. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 346/165 netr. doc. 73.) *Bratul Logofătul sin Nan Logofătul ot Berivoești* este martor la un zapis pentru vânzare de țigani . . . .

www.dacoromanica.ro

BEȘTELEII.

Mihai Comisul
1761.

Despre familia aceasta nu posed decât o singură notiță găsită la Acad. Rom. condica mânăstirei Arnota, în care se vorbește despre *Mihai Comisul Beștelei* care trăia în zilele lui Scarlat Ghica Vodă, pe la anul 1761.

Știu și eu că actualmente sunt mai multe persoane care poartă acest nume și probabil că ele se trag din vechii boieri cu acest nume. Nu mi-a fost dat să întâlnesc prin documentele ce am consultat, mai multe știri privitoare la această familie.

Cu numele acesta de boieri încheiem volumul al II-lea al genealogiilor documentate ale familiilor boierești; vom intra în volumul al III-lea începând cu *Bibeștii*.

Vom da mai departe și indicele alfabetic care se raportă la numele de boieri cuprinse în volumul II.

www.dacoromanica.ro

TABLA DE MATERII

	Pag.
Introducere	1
Bărbăteştii	2—169
Bărbuleştii	170—171
Bărcăneştii	171—241
Baroţii-Baronţii	242.
Bârseştii	243—250
Bârza-Bârzanu-Bârzeşti (ot)	251
Basarabii	252—404
Dăneştii	259 343
Drăculeştii	343—404
Bascov-Bâscoveanu-Bâţicovenii	404—405
Bătestii	405—406
Beldimanii	406 408
Belu	409—411
Bengeştii	412—432
Berileştii	432 435
Berindeii	435—440
Berindeştii	440 441
Berislăveştii	441 442
Berivoeştii	442.
Beşteleii	443.

www.dacoromanica.ro

Diferite clişee intercalate în text

		Pag.
Iscălitura lui	Nan ot Bărbăteşti	7
»	» Mihai Bărbătescu vel Şetrar	157
»	» » » biv vel Comis	158
»	» » » » » Paharnic	159
»	» » » » » Medelnicer	159
»	» » » » » Stolnic	160
»	» Mihai Bărbătescu	166
»	» Manda Bărbăteasca	166
»	» » »	167
»	» Iordache Bărbătescu	169
»	» Niculae Basarab Brâncoveanu Vistier	235
»	» Elena (Muruz)	»
»	» . . . . . biv vel Clucer	»
»	» (indescifrabil) Vornic	»
»	» Andonie Baronţi	242
Trei »	» Radu Şerban Vodă	288
»	» Costandin vel Postelnic (probabil Cantacuzino)	293
Două »	» Costandin Şerban Vodă (Cârnu)	295
Patru »	» Matei Vodă Basarab	330
»	» Radu (Mihnii) Vodă	360
Două »	» Alexandru (Coconul) Vodă	367
»	» Vlad Vodă (cel înecat)	376
Două »	» Mihai Vodă (cel viteaz)	392
»	» Niculae Vodă (Pătraşcu)	393
»	» Radu Bengescu biv vel Stolnic	427
»	» Ştefu1 Postelnicul ot Berileşti	434

www.dacoromanica.ro

Planșe intercalate în volum

Arborul genealogic al familiei *Bărbăteștii* anexă la pg. 169
» » » » *Bârsești* » » » 250
» » al unei ramure din *Basarabi* » » » 284
» » » » » » » » » » 335
» » » » » » » » » » 343
» » » *Basarabilor* » » 404
» » familiei *Bengeștii* » » 432
» » » *Berindeii* » » 440

Semne convenționale.

= pentru a exprima cuvântul «căsătorit»
+ » » » » «mort»
⊡ » » » » «îngropat»
stj. » » » » «stânjeni»

www.dacoromanica.ro

INDICE ALFABETIC

al numelor de familii şi al boierilor pe cari îi întâlnim în volumul de faţă

Afendulea, biv vel Căpitan za Margine, pg. 162.
Albeşti, ot, Oancea. pg. 442.
Alexeanu, Alexandru vel Logofăt, pg. 19.
» Alexandru Postelnic sin Ghiorma Banul, pg. 156.
» Ghiorma vel Ban, pg. 329.
» Ştefan Medelniceru, pg. 228.
Alimăneşti, dela, Neagoe, pg. 312.
Andronachi, Pană vel Vornic za Târgovişte, pg. 226.
Aninoasa, din, Tudoran Pitaru, pg. 393.
Arsache, Doctoru, pg. 162.
Asan, biv vel Serdar, pg. 38.
» Căpitanu, pg. 37.
» Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Pitar, pg. 151.
» Costandin Postelnicul sin Hasan biv vel Sluger, pg. 152.
» Tănase (?) biv vel Serdar, pg. 146.
Aslan, biv vel Vornic. El are fiu pe Petre = Elina sin Preda Slugeru ot Greci, pg. 325, 326 n., 340, 341.
» Petre Cluceru, Vistieru, ginerile lui Preda Slugeru Floricoiu (ot Greci), pg. 395, 398.
Băbeanu, Panait vel Căpitan za lefegii, Sluger, pg. 92, 129.
Bicleş, din, Barbul Pârcălabul, pg. 224.
Băicoianu, Elena sin Băluţă, pg. 440.
Băjescu, Mareş vel Ban, pg. 419.
» Pantazi Serdaru, pg. 161.
Bălăceanu, Badea Comisu, pg. 296.
» Barbu Cluceru, pg. 145, 151.
» boieri, pg. 163.
» Catrina, pg. 146, 151.
» Costache vel Logofăt, pg. 118.
» Costandin, pg. 146.
Bălăceanu, Costandin Şetraru, pg. 152.
» » biv vel Logofăt, pg. 428, 430.
» » Stolnici, pg. 431.
» Drăghici biv vel Pitar, vel Căpitan za Dorobanţi, pg. 31, 145, 146, 150, 151, 152—4.
» Hrizan Postelnicu frate cu Pătraşco Logofăt za Vistierie, pg. 151.
» Matei Căpitanu, Ceauş za Aprozi, Vataf, pg. 149—153.
» Pătraşco Logofăt za Vistierie frate cu Hrizan Postelnicul, pg. 151.
» Pătraşco Postelnicul, pg. 157
» Pătraşco vel Cupar, pg. 16, 17, 19, 150.
» Sultana Logofeteasa, pg. 429, 430.
» Zoiţa, pg. 411.
Balasachi, Alexandru Musiliun, pg. 426.
Bălcescu, Elena = Ştefanache Belu vel Vistier, pg. 409, 411.
Băleni, boieri, pg. 348, 423.
Băleanu, Anca sin Gherghe Banu; şi soţul ei, pg. 421, 422.
» Eliza (Lica) sin Emanoil, pg. 239.
» Gherghe Cluceru (ot Băleni), pg. 14.
» Gherghe Banu, pg. 299.
» Gligoraşco Postelnicul, pg. 300.
» Grigore vel Logofăt, pg. 49.
» Ivaşco Cluceru, pg. 249.
» Ivaşco vel Vornic, pg. 212, 218, 322, 332, 384, 386, (nepot bătrânului Ivaşco vel Vorniç Golescu).

www.dacoromanica.ro

Bălănu, Ion (Ioan) vel Portar sin Grigore. El=Maria sin Diicu Bengescu, pg. 423 n. 1, 425.
» Ioniță sin Ioan, pg. 432.
» Voica Doamna, pg. 384, 386.
» Mihai și fiul său Stan, pg. 264.
» Patru Ceaușu, pg. 434.
» Udrea biv vel Armaș, pg. 398.
Balomirești, din, Radu Postelnicul = Anca, pg. 320.
Bals, Eliza sin Lupu. Ea=Dimitrie (Matache) sin G. (Iordache) Beldiman, pg, 406—7.
Băneștі, ot, Leca Vornicul, pg. 13.
» » Marco și urmașii lui, pg. 377.
Bărbătescu, Mihai, pg. 232.
Bărbulești, ot, Pătru Iuzbașa, pg. 221.
» » Ioana sora lui Ștefan Logofătu, pg. 404, 405.
Bărcănescu, Dan sin Mitică, pg. 171, 174 n. 1, 230.
Bărcăneasca, Logofeteasa, pg. 138.
Baronți, Andonie, pg. 163, 164.
Bârsești, din, Vlad Comisul. El=Chera, pg. 281.
Basarab, Barbu Banul Craiovescu, pg. 249.
» Bădica Comisul, pg. 305.
» Cârstina Jupaniță, înzestrată de Radu Vodă, pg. 275.
» Doamna Elina, pg. 213.
» Doamna Luxandra (Roxandra) a lui Basarab Vodă, pg. 178, 182, 184, 188, 189.
» Doamna Maria mama lui Radu Șerban Vodă; Radu Șerban Vodă avu cocon pe Basarab Vodă, pg. 245.
» Doamna Neaga, pg. 213.
» Maria sora lui Pătrașco Vodă cel bun, pag. 174, 180, 181, 183, 186.
» Matei Paharnicul din Brâncoveni, pg. 246.
» Pârvulești, pg. 176.
» Stănișor din Bărcănești, pg. 176.
Batea, dela, Oancea, pg. 371.
Bătești, ot, Voicilă, pg. 204.
Baticoveanu, din, Marcu Logotătu sin Antonie, pg. 170.
Belcineni, vezi familia Bengeștii, pg. 412 etc.
Bengescu, Benga Spătarul, pg. 273, 284.
» Jupan Stanciu=Anca fiică de Basarab, pg. 265, 284.
Bengescu, Stanciu Benga, pg. 306.
» Vintilă Postelnicul sin Stanciul Bengăi. El = Caplea, pg. 274, 284.
» (?) Ioachim sin Hamza biv vel Vornic, pg. 399.
Bezdina, ot, Velica, pg. 419.
Bârcești, din, Maria tata Calei, nepoata lui Dragomir. Maria avea feciori pe Voicu și Neaga. Calea era soră lui Lăudat, Tatul, Voicu și Ivașco feciorii lui Radu Paharnicu. Maria avea frate pe Gherghina. Drosul și Radul Postelnicii erau feciorii lui Radu Postelnicul brat Dragomir Postelnicul, feciorii Pașadii, pg. 244, 245.
Berindei, Arhitectu, pg, 164.
» Costandin, pg. 47.
Bibescu, Barbu sin Dimitrie Logofătu, pg. 429.
» Dumitru biv vel Logofăt, pg. 428.
» Safta sin Dimitrie Logofătu, pg. 429.
Bilcirescu, Radu Stolnicu=Maria sora lui Costandin Bârsescu, pg. 250.
Boari, din, Radul Logofătul, pg. 209.
Boerescu, Ioniță Medelnicerul, pg. 119, 122, 144.
Bogați, ot, Coman Clucerul, pg. 24.
Bogdănel, din, Hrizea vel Spătar sin Dumitrașco, pg. 418.
Boldescu, Gheorghe Cluceru, pg. 162 — 164, 167, 242.
» Gheorghe biv vel Sluger, pg. 132.
» Marghioala Slugereasa, pg. 132.
Borus, din, Ionașco Comisul, pg. 215.
Boteanu, Ivan al doilea Postelnic fiul lui Nedelco Clucerul, pg. 219.
Brădescu, Barbu Stolnicu, pg. 419.
» Barbu Paharnicu și fratele lui, Mihai Cluceru, pg. 326 n., 340.
Brăiloiu, Barbu vtori Spătar sin Cornea vel Agă, pg. 420.
» Cornea Cluceru (Corniță), pg. 236.
» Cornea vel Ban, pg. 28, 29, 31, 128, 150, 151. 421.
» C. Cluceru, pg. 423.
» Costandin Cluceru frate cu Dumitrache Cluceru, pg. 428.

www.dacoromanica.ro

Brăiloiu, Dinu (Costandin, Dincă) Cluceru, pg. 59, 84, 91, 92, 93, 94, 96, 98, 127, 128, 129, 130, 148.
» Dumitraşco, pg. 128, 129.
» Iordache, pg. 92, 128—130.
» Ioan Slugeru, pg. 438.
» Maria sin Costandin Ministru, pg. 440.
» Sanda=Costandin Bărbătescu, pg. 128—130.
» Stanca sin Dositheu monahu vnuc Cornea vel Ban, pg. 424 n.
» Toma, pg. 128—130.
Brâncoveanu, Costandin vel Comis, pg. 33, 158.
» Costandin vel Logofăt, pg. 228, 233.
» David Postelnicul, Spătaru şi urmaşii lui, pg. 279, 284, 309, 310, 312, (jos), 313—315, 317, 319—324, 326 n. 336—340.
» Manolache vel Logofăt, vel Vornic, Vel Ban, pg. 45, 120, 146, 235, 236.
» Marica Doamna, pg. 30.
» Niculae Vistieru, pg. 49.
» Preda vel Comis, pg. 14.
» Preda vel Spătar, Vornicul, pg. 11, 12, 295, 324, 327—329, 332, 337—340, 418.
» Preda sin David Postelnicul, pg. 247.
Brătăşanu, Ghinea Vistieru, pg. 342.
Brăneşti, ot, Berivoe, pg. 13.
» » Drăghici, pg. 322 n.
» » Milea Portarul, pg. 13.
Brătiani, ot, Badea, pg. 442.
Brătianu, Iane sin Safta, pg. 437.
Brătileşti, din, Elina sin Frusina. Elina are fii pe Dumitru şi Neacşa, pg. 216.
» » Stoica, pg. 215.
Bratovoeşti, din, Slavna; ea avu fiică pe Stanca. Barbul e fiul Stancăi, pg. 275, 281.
Brezoianu, Ioniţă Cluceru, pg. 165.
» Pătraşco vel Postelnic, pg. 23.
» » » Serdar, pg. 146.
Broşteanu, Radu, pg. 213.
Buciumeni, din, Cârstea Logofătu, pg. 291, 433.
» » Badea Comisul, pg. 174.
Bucov, ot, Maria sin Staico Postelnicul. Ea = Mavrodin Paharnicul. Maria avu fiică pe Elina= Ianiu Spătaru, pg. 155, 291, 293, 328.
» » Nedelco Comisul, pg. 214, 215.
Bucşănescu, State Cluceru, pg. 250.
Bucşanu, Avram Postelnicul sin Borcea Logofătul, din Bucşani. El are fiu vitrig pe Calotă vel Ban, pg. 314, 317, 318 şi n. 1, 337.
» Gavrilă, pg. 47.
» Micu Comisul, pg. 244.
» Preda Logofătu, pg. 224.
» » Căpitanul sin Vintilă Banu, pg. 156.
» Pătraşco Pârcălabul, pg. 434.
» Stanca sin Tatul Logofătul, pg. 314.
» Udrişte Pitaru, pg. 321.
Bucşani, Preda Comisu (ot,) pg. 14.
» Voico, din, (vezi şi filiaţia lui) pg. 358.
Bueşti, ot, Mihai Paharnicul sin Negrilă Logofătul, pg. 6, 327.
Buicescu, Diicu vel Spătar, pg. 328, 329, 424.
Bujoreanu, Costandin văr cu Murgeştii, pg. 248.
» Costandin sin Dima Căpitanul, văr cu Tudor sin Maria fata Paharnicului TudorVlădeanu, pg. 248.
» Gligore Căminaru = Maria sin Costache Stolnicu Lupoianu, pg. 431.
» Maria, pg. 436.
» Şerban vel Vistier, pg. 23, 24, 224.
Buzescu, Costandin, pg. 436.
» Mara sin Preda vel Ban. Ea=cu Teodosie Spătaru ot Clăteşti, pg. 340.
» Preda, pg. 290, 386.
» Radu Cluceru, pg. 295.
» Radu vel Clucer, Preda vel Postelnic, Stroe vel Stolnic, pg. 361.
» Radu Banu=Elina, pg. 247, 434.
» Radu vel Armaş (din Cepturoaia), pg. 286.
Buzoianu, Drăgan şi fii lui, etc. pg. 247.
Călcesti, din, Dragomir Logofătu, pg. 335.

www.dacoromanica.ro

Calceşti, din, Ilinca sin Dragomir Logofătu, pg. 300.
» » Oancea Logofătu sin Stanciu Logofătu, pg. 300.
» » Negoiţă ginerile lui Ivan Pitaru. Negoiţă=cu Ancuţa; ei au feciori pe Matei şi Pavlache, pg. 300.
Caliarhis, Costachis, pg. 228.
Călinescu, Mihail sin Pătraşco vnuc Luca vtori Vistier, pg. 439.
Cămărăşescu, pg. 235.
Câmpina, din, Palaloga Logofătu. = Elina, pg. 207.
Câmpineanu, Ioan Ministru sin Ioan. El= Irina sin Ştefan Belu, pg. 409, 410.
» Pantazi, pg. 234.
» Scarlat Stolnicul, pg. 234.
» » vel Logofăt de ţara de sus, pg. 140.
Câmpulungeanu, Mareş Logofatul Gheorghiuvici, pg. 156.
Cămşor, ot, Alba Jupâneasa lui Radu Logofătul (ot). Radu Logofătul avu frate pe Necula; Necula avu fecior pe Moş. Radu Logofătul avu fecior pe Necula, pg. 296.
Cândescu, Costandin Logofătu sin Şerban Paharnicul şi Şetrar, pg. 164.
» Costandin vel Logofăt, pg. 169.
» Ioan biv vel Paharnic = Maria, pg. 234.
» Mihalcea biv vel Stolnic, pg. 398.
» » vel Pitar, vel Serd. pg. 299, 300.
» Moise Spătaru sin Mihalcea Vornicul din Pătârlage, pg. 222.
» Neagul şi Muşat (din Cândeşti), pg. 209.
» Negoiţă Cluceru sin Mihalcea Vornicul din Pătârlage, pg. 223.
» Radu Mihalcea vel Comis, pg. 11, 12, 296.
Canela, Gligoraşcu Logofătu, pg. 79.
Cantacuzino, Costandin vel Paharnic, pg. 160.
» Costandin vel Postlenic=Elina. Ei au fii pe: Drăghici Spătaru, Şerban Postelnicul, Costandin, Mihai, Matei şi Iordache, pg. 8—12, 14, 218, 280 n. 1, 290, 292—294, 297, 298, 301, 329, 332-334, 336, 398.
Cantacuzino, Costandin (Dinu) Măgureanu, pg. 137.
» Drăghici, pg. 296.
» Iane biv vel Ban. Mihai Vodă cel Viteaz s'a făcut neam cu el, pg. 314, 315.
» Iordache, pg. 132.
» Iordache biv Polcovnic za Tîrgovişte, pg. 137.
» Iordache biv vel Serdar, pg. 160.
» Maria Paharniceasa, frate cu Niculae Spătaru, pg. 165, 166.
» Maria Hătmăneasa, pg. 429, 430.
» Matei, pg. 163, 164, 242.
» Matei biv vel Serdar, pg. 226.
» Mihai vel Comis, pg. 23, 24.
» Mihai Ghinărarul, pg. 137.
» Niculae Spătaru; avea soră pe Maria Paharniceasa, pg. 165, 166.
» Păuna Doamna, pg. 33, 34, 152.
» Pârvu biv vel Serdar, pg. 226.
» Radu vel Spătar, pg. 23.
» Safta sin Pârvu biv vel Stolnic, pg. 35, 37, 44, 108, 136, 137, 138, 153, 160, 164.
« Şerban vel Comis, pg. 226, 405.
» Teodora (Teofana monahia)
» soră lui Iane Banul sin Şaitanoglu, pg. 380, 386, 388. 389.
» Toma Spătaru, pg. 136.
» Toma biv vel Şetrar, pg. 426.
» Zoiţa, pg. 160.
» Zoiţa sin Toma Şetraru, pg. 165.
Caplescu, Ecaterina, pg. 163.
» Vasilache biv Căpitan, pg. 38.
Capreni, Pană Cămăraşul, ot, pg. 329, 397.
Caracal, ot, vezi la Basarabi.
Caragea, Costache Beizadea=Radu sin Moruzi Banul, pg. 229, 230.
» Elenca sin Gheorghe, pg. 238, 239.
Caribolu, Grigorie Polcovnicu, pg. 411. El=Anica sin Costandin Dudescu biv vel Logofăt.

www.dacoromanica.ro

Carida (?), Gherghe Vistierul, pg. 329.
Cărpenișanu, Iordache, pag. 165.
» Luca vtori Pitar, pg. 249.
Cârlige, ot, Gligore Vatafu, pg. 223.
Catargiu, Costandin biv vel Serdar Ispravnicul Dâmboviții, pg. 159.
» Dumitrache Cluceru, pg. 108.
» Ianache Banul, pg. 398.
» Iorgu sin Costin, pg. 239 } frați
» Olga » » » 239 }
» 163.
Cătun [1]), *ot*, Ionașco Postelnicul=Preda ; ei au fiică = cu Ianache Iuzbașa Berilescu, pg. 432, 433.
Cazoti, Matei Grămăticu=Maria fosta soție a lui Tănase Zădăriceanu, pg. 49—51, 153.
Cepari, ot, Stanciu Logofătu, pg. 433.
Cepturoaia, din, Radu Vistierul, pg. 316.
Cerchezul, Vataf za Aprozi, pg. 406.
Cerchez, Dumitrache, pg. 45.
« Radu, pg. 436.
Cernaia, ot, Iacov Căpitanu ; el e tatăl lui Mihart Iuzbașa, pg. 251.
» » Radu Paharnicul ; el e socru lui Dumitru Postelnicul, pg. 246, 247.
» » Balica Paharnicul, pg. 224.
» » Costandin Paharnicul, pg. 224.
Ciorani, Costandin biv vel Clucer de Arie, pg. 55.
» Costandin Stolnicul, pg. 124, 125.
» Costandin, pg. 226.
» Dimitrie Paharnicul, pg. 162.
» Stoica, pg. 145.
Ciorogârleanu, Costandin Cluceru, pg. 249.
Clătești, ot, Caplea sin Tudosie Banu, pg. 245, 281.
» » Negoiță Postelnicul sin Vintilă Vornicul, pg. 417, 421.
» » Teodosie vel Ban, Spătar, sin Vintilă Vornicul, pg. 9, 212, 281, 340, 341, 417, 421.
» » Vintilă vel Vornic și urmașii, pg. 213, 384.
Cocorăști, boieri, pg. 214.
» Alecu Paharnicul, pg. 237.
» Badea și Calotă fii lui Vladul Caplea, pg. 375.
Cocoș, Caliță Cocoșoae. Logotătul Badea zet Caliță. pg. 124.
Cocoș, Lazăr, pg. 168.
Cocul, ot, Ion sin Stoica Armașul, pg. 249
Cojocăreanu, Radu hotarnicu, pg. 109, 111, 114, 115, 141—142.
Coiani, vezi Basarabi.
Colceag, Ștefan Stolnicul, pg. 116.
Colfescu, Iordache Stolnicul, pg. 237.
» Ioan Medelnicerul, pg. 237.
» Tănase Stolnicul, pg. 242.
Comăneanu, Vornicul sin Ioan Paharnic și vel Clucer, pg. 239.
» Danciu vel Armaș, pg. 300.
Conțescu, Costandin vtori Logotăt, pg. 23, 24.
» Mihai, pg. 19.
Copcea, Iamandache Postelnicul, pag. 92, 128.
Corbeni, din, Stan Corbeanu din Bârsești. Are fii pe Lupu și Iane, nepoții lui Dumitru sin Bran din Corbeni, pg. 248.
Corbeanu, Costandin vel Pitar, pg. 405.
Corlătescu, Costache biv vel Sluger, pg. 230.
Cornățeanu, ot, Socol Paharnicul nepot al Jupânesei Maria sin Drăghici vel Vornic ot Mărgineni, mama lui Radu Cluceru Florescu. El se trage din sângele Radului Cluceru Florescu, pg. 291, 292, 333. Socol Paharnicul e fiul lui Drăghici Vornicul ot Cornățeni. Radu Cluceru Florescu era unchiul lui Socol Paharnicul. El are nepot pe Necula Paharnicul ot Cornățeni.
» Socol Cluceru, pg. 298, 328, 329, 342.
» Socol Cluceru sin Drăghici Vornicul. Găsim pe Socol ca vel Clucer, și *din Doicești*. pg. 434.
Costescu, Pană biv vel Stolnic, Paharnic, Ispravnicul Dâmboviții, pg. 64, 72, 83, 90.
» Ștefan Vornicul obștirilor, pg. 250.
Cotești, ot, Nedelea Comisoaia sin sora Pârvului, pg. 294, 301, 333, 396, 397.

1) Tot un neam cu *ot Rîfov*, pg. 433.

www.dacoromanica.ro

Coteşti, ot, Pârvu Logofătu ; avu vară primară pe Elina Doamna lui Radu Şerban Vodă, pg. 294, 301, 333.
» » Vlaicu Paharnicul, pg. 294, 442.
Coţofeanu, Mihai Spătaru, pg. 326, n., 340.
Cozlect, ot, Iordache Vornicul, pg. 328.
Crăsnaru, Gheorghe Slugeru, pg. 428.
Creţianu, Gheorghe = Elena Bărcănescu, pg. 239.
Creţulescu, Iordache vel Logofăt, biv vel Logofăt, vel Vornic, pg. 26, 29, 32, 158.
» Iordache biv vel Clucer za Arie, pg. 168, 169.
» Istrate vel Vornic, pg. 114.
» Matei vel Stolnic, pg. 158.
» Radu Logofătu, pg. 397.
» Toma biv vel Stolnic, pg. 54—57, 146.
» Zoe sin Costache Ministru, pg. 432.
Curte, din, Neculcea sin Neagoe, pg. 212.
Cuştiureni, Iancu Căpitanu cu fraţii lui: Mihai Căpitanu şi Negoiţă Slugeru, fii lui Oancea Logofătul, din, pg. 223, 224.
» Oancea Logofătul, pg. 291, 292, 293, 296, 394.
» Oancea Spătaru nepot boierilor Cuştiureni, pg. 223, 224.
» Mihai Căpitanul (sau Matei?) ; el are fiu pe Radu, pg. 299, 300.
Dâlga, dela, (*Dâlgeanu*), Stoica Părcălabu zis şi Lupescu, pg. 159.
» » » Barbu Comisu, pg. 417.
» » » Stanciu Postelnicu şi fii lui, pg. 417.
Dâlga, dela, (*Dâlgeanu*), Dumitraşco Postelnicul, pg. 419.
» » » Hamza Postelnicul, pg. 423.
Dâmboviceanu, Costandin vel Comis, pg. 26.
Dănciuleşti, din, Stan Bizoe, pg. 244.
Dângeşti, ot, Stan, pg. 433.
Dărăşti, din, Manea Logofătul, pg. 212.
» » Nedelco Căpitanul, pg. 212.
Dedulescu, Ion vel Stolnic, pg. 31.
» Ioan vel Comis, pg. 158.
» Nicolae=Aniţa, pg. 426.
Desa, din, Dragolea sin Radu Banul, pg. 416.
» » Radu Logofătul, pg. 340.
Detcoi, din, Badea Paharnicul, pg. 212.
Dobroeşti, din, Hamza Banul, pg. 276.
Dobrosloveanu, Stana (Salomia monahia), pg. 438, 439.
Doicescu, ot, Aniţa, pg. 138.
» » Costandin Comisu, pg. 150.
» » Danciu Postelnicul, pg. 6.
» » Danciu Cluceru (din), pg. 434.
» » Danciu Vatafu, pg. 214, 215.
» » Socol vel Clucer, pg. 434 ; (vezi şi la Cornăţeni.)
» » Radu, pg. 6.
» » Radu vel Vistier, pg. 7—11.
» » Pană Logofătul, pg. 50.
Dona, Grigore Slugeru ; el are soră pe Maria, pg. 407, 408.
» Zoiţa (Donoaia), pg. 407.
Drăgoeşti, din, Neacşa. Ea e fiica Marii. Ea=Dobromir vel Ban, pg. 383 n.
Radul Logofătul ; are fiu pe Radu? Are fiu pe Tudor Postelnicul? El=Neacşa, pg. 186.

Drăgoeşti, Dragomir Postelnicul Stanca = Mihai Vodă cel Viteaz.

Neacşa = Radu Logofătul din Drăgoeşti + ucis la 1568.

Pârvu Părcălabul. Tudor Logofătul + ucis de Radu Vodă Paisie. Dumitru. Vlad Comisu.

. . . . . Pg. 386, 387.

www.dacoromanica.ro

Drugănescu, Gheorghe Căminaru = Marghioala sin Ştefanache Belu, pg. 409, 410.
» Papa Căpitanul, pg. 249.
Dudescu, (*ot*), Anica sin Costandin biv vel Logofăt, pg. 411.
» » Costandin vel Vornic, pg. 228.
» » Costandin vel Logofăt, pg. 226, 229.
» » Costandin biv vel Comis, vel Spătar, pg. 29, 32, 158.
» » Dumitru Logofătul, pg. 6.
» » Dumitru biv vel Vistier, pg. 11, 218, 327. El are fiică pe Maria=Preda Slugeru sin Buzinca vel Comis.
» » Dumitru vel Vornic, pg. 12.
» » Manta sin Niculae vel Paharnic, pg. 426.
» » Niculae vel Ban, pg. 45.
» » Radu Postelnicul=Maria, pg. 421.
» » Radu vel Logofăt, pg. 23, 24, 417.
» » Radu vel Paharnic, pg. 145, 146, 224.
» » St. vel Medelnicer, pg. 231.
Dumitrescu, Dumitru frate cu Iorga ; ei au soră, pg. 420.
Eliat, (*Eliatte*), Oscar, = Anica Bărcănescu, pg. 239.
Fălcoianu, pg. 236.
» C. Prezidentu judec. Ilfov, pg. 163.
« Dumitrache Serdaru, pg. 437.
» Dumitrache biv vel Stolnic, pg. 47, 48, 152.
» Dumitrache biv vel Paharnic, pg. 236.
» Ianache biv vel Clucer za Arie, pg. 236.
» Ioan Cluceru, pg. 139.
» Ioniţă Serdaru, pg. 236.
» Ioan Serdaru frate cu Iordache. El=Ralu sin Bălaşa Bengeasca, pg. 431.
» Iordache frate cu Ioan Serdaru, pg. 431.
» Matei vel Logofăt, pg. 29, 31, 32, 33, 158.
» Pătru Logofătul, (ot), cu fraţii lui, pg. 331.
» Radu, pg. 158.
» Scarlat biv vel Paharnic, pg. 42, 128.
» Ştefan Medelniceru sin Dumitrache biv vel Paharnic. El=Anastasia, pg. 407, 408.
Fărcaşi, (*ot*), *Fărcăşanu*, Aga din Gabrova, cu feciorii lui: Gora Paharnicu i Stepan, pg. 397.
» Barbu nepotul Agăi Fărcaş, pg. 397.
» Matei vel Stolnic, pg. 33, 158.
» Pârvu Logofatul, pg. 249.
» Pârvei (din), pg. 274.
» Radu Stolnicul, pg. 296.
» Staico Logofătul (ot), pg. 332.
Fărcăşeşti, *din*, Pătru Armaşu, pg. 246.
Farfară Dumitrana Clucereasa, pg. 429, 430.
Fieni, *din*, Natu, pg. 2.
Filiaşi, *din*, Dumitru Postelnicul, pg. 246.
Filipescu, Alexandru, pg. 239.
» Costandin, pg. 233, 236.
» Costandin Vistieru, pg. 230.
» Drăghici şi Udrişte Postelnicii, pg. 249.
» Drăghici, pg. 301.
» Dumitraşco vel Stolnic, pg. 14, 329.
» Dumitraşco Comisul, din, pg. 292.
» Elina din Mărgineni = Iane Spătaru, pg. 214—215.
» Elina sin Udrişte Vistieru vnuc Drăghici Vornicul ot Mărgineni ; ea=Radu Şerban Vodă, pg. 289, 290, 297, 298, 333, 334.
» Grigore vel Pitar. pg. 33, 158.
» Ioan Alexandru, Paharnic şi Cavaler, pg. 235.
» *Mărgineni*, boieri, pg. 243, 245, 281.
» Pană Spătaru, pg. 296.
» *Stăncești*, pg. 203 şi n. 1.
Filişanu, Aniţa, pg. 234.
» Barbu biv vel Comis socru lui Vâlcu Mogoşescu biv vel Serdar, pg. 316.

www.dacoromanica.ro

Filişanu, Dumitru Slugeru, Postelnic, vel Stolnic, pg. 317, 322, 326 n., 328, 329, 340.
» Grigoraşcu, pg. 234.
» Matei, pg. 234.
» Milco (Mihai), pg. 234.
» Şerban, pg. 234.
Floreşti, ot, Badea (din), frate cu Furduiu Pârcălabul din Orăşti, pg. 244.
» » Maria, de. Are fiu pe Radu Cluceru, pg. 245.
Florescu, Costache Serdar, Paharnic, pg. 163, 164, 242.
» Iordache, pg. 230.
» Ioan biv vel Paharnic, Ispravnic, pg. 51, 153.
» Ionică biv vel Postelnic, pg. 50.
» Istrate, pg. 249.
» Maria Jupaniţa. Avu fiu pe Radu Cluceru, pg. 281.
» Radu Postelnicul, pg. 395.
» Radu Comisul, pg. 6.
» Radu Cluceru şi mama lui, Jupaniţa Maria, pg. 291. Ea e sin Drăghici Vornicul Mărgineanu, pg. 291, 292.
» Voichiţa; ea e fata Cârstinii Pităreasa, pg. 423.
Fotino, Antonie Serdaru, pg. 98, 100. } probabil una şi aceiaş persoană.
» Andonie Serdar, pg. 229, 236. }
Fratoştiţi, din, Barbu, pg. 340.
Frijureni, din, Radu Logofătul, Paharnicul, pg. 214.
» » Radu Slugeru, pg. 155.
Fundăţeanu, Matei, pg. 128.
Fusea, Şerbar, pg. 38.
Găleşescu, Matei sin Anicuţa Găleşasca, pg. 437.
Gănescu, Păunica sin Barbu biv vel Pitar, pg. 436, 439.
Geanoglu, Dumitrache biv vel Stolnic, pg. 427.
» Vistieru=Luxandra, pg. 429, 430.
Ghica, Costandin vel Ban frate cu Grigorie vel Spătar şi cu Mihalache sau Manolache? Vornicu; au şi o soră, pe Elena=Muruzi Banu. Ei sunt fii lui Dimitrie Ghica Banu care era=cu Maria sin Roxandra Văcărească şi Barbu Banul, pg. 229, 230.
Ghica, Dumitrache vel Ban, pg. 44, 234.
» Grigore vel Ban, pg. 166.
» Maria Băneasa sin Barbu biv vel Ban şi Roxandra Văcărescu, pg. 227. Ea=cu Dumitrache Ghica biv vel Ban; ei au fiică pe Elenca=cu Ianache Muruz vel Vornic, pg. 227.
» Scarlat Banu, pg. 230.
» Smaranda, pg. 431.
Ghitioara, din, Radu Paharnicul, pg. 433.
Glava, Iancu Cluceru, hotarnicu, Medelniceru, biv vel Clucer za Arie, pg. 27, 39, 81, 85, 109, 111, 114, 115, 119, 121, 127, 141, 143—146, 148.
Glăvăneşti, din, Maria, pg. 182.
Glogova, dela, Stanciu, pg. 359.
Glogoveanu, Ioniţă fiul lui Mihai Consilieru, pg. 435.
» Matei, pg. 424.
» Mihai Consilieru=Stanca, pg. 424 şi n. 1, 425.
Goiescu, boieri din Craioveşti, pg. 298.
» Basarabi Craioveşti, pg. 332.
» Costandin vel Agă, pg. 428.
» Costandin sin Marica; ea e fata lui Stoian biv vel Comis, pg. 397.
» Elina=Ivaşco Vornicul, pg. 170.
» Elina sin Iordache, pg. 432.
» Ivaşco vel Vornic, pg. 211, 212, 278, 284, 307, 318, 319, 323, 325, 327, 338. El=Elina; au fiu pe Tudoran vel Sluger, pg. 364.
» Ivaşco vel Logofăt, frate cu Albul Clucerul; ei sunt fii lui Radu Clucerul=Caplea, pg. 413—415.
» Neacşa, pg, 318 şi n. 2, 319 n. urmare.
» Radu vel Agă, pg. 19.
» » » Vornic, pg. 22, 114, 161, 230.
» Stanciul (oi), pg. 442.
» Tudoran vel Sluger sin Ivaşco Vornicul, pg. 170.
» Vişa, pg. 299.
Golumbeanu, Staico, pg. 426.
Grădişteanu, Badea Paharnicul (oi), pg. 245, 310.
» Bunea vel Vornic, pg. 23.
» Costandin Paharnicul frate cu Grigorie şi cu Şerban, pg. 428, 430.

www.dacoromanica.ro

Grădişteanu, Grigore Prezidentu Curţii apel. civile, pg. 163.
» M. Ea = Dan Bărcănescu, pg. 239.
» Scarlat Cluceru frate cu Şerban Stolnicul, fii Vornicului Manolache, pg. 429, 430.
Grecianu, Ana, pg. 431.
» Badea Postelnicul, pg. 332.
» Bănică Serdaru, pg. 236.
» Costică (Cornescu); avu fete pe Zoe şi Eliza, pg. 239.
» Costandin, pg. 108.
» Costandin vel Vornic, pg. 26.
» D. treti Vistier, pg. 231.
» Dragomir Spătaru frate cu Radu Vistieru tatăl lui Preda vel Sluger, Floricoiu, pg. 244.
» Ecaterina Vorniceasa, pg. 236.
» Elina sin Preda vel Sluger; ea = cu Pătru sin Aslan Vornicul, pg. 340.
» Fiera (Hiera) Logofătu=Stana, pg. 244.
» Grigore biv vel Serdar, vel Vistier, pg. 29, 33, 158, 159, 226.
» Grigore vel Ban, pg. 38.
» » biv vel Paharnic, pg. 50, 51, 153.
» » Medelniceru, pg. 228.
» Ioan Slugeru, pg. 166, 167.
» Maria, pg. 431.
» Mitrea vel Comis, vel Vistier, vel Vornic. El = Neaga, pg. 181, 182, 189—191, 193, 195—197, 364, 365, 390, 434.
» Muşat Vistieru, pg. 327.
» Niculae Cluceru, pg. 438.
» » sin Niculae treti Vistier şi Clucer de Arie, pg. 439.
» Olga=Colonel Simeon Stoilov, pg. 431.
» Papa vel Logofăt, vel Vornic, pg. 213, 216, 325, 340, 433.
» Preda Floricoiu Postelnicu, Slugeru, pg. 289, 324, 325, 332, 340, 341, 392, 394, 395, 396, 397. Şi fiul său Mihai Postelnicul. Preda=cu Florica sin Mihai Vodă cel Viteaz.
Grecianu, Păuna Doamna, pg. 33, 34, 152.
» Radu Logofătul văr primar al Papei vel Logofăt, pg. 212.
» Sahat (din), pg. 188.
» Scarlat biv vel Logofăt, pg. 44.
» Scarlat Trăsnea, pg. 432.
» Şerban vel Pitar, pg. 23, 24.
» » » Spătar, pg. 26.
» » » Stolnic, pg. 26.
» » Postelnic, pg. 158.
» » = Bălaşa sin Ancuţa Rudeanu; ea=2 cu Costandin Lupoianu, pg. 228.
» Ştefan Şetraru, pg. 92.
» » biv vel Sluger, pg. 129.
» Vasile Spătaru sin Muşat Vistieru, pg. 293.
Guliano, Toma biv vel Stolnic, pg. 316, 317.
Gurbanul, ot, Nedelcu Comisul, pg. 292.
Haralambie, Cluceru, pg. 431.
» Maioru, pg. 440.
Hargetoaia, (din), Hargetoianu (*Argintoaia, Argetoianu*), Barbu, pg. 316, 317.
» (*din*), *Hargetoianu*, (*Argintoaia, Argetoianu*), Dumitraşco Căpitanu, pg. 421.
» (*din*), *Hargetoianu*, (*Argintoaia, Argetoianu*), Maria sin Costandin Serdaru, pg. 432.
» (*din*), *Hargetoianu* (*Argintoaia, Argetoianu*), Vârjoghe, din, pg. 246, 317, 328.
Herăscu, Elina sin Radu Năsturel, pg. 342.
» Şerban vel Clucer, pg. 26.
Hlotu, Ianache Medelniceru, biv vel Medelnicer, Stolnic. Şi fiică-sa Maria, pg. 42, 43, 128.
Holeşti, din, Drăghici Iuzbaşa, pg. 151.
Hotărani, dela, Tudor şi soru-sa Badeasa; ea este numită *dela Văleni*, pg. 306.
Hrisoscoleu, Grigorie Cluceru, pg. 116.
» » biv vel Paharnic, pg. 236.
» Ianache Banul, pg. 152.
» Ioan, pg. 47.
» Manolache Medelniceru=Sanda Obedeanu; au fică pe Mariuţa, pg. 236.
Hulubeşti, din, Dumitru zet Părcălabu, pg. 21.

www.dacoromanica.ro

Hurezi, de, Drăghici Capitanul şi frate-s'o Gavrilă, pg. 299.
Iablanița, din, Crăciun Parcălabul, pg. 224.
Iuliano [1]), Niculae Stolnicul, pg. 237.
Izvoranu, Badea Postelnicul, pg. 305.
» Maria soră cu Jupâneasa Preda, pg. 433, 435.
Jilişte, din, Dumitraşco Vornicul, pg. 223.
Jugureni, ot, Petru are frate pe Ghioca; cu moşie în Jugureni, pg. 293.
Lahovari, Manolache Cuparu, pg. 427.
» Olga sin Nicu, pg. 431.
Lazăr, Costandin Serdaru, pg. 428, 430.
Lazu, ot, Diogenis Medelnicerul, pg. 43.
Lazu, Ianache Medelniceru, pg. 153; el are fiică pe Maria căsătorită cu Ioniță Bărbătescu.
Lazuri, din, Udrişte Postelnicul frate cu Stoichiță Paharnicul, pg. 156.
Lăzureanca, Stanca, pg. 438.
Leurdeanu, Calciu Jupanul, pg. 264.
» Fiera vel Logofăt, pg. 292, 321.
» Statie vel Paharnic, pg. 23, 24.
» Stroie biv vel Logofăt, pg. 156.
» » Fiera vel Vistier, pg. 240.
» » vtori Vistier, pg. 293.
» » Vornic, vel Vistier, Logofăt, pg. 299, 324, 326, 327, 329, 331, 332, 334, 337, 338, 397.
} acelaş.
Lipănescu, Catinca sin Ioniță Pitaru, pg. 429, 432. Ea=cu Ioan Bengescu biv vel Comis.
Lipăreşti, din, Matei sin Barbu, pg. 214, 215.
Lipoveanu, Andronie=Bălaşa, pg. 429, 431.
» Costandin Polcovnicu, pg. 159.
Lolveşti, din, Stoica Logofătul, pg. 394.
Ludescu, Păuna sin Costandin vel Căpitan za Margine, vnuc Stoica Logofătul, pg. 156—158.
» Stoica Logofătul pg. 20—23, 25, 107, 149, 156—158.
Lupea, Costandin Slugeru, pg, 130.
Lupescu, vezi Dilgeanu, pg. 159.
Lupoianu, Costache Stolnicul, pg. 431. El are fiică pe Marioara = Bujoreanu, iar fii are pe Costache, Scarlat şi Alecu Lupoienii.
Lupoianu, Matei Postelnicul cu fraţii lui: Toma Postelnicul, Niculae Postelnicul şi Costandin = Bălaşa sin Ancuţa Rudeanu. Ei sunt feciorii lui Milco Postelnicul Lupoianul. Bălaşa fusese=1° cu Şerban Grecianu, pg. 228.
Măldăreşti, din, Marica, pg. 321.
Manciuleştii, Niţu şi Ene, pg. 250.
Măndeasca, Stana; are noră pe Ana, pg. 174.
Măneşti, ot, Barbu Postelnicul frate cu Ivan, pg. 14, 214, 215.
» » Costandin sin Barbu Comis, pg. 225—227.
» » Dragu sin Stan. Stan = Stana, pg. 243.
» » Oprişor Logofătul cu feciorilui: Nan Postelnicul şi Hrizan şi alţi urmaşi ai lor, pg 6, 7, 154.
» » Neacşa. Ea=Nenciul Vornicul, pg. 217.
Manu, Ioan Căpitanu sin Neculae Maioru. Ioan = cu fata unui Bâscoveanu, pg. 404, 405.
Manuc, Dragomanu, pg. 250.
Mărăcineni, din, Ilie, pg. 209.
» » Mircan Ceaușul, pg. 222.
Mardagiu, pg. 163.
Marghiloman, Maria, pg. 431.
Mărtineşti, ot, Răzmiriță Iuzbaşa, pg. 221.
Mătăseşti, din, Aldimir Pitarul, pg. 6.
» » Ştefu Postelnicul, pg. 434.
Matraca, pg. 92.
» Panait Slugerul, pg. 72, 160, 164.
Mavrocordat, Elena sin Neculae vel Ban. Ea=cu Costandin Belu, pg. 409, 410.
» Maria sin Alexandru; ea=cu un Beldiman, pg. 406, 408.
Mavrodin, Paharnicul, pg. 155.
» Vornicul, pg. 218.
Mavrogheni, Petre, pg. 239.
Mehedinţeanu, Lupu Paharnicul şi vel Logofăt socrul lui Mihart, pg. 247, 287.
Merişanu, Barbu, pg. 157.
» » vel Clucer, vel Pitar, pg. 158.

1) *Guliano* şi *Iuliano* este tot acelaş nume de familie.

www.dacoromanica.ro

Merişanu, Costandin pg. 436.
» Drăguşin Vistieru, (din), pg. 249.
Merişescu, Barbu vel Clucer, pg. 303.
» Ghinea, pg. 14.
Mihăeşti, Arsenie şi Costandin şi părinţii lor, pg. 299, 300, 334, 335.
» Diicu Iuzbaşa, pg. 300.
» Ilinca; ea are fii pe Costandin şi Arsenie, pg. 300. Ea e fata lui Dragomir Logofătul din Călceşti.
» Negoiţă Paharnicul, pg. 300.
» Oancea. El este sin Ioan Logofătul vnuc Barbu, pg. 300.
» Pană sin Ivan Pitaru, pg. 300.
» Rada sin Matei Postelnicul, pg. 300.
Mihălcescu, Negoiţă Cluceru = Despa, pg. 237.
Mihălescu, Scarlat Serdaru, biv vel Paharnic, pg. 132, 141.
Mogoşescu, Costandin, pg. 235.
» Costandin, Mihai şi Radu nepoţii Vîlcului Mogoşescu biv vel Serdar, ginerile Barbului Filieşanu biv vel Comis, pg. 316, 317.
» Matei biv vel Serdar, pg. 231, 232.
» Vasile Postelnicul cu fii lui: Costandin Postelnicul, Mihai, Radu şi Maria, pg. 231, 232, 233 şi n. 1, 240.
Moscu, Ioan biv vel Vistier, pg. 411, 431.
» Ştefan Hagi, Căminar, pg. 163.
Movilă, Moise Vodă sin Simeon Vodă, pg. 367.
Mrăsi, din, Nedelco Postelnicul, pg. 212.
Murgeanu, Mihai; el avu fii pe Necula şi Sava, pg. 325.
Murgescu, (*ot*), Hriza (Hrizea) frate cu Postolachi sin Dumitraşco Cluceru (ot Murgeşti), pg. 248, 249. El (Hrizea) a avut ginere pe Mirică.
» Matei (el e tatăl lui Hrizea de mai sus?) 249.
Muruz, Banul (Băneasa), pg. 236. El = Elenca sin Dumitrache Ghica Banu.
» Ianache vel Logofăt, vel Vornic, pg. 44, 45, 49, 227, 235.
» Ralu, pg. 229.
Muruz, Vistiereasa, pg. 228.
Năsturel, Costandin vel Paharnic, pg. 33, 158, 231.
» Costandin vel şi biv vel Vistier, pg. 226, 231.
» Elina Doamna, pg. 337.
» Radu biv vel Logofăt, pg. 218.
» Şerban vel Sluger, pg. 23.
» Udrişte, pg. 14, 328.
Neagra, din, Drăgan Armaşul, pg. 244.
Negoescu, Antonie Postelnicul apoi Vodă, din Popeşti, pg. 231, 434.
» Duca Cuparu frate cu Pană vel Stolnic şi cu Costandin Postelnicul. Ei sunt fii lui Neagul Postelnicul, pg. 224, 225, 231.
» Maria sin Duca (Duţu) Cuparul, pg. 231, 232, 237, 240.
» Neagul Postelnicul i brat ego Gherghe Postelnicul sin Jupan Mihai ot Tîrşor, pg. 192.
» Pană vel Ban, pg. 26, biv vel Logofăt = Safta, pg. 232.
Negomireşti, ot, Neagoe, pg. 442.
Negri, Teodorache biv vel Clucer, pg. 249.
Niculescu, Alexie biv vel Medelnicer, pg. 137.
» Catinca Paharniceasa, pg. 431.
» Costandin biv vel Pitar, pg. 227.
» Hristodor Serdaru, pg. 164.
Norocea, Ivan Vornicul şi fetele lui, pg. 287, 288, 371, 377, 378.
Novaci, din, Ivan, pg. 212.
» » Ionaşco, pg. 212.
Obedeanu, Costandin, pg. 424.
» » biv vel Stolnic, vel Comisar ot Craiova, pg. 38, 145.
» Maria sin Radu, pg. 40.
» Niculae biv vel Serdar = Maria, pg. 236, 237. Şi fii lor: Iancu, Sanda şi Marica, pg. 236.
» Petrache Paharnicul = Safta, pg. 439, 440.
» Pătru vel Armaş, pg. 146.
Odobeni, ot, Lefter şi fii lui: Antonie, Letter şi Matei, pg. 222.
Olănescu, Dinu = Catinca sin Ştefanache Belu, pg. 409, 410.
» Ilie, pg. 249.
Orăşti, din, Furdui Părcălabul frate cu Badea din Floceşti, pg. 244.

www.dacoromanica.ro

Orbeasca, ot, Tatul Slugerul = Iana. Şi fii lor Muşat, Dan, Bunea etc. pg. 7, 154, 155.
Otetelişanu, Costandin Cluceru, pg. 428.
» Ilie Vornicul, pg. 436.
» Stroe Postelnicul (ot), pg. 214, 215, 419.
» Vlad sin Stroe Postelnicul (ot), pg. 419.
Pade, dela, Pădeanu, călugăriţa Ioana sin Socol Postelnicul, pg. 420.
» » » Matei, pg. 425.
» » » Pârvu sin Dumitraşco, pg. 420.
» » » Radu Paharnicul, pg. 420.
» » » Stana sin Bălan ; ea are fiu pe Preda şi ginere pe Preda, pg. 420.
» » » Stanciul Postelnicul, pg. 327.
» » » Udrişte sin Socol Vatafu, pg. 420.
Padina, din, Ionaşco Paharnicul, pg. 224.
Paia, ot, Păianu, Aniţa=Ioniţă Polcovnicu şi biv vel Vistier. Ea= cu Filişanu Medelniceru (Mihai Bărcănescu), pg. 234 şi n. 1.
» » » Barbu biv vel Medelniceru, pg. 235, 426.
» » » Cluceru, pg, 234.
» » » feciorii Iscrului, din, pg. 340.
» » » Vasile, pg. 419.
Palada, Gheorghe, (Ghiţă, Iordache) Medelnicer, Stolnic, pg. 57, 58, 60, 62—68, 71—73, 75—77, 81—85, 87, 89, 91, 92, 95, 97—102, 118, 127, 128, 140, 153, 161.
» Joiţa sin Stolnicu (Ghiţă), pg. 237.
Paleologa, Maria Amirali, pg. 380.
Paleologu, Tomiţa, pg. 165.
Papazoglu, Maioru, pg. 431.
Părăiani, din, Calotă Banul, pg. 415.
Pârdescu, vezi şi *Căpreni,* pg. 329.
» Pană vel Clucer şi urmaşii lui, pg. 398.
Parepa, Costandin Polcovnicu, pg. 165.
Pătârlage, din, Mihalcea Vornicul [1]), pg 217, 222.
Păuleşti, ot, Mogoş vtori Vornic, pg. 6.
Păuseşti, din, Sima Logofătul, pg. 247.
Persiceanu, C. pg. 239.
Pietroşani, ot, Balea Paharnicul=Maria sora lui Pătraşcu Vodă cel bun. Jupaniţa Maria are ginere pe Neagoe Postelnicul care fu = cu Dobra, pg. 174, 180, 181, 183, 186, 192, 383, 384. Au fiică şi pe Neacşa, pg. 174.
» » Mihnea zet Jupaniţa Zlata, pg. 170.
» » Udrişte şi Gherghina, pg. 211.
Piteşti, ot, Costandin sin Costandin Logofătu, pg. 19.
Pleşoi, din, Drăghici Logofătul, pg. 397.
Plopşoreanu, C. pg. 425.
Podbăniceanu, Ion, pg. 425.
Poenaru, Barbu Stolnicu, pg. 417.
» Costandin frate cu Ghiorghiţă, feciorii lui Matei Vornicu Poenaru, pg. 425.
» Dumitraşco Postelnic, Clucer, pg. 419, 420.
» Dumitraşco Căpitanu sin Vasile Vistieru, pg. 425.
» Matei frate cu Vasile Poenaru, pg. 425.
» Vasile Logofătu frate cu Matei, pg. 422.
Poiana, de, Barbu, pg. 340.
Poeniţi, din, Ivan Logofătul, pg. 156.
Popeşti, din, Popescu, Calotă Vatafu, pg. 212.
» » » Costache, pg. 235.
» » » Danciu Vornicul (ot), pg. 390.
» » » Dumitrache Postelnicul, pg. 100.
» » » Necula sin Mihai. E'= Slăviţa, pg. 217.
» » » Radu vel Vornic, pg. 29, 31, 158.
Porumbaru, Iancu, pg. 409.
Potoceni, din, Armega, pg. 217.
» » Datco Cluceru=Samfira. Ei au fii pe Radu Postelnicul şi Datco Paharnicul şi cu nepoţii lor: Nedelco, Datco şi Necula feciorii lui Micläuş. Micläuş e frate cu Datco Paharnicul şi Radu Postelnicul, pg. 433.

1) El e un membru al familii *Cândeştilor.*

www.dacoromanica.ro

Priazda, dela, Nichifor Părcălabul sin Maria, pg. 5, 6.
» » Ştefan şi Jupaniţa lui Maria, pg. 5, 6, 11.
Prijbeanu, pg. 168.
Prisăceanu, Şerban vel Clucer, pg. 23, 24.
Prişcoveanu, Ancuţa sin Ştefan vel Vornic, pg. 427, 428, 432.
» Marica Hătmăneasa, pg. 428.
» Stanca, pg. 429, 430.
» Ştefan vel Vornic, pg. 45.
» Zoiţa Şerdăreasa, pg. 428, 429.
Puţintei, din, Cernat Logofătul, pg. 217.
» » Necula fiul Lupşei Iuzbaza, pg. 222.
Racoviţă, Dumitrache vel Logofăt, pg. 120, 148.
» » vel Vornic, pg. 162, 166.
» Ioan Cluceru, pg. 162.
» vtori Portar, pg. 249.
» Al. pg. 432.
Rafail, Ionită Pitaru, pg. 85, 93, 118.
Răhov, din, Calotă, pg. 186.
» » Miroslav Vistieru, biv vel Logofătu; are fiu pe Avram Postelnicul, pg. 242—245, 282, 287.
» » Ionaşco Postelnicul sin Miroslav Logofătu, pg. 325, 433.
Rale, Ilina sin Niculache, pg. 300, 334.
Ralet, Isac vel Logofăt, pg. 116, 230.
Ramadan, Costandin vel Serdar, pg. 29, 31.
» Dumitrache vel Spătar, pg. 31, 158.
Rasa, ot, Neicul, pg. 6.
Rasti, Ioan Doctoru, pg. 168.
Rătescu, Ilinca, pg. 438.
Rătezaţi, din, Oancea Paharnicul, pg. 223.
Rătivoeşti, ot, Oprea sin Drăghici Paharnicul ot Şuici, pg. 170.
» » Dragomir Comisul, pg. 293.
Răzvad, ot, Vasile Căpitanul, pg. 156.
Razu, Grigore biv vel Portar, pg. 437.
Rîfoveanu, Ianache biv vtori Vistier, pg. 236.
Rîfov, vezi *ot Cătun,* pg. 433.
Românești, din, Balea, 186.
Rosetti, Costandin sin Ştefan vel Vornic. E'=cu fiica unui Beldiman, pg. 406, 408.
» Dimitrie vel Spătar, (Rosetos),pg. 29.
» Ion biv vel Stolnic, pg. 226.
» Niculae vel Paharnic, pg. 26, 158.
Rosseti, Niculae vel Clucer, pg. 31.
» » Ministru sin Petre vel Logofăt, pg. 239.
» Petre şi Nicu sin Nicu Rosetti Bălăneşti, pg. 239.
» Theodor sin Gheorghe vel Vornic El=Pulcheria Beldiman, pg. 406. 408.
» Zoe sin Radu, pg. 432.
Roşia, ot, Iscru frate cu Udrişte, pg. 247.
Roşii, din, Şerban Vornicu, pg. 245.
Rudeanu, Andrei Slugeru, pg. 218.
» Ancuţa. Avu fiică pe Bălaşa=1° Şerban Grecianu şi 2=cu Costandin Lupoianu, pg. 228.
» Chirca Cluceru, pg. 296.
» » vel Stolnic, pg. 397.
» » » Ban, pg. 418.
» Iordache, pg. 164.
» Maioru=Maria Marghiloman, pg. 431.
» Preda Paharnicu, pg. 249.
» Silomia călugăriţa sin Tudor Slugeru, pg. 12, 13.
» Tudosie Căpitanu cu fii lui: Costandin şi Matei. (Lui i s'a zis şi *ot Bârseşti*), pg. 248.
» Zamfira sin Tudor Rudeanu din Curtişoara. Ea=cu Nan Postelnicul din Bărbăteşti, pg. 155.
Rumciani, ot, Chera, pg. 243.
Săcuiani, ot, Bălaşa sin Neagoe biv vel Vornic, pg. 300.
» » Neagoe Logofătul, pg. 14.
» » Oprea Logofătul, pg. 6.
» » Pădure Banul, pg. 6.
Sămărineşti, din, Pârvul Stegarul, pg. 224.
Sărata, din, Barbul Iuzbaşa de Cervenia, pg. 327.
» » Mihai Postelnicul, pg. 217.
Sărăţeni (?) Vezi Costandin sin Necula Slugeru, pg. 324.
Săteni, ot, Alexandru Logofătul, pg. 18.
» » Cârstea Logofătul, pg. 13, 14.
» » Oprea Postelnicul frate cu Cârstea; ei sunt fii lui Vintilă Logofătul şi Postelnicul, pg. 155.
Saul, Gheorghe Serdaru, pg. 162.
» Hristea Şetraru, pg. 162.
Săulescu, Mihai, pg. 426.
Scăuiani, din, Dumitraşco Dimian Logofătul, pg. 223.

www.dacoromanica.ro

Şcheai, ot, Gherghe sin Neaga. Maria e moaşa lui Gherghe, pg. 434, 435.
Scorei, Andrei Căpitanu, pg. 426 n. 1.
Scufa, Ioan, pg. 411.
Sămboteanu, Ioan Medelnicerul, pg. 428.
Şitoaia, vezi Basarabi.
Şkei, din, Badea, pg. 211.
Slătineanu, Anica sin Barbu, pg. 440.
» Iordache biv vel Vornic, pg. 405.
» Marghioala Clucereasa, pg. 431.
Slătioara, din, Dumitru sin Dumitru Postelnicul, pg. 322.
Slătioare, din, Dragul Postelnicul, pg. 214, 215.
» » Neacşa soră cu Stanca; ea are fiu pe Pătraşco Postelnicul, pg. 218.
» » Stanca sin Borcea Postelnicul; ea are văr pe Ivaşco vel Vornic Băleanu, pg. 218.
Slăviteşti, ot, Nenciul Postelnicul, pg. 6.
Smârdeteşti, din, Dragomir, pg. 387.
Stama, Ianache vel Postelnic, pg. 31, 158.
Stăncşti, din, Cârstian, pg. 182.
» » Şteful, pg. 214.
Stănescu, Andrei Căpitanu ot Tîrgovişte, pg. 38, 159.
Stănşti, din, Zaharia Vornicul, pg. 245.
Ştirbei, Badea Vornicu, pg. 162.
» Barbu Vornicu, pg. 139, 140, 142, 143.
» » biv vel Vistier, vel Vornic, pg. 44, 54—56, 112—114. El=Ecaterina, pg. 428—430.
» Costandin biv vel Clucer, Ispravnic sud Dâmboviţa, pg. 49, 153.
» » vel Clucer; el are fiică pe Stanca, pg. 405.
» » vel Ban, pg. 23, 24.
» Cernica vel Armaş, pg. 19.
» » biv vel Vornic şi fiica lui Calea şi urmaşii lor, pg. 214, 215, 245, 282, 287, 291, 433. El=Chiajna, pg. 4, 6.
» Eliza sin Barbu Dimitrie Vodă. Ea=Ştefan Belu, pg. 409, 410.
» Ilie vel Vistier, Consilier sin Costandin=Marina. El=Despa sin Barbu Bengescu, pg. 423—425.
» Luxandra, pg. 429.
Ştirbei, Nedelco Comisul nepotul Cernicăi Vornicul, pg. 212.
» Niculae biv vel Şetrar sin Ilie Consilieru, pg. 426.
» Şerban Stugeru *ot Dedeşti,* pg. 249.
» vel Sluger, pg. 18.
» Vistieru, pg. 146.
Stoiceanu, Matei văr cu Tudor sin Maria fata Paharnicului Tudor Vlădeanu, pg. 248.
Stoilov, Simeon Lt. Colonel = Olga Grecianu, pg. 431.
Stolojani, din, Drăghici Paicul şi feciorii lui, pg. 422.
Strâmbeanu, C. 425, 426.
Sturza (?) Iordache, pg. 14.
» Elena sin Alexandru. Ea=Vasile Beldiman, pg. 406, 408.
Şuici, ot, Oprea ot Rătivoeşti sin Drăghici Paharnicul, *ot Şuici,* pg. 170.
Suslăneşti, din, Stana sin Staicu. Ea=Banciu, pg. 214, 215.
Şuţu, Niculae sin Othon, pg. 440.
Tărăciani, din,, Stoica Logofătul, pg. 433.
Tărceni, ot, Stoica Logofătul, pg. 291.
Tatomirescu, pg. 251.
Tătuleşti, din, Vintilă Iuzbaşa de Cervenii; el are fii pe: Calotă, Dragomir şi Mihalaşco, pg. 219.
Tătărani, Neaga sin Vlaicu Cluceru, Logofătu; el e frate cu Mihail şi sunt fii lui Mihnea Părcălabul? pg. 364—366.
» Negoiţă Paharnicul (Nicolae monahu) sin Preda Postelnicul. Negoiţă are fiu pe Matei Paharnicul, pg. 365, 434.
Tiha, ot, Socol sin Bâra, pg. 420.
Târgovişte, ot, Anghelache Logofat za Divan sin Mihai Logofătu, pg. 24, 33, 38, 158.
Tîrgovişteanu, Negoiţă sin Negoiţă Logofatul, pg. 23.
Tîrşor, din, Mihai=cu fata lui Dumitri di Iacoţa, pg. 198—206, 231.
» » Neagul sin Mihai, pg. 206. 207, 231.
» » Neagul Postelnicul cu fraţii: Gherghe şi Antonie; ei sunt sin Mihai, pg. 210, 211, 214—216, 231. Ei au soră pe Neacşa=Stanciu, pg. 216, 217.

www.dacoromanica.ro

Tîrşor, ot, Tudora; ea are fiică pe Marula, pg. 394.
Togozeni, din, Paraschiva Vornicu, pg. 218.
Topliceanu, Dumitrache biv vel Sluger, Cluceru, sin Manolache Cluceru, pg. 98, 100, 166, 167.
» Grigore biv vel Medelnicer, vel Stolnic, pg. 226, 231, 232.
» Manolache Cluceru, pg. 98.
» Neagoe vel Stolnic, pg. 23, 24.
» Smaragda sin Manolache Cluceru, pg. 99.
Topluţi, din, Voilă, pg. 2.
Ţigănesti, din, Ştefan Logofătu, pg. 212.
Ţigara, Costandin Logofatu za Vistierie, pg. 227.
» Apostolo, pg. 380.
Ţinţăreni, din, Mihai şi Dumitru fii lui Preda Cluceru, pg. 320.
Uieşti, ot, Bratul Comis, pg. 433.
Ungurei, de, Danciul, pg. 249.
Urdăreanu, Balaciu Postelnicul şi fii lui, cu satul Urdarii, pg. 313.
Văcărescu, Barbu vel Vornic, pg. 166, 230.
» Barbu vel Ban, pg. 228—230.
» Barbu vel Stolnic sin Ianache vel Clucer, pg. 225, 226.
» Badei, pg. 226.
» Barbu vel Vistier, biv vel Ban, pg. 227.
» Dumitraşco Postelnicul, pg. 13.
» Costandin vtori Logofăt, pg. 158.
» Costandin biv vel Stolnic, pg. 437.
» Costandin, pg. 239.
» Ienache Aga, vel Clucer, pg. 22, 151, 226.
» Iordache Postelnicul, pg. 159.
» Ivan Vatafu, pg. 159.
» Irina sin Bărbuceanu Banu. E.=Aga Alecu Belu, pg. 409.
» Niculae Căminaru, pg. 139.
» Radu al 3-lea Postelnic, pg. 226.
» » biv vel Vornic, frate cu Barbu biv vel Ban, pg. 227.
» Roxandra. Ea = Barbu vel Ban Văcărescu; ea are fiică pe Maria Dumitrache Ghica Banu, pg. 227, 229, 230.
Ştefan vel Vornic, pg. 114, 229, 230.
Vacarescu, Ştefan al 2-lea Vistier, al 2-lea Logofăt, pg. 226.
» Stoichiţă Postelnicul=Elina, pg. 294, 318, 319, 321, 323.
Vai de iei, (din Judeţul Prahova) Neagu Vatafu de Aprozi şi de Postelnici, pg. 155.
» » » *din,* Costandin, pg. 217.
Vaginleşti, » Mihart Postelnicul, pg. 214, 215.
Vălcăneşti, din, Dumitru Banu=Stanca din Drăgoeşti, pg. 387.
Văleni, din, Mihailă Postelnicul, pg. 245, 324.
» » Mihnea Postelnicul, pg. 332.
Vardentia, din, Ionaşco, pg. 419.
Varipati, Scarlat biv vel Sluger şi fiica lui Despina, pg. 160.
Varlaam, Dumitrache, pg. 236.
Varzariu, Radu Armaşu, pg. 342.
Verneşti, din, Jipa, pg. 217, 221.
» » Lefter Ceauşu, pg. 222.
Vilara, Costache biv vel Căminar fiul lui Ştefan Cămăraşu, pg. 162.
» Ştefan Căminaru, Cămăraşu, pg. 162.
Vlădeni, din, Deatco Logofătul, pg. 185.
» » Ivaşco sin Dărmoşi. (Vezi şi numele de Hadâr Vatafu şi Drămuş) pg. 322.
» » Ion, pg. 442.
» » Neagoe, pg. 314.
Vlădeanu, Tudor are soră pe Ancuţa = Pârvu Bârsescu. El e sin Maria tata lui Tudor Paharnicul Vlădeanu. Tudor era văr cu Costandin sin Dima Căpitanul Bujoreanu, pg. 248.
Vlădescu, Pârvu Spătaru, pg. 240.
Vlădoianu, Smărăndiţa = Ştefan Colonelu Vlădoianu, pg. 431.
» Uţa Clucereasa, pg. 429, 430.
Vlăduleni, din, Stanciu = Ivana. Ea e fina lui Matei Vodă, pg. 326.
Vlangali, Elena Clucereasa, pg. 411.
Voiateni, din, Mihul Spătarul, pg. 223.
Zădăriceanu, Tanase biv vtori Vataf za Vistierie=Maria, pg. 48—51.
Zatreanu, Preda Vataf Bănesc, pg. 421.
Zlotesti, din, Radul Logofătul, pg. 212.

www.dacoromanica.ro

INDICE

de nume de boieri cu rangurile lor, pe cari în lipsă de alte documente nu i-am putut clasa la familiile lor.

Adam Banul, pg. 340.
Albul cel mare, pg. 379, 380.
Albul frate cu Vlaicu, pg. 356, 362.
Albu Negru şi fiul lui: Vlaicu, pg. 358.
Albul Vistierul, pg. 379.
Andrei biv vel Stolnic, pg. 228.
Andrei Iuzbaşa frate cu Neagu biv vel Agă, pg. 220.
Andrei Logofătu, pg. 27.
Andronache Polcovnicul, pg. 232, 233.
Andronache vel Pitar, pg. 158.
Anton vel Comis, pg. 31.
Arsenie Postelnicul, pg. 293.
Athanasie Starostea, pg. 250.
Badea Logofătul, pg. 243.
Badea Postelnic = Anca; ei au fiică pe Pârva, pg. 442.
Badea vel Clucer, pg. 297.
Badea vel Stolnic, pg. 181, 182, 189, 190, 195.
Bălaciu frate cu Stanciu, pg. 222, 329.
Bălaci Postelnicul sin Ştoroban Spătarul, pg. 224.
Baldovin Părcălabul, pg. 272.
Balea Paharnicu = Maria, pg. 383, 384.
Balea Spătarul (nepotul Doamnei Stanca a lui Mihai Vodă cel viteaz), pg. 316.
Balomir vel Paharnic, pg. 176.
Barbu Postelnicul, pg. 434.
Barbu Vistieru, pg. 378.
Barbu Vornicu sin Toma Banul; avu fiică pe Caplea = cu Tatul Logofătul, pg. 183, 185.
Bărcan Postelnic, (1582) boier hotarnic, pg. 197.
Bărcan vel Comis, pg. 176—180.
Bărcan vel Stolnic, pg. 287.
Bărnad (Bernad) vel Postelnic, pg. 6, 211.
Bărbuia, pg. 310.
Barnovski Miron, pg. 366.
Bartolomeu[1]) (Minetti) vel Postelnic vel Stolnic, pg. 213, 366.
Bidiviu Radu Postelnicul. Mama lui este Maria sin Pâtraşco Vodă cel bun, pg. 383—385, 387.
Bilţ şi fii lui, pg. 368—369.
Bogdan vel Vornic, pg. 358—9.
Bogdan » Logofat, pg. 176, 177.
Boldici Dima, pg. 18.
» Dumitru, pg. 14.
» Mihalcea sin Mihalcea vnuc Pană, pg. 149.
» Pană Postelnicul, pg. 14—16.
» Stanciu, pg. 16.
Borcea Logofătu, pg. 199.
Borcea Părcălabul, pg. 272.
Borcioiul, pg. 316.
Bratu vel Vistier, Comis, pg. 181, 190, 191, 193, 195.
Bratu vel Comis, pg. 6, 211, 216.
Buda, Jupanul, pg. 257 n. 2.
Bunea Logofătul, pg. 218, 293.
» vel Armaş, pg. 249.
» al doilea Vistier, pg. 219.
» Vistieru, pg. 220, 221.
» vel Sluger, pg. 14.
Burciu Vistieru şi urmaşii lui, pg. 220.
Buzinca, Preda Slugeru Buzincăi pg. 327, 434.
Buzinca, vel Clucer, pg. 8, 9, 10.
» » Comis, pg. 218.
Calea Jupâneasa, pg. 243.

1) Il găsim şi sub forma de *Bertolomei*.

www.dacoromanica.ro

Calotă vel Vornic, vel Ban, Armaş. El = Calea, pg. 304, 308, 312—314, 318 şi n. 1, 327, 331, 337, 338.
Calotă vel Stolnic, pg. 201.
Cânda Postelnicul, pg. 293.
Căptarul, Nedelco Postelnicul frate cu Stroe Postelnicul, feciorii Radului Căptaru Postelnicul, pg. 4, 6.
Carca Vornicul, pg. 319.
Cârstea Căpitanu, pg. 14.
Cârstea Cluceru, pg. 18.
» Logofătu, pg. 16, 213.
» vel Spătar, pg. 6.
» » » = Maria, pg. 385.
» » Vornic, pg. 19.
» biv vel Vistier = Ilinca, pg. 43, 44.
» Vistieru, pg. 157.
» Iuzbaşa de Roşii, pg. 326 n.
Cârstian Grămăticu, pg. 174.
Chiriac biv vel Medelnicer, pg. 115, 143.
Chirca Vistierul; el era = Marga şi avură fiică pe Marga, pg. 245 & 281.
Clara Doamna, pg. 254, 255.
Coadă Vornicul avu fiică pe Stana, pg. 185.
Corcodel Stolnicul, pg. 287, 288.
Coresie Logofătu, pg. 171, 178, 179, 181—190, 192—198, 204, 205, 211, 231. El are fiu pe Bunea Logofătu, pg. 200, 201, 204—206, 210, 211.
Coresie sin Bunea Logofătu, pg. 210, 211.
Corlat Cluceru, pg. 243.
Corlat Grămăticul, pg. 356.
Coruia Medelnicerul, pg. 419.
Costandin Logofătu, pg. 14.
» Kiurciubaşa (Costandinos Kiurţibasis), pg. 16.
» Căpitanu, pg. 18.
» biv vel Ban, pg. 169.
» vel Vistier, pg. 196, 197.
» vel Paharnic are fraţi pe Anton Slugerul şi Ursache Stujerul; ei sunt fii Jupânesei Ilina, pg. 291.
» sin Necula Slugerul, pg. 324, 325.
Costache Logofătu, pg. 47.
Costea Chehaia, Jupanul, pg. 286—7.
Costea vel Comis, pg. 287.
Cracea Jupanul şi fraţii lui: Radu Stolnicul şi Barbu, feciorii lui Dragomir Postelnicul, pg. 363.
Dan biv vel Vornic, Vistieru, pg. 8, 9, 10, 293. El are fiică pe Marula (Maria).
Danciu vel Postelnic, pg. 196.
» » Stolnic, pg. 197.
» pg. 266.
» Logofătu, pg. 271.
Daniil (Donie Dan) vel Vistier, pg. 29, 31.
Deatcu mare Armaş, pg. 266.
Dédul vel Vistier, pg. 6, 211.
Diicul vel Spătar, vel Logofăt [1]), pg. 14, 15, 405.
Dima Postelnicul=Dragna. Ei au copii pe Voica şi Stanca, pg. 324.
Dimitrie Slugeru, pg. 236.
Dobromir vel Ban. El e frate cu Gherghe Logofătu. El=Neacşa din Drăgoeşti sin Maria, pg. 308, 383 n., 387, 415.
Donie şi fiica lui Anastasia, pg. 239.
Drăgan Postelnicul, pg. 368.
Drăghici vel Paharnic, pg. 297.
» sin Danciul Gogoaşă, pg. 270, 348.
» sin Balaci Postelnicul vnuc Ştoroban Spătarul, pg. 224.
» Cluceru, pg. 321.
» Grămăticu, pg. 14.
» frate cu Nica Postelnicul, pg. 16.
» Postelnicul sin Tănase Cluceru, pg. 16.
Drăgoi Logofătul, pg. 218, 312.
Dragomir vel Clucer, pg. 11.
» vel Ban, pg. 12.
» » Vistier, pg. 174.
» » şi biv vel Vornic, pg. 182, 189, 190, 243, 294, 329.
» 266.
» Stolnicul; el avea frate, pg. 266.
» sin Vlaicu Vornicul, pg. 369.
» Căpitanu, pg. 398.
Dragoslav Purcarul, Domnişor, pg. 369.
Dragu Stolnicul, pg. 173.
» Spătaru frate cu Radu, pg. 173.
Drăguşin Vistieru avu moş pe Pătru Logofătul, pg. 249.
Drăguşin vel Paharnicul are fiu pe Gorgan, pg. 326 n., 328, 329.
Drămuş e frate cu Hadâr Vatafu. Drămuş [2]) are fiu pe Ivaşco, pg. 321, 322, 324.
Drosu Postelnicul, pg. 319.
Duca Vornicul are fiică pe Stana=Miriţă Cojocaru. Miriţă are fii pe Petru Diac şi Radu, pg. 325.

1) Probabil el face parte din familia *Buiceştii*.
2) Pare a face parte din boierii *ot Stoeneşti*.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco vel Stolnic, pg. 12.
» Postelnic, pg. 340.
» » sin Necula Vistierul, pg. 327.
Dumitrache vel Stolnic, pg. 26.
» biv vel Paharnic, Ispravnic, pg. 62.
» vel Postelnic, pg. 216.
Dumitru Logofătul, pg. 11, 12, 246.
» Paharnicul, pg. 18.
» vel Vistier, pg. 182, 189.
» » Spătar, pg. 197.
» Comisul, pg. 213.
» Vornic, pg. 218.
» Postelnic ginerile lui Radu Paharnicul din Cernaia, pg. 246, 247.
» biv vel Vornic; el avu nepot pe Stoica vel Comis şi Spătar, pg. 321—324.
Dumbravă Vornicul, pg. 414.
Durduc şi fiul său Stăncilă, pg. 269.
Enache Grămăticu, pg. 16.
» vel Sluger, pg. 33.
Ene Logofătul, pg. 18.
Fiera vel Logofăt, pg. 216.
Florea Postelnicul, pg. 414.
Fota vel Postelnic, pg. 321, 322, 324, 325, 326, 337.
Furtuna vel Comis, pg. 213.
Ganea vel Portar, pg. 285, 286.
Gherghe frate cu Toma Banul, pg. 304.
Gherghe Vistieru (1575), pg. 191, 220, 221.
Gherghe vel Vornic, pg. 211.
» » Paharnic, pg. 216.
Gheorghe Hatmanu, pg. 376.
Gheorghe Slugeru, pg. 130.
Gheorghiţă Postelnicul, pg. 251.
Ghinea al doilea Postelnic, pg. 207.
Ghinea vel Vistier, pg. 15.
Ghinea Cupeţul, Jupanul, pg. 290.
Ghiorman vel Postelnic, pg. 178—180.
Giura Părcălabul, pg. 371.
Giurgiu Pitaru, pg. 397.
Gligore vel Logofat, pg. 9, 11, 218.
» biv vel Vistier, pg. 29.
Gligoraşcu vel Vistier, pg. 26, 158.
Gonţea vel Paharnic, pg. 181,182,189 191, 193, 195—197.
Gorgan biv vtori Vornic, biv vel Stolnic, Spătar, vel Comis, vel Paharnic, pg. 323, 325, 326 şi n., 327, 337, 338, 340, 341.
Gorgan sin Drăguşin Paharnic şi Spătar, pg. 326 n.
Grigorie vel Sluger, pg. 24.
Hadăr Vatafu=Marta. Au fată pe Tudora=Dragomir Logofătu. Hadăr e frate cu Drămuş, pg. 322, 324.
Hamza, pg. 351.
Hamza Banul şi urmaşii lui, pg. 413.
Hamza nepotul lui Hamza Logofătul, pg. 281.
Harvat vel Stolnic, pg. 191, 193, 195—197.
Harvat Logofătul, pg. 266, şi urmaşii lui pg. 303—306, 336.
Horvat Stolnicul; el are fiu pe Ivan Postelnicul şi pe Ţalapie, pg. 320, 321.
Hrist Pitaru, pg. 200.
Hrizea vel Vornic, pg, 9, 11, 17, 434.
» » Paharnic, pg. 15.
» » Sluger, pg. 26.
» » Vistier, pg. 213, 435.
» » vel Ban, pg. 218.
» Portaru, pg. 325.
Ianache vel Postelnic, pg. 29.
» » Ban, pg. 211.
Iane » Vistier, pg. 176, 177.
» al 2-lea Sluger, pg. 218.
Ianiu vel Postelnic, pg. 174.
» (Iano) vel Vistier, pg. 178 180.
Ianoş Comis, pg. 316.
Iarciu Vistieru, pg. 304.
Ifrim Logofătul, pg. 17, 18.
Ignatie Cluceru, Serdaru, pg. 18.
Ilie fratele lui Lazăr Paharnicul, pg. 212.
Ioan Stolnic, pg. 130.
» vel Logofăt, pg. 181.
Ionaşco vel Paharnic, pg. 179, 180.
Ionaşcu Postelnicul, pg. 340.
Ionaşco Comisul sin Negrea Spătarul, pg. 212.
Ioniţă Polcovnicu, biv vel Vistier = Aniţa Păianca, pg. 234.
Iordache Căpitanul, pg. 13.
» vel Sluger, pg. 158.
» Cămărăşelul, pg. 398.
Iorga Vataful, pg. 38.
Isar Logofătul, pg. 19.
Istrate (Efstratie) vtori Vistier=Elinca sin Niculae Pătraşco Vodă, pg. 294, 298, 326, 334, 338, 393, 396, 397, 398.
Ivan vel Postelnic, pg. 177.
» » Logofăt, pg. 178—180, 196, 197.
» » Vornic, pg. 201.

www.dacoromanica.ro

Ioan Postelnic, pg. 287.
» Logofăt, pg. 293.
» » şi Pitar sin Barbu [1]), pg. 300.
» Postelnic frate cu Ţalapie; Ţalapie are fiică pe Neaga. Ei sunt fii lui Horvat Stolnicul, pg. 320, 321.
Ivancea vel Postelnic, pg. 176.
Ivaşco vel Logofăt, pg. 182, 189.
» » Vornic, pg. 190, 191, 193, 195, 197.
Ivul Portar, pg. 12. 16, 17.
Kivu Portaru, pg. 15.
Lazăr Paharnicul frate cu Ilie, pg. 212.
Leca vel Postelnic, pg. 287.
» » Spătar, pg. 211.
Lefter sin Marcu Logofătul, pg. 26.
Lupu [2]) vel Paharnic, pg. 6, 211.
Mănăilă biv vel Clucer, pg. 29.
Mânea vel Postelnic, pg. 197.
Manea vel Paharnic, pg. 177—179.
Manolache vel Clucer, pg. 158.
Manolache vel Paharnic, vel Postelnic, pg. 29, 31, 33, 158.
Manta mare Paharnic, pg. 278, 279, 309, 336.
Manul vel Postelnic, pg. 329.
Marcu Logofătul, pg. 8—10, 16, 434.
» vel Paharnic, pg. 12.
» Logofătul din Bucureşti, pg. 26.
Marco Logofătul frate cu Tatu Slugeru, nepoţii lui Dan biv vel Vornic, pg. 293.
Marco vel Armaş, pg. 329, 365.
Mareş vel Vistier, pg. 297.
» Logofătul, pg. 397.
Marga sin Chirca Vistierul, pg. 245.
Mârzea vel Spătar, pg. 287.
Matei Pitarul Cărămidă, pg. 405.
» treti Logofăt, pg. 108.
Michea Şerdaru, pg. 130.
Mihai Postelnicul, pg. 12, 15, 16.
» Comisul, pg. 16.
» vel Spătar, pg. 218.
» » Stolnic, pg. 297.
Mihalache vel Stolnic, pg. 211.
Mihalcea Postelnic, pg. 340.
Mihalcea Banul, pg. 220.
Mihart ginerile Lupului Paharnicul, pg. 247.
Mihnea Părcălabul are fiu pe Vlaicu Logofătul, pg. 442.
Miho vel Spătar, pg. 216, *366*.
» Comis, pg. 320.
Mincu Logofătu, pg. 18.
Miroslav [1]) vel Logofăt, pg. 193, 195, 201.
Mitrea Vistieru, pg. 326 n., 340.
Miu Pitaru, pg. 15,
Mogoş boier pe la 1456, pag. 264.
Mogoş Vornicul, pg. 399.
Mogoş Drăghici, pg. 14.
Muşat Logofătul=Smaranda, pg. 299, 300.
Muşat Postelnicul, pg. 433.
Nan Logofătul, pg. 18.
Neaga Jupaniţa, pg. 305.
Neagoe Logofătul, pg. 6.
» vel şi biv vel Ban, pg. 176, 177.
» vel Vornic, pg. 181.
» » şi biv vel Logofat, pg, 190, 191, 193.
» ot varoş ot Piteşti, pg. 317.
» Vornicul, pg. 368, 371.
» Spănaciu, pg. 383.
» Postelnicul = Dobra sin Maria din Pietroşani, pg. 384.
Neagu Banu ginerile Mircii Vodă, pg. 377.
» Logofătu ot Tîrgovişte, pg. 291, 333, 334.
» Căpiţină, pg. 307.
Neagu biv vel Agă frate cu Andrei Iuzbaşa, pg. 220.
Necula vel Pitar, pg. 14, 15, 329.
» Polcovnicu, pg. 162.
» vel Spătar, pg. 213.
» Slugerul; avu soacră pe Maria, pg. 214, 215.
» Slugerul; are fiu pe Costandin, pg. 324.
» Vistierul are fiu pe Dumitraşco Postelnicul, pg. 327.
Nedelco vel Vornic, pg. 176—180.
Negrea Spătarul şi fiul lui: Ionaşco Comisul, pg. 212.
Negoiţă Paharnicul, pg. 221, 222.
Nencinl Vornic = Neacşa din Măneşti, pg. 217, 218.
Nestor Căminaru, pg. 110, 114, 130, 229.
Nica vel Logofăt, pg. 6.
» Comisu frate cu Mihu, pg. 389, 390.
» Polcovnicul, pg. 14.
» Postelnicul; el are frate pe Drăghici, pg. 16.

1) Probabil face parte din familia *Mihăeştii.*
2) Probabil *Mehedinţeanu.*
3) Probabil el e dintre boierii *ot Rîfov.*

www.dacoromanica.ro

Nica Căpitanu, pg. 18, 43, 44.
» vel Portar, pg. 38.
» » Vistier, pg. 287.
Nicula biv vel Vistier, pg. 322, 324, 325, 337, 395, 406.
Nicula Burducea, pg. 398.
Nicola Vistieru, pg. 385.
Nicola vel Pitar nepotu lui Pană Vistieru, pg. 212.
Nicoară vel Portar, pg. 329.
Niculae Portar, pg. 14.
» vel Clucer, pg. 29.
» biv vel Vataf za Paharnicei, pg. 45.
» biv vel Vistier, pg. 55.
Nicula Paharnicul, pg. 291, 292. El e nepotul Jupânesii Marii sin Drăghici vel Vornic ot Mărgineni şi mama lui Radu Cluceru Florescu. El se trage din sîngele lui Radu Cluceru Florescu. Radu Cluceru Flotescu era unchiu lui *Necula Paharnicul*. El era nepot lui Socol Paharnicul ot Cornăţeni, iar Socol era unchiu lui Nicola. [1])
Oană Portarul, pg. 13.
Oancea Părcălabul, pg. 268.
Ocnoh, Panait, dela, pg. 316.
Oprea Logofătul, pg. 7.
» Logotătul are fiu pe Preda, pg. 247.
» Postelnicul, pg. 310, 311, 316.
» Vornicul, pg. 374.
Pană Postelnicul, pg. 16.
» biv Stolnic, Ispravnic, pg. 62.
» vel Stolnic, pg. 177—180.
» Vistieru a avut ginere pe Vasile Vistieru şi nepot pe Nicola vel Pitar, pg. 212.
» biv vel Armaş, pg. 419.
Panait vel Stolnic, pg. 6.
Panaghiotis (Panaiotache) vel Sluger, pg. 29, 31, 158.
Pantazi Paharnicul, pg. 233.
» Logofătul, pg. 310.
Pârvan Vistieru, pg. 398.
Pârvu Logofătu, pg. 9, 300.
» vel Şetrar, pg. 26.
» Postelnicul frate cu Radu, pg. 246.
» Cluceru şi vel Logofătu sin Stepan biv vel Clucer, pg. 273—275, 277, 281, 282, 388, 415.
» Banul, pg. 371.
» Părcălabul, pg. 398.
Paraschiva Postelnicul, pg. 321.
Pătru Logofătul moşul lui Drăguşin Vistierul, pg. 249.
Pătru vel Spătar = Păuna, pg. 275.
Peia Portarul, pg. 305.
Petrache Clucerul, pg. 55.
» Serdarul, pg. 76 şi biv vel Serdar, pg. 100.
Petre Stolnicul, pg. 233.
Petre sin Mihai Postelnicul, pg. 16.
Petre Cluceru are fiică pe Alexandra=Udrea Comisul, pg. 329.
Petriman Logofătul, pg. 16—18.
Poian Comisul, pg. 198.
Preda sin Oprea Logofătul, pg. 7, 247.
» vel Spătar, pg. 9.
» vel Vornic, pg. 15.
» Paharnicul din Tîrgovişte, pg. 245.
» Clucereasa, pg. 245, 281.
» Banul cel bătrîn, pg. 245.
» vel Ban, pg. 297.
» Cluceru (Buicescu?), pg. 313.
» vel Postelnic, pg. 313.
» Slugeru sin Buzinca vel Comis, pg327.
» Postelnicul, pg. 371.
Proca Logofătul, pg. 17, 18.
Radomir, pg. 305.
Radu vel Comis, pg. 9, 15, 196, 197, 307, 329.
Radu vel Logofăt, pg. 12, 14, 15, 218, 329.
Radu vel Agă, pg. 13, 14, 329, 397.
» » Căpitan, pg. 14.
» Vistieru, pg. 19.
» Căpitanu, pg. 38.
» vel Vornic, pg. 169.
Radu frate cu Dragu Stolnicu, pg. 173.
» vel Paharnic, pg. 174.
» » Stolnic, pg. 174, 306.
» Logofătu, pg. 214.
» al doilea Vistier, pg. 218, 329.
» biv vel Spătar, pg. 243, 244.
» Crăciunul Vornic, pg. 245.
» Crăcian Vornic, pg. 319.
» frate cu Pârvu Postelnicu, pg. 246.
» Paharnic sin Neagoe Logofătu ot Tîrgovişte, pg. 334.
» Logofăt al lui Maţil, pg. 371.
» Comisul, pg. 391.
» Logofăt frate cu Dumitru Vornicu şi cu Dragomir Comisu, pg. 395.

1) Probabil el face parte din neamul *Cornăţenilor*.

www.dacoromanica.ro

Radu Ceauș za Slujitori, pg. 398.
» Hrizii vel Clucer za Arie, pg. 405.
» biv vel Comis, pg. 415.
» Postelnicul, pg. 433.
Scurtul Aga, pg. 388.
Șerban Spătaru, pg. 172.
» vel Paharnic, pg. 201, 313.
» Logofătu, pg. 218.
» mare Vornic=Marga, pg. 266.
» Banul=Maria sora Basarabilor—Pârvulești, pg. 272, 283, 285, 286, 333.
» Banul, pg. 305, 306.
» Vornicul, pg. 319.
» Vistierul, pg. 329.
Sima Cluceru, pg. 18.
» Logofătu, pg. 7.
» Cămărașu. Neacșu al Simii Cîmărașu, pg. 16, 17.
Sârbul Stolnicul frate cu Popa Stan din Cerneți sud Mehedinți, pg. 296.
Socol vel Stolnic, pg. 9, 11.
» » Clucer, pg. 12.
» » Sluger, pg. 15.
» Cluceru, pg. 17.
» Logofătu, pg. 18.
» vtori Postelnic, pg. 18.
» Medelniceru, pg. 19.
» vel Vornic, pg. 174.
» Paharnicu = Marula sin Tudora din Tîrșor, pg. 376, 394. Găsim și: Marula sin Mihai Vodă cel Viteaz, pg. 392, 398.
» Vornicul, pg. 413.
Spahiu vel Ban, pg. 15.
Stae, pg. 268.
Staico Postelnicul sin Tudor Logofătul = Stana, pg. 245.
Staico Paharnicul frate cu Vladul, pg 247.
Staico vel Logofătul și urmașii lui, înrudit cu Basarabii [1]), pg. 358.
Staico Logofătu, pg. 16, 268, 302.
» Vornicul, pg. 305.
Staico Postelnicul sin Tudor Logofătul, pg. 281.
Stan Logofătu, pg. 15.
» Pârcălabu, pg. 174.
» Grosul vel Spătar, pg, 176.
» vel Spătar, pg. 177—182, 189—191, 193, 195.
» Debel Pârcălabul, pg. 243.
Stan vel Spătar = Caplea, pg. 273.
» Banul, pg. 277.
Stanca fata Slavnei; a avut fiu pe Barbu [2]) pg. 275.
Stanovici Logofătul, pg. 14.
Stanciu vel Spătar, pg, 174.
» » Postelnic, pg. 197.
» Logofătu, pg. 212, 272.
» vel Paharnic, pg. 282.
» Comisul și urmașii lui, pg. 309.
» Postelnic, vel Paharnic = Calea din Brâncoveni, etc. pg. 316, 317, 320, 337.
» Vornicul, pg. 319.
» și Bălaciu, pg. 329.
Stăncilă fiul lui Durduc, pg. 269.
Stanislav, pg. 356.
Ștefan Ciohodaru, pg. 17.
Ștefan vel Vornic, pg. 49.
» Logofătul = Chera. pg. 390.
» Paharnicul, pg. 239.
Stelea Spătaru, pg. 170.
Stepan biv vel Clucer și Banul dela Cioroiași și fiul său Pârvu Cluceru, pg. 273—275, 277, 278, 281, 282.
Stoica Postelnicul, pg. 16.
» vel Postelnic, pg. 181, 182, 189—191, 193, 195.
» vel Vistier, pg. 246.
» Chivăran frate cu Neagoe, pg. 312, 313.
» vel Comis nepotul lui Dumitru vel Vornic, pg. 322.
» biv vel Logofăt=Evdochia, pg. 324.
Stoian Vistierul, biv vel Comis=Ancuța. Au fiu pe Istratie Zlatovici, pg. 397.
Ștoroban Spătarul, pg. 224.
Stroe vel Vistier, pg. 12, 14.
» Serdar, pg. 130.
» vel Vornic, pg. 297.
» Postelnicul, pg. 340.
Taincoș Crănul, (Crăciun ?), pg. 312, 313, 332.
Tănase Postelnicul Sameșul Județului, pg. 72.
Tănase Cluceru, pg. 16.
» biv Căpitan, pg. 38.
» vel Sluger, pg. 296.
Tatul Logofătul, pg. 8—10.
» Logofătul ginerile lui Barbu Vornicu. El=Caplea, pg. 183, 185.

1) Cu prea multă probabilitate el face parte din boierii cunoscuți sub numele de „*oț Ruși*".
2) Vezi la *Bratovoești*.

www.dacoromanica.ro

Tatul Părcălabul, pg. 272.
» Logofătul, Slugerul, frate cu Marco Logofătul ; nepoții lui Dan biv vel Vornic, pg. 293.
Toma Logofătul, pg. 18.
» Pitaru, pg. 37, 38, 110, 111, 113, 114, 143.
» Banu are fiu pe Barbu Vornicu și nepoată pe Caplea=Tatul Logofătu, pg. 185.
» Banul frate cu Gherghe, pg. 304.
Tomița Serdaru, pg. 230.
Trufanda vel Postelnic, pg. 213, 385.
Tudor Cluceru, pg. 18.
» vel Logofăt, pg. 174.
» Logofătu=Stana. Au fiu pe Staico Postelnicul, pg. 245, 281.
Tudosie vel Vistier, pg. 201.
Tunsul Neagoe, pg. 7.
Țiganușu, pg. 379.
Udrea Comis = Alexandra sin Petre Cluceru, pg. 329.
Udriște Logofătu, pg. 319.
Ureche vel Stolnic, pg. 176.
Vadislav Logofătu, pg. 310.
Vartolomi vel Stolnic, pg. 216.
Vasile Logofețelu, pg. 31.
Vasile Vistieru ginerile lui Pană Vistieru ; el=Dumitra, pg. 212, 213.
» vel Stolnic, pg. 218.
» Vistieru, pg. 291, 364.
» Logofătu, pg. 293.
Ventorie (?) Vornicul, pg. 13.
Vilae Jupanița, pg. 305.
Vintilă vel Vornic, pg. 6.
» Logofătu, pg. 176—178.
» vel Logofăt, pg. 211.
Vlad Paharnicul. pg. 307.
» Părcălabul, pg. 2, 3, 5.
» vel Comis, pg. 174.
» » Vistier, pg. 216.
» frate cu Staico Paharnicul, pg. 247.
Vlaicu frate cu Albu Negru, pg. 356, 358. 362.
Vlaicu Logofătu sin Mihnea Parcălabul, pg. 442.
Vlătur, pg. 352.
Vlăsan mare Logofăt = Vlădaia, pg. 266.
Vucina vel Paharnic, pg. 9, 11, 218,
Zaharia Banul, pg. 212.
» Clucerul, pg. 393.
Zamfirache Cimărașul, pg. 129.
Zotu Spătaru, pg. 380.

www.dacoromanica.ro

INDICE

de nume de familii streine, pe care le găsim în volumul de faţă.

Abazà Paşa Nicopolei, pg. 341.
Balintitt Ioan de Töviş, pg. 378.
Baráthi Ştefan, pg. 378.
Basta, pg. 289.
Batori Ştefan, pg. 265, 371.
Bator Gabor, pg. 290.
Betlen Gabor Craiu, pg. 341, 366.
Bocskai, pg. 290.
Bosniei, al, Ştefan, pg. 255.
Brancovici Maxim, pg. 339.
» Miliţa sin Ioan Brancovici al Serbiei, pg. 271.
Bulgarilor, al, Straşimir Tzar de Vidin, pg. 254.
Bulgarilor, al, Tzarul Alexandru fiul Tzarului Mihail, pg. 254.
Cazimir Craiu Leşesc, pg. 418.
Corvin Matei, Regele Ungarii, pg. 435.
Corvin Maria, pg. 353.
» Matei, pg. 346.
Csaszar (Ciasar) Christofor, pg. 353.
» (Hunzar) Barbara, pg. 353.
Chyerepovich (Serepi) Elena fiica lui Niculae, pg. 380.
Chrisoverghi Gheorghe Cămăraşul şi fii lui: Aslan şi Ion, pg. 376.
Doboka, Clara fata lui Ianoş de, pg. 254.
Gârblianovici, Miliţa sin Lazăr, pg. 256.
Grigoriu Bona, pg. 353.
Georgiu Bona, pg. 353.
Genga Fabiu de Hadzacsel, pg. 378.
Grantrie de Grandschamp sol francez, pg. 376.
Hohenzollern, pg. 253, 259, 260, 261.
Huniade, pg. 341, 350.
Iakşich Dumitru şi fiica lui, pg. 355, 357.
Ion Lizstius de Köptseny, pg. 353.
Keşerü Ştefan şi fii lui, pg. 371.
Margareta Bakits de Lack, pg. 353.
Mehmed—beg sin Ali-beg, pg. 369, 412.
Micud Ştefan Ban unguresc al Severinului, din familia Kukenus, pg. 254.
Murad Sangiacul de Magnezie, pg. 376.
Niculae Oloz, pg. 353.
Nisowsky Stanislau, pg. 371.
Polo Minio di ser Scipione şi fiul lui, pg. 380.
Papa Urban V, pg. 254.
Polonii, al, Vladislav Iagello, Rege=Hedviga, pg. 256.
Racoţi Gheorghe, Craiu, pg. 326 n., 341, 342, 418.
Ratz Petru de Töviş, pg. 378.
Racoţi II, pg. 434.
Serbiei, al, Simeon Tzarul (Despotul) frate cu Tzarul Ştefan Duşan, pg, 254.
Serbiei, al, Uroş St. Despot, pg. 254, 255.
Serbiei, al, Vucaşin, pg. 254.
» Şişman Voevod, pg. 255.
Sigismund Regele Ungarii, pg. 257, 262.
Straşimir (Sracimir) Ioan Tzarul Vidinului, pg. 259.
Sinadin Capitanov, pg. 265.
Szekely Moise, pg. 289, 290.
Salvaresso Ecaterina, pg. 362.
Scarlati Saigiul (gialep) şi fiică-sa Ruxandra pg. 367.
Stamati nepotul Patriarhului Ioasaf, pg. 376.
Szebeşi Balthazar, pg. 378.
Steinville Generalul, pg. 423.
Savoia, de, Eugen Prinţul, pg. 423.
d'Uxcules Cecilia, pg. 239.
Vladislav Regele Polonii, pg. 257.
Zolyomi, pg. 341.

www.dacoromanica.ro

LISTA

Mitropoliţilor şi Episcopilor din Muntenia cum şi a Patriarhilor pe cari îi întâlnim în volumul de faţă.

Mitropolitul Eftimie, pg. 2—5, 310, 392.
» Theofil, pg. 8, 10.
» Teodosie, pg. 24, 25, 156, 249.
» Mitrofan, pg. 27, 28, 149.
» Daniil, pg. 28, 29, 32, 151.
» Neofit, pg. 34, 39, 147, 159.
» Grigorie, pg. 41, 42, 44, 48, 152, 227, 436, 438.
» Dositheu, pg. 51, 52, 62, 89, 97, 120, 121, 146 148, 230.
» Antim, pg. 224.
» Anania, pg. 245, 281.
» Luca, pg. 245, 282, 323.
» Iachint Critopol, pg. 255.
» Daniil » pg. 255.
» Nifon, pg. 271.
» Crimca, pg. 290.
» Filaret, pg. 328 n.
» Nectarie, pg. 328 n.
» Ştefan, pg. 329.
» Ignatie, pg. 429, 434.

Episcopul Buzăului, Ştefan, pg. 29.
» » Cozma, pg. 45.
» » Kiril, pg. 209.
» » Serafim, pg. 222, 329.
» » Dionisie, pg. 230.
» » Luca, pg. 392.
» Argeşului, Iosif (Sevastis), pg. 230, 271.
» Rîmnicului, Neofit, pg. 238.
» » Efrem, pg. 316, 317, 389.
» » Egnatie, pg. 329.
» » Theofil, pg. 392.
» » Dionisie, pg. 62—66, 76, 83, 84, 89—91.
Patriarhu Dositheu al Ierusalimului pg. 24, 25.
» Paisie al Ierusalimului, pg. 155.
» Dionisie, pg. 249.
» Iacob, pg. 249.
» Theolipt al Ţarigradului, pg. 271.
» Niton, pg. 359.
» Chiril (Lucaris) al Constantinopolului, pg. 385.

www.dacoromanica.ro

Anexă la pag. 469 (Vol. II.)

BĂRBĂTEȘTII

Anica = Doctorul Ioan Rasti.

Luxandra, 1813. 1814. = Necula Polcovnicul.

Iordache, 1803. 1814. Era + la 1844.

Iancu, 1804. 1806. 1814. Trăia la 1844. (.)

Naie, 1804.

Marghioala (Marioara) = Gheorghe biv vel Sluger, Clucer Boldescu. Ea trăia la 1814 și 1861.

Mihai Slugerul. Cumnat cu Serdara Hristodor Niculescu.

Bălașa = 1788. Panait Matraca Slugerul.

Mihalache, = Smaranda (Manda) sin Manolache Cluceru Topliceanu, în 1809. El era întreg la mășurile minții. 1813. Ea = 2º cu Prijbeanu.

Catinca Bărbătescu. 1803.

Nepoți Jupânesii Marii soția lui Ioniță Bărbătescu

Despa 1803.

Ilie, 1805.

Safta Bărbătescu 1803.

Maria (sau Ilinca ?) Bărbătescu = Costandin Logofătu sin Șerban Paharnicu, Șetraru Cândescu.

Bănică Cluceru, Slugeru Bărbătescu. La 1812 trăia, iar la 1813 era +.

Sultana = Iordache Rudeanu.

Păuna = Șerdaru Pantazi Bâjescu. 1798. 1799.

Mihai vel Sluger, Ceauș za A rozi, judecător la Muscel. 1781. 1784. 1785. 1801—1815. biv vel Clucer. = Pelaghia Monahia. (1-iul fiu).

Șerban (Bănică) Postelnicul 1783. 1784. Era + la 1804 = Despina sin Scarlat Varipati biv vel Sluger. Divorțați la 1782.

Radu Bărbătescu 1764. 1783. (Băducan). = Joița sin Toma Șetraru Cantacuzino.

Ioan (Ioniță) vtori Vistier. Născut din Sanda, 1787. = la 1779 cu Mariuța sin Ianache Hiotu Medelniceru, Ea avea frate vitreg pe Ghiță (Gheorghe, Iordache) Medelniceru Palada. La 1801 era văduvă. La 1803 ea își face diata. + 1803.

Sanda 1803. Vara lui Ioniță Bărbătescu.

Barbu Bărbătescu. 1784 Văr cu Ioniță Bărbătescu și cu Mihai Ciaușu Bărbătescu.

Anița 1762. Nepoată Marii Bărbătescăi.

Nicolae Paharnicu 1776. = Maria.

Ilinca = Șerban Postelnicul Grecianu. 1736.

Mihai biv vel Medelnicer. 1757; biv vel Paharnic. La 1762 era biv vel Stolnic. Era + la 1781. (1-ul fiu). = Safta sin Pârvu biv vel Stolnic Cantacuzino. Judecător la Spătărie.

Șerban Postelnic 1762, 1781. (2-a fiu).

Costandin Postelnic. 1754. 1762. 1779. (3-a fiu). = 1ª Sanda (Luxandra, Ruxandra) sin Toma Brăiloiu. = 2ª Voichița. El fu Paharnic.

Mihai (Mineu) vel Comis, vel Paharnic, vel Serdar, vel Șetrar, vel Clucer, vtori Vistier. 1700. 1702. 1705. 1706. 1712. 1714. 1715. 1716—1718, 1720, 1723—4, 1730—2, 1734—5, 1738, 1740, 1747, La 1717 era de 41 de ani. (n. 1676 + 1748) Ispravnic de Tîrgoviște. = Maria sin Radu Obedeanu. Ea trăia la 1751 și 1762.

Vintilă Logofătu. 1687.

Ana, 1687.

Mihai, 1667.

Ilie Paharnicul ot Bărbătești. 1667.

Cârstea, 1657.

Socol Postelnicu. 1689.

Hiera, 1689.

Ilinca, 1689.

Păuna, 1689.

Zamfira, 1689.

Dumitru Logofătul. 1634.

Costandin Comis, Vornic de Tîrgoviște . . . . . liu + 1696. 1691, 1695, 1697. 1699. 1701. = Păuna sin Costandin Slugeru Ludescu, nepoata Stoicăi Logofătul Ludescu.

Stroe, 1696.

Tudosie, 1666. a avut frați.

Tudor Logofătul. 1661.

Petriman Logofătul. 1664. 1681.

Isar Logofătul. 1681.

Vintilă Logofătu. = Tudora.

Iordache Căpitanul ot Bărbătești.

Partenie monahu. 1688.

Drăghici Postelnicul ot Bărbătești. 1657. 1658. 1661. 1663. 1664.

Rizea, 1664.

Parasco Postelnic. Logofăt. 1663. El = Alexandra.

Ștefan, 1663.

Hrizea (Rizea, Hrizan,) = Paraschiva.

Mușat 1652. 1658. cu fiastru lanei.

Maria 1628.

Dan, 1652. 1655. 1656, 1658.

Bunea 1652.

Albu 1654.

Pană Postelnicul (Boldici ?) ot Bărbătești. 1628. 1639. 1641. 1650. 1653.

Pătrașco 1618. 1628. 1639.

. . . . . = **Grișiță** Postelnic, Logofăt. 1652.

Tudor Comisu. 1648.

Kira (Chera) = 1º Ștefan Ciohodaru. = 2º Pătrașco vel Cupar Bălăceanu. Ea născută din Frujina.

Stanca, 1628. nepoata lui Hrizan Postelnicul.

Dragu Logofătu 1642. 1653.

Preda = Proca.

Radu din Bărbătești. 1664. 1667.

Tănase Paharnic, Clucer, Postelnic. 1628. 1642. 1643. 1645. 1646. 1650. 1653.

Stoica (Stoichița) Postelnicul. 1628. 1642. 1643. 1645. 1650. 1653. 1654. 1657. 1658. 1663. 1664.

Tatul Slugeru, Logofătu ot Orbeasca. 1628. 1632. 1637. 1638. = 1ª Neacșa 1638. = 2ª Iana, El era + la 1653. 1632 Ianuare 10. *Intrăire* cu Nan Postelnicul din Doicești și Bărbătești al cărui nepot era.

Drăghici Spătaru. 1612 1615. 1618. = Ilina, (sau Mihna ?) 1629.

Nan (Nenciul) Postelnicul ot Bărbătești și Doicești (din neamul lui Neagoe Tunsul) 1615. 1618. 1628. 1632. 1636. 1638. 1639. 1641. 1648. 1650. = Zamfira (Salomia călugărita) sin Tudor Slugeru Rudeanu. 1644.

Hrizan Postelnicul 1612 16'5. 1618. 1628. 1630. 1639 1641. = 1ª Marula (Maria) sin Dan Vistieru. = 2ª Frusina (Frujina) sin Hrizea Vornicu. Ea = 2ª cu Parasco negustătoru.

Popa Kir Fota Cliseru, 1642. 1653. = Maria.

Vlad Pârcălabul din Bărbătești. 1613.

Dobra (Boba) = **Mogoe** (Moga, Moja) Paharnicul din Bărbătești. 1599. 1613.

David ot Bărbătești. 1623.

Oprișor (Oprea) Logofătul ot Mănești. În zilele lui Ștefan Voevod sin Ioan Voevod. (1591—92).

Oprea cel bătrîn din Bărbătești. 1599. 1613.

Popa **Tudoran**. 1599.

Moja (Moja) 1599 Iulie 7.

Drăghici Banul.

Neaga Preoteasa mătușa lui Muja. 1613.

Moma (Momaia) mătușa lui Muja. 1599. 1613 Ea = Stoica.

Dan, 1577 Sept. 11.

Gulioaia din Bărbătești.

Stanciul Postelnicul = Moma. 1540 Iunie 22.

BIBLIOTECA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro

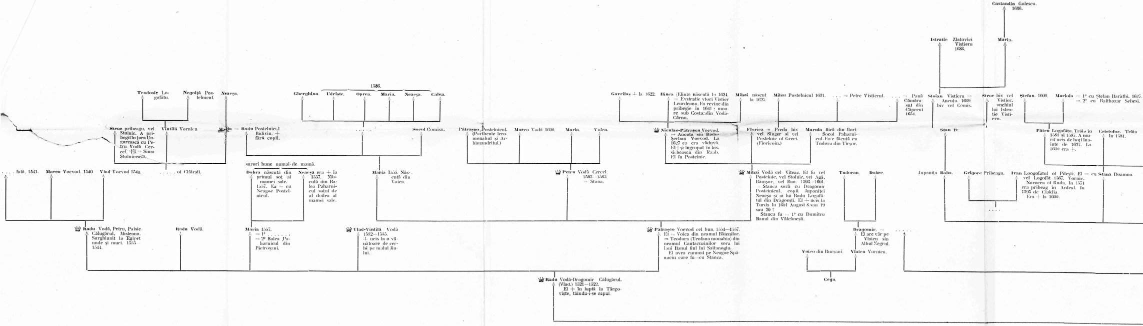
Costandin Golescu. 1686.
Istratie Zlatovici Vistieru 1686.
Maria.
Teodosie Logofătu.
Negoiță Postelnicul.
Neacșa.
1586.
Gherghina.
Udriște.
Oprea.
Maria.
Neacșa.
Calea.
Gavrilaș + la 1622.
Ilinca (Elina) născută la 1624. = Evstratie vtori Vistier Leurdeanu. Ea revine din pribegie în 1641 : moare sub Costandin Vodă-Cârnu.
Mihai născut la 1625.
Mihai Postelnicul 1631.
. . . = Petre Vistierul.
. . . = Pană Cămărașul din Căpreni 1651.
Stoian Vistieru = Ancuța. 1669. biv vel Comis.
Stroe biv vel Vistier, unchiul lui Istratie Vistieru.
Ștefan. 1600.
Mariola = 1° cu Ștefan Baràthi. 1627. = 2° cu Balthazar Sebesi.
Stroe pribeagu, vel Stolnic. A pribegit în țara Ungurească cu Petru Vodă Cercel. El = Sima Stolniceasa.
Vintilă Vornicu
Maria = Radu Postelnicul Bidiviu. + fără copii.
. . . . .
Socol Comisu.
Pătrașco Postelnicul. (Parthenie Ieromonahul și Arhimandritul.)
Marco Vodă 1600.
Maria.
Voica.
Niculae-Pătrașcu Voevod. = Ancuța sin Radu-Șerban Voevod. La 1627 ea era văduvă. El + și îngropat în bis. sârbească din Raab. El fu Postelnic.
Florica = Preda biv vel Sluger și vel Postelnic ot Greci. (Floricoiu.)
Marula fiică din flori. = Socol Paharnicul. Ea e făcută cu Tudora din Tirșor.
Stan P
Pătru Logofătu. Trăia în 1581 și 1597. A murit ucis de hoți înainte de 1627. La 1600 era +.
Cristofor. Trăia în 1581.
surori bune numai de mamă.
. . . . fată. 1541.
Marco Voevod. 1540
Vlad Voevod 1540.
. . . . . ot Clătești.
Dobra născută din primul soț al mamei sale. 1557. Ea = cu Neagoe Postelnicul.
Neacșa era + la 1557. Născută din Balea Paharnicul soțul de al doilea al mamei sale.
Maria 1555. Născută din Voica.
Petru Vodă Cercel. 1583—1585. = Stana.
Mihai Vodă cel Viteaz. El fu vel Postelnic, vel Stolnic, vel Agă, Bănișor, vel Ban. 1593—1601. = Stanca soră cu Dragomir Postelnicul, copii Jupaniței Neacșa și ai lui Radu Logofătul din Drăgoești. El + ucis la Turda în 1601 August 8 sau 19 sau 20 ? Stanca fu = 1° cu Dumitru Banul din Vălcănești.
Tudoran.
Dobre.
Jupanița Boba.
Grigore Pribeagu.
Ivan Loogofătul ot Pitești. El = cu vel Logofăt 1567. Vornic. Norocea ot Ruda. În 1574 era pribeag în Ardeal. În 1595 de Ciaklia. Era + la 1600.
Stana Doamna.
. . . .
Radu Vodă, Petru, Paisie Călugărul, Misleanu. Surghiunit la Egipet unde și muri. 1535—1544.
Radu Vodă.
Maria 1557. = 1° . . . . = 2° Balea Paharnicul din Pietroșani.
Vlad-Vintilă Vodă 1532—1535. + ucis la o vânătoare de cerbi pe malul Jiului.
Pătrașco Voevod cel bun. 1554—1557. El = Voica din neamul Bătenilor. = Teodora (Teofana monahia) din neamul Cantacuzinilor sora lui Iani Banul fiul lui Șaitanoglu. El avea cumnat pe Neagoe Spănaciu care fu = cu Stanca.
Dragomir. = El are văr pe Vlaicu sin Albul Negrul.
. . . . .
Voico din Bucșani.
Vlaicu Vornicu.
Cega.
Radu Vodă-Dragomir Călugărul. (Vlad.) 1521—1522. El + în luptă la Târgoviște, tăindu-i-se capul.

Anexă la pag. 404 Vol. II

Genealogiile documentate ale Familiilor boierești.

Din scrierile inedite ale lui Ștefan D. Grecianu.

B A S A R A B I I

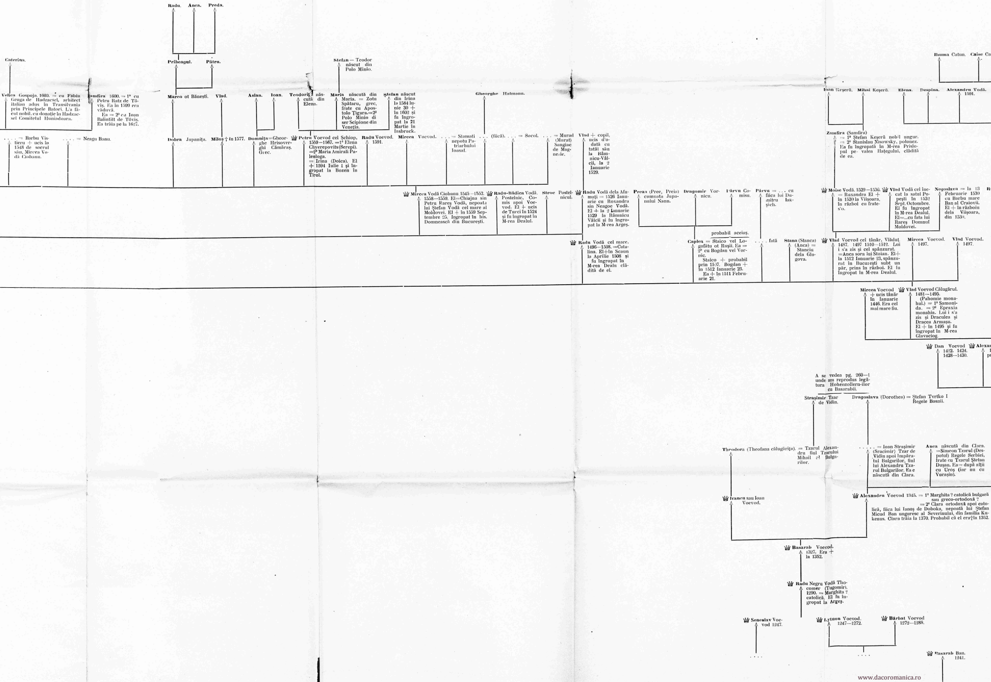

Radu. **Anca.** **Preda.**

Caterina. **Pribeagul.** **Pătru.** **Stefan** — Teodor născut din Polo Minio. **Ihuma** Catun. **Caise** Ca

Velica Gospoja. 1600. = cu Fabiu Genga de Hadzacsel, arhitect italian adus în Transilvania prin Principele Batori. L'a făcut nobil, cu donaţie în Hadzacsel Comitetul Huniadoara.

Zamfira 1600. = 1° cu Petru Ratz de Tőviş. Ea în 1599 era văduvă. Ea = 2° cu Ioan Balintitt de Tőviş. Ea trăia pe la 1627.

Marco ot Băneşti. **Vlad.** **Aslan.** **Ioan.** **Teodoriţ** născută din Elena. **Maria** născută din Maria. = Zotu Spătaru, grec, frate cu Apostolo Ţigara. = 2° Polo Minio di ser Scipione din Veneţia. **Ştefan** născut din Irina la 1584 Iunie 30 + în 1602 şi fu îngropat la 21 Martie în Insbruck. **Gheorghe** Hatmanu. **Ioan** Keşerü. **Mihai** Keşerü. **Elena.** **Despina.** **Alexandru** Vodă. 1591.

. . . . = Barbu Vistieru + ucis în 1548 de socrul său, Mircea Vodă Ciobanu. . . . . = Neagu Banu. **Dobra** Jupaniţa. **Miloş** † în 1577. **Domniţa** = Gheorghe Hrisoverghi Cămăraş. Grec. ♛ **Petru** Voevod cel Şchiop, 1559—1567. = 1° Elena Chyerepovits (Serepi). = 2° Maria Amirali Paleologa. = Irina (Doica). El + 1594 Iulie 1 şi îngropat la Bozen în Tirol. **Radu** Voevod. 1591. **Mircea** Voevod. . . . = Stamati nepotu Patriarhului Ioasaf. . . . (fiică). . . . = Socol. . . . = Murad (Murat) Sangiac de Magnezie. **Vlad** + copil, ucis d'odată cu tatăl său la Râmnicu-Vâlcii, la 2 Ianuarie 1529. **Zamfira** (Samfira) = 1° Ştefan Keşerü nobil ungur. = 2° Stanislau Nisowsky, polonez. Ea fu îngropată în M-rea Prislopul pe valea Haţegului, clădită de ea.

♛ **Mircea** Vodă Ciobanu 1545—1552. 1558—1559. El = Chiajna sin Petru Rareş Vodă, nepoata lui Ştefan Vodă cel mare al Moldovei. El + în 1559 Septembre 25. Ingropat în bis. Domnească din Bucureşti. ♛ **Radu-Bădica** Vodă. Postelnic, Comis apoi Voevod. El + ucis de Turci în 1524 şi fu îngropat în M-rea Dealul. **Stroe** Postelnicul. ♛ **Radu** Vodă dela Afumaţi = 1526 Ianuarie cu Roxandra sin Neagoe Vodă. El + la 2 Ianuarie 1529 la Râmnicu Vâlcii şi fu îngropat la M-rea Argeş. **Preaa** (Pree, Preia) cumnata Jupanului Nanu. **Dragomir** Vornicu. **Pârvu** Comisu. **Pârvu** = . . . cu fiica lui Dumitru Iakşich. ♛ **Moise** Vodă. 1529—1530. = Ruxandra El + în 1530 la Viişoara, în război cu frate-s'o. ♛ **Vlad** Vodă cel înecat la satul Popeşti în 1532 Sept. Octombre. El fu îngropat în M-rea Dealul. El = ... cu fata lui Rareş Domnul Moldovei. **Negoslava** = la 13 Februarie 1530 cu Barbu mare Ban al Craiovii. El + în războiu dela Viişoara, din 1530. R

probabil aceiaş.

♛ **Radu** Vodă cel mare. 1496—1508. = Catalina. El + în Scaun la Aprilie 1508 şi fu îngropat în M-rea Dealu clădită de el. **Caplea** = Staico vel Logofătu ot Ruşii. Ea = 2° cu Bogdan vel Vornic. Staico + probabil prin 1507. Bogdan + în 1512 Ianuarie 23. Ea + în 1511 Februarie 21. . . . . fată **Stana** (Stanca) (Anca) = Stanciu dela Glogova. ♛ **Vlad** Voevod cel tânăr, Vlăduţ. 1487. 1497 1510—1512. Lui i s'a zis şi cel spânzurat. = Anca sora lui Stoian. El + la 1512 Ianuarie 23, spânzurat în Bucureşti subt un păr, prins în război. El fu îngropat în M-rea Dealul. **Mircea** Voevod. 1497. **Vlad** Voevod. 1497.

Mircea Voevod + ucis tânăr în Ianuarie 1446. Era cel mai mare fiu. ♛ **Vlad** Voevod Călugărul. 1481—1495. (Pahomie monahul.) = 1° Samonida. = 2° Epraxia monahia. Lui i s'a zis şi Draculea şi Dracea Armaşu. El + în 1495 şi fu îngropat în M-rea Glavaciog.

♛ **Dan** Voevod 1422. 1424. 1428—1430. ♛ **Alexan**

A se vedea pg. 260—1 unde am reprodus legătura Hohenzollern-ilor cu Basarabii.

Straşimir Tzar de Vidin. **Dragoslava** (Dorothea) = Stefan Tvrtko I Regele Bosnii.

Theodora (Theofana călugăriţa). = Tzarul Alexandru fiul Tzarului Mihail al Bulgarilor. . . . . . = Ioan Straşimir (Sracimir) Tzar de Vidin apoi Impăratul Bulgarilor, fiul lui Alexandru Tzarul Bulgarilor. Ea e născută din Clara. **Anca** născută din Clara. = Simeon Tzarul (Despotul) Regele Serbiei, frate cu Tzarul Ştefan Duşan. Ea = după alţii cu Uroş (iar nu cu Vucaşin).

♛ **Ivancu** sau Ioan Voevod. ♛ **Alexandru** Voevod 1345. = 1° Marghita? catolică bulgară sau greco-ortodoxă? = 2° Clara ortodoxă apoi catolică, fiica lui Ianoş de Doboka, nepoată lui Ştefan Micud Ban unguresc al Severinului, din familia Kukenus. Clara trăia la 1370. Probabil că el era † la 1352.

♛ **Basarab** Voevod. 1327. Era + la 1352.

♛ **Radu** Negru Vodă Thocomer (Tugomir). 1290. = Marghita? catolică. El fu îngropat la Argeş.

♛ **Seneslav** Voevod 1247. ♛ **Lytuon** Voevod. 1247—1272. ♛ **Bărbat** Voevod 1272—1288.

. . . .

. . . .

♛ **Basarab** Ban. 1241.

www.dacoromanica.ro

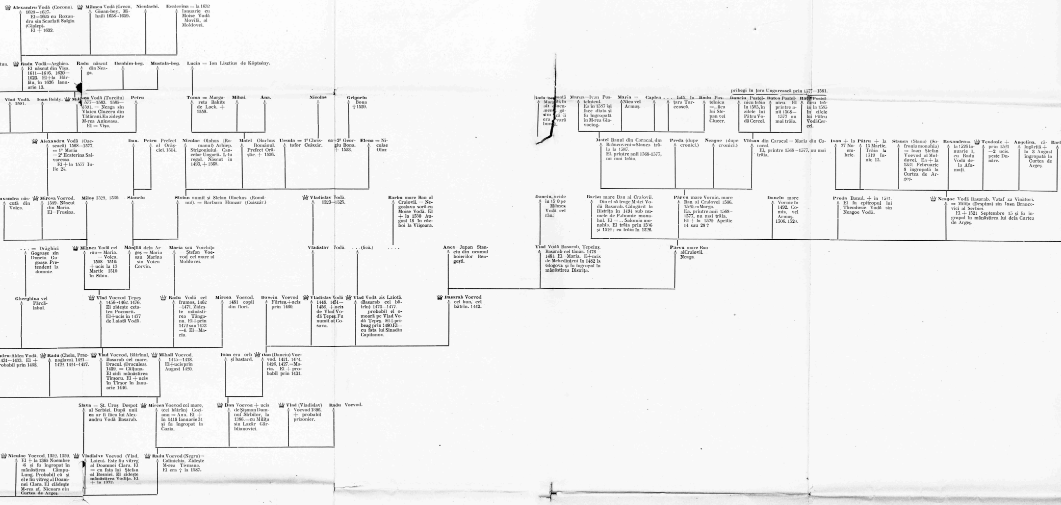
♛ Alexandru Vodă (Coconu). 1623–1627. El=1625 cu Roxandra sin Scarlati Saigiu (Gialep). El + 1632.
♛ Mihnea Vodă (Grecu, Gioan-bey, Mihail) 1658–1659.
Niculachi.
Ecaterina = la 1632 Ianuarie cu Moise Vodă Movilă, al Moldovei.
tun.
♛ Radu Vodă=Arghira. El născut din Vişa. 1611—1616. 1620—1623. El+la Hârlău, în 1626 Ianuarie 13.
Radu născut din Neaga.
Ibrahim-beg.
Mustafa-beg.
Lucia = Ion Lisztius de Köptsény.
Vlad Vodă. 1591.
Ioan Beldy.
♛ Mihnea Vodă (Turcitu) 1577—1583. 1585—1591. = Neaga sin Vlaicu Cluceru din Tătărani. Ea zideşte M-rea Aninoasa. El = Vişa.
Petru
Toma = Margareta Bakits de Lack. + 1559.
Mihai.
Ana.
Nicolae
Grigoriu Bona † 1559.
♛ Alexandru Vodă (Oaeseacă) 1568–1577. = 1° Maria = 2° Ecaterina Salvaresso. El + la 1577 Iulie 25.
Dan.
Petru Prefect al Orăşciei. 1514.
Nicolae Olahus (Romanul) Arhiep. Strigoniului. Cancelar Ungarii. L-tu regal. Născut în 1493, + 1568.
Matei Olachus Românul. Prefect Orăştie. + 1536.
Ursula = 1° Christofor Császár.
ea=2° Georgiu Bona. + 1553.
Elena = Niculae Oloz
uxandra născută din Voica.
♛ Mircea Voevod. 1509. Născut din Maria. El=Frusina.
Miloş 1529, 1530.
Stanciu
Stoian numit şi Ştefan Olachus (Românul). = Barbara Hunzar (Császár.)
♛ Vladislav Vodă. 1523–1525.
Barbu mare Ban al Craiovii. = Negoslava soră cu Moise Vodă. El + la 1530 August 18 în războiu la Viişoara.
. . . = Drăghici Gogoaşe sin Danciu Gogoaşe. Pretendent la domnie.
♛ Mihnea Vodă cel rău= Maria. = Voica. 1508—1510. + ucis la 13 Martie 1510 în Sibiu.
Mânjilă dela Argeş = Maria sau Marina sin Voicu Corvin.
Maria sau Voichiţa = Ştefan Voevod cel mare al Moldovei.
Vladislav Vodă.
. . . (fică.)
. . . .
Anca=Jupan Stanciu din neamul boierilor Bengeşti.
Gherghina vel Părcălabul.
♛ Vlad Voevod Ţepeş 1456–1462. 1476. El zideşte cetatea Poenarii. El+ucis în 1477 de Laiotă Vodă.
♛ Radu Vodă cel frumos, 1462–1471. Zideşte mânăstirea Tânganu. El+prin 1472 sau 1473–4. El=Maria.
Mircea Voevod. 1481 copil din flori.
Danciu Voevod Fûrteş.+ucis prin 1460.
♛ Vladislav Vodă 1448. 1451—1456. + ucis de Vlad Vodă Ţepeş. Fu numit ot Cosova.
♛ Vlad Vodă zis Laiotă. (Basarab cel bătrîn) 1473—1477. probabil el omoară pe Vlad Vodă Ţepeş. El+pribeag prin 1480. El= cu fata lui Sinadin Capitanov.
♛ Basarab Voevod cel bun, cel bătrîn. 1442.
…andru-Aldea Vodă. …1431—1433. El + …probabil prin 1438.
♛ Radu (Chelu, Praznaglava). 1421—1422. 1424–1427.
♛ Vlad Voevod, Bătrînul, Basarab cel mare. Dracul. (Draculea). 1439. = Călţuna. El zidi mânăstirea Tirşoru. El + ucis în Tîrşor în Ianuarie 1446.
♛ Mihail Voevod. 1415—1418. El+ucis prin August 1420.
Ioan era orb şi bastard.
♛ Dan (Danciu) Voevod. 1421. 1424. 1426, 1427.=Maria. El + probabil prin 1431.
Slava = Şt. Uroş Despot al Serbiei. După unii ea ar fi fiica lui Alexandru Vodă Basarab.
♛ Mircea Voevod cel mare, (cel bătrân) Cozianu = Ana. El + în 1418 Ianuarie 31 şi fu îngropat la Cozia.
♛ Dan Voevod + ucis de Şişman Domnul Sîrbilor, la 1386.=cu Miliţa sin Lazăr Gârblianovici.
♛ Vlad (Vladislav) Voevod 1396. + probabil prizonier.
Radu Voevod.
♛ Niculae Voevod. 1352. 1359. El + la 1365 Noembre 16 şi fu îngropat în mânăstirea Câmpu-Lung. Probabil că şi el e fiu vitreg al Doamnei Clara. El clădeşte M-rea sf. Nicoara din Curtea de Argeş.
♛ Vladislav Voevod (Vlad, Laicu). Este fiu vitreg al Doamnei Clara. El = cu fata lui Ştefan al Bosniei. El zideşte mânăstirea Vodiţa. El + la 1372.
♛ Radu Voevod (Negru)= Calinichia. Zideşte M-rea Tismana. El era † la 1387.
pribegi în ţara Ungurească prin 1577—1581.
Rada … Marg… în alt docu… găsim … era … bună.
Marga=Ivan Postelnicul. Ea în 1587 îşi face diata şi fu îngropată în M-rea Glavaciog.
Maria = Nica vel Armaş.
Caplea
. . . fată, în ţara Turcească.
Radu Postelnicu =...fica lui Stepan vel Clucer.
Danciu Postelnicu trăia în 1585, în zilele lui Pătru Vodă Cercel.
Datco Postelnicu. El printre anii 1568—1577 nu mai trăia.
Radu Postelnicu trăia la 1585 în zilele lui Pătru VodăCercel.
Matei Banul din Caracal, din Brâncoveni=Stanca trăia la 1587. El, printre anii 1568-1577, nu mai trăia.
Preda (dupe cronici.)
Neagoe (dupe cronici.)
Vlăsan din Caracal = Maria din Caracal. El, printre 1568–1577, nu mai trăia.
Ioan + la 27 Noembrie.
Pătru + la 15 Martie. Trăia la 1519 Iunie 15.
Stanca (Stana) (Sofronia monahia) = Ioan Ştefan Voevod al Moldovei. Ea + la 1531 Februarie 8 îngropată la Curtea de Argeş.
Roxandra= la 1526 Ianuarie 1, cu Radu Vodă dela Afumaţi.
♛ Teodosie + prin 1521–2 ucis. peste Dunăre.
Angelina, călugăriţă + la 3 August îngropată la Curtea de Argeş.
Barb…
Danciu, ucide în 1510 pe Mihnea Vodă cel rău.
Barbu mare Ban al Craiovii. Din el să trage Matei Vodă Basarab. Călugărit la Bistriţa în 1494 sub numele de Pahomie monahul. El = .. Salomia monahia. El trăia prin 1506 şi 1512 ; ea trăia în 1526.
Pârvu mare Vornic, mare Ban al Craiovei 1506. 1520.=Marga. Ea, printre anii 1568–1577, nu mai trăia. El + la 1529 Aprilie 14 sau 28 ?
Danciu mare Vornic în 1492. Comis, vel Armaş. 1506. 1520.
Preda Banul. + în 1521. El fu epitropul lui Theodosie Vodă sin Neagoe Vodă.
♛ Neagoe Vodă Basarab. Vataf za Vinători. = Miliţa (Despina) sin Ioan Brancovici al Serbiei. El + 1521 Septembre 15 şi fu îngropat în mânăstirea lui dela Curtea de Argeş.
Vlad Vodă Basarab, Ţepeluş. Basarab cel tânăr. 1478—1481. El=Maria. E+ucis de Mehedinţeni în 1482 la Glogova şi fu îngropat în mânăstirea Bistriţa.
Pârvu mare Ban al Craiovii.= Neaga.

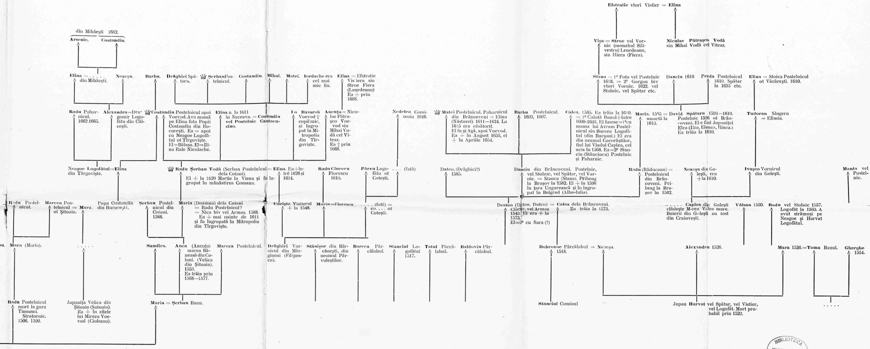
Efstratie vtori Vistier = Elina
din Mihăești 1682.
Arsenie.
Costandin.
Vișa = Stroe vel Vornic (monahul Silivestru) Leurdeanu, sin Hiera (Fiera).
Niculae Pătrașco Vodă sin Mihai Vodă cel Viteaz.
Elina = ... din Mihăești.
Neacșa.
Barbu.
Drăghici Spătaru.
♛ Șerban Postelnicul.
Costandin.
Mihai.
Matei.
Iordache era cel mai mic fiu.
Elina = Efstratie Vis ieru sin Stroe Fiera (Leurdeanu) Ea + prin 1668.
Stana = 1º Fota vel Postelnic 1618. = 2º Gorgan biv vtori Vornic. 1622. vel Stolnic, vel Spătar etc.
Danciu 1610
Preda Postelnicul 1610. Spătar la 1635 etc.
Elina = Stoica Postelnicul ot Văcărești. 1610.
Radu Paharnicul. 1662.1665.
Alexandra = Dragomir Logofătu din Călcești.
♛ Costandin Postelnicul apoi Voevod. Avu mamă pe Elina fata Popii Costandin din București. Ea = apoi cu Neagoe Logofătul ot Tîrgoviște. El = Bălașa. El = Ilina Rale Nicolache.
Elina n. la 1611 în Suceava. = Costandin vel Postelnic Cantacuzino.
Io Basarab Voevod † copil mic, și îngropat în Mitropolia din Tîrgoviște.
Ancuța = Nicolae Pătrașco Voevod sin Mihai Vodă cel Viteaz. Ea † prin 1668.
Nedelea Comisoaia 1646.
♛ Matei Postelnicul, Paharnicul din Brâncoveni = Elina (Násturel) 1611—1624. La 1615 era căsătorit. El fu și Agă, apoi Voevod. Ea + în August 1653, el + în Aprilie 1654.
Barbu Postelnicul. 1603, 1607.
Calea, 1585. Ea trăia la 1610. = 1º Calotă Banul + între 1600-1603. El fusese = 1º cu mama lui Avram Postelnicul sin Borcea Logofătul (din Bucșani.) El era din neamul Cocorăștilor, fiul lui Vladul Caplea, cel ucis în 1568. Ea = 2º Stanciu (Stănciucu) Postelnic și Paharnic.
Maria, 1585 = David Spătaru 1594—1610. moartă la 1615. Postelnic 1596 ot Brâncoveni. El e fiul Jupaniței Elca (Ilca, Elenca, Ilinca.) Ea trăia la 1610.
Tudoran Slugeru = Efimia.
Neagoe Logofătul = Elina din Târgoviște.
♛ Radu Șerban Vodă (Șerban Postelnicul = Elina. Ea + între 1626 și 1634. dela Coiani). El + la 1620 Martie la Viena și fu îngropat în mânăstirea Comana.
Radu Cluceru Florescu 1610.
Pârvu Logofătu ot Cotești.
. . . (fată)
Dateo. (Drăghici?) 1585.
Danciu din Brâncoveni. Postelnic, vel Stolnic, vel Spătar, vel Vornic. = Stanca (Stana). Pribeag la Brașov în 1582. El + în 1596 în țara Ungurească și fu îngropat în Belgrad (Alba-Iulia).
Radu (Răducanu) = Postelnicul din Brâncoveni. Pribeag la Brașov în 1582.
Neacșa din Golești, era + la 1610.
Ivașco Vornicul din Golești.
Manta vel Postelnic.
Radu Postelnicul.
Marcea Postelnicul = Mara. ot Șitoaia.
Popa Costandin din București.
Șerban Postelnicul din Coiani. 1588.
Maria (Doamna) dela Coiani = Radu Postelnicul? = Nica biv vel Armaș. 1588. Ea + mai nainte de 1611 și fu îngropată în Mitropolia din Tîrgoviște.
Udriște Vistierul + la 1548.
Maria = Florescu
. . . . (fată) = co. . . . ot Cotești.
Deatco (Datco, Datcu) = Calea dela Brâncoveni. Ea trăia la 1573. Clucer, vel Armaș 1543. El era + la 1573. El = 2º cu Sara (?)
. . . . Caplea din Golești clădește M-rea Valea mare. Boierii din Golești au fost din Craiovești.
Vâlsan 1560.
Radu vel Stolnic 1557. Logofăt la 1560. A avut strămoși pe Neagoe și Harvat Logofătul.
u.
Mara (Maria).
. . . . .
Samfira.
Anca (Ancuța) marea Băneasă din Coiani. (Velica din Șitoaia). 1553. Ea trăia prin 1568—1577.
Marcea Postelnicul.
Drăghici Vornicul din Mărgineni (Filipescu).
Stănișor din Bărcănești, din neamul Pârvuleștilor.
Borcea Pârcălabul.
Stanciul Logofătul 1517.
Tatul Pârcălabul.
Baldovin Pârcălabul.
Dobrovoe Pârcălabul = Neacșa. 1518.
Alexandru 1526.
Mara 1536. = Toma Banul.
Gherghe 1554.
Radu Postelnicul mort la gura Tinoasei. Stratornic. 1506. 1520.
Jupanița Velica din Șitoaia (Șutoaia). Ea + în zilele lui Mircea Voevod (Ciobanu).
Maria = Șerban Banu.
Stanciul Comisul
Jupan Harvat vel Spătar, vel Vistier, vel Logofăt. Mort probabil prin 1522.
. . . . .

BIBLIOTECA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro